

AUTHOR _____

NO. 2979

TITLE _____

RR _____

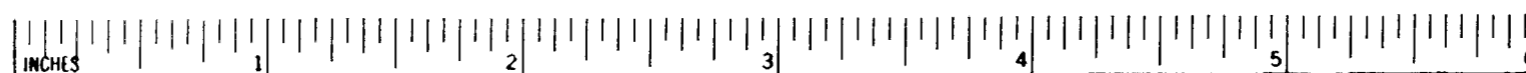
IMPRINT _____

CALL NO. ACC. 01273

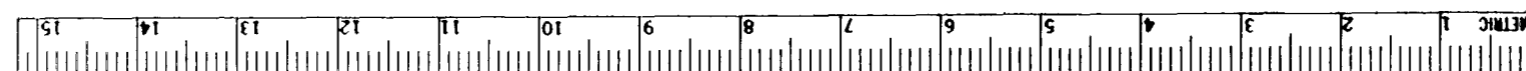
DATE MICROFILMED _____

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

C 2399

FILMED FOR THE JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY OF AMERICA

University Microfilms, Inc.

A SUBSIDIARY OF XEROX CORPORATION

הנהגות חובבי חסד

אמר דוד בן יוסף בן קמי הספידו לנו כרבה בפרחת ספר מכלל זה ברחוק
חלק הראשון מן הספר שהיו חלק מדקדוק סבת השם היתה בזכור זר
יהושלמה חלק הראשון בכל אשר יערה עליו בדקדוק ובשמוש הלשון בטקו
בחסר ויני לא חסר דבר יחד ה' הטובה עלי ועתה אחל בחלק השני
מן הספר שהיו חלק הענין הראשון לבאר כל מלה קשה אשר
בספרי הורה נביאים וכתובים חרושה ואשר לא ימינה חבר אביארו
נבחרתה או מוגדרת מלשון יונת אף כי כלם מלמדים על לשון עבר
כי הוא הקדמון והשליש אך נמשע איננו לאורך גלוינו ומיננו ראל שהיו
למדין לשון מלשון באמרו לא הוו ידע רבנן מאי נטאמרה במאמטי השמר
שמעיה לאמרה דר' דקיימיה להבא אמרה שקילי טאטיך וטאטי בורא
לא הוו ידע רבנן מאי השילי עלי יבך שמעיה להבא דקאם שקילי יבך
ושדי אמרתי ועוד סמכו על לשון אחת באמרו מאי משמע דהאי יוכל
לשנא דכרוא הוא אמר עקבה שחלמה לעובא היו קורין לזכור יוכל
וכן אמרו למדין לשון מלשון כרוא ה' חייא רבא יד שמעון כל ור שמעון מן חל
חלפא שבתין מלך מן דרין אמרן להגריא דערינא למילפון ורחייה לבאר
בחלק השני הזה טקו קרב המלים אשר בספר הארץ היות משובשים ואע
מאשר שקרה על הספרים המדויקים אשר הובאו מספר ספרים ראויים
לסמוך עליהם ראיה לוישיל ויעלה גרלה להלמידים בספר הזה ולבאר מוחך
שינה ולבאר שגשג חייב ולזה שפר ורבי בקריאה וכן אמר טקו משקל
כמו ארץ חק מלך וכן מזה המשקל שח שמע ימא יהודים להם לפי שזמן
המשקל הגדול שבשקלים ולא שמונו על טקו כי אם לפי מסורת כפי מה
נמצאנו יש בזה טקו ויש בחמש טקו ויש ויש שזכרה קרוב בחלק
הדקדוק אמרום הע' שני שיזכרנו כל אדם ושרש אשר ימינה מן וכמדת
! שאין מלה בכל המקרא שלא הלמד טקו מזה הספר מן חלק הראשון
אם השם הזה וכן אמר קרב מילוקה בן אשר ען עמל כן
ואנחנו סומכים על קריאת בן אשר והנה משבוע בשם רבב המדויק

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

כל מי... פק ספר... שלא יעזב כרימון סמוך או רובה אחר מכל מה שימנה
מכל שוש ושוש כי הרבה פסוקים הבאה יים שיחשוב המעין או המעין
שהם יצוים שם ולא הבאה לתוך כלה הבאה שם כי אם לתוך או
ללמד על עשין או בנין או קריאת או ללמד על שמים הלשון והמשכילים
יבין וענה אחל בעזרה המולמד אדם דעת

אבב לראות באיב הנחל והדגש לחסרון הבב כטולה ופדושן בעצב הנחל
וכן עורט באבולא יקטף פי בעד שהגומא בעצו שעדין איטקטק
בש ואין להמוה שכנה הגומא בלשון עץ ואיטקטק שהוא ממין רשא כי כל דבר
שיעלה בקנה יקרא בלשון עץ וכן השמה בטשה העץ וכן בדברי רבות קשות
שהתלעה באיבה מסורה פי כלום בעינה שלא תקטפה עדין אבב קלג באש
בחרש האיב השבולת עם הקנה וקרא אבב על שם הקנה שהוא העץ וקרום
אין לומר מעשין אב המיעורף אל בן ואיטקטק שאב משרש אבב ואין שרשים
אבב ענינם אחר כי העץ כמו האב המולד הענפים והפרי ולפיכך יקרו
דם הענף בן בן פורה יוסף בנות טן ושרשו מלשון ארמי ואבב סגיא וכן
כרגום בחסרון הטון פרי איבה אבב היציק אבב הן גועגוע אבבטן ארמי
אבב אבב כי גוי אבב עינות המה כמו אבב בברי אל טא אבב

כאשר באיש מה באבבן מולדת מקור ברטסת הטון עניט ידוע והוא בוד
באישין הקל כי פרוש פסיק ארמי אבב אבב יעקב אבב היה אבב וקראו ארמי
שגך בארמי ושא היה אבב כי ביעד גדול היה שם עשדים שנה כמו שהערעב
עם לבן ואם היה בוס אכלת חובב וקרו בלילה וכאשר הפעל הזה מן הכבדים
הוא עובר כמו והאבב שריר מעיר אבב עיר וכבר אחר אבב ושיב
ברחיה ואחילך מהר אלהים ואבב וכבר כרבת דקדוקן בחלק הקדוק והשם
אבב אבב וכסמוך לכל אבב אחר ומשקל אחר ברטסת טן אבבן
ומה ופסיקטון ואמרן שאול ואבבן לא רטבעה ומשקל אחר הרד ואבבן
או ים מקור סגדגש ברטסת טן ועל הדגש כמו רבים מהבנין שמוקל
וחבא הנה י יעקב בן אלטור שם במשקל אחר ואחריתו עדי אבב בפלס

עמי אבני יושבת כלום בדרך משפחה אבני יושבת והם יזכרו אל המלך
 כשאיננו ואיני לזה אהב אלישבע ומה לשירה לה ויאמר גיזי אבל בן אהן
 לה כלום ששאלה אורה איה יריבה כן אהן לה ואישה זקן ועשין שני אה
 משמים אהנון אבל אשה אלהיה אה עשיר אמה נהמשכיל יוכל להבין
 בן שני השניים האלו לפי העשין אל כל אשר יעשה כגו למעלה מהם אובל
 אולי לפי האובל שם השר ואולי שם המרום ויש מפרש אותו כגו ועל יוכל
 ישלה שרשיו שעשיתו פלג מים בחליק אהן ביה"ק אבן והדומן
 הזאת והוי"ו את האבן הראשה בשש נקודות והקבוץ אבנים
 גדולות אבני עשר אמות ואבני שמינה אמות כאבני ציר מטפטה אבן
 חן השומר בעיני בעליו אבני שהם אבני מלוחים עשירי ידוע ועשין
 הרומה להם משה רועה אבן ישראל ולפי שהאבן גוף אחר כשרינה לוי
 כל ישראל כחומר אבן ישראל זה יונה פירשו ראש ישראל ולא מעשיו
 שנקרא ראש אבן אם לא פירש אחריו כמו אבן בוחן או פנה כמו שאה"ה
 השתבבה אבני קדש אל העשאים והגדוליה בדרך אבני אש הגדולה
 כלום כאהן המלאכה ואולי פ' בדרך אבני אקרו כלום מרגליה מההירות
 כשרות והיה הו"ך בלילה בטוב ויה' בעשי קרישה סבה למשלט וכן
 ידמה הפי' לה מה שאה' אחר כן גם כן ואחלק מהו ל' ונאמר בקי"ב
 הסוכך מדרך אבני אש והם ישראל אקראם כן לפי שהם קרושים וכבשון
 אבני קלע הם שרי יון לפי שהמשיל מלכ' ביה חשבוניו כאבני נזר
 לגדולה המשיל שריו יון לשכלות ולפי שעשין המשקלות מאבן קרויה
 למשקל אבן לא היה לה כבסך אבן ואבן כאבן למלך וכן למשקלות
 ששוקל בה הבגדי לפי שהוא מאבן קראוה אבן ונעה עליהן הוהו ואבני
 בגו גם שהוא מכריל ועופרת קראוה אבן את האבן הכריל אבן הע'
 העופרת הנה הוא עשה מלאכה על האבנים כלי יו"ר שעשה כלי

ויהאון בגאונגשן וחסרה כף הרמייין כמן שחסרה במלה לב שמח ייטיב בהרה
שפרשו ברהה אכל כן אכל עליו טעמו וטעמו עליו האכל כן בערו
בחיים האכל הטעם על אכור הגוף והטעם הכבד האכלה כסיה עליו
את רבוש והרבעל כן האכל שמואל את שאול ויהאכל על בנן ימים
רבים עד מה אתה מרעבל אל שאול והראר אכל וחטו ראש כאכל אם
כין כמן הרעק שמטקו חמו נמה והוא בוכה וקורר שאין לו מי שמתקן
נשרי האם היו בחיין כן קורר שחור כן פירושו אדני אבי עה והקבוצ כאשר
אכלים יתום והשם אכל כבד זה למיטרים והוא בחמש תקורות וכלם שהם
מעטין אכל ענינם ידוע ויש ענין שממה והשחמה על כן האכל הוה
ואמליל כל יושבי בה ולשאלם כשפראה המלה הזאת קשורה עם מלה אומליל
הוא לשון חורבן והשחמה וכן יאכל חיל וחומה יחרו אומלילו אכל הרוש אומליל
ייבד וכלם על זה הדרך והאחרים לשון אכל וירבן לפרש גם כן וטעמו
עליו האכל לשון השחמה ואכור דוניה לוס' שישחוק ויאכרו הטעם והכשר
ועד אכל בגדולה אשר הניחו עליה פירשו כן מישור גדול כמו אכל מחולה
שפרדומו מישור וכן עד אכל כרמים מישור כרמייא ויש מי שפרש ש
שאלמו רחם הטן וטעמו האכין הגדולה אשר הניחו עליה הארון אכל כי כן
קרוח על סם האכל שטעמה בה וכן גרן האטר נקראת אכל מיטרים
על סם האכל ויש בעקר הזה מלה אחת יימא מכלל הטעם והשם רק
היא מלה טעם השמה לשענינם האחרת אכל שרה אשרך אכל בן אין
לה קמויט הבית ענינם אין זה הרבר כן גם זה אין אין זה כי אם זה ופ'
אכל שרה אשרך כן הקב' כשר אברהם אבנן על שרה ואמר וברכה אותי
וגם נתיב טמנה לך בן וגו' ויאמר אברהם לן ישמעאל יחיה לפניך השיבהו
הקב' חמת שישמעאל יחיה וגם זה יבא ששרה לך בן ופ' אכל בן אין לה
כי אלישע שאל לשונותיה היש לדבר לך אל המלך וגו' השיבהו בדרך

והמסורה עליה ליה ומסורה אחרת מימיה: על ויהי לאמר כל אבקה קמין והנה
 שכת ושמן אבן גדליו אולי כליו היה עם אור הסמוך השער הוק יקרא אבן
 וכן הסמים השחוקים הוק מכל אבקה חבל והטעם ממנו ויאמר איש עמו
 כלומר העלו אבן גדליהם בהחזקם זה עם זה אבן אבן יעקב
 ומשקל אחר אבן דרועים ואורו כמבן יושבים ומשפטו
 כאבן כגון האלף הונוליה הנשערה על הכף ועוד נבדלנו בשאר כבד
 אבני כשן לחם אבדים אכל איש אשתוליו אבני לב ענין אלו וענין אלו
 וענין הדומה להם לשון ענין וחזק ופ' לחם אבדים על הסן היווד להם מן
 השמים שהם אבדים כמו שש' עליהם חזקם כראי מועק דהרה אבדיו
 הכוסים החזקים וענין שש' מי יתן לי אבן כיונה ארך האבן בחמש טקות
 ומש' אחר עם אברה חסדה טיה באברה יסך לך ישארו של אברתו
 שניש' וענין הדומה להם ענין כמך והטעם הכבד המכונתך יאבד טן
 יעקב ופ' לפי שרוב כמין להימן ופ' ארע אבן מזה הכרן החיים ומשפטו
 האבן ומה האלף כמנהג וענין שימו אברה בחיים כרי לייסוד
 אגד אגורה אגוב הבר אגורה מועה ענין אלו והדומין להם
 אסיפת הדברים וקשירפן יחד ואמרן מינת אגוב שלשה
 ענין
 כבשולין וכן יהיו לאגורה אחת כלומר בקבוצן אחר והסמכה אחת וכן
 ואגורה של ארץ יסרה כלומר ענין והסכמתן ולפי דעה כי שלש
 היסודות אשר על הארץ קרא אגורה לפי שהם אגורה אחת זן על זן
 של הארץ לפי אמר של ארץ יסרה אגוז אל גנה אגוז ירד ענינו ידוע
 אגל אגל על כמו רסיס לדה שפירושו טפים הידוע ברברי
 זל טפת מים טפתין עד אליהם ללמה שם מקום
 אגב אגב מים והיה השורב לאגב פי' מקום השורב יהיה לאגב
 וקבוצן נדגש המורה הנה ועל האגמים ובסמיכות או הוא
 מוסף מוח ושמחה למורש קיסר ואגב מים אגבי טעם ופי' האגמים

החכם וידוע הוא אינו עושה המלאכה ובלע שילה. ואמרו שהוא כמין שיה
ריחם לכן נקראו אבנים לשון שנים ובאריתות האלו אינן כי אם מאחרת
מעין שול ברמות רוחים ועליו עושה את המלאכה וזו יונה כה כי זה הכל
שהוא שנים והוא ברמות רוחים המוחן גדול והעליון קטון ממנו הם כלי יונה
ארץ המזרח וכן וראיהם על האבנים מקום עילה הוולד מבטן אמון ויקרא
ויקרא משבר. אבל המילה הזאת נגזרה מן בן נכבד והאלוף נוספת ולפי
דעה כי וראיהם על האבנים הוא הרחם שנמנו ונקראו אבנים על שם שנים
וכן נקרא משבר על שבר האשה היולדת וחכמיה כי אם היה אבנים מקום
עילה הולד אחר ייבא מן מבטן אמון למה אמר וראיהם על האבנים והלוי
קדם ייבא כלו מהרחם יראו בן אם זכר אם נקבה כי הזכר טבנו למטה
והנקבה טבה למעלה ועוד למה נקרא משבר מקום עילה הולד ועוד שאם
הטל האבן משבר ולא אוליד עמיטן שהמשבר קודם ללידה וקראו אבנים
בלשון שנים לשון היצרים שהם בפרח הרחם שהם שנים כמין יצרי הולד
וכן אד"ל הבא ליצור אומן כשם שיצרים לבה כן יצרים לאשה שם והברע
והלך כי נפטר עליה יצריה וארע אב זל כה כי קנה הוא עושי מלאכה
על האבנים האלה נוספת והוא מלשון בטן.
אבנים באין אלפים
אבנים כן אבנים כעליו שם במשול אטון מצרים
בבית לוי

אמון כס והוא בסמור ובמזכות ופי מקום מאכל הבהמות אם ילן על
אבנים. ובנוסף כס פתח מאבנים והם המקומות שיאמרו בהם הפרות
והטעם מהקל משרים אבנים ולרכש וברכורים אבנים פי מטעמים
שעומרים המד על האבנים
אבן אבן ועטר וטחם כאבן
עלה כלו קמון ואיננו כאשר כרב החכם ו אבנים אבן שורא
זל והוא טעם בן זה ובן כאבן דק הנמנה במקרת הספרים האלה בשבת
ופתח והוא סמור ופירושן כאבן הדברים הודים כי אין רמז עפר
לברז חרב הספרים זה הוא קמון האלה אבל הכף בשבט כאבן דק

כמו להשיג אדם ארמון ענין מסבניו והטעם מן הדגיש מן 3
בגריה מחוס ערות אילס מארמס וטעם כבד אחר אס
ארימו כחולע והטעם אל תראו כי יראוס והבאר דורי ינו מארס
ארומה ארומס כרס והוא עור ארומה עם יפה עיניו וכא על השן והלמר
אל כי ארמימו או ארמורס וכן אריל יוקר ירוק שבירוקס ארמימו ארומ
שבארומס טעם לכן ארומה לבנה ארמורמה פתור ומשורב בשני מראין
לובן ואורס אורס טעם נקראת כן האבן לפי שהיא ארומה עיניו ידוע
וענין אורס וארמה גב ידוע וארס נקרא על הארמה אשר לוקק יסד והס
נקרא על שמו ארס ויבא ארמיה טענין ארין על טע הארמה ועל השור
ושוכר ארמיה אס על ארמה הזעק ועל העטר וארמה על ראשי ונסמך
לעטר ארמה עטר כמין טיט היון וארס נקרא על הפרט ארס כי יקריב סכס
קרבן ועל הכלל מארס וער כרמה אר הארס אשר בראת ועל קרב הכלל
ורחק י אר הארס והוא יהיה פרא ארס כלונ ארס מוכרי כברי גב כב ארס
גב כב איש כב ארס הכ המון העב כב איש הכ הדגוים כמו גרשן כן
יחוש איש ישראל אל גרל ישראל ורחשם וכישראל ובארס רל וכשאר כב
ארס כלום באומות ויה ולישראל עברתו כבן כב איש וקרא לנשים
כלבר ארס ורפארת ארס לשבת בית בונטש ארס מן הנשים וארס אב
ול ברפארת ארס וכן פירשו וישנהו ברבנות איש ברפארת ארס ולינה
לשבת ביה לא ליגור אחר כמון שאמ וינחחו רחמי ממקומו לא ימיש
הרחק מאד מארס השור פי טס עיר ארן לכן ישל הארון וארס
זקן לארס הארס וכמה מלה בלש רפארי ארס קשה ארס
ארס יין לו אשה וכא חסר היור יאמר נא ארסנו אל תלשן עבר אל
ארסו והענין ידוע והשם הנבבר ארס בלשון רבים והוא קטוץ בסמון
דיבוי אחר לבד כמון וקרא על חלש ואורג חורי או הא יר ה היחס
ויור מוכח ארס אחרין ולכלי לא יאמר שוע וארס שהנא לשון חור
הוא בפנה הנה נא ארס אס נא מינאת חן בעיניך הוא קטוץ והנוד

שיינורו בהם דגים של יאוריהם ועל אנביהם ענין אלו יהרומה להם מקום
מקוה מים פלג בלעז מן אשתיי הרושים אנמון באפן הנאכל כמן מחל
ברזל שיצין בו הדגים מושקלר בלעז ויורה עליו ובחח הקב לחיין ונקרא
דס כן לט שראשון כטוף כמו הגומא הלכוף באנמון רישו ענין כסו גומא
והוא הפוך כמן בורא בלעז ומה הנקרא ברברי ריזל דמי וכן את האנבים
שרט באש כלום כל הגומא הגדל על הגרות שרפ באש כרי שלא ימגע
רב הגומא מלכא במדינות נה יונה פי כמן מביטרים ורמה אונג ללשון ערב
שקורין למביטרים אגב כיפה ואנמון גומא ואם ככה על החוקים ואנמון על
החלשים כמו גומא או יהיה שם לשלשון כמן שמינאנ ברברי ריזל מינא
אונג הנמון וקוסון פי לשון שלטון כרוך טוח ואנמון יש שפירשו כמו גומא
יש שפירשו לט ענין כמן רוך ויש מי שאם שהוא כמשימש מן אגב מים
והוא רמז לאר העולה מן המים בזמן החורף אגן ויש באגנות הם
המזוקים וכמוהו אגן הסדר לט שרבעת
האגן עגול כרבעת
הסדר שהוא ירח אגף ארבע וכל אגפך וכל אנפין אורה לכל רוח ואת
כל מברחין וכל אנפין בברבי טלו וכרב ארבע על כי האלף נוסף
ופי כענין חיילותן שהם רומין לכנפיים וכבר אמרנו זה הלשון על החילות
באמרנו והיה מונות כענין ורומה ללשון ארמית הקורין לאנפיים לכנפיים
דכין וברגש לחסרין רלה גרפין וכן מינאנ ברברי ריזל ברלה ברבא ויתב
לזה ברישיה והאלף נוספת וכן ריזל ער בין אנפיים אגף אורה בקיני
מאכלה ויין לא רשמה ולא האגור ענינו ענין אסיפה וכן כל אשר
הביא במקרא כענין זה ואגרת פרויה ענינו ידוע והוא הספר השלוי
וגם הוא מלשין אסיפה לפי שאוסכין בה רברים הרבה נקראת המוגלה
אגרת והקבוצ ונע אגרות כתב על אפרים ומשה אך לאגרות כסף
האלף נוסף והוא כמו ענין גרה מטבע נסף וכן פי מורגש למעו דכסף
אדב ולאריב את עשך ענינו ולדאיב הפך מן דאבון טש
מכנין הסעיל משטנו ולהאריב כמו לשמיר משחטה והוא

שנינו ידוע אהרן נבואה בשרש הה אהי מלך איפה אהי

דברך אהי קטבך שמואל פרעס ר' יונה טאנח כמין איה

ולפי דעה כי משפט כל אלו להיות אהיה והאלף מאוהזת איהן הנוסטר ופי

אז אהיה קים לשלם אבל מלך איפה וכי אהי דברך מות אהיה סבר דבר

מות ואהיה סבר קטבך לשמואל ועשי דברך מן דבר סבר מות אהיה

ויאמר ער סדוק פי עשה אהלו כלומר היה נוטה אהל ממקום למקום ולא

קבע לו מקום ער שבא אל סדוק וכן ויאמר ער סדוק והפעל הכבד הן ער

ירח לא יאמר אפי' ער יוח שהוא בא מן השליונים יהיה קטבן של יאמר כלום

כאלו איהן באהלו שהוא ברקיע וכן שאר הכבדים לא זכר בעיניו ועוד נבדל

בשרש הלל והשם אשר נבנה הפעל מימי אדם אבא באהל ביה והלכך

לאומר וכן בשאר ידועות בדרך האהיה כמו את הערוב והחיצו אל מיל

הו עבד ענינים ידוע ומן זה הענין ולא יהל שם ערב שמשפטו יאהל

והיוך פמחה להכדיל לביט וכין אדם אראה אור כי יהל שהוא ענין אחר

ושורש אחר וענין כאהלים שעה מור ואהליה מור אהלים פירושו בן

כי הכנסת הנקד בלשון ערכי ינחל והנאון רב סעריה זל פירש כאהלים

שעה מן כאהלים ורומה לשן שיעה על האהל ויעבד אהלי אפרים

ועל הדרך הזה כאשר ראה ליתר שגולה בנה ויהיה אהלים מן אהל כמו

בקרבים מן בקר ומנו בשמים מן בשר אן ובקריב מן המדעים

או מן בני היונה ענינו ידוע וכמו שהוא בלשון הקודש כן לענין

אורו והביא מהם ר' יונה משרעכ מחכיריהם יש שהם במקום אדם

כמו או עשירי בטעמי שקר או איה אלהי המשרע או כגבלת חיה טמאה

והבא בענין איך או עשירי שבע בני מואסת כל עין פי איך עשירי והחרב

הזאת הנחרה לחרת בני מואסת שאר העינים ועוד הביא בענין וין הענין

או הודע אליו חטאת אשר חטא או איז יטעב לבבד הערל או לחיל העש

אדיר מרעב או חיש או חופשה לא נהן לה כמו והודע ואז יטעב ולחיל

וחפשה ורש וליה דעה כי לא כמו והודע ואז יטעב חכיריהם וכולם

מחלוקה בין ר"ל י"א שהוחול לגדול שבבס א"א וי"א שהוחקדש וכן ויאמר
לשם אלהים אל שא ארע ומיטאט כי ארע כבה מושיע את ישראל קמוץ ואינו
בהפסק ואי אפשר מטעם הזקף בקמץ כי לשון חול כ עדין לא ידע דרען שהוא
מלאך ארע ועדין שטעכר לארן שט ארעס רחם הקדש האחה והאדעס
לעמודים הארעס היו חלולין והיו נבנעין ידוע הקדשין להוכן וכן העמודים
והיו סומכין אותם וכן על מה ארעס הוטבעו כליה יסודותיה אדר

מה ארד שמך בכל הארץ נאודי בבח ופעל והי"ז נוסף ור"י
אמר באחת מהפעס שר"י סימן הנקבה נפלה ועקרו נאודית והראשון
הוא הנכון ועדין נאודי על הימין בלשון זכר וכן נ"ט ארד לא יעברט בארד
פול פ"י ביר ארד בסטל ארד פ"י בסט הרואי לשהות בן גדולים ועבדים
או פ"י הרועים הגדולים כמו ארדי הזאן והוא לנקבה להיות להגן ארד
כי שורה ארדב והשם ארד היקר ארד הפשיטון בשש נקודות ויתבן
להיות כי שורה ארדב שם זולה הוא הפעל הכבד יגדל גורה ויאדל
כל אשר תמצא מעקר זה הוא לשון גדולה ועצם ונבונה ארדב שער
עליה בעלת שיער כמו אותה שקודין אשי לויטא בלע וקראוה ארדב
לחשיבוטא ונדרולה וכן ארדב שיער ויתבן להיות כמוה ארד טפשיטון
אדר וישראל אהב אה יוסף כאשר אהב אבן כי אהבך נאוד

בירך ויאהב יצחק את עשו לקרע אברהם אהבך כמו בראך
יעקב חמר שטאך אשר אעבי שלחך אהבן אהבן אבל הבן משיש יקב
כמו שעתה לפארו במקומן בנעו אהבן אה"ה כל חסידין אע אהבני
אהב ואהב את יעקב והנבעל הנאכבים והנעמים והנבעל הסבר
ורדפה את מאהביה האהבן פ"ה והי"י במקום פ"ה והשם אע פשיטון
ואם תעודרו את האהבה אע יתן איש את כל הון ביתו באהבה נפלוגת
אהבתך לי אבל לא לאהבה אה"ה אלהיך באהבת אותה מקוד בתוס' ^{היא}
היא והשם בלשון זכר אהב וקבוטן צוילת אהבס ומשקל אחר נעלסס
באהבים האלה בקמץ והעבר אהב בסלס אהל וכל שהם מעקר זה

השנין טפל על הכני וכן אורה ירך גוים הודשת והטעם ויטבת השני
 לא חסר חסר טפל על השם לא עלה יטבת וכן קול הקרייה הומה קול
 יצרים נחבאן קול שמועה הנה באה קול יי לעיר יקרא רק לשטף חים
 רבם אליו לא יגיע כי היתה אליו טע המלחמה קשה גבורים חכם נגע
 ירעה כי רביה באדם וכן מטב הלשון ברובה מקומות וארבע אבן זרל
 פירש טע אופיך בלילה כל זמן שטע ייטת כי אופיך בלילה וכענין
 שדוחי בקרבי אשחרך בלילה כי אז הלב טעו מעסקין אזה למושב לו והטעם
 טענות בכל אות טען ומשקל אחר ראיה נהיה ענין כלם ענין ראיה
 וחשק ומענין זה לפי דעה לבין אזה קרש ואוף מונעם בחטף טע
 והוא טעל עבד פי בחשק לבין שהוא קרש והתפעל לא רגאזה ביר
 ריעך והראוה היא בלב והטעם במשקל אחר מאוני רשע ברדש וי יי
 כה שהוא רפה וענין אחר התפעל מאוני לחייך בגורים מה טעמן לחייך
 בגורים על ההדים רגלי מבשר לא טאוה לטבל שפי יתר לא טאוה לכסיל
 כבוד שחורה אה וטאוה וכלם נחה ברם האוף והכ ענין יופי וניי וי יהורה
 הביא עמדם הטנה המענה אולי מיטאן כהא באוף ולא מייטאן הונכן באוף
 אמתן וגם י ינה כהבן בלא אוף והטעם על י יהורה בזה ואין להפגש עליו
 בזה כי אעפ שלא היתה כטובה באוף תהיה נחר אחר הקמין והטעם האור
 אדם חסרו כלום יופי האדם ומה שטאה לי לעשוה הוא חסרו ויהבן ש היה
 אלו משדש טאה ברואה למי הטעל ורץ הרגלו בדבריהם זה הלשון כשדש
 טאה ידמה כי כן הוא השדש איהלם באמדם לולב טאה אה י טאה כמיה
 טאים מעשין וזולתם הרבה ואם כנן טעל הדגוש טממנו באמדם לא
 שטו אלא מטע השדש אבל לטאוה כשייה ואמרו כנן התפעל ממנו
 באמדם הטאה לטעו כמיותה ואמרו הטעם כנן באמדם כנן בבח וכענין
 ולדין טיי סוכה המופלגין סמטה ארבעה ומשפטו טיי טאוי וענין שלישי
 עד תאוה גבעת שולם והראוית לכס הראו לכס ענין ענין גבול

ענין אחד ופי' או הורע אליו חטאתו לפי שאם ואשם שפדיושו שיזכר כי חטא
וישם שנתנו אשם או הורע שלא נזכר מעצמו אלא הוריענו אחרים כמו
כן יבא קרבן ומה שאם רבותין או הורע ולא שידיעו אחרים במכחישי
את העדים אבל אם אין לו מכחישין העדים מבוא קרבן ש"כ או הוריע אליו
מכל מקום ועוד כי לשון הורע נראה יותר בהודעת אחרים אונן ממה שידוע
לו מעצמו וכן או חוטשה לפי שאם והפרה לא נפרה שפדיושו בכסף או
חוטשה לא נתן לה בשטר כדברי המתרגם וכן או לאילי פי' או אם יהיה הקרבן
יהיה איל תהיה מתנתו שש עשרה ועם שלישית ההין וכן קרייר מתעב
או היש כל אחת מאלה זה או זה הוא מעיב לכת ופי' או אז יבע או בגלות
יבע לכבד העול אומת אוב אוב וירעוט אל הרדשו ארל
האובות ואל הידעו ענין ידוע בדברי ר"ל שאמרו בעל
אוב זה שמעלה בין הפרקים ומכין איעלי ידיו וענין שש באובות חרשים
יבקע גדות קנקנים אוד על אונות הצור על אונות ועל אונות
פי' על רב כך וכך או בעבור כך וכך וירויג הוא והעבוד
מכונן לא מיתאני ואחר שהוא מקובץ בנותיו יהיה נפרד אורה או יהיה
אור כמוקבור בורות כאור מועל משרייה הלא זה אוד מועל מאש
משש זנבות האודים עין שמנודין האש ובלע טורעני וברבי ר"ל לטול
אוד מכין העינים און נשי אויבך בליל אלא ר' יונה שהוה כמו
אויבך ואין יתוך און פדיושו בטעמי אויבך וכן אם אק רודיו
בקרב אשהך וכן אפוד יד ברו שענינו באפוד יד יד אה ידן אים
הורשת שענינו בדרך אבל אפוד יד ברו ישלי בן טעם נכון אזכרנו
בשרש יד והחכם ר' יעקב בן אלשר כתב בספר השלם הענין מחונן
אל הכניי שהוא יוד נשי יוד רוחי ואנכי שזכר הנפש והרוח סמך אל
הכניי כאלו אמר אה אויבך וכמהו רבים ואבבה בתום נשי אליו פי
קראת קולי אל יו אקרא וכליות אשרתן יאיענה עליך שש כלם

כמבואר שם מה יחויב אדם זה נטוב היא שיהיה אלוה יצט לבשו אדם
 מעשין כח כלום גדול והעושה ששעה בכחו וכן וידו פשיבנה אונט וכן
 אך שורה מיטת און לי כמו הי בחילק אלק פרי ויהבן לי כמוה
 וידו השבנה אונט און לי און לא אינ מרועה אחרך ופי ה
 הפסוק אמרוב בשרים מן ואין כרגל ה חוטא והנוגשים אינם
 והפעל הכבר ויאמנו המלאכה אל האי ש לחמש כלם והרוע להם שון
 מהירא ועשין שם כי אין לך הר אפרים כלום יר ורחוק ויהי העשין והם
 והנגשים אינם וקרובים לעשין הרוש כי הממהר דוחק את השירה
 אור הכוקר אור וליה אור בעדט פעל עבר הולך ואור ביטע
 כמו הולך ומאיר כי אורו עיני והאיר עיני והפעל הכבר
 האירו ברקין רבל ויאר את הליל יאר ה פנו אלק יאר פנו אהנוסל
 מאירת עיני ואשר הוא פעל כבר והארין האירו מכבודו והעטבל
 שאור ארה ויאור להם בחברון והכבר באור פני מלך חיים ואור פני
 לא פילון ויקרא אלם לאור יוס אור זרוע ליתרין אור יתיקים ישמח
 על כפיה כסה אור כאלו ענה כסה האור שלא יראה ויט עליה על
 השמש כמכשם כלום ינה על השמש להסת מכב האור כשמכשע
 בה העבים שהם כאלו פגען בשמש והסתריהו אי זה הדרך ישכן אור
 פי הגאון רבסעריה אל על מקום שיש בארץ שהוא אור כל השנה חוץ
 מיום אחד והפרו מקום אחד כאלו חשך חוץ מיום אחד וזהו וחשך אז זה
 מקומו מן האור עד מתינה היום פי מן הכר כלום מתחיל האור
 והקבוצ לשאר אורים גדולים וכמוספ במס המאור הגדול כל מאור
 אור בשמים מקרירם שלך ובקבוצ הקבוצת אר שש המאורות כלם
 ידוע ענייב שהוא מלשון אורה יש אופל כי נגזר מעשין זה את האורים
 ואת התומים ולא נגברו איתלט מה הם האורים והתומים כי ירמו
 לט הטאקים שהם דבר אחר מזה אבנ החשן ורביט שלמה אל פירט

וְכִי עָרַתְוּ גְבוּעוֹת עוֹלָם כְּלִמְנָן שֶׁהֵיָה קָיִים גְּבוּל הָעוֹלָם רַחֲמֵינָה הַכְּרֻכּוֹת
לְדַאֲשׁ יוֹסֵף וּמִשְׁפָּטוֹ רַבָּאוֹ לֵהֵיֹת רַבָּאוֹ נְעוּב הוּא לְשׁוֹמוֹ מְעַקֵּר זֶה כִּדִּי שִׁיחִין
לוֹ חֲבִירֵי בְּעִין זֶה וְהַרְאוּיֵרֵם לֵבֵם הַתָּמוֹ לִבֵּי עַבְדֵי הַזֶּה גְּבוּעוֹר עוֹלָם זֶה
יְהִי מְשַׁדֵּשׁ הָאֵה אֹתוֹ וְיִהְיֶה יַחֲדֵי בְּשַׁדְּשֵׁי עַל הַעֲבִין הַזֶּה וְקָרֹב הַיּוֹם
שִׁיחִיָּה שְׂרָשׁוֹ הַזֶּה מִן וְהַרְוִיָּה הַזֶּה שֶׁעֲבִיטֵי וְקָרֹב לְעִין גְּבוּל וְיִהְיֶה הַאֲלֹף הַמִּיּוֹר
זֶה אֲזוֹחַ וּמִלֵּאוֹ בְּרִיבֵם אֲזוֹחִים הַיּוֹם חִיָּה הַתְּקָרָאֵת בְּלִשׁוֹן רִזָּל נְמִיָּה שְׂמֵרָה
בְּלִשׁוֹן לַעֲוֵי מַרְעֵרֵי וְיִשָּׁהֵיָה חִיָּה שְׁלֹשִׁין לֵהֵטְרוֹן אֲזוֹר אֲזוֹר לֵךְ
מִזֶּה וּבְרִיבֵם הַיּוֹם אֲזוֹיָה לִי וְהַיּוֹם מִלֵּךְ קְרִיָּאֵת הַנֶּשֶׁר וְהַיּוֹם כִּמּוֹ שְׂהוּא
בְּלִשׁוֹן קָרֵשׁ כִּן דְּרִךְ לִשְׁן לַעֲוֵי לְאִמְרֵי כִן עַל הַנֶּשֶׁר אֲזוֹר אֲזוֹר הַטְּבִיא וְעַם
יִזְךְ הַיּוֹם כִּלִּי רוּעֵה אֲזוֹלִי וְהַיּוֹם לֵבֵם בְּחֹסֵר לֵב יְמֹתָי עֲבִיטֵי
שׁוֹטֵה שׁוֹטֵיִם וְאֲזוֹלֵה בִּדְהַ תְּרִסֵּט פִּי אֲשֶׁר אֲזוֹלֵה כִּי אֲזוֹלֵה שֶׁסֶּם זָכַר וְלֵבֵם
שֶׁסֶם הָאֵר וְכִן אֲזוֹלֵה אֲדֵם הַלֵּךְ דְּרִכּוֹ וְיִרְבֵּן לֵהֵיֹת הַשֶּׁסֶם וְהַיּוֹם מִשְׁקָל אַחֵר
וְיִהְיֶה אֲזוֹלֵה בִּדְהַ תֵּאֵר בְּעַלֵּם שְׂוֹרָה וְאֲזוֹלֵה שְׂוֹרָה חִידֵר וְהַיּוֹם כִּי אֲזוֹלֵה
בְּמִשְׁקָל וּמִלֵּךְ אֲזוֹלִי נְכַרְבָּה בְּשַׁדֵּשׁ אֲלֵה אֲזוֹן אֵם אֲזוֹן בִּדְרֵךְ הַרְחִיקָהוּ
כִּי לֹא שֶׁשֶׁ מְשַׁדֵּשׁ אֲזוֹן וְהַרְפֵּעַל מִמֵּטָה וְיִהְיֶה הַשֶּׁסֶם כְּמִתְרַבֵּי
מִה יִרְאוּקֵם אֲדֵם עֲבִין שְׁקָר וּמִזֶּה הַשֶּׁסֶם וְהַשֶּׁסֶם הַטְּבִיא הַלֵּאֵת כְּלוֹמֵר
הַוְצִיעָה עֲבִיטֵי עֲשׂוֹת הַשְּׁקָרִים וְכִי הַעֲבִין הַזֶּה עַל דְּרִךְ הַשֶּׁסֶם כְּלִיָּו
וְהַיּוֹם הַעֲבִין כְּמִלֵּךְ מִחֲשַׁבְּוֹ אֲזוֹן כְּמִן עֲלִיָּה וְעֲלִיָּה פֶּשֶׁר כִּחֵה וְפֶשֶׁר
נֶשֶׁה וְכִי הַחֲכֵם רִי עֵקֶב בֶּן אֲלֵעִיָּה יִחַזֵּק הַעֲבִין וְהַיּוֹם אֲזוֹלֵה אֲזוֹלֵה תֵּאֵר
אֲזוֹן אֲזוֹלֵה כְּעַלֵּם טוֹבֵם וְהַיּוֹם עֲבִין אֲזוֹן וּמִשְׁמִיָּע אֲזוֹן מִהַר אֲזוֹלֵה
וְכִי תֵּאֵר יִהְיֶה לְאֲזוֹן עֲבִין עֲבִין וְיִצְעֵה וְיִצְעֵה וְקָרֹב הוּא לְעִין הַרְחִיקָהוּ
מִפְּרִשִׁים בִּיתֵּאֵל יִהְיֶה לְאֲזוֹן כְּמִן לְאֲזוֹן וְיִשָּׁה לְפִי כְּמִן זֶה וְהַיּוֹם עֲבִין וְאֲזוֹן
כְּמִן שֶׁאֵל כִּיָּז חִישׁ וְנִשְׁפָּה וְכִן יִתְרִשׁ תַּחַת־אֲזוֹן רִחִיב אֲזוֹלֵה כְּמִן וְעִין
שֶׁסֶם וְאֲזוֹן בְּשַׁדְּרֵי כְּטֵט רִחִישִׁיב אֲזוֹן וְלִאֲזוֹן אֲזוֹלֵה שְׂעִיָּה יִצְעֵה עֲבִין
כִּי וְאֲזוֹן עֲבִין שְׁלֵשִׁי לֹא אֲזוֹלֵה בְּאֲזוֹן כִּי אֲזוֹלֵה יִצְעֵה לְכַנֵּן אֲזוֹן
זְכַחִיָּהם כְּלִחֵם אֲזוֹלֵה עֲבִין אֲזוֹן וְאֲזוֹן וְיִשָּׁה מִפְּרִשִׁים מִזֶּה וְיִהְיֶה הַשֶּׁסֶם

שהוא כרב שכ המופר שיהי נרעו ברוך בכל החשן שעל דו היה מאיד
אח רביו ומרמס אר רביו ולא נרע האמה וענין שש ולא ראיר מזכרי
חש פירושן ולא תליתו וכן לכן באור השכס אשר אור לו בזמן ששיב
באות מאידות אותה פי חלשיה כמו שנים יבאו ויבערו אותה אשר
הוימאך מאור כשרים לדעת שפירשו ברזל וזה הענין קרוב לענין ראשו
או היה איר כשרים עמק כשרים וכן על כן באורכ כבז אה פי במעמקי
מאורת יבשטת פי חור יבשטת וענין רביעי ליקט אורות פי יקור וכן אמר
המורה ללחמא יקורן וברברי רזל ויבא אחר השדה ללחמא אורות מאי אורות
הוא משמיה רז מאיר מה ברברי אמר ר' יוחנן למה נקרא שמה אורות שמאיר
את השבע והוא שקור בלעז אורגלא ויש מי שפירש כי על אורות עלך
מזה הענין על הדאוי לירקת פי כמו אור היום וענין חמישי תם יב על איר
יפך עין אורו הן מרש עליו אורו ענין אלן מערי וברברי רזל אמר ר' יוחנן כל
אורה ששומרה כאליהו אינה אלא בירידת בשמים וי"ה כי נקרא המטר
אור בשבדי המאור הקטון כי בגוועותן יהיה מטר ככיווי הירדא ויש מי ש
שפירש הן טרש עליו אורו שמשו וכן נר ואור חשך בעריפיה הירד
והשמש והוא מענין הירד או וענין שישי וערדים לאויריה הם האבוסים
והוא הפוך מאורות סוסים אבות ועין אילך אור. מן מופר ובא האות
והמופת וזה אור הברייה והיה כי הבאנה כל האותיות האלה
והיה הדם לכל לאות איש על רגלו באותות פי סימן וענן גברשט בשירש
יוד יוד אן אן ישיד משה אן יבנה יבשטת כה החכס ר' אבן שורא
קל משטת לשון הירוש לאמר שפך תחת עבר על מלה אן וכן אן
ידבר יבשטת אן יבנה וזאל אן יבדל משה וכן בלשון יבשטת אן אמרי
הנה באה כי אן הצליח את רדכך ואן השביל ומאן באה לדבר אל טרש
ומן אן חלמך לקטר למלאכה השמים עמן כסאך מאן כולם הענין השגה היה
ויבוא כבוספ יוד אן המים ששטת ידעך אן תולד המוקדם מאוחר רז

בחלק מקדוק וטוב הוא שיהיה אל יחד בימי שנה משרש חרה מעשין שמחה
 אבל אל יסר כגרי מזו השדש בפני אע אנהבי ארבי אחר אל אחר
 משפטו אחרת ותחסר הולת והרין סימן הטובה ולפי רש"י שמלה אחת
 גזרה עינמה ולא עזרו ממלה אחת כי אע שמלה אחת ועשה אחר
 מאחת ממלה ומאמר אח לומר ואחת לעקב ויועבן תרומה עמ שמשו ו
 ועביר לאחור מחזא מילין ארר ולדבקה אח כי לכן ימיון ובבסה
 אחי אשכול ואחי עבר והיו המורה היא למד הפעל והיינו
 הנסקרה ממלה אח נרצה ומו בעקב אחת לט קטנה היון המורה היא
 למד הפעל והרין לעבה ולמי ותג הכב לה אחת רעה ואחרת הקטנה
 מה עשה לאחיות וכל רבתי האלק בשבא ופגה ושא אחר האת
 בפרה לבדו לאחיו ולמי חותן ולרבים אחי אמת אחי אעש באילתך
 אחי מין את אחי המס לבט בלם האלק בפרה ובה צדק מסתי
 שמך לאי האלק בסגול לשלם מטב קמין החיפ וירוח אחיו ובבטי ה
 הרבים אחים האלק בשבא ופגה וכן עש אורה השימו ואחיה
 כל בית ישראל ושא אחי האלק בפרה למי ובאחים כל בני ישראל וכן
 ששבעה עליו היא השעילה האחים יבואו למלחמה ונבר כ
 הטעם בחל הדקדוק בשש השנים ולרבות אחיות את אחי נאמר
 היון המורה היא למד הפעל היון והרין סימן הרבה והשם להטר ארד
 האחות וענין שש מזה השדש ישגא אחי בלי מים כי היון למד הפעל
 רמורה היא ומה שש יבוא שרועין אורו הבבמות הנקד ברגי רזל מסבא
 ולרבים כי הוא בן אחים יפריא ומשדגן אחים ויש מסרש אורת מיש
 אח ומה הענין בקדוק הדקדוק והרשעה בידו הבית בן מסבא בבית לבן
 לחמו בלחמי ושרט בין מסבא או יהא מקום היבוא נקרא על שמו והבית
 משמשת ארז חיל אחי אחת שמורות עש ואחיו אחי הכר לכלה
 אחיו בקירית הבית ולא היו אחים בקיר הכר לאחיו בכנעור

אזר אורו חיל וארה ראור מרעץ אזור במרעץ. והפעל כפר מן אזור
ידעתי והאזרתי חיל משפטו ומאורתי חיל ואדתי אבי ע"ה כפר
כשרש זרה ושם נברבט עז והפעל שאור בגבורה והפעל עז התאזר
האזרתי נחת עשית רעה וזרתי נשם כלי שחוקרין בו אזור ויאסור אזור
במחנהם והנה שחח האזור ולא שער האזור חליטין וע"ה מאזרתי זיקור
שפי דקורתי אפיך פירשו ר' יונה ויש מפרשי מוטיאוי אש ורש אורתי
הפועלן בעצמו וכאנשי שיי. ואו אש מהם בחוק פלס בהם ואורתי ידאו
מאזרתי זיקור ואדתי אבי על פירשו מעשין הראשו כלום מאספי הזיקור
אח ואח האח לפי מנושרת פירשו ר' יונה מחנה יתכן לפי כ' הדי
עצמו ששהו גדול יקרא אח והוא המרורה וכן ה' ויהי דא קדמיה
מדליקין ורבו על האש אשר על האח לטרא ללומדין וברברי רזל מו
הא רבא אחונה אשא פי עש ערש ושחואל אה עש הנדלקת באחיה
ועשין שש ואמר אח עשיתו יעצ ואכ' ומזה אח עשיתה לברי ורבי ארי
ר' הירש כן אמה ויהיה חסר ואו הט' כפי ט' אמה מן אמת ועשין שלישי
האח האח ראיה עשית שמחה יען האויב עליה האח יען אשר אמרה
האויב עליה האח עשית שמחה וצלה ויש לפי מן העשין השש והוא
העשין בני ועשין רביע ועשה אח מאי ר' שהיה כמו אחתי ויש מפרשי
אח כמש כי כל רבר יקרא אח כגד וכן ברעית אשה אל אחרי ויושר
הרע כמש יעבי לאחוי מחרח מאלין והכ"ס י' ינע בזה העשין אך
לא פרה יפרי אים ולפי ר' שיהו אח ממש ופי' כי לא יורה את ארזין
ממנה ארד והיו אחר היה אפרים וקדש האלק ורבר חר אח אחי
כ"ס אחרים כלום היו בעשין כ"ס אחרים מעשים ולפי שאח
מעט המסכ' כ"ס הרבר ממועט באחר התאזרתי הימני הרבורה
באיה המוקדוה ומזה העשין והעשין השש אל הרק כבודי וכן על יחד
בזר שנה ורעש הילת לרקון הקריאה לט' שחמה כלעיל כמו שפרבטן

והזל תיב
כי מחונב
ירב אחד
כי

ובעת שגיה כן אמרו כי הם רבו האל יברך מוכיח לאדם ללכת בחוקות
 ולמלא אחריו כן ימצא ממחלין לשון כי הוא מציקה וואו זל פירש אחרי שם
 הפזר ופי מוכיח אדם שהוא טעם אחר הן ימצא נפאר ליום אחרון אחרונם
 אחרונה ולאיש יולתן ואיש אחר יקיינו בגדים אחרים בשעה האחרת
 שבע שנים אחרות ונקראת כאה המעט אחרון ואחרו ולא אבן ל ויהי
 המעט היס האחרון לפי שהלשון הם המורה והאחרון המעט כי טעם
 האדם אל זריחה השמש ועל זה הדרך נקראו רוחם ימין ושמאל ופי
 שמעשין באחרית והמרגה הפעל הכבד למאחרים על היין ולא אחר
 הנשע ופי למאחרים על היין שמעשבין כל הינם ענ השוכ על שתיידת
 היין וכן ממזן מאחרי בגשף וכן פי מאחרי שמעשבין כל הינם במלאכתן
 ענ הערב ופי אף זל פי כי אינו כמו אלה כי באו ולא יאחר אבל פירוש
 לז לא יסוף כמו אחרת שהוא סוף וכן רגז יזע יקש ב וישמע לאחור
 לסוף ופי יקבץ אלשור ופי שאמר אחר ובעת בייך ינוי מזה כמו
 סוף לשונם ופי אחר ויחזר מן המועד והפעל הקל ואחר ענ פטר
 ונקראו בע ארז אחרית על שם ששארו אחריו ואחריתם בחרב אחרון
 ואחריתם כסידור רונה פי בעים וכן ואחריתם בפייהם ירע סלה וכן ולא
 לאחריתם כלום שלא תשא המלכות לבטן ואחריתם בחרב הפלו עמר כי
 זכר אסך ואסך שהיא כמשל על הראשית ואמר אחרי כן על העם כי הראש
 הוא ראשית ותלה לעם כי יצא ופי לפי שם והעם לו אחרית ופרגז ואחרית
 תאכל באים ושטר ארעך וכן ואחריתם בחרב אחרת אמר על העב והכנס
 יונה עבין אחר בזה השורש ירבה שבעות אחר מהרו ופי כי היה רמזן שירבו
 שבעות הממהרים אל המחלוקה ואינם טען כי לא מיאט משרש מהר בפנין
 הקל מעשין מהירות כי אם מעשין מהר ומתן מהר ימורה לו לאשה והטון
 כי הוא מעשין השני שיאם לרוב יולת אחר הפסוק ירבו שבעות הממהרים
 לאל אחר מונד ומין ומקריבים קרבנה ומטיבם טעם ואחרית הפסוק יוכיח
 שאם כל אסך טעיה מדם " אט ויחלף אע עבית בנחת ויש מפרש

צדים וחבלים יאחזן החיה בני' מרוב החכמה הלא חבלים יאחזק בני אשר
לזה החיה בחטף סדול והאחז י' מין יעבד אחוז חרב הפעול על דרך חגור
כלי מלחמה לבוש הנביד ואחוז בפלגשי ונאחז לך אתר מהנשרים ונאחז בה
החיה בחטף קמץ אחזן לטן שועלים כגאב אחוז לאלשר ונאחז אחוז לאיצמי
אחוז בחבלי כנן והטבש אחוז בסכך כרזים שטאחזים ויאחזו בה ובהרבות
האולף ונאחזו בהנכבד והפעל הכבד וכבש כהב לכסא מאחזים וכבד
אחר מאחז טב כסא שניים ידוע ופ' ויאחזו את הכיב קרא אונן בעני ארזים
וכן פרזם יונקן ועלל כדא נאמ' בן לשון אחיזה לפי שהקדוה אחוזות בטובל
זה ובטובל זה שטבדו כמו שאמ' ג' לכלה אחוז בקדוה הכבד ומענין זה
אחזה רגל אחוזת קבר והיה לכס לאחזה נקראת הנחלה כן לפי שאמ'
נאחז במקום ומחזק בעבורה כמו שאמ' ויאחזו בה ונאחזו בהנכבד
ואחוזת מרעבו שם איש יורע הרג' סיעה מרשין נקראת חבורה האיש
אחוזת לפי שטאחזים בו ולא ירדו מזהו ביטאון ובבואו אהל
אחזי אר' יבטן ררכי פרשם ר' ינה לשון רבליה מה שאמ'
שיעלון לו ומה שיקל לששונת שיעמו לטע הנביא והנבון בעינו שירחי
מענין ויחל משה חלון טאטב האל ומשרשם שהם מענין חנה ונקשה והאולף
טוסט ויאמר לחזר אהל ולרבים אחלה ובמקור אחלי ארז ופרשן החמיר
ארז ובקשונת שיטטן דרכי לשכור חוקר אהל בדרך רבן לבס ורבי הז"י
נאחזן אל בני אשרי ואשרי ור' אחלי ארז כבש רבנ' אחר וילטן אחורש
וארה הסיבות את לבס אחורש פ' רבי סעריה אל הסיבות את לבס
אחורש מאחונת הבשל כ הכדון כ שקר טבו ומשקל אחר וילטן לאחור
ולא לפעם וקבוצן אחוריים אחורי המטכן ומשקל אחר אחורות סע
והקבוצן מן אחר אחרי מור משה יכבן אבנר באחרי החנה פ' במה שאחרי
החנה והוא עין החנה ועם העניים קבוצן כלשון רבים לעולם ואחזק
השמענה רב מאחריך ורבו אשתן מאחריך פ' אשתן שהיתה מאחריך
הבינה אחריה מוכיח ארז אחורש כלם שניים ידוע ופ' רשון הגזון

איבה ווייט מלח מורכבות מלח אי והטוב שהם מלח בפי עינין ופעין
 אחר בזה בשרש יושב האי מה איי כח איי הדין ושמה מלח לאיים
 ומאי הים ענין כלם המחזור שגור או הים מקינים אותם וכן המחזור
 שאין נר איים מקינים אחרן קראו גב איים כמו יושב האי הזה שהו
 איה על יושלם כי פי מלח אי מחוז ולשיכר אי שכר חסיר טון ומשפטן אין
 שכר וכן אי כבד משפטן אין כבוד ואם הוא בחוק כמו ואין יש פה חרידי
 זרבן לרש כמו אייה ומלח אל למלכים שומר במקום שנים ופי ואל לרועים
 שיחמרו אייה שכר לשתנה וכן אי כבוד כלום אייה כבוד שאינה בישורא היום
 וענין אחר אילך ארץ ואלו האחר שיפול ענייניו ואלו היה מלח אחר
 מורכבת משה מלח ימלט אי טק פי ל ינה איש טק והטוב שהוא כמו יושב
 האי הזה שהקדמתו ופי כי הטק ימלט כל האי בזכותן ואם האיה ואת הירד
 למטה שם עקר ואל שהוא הטק אגסא בלע ופגשו ימים אה האיים שם
 חיה ופי וענה איים בארמנות וניטמן חפלים ויש מפרשי איים כמו וזה
 האיה אגסא בלע אייב ואיבה אה אויבך והשם ואיבה אשה ענייני
 ענין שמה איד הלא איר לעול גם אה באיבה אשה עניי ענין
 ומקרה הרע וענין אחר ואיר יעלה מן הארץ פי עין כלום על יד
 נשם שהשקה אה כל טע הארמה הימיה הקבא הששבים והענינים וכן יזקן
 מער לארץ ופי אהיל זוקן הששבים מער בעבור אהן והוא העשן העולה
 מן הארץ בעבור החם יקרא בערבי במד בלען והוא ואיר יעלה מן
 הארץ וישג בעבים וידן הנשמים כי כאשר יעלה עשן מן הארץ משל
 לעשן הקורה טשיעלה המוכסה יתלו מים מיד ופי רב סעריה זל ואיר יעלה
 מן הארץ ולא איר ואין עמר במקום שנים וכן פי כי לא היה בגולה העולם
 לא אהם שיזרע ולא איר טשיעלה אלה ברא הקבא הכל בגזירותם הכל מקוקן
 וטמן סתמה הפי מכל אשר מפרשים ופי איר איר מואני וברגס טא
 הא אהם אייבה טעמה אייבה טעם ארץ חרב אייבה ישר
 בדר ובכפל הכף כי אייבה אהיל וראיה ואייבה אהיל וראיה וה

מה ואט אליו אנבל ועשיט בנות אמליו ועוד ערבט בשדש נטה ומהע
הה ומהשדש הזה לאט לי לער לאכשלוס ההולכים לאט ורבר לאט עמר
ארגלה לאטי והלמר בה נוספת והינד בלאטי נוספת אנהא בנג המר
וד יהודה אמל שאלו הלמדן שדשוק ורדשו אל האלילים ואל האטיס מין
ממיט הכשפים שיעשה בנות ויהבן להיות שדשס אטט כדאית רגש
באטיס וכן כה אמיל ואמר כיסן יקראו בערכו אלטוט אטר גר
האטר וקון ורדר הירג אונקלוס וכסון ואטטין והוא מין ממי
קניטן קודון בלשן אטט אטט משמוב רמים עשיטן סודס וכן
אונט שטרט עון חלוב שקופד אטומים כמו שחרף יונתן
כרחן מלגון וספמין מלבר כמו רחבס מבטט וערים מבחון כמו ששש
אונת הירג וברברי ריל מיטט בהסך זה והנב עמד לזכרן עוד בעדש
שקף וכן פ והחלוקה האטומים שיהיו ירים לא שהיו סתומים מהכל כי
לא יקרא חלון כי איט פתוח והכבר כמו פתן חרש אז יאטכ אזט
אטין אטון מיטרים הרגו מיריהס אטונטון רל כי השדש ברז חטובת
ומרוקת היטב והוא מסורבל במירי הפטות העשנים במיטרים
שהס טאים אטר ואל האטר עלי באר פיה עשיט ואל פתח ומעשיט
טאל איש איטר יד ימיט כלום סרוב יד ימיט שאינו עשה
בה רבר והוא שסמילי אר אי הכל אחיך אי זה יכעד אי זה סטר
כריכות אי מזה רבא כלס שאלה על הרבר אך אי לזאת אסלר
לך היא לשון קריאה אונס אי לזאת אסלח לך כלום בעבור מה אסלח כי בנג
עזבונט ודי לך יתקה שאסלח לך בעבורה אונ תהיה מלת אונ חסרה כך אך
ורל איך לזאת הדעה אסלח לך כי בנג עזבונט ואמל י יונר כי אי מור
רבוא משפטן להיות אי זה מקום רבוא ואין יונך רק פ מזה המקום שרבוא
אי הוא וברגה ריא וכרגש הינד וכבר אייה האטיס אך אייה הער
עגן לך פ י יונר כי איטט שאלה לדעת אבל הוא על דרך הפלגה והפלא
כלום ראה מה נחמד העוד הטן לך ואין יונך רק הוא כמשמשן ופי כי

שור וחמור ונאם לטען עקבה ליל שנת מילים כי האלים ילכו הרבה בחר
 שדים שדים והוא חיה ידועה וכן על דרך משל אילת אהבה וכן באילת
 השדה אילת השחר והוא סבב הכר ייש מפשי אילת השחר משנין הדיא
 כלום בבה עלה השחר והטמן שמוח אילת השחר משל על טבא ישרא כלום
 שהמשיל אהב לחלוק השדה בשרד השירים וכן שחר כמו מי זוח העשק
 כמו שחר וכל המזמור הוא על טבא ישרא בהיותם בגלות איל רמים מן המים
 כן היטק הכבש הגדול יורב מן שנה יקרא איל ומוח אילף אלים ימור חסר
 הטמך ופי אלים איל ימור כלום בעל ימור שלא היו גזוים איל טמן עם
 אילון מורב אשר בשם בגלות טמורו כמו שאם התרגל מישר ופי אילון
 מורב שהיה באותו המישור רב המורב כמו חסן מן זולתו ויחס המישור מן
 אותה רב המישור להפטר המקום מן האיל מחזות המשיח ואל איל המור
 ומורה אחר לחלום מפה ומפה שניט מחזות ואילון ויילדיו שניט כפה
 אים יחס וקרא איומה כנגלות והשם והט איומה ובסמוך איומה מלך
 ובקצתן הטקט ואינך מורב איומה ופחד טבאל בן בטימן התקפה
 כמו טבאל בישועה ובקצתן חכמי יהלך עליו איומה שמה איומה
 האיומה לפעם הם העגים ונקראו כן שפאל איומה ופחד מהם על רוחם
 ובאיומה יתבוללו הם הפליר וקראם איומה על דרך גמי כמו שטבאל

ויקראו כן לפי שהשברים אותם יסחו מהם וענין כלם פחד ויראה
 אין מאין אהב מאין ימוח שרי שניט על שאלה מקום כמו אט וענין אחר
 כמו לא ואם אין מורב אט כי כי גר גדול היום הוא מאין פמור ובקצתן
 עין הטעל אין וולך לאין טמן לו מאין כמו הם אהב מאין כלום מאים
 מאין שופט אשור שניט כמעט כלום מאים זמן ואין יש פי החזיר כמו
 אין בשרי טמן ט וכן וט רשוריש ומח על דרך שאלה כלום והלך
 יש החזיר זך מלה לא השמש בטבאל שלא השמש מלה אין ואין במקומות
 שלא השמש לא והטב ששנים שנין אחר כלה פחד אין על השברים

מלדע ומלשל איבער אנטעם כלס עשן אחר אכל יש מהם שאלה על הבנות
הזכר אך ששה והוא איכה ששה איכה ששה נרע את הדבר איכה יעברו
את הגוים הלה יש מהם שאלה על דרך המה איכה ישבה בדר איך תאמר
איכה אונס איכה אולכשע. יש בששן אנה איכה ררעה איכה הרבין ומהם
דאמר לבן דאון איכה הוא שש"ט איכה ררעה אנה הרבין אנה הוא א"ל כגבר
אין אייל פ"י כח וכן אילנה לעזרה חושה אכל הוא בסימן טקבה כמו שורה
וטעם עין הטעל נמה יש לאל ידי ואין לאל ידך כי יש לאל ידם ושם במשקל
אול בטלס אור ובריא אולם פ"י ובריא כחם והתאר הוא ו"י כלום הקוף כי כמו
באלס ו"י הכנולו בני אילים והם בני המלחכים ובני סמך ונחם בני על הכבדים
ואלים על המלחכים און הכבדים ובני איט סמוך כמו בני שלשים כמו שחם
ברן יחד כבני בקר ודישכל בני אילים וכן ואתגון בז אל גוים והוא כגוב
בזך למז נחוי והמסורה על בחול ופ"י קקף הגוים והוא טבוכר טאור וכן וזה
אילי הארץ הקיפ הארץ והוא טג"ז ביוז אבל יזכרלו אילי המבנים בלד
י"ז והמסורה על וליה חסד י"ז ו"י יחנה ט"א ועבד המזר בזך יזכרו לו אילי
ואילי הסופר ששה וחסר כ"י אילי הוא ט"א כן ועבד המזר ביוז ואתגון בני אילי
גוים ואחר כן עבד איל הארץ ואילי גבורים ולא ט"א עליהם כי בלא י"ז ועל
איל גוים אמר שטב"ז ביוז וכן הוא טג"ז ביוז למז נחוי אבל למעבדא הוא
חסר ובריא הוא אונס החכם שגריטו לזכות בכל חסד טבל כ"י הוא האיר
ע"ע כל הכאים אחרין ברקדוק ולשון המקרא ואמת כ"י מ"א מיטוט במקרא
הספרים כ"י אילי גבורים ביוז אלא שחטט סומכין על המסרה אשר
מיטוטו חסר והמסרה עליו ליה חסר וקורא להם אילי הירק קקף הירק
און ביה אילי הירק מן אלה ואלים לפי שאם טטע"ו להרמז ומיט"ב
אדם ולא אל ולא מלחך וירבן להיזק מן השרש מה טאה טבלה עליה כ"י
טט"ו מאלים והרומם להם וע"ז טברבים בשרש אלה איל ויט"ב אילי
שלוחה גם אלה בשרה על משקל שורה כאל הערו על חסקי מים
בה על לשון טקבה כ"י איל הוא שם כאל טלל זכרים וטקבה כמו ויהי

והדומה לה במימאם בין ורבע ארף איפה ואיפה ובסמוך איפה הקל היה
וכא כה"א בסמוך כאיפה שעדין וכבר זכרנוהו עב הדומים בחלק הרקרוק
והיא מזה דומה איפה שהוא שלש סמין והיא מזה היבש ומלה איפה בזה
השרש מעני' אחר ומשקל אחר איפה הייתה ביסודי הארץ כמו אנה מי איפה
כמו הוא היג יצר ויבא החסר ויו הגוסס ומשפטו ואיפה וכן שמש ירח עמר
זכולה שמשפטו שמש וירח ופ' הפסוקי מי הוא ואנה הוא היצר יצר ויבא לי א
וכענין שאלה אחרת איפה איפה האנשים אשר הרגב בראוי כלומר
מה האים וב'ענין מהלך איפה ולך איפה ענינים שבה ניצח כי המלה הזאת
מורכבת משתי מלות איפה כי פה הוא מקום ואי שאלה עליו ואנחנו לה
גזרנו שיהיה שרש המלה איה לא שקרוב איהל' להיותה מלה אחת טאמרה
על ענינם משתמע כמו שכתבתי ואם רביה מורכבת ממלת פה אשליך
לא היה עמימות המלה הזאת כי גם כענין אחר ונבחרתה המלה הזאת
בכתיבה אבל בקריאה היא אחת פעמים עב הה"א כמו איפה הם דומים איפה
האנשים איפה שמואל ודוד ויאמר לו המלך איפה הוא ואלה איפה הם איפה
לא שאלה ואיש לא ידע איפה אב ואיפה ואיפה ישרים עבחרו איפה הייתה
איפה לקטת היזם אלה עשרה הם הכתובים בה"א על פי המסורת והקבלה
וארבעה כתובים ב"ן ואם לא איט מי יין איט דע איט איט תקופי ושאי
כתוב איט ב"ן אלה איש מנה איש ומה אשרי איש ירא אלהי אשרי
האיש אשר לא הלך טלל זכר ועקבה איש ואשה לזכר לזכר לפי שזכר
אשה לברה וכן בלא זכר אשה כשיורה ענין הפסוק עליו אליכם אישים
אקרא ונרצנה ש"ן אשה לחסרון היקר טה באיש ובסמוך הוקל אשר
מדתו ופעמי' בא אשה במזכות נבל אשה אשה יסר תאר כמו אשה לידה
אשה בעלת אוב ועם הכתובים הכה את אשתו את אבנולך ואת אשרי
הנה אשרך הה"א בלם בחוק האלה וכא בטל האלה אשרך כדכס טוריה
והקבוצ מן אשה אשורה הזמה אבל שנים הוא משורש אש ושם כתיב
ועל הכלל מאה איש איש ישראל וכל דבר יקרא איש ואשה ואנ"ש שתינו

העמודים לא נעשו אין פסל ואין יצונו לא פסל ולא יעשו אך
מלך אין מלכה של השמות ועל המלך כל שנין ועל כמות ברוך הורעה
או ברוך הסתר ברוך הורעה כמו אשני נהגן לכב רבן ואם אין משיב
וברוך הסתר ואין רובר אלו רבן ואין אולם השב לל אין מי סדוק אלו רב
אין מי שאיזה השב ובאה מלה אין עם העמד כי אין מלך וכל אהבה רב
לפי שמלה יכל אשכ שהוא עמד היא במקום בענין שהוא התאר כמו
שבא רבים מן העמודים במקום הביטוש ולפיכך נקשרה בו מלה אין כי הוא
סודו אין המלך כל אהבה רבן ואשככ לא נהגן בזה השמות כי מלה
ישנה אדם להשמות בו עם מי שהוא עמד לפני נב יתכן לומר כי אמר
כן לפי שנקשרה מלה אין עם המלך לא עם יכל לל אינו המלך שיזכר
אהבה רבן ומלה לא מלה של העמודים ועל העמודים כל שנין וכן על
הכנאים כמו ולא יודע שול בזה שהוא טפל של אדם מיוחד אבל באמרו
אין רוחו ואין מקוץ אם לא היה לא רוחו ולא מקוץ לא היה מוכן החסן כמו
שהוא אולם כל אדם מיוחד באמרו כל זה לא רוחו ולא מקוץ וכל השמות
אם פה הורעה שבו שיבא על רבן מיוחד כמו כי לא רבן רק הוא מכה
כי אם לא כן היה אולם מלה הוא שהיא הורעה מן המורשת לא היה מלה
לא טפל של רבן אך היינו אולם אין רבן מכה כמו אין רבן מי לא וכן הוא
אולם מן לא חכם מלה הוא יחד המורב הנכבד לפיכך אמר לא חכם
ואלא אלא אין חכם לא נוכן ממנו של אדם מיוחד אלא של כל
כמו שיאמרו אין חכם בענין אלא אם יאמר כן אם הורעה הסני והוא
כן איש חכם אבל שאמר לא אודע לאלה וכן גם כן החסן ממנו
כמו אם יאמר כן אם הורעה הכנאי והוא כן איש חכם אבל שאמר
לא אודע לא אודע לאלה וכן גם כן החסן ממנו אם יאמר יי
אודע לאלה ולכן מלה היא איש נוכן עשית עם הכנאים
כמו מלה אין ועל דרך זה ופדושה לו פדושה בין והרע

Paris, Bibl. de la Ville, Ms. 1006
 fol. 10v
 1006

וכן דרך לשון הלשון שמוסיפין אנהיב להקטין הדבר או קראה כן מפי שהיא
 שחורה כמו באישון לילה ואפלה שפרושו בשחרור הלילה וכן במשול אחר
 כעגל עין הפעל באישון העין צות איתן מושבך אל תל איתן בני איתן
 ומשקל בן ואם זה בשר זה בחר ענין כלם ענין והם
 שמוק התי ורשב באיתן פי במקום איתן ואירעם יסוף פי החקים בעשותם
 ובמיעב הדבר והאירעם מוסרי ארץ החקים ברת האירעם הוא רבו
 ונקראו לטעמן שאם רזל שכולו בו איתב שלם אז רבו למונערי
 הנבזים והחוקים אשר בו וארע אב פירש כיל שמוספין בו לחם דין ופ
 ופירות נקראו וית ברחא רעמרא קחל ה ירחא קמיה נכס הוא ירחא
 שביעיה כלם קורס שייטא ישראל ממנו היה חדש הראשון בשנה וכל
 לאיר כן היו שבע כ נסן הוא החדש הראשון שבו שאל הכת החדש הזה
 לפי ראש חדשים וכן פי אמיל אל תל איתן מקום רשן נכסין וחד בודרי
 איתן בענין קשה כל אלו הם החדש והשם נחור איתן וישב היה לפעול
 בקר לאיר והנשן בכלם נסס וירבן שהנשן שרש והירשן טסות כיו
 היכל החד ופי אל תל איתן מקום קשה ששן שבו וכמשנה אל תל
 איר והשם שאין איר ששן ולארם אב שפי ש מקום רשן ושמן פי אשר
 לא יעב בו ולא יזרע מסאן ולהבא וכן העשם ט לפי היו נשמו ים
 ונחריד במחזות גבולם שלא ימנע שם חלל כרי של אבן מהם
 מקום מבחר מחזותם ויבערו אנשי רמים וכן רשע רזל כ לא יעב בו ולא
 יזרע להבא ואמרן במשע ובמקום אסור מלזרע ומלעבד ומזרע לסר
 שם ששן ולקד שם אבנע פי רבי שאין עבדה בגופה שלקד ששן
 האיתן ששן החמישית כתרין ורשע מרשע ויש לפי מושן ארבו בקר
 ענין בואה ולפי שבו הששן היו עבדן הבאים לשנה להלל לפי שיהיה
 מסון כגד פמו היכל אך שח תעמיך אך הפעם וארבו אך הפעם ענין
 רבים דוע והוא למשע ויש במקום אבל אך בעשירי לחדש השביעי חרד

אדם כמו שטאם בברוכה ופכהר איש אל אחין ופיריעות אשה אל אחתה
ובבבם איש לין עגרי ובבהמה איש לא עגרי ובבהמה איש ואשתו וה
והגדול ובעל הדבר יקרא איש כמו אך אמרו גרעון בן ינאש איש ישראל
וראשה הלא איש אלה ומוי כמוך ישראל כלום הלא גדול אלה איש מלחמי
כלום גדול בעל מלחמי וכן גם אדם גם בע איש בנ אדם אנה על ההמון
ובע איש אנה על הגדולים ואישה וקן בעלה ואם איש שפרה יגד
בעל שפרה כלום בעל הלשן ומוי שמהקן טענותן במיטב אמרו וכבר
כא איש חסר יור ואנה כי האלה תמות יור יש עם להימן ולהשמיל עור
האיש בנ רשע ובעל המסרה חשב עמהם איש רשע להרוגע והוא
מן שלשה סבות יש אבל זה הוא מלא וכן תרגם אם איש להכי אם איש
למיסע לימיטא וכן עני האיש בנ רשע ועור האיה בבית רשיעא והיא
האיש פגועה כי להבדל כמו היש ואחיל פירשן כמו אש אלהים ופירש
עור כמו עור יהלוק סלה רל כל הימים רביה האיש בבה רשע בעבור
איתנה רשע ויהיה אש בחיך כמו אש בנדי כמו חין ומן בין וכן יפה פי
לולי שהיה סל פגועה שידמה שהיא לתבה וכן נמצא במסרא שש
פגועין חר חסר נחר מלא ויש לפגש אם אש להימן ולהשמיל במשמע
וכן עור האיש בבית רשע וכן פירשן ר' אברהם בן שראל כלום האיש
הנבדל בעיר שורט מחיך ברשענת אחר ששניע קול הקריאה יש בבית
בבית רשע אניתוח רשע וטוב הוא זה הפירוש לא שגם הוא לא פנה
אלו פגועות היש והוא ויכנ איש איש וכל אחר מרס הדג האיה הבא
כנגדו זה כיט אישן כאישון שטן פי בית שטן ונקראה כן לפי שראיה
בן יגורת האיש ופג אוחל כי אמר אישון להקטין לפי שהיגורה טחית
בעין קטנה וכן חך העברים להוסף אונמה להקטין כמו שכתב שברגן
שכתב אמר על יום השבת מערב וער שכתבן על הנוסטר
שמוסיפן מחול על קדש וכן האמיטון אחיך הוסף בן אה להקטיני

הוא וכה אחל ששרש זה וענין זה להכל למקן כחן ומעטן להאכיל
 אכן חסן טורע הדבר אכן כארס המותן ענינו לאמר הדבר ולקויפי יש
 מסרש המלה בשפת מלות אסין ולא ירבן זה הכיר ש בכל מקום
 שיהוא חסן אכן כי אסר עליו ענינו לפי ישי כמו כן מן יו ור
 כטופס ויהי אסר וכסר בשן אחר כמו אמל ומלל בענין אחר
 ופי הסוק טש שאל עמלה לו פי השכל עמלה לטרש כי אסר עליו
 רל כי כהן אסר עליו ומבטש לו אמלה בכל יום הגה כי טש השאל לו
 לטרש לאמלה כחך כל שאל הארס לפיה אבל ואכפ עליך לא יכבר
 איט מענין זה כי האלף טסר והוא כמו וכפי ולפי שאם איוב כנגד המצו
 כסר מעלי החוק ואימור אל רבער ואם אז מסך לא אסר ארורה
 ולא אידאט ענה לו אליה אפי טיר כמוך התוכח עמי ואם כפי השיב
 שרסה לפע המרבה ומה שאמר כסר מעלי החוק הגה אימרה לא רבער
 ואכפי עליך לא יכבר כי מחומר קורימה גב אפי אפר וענינה כר
 אפר ונבדון וקראו אפר אל אבל ומסר אל יורש עה המאמר
 מוקדם וכן הוא ויורש עה אל מסר הובישו אפיד הילין טרמים הם
 החרשים עוברי השדות כי שברי הכרמים יקראו טרמים ולפי דעת כי
 לפיך נקראו אפרים על שם השדן שנקראו אפרים כר טרם ומאלף
 נוספת אל אל כפי לא טובה אל האכל ממטטא ורר טרבה אל
 מור אל יתן למוט רחוק במסד אל רבא טשי ויש לל מלה ענינה
 לא ופי ויש לא מלה ללא כלס אר אין מקומה בכל מקומו לא כי במקומו
 מעשים שוכרה לך במלה אין כי כל אלה המלים שהם בשן אין כל
 לכל אחר יש לו מקום בלה לכל אחר יש לו מקום רובל להכיר ולהכיר כן
 ורע ומל ברוב יבוא על האוהדה ועל הרחם והבקשה אל פשעה היום
 כמו אין פשעה היום ורר הלאר במקום טן שהם ממיטא אחר ופי לשבה
 ושבה ויטה פי למה שהיא כי בחילוף עין באף על ויהי מסר ר עמו

אך מה יהיה ואת הכסף אך בני גרה ירחטא אך את שבתה השמורה
אך אם יום או ימים יעמוד אך העברתו בחטא אך הגה אשר היה
כל אלה והדומה להם ירשג בלשון אבל וכבר פירשת ויש לאמת הדבר
אך עכמי ובשרי אה אך לשקר שמדת אך מלך ישראל הוא אך המדה
ידו שברו של יש בלשון אולי שפירוש שמה ואומר אך טוף טוף ואמר
אך חטך יש ונתקבר עם רק למש יורר הרוך אך במשה דבר
אכל ולא אכל יתוס ממנו ואכלת נשכר ועל דרך משל אכלה ומחמה
פיה ואמרה לא והשם ויקן אוכל בערים ומשקל אחר בכח האכילה
היא הפעל כמו אכל ובתוספ' מס' למאכל לשון השמי ומאכל עבר
ומשקל אחר מכולת לבית חסד האלק ועקרו מאכלת כמו מאכולד אש והפעל
אם האכל אכל אשר לא האכלה מרוב והפעל הכבר ויאכילת נשכר
האכל ענין האכילה ברוב מאכל ידוע וכענין אכילת האש וכיענות ויש
אילה הוא והפעל ונאכל גריש והפעל המחובב האכלהו אש ושלא נכר
פעל מהדגש אוכלו נקש יבש מלא והשם והיה לשדית מאכולת אש
ויהי במאכולת אש וכענין השחרב וכליון ואכלת את כל העמים על כן
אילה אכלה ארץ ארץ אוכלת יושבת היא כי לא יוכלו אנשים מהנה ר' ש'
שד' בשו המזויות מהם זכן ר' ארי טיבן זויא מעין וכן בלשון הזה ברוב
ר' כזה לחות אוכלו בארון ששה וכענין כיתה חרב אכלה חרב
הלשון האכל חרב ור' האכל כגד חרב כלום אם חרבך האכל לטבח
וחרב האכל בשר אופ' אכלה ממש דרך משל כמו שאם אשכר חייב
מדם וכן אם חרב' מלוא דם הדשנה מחלב ושלא נכר פעלו מהדגש
חרב האכל פ' בחרב האכלו כלום אם השמען טוב ואם המאן לא תדי
אוכלים כי אם אוכלים לחרב נקרא גם כן הסכין מאכלה על שם שהיא
אוכל ומכלה ויקח את המאכל ולרוב ומאכלות מרלענרין וכלים שהם
משדש אכל ענין אחר הם כי אכילת הלחם וכל מאכל כליון וכענין והשחרה

אלה ומופת כי הוא הטק בלשון אלהים ויש לפרש כי יבואו מאליהם המנחמים באלה
 והדומה להם שם כלל לכל אלה וכן אלה המנחמים ויהי אלה בוטמא אבל ויוצא
 אלה על מה האלה נרדם אילטא והואשן רחוק האל הרב בוטמא וכה
 ינה כי כן נקרא בערובי בעם וירבן שיהי כלם משורש אלה של אלה
 היור למד הפעל תביר - הא ומוא שם המקום אלה ימוטב אב אלה שמה
 מופט אלה ישנה זרים בלשון עניניו על הדבר המסופק ענין שמה ופ
 אלה שמה מופט לפי שמה ורע לטעם שפירוש ורע מן הדרך ורעמר לפי
 יאה עם שמה מופט והלכתי לך בדרך גם אורבה הדרך והמפרשים שפירשוהו
 כמו ללה לא ארש למה נעור כי מופט הפך לפי כי המד מורה הריחוק והלמך
 ומורה הקרוב שם שרש פגוח אלה מיד היור למד הפעל המורה בהא בשלם
 על ששור ויחסרוה ברוב ודבר ה' אל משה ויאמר ה' אל אברהם וכן כלם
 ושנינו ידוע אל ידוך הדורך קשתן פי אל הדורך שידרך קשתן ואל אשר
 הפעל בשדיוט אופי אל החמלו אל בחזרה והמפרשים פירשו אל דרך כמו
 אלה כלום אל בבל ידוך הדורך קשתן ואל אשר הפעל בשדיוט ויהי כמו אל לא
 מורה רמזה קשתה יש מהם בענין מן וכל הארץ כמו לשבך אל יוסף כלום
 מן יוסף לשבך וכן ורובי אה מופט אל ארץ כענין בשדיוט כמו שמענו כמו
 שאל ומוא יתעורר ליה חבא לשמה דאדעא וכה למדך בנמוט ש
 שדיוט ורביה במקום של יך את הפלטה של מיתו כמו אל מיתו וימליכה
 אל הקלפך ואל האשורי ואל הדדים לא אכל המון מישרך ורחמיך אל המנחם
 שנינו של וכן מי אהב קראת אל המלי כי הוא לא קרא אל המלך כי אה אל
 אבנר אלה פי מי אהב קראת אל המלך כלם מי אהב קראת לי בקול גדול על
 המלך כלום שלא יראת שהעדרו משטת בקראת אלה ורביה במקום עם
 ונשה אל אחרב לא רבח קבת אנה אל אבות לא היה עיר אנה לא השלמה
 אל בני ישראל במקום ב' השדיוט ואל הארון רבץ את הערוה כלם ובארץ
 ואל אשר עמיתך לא רבץ שבתך כלום ובאשר עמיתך הנה הוא נחבד
 אל הנלים בבלים כלום בנין הכליב וימר אף ה' כלן אל בלעם כמו בבלים

ופירושו של מי פשטת היום והתשובה ואיה שהי שבו על נגב יחדה ועל
נגב הידומה וכן והאמר לו אל אורות הרעה הקדולה הזאת כמו על
וכן ה' או יהיה פ' אל כמשמע אמרה לו אל כלום אל העשה את הדבר
הזה לשלח ב' אורות הרעה הקדולה הזאת מאחרי ו' אברהם בן שרה
פ' אל פשטת כמשמע והוא רך שאלה כלום לא פשטת היום והתשובה
והתשובה בן פשטת ועל נגב יחדה וסלך אלקים עמו היא מלה אחת
מורכב ופ' ואלו כשלא יקום מלך אחר עמו כמהו או ירד חוק ממנו וזו
הוא מטיב ישר ולכת והחל מרגע לזאת ולדמיונו ועמו כמו נגדו כמו מי
יקום לי עת מדעם ואלו היה אלה ששם פ' ואלו לעבדים ולשפחות
עמיתו פירוש כמו אם אלה רופא אלה כולכם דות האלה וקום
ואלה אל רפא אל האלהים ענין הכל דבר שחייט מושיל ונייל
בלפ' אם רשעת אלה לי מלך ומלעל אלה לי כי היה באספי חן ענין
כמו אוי ו' אוי ו' משה ז' ב' האלק המורה י' כמו ישי אשי והוא מן
ילה והי' למרוב בערו אלה ואת אלה ונס אמרת באות פועל ית
וה' השבעת אלה וכחש אלה שווי ונה המקור הוא פועל עמך
וכבר נשא בן אלה להלמות והשם פה נא אלה ביטוינו בשמותו מה רב
האלה הזאת אבל האלות הכתובות בספר הזה לשאל אלה נפשו ומשקל
אחר פאלך לה' וה' נוספת בפלס האננה מי שיכנה כלם ענין שבו
כי קלה כשנער והזכרה השם וענין אחר אלי בבגולה חנניה שק שפיר
קונט וכן רב' שא קר טול אל ויקונן המלך ואלו מלכא האלה המימר
הי' למד הפועל וה' לקב' ועינה ידוע חת האלה אשר עם שכם
כאלה טפלה עליה ויוצא ליו אל חת האלה וכבר נש חת האלה אשר במהדש
ו' הדגש במורת הנח אשר כאלה ונענ' שהנח אישטן יסודי אשר רב
מהשד' הזה נמה שאם במקום ו' ונענ' שהיו בשכם נמה שהבואו שם
אמן האלהים שאם יחייטן לטע האלהים והק' בן כי יבשו מאלים אשר
חמדת ולו יעמו אלהים בצבאם הנחמים באלים כלם ענינה שם

תקנות כלום רבני ירמון לפרשון מן חלום מי ישום חלום הוא אשר לא יוכל לדבר
 בלבים חלמים והטעם לטען גזירה שאלמה חלום והוא טעם עבר וטעם חלום
 ולא עתה חלומה טעם שקר וישר פי' יונה שכן כן מן הענין הזה טעם
 לחסד שמת בעלה חלומה מפת שאינה יכולה לדבר ולדבר עם אשה ריב
 והטען בחלומה טעם כאשר נוספה בנשים רחמנור והיא על משקל רענע
 כי לא חלמן ישראל ויחזה חלמיו מני עמות כששט על כן יורה רע
 שכן כמו שגמנה והשם שכול חלמון זכרון ושם על משקל אחר חלום
 חיוב וחוסר חלמנות פלוג חלמנות כמו בגלם ארמון ולפי שלא ידבר
 שכן יקרא חלמנות וכן פלוג ושכחו פלוג מן ילא ממך דבר כלום מטוסה שמו
 זה קרא חלמנות שמוא הירבה לו אשה וישר והוא שון נכון כי המקום של
 נזכר שמו אמרו עליו גם כן זה השם אל פלוג חלמנות ירמון לומר כי פלוג
 חלמנות לא טעם על המקום כי אם על בעל המקום לפיכך כשכח בעבור
 הסמכו אל פלוג חלמנות והורכבו ששם במלה אחר לפלמנות המרכיב
 וחלום חי אש וחלום ארם טופל שקר ענינם באמת והחלום על פי הטעם
 הבת הוא ביד כמו יגיע חן הוא כפה שקורין בלע' בלעה כן את חלום
 העמודים ומשקל אחר ואילו נא חלמו ובלשן נקבוק חלמו סבב סבב
 בגלם בבטל וכלומר וכן נא חלום הכסא אשר יששע שם היגיע אשר היעבו
 בגלם המטעם ובריא חלום פי' יונה ובריא באולם כלום שהם בריאים
 וחוקים כמו האולם ורמה אונקן בדמין הזה מן הבטן כאשר נאמר בייקרת
 כזוונת מחוטבות רבנות היכל ופי' כי ובה יעשה לבת שרטה אשר לחן שלמה
 באולם הזה נכון ששפרש ארמון מן נענה אייב בחלמנותו שהוא כמו בארמנותו
 ואיחוסר בזכריו אבל לא בחלוקה למד בריש כי אם לא יחלוקת כי אם איירג
 אהוי והישר בענין במלה חלמנותו שהוא כמו שמתען הענין חלומה ויקראו
 הערים החובות חלמנות על דרך איבה יסבה ברד העיר רבה עם הישר
 בחלומה כי בחינת העיר רבת עם היא בעולה ובהחריבה היא היתה חלומה
 ופך נפש דע חלמנותו בשרש ידע וכל יונה דמין להיות מענין זה

להטח ברכה אל כתר כבודו ופניו אל הימין כבודו ימין הולך אל
דרום וסוף אל ימין כמו ברוך ובענין אל זבעת הערות כלום לזבע
הערות און של זבעת ואחר כן קבר אברהם את שרה אשתו אל מערת
שרה המטלה כמו במערת והיה במקום את מספרה אל חק ויירט אל
מדין אל זך קנים אל הלמדן ונהיה במקום בעבור ויאמר אברהם אל
שרה אשתו ונהיה במקום בית שמוע בענין עם איש טובה ויירט
בשורה טובה יבוא כלום ובבשורה טובה יבוא ושבעת אל אל ככון
אל בור ברוך ובענין והדומים להם כל אחר ואחר במקומן טוהם למכין
לפניהם לאחר השנים אשר כתבת ויש מלה אחרת בזה השדה מורה על
הורשת הדברים במקום על הורשת היחיד אל נולדו להדבב האריות האל
לאנשים האל ובענין הן ואלה שמות בני ישראל אלה הדברים אל
הקדש ויתכן שהמלה הזאת טהרה פשן און ברכות אונות אל
אלה מהימן יבוא אלהים קרשים אלהי האלהים אלהי אלהי
כלשון רבים לעולם קולך אחר נגדן על זך הבנין ואמר זוכה לאלהים
אלהים לא תקל ענין השופט וכן ללא אלהי אמת שופט אמת ולא בן
מורה וכן אמר לישיבה הנלות ואשיבה שופטין כבודו אונתו כי בענין
בגלותו אין להם שופט אמת וידעו בני האלהים האנשים והנגדים אשר הלכו
אלהים לפניהם לעב עבדים והלכים כמו שאם וישלח מלך ויניא
ממטרים וכן ה' דמולו שלוחין מן קדם ה' אשר כריה לך ממטרים גנים רבים
ואלהי ישראל ממטרים ואלהי על משה שהיה גדול ואינלם וישלש כ' מים
ממטרים עומד במקום שנים ופ' ממטרים מענים ואלהי כמו שאם וכל
אלהי מעיב אעשה שפטים אע"פ וי' צד ואלהי אלף אף כ' נגד
ושלח יתרו שלוחו ענין נבאש והוא הפך מן סיר ^{אלהי} חלאת בה
אלם מאלמים אלוהים ענינם אונגדים אגרות השם הוא כלשון קבורת
הוא נוסח אלוהותו וכן השנין הזה אלם יתן הדברון עם בחמש

להחיי ולקחת את ברגו והלם ואם עו קרובו ורקו לו ה' אה עברו צב
זר ועגבם להם את החרץ הקלטי לחזור וכמו הם רכבו עזר אשר אמר
עשיהו כאלו אשר כ' לא משובר אלא אה עשיהו וכשי מרון עז אשר הו
הוספם באור בין לאב אחד מהם ויש אה לשאלה כמו היט ה' רכבו אה אין
המשל ככה שגוים איש כל בעי ירבו אה משל בבה אה אחד הויעליו
זכונם לא היעו פרו על דשא אה יצע שור של כלילן וכל אשר הם עב
שאלה ויבא עליו גם הא השאלה האם רבמ לטע האם אין ש עורכ' וכו
שה שאלות באות כמו שפאו שער רכנס ואף גם זאה ושע מספס' הרק א
באשה המכלי אין קבר' ויש במקום כאשר ויה אה בא אל אשר חיי' ואם
יהי היוכל לבני ישראל כאשר אה יהי היוכל לבני ישראל פי אפ' כשיהיר
היוכל לבני ישראל אשפ' העמוד הנלה אהלם ונדרש נחלה כ' אין זרה
כמו המכר' אה ימאן בנה שילה כאשר ימא בנה ואם ירד' מעור
כמרים פי וכאשר הקוד של מנהר העמוד רכבו מרבר שהיא באר
חובה ויהי אה כלה לאכל אה ששב הארץ כאשר כל' אה כסוף הלור
אה עמי כאשר הלה כ' חובה היא של העבט העבט' ואם מ' כח אכצט
העשה לי כאשר העשה ל' מוכח אכצט כ' חובה היא של אכצט שלמה
הבנה אה מוכח ה' אליך וגו' ויש שהוא כמו אמת אה לא נבחר קמ'
ואם בריאה יברא ה' באמת בריאה יברא ה' אה ללעם הוא ילין באמת
לין אה טומיר הפכס באמת הפכס אה כחומיר הינר הישב באמת
טומיר הינר יחשב הפכס לפי שהוא נקל ב' להסך אהב כמ' שט'
לינר להסך החמר מכלי אל כלי כ' אה מעשה לעשה בריאה כל' יאם
חומיר לינר אה יפסך אונן לא ששע' ומה לו להסך איהו כן אהב'
מעשה די ונקל בעי הפכס כ' אה רב כסוף אה רחוק ה' אה טומיר
במק' טון באמת כ' אה יש אחירה ופקנה למעשה הטובים אה זכר' ר'
של יתנוע' נסן כלם אשר רמיתו כזה הענין הפכס אהב בלש' אמת כ'

על יום אלו וחוקים כלום ינת ארמון חוקים והישר בעני להיות מעבין ה
 האלמה שפני שקר ואמר קוד זה על עניו שהיה גלה בן פלשהם והירד
 כולם ביניהם אך וכריא אולם לפי דעה שממם כמי לזכיר ומרושן כמין כחם
 כמן שפירשהו לך בשורש אל אלק חמה אלק ולבנה יא כי פרושו בלע
 פן וכן אלוש מצאן כאלה ואלק יא בלעטו בלוטין והוא הנקרא כן בשור
 בלוט ובלעט גלגן והערמון טרוא בשורב שהבלוט כלום מלק החלום
 והוא הערמון אם כן אלש יא יא יא יא יא כן הערמונים הנקראים בלע
 קשטטי אלק חלק למטה בשש טקודת הגה אלף חל במטה שר
 שנים ידוע ופפעל הכבר מזה הענין שאשט מאליתיו
 אלפים ילדוה לאלפים ועבין חמר אלופ ומיוה אלק נשורי ארה אל רבעיו
 באלוף אלוף הימן אלוף אמר שבין כל אלו שר וגוה ואם רזל כל אלוף כר
 מלואה רלח הגה בלום איט חסר מהיותו מלק אלו הכבר כי מלק יקרא
 כשהוא מוכר ואלוף שאיט מוכר ויש מפרשי מזה הגה אלף חל במטה
 רל חב ויורה עליו מה שאט אחריו ואט היעבר בבה אב ויש מפרשים
 וילע האלק על האלק רל הגדול וינתן פי מזה בבבש אלוף שרבה באיכרא
 במר ועט כן האלק חור חותין והכבר כי יאלף עונך כי מאלפת כבהמות חור
 הדוא מלפט ומאלפת חכמה ששע ענין לימוד כי ילמד עונך כי ויש מי שפי
 בני לתלפיות בהער האלק ויהיו ראוי האלפיות והפלות להקל זה יונה כה כי
 הרין המורה אלק והוא כמן אלפיות ופי לסין לימוד כלום כי המקור גבור
 היה לימוד לעונכי דרכים והעט עבר לפרושן בשאר תלל מלה מורכבת
 ועט שער אלפק והאלפים והעבירים הם השוורים וכמה מלה במשקל אחר
 דנישוק השן אלופיט מסובליר פרושן שווריט מסבליר בעבורה שיש לעבו
 בעד הרבה בבבש אלוף יכל לטבולת חסר מאלוף סף הדמיון חן ואלו הכוספ
 ועשמו בבבש מלוה חן כבבש מאלוף פרושן בבבש ושור יוכל לעכוח
 אלק והאלפין שר חלמו להלש ופי והאלפין בהסך ואלוף אב המלה
 הזאת ברוב המקומות כדון להיא כמזאם לוא השמש

מצומן שטי קרשים
 לחות וכל בגד

ברוב שמדון הדוד ה' הומלל ענין חלישה וכן כ' הומלל אה ורוא תאר
כזבן פועל אה הווקמוץ אבל מימנו פגה ברוב הסט ד וכן מימנו במ
במסרה כ' שרמה משבון הומלל ליה פקקין וכל סוף פא כמה נאם כ' היה
פעל עבר ויהיה אה הומלל ענין ושמר אה כ' פ' אה ענין וכן ט' אה
ה' והמכס ה' יעקב בן אלעזר כ' כ' אה אה נאם הוא פגה והבא כמורה
האר ופגה הנט יסר בינון לב הורל ו' הומלל כל י' שב בה פעל עבר מבנין
פעל כ' הוא פגה וכן אה הדוש הומלל י' ער הומלל י' ליה השבוע
הומללו מדום עם הארץ כלם ענין חולשה וכייתא אמן והאמן ב' ה'
למען י' אמיון כלם אשר הם עבנין הפגיל הם ענין הבעריון
והקבלה קרדי' בלעז והם י' י' משה' אמורה כ' המאין באחר
נורן האמונה בן וסוכר שהיא אמה' בעם לא אמון בע' על משקל
אמון מדרי' והוא מענין זה כלום בעם שאינה מאמי' אן פ' בעם ש'
להם אמונה בכל ביה' טמון הוא כרוז טמון קריה טמנה י' אה אמון
מי י' י' שם פעל וכן ער אמונה שומר אמונה אבל אמונה נ' ער ה'
כ' פסן אמונה מבני' אה' שלו אמונה י' שרל שלשה ש' תאר
כלם עני' אמה ועל ד' כ' אמה משר' זה נמש' עו אמנה בכל רכל'
ועלה ה' ל' להקל כמו שפעלה מן בה הראו בע' והרש' במסמכו אל הכני'
י' כ' אמה ומספ' שלום ורה' האמה' ש' ההא' קמי' בה' ל' י' ע'
האמה' אה' הה' פגה כ' היא לשאלה שלח אורך ואמחק אבל לבע'
י' ע' בן אל אמחק והק' ב' י' אמר אמנה כמזמן בת בנה' שלא י' קבן
על מהכונה היחידה' אמן כ' י' עשה ה' אמה' היה זה שיהיה אחר מי ש' עבר
על אה' מולה' והוא טמון של דוד הפלה אנהא' על דוד קבלה שקבלו על
ענין הקללה אה י' עברו וכן נ' אמנה אחר' אמנה הוא שהיא אחות ב'
א' וכן אמנה ה' והמ' טמון ובשורק האל' האמה' ישב אלה' אל
אמונה ו' אמנה עני' נ' וכן אמנה עני' אמה' והכני' ל' י' ע' בה'

במלכות יקרא חסד חסד וחשב חסד נגד חסד
 וחמין ולחם מלחם יאמן והחמד וחמין כח
 ומסקל אחר חמיה לי יעב יושלם פני הסל בעת והכבד וחמין אה לבב
 וברכס כורשה וחמין חמיה כמו הי ואיש רעב מחמין כח אמין כח מחמ
 וכבד אחר ויחמין לבבם ויאמן לבן והשם מחמין מחמיהם וכל מחמיהם כח
 והחמל החמין לעלור במרכב והרא כח מחמיהם היא כלם והרומה להם
 שגין חוק ושגן ברעיה מחמיהם כח מחמין כח כלום מחמיהם
 ומעל שוכר מחמיהם שגן חנושה היו בארמיות אחר חנוש בורג ואחר שאין

חוק בארמיות ויש מי שפירש בו מראה הרשן וכן אמר הרב קטין
 אמר כה אמר וי וילחם אמר לו פ אמר להב לו אה אמר אלי באומר
 בלבה ויה אומרה וירב וי אל משה לאמר פ לאמר לישראל הכל
 אמר אמר אלי לאמר הוא ככל המקור על הסל לחוק הדבר ובבאו חמין יתר
 וכן אמרים אמור למחמיה הכל כמו שכתבנו בחלק הרקדוק האמור בה יעקב
 שיאמרו לרב יעקב ויקראו אותו כן יאמר נא ישראל ולעמשה בומרו חסר
 אלק וכן אשר יומרוך למחמיה כלום יאמרו איש לחמין ידברו עלך אמר
 אל הכהנים אמרו לחמיהם אמור להם והעבול אשר שאמר אמת הוא יאמר
 ליעקב והשם חין אומר ואין רבדים אמר סלה חס אמר אשכמה סיחי ומשקל
 אחר ועלה אמרו סחל וקבוצ להשיב אמרים אמר אמר נואש אמר
 באיזה ובבוס מוס ואת מחמיה מרדכי אמר ומסקל אחר אמרה אמרה ו
 השולח אמרתו ארץ ובסגול בעת אמרה וקבוצ אמרה וי אמרה עמרה
 ענינם ידוע ויש מהם אמרה הלב להרדג אמרה אמר כלום אמרה חושב
 האומרה בלבה ויאמר להכנה אמרה דור כלום יום להרדג וכן ואמרה אה בלב
 ושגן כראש אמיר והוא הסעף העליון ומזה הענין אמרה האמרה ויה האמיר
 היום כלום רומם והקולת אותו וכן יאמרו כל פעלי און יתבדמו וירדו וירדו
 לחיות מזה ובכבודם התמרו בחילוף החלק ביע וירבן היות מזה אמרו ער
 כי טוב והבנון הוא היות משגן אמירה ויהסן לפגש מזה גפ אמרה האמרה ויה
 האמיר משגן אמירה כלום סבת שיאם להיות לך לחלום והוא סבת שיהיה

בזה השרש מסיר שמה לאמנים ועל דעבי שהוא משרש טאם ומענין
וינאמו טאום שהוא לשון ריבון והטעם האחרונה נוספת לסמן שם ואר כמו
חמץ עמץ וקריים החדים בלשונם והידועים ברכמה הדבר נאמנים
ונאמן ביתך וממלכתך הצלח בשווא לברו ענייני ויקיים באתך וכן אם
לא נאמנים כי לא נאמנים כלום אם אין אתם מאמינים בעבור שאין אתם
חזקים וקיימים באמונה האל האמית ביה אלהים והאמת ופי' והחזיקו והעמידו
וכן נאמנה על המשוררים דבר יום ביומו כלום קיום בגליון שלא היה
עסקה ארוחה מהם לחמו ענין מימין נאמנים מקיימים ונתנה תמיד וזו
עסקים עתה מרחוק אמונה אומן החסר ויין החבור כמו שמש ירח עמר
זבולה כמו וירח פי' קיום וקיום וכפל המלות לרוב הקיום כלום נשוא
הנביא העבירה והטוב שיבא לישראל לעבור והרע לאומות העולם כמו שאמ'
בפרשה למעלה וחסרה הלכנה ונשנה החמה כי מלך ה' עבאות על ירושלים
ונגד זקינו כבוד אמר העבא ארוממך ואורה את שמך כי העשה אלה הפלחים
והעשות מרחוק נקיימן כלום הדברים הטובים שהנחת לישראל על ידי
עבאך זה ימים רבים וזמן רחוק שלהם קיום גדול אמתם כורתים אמנה קיום
יהר במקום טאמן חזק וקום מכות גדולה ונאמנה וחליים רעים ונאמנים
חזקים וקיימן יהי ידיו אמנה היו במקום מורמור ולא השום ער בא השמש
ואת האומנות אשר עב חזקו עמודים ערין קיום הבטן ילציה סקופה
כלום אסקופה השערים ועבא טאמר ישא האומן אלה היזק המגדל והטאמן
אומנו מגדלו האמונה על גלע מגדלים באמנה אתג הוא מקור דין
שם והוא אישנה כני על יד האמנה היה הטעם רחוק להדגם לחסרון טעם
השרש אז היה לשון חירה בגופה הא ענין גדול וכן נאמנה אטלו דמון
והוא האומן סקור בקום שם כלום בגדול היל אטלו ואל האומנים החזק
המגדלים אורה מנערו והיו נהם אטלי עטרו אשר עליהם עניני המלכות
ואחיל כה כי מזה לא אמון כה כלום אין כהם הרבה כי דור הכטכות המה
קאשר אומנים להם ישו רעה כמו שאמ' וישמן ישורון רבועי ואת גר
האומן הגלה נבואתו רב טבחים כמו ההלון ועבא מעשה די אמן המפלג

אלא מכריחו ולשון זה ידוע ונהגו ברבי ר"ל הדב"א אָנָּה כִּי אָמַר בִּי כִּי רֵאִתִּי
 והפֶּעַל נֶגַד בִּי הָאֵתֶרֶף לִי עֵינַי כִּעֵם נִתְּקָ מוֹרָה הַשְּׂרֵשׁ הוּא וְהַעֲבִין
 ובהתחברו עב הכב"ים אפי' אפי' ברגיש לחסרון הנֶגֶן והאמנה למינה שם עוף
 ומה ר"ל אמר זוריה ר' ז' אָנָּה וּבְבֵל אֵרִיבָה יִמְתֵּן חֵלֶל וְהַפֶּעַל הַמֵּאֲמִים
 והמאמרים האמך דום והשם בִּי וְאֵתֶרֶף כֹּלֵם עֵינַי וְאֵתֶרֶף יִנְוָה וְיִעֲקֶה
 והוא הפוך כן נאק טוקה חלל ופי' האמך דום מהאמך דום כאילו מושק דום כי
 האבלים האחרים יושקים ומהה דום וכו' ר' יונה ונזכר מן בלשין העבר
 האמך שם עינים האחר הוטאה השמה והשבר והשם הו'מא כל השבר
 והוא מה שאפי' אמך חלל כי החלל לא ישוב השמה אבל מדיח אותה האמך
 והכח שדן ואיפסד שנקרא כן לפי שהוא יושק המד' ופרשן רביט שלמה יל
 בבוא יל' כלש' אָנָּה אָמַר כְּחֵשׁ שֶׁם כֹּלֵל כֹּלֵל אֵדָם וְפֶעַל כֵּרֵט וְאֵתֶרֶף
 אָמַר שֶׁבִי לִשְׁוֹן כֹּלֵל כְּרֵטִים אֲנֵשִׁים וְפֶעַל רַבָּא מֵלֵךְ אֲנֵשִׁים
 כספ' ולא יפרש באי זה עיני' הם אבל לפי עיני' הפוך יפרש כמין כל
 אנשים לא יושק מיהם גדולים או פחותים כשיפ' לכן כסוף פסוק ראשי בב
 ישרוף המה ידענו כול' אנשים גדולים וכל מדב' בירך ימותו אנשי'
 אחר שאפי' ולא יהיה זקן בבירך ידענו כול' אנשים בחורים אין זקן כדן
 באנשים אנשים זקנים אחר זרע אנשים שם נגמ' לוי' כל ימי חייו ריבה
 לזרע אנשים כשידים שזרע עמן לזרעה ונאמרים להתב' לוי' ואיפסד
 שרביה אמר מזה השרש והר'ש לחסרון הנֶגֶן והראוי אמרה וכן הקבוצ' אמרה
 הזמה וכבר זכר אחר בשדש איש ולקבוצ' חסרון האילף ואמרו נשים
 בקרבן ששי אחזק רב' אה' עשי' ושך ובנך ונשיה' ובשמה' אָמַר ר' ז' ז' ז'
 בלי פשע וכאב אָמַר כי אמרה מכר חרטה שכרה לב' ואמרה האילף
 כמנה אילף הממזר ואילף השרש נגמ' וקמית' האילף מורה עליה ומשפט
 ואמרה והפֶּעַל אשר ילה אמרה אורה לדן ויאמ' כלם עיני' כאב ונשי'
 וחל' כב' וירבן כי לעיני' זה נקרא אמר כי כל ימיו מכאובים" אָסַד אֵת
 הברכה באסמך וימלאו אסמך שבע הם אונתו. הרבואה" אָסַד
 ולא היה אסון וקראו אסון מזה" אָסַד וְאֵתֶרֶף אֵשׁ עָהוּר אֵתֶרֶף אֵלֵהִים

להיזר לו לעב וללכת בדרכיו אמוש אמוש אמר אלי הן שכבה אמוש במוש
 תקרה ויזכה אמוש הלילה שער קרא אמוש אן זון הלכת שאלה
 על המקום ובמקום הן אנה אנה אנה עליה אנה אנה אנה אנה אנה אנה
 מלמע וכל האחרים מלמעל במשפט כל מלה שרוא בה נוספת ואז אנה אנה
 בא אנה הך רוקר ונבר בא הטן בסגול ולא פיא משם אנה ואנה לא הך
 עברך אנה ואנה הראשונים בסגול לטון ולטון עך אנה אנה עיניה בטוב
 עך אנה יאמנו עך מה עך אן המלה אל אף אנה בחלומי מלה מורה על המדבר
 בערו ובא דב למדברים בערו ביומה נבר אשר אנה שולחים אחר אליו אכל
 הקריאה הוא אנה אל שארפיא לא כמו ענה אן לטון חטנו ובקשה וילך השרש
 נקרה ועב הילך שח טא לפשע אחר והוא לשלם מלפני כ הילך קמויה והטן
 רבושה והוא כה באלף ופעם בא כמו אנה ה כ אנה עברך והם ששה על פ המסורת
 והוא על ענין חנה ובקשה ופעם רבוא בלשון הוראה כמו אנה חנה העם הזה שהורה
 על חטאם אנה ה כ אנה עברך הורה לן על חטון שעשה עמו בעבור שהיה
 עברו אנה ואת הדינים ואת ואלו פניה והם ראש ואנה ענין אכל
 ועב ואלהים אנה לידן והפעל כ מתאנה הוא לי והשם כ הוואנה הוא מבקש
 מלשמה ומשקל אחר האנה מיישיבה ענין הדבר וסבב ושא כל הך
 אנה שיש אנה לשלש שנים רבא אנה רשעים נושא זרב ופך ולטון זכר אנה
 חידם נשא זרב מאופר ועב הך הקבה והאנה חסבה להשבר ולרבות אנה
 אנה ענינה ספיע אנה מה אנה בהמה טאנו כל שמח לב יאנה עב

ויאנה בני ישראל והשם וטון יתן ואתה עניני הדינות הנשמה מטב
 הדינה שושטר בלשן אנה מעלת כה מלה מורה על המדברים בערו ופעמי
 נדרש הילך בכ אנה אנה עמט ומרינו אנה והנה ה טב על חומר
 אנה פי בריל יקרא בלשון ערכי אנה בדמות הכף ופירושו חומה בגיה
 בקו מרה ובמשקל המשט וכידן אנה משקלה הבריל טכן ששים משקלה
 מהשטר אנה הבריל משקל בה הכנה הע שם אנה פי אנה משקלה ופה פי
 ו ינה הענין בהע שם אנה בענין ושמה משט לק וינהק למשקלה ופירו
 לא מוסף עך עבר לן לן אנה עך עברו על טון וזכר כי אנה עליו במשט
 כ באנה המשט וכן הין אשטע אנה אנה היל כמו אנה אנה אין אנה

חרש של רעבקה המר שים ואסר טעם ופעם ביקר והטעם הכבד כן
 אוסר עמו על דרך אויבה שר כלם ענין חסד וכליון אסר ואסר
 אסר ואסר טעם לענוה ויאסר רבבו האולף בשבא לבר ויאסר
 אורו לעיניהם בשבא בסגול והמסורה עליו ליה רמא וכל כתיב דשמעון כותב
 כי מבית הסורים טה האולף וחסרה מהכבב והוא בית הסדר שנתרנן שם
 האסורים אסורים ידיה טלמל ליה בידה כמו הנסך בציר האסורים ומא וטעם
 אורו בבית האסור והוא בפלס אטון מיטרים אבוס בעליו ואפשר שיהיה מזר
 המושקל וימסן אסיריו מל שבין והכ הירי שטאר בהם והרמז רבבו
 לפעם אטק אסיר לשמע אטק אסיר והקבוצן אה כל האסירים אשר בבית
 הסדר אסיריו לא פתחל בידה ובדגש ואסר אסר על בור להוסיף מוסקא
 אסיר בלה כרע תחת אסיר מי יאסור המלחמה כלם ענין קשירה ופי מי יאסר
 המלחמה לענין אסירי הרב והטעם נארה האסרו אחיכם האחר יאסר
 ושלח נכר טעם מהדגוש כל עמאך אסרו יחרו מרחוק ברחו פי העמאיים
 אבן אסרו וגם כן אשר ברחו מרחוק הושגו ואסרו כמו דקידו וטיעמו שברר
 שברפי היו גולעים אסרו כמו כן ואמל י יורה כי מזה השדרש והבאר ארבע
 במסורת הברית משפטו במאסורה אף אף אע אעשה ואה לכך ואף גם
 זאת בריחה בארץ אויביה האף הטעם ענין כלם נהדומים להם
 שור אעס או גם על אף אויבי השלח ירך פירשיון כמו הטק אף על אויבי
 וארז אב פי אן מענין אף ופעמי יפרש כמו כל שכן והכלל כל מקור
 שרבוה מלכ אויבי הפרש כל שכן כמו אף כי אעב אעטט אף כי טעם
 וטעם אף כי סד בית הנה אף כי אמר אלהים לא תאכלו מכל עץ הגן ופי
 אמר לאשה רבים אחרים ורומה מה שאמל כי המקום ישא ארבע אעט
 שארם גדלים משאר היטורים שלא ישא להם מעלה כן וכך וכל שכן ש
 שאמר אליכם אל תאכלו מכל עץ הגן לזה הכירו ששונא ארבע ואל יקשה
 אלק המוסר מה כי לא רבן לפרשו לשום פירוש בטעם גדלי המוסר אחר
 לפי שאמל אף ואף לעולם מוסר על אשר אמר ועוד כי דרך הפסוק לאחוז
 גדלי הדברים ומרבליה רבן ראשיתה וכן ברבי מרגלים ששלח

אחריהם אסף מאין כעבד יעוד ערש הפסוק הזה בשרש כעב אסף
הטלש ויוסף עור דור אסף מאסף יעקב כל ויאסף את השלו והטלש ויאסף
משה אל המחנה הוא ויקב ישראל והטלש הכבד מאסף לכל המחנה והמאסף הוון
אחרי ארון ה' ונבא מקל כ' מאסף יאכלהו ושלחטכר טעלו מרמז ואסף שללכ
ואסף אסף ענינ ענין קיבון זך יש הפרש ביעוד כמו שאנן עבדים
לכאז בשרש קבן וכן חר האסף טקרא כן לפי שאוספן אז הקצר והבינר וכל
הפסוק לבני מפת המעמיד והטכ אסף כל יבא אסף החסד והקבוצ בוספ
קיץ ומאז אסף וקבוצ בעל אסופה פ' דברי בעל אסופות ומאז ווספ
אספה כלס והחמה להם לשון קיבון וקורא לחמיר בעלי חבירים בעל
אסופה דברי החמורה בטפריהם ולבשן בית האספיה באספי השערים כיה
שהוא ביהמקדש אל השער לשמור דוד ונקראין ענין ידוע אצלם
ואספן שיהיו שיהיו האספיה שני מקומות לפי שאם אחרין ולאספיה שש
שש כלם לכל אחר מבני האספיה היו ששם להם ונבכפל השן הלמך
והאספיה אשר בקרבן האלק מה והכפל לחוק הענין כמו שכתבנו בחלק
הדקדוק אל העם הרב ששאפט אליהם וכן טע' ונד ערוב עלה אדם
וענין קרוב לזה הע אספיה על אבותך אל אבותך והטלש אפ אסף אל
עמי ויאסף אל עמי וכן בענין זה ויאסף רגלן אל המטה ווסף רויב
יבוען אסף ירך וכן לא יהיה עור אסופ רעב שיל מה רעב והטער
הכבד וזין איש מאסף אונן ביה כלס והדומיו להם רענין הרבנן ונחמו
הענין הזה במורה כ' המד בדרך שהלכט אבותן כאלו שאסף אליהם ששי
ישב ולא יאסף פי אם ישב לחולי עשיר לא ימור עשיר כלומה כ' קודם
מידתו במוכל אשר לו כ' אחר שטל למטה אים ירד אונן וזו שאמר
שש טקד וזיטטן כירושן וזיטטן בששדו ומזה הענין ווסף המעורע יאסף
אונן מירעטן והטלש ער האסף מדים פי כי המעורע מעתה לשב
חוק למטה אולער ערד מבני אדם וברטמא יאסף אליהם ויכנס במוכס
ויפא אסף אסף כל מעל פט האדמה אסף אספיה וכן אסף אליהם אר

ובגדי ערומים פשיטט שבבה קריה רבן יהב חכמה לויבטין יומה הסרה
 וכן נישאו ילדיה והם לא נולדו אלא היו ראויים להיות ילדיה והפגן מינה את
 אשר האט אטן כטן רגור בנערה שאופה כלוט מינה האופה סמבטין
 מחוץ האופים והטעם על מחבב בשבין האופה חסן האופה והשם מאופה
 הנור ומעבד בהחלקה החלקה בגין מה עברוסס האון בסוף תופיני מתחד
 כרס ואם בלסון רבם לפי שהיה אפנה אפנה חסבה חולטה ברותרי
 ואחר כך אופה כגור וחזיר ונאנעג במחבת לסון חסבה לעולם על
 הנה כי על שם החסבה הוא לשון ששול אפר חסך ואפלה באפלה
 נהלך ומא ורפג כגור חסל ושלן שאסל וישם סאסל ביטבס ובן
 מיטרים ארין מאפלה ובקשה סגרי מרזיקים מאפלה השם משב
 והחלק בשם והשם ברקש חזק ובכל הסגים היא סלה אחר ושבינה סר
 מלוח וכן שלהביה וספן מאפל אל חסם יה מרוב סחופל סגו סספך
 שלהביה סרוב הסלחם וכן כל דבר שצופה להגדילו סופך אונת אל השם
 כסו כגורי אל שיר פולה לחלים ורבי לחוררה חלים בטעל חלים
 צבור עז לפי יי אופיה מאפלה שם האו לערין והיך ליאש כנור פחמה
 השלסיה והראו ואפל ולא נגה לו וחזר שאפל חסך אפל חסבה מאפלה
 יתר מן חוסך כי אפלה הנה חסובה ועם דת רחם סחין או כידוש
 מרואחיות וכן כגרי חל הוא בחופה הא באפלי וכן אמרו פהידה שם אסיה

ולא היו נמחים טרים אפן ויסר את אפן מרובגו כאמר ייה האון
 ואופים להם שגין גלגל דבר דבור על אופינו על גלגלן של חז
 משל כלום מינשב על מקומו ומסקלו חפניו שהוא מן הששם שהאחר
 סמנו חסן כן האחר מזה אונן והשיבוה בן חזר העתף והגילה ולי יטר
 פידשו על שגן והחלקה טספס וכפ כמין כן מזה השרש נשאה חסוך אפנה
 רל נשאה חסוך וכן רב ואמר כי חסון בערבי אפין בחוק האלה ורגשו
 הפא ושר נכבטן אונתו בשרש פון בשקל אקומה כמו שזכורל הורה

הנשע שחמרו כ נהן ה בידט מכל הדרך ולא יתכן שיהיה תורה רב ריהם
כי מלה נקמה טעם לאשר אמר אלא אחוז הנה כבלית הדברים ומהם כוכל
להבין הראשית ויש שחזרה מלה כי ועשמו כל שכן אף שוכנת חומר אף
להם ולא ירחוק הביאון ה ינה בזה השרש והנכון שהוא משרש אהף כמו
שכתבתי והוא החטם ועקרן אהף וחבור לבטיים יוכיח שידגש לחסרון הנכון
ויפה באופן משפטן באנפין והוא מגזרת אנהגב ולפי שהכעם ירחיק
בחטם יקרא אף פן יורה אף ארך אפיס ארך כעם קטר אפיס שהוא ממחר
לכעם ולא באפיס ולא במלחמה ומיץ אפיס ומזה השרש פי אאזל על אף
אויבי כלום על אה אפיס ול אה רע בעצמה השלח ירך והנשיע ימיך ועל
הדרך כי על אפי ועל חמה הנה לי העיר חמה וכנה הנה הפש באפיס
לפי שהאפיס דבוחים על הפש ויפל לחפיו אריה כלום על טשן וישתרון
אפיס אריה והפול לאיש חזר על טשן כלום לפשרו בזעם אפיס האכר
לחס מנה אחר אפיס פי מנה אחר נכבדה להשיב אפיס כלום להשיב
כעסר או פדושו ראניה לטש כלום מנה נבדה ואאזל פי לפי שהיה נוקן
לכענה אשרו ולכל בעה טמא מנה לכל אחר נותר ולחנה לא היה נוקן כי
אה מנה אחר כי היה לבדה בלא כן ובה היה לו כעם גדול לאשר אהב
וה סגד רחמה " אהף כי אפיס על רשע אפיס חבלי מזה ענינה

הקיש " אפיס ונפדת לו בחשב האפוד וחגרת ועל שם
החגורה נקרא האפוד אפוד ורוד חגור אפוד בר פי ורוד אפיס
כרדוט רבין וכן תרג' כי ט' תלבושה בטו המלך והבמלות מעלים
כרדוטין שמנים וחמשה איש נושא אפוד בר פי רכשדים למלבוש אפוד
רבין ובבל' עם הא' העבה אפודה וחשב אפודו אשר עלין ומעשן זה
ואה אפודה מסכת זהבך וכנה אאזל משרש זה ומעשן זה אהלי אפיס
אפה נחמה אפה ויחבלו ונס אפיס על גחלין לחם על שם סט
כי לא יקרא לחם ער שיאפה וכן יטחט קמח והקח אה הביתן ורלש

שהבולא כל הארץ מהם ואינם שומרים יורדין אהו מעלה כנגד ארץ ישראל
 שהיא גבולה עומדן אפיק נחומה חוק נחומה הם מטוח ביזל ופליטה
 חט באפיק עם המקום " אפר ואבב עבר ואפר בחמש קורוז עביט
 רשן ירחש באפר בשעף והוא הפך מן סוד המוקבעה
 ואת אופיר ואת חילה שמונה בני אדם וקראו שמות מקימי על שמם
 והם מקומות הזהב כאשר אמר אהכל ארץ החולה אשר יש הזהב וכן
 כהן והב מאופיר ובתוך שול ה אופיר פי זהב אופיר אצל הלא אצל
 ל ברנה מעשין אצל המזבח והוא דשם בחמש מקומות לשעב
 אצלה ניסב מאצל ופי הלא אצלה ל ברנה כלום הלא הנה אצל
 ל ברנה לא אצלה מהם לא הנה הדבר אצל מ שרוא אהו כלום
 לא מעשה מהם והטעם הכבר יאצל מן הדוח והטעם על פ האצל מה
 מהחכמה וההבנה מהארץ ואל אצל בני ישראל ומאצל
 קראו עביט גרול ישראל מגול ומעבר ומזה מל הקנה שש
 אצלה כלום אמות גדולה יש מ שפ לא אצלה לא פירשה מים
 ומעשין אל אצל בני ישראל הפרושם שבשואל והעברים חר
 אצלה דך ובלשן זכרים רמה כל אצל יי בג הש ואפני שיהיה
 מזה מל הקנה שש אמות אצלה כלום מזה גדול : בית השחי פי
 יעצוה הדים אל אצל עם מקום אצל ואשר אצלן אצל האזנים
 חס וישו באומותיהם ואזרה על האזניות והכן להיות
 ואזרה מבין הטעם ואינם שהיה לו לוח ואזרה כמו חן בידה עיר
 מה מטוח סמוך וירבון שמשפטן וירבון מחברים שמעפ"ה מחברים
 ומזרע זה בעבור שהו יניא בעשין כי פי ואזרה ושמה אזרעים
 וסקרים על האזרות והטעם לא יחסן ולא יאשר והשם אוצר וז
 זה אוצר הטוב והקבץ בלשן נקבות גביר על האזרות ענין ירע
 אקן וקן רישן הוא הש הכר ארר ארו כנען ארו ארו

אפס אפס המין כי אפס כסף פעל עבו בשוק כי חפץ בבג עקב וכן
האפס לשון חסון ענינם בלה המין בלה הכסף וכן בלה והשם
באפס ענינם תבבה אש בשש נקודת בלה ענינם האפס שור איש הלוח
שור איש ער אפס מקום ער לא מקום באפס ששין בלה בלא משפט
ויבא במקום בלה אפס כי אין טיבה אפס מאוהו ואפס אה הדבר אפס
כי לא עשו השם ואין שור אפס אלהים אה ואפס שור אה ואין בלה שור
אפס אין קנות הארץ וכלם קרובים לששין אחר שהוא עשין כליו ודבר
שאינו אלא שכל אחר ואחר יגרשו לפי ענינו הקרוב לו מה אפס כי כליו
שאין בהם אלא מעט וי יונה פירשו מי פים והאלף פירשו מי פים כי
הכף בלשון ארמית נקראת פסדא ורל כי המים לא היו מכנים כי אה
כפוף ורל ורל פירשו שורם עובר בהם ער קסולין וכן ה' מי קסולין
אפע ופעלם מאפע מאין ואיזל מאפס בחלקה פא בספר
ויב אה וי משה פי מעגין אפע בלום אה מאין ופעלם מעג
משים שמזיקין להבין בהם רבג אפע אפע וסוף מעגף ההדור
לשון אפע הוא מן נחש אפק וראפס וראמר שימו להם וראפס המן
העשין וראפס העל אלה ראפס וי ראפס עלה מרה
והראפס ופעלה העלה הראפס וערבתי על רמתי ועל מעגף כי טל
הראפס לחוק לבן לעבור על רמתי ומיח אפס רפה פירשו אה
חוקים אפס כי אפס נחלים עברו באפס בגב המים הגרים
בחוק נקרא אפס קורנטי בלען ונקראו כמון הסקומה הגרים
בין על שםם לאפס ולביאות וכל אפסין חללי מדב יפלו בהם וטל
אפס יהודה ילכו בהם פי חריש שששים המים הגרים בחוק ומו
שואל ועלה על כל אפסין ומעב שהאפס עמק לשון ועלה הוא כנגד
אפס שואל שהוא בגובה מכל הארמית ושור כי מה שאם על כל אפסין
הוא דרך משל כהן שואל הנה וי קעלה עליהם אה מי הער והודו משל
לחיל מולך אפס ומה שיחלוון כלם האפסין בחוק המים בלומ

שנים באור מחירור אותה ואעפ שמוא משרש אחר ופי' טו טעם
רעברע הפארות באו השנים וילקט אותה כ' אין רוק השנים לעל
של העץ ללקט וכבר פירשתי בשרש אור וארוה לכל במה ובמורה
ובמק אורוה סוס' וכו' המורה לכו הפעל אורוה סוס' שני
אכוס' הרב' אכוס בעליו אוריא רמורה אוריה שיה' וכל' ה' וטא
יהשא והקבוצ' ושם אוריה שומדים אצל הידות ובלשון זכרים ושם
אוריים ידוע מה אורב ומה האר"ה לשם גבורים שבאו עם סקו ועור הן
להכו' אור המלך ועקר חמשים מבט הגלגלים באו עמו ועמבר אור
למלה אל וקרא המזבח אל אריאל הוי אריאל אריאל והיה ל' טאריאל
ומהריאל ולמעלה הקדמו' ארבע וקרא שם העיר יושלם אריאל על
שם המזבח שהיה בו ופישקוף לאריאל והיה ראש ונחב לאריאל
ואמר הוי אריאל אריאל קרי' חנה רור' אמר אע' אעשה העיר כפי המזבח
שזורקין עליו הדם כן היה כל העיר מלאה רב שימדו אונק בשווקים
ובחוכמה ומהן שמה' והיה ל' טאריאל ורומה כ' לכן קרא המזבח אריאל
לשון שמה' רז' כ' האש הקדושה שידה מן השמים היה רוכב באר
ורז' אע' במס' מדות יר' והכל יר' מאחרין ורחב מלפני ורומה ל' אר'
ש' הוי אריאל אריאל קרי' חנה רור' מה האר' יר' מאחרין ורחב מלפני
אע' הרי' יר' מאחרין ורחב מלפני וכן הוא הכ' אע' ש' אר' מואב
רז' ש' גבורי גדולי מואב וכן אע' הרדו' הרין רכריבין מואב וכע' הגדולים
והגבורים כאריאל כ' האר' גדול וגבור וחזק בחיות וכן מלה אל הוא לשון
חזק וחזק כמו ישלאל די' לסיכר הורכב המלה מאר' ומאל ונהפך
האלף בה' ונגרעו היו' ואמרן על המזבח והמר אל ארבע אמות
ארו' ען ארו' ארו' שעה בשש טקוה' והקבוצ' טאריים על מים כ' ארוה
ערה הה' טה' טאו' בלבנון ידוע ופי' כ' ארוה ערה קרוי הכבים
הספטה בארו' וכן ה' וטל' ספרו וארוה' במרכלות פי' כן כמו וארוה'

וארורי אהרוב רב והפעל הכבד אשר אדרה ימים המאורי וכו' ה
יהודי כי אהיל מהרגוש יתכן היוטמן קיל והשם את המאורי משפט
להרגוש לולי הוש בפלס מוחה מגנה ענין הכל קללו וחסרון הטובה והי
הסך הברכה כי הברכה הוספת הטובה והמארה חסרון חסרון הטובה ארו
אפע כי עו הכלה שיוסר אפע ושלח נזכר פעל מהנוסף וחסר האר יואר
וירבן היזר משקר זה במארה ארוב מאריס ואפע שהיה רמז לארס בשם
המר הנקן לפי שלא יטלה הריש לקבל דגש נשדע ולי יהודי שמו מעבד
טאו נקדש ושם עבד נגה ארוב וארוב לו וקס עלי דברי רשעים
ארובי מארבה לים והשם ישבן בטנה למז ארוב ומש אחר
ישב במארה חסר ויהשם עור ויהשם הקום מארוב פי מן נקום המארוב
שענו יז והפעל הכבד וישמול בעלי טכס מארובי וכבר אחר וירב
במל משפטן ויארב יהיה מהרגוש משפטן ויארב ומוה השני עב
ארובותי פי הפסד והשפיל גאורג עלי די אורג מארובים לו פני ומוה
אוקס איהל הידים ול כאשר פרש הש חר לשחור שישפיל גאורג עם
ארובותי דין כי מן השחי באיכות הידים ורל כי מן יטש ישראל דין נקב
מאב וישפיל גאורג ואחול פי וישפיל גאורג במארב חילוף והשם פס
ארוב בטל גרן והקבץ ארוב במשקל גרנור דגן ולי יע פי כי האלה
טסק ופרושו מן רב ברב מקומותיו רל במיעב ארית ופעשן מארוב
וארובות השמים וכונש אל ארובותיהם חלונת ארץ עם הארץ
אה שבע מחל גר ראשי מעשה אורג ענינם ידוע ושם כר
בארוב שמקטל בן הכדן לפטן בארוב אהריר הארוב והוא בשש נקוד
וחסר השמן רל היגר יז הארוב וכן הרגומי ש י אכס דגדאין וכן פי
כמטור אורגים וימ קלו מנ רל אהו אורג הכלי שט חוט הארוב ואמר
קלו מנ רל לפי שמעבירו הארוב במדוי בארוב מקנה אל קנה
ארה וארה כל טובי דרך ארית מורי לקנה ויש מפרשי מזה העני

חפס אל המהב כמן שאמר אראה נקמת מהם אם כל זמן שמואריך
 אפר עליה הארץ חיי והוא ארץ חפס ארץ האבר בשש טקורוב ופי
 ארץ ארובה מארץ מרה ענינם ידוע ושא כי אעלה ארובה לי ארובה
 בג עמי וארובה מרה בינח ענינם רכוחה וברוך ההשאלה והע
 ארובה למלאכה בוד כי עלה ארובה לחומה ירושלים ארם כי ארמי
 נוטשי וארמון על מספנו ישב בפלס כעמו והקבוצ בלשון
 תקבול ארמנותן הוד ואכלה ארמנותיה ועל החולם מפי הסמיכות
 כי מבלי הסמיכות יאמר ארמנותי בפלס וכרונותי אנו הוא משקל אחר
 והוא הטון כי לא ישרע אורי משקל הסמיכות וכא בהחז המורת האלה
 והשלכנה ההדמונה ענינו הביב הקדול והקבוצ ארץ נעע ארץ שם
 אילן וכן בדברי רזל ענינו היו מסדרים שם עני ארזים ארזים

וברושים ויש מי שפירשן אל טבור בערבו נעשיר ארון עני שטיח
 ארון אחר פי ארון איש אחר ויישם בארון ענינו ידוע והוא כמן הבה
 ועדובן לשון זכר ברוב ולשון נקבה וארון האלהים נקבה אשר באר
 אליהם ארון א ארץ ביום שאות ה אלהי ארץ נשמי בשש טקורוב
 ידוע והוא על שם רבל כלה אנו על קיעה והוא יותר כולל ממלת
 רבל כי רבל כולל כל אריות היישוב וארץ כולל המדבר והיישוב וטעמים

היא שני ארץ מתינה הנה ארץ לפשך ויא כי שרש ארץ רין והאילן טעם
 ולפי שהגלגל רין עליה וסובב אותה תמיד נקראית כן ועדובן לשון זכר
 ונקבה לשון נקבה ברוב ולשון זכר ולא שאו אותם הארץ נעבה ארץ
 יחלק את הארץ שרין ארזים יפדועים אבל אומללה ארץ זכר ונקבה
 והקבוצ מאריות קבוצ יי אריות גרים ולפי שהארץ שפלה יקרדי
 המקום ארץ דוקמה בבהיה ארץ והוא הרחם וכמוהו אפן אחר בדרין
 רל שפל כנגד האופנה שלמעלה ממנו ארזש וארשה שפשו כל
 מנעה מבטח שפשו ארזש אשר ארזש אשה ולא לחור
 הנעה המאורשה ושלח טכר פועלו ממנו אשר לא אורשה

מין יוארך בחיונים ובה הענקים ויה אונג מדסין" ארח נארה לחברה
והשם אשר לוקח ממנו ארח כששים וכארח איש מיצאנו ארחי
ורבע זידיה עניין דרך לאורה הבא אליו הוא הלך עבר ממקום למקום
ופי ארח כששים מעבר השים והוא הנרות וכן אמר כי דרך ששים ל
והקבוצ ארחות עקלקלה ובסמוך ארחות הימא כן ארחות כל בנות
בצע כל ארחות ה אשר אורחותיהם עקשים ומא ארחת ישמעאלים
והוא כמו שאנו התרף שרת ארחות דרעם ולפי שהשידות הולכים
הארחות והדרכים נקראו הם ענין על לשון הארחות ומזה המשקל
עוד בחלד ודק אורחותך בלעו והוא ישר אורחותך אורחותך למי
אבל ודשמוך כל אורחות קמין לקריאת בן אשר ולקריאת בן עבד בחלד
ואריות ארוחת תמיד סעורה והוא ארחות יוק סעורה יוק
ולא ילעו אלו מעטן היושן אבל הם מכללים" ארך כי ארכו לו שם
הימים וארכו הימים והארכה פאורות ו הפעל הכבר הארכו
למענתם הארכו מדרך יארכו הברי וטעם יארכו שישעו ברים
אחרים לארון מלבד אותם שעשה בעלאל ועשו אונג ארכים יונג
מהם כרי שידאו על טע הדבור או היו אותם הברי בעצמם ופי יארכו
שמשכן אותם כלפי חוץ כרי שידאו אותם על טע הדבור למען יארכו

ימך גם הוא עבר ואיננו בודר כאשר חשבנו רבים כי יארכו ימך
יארכו אונג ימך כי אם היה בודר היה קשור עם למך כמו כי ארכו לו
שם הימים ופי כי ארכו שם הימים כי היה הזמן גדול והוא האריך הימים
שם והימים ארכו לו והארכה ימים על הארמה פארכי הימים הזמן
שהטבו שם ימים רבם כי ארכות הישיבה במקום היא כד הארה לפיכך
נקראו הימים מארכים ופי והארכה ימים טאלו אמר על הארמה י
והארכה ימים כי בשבתך יארכו ימך שמשמיר המינות וכן יראה ורע
יאריך ימים והשם ארך התיבה אמתים ארכו ומא אל לארך אפך תקח
והוא בגש נקרות כה ארץ אבי עה בספר הדלי כן כל זמי שיהיה ארך

כולל לכל עין ורומה לו כדברי רז"ל דתלא באשלי רביזי פי אילנות גדולים
 וז' יונה אמר כי חפצר שיהיה שם האילן שקורין בערבי אבל והוא רומה
 לאילן שקורין עמדין בלעז "אשכ" אשכ הוא אשכ אשכ ל"י ואשכ
 הנפש היא אשכ כפי חטאיה והשם עקר כי הוא אילן הרבה
 אשמה והקבוצ עמכס אשמו ל"ו אלהים יהיה כי יחטא ואשכ פי ישי
 עמון אשכ על דרך אש הנשים אשכ עמון וכן אשכ ישיה עמון
 אשכ ויהודה וכן אשכ לא הששע בשגדה ואשכ ישיה עמון אשכ
 כהקדמות לאש הוא לו יתגמל ביום אשמה ביום שיהודה על אשמה
 והרואר אשכ ואשמים באיל טאן כלם באו באיל טאן להקדמות שהיה
 אשמים והקדמות על אשמה לאשמה העש פירושו לפי פשטו כי
 כשחטא הכהן בהקדמות כי הנשים היו מקריב הקדמה כמון שמו ואור
 עמי יזן טאמל אש הכהן המשיח חטא כלם שהקדמי ואשמו העש
 בהקדמות שהורה אורה שלא כגורה כן הוא מטריש דרך פשוטו
 אלא שז"ל פירשו יכל אש הקדמה כגן משיח ועשו אחרים על יד ח"ב
 הל' אשד חטא של מה שחטא אחרים ומה שאם לאשמה דרשנה להיות
 אשמה הכהן המשיח באשמה העש מה היעבור אינו מביא אלא על השל
 דבר עש שנת מעשה ש"ל ונעלה דבר מעני הקהל ועשו אה משיח
 לא יביא אלא על העל דבר עש שגדה מעשה והקרבן עמון שמכיו
 על האשם יקרא אשכ ישתטו אה האשם והביא אה אשמו ל"ו אכ"ל
 ואם יין לאיש גואל להשיב האשם חלין האשם המושב ל"ו לכהן שעה
 פירוש כללם על גזל הגר הכהן מדבר כמון שאם ואין לאיש גואל והוא
 הקד שחין לו גואל אש חין לו כגש וכלל אשם הקדן והחמש ולא הקרבן
 כמון שאם מלכז איל הכיטורים כי הקדן והחמש בעון וכאם הם הקדן
 שגזל והחמש שנשבע לשקר האשם שומרו ויאשמו יושבי בה והנפש
 עם ערדי יען נאשמו אלו והדומים להם ענין שמה אשם ושמה

עשיה ידוע " אש ואש יראה מזה ^{אל} אש דה למז ואש לא חבבה
את אש הגדולה והקל לכן באש באור אשכס והאלה בגדול ובלשון
זכר האלהו אש לא נהנה נהנה נהנה זה על שפתוך כי טעם זה על הדגש
כי אש יראה מחשבון ולהבה מקריה סיחוק אש לנהט דרבן ששדש המלה
הזאת אשש וחברו הנדגש יוכיח און נאמר כי הדגש להשלום הנח אשר
במלה אש אשה הוא להו כפלא עמה יבוא מן עמה והוא תמיד לקרוב
על שם שהוא כלה באש וכן הבשר מקרבן אשר היה לכהש נקרא
אשה אשר שקיעתו נאכל באש אש הו נתלתי יחלוק אשש לאשישי
קיר חרשה יסודוה ורומה לו בארמית ואשישי חיטו ירב
אנשישי דיבית אלהא ניה על אש כרך הקיטרון וי ינה פירשן על זה
הדרך כי לאשישי משל לאשי החיל והשן והמולכות שיד יסוד המלכות
ופי רבין אן נביאים להם לחקים הקראו עמה נבאים וחלשים זכר
נא והתאונששן והתחזקן כמון שהאשישי חזק הקיר און יהיה מעשי אש
ואשש שאינן משרשו כלום היו לאשישי וארע אפי פירשן מעשן אש
הכון והשרט כלום הכלמו ממעשיכר הרעש אנשישי עבדי פי אשי
מלכות יין עבדי והם הלגנה שישישי בהי היין וכן סמכות באשישי
ואשישי אחר ויש לרש מזה לאשישי קיר חרשה לעשין שמה כי ש

שרמית חשבון אומלל גפן שכמה אשד ואשר הנחלים בשש נקודת
משפך הנחלים וכן אשדות הסגור הדר והעב והשפלה והאשרות
והוא מדרין הדר און הפסגה נקרא בן לפי שהמים יורדים על ההר וזון
הפסגה ששפכים למלוח דרך המדרון ורומה לו בלשון אורחיה כמון שש
שמורגים שופך דם האדם דייסוד רמון שמו ישפך רמיה יבשר
אשד נפלו אשישיה האלה בקמין חנה בפלא אורחותיה והעבוד ממנו
אשישי בפלא אריות ופי יסודותיה כמון בלשון ארמי ואנשישי יחי
יהב אנשישי ביה אלהא אשד מרזי אשר מערך צעם אשד
ויטע אשיל תחת האשל ברמה בשש נקודת שש

יקרא אשרה וקבוצת בלשון זכרים במות ובהצבחה אשרים ואת אשרי הכרונות
 ואשרים השדטון באש ועל אשרי האיש אשריך ישדאל שם בלשון רבים
 בבלם אחלי ארבע אחלי אשרי ואעפ שזו האלף שרשיי חולף אחלי כנספת
 באשרי כי אשרי ונבנת אמרו אשרי כי חזן שמעיה והאשרי ראה בצורה
 ויאשרה ותומניה מאושר אמרו לו אשרי ועל רבך אשרי דרכי
 רגלי וכן באשרו אחוז רגלי לא רמער אשריך אפי' אחת מאשרי ול
 המער והוא בלשון עבה כמו רגל ופא' והוא דגוש אם רעה אשרי מי
 הדרך אשרי שנה סבבתי וכן כל הזומ' להב עשינה עלבן ודרך
 והפעל הקל ממנו על דרך אשרי ואשרי בדרך בינה ויש לפירש על דרך
 אשרי כן אשרי ולא קרוב והאלף ופי' כגור שהוא מוכן לטרון כן אשרי
 ואביט לטרון אורה כגון שאה אפס שם כרוב שכול והכבר אל האשרי
 בדרך רעה אל הדרך ואשר בדרך לבן כי בדרך הידועה שהוריך והוא
 דרך החכמה מאושרי העם הזה אשרי חמוץ והודיכו העם הזה הדריט
 והחמוץ מן היו אלו מאשרי ואשרו האלף בהם רמזה היך מישרי רע
 הזה ישרו חמוץ הדדו והאשרי עין ממין ארו ויש שפירשו שהוא אר
 כקאה בלשון ערב ובלשם ביזיל ובכרי רלל האשרי שורבנה ופ' ר'
 יונה כי עקרי נבט בערב שורבין והרד' כן אשרי ונב' יור'
 והשן הזה קרין לו בקס בסין בערב ואומ' כי שקורי ביש ופי' קרשן ששין
 בת אשרי רפן דאשכרנשן מכבשין בשן רפיל פי' פת אשרי מלה
 אחת והיא שנה מלוח' את המלה הזאת מורה על ערב הדבר הפעיל ברא
 אלהים את השמים ואת הארץ ויושב את משה ואת אהרן ועל
 כן מלה ויושב בלשון יחיד שהיא נפלה על מלה את שפירושו ערב משה
 ואהרן והמלה טללה שעהם וכמהו וקחו האשה את שם האנשיך והצב
 נפלה על מלה את וכן וכו' חז' ואת את רוכבים עמדים כלום ששן
 מאת רוכבי עמדים מן פרושו עם רוכבים עמדים וידאו שוערי בני

בגנין אחר וכן האשימם אלהים ענין שממה ויהבן היות ענין אשם
ופי האשימם בעצמם כלום שלא יהבן ולא יקדמן להם מה שיחשבו על
וזמן שאם יכלו ממועצתיהם בלשון אשם כדרך אל השערה ולא יחטיא
וכן אמר בספר הגלוי מזה באשמה כמפני והגין נוספה והוא ענין
שממה כל מקום שממה שאין סוף ישוכוהם הקברים וכן ה"ה כמה דוחיה
מיה"ה באפי מיה"ה אשף לכל חרטום ואשף קל השין לחרטומיה
ולאשפי דגש השין וכן נהם החויה בבוכבד וזו אברהם א"ע
פי כי האשפי הם החטאים וקרא להם בבוכבד שיהיו יורשין אותה
ברטן חרוב או במים לפי השמחה הגוף ודבר החלומות הולכים על
מבטנת הגוף מאשפת ידים אביון והקבין חבן אשפתה ורקדו
כרבה במלי הראשון וכן הספר הזה בשער השמות בנתי הלה בבטן
אחור ופירושו מרמן מרמנה וענין ידוע ואפשר שיהיה מזה הענין
ואת שער האשפות ובהעלם האוף עב שער השפת וענין עליו הרבה
אשפה ועליו נשא אשפה בגאשפה אשפת פתוח כקבר באשפה
הספירג הוא הכלי שמשמין בו החיטם אשף והאשפים אשר שלח
משה וקם הבית אשר בער כלם ענין ידוע ויש במקום

אם אשר נשיא יחטא את הכרבה אשר נשמה פי אם נשיא יחטא
אם השמטן ויש במקום כן ויאמר שאול אל שמקווא אשר שמענו בקול
ה' ויש במקום למיטן אשר יעב לך ולבטן אחרך למיטן יעב לך ויסוד
מכירה אשר עשה מפלגה ויוסיטן עליו כף הדמיון כאשר עשה זכן
במקומות רבים וחסר אשר ראית את מיטת כמן אשר ראית
ויבא עליו ביה השירות ופירושו בעבור באשר את אשפה באשר ה' את
בעבור שיהי אהן ויבא הביד עליו להראית מקום כאשר כרע שם על
שרף כאשר חללים שם הוא וענין כמה חסדש לא פגע לך אשר כל
שן ל שן ששכרין איהו או טעמן אהן לבנו מי ששכרין אהר

ישראל אורה ברע לחסר עצמם ינוס המשה אונת עצמו וכן ויקבור אור
עצמו כי משה רבו קבר עצמו ורעה רזול שהקבה קבר אונת כלום שאם
ונסברה הארץ לטען ונבגם בה וגו' ואחר כך נסברה הארץ ולא נודע
קברו ויש מלל שפירשו ג' ויקבור אונת עצמו שאמרו על והשיאו אונת
עין אשמה זה אחת משלשה אהן שהיה ר' ישמעאל רודש כלשון עצמם
וכן ביא אונת ויקבור אונת וכן וידע הרושע אונת עצמם ביא אונת אל
סגן אהל מועד ביא עצמו או פ' הכהן ביא אונת וכן ואין אהבה אל
נאם ו' או הוא חסר ופ' ואין משיב אהבה אל או אין רועה אהבה שכי
אל כל אשר הכה אהבה וכן כלם על הדרך הזה להיות מלה את נוספת
על עיני הטעם או הוא עצמו או אחר ובה בחלם שלא כחמק וברא
אחבן בחוכמה עד השמידו אונתם ואע"פ ירדקים המה ישטמו א'
אחבן וטעם רבוא במקום מן ואת שדי וברכך פ' משרי כגון שאם
ועל אבך וישוק הם יטאו את העד מן העיר והעלמה אונת מהם
ואין טרף אונת מהם וכן חטוט אונת מהם חלה את רגלי מן רגלי
וכא עב הפעל ואת מלכט ושדיט כהעני ואכפוט לא ששו הורח
וכא הארי ואת הדוב ואת הכרזל טל על המים מקברים את העובדים
את הנוגדים ויהבן לפוש את העובדים עם העובדים כלום וזעמי

הגוד יקברו עם העובדים את הנוגדים וכן ואת הדוב ועב הדוב בא
הארי וכן ואת הכרזל ועב הכרזל טל אל המים הקורה וכן ואת מלכט
עם מלכט שרין הרשענין אע"פ כ' גם הם ששו הורח ולא החיידו
אונת אל דרך הטובה ויבא במקום אל והואה את הכהן את מי הדדת
מלין ויגש דוד את העב וישאל להם לשלום ואת בית ט' את הולך ובמקום
למי השמוש ועשה את רמו טאשר עשה לוד הפך והבא במקום בית
השמוש ואונת אל המרוזן כמו כן והתלקן אונת כמו בה והבא במקום
עב היה רועה את אחיו ולא שאמנה את אל רוחו את יעקב חיים ופיר

הגדוה כדמו וכא טן במקום המס ובארזין וככמיל והביה וברגו ארז
אודוויטא והגזון רב סעריה ול פי כ פולעג שטע הוא העל כדמו אב ארז
הוא עטב ארזם אחר וחוה כ טא היטב שקוין לקא ופ ר יונה וכעס
קדא ארזו

משלמה אור האלף בערת המלמד לאדם דעה " ואתחיל אות הבית"

בבה נעע בבה עינו אישון עינן והוא שחרוף העין שהטור
גדוה כן והפילו הכף האחר ואמרי בת עינך והטבו והיש
שהמלה נחת העין ויהי בבא על משקל קמה כמה לפיכך לא נשאר
הכף בפמיכות לשבא באר אב התורה הוא פלע עבר
באר היטב מקור ובאר על הלוחה עני פירש את התורה פי פירש
היטב ופא באר טיס חיים חפרה את הבאר הזאה וכאר טרה נביר
והקבוצ וכל הבארות אשר חסרי נבמנך לא נשאר נחסר את בארות
המים ונשאר בארות בארות חמר נשאר ירוע והוא שממי נובעין
באש וכאש היאור וירם תלעדי ניבאש והשם ואעלה באוש מחטב
ומא יעלה באשן וסגריה יעלה באש והטעם הכבד והור
עומר ולא הבאיש ורמה לא היה לו הבאיש נמין חבורותי והיטא
יבאיש יביע שמן רוקת אשר הבאיש את ריחם בעי פירש וכעס
עברין ואמר עיב סמוך אל רח ונעב ששל דרך המשל היה אומל באש
שב אל השעין כלוב שלא ירע לראותינו ולהביטט כמו שייחן הדבר
הנבאיש ולא ירע לראותי עיין סמוך להבאיש בנשכ הארץ כמו
שיחה הארס הדבר הנבאיש יכן הבאיש בעמן שדאל כל אשר
המטא כלשון הוא הכ עיין סמוך אבל רבני כל אחר ואחר
השעין הקרוב אליו להבאיש בנשכ הארץ להביטט ולמאוס ב כמו

גדולה כמו שכתבתי למעלה במילה אריאל וקירוב אש לזה כי הכל בשמי
 אחד ואש ששלה היו בארמליה ונה רזל זכרון המלאכים הקדושים
 בזה הלשון לרוב גדולה הם באמרם ארמלים ומיטוקים ושבה זכרון
 בארין קורש נטחו ארמלים את המיטוקים ושבה ארין קורש אמר
 ארמלים על המלאכים לרוב גדולה ומיטוקים על כע ארם החטובים
 והגדולים כמו שכתבתי ליו מיטוקי ארין וישב עליהם רבל שדרשו בן
 רזל שהחזקים והגדולים יקראו מיטוקי ארין ועליהם מתקיימת רבל וי
 ארם פי ארמלים מלה מורכבת אראה להם כמו בשלם הכשר בשל להם
 וכן כתבתי ארמל ופרשו ככה אמר העבד אראה להם ירוד לישראל
 שייעשו חונה ומלאכי שלום שהיו באים ברבוי שלום מר בכיון שמו
 מסילות וי וי אכע פי כי היא יושלם כי כן נקראה הן אריאל אריאל
 והטעם כאשר יראו ארמלים הרוב אז ייעצק חרנה ארדן רשימו ב
 בארין מיטוקי פי כיבה וכן אמר הרבנו השוון בהגותא מסערי

ואשר הם בני חמש אותיות

ארמל ארמלי זהב ארמלי כסף ופי המלה כליה שמשפח בהם
 מים לידים אורמליש בלשון ארדן וארדכונעם

וכן לארדכונעם אלה משכב ידוע אשלים ארדכונעם

פי ארמל כי היא מלה מורכבת כי אחש הוא שם הגדול
 בלשון ארמית וכן אחשוירש אחש וראש ויתכן מלה אחשדרפנים אחשי
 דרופים פי השדים הגדולים השמדים בפניה כלום הרומים פי המלך
 המיר וכן האחשורש מלה מורכבת ויתכן ממלה אחשורין והיו
 והמס סימן לרוב ופי המלה במחוק גדולות ונבחרות משי מיטן מסוס
 ומחמור והוא מה שאפי בה הרמזים בע הסנסיות פי הסוסיה בלשון ערב
 רמזה ארמית ואכע ארמית הם אכע הכרד הגדולה ושי
 נבחרתו בשמי גמס ארדמן הוא עבד ארם

בנת כלום לא ישו כן בנת כ פסק מלכותו ועל בר שני שנים והשמו
 בריס מטעם פחות החילן המיד יקראו בריס והקטעם היו ימים מהם עבדים
 ואברי האדם נקראו בריס לפי שהם לאדם בריס לחילן יוכל בר שני
 יוכל ברין ויש מפרשים בר שני בנת שהבש לאדם בריס לחילן ורובן
 שיהיה שרשן בוד בר שניול פרדג ד המלה נוספת וטעמו בשניול פרדג
 וכן בר שניול בשופר וכן וייגע עמים בר דיק ברין וכן פ' אחיל ופרדג
 שניול פרדג טעם פרדג התקנה שזכור טעמים תקוהו כלום איפה תקוהו
 כי בשניול פרדג כל התקנה שיש לי כגון שאם חס תקוה שניול ברין ויש
 מי שפ' בר שניול דבר שניול ועוד פרטו כן על איברי האדם שהם כגון ה
 כבדים לחילן והוא חסר כלום ברין בנת בשניול פרדג בוד בוד ישב
 יודי ובוד איט טעם פאר לחבר לבר כ אם לנקבה ולדברם נדמה איפה
 ישבה בוד בוד ישכונן ובא עם למד השימוש כדרך השם לחברתו
 שוכב לבוד לפיכך אמר אומדן כי איט פאר חבל הוא שם היחידות ויבא
 כענין בטח כי השוכן בטח הוא יושב יחיד ואין יגיד להרבות אשים לערו
 שיהיו עמו לפיכך אמר בוד ישכונן שוכב לבוד וישכונן שראול בטח בוד
 וכן ה' בוד יחונן ובבטל אור הכפל בר בוד אחד באחד כלום שיהיו שחוקים
 כל אחד לבוד ויש מפרשים משקל במשקל וכן פג' אונקלוס דל שישקל
 כל אחד ואחד לבוד מטב הפכרע און שיהיה משקל זה במשקל זה כי היה
 בהם שהיה משקלם שנה והם המפרשים בפרדג נטף ושחלה וחלבה
 ולבונה וכן אמר רזל היגי והימרון החלבה והלבונה משקל שבעים מנה
 ורוב השפוטם בזה השם עם זה דבר משפחה בוד רור לבר ונשיהם
 לבר והוא סמך פתח לבר משרי השבש לבר ממטרין והכניסו עליו אות
 הט' מלכר שבתות ה' מלכר טי בט ישקב פ' אלה טשי יעקב ועבד
 הכניס ידעם יחילך לבוד ויועב ישקב לבוד אין טור מלכרן והרדג
 לחסון אור הכפל ופ' אלה והנשבע לברכס ארם יחידים ואין אחר
 עמכם והטעם למה אין פג' באגדיו דל בומעם שיין נבוכדנצר

שימאם האדם כדבר המבואר וכן ורשע באיש ויחפיד וכן המטעל כי באישו
ברוך באשר הוא אביך והמטעל כי המבואר עם רוח שלם מהפריש' סור
השבין תחת ששורה באשה ורע המבואר והסמורה ויש באנשים שבנים
בבאשים וסמורים למה רשקש בלע"ז מן הדומה להם מפירות הסמורים
זו הוא מין ממני הקורטם ורוב' סעריה אל פירש שבנים רעים הרג' וידע
ובאיש ורביטן הא"י צמון אל פי הוא מין ממני העגבים הרע שבנים ומסורים
הוא מלשון המטענה העגבים האוכבים במקורם הוולף על הכי"ת בג
בפת בג המלך פת מאכל המלך ואוכל פת בג בג פת מאכל פת בג
פת מאכלם ונתתך לדוים כג' כן ונתתך למאכלם וקד' לכן כי השבין קרוב
מהלכה בגד כל ריעה בגדו בה שלוכל בגדי בגד ונארי ולא בגדו כן
בגדו יחודי הוא לתקבה והמשיט בגדו בשבין בגלם
רחוקה בגדו בה ובאשר שערך לאו הבגדו בחלום ופג' מרוע בגדו
איש באחיו והחכם וישקב כן אל אשר כח שהוא מבטן טעל וחיטט טון
כי טעלי הקשר לאו יבא מהם טעל וטעל והשם ובגד בגדים בגדו בשש
טקורות כל בגדי בגד ומאז הביאה טוחים אישי בגדוה בגלם הסוללורה
באן השיר שביטן מי ששגבר על כריה חכרון ומשקך כן בטעחו כן ועד
ובגד ללבוש בשש טקורות בגדים אחרים בגל שג' הין בגדך לטעם
ובלשון תקבה את בגדי ששן בגדו החמורה והקבוצ' בלשון תקבה
קייטת כל בגדוהך וששש' ירוע' בד' מטעם כד' ומכש' ששן
מרוכז מלבוש ששן מרו' וי' מטעם פון' בטן בעור לבוש הכרים
לבוש בגדי ששן שש' מטר אונות ברים אונות החככים חרב' אל הכריה
אל הכסכים טלוס' אל הקוסמים וכן פ' קסמיו ואחז'ל פ' בעלי אונות מקבד'
אוב' ורשע' כדן חכרון והכל פ' אחר כי כרון הוא לשון כוב' כמן אשר
כדן מלכ' כדן מלכ' יחיישן כוכך ורוב' דברך בגדוהך ששן
מחיישים בט' אדם לאו אחרים כדן כוכבין' מן פרושן בגדוהן לאו כן
כדן כוכבין כדן לאו עקיסה דברין שיהי' מוכר בגדוה' ויש' שי' שפירשן

און יהיה המור מוכרל בפלס ויהי המלצר און בול און אול בן המרגל הסרווק
 ראורין והוא הקשה שבאון משע און אחר מן האונטס ויהבן לפגש כי ביר ברל
 און בית השירות ויהיה פרושן הרך שבאון הוא הדל שבאון ועצו אחר אחר
 הבדיל והקבוצ בדלים ואסירה כל בדילך אה האבן הבדיל חסר העמך כמ
 הארון הכרי מין מטיב במהבד אשטיין בלשן ברה לבדור ולחוק הכרי
 והיטם לחוק אה ברוק הכיב בשש נקודות מחזיק ברוק הוא מקוב
 השבר וההריסה ועקרא כן לפי שהוא יעיר חיטוש כי הבדיקה הוא לשון חיטוש
 ברכי רצל ברוקן אחרין ומיטאו שמין פסול בנדקין אה החמין לומר הכרי
 בזה היה רמז ופבן שנין שטמה ורקות והליו היה המורה הוא למד הפעל
 וחמין חמין המחוק כי הפבו הוא רבר שאין לו רמזה ויגרה והוא מזומן
 ומשנה לקבל כל רמות וכל יגרה וקורין בלשון יון היולי רמות וממונה ופה
 והמחברס היה בריאת העולם בהט בשש אחרון שהוא המקור
 בערב בלשני והוא רומה לשיש " בהל והרמזי ככיל מור פעל עבר
 כי הוא טבח והמסורה עליו ליה כנורה פגח כביל להון איש רע שן
 בטיט כי הוא קמוץ והבית מטמאה בקמין חטף כי כלה און כבילה כילע ודור
 הפעל כמלה כלה כמון מכה נלה ובשרש חלה נטרש לבאר הטיב כי כבילון
 מטמין אל הביל מטמין הלך הגע ערוך והביל ירי עם הארץ הבבלה כפגח
 ההיץ כמחבר והכבר יבילך פחור פגוחה וכמותרך בבבל לירום ולפגח
 וכבר אחר ושירי הבבלה והשם והפקודם עליכ בלה ושכננה בבבל
 והקיבוץ שיר ובבלות שנין אימה ופתחה ועצו כבר יכבילון אה המין וכבר אור
 ויביל אה המדוקיה אל כביל ברומך שנין מהירות וחמון יש לפוש מזה
 כביל להון וכל נלה מכוחלת כמחשונה ולפיס אחר לבבל למהרז ולירוע
 וזי ינע פ' כי שנין רוממות ונדולה והפלגה " בהם זאת הכבמה אשר האכלו
 כהמה ורמש היא וכסמון ואת כמות הלוחם חנה כהמה חכר
 חנה כהמה כהמך לח רכביע כלאים חייט ירע מנזרת כהמה כי אה
 מנזרת כהמה ואיטן נדעא כי לח יחמיר כהמה כהמך כי אה כהמך

להיילותו ביום הזה ובזמן הזה רבין מוכנס ללכת במלחמה אין אחר מהם
שיחידו לעצמו ויסוד ויחנה ללכת כי כלם יצאו יחד וכן ה' וליה דמוחר
בזמנה ויחטטו כי על נכונשאר אחר כמן שפירשנו וזמן שאם כי
מיטתן עשן כח והיא בכל סהיא ג' מיטתן ארץ פלשתיים כמן ליטתן ארץ
ישראל ובאותו חרבן שהחריב מלך בבל ארץ פלשתיים נשטן ישראל
שהיא הפלשתיים לחימה אונת וירבן לפרש ג' כי על פרש אחר שהפיר
הפלשתיים כמן שאם בספר ירמיה בטרם יבא פרש את שמה ואמר הנה
מים עולים מיטתן והיא למים שנתק ור' אבא לעבין הפרשה הראה יתר
לפרש על חזקיהו כמן שאם במחלה הפרשה אל השמתי כלך כי שבר
שבת מנך וזאת והבשנה מות המלך אחז ומלך חזקיהו ואמר אל השמתי
פלשת כלך כי שבר שבת מנך והוא שזיהו שהכה בפלשתיים כמן שאם
ברבני הימים וכשמה שמחן והיא לחימה ישראל ג' בימי אחז ואמר אל
השמתי כמן ששמחת ער שמה כי שבר שבת מנך הוא שזיהו כי מורען
י' מאי שיכה אותך והוא חזקיהו שהכה בפלשתיים את שמה ואת גבוליה
כמן שכתב בספר מלכים וזמן שאם כי משרש נחש י'א י'טב מכתב כמן
שלשמתיהו י'א חזקיהו נעשה היחלדות ארץ ישראל לשיכר אחר כי מיטתן
כח מורץ ישראל שהיא י'טבת לעשה ואין כי מהחור במושגים שירדן
חזקיהו לבא למלחמה על פלשתיים כי כלם יצאו בשמחה פ'א ב'א'לון כ'טו
כורז על ג' אלף קיר" בדף החוש אשר ברא מלכו כי מלך אחר
בזמנ' משפטן כורז
בהראוה חזקיהו שניע אשר כוז מלכו
כי מלך אחר כוזב וסמך הלשון הזה אל הלב כי עבין מיטת הכוזב
במחשבת הלב ואחר כן י'א'א'ט' ב'ה" בדל לא גבולו השם ישראל
וכל הגבול משני הארצות אל תורת הארצות הגבולו מורק
הערה הזאת ויבדל ארצן והכבד הגבול י'א'א'ט' חלוי והבדיל
הפרט ל'ט' מלרע שלא כמשפט לא יבדל כלם עבין הפרשה והערים
המבולות לבני אחרים החוק במקום שוק ומשפטן מבולות מוכרשות

שנה ירביה הולך במקום הא הכני במקום הולך במלה בה ברוב ילולין
וכן מיטות הא העקב מומרת בולף במלה על כן נבוא קומתו בדם הבואך
הבוא טובה הבוא לך וכבר זכרנו וקדוק המלה בחלק הדקדוק אל הבואט רגל
בואה אל הבוא לו על יד עמל הבואט הבואן הבוא לו וכל כשין הקל בור
השרש עם הכנייכ הפבש הכני עם למד השמוש ויבא סגים כמו חמר
ויבוא על סגים באך גרה באך משורה והדומים להם ואין הכף נוספת
כאשר חשבנו רבים אף היא לכתב וזע המקום וכן כלם שהם על דרך זה ואלו
היה נוסף לא היה אולי ככל המקורא בכף נוספת והטעם הנספך והבאר
עליהם והבואו בנך בחינן אף לא הביאה חסר מלעל והביא אותם א
הכפן מלדע ונבוא לכה חכמה ובשרש ידע עבש הספוק הביאו לחם הפפה
הולך בדגש וכן ויבואו לו את המנה אשר בדם ויבואו לו כי מלהיט המנה
עלינו ושלח נזכר טעמו ממנו כי למען הדוארה הובאה הנה כי הובאו בית
יוסף אשר הובאה לך והשם שמרי המבוא אל מבוא השלישי אשר בבית
וייבואו במבוא החיר והקבוץ מבואים כמבואי עיר מבוקשה וכן כן
הנקבות על מבואותים ומשקל אחר הטבוא מחקרים ומשקל אחר טמול
הקאה הזה בבואה ואכלהם מן התבואה ישן ויעשו פרי הבואה כרבואת
גדן וכרבואת יקב והבואה הכרם לחוסף לכה הבואתו עם טלל לכל
מלכ מואל ונקראת התבואה כן שהיא משנה הכאה כי משנה שעברה יקרא
עבור וכה ל יעקב בן אלעזר מזה ועברתו לו את הארמה ארה וכבר
ועבדך והבאת ומלת הבאת מלעל ואינם שהמלה לעהר וכן איש ביה
בפרי ענין הבואה ואין עדיך להוציאם משיענים ובא כל שון
הזה דרך כבוד כנוי להשמיש ויבוא אל חנה בא עמאל
ספחה והדומים להם ובה השמש לא יבוא עב שמשך ענין להנסת השמש
וביותו וכן קומי אורי כי בא אורך כלום שקבאריך שהיה נבונה בן ער
עבה ומכאן ואילך כבוד וי עליך ארח וכן פ אוחל מזה כי יבוא כנהר יר
כמו הער שיכנס בים ולא יראה ויש לפרש במשמעו כשיבוא הם היצר
ללחם עלי שדאל כמו הער הפא במרוצה דחה נוספה בן והשחיפין

כאשר כתבת בחלק הדקדוק בשיעור השלמות והוא שם כלל וטעם פרט ו
חס הכהמה מערוב בה הנה נא בהמות אשר עשית עמך בהמה אחת
ששמה בהמות ויאז כי שאל נא בהמות ותוך לפי שטיח ופורך לשון יחידה
ואין יורק כי הטיעם ופורך כל אחת ואחת מהבהמות וזו מלת ופורך נוספת
על מין הבהמות וכן ועוף השמים וידרך וכסמך בהמות שדי נג בהמות
שדה הערוך מליך בהמות יבז ופי הפסוק הרבבא הרבבא שיימא בהמות
הנגב לאכל ישראל החולבים לבקש מחמרים נושאים על כסף שיירם אליהם
ועל דבשת גמליהם אוצרוכם לתת שומר למינים לער והם עם שלא יועלו
למן והבהמות שאמר הרבבא הם אשר אמר לבז וליש מהם אריה ושרף מעותק
יקרא מינים נגב להי שהיה דרומית לארץ או היה פי נגב כל ארץ הנגב
תבט כי מדור חוק רעות במדבר ובארץ הנגב בהן ועל כן זו הימנית
הרל ולרבים בהמות ידיהם ורליהם וירבן שהורז מאז משקל אחר
בהק במק הוא טרח בעיר מין נגע לבן ונגה לו הרבה אבל פחות מבהדרת
ומשאת ומספחת וכן אמרו בספרו בהק הוא טחור הוא טחור וממנו
ומעלה טחור ורומה לו בעשין הנגה מה שהרף יונגן מנגה נגרו מזין יקרה
מבהקן שמי שמה בהר ביד הוא בשחוקים ואם בהר לבנה בהרות
בהרות בהר לבנות עשין לבן ונגה ולכן הבהרה היא כשלה וכן אמרו
בהרה היא שיה כשלה ואמרו כול כשהיא שלישיית לפסוק כן היא שלישיית
למראות הלא לבנה היא מין למעלה ממנה וכמה היא לבנותה כשלה שש והנה
מרים מיתור עם כשלה בוא בא אחיך במדמה בא בשטרו פי בא בשכרו
אבל המלאכה לא כחם כמן השואל לפיכך לא ישלם השוכר אם
שכר אומה כמן השואל כי על יום טוב באטן בעול האולף מן הסגב
כי באי בא ולקחה כשאל לבלת באו הכלים הנותרים והוא עבר במקום
עבד ואמר כוונן על הכלים ואעפ שמיים מבלת הבאה כמן אפס ירד
כידן מבא באר לחי ראי ונדורי מואב כוונן בארץ בא שנה יונגן כרלו
במקור מקום במישל שפא וחיטטר כי האולף במקום הא כה כלום באותה

הכתוב במקרא אין מימינו נובעין והוא שקודין לו בלען סיסטירטא וכן אף משען
ובור דל שמימינו מכונסין ואינן כמו המעיין ואעפ"י שד"ל אמרו בור שמימינו נובעין
הם היו זוכרין במקום באר כי לא היו זוכרין באר ברוב והנה הם זכרו באר ורוב
במשכב והבדיל בנהם שאם אחד באר הרבה ובור הרבים ובאר היחיד ענין להם
שמן אבל לבור היחיד ענין לו מחייבה גבורה עשרה טפחים מה שזכרו הנה באר
דל שמימינו נובעין ומה שזכרו בור דל שמימינו מכונסין וביה הסהר נקרא בור
לפי שהוא רומה לבור אשר בבג הבור ירי יתרון מן הבור וכן הקבר נמשלה עם
ירי בור בורש בן בטחן ולא בנשן כי בשה לשאול מאה המלך בשה אמנם
מאר בשה ותפרה מלעיל ונשה החמה מלרע והתאזר הפנה עוף מאב
בש מבגודים בשים והשם הבן בנשה ומשקל אחד וכשה פנים כשה ב
במשקל ונפת גופים וכמוס נון בשה אפרים יקח וכה"ל יונה כי הוסיפו הנין
לבני הכפל שנקרא בשה כמו והכשה אכלה את גייע אבוהינין ויש לסרשן
כמשמען כמו שאם ויש ישראל והפעל ולא יהבוששו והפעל הכבר ומשענין
הבישוח עינת עב הבושן הבישוחה כי אלהים מאסם מחפיר ומכאיב ונרקוב
בעצמותיו מבישה והשם והחזקה במבטשיו והם ביניו שהם מקום הכשרה
וכן עדיה בשה גלוי ערוה וחשופי שרה וע"ז ויחלו ער בש ויפירונו ער
כש וישם ער בש כי וישם לבן לעמוד ולהאטק והפעל הכבר כי בשה
משה מרוע בושש רכבו לבוא ענין אחור בזה זכרון בזה בזון להם בע
ישראל בזונת לטן שאריה עבד יבואם ושללם לבון והוקלה מלך
ונבזה בהם ער אור הכפר כי עקר הדין להודיש והפעל והכון הכון חרב
אל אונדוניה וכזון והשם וכבזה לא שלחו אה ידם וכלא הא יר הכו וכזון
בזה כי הוא במפיק עניש ענין שלל בזה כי דבר וי בזה מדועבאיה את
דבר וי והפעל בזה בשען נמאם והפעל הכבר להכנות בעליהן
בעצמם והשם בזיון וקטף ענין בזיון ידוע הוא ומה הענין למה נפש
והוא האז מן מקד בשקל קנה חכמה מה טוב ופי' למי הוא נבון לבזה אורשן
בל נפש ולרעב אונת כל ירי מן הוא במקום פעל כאילו אמר לבני נפש
והענין קה עור בגובה נעם וכמוספ נון והמס ע"ז אשר בזכא בזון נהדים
אריטן כי הוא לפי רעה מזה השדר והחלק המורה הוא למי הפעל כמו שכמה

והפעל הכבד בזה הענין והנאה השמש ביערים "בון כימי בא בני ליום
קוננה פרח שלח במשפט לא בון לגב בז לדבר חבל לו וכו'
משפחה יחתי והשם במזנה וכו' ונעה לה היה לבנו כי היית בזה ענין בון
וירוע הוא "בון נבוכד נס צורן השורק מקום חלם נבוכד ערי יאן והער
שנישן נבוכד והשם כי ים מחומה ומבוסה ומבוסה ענה רהיה מבוכה
ענין כלכל "בול לבול עין חסדור כה"ו ינה כי הוא כמו עין ועמך חל
עין כמו חסד עין ומטר נשם וכן כי בול חרים ישאן לו ולפי דעה
ס' היא כמו בול ומזנה הארץ בן ששבים בן חילנה יקרא בול כמו ונהגה
הארץ יבולה וכן מניח השם יקרא העגבים יקרא בול ופי' ולבול עין לענה עין
ועוד נבוכד נשם יכל כרח בול הוא החדש השמיני הוא חדש מרחשון ד"ה
כי יקרא בול מענין מכל בעבור רוב השמים שירדו במרחשון "בוס רבוס
מטה כמו הבון "בוס יריט ונעלה הרי חבוסטן והשם ומזי היה
אחידו לבוא אל יורם וכלייה ההיא היה פבוסטן שלא נהג בן יהוא מעבד מלך
אלה בזה ונאמר לעבדין גם אותן הכהן חל המרכבה גם ים מחומה ומבוסה
קוקן ומבוסה והפעל מן הפעל ככבד ככבד מוכס כמו מוכבז וכבד אחר
כפול בלמד הפעל בוססן מקדשך בוססן את חלקה כמו בזמן אחר ענין ה'
הרמיה והנאול וכן נשים בניט חיינה שהוא פאר מן הפעל קל כפול עובים
בוסים ופירושו מתנאליה ונרמס בניט חיינה זו היה בוסים פאר יניח
ופי' והינכבדוים על ישראל כלום ישראל יין כבדוים אע"פ שהם חלשים
וכן אמר אחר כן והין כבדו אפרים והין בוסים ורומסים אויבהם בניט
חיינה במלחמה ונלחמו כי ה' עמו הנביטו רוכבי סוסים האומות שהם
רוכבי סוסים וכן והפעל מרובוססת ברמיך מחומה ופי' אע"פ מזה הענין
והשרש עין בושסנת על רל בחלוקה ש"ן בשין כמו בול שקמים שהוין
כמו בולש מרדף ויחפש וכלם יויה ב' כמוה מובן מרובע כפול כוונ'
בון והבין בון שערן מכנסו בד תרדו מכנסין רבין "בוק בוקה ומבוקה
ומבולקה והפעל הכין רבין הארץ עני' הוקות מרוב השלל
והכזה "בוד והבין ריק אין כן מים ואל מקרה בוד נקראם בורנה חיינו
כמו באר חבל באר בחסדה לבד והבין בבנין ולפי דעה כי בוד

בחונו והוא בשוק והוא מן הדגושים לפיכך לא שנהג שם הכתר ועגמה
הביה ובמשקל אחד שפסל ובחן ובמשקל אחד חבן כמן שבין הכל מבני
בחר כי יעקב בחר לו יי בחר אלהים מדשים כי בחר אהרן לכן ישי
הבחר בירושלם בחרתך בבור שוע פירשנו ינה נגיו במהפך
ואין יסוד כי הדיב בחרן ארם בחר מהסגים והפעל ממנו ובחר
מנה מחיים לכל השורה השארים כסף בחר ולא זכור יונע
והוא בחר ובגולה שלשה אלהים איש בחור ישראל בחוריו און ופי
כסף און ופי כסף שמתערים הם ובחר מכל בחור ישראל אלה שנים
בשנה שהם מן המשקל הקל ומן המשקל הדגוש ובחוריו ישראל הכריע
בחורים מרחובות ומאז בחוריו כרה ברה לבחירי ביום בחור ישראל
והוא מקור ונקרא על ימים בחור לפי שהוא נבחר לכל דבר לכל
מלאכה און למלחמה יותר מהזקן והשם משדה משה מבחוריו כמו
משאריו ועוד קבוץ השם כלשון נקבות כימי בחור והפך ומשקל אחד
בגוף מים וכל עוד מבחור בחלם וכל מבחור ברונשין רמלכים ומשקל
אחר מבחור ברונשין רישעיות במבחר קבריטן מבחר וענוב לבנון כל
שנה מים בא סמוך על סמוך כמו אה מספר מספר העב שיש ראש
משך והכול נהר נחל רבא וחמאה ומבני משגב חומותך חכמי
יועז פריש יעבני עמוט חול רמשי ריבי קשה והקבוץ עמוט
מבחריו בטא לבטא שפנים לכל אשר יבטא הארם והשם אומ
מבטא שפנה ענין כלם פי און כבחון שפנים יקר
מבטא והפעל קל יש בטא במדקדות חרב הוא המורה אלה
בטח בשוכי בטח שוקט ובטח יבטח כי ידון אל פיהו מבטח
ולא חסד ובארץ שלום אהרן בטח כלומר בארץ שלום שהיה
לך לבטח בהם והם אשעי עגרה ואהרן בסכנה עמיהם ומסתד מהם
כמן שאח על אשעי עגרות המבקשים את נפשו ואין העשירה

היזר במלת חסד כן רמורה ההא לטו הפעל ופעיל ענין בזה ושלה יהם שע
שרשים בענין אחר ורוב המדקדקים אמרו כי האלה רמורה חזרה הכפל והוא
כמו במון בוק רמורה הבוק כמו בוק ונל פ' לשון סוד רמורה הבוק ל יהודה
חזק בשם ל סימן בשם ל לוי בן סגיא מה שבוק גפר בורה לוא מי
שמסר גפר שהוא פטולה הורה בורה שהוא מבלוט מורה ומעלה לרב
והלב עולה ויורד והוא פ' ריחא ושוב ועוד ברביהם בוק לשון סוד בוק
בהיות עבא והוחרב והוא בלי והוא גדי לוא סוד וכן במשנה בוקין מלח
על גבי הכבש בשביל שלא יחליק ועוד פירשן מאי ריחא ושוב אמר ל יהודה
כאור היותא מן הכבשן מאי רמורה הבוק אמר ל יוסי בן חנניא כאור היותא
מן החריסים ויפקדם בבוק שם מקום הנזכר בספר שופטים וימיאן מה ארוב
בוק בבוק ובאורה מהו ויפקדם בבוק שמעוה באובנים שעל מכל אחר
מהו ומעוה ורגו' כתרור וכן במדמה היך בוקא וכפא בקלשא ומה עבון
זה הפ' ובא בענין ויפקדם בעלמים כלוא שלחן טלה מכל אחר מהם ומעוה
בהם כמו שהיו מוכן אונת במחיצת השקל וכי למדנו ויפקדם בבוק ויפקדם
בעלמים כן חיינו מסכנין באלין בקרא כן חיינו עבדין באלין אמריא
בזר ורנש להם יבאר כבוד יסוד והכבד בור עמים במאפור" בחל וגם
עשש בלה ב' פי קיעה חו מוסה "בחן ובחנה" כבחון אר
החב כבחון בליות ולב ובחנה נא" ו
ולגזרת חפשל אבחק על מי מד יבה החי' בקמין חטף בפלס חזכור
מאדין ידן והנפשל בואת רבחנין והשם מהענין הזה כי בחן ומה אם
גם שבט מווסה לא היה ענין כלם עיזן ופי' ובחן ומה כלוא כל בחנה
וכל יורה ומה שיריע להביא הקב"ה יביא ובלבד שלא יביא עליה ומה
החרב המווסה שאר העמים ואורהב שבע בני לברט והנביא קרין
ישדאל בני והבון בשע כי פירושן כי הקרב החרב חזות הויתאר
מתערה לבחן בה בני ארס ולגזרת כי לפי' להפחידם בה ואם ל
יוסרן ישואל ולא רביה ומה החרב מווסה שבע בני כמו שמווסה
כל עין שיהיה ועצ' בחן ערבך בעמי בחלם פי' מבט ומגדל וכן הקימו

עידיו והוכן חלול ולא היה לו דג והוא נמלאין הוכן ארצה בשעת המדבר
 להקריב עליו והן שאם מוכח ארצה העשה לי אבל מוכח הקרב היה רלו
 דג כמן שאם את דגן ואת קרובין " בין בגב ליש מרחוק יוש לסרש
 מה אברה שנה מצבם כלוא מהבינים והפעל ובחכמה כי נבונות
 עם חכם ונבון חכמים ונבונים והפעל הכבד אלהים הבין דרשה בין
 סבץ את אשר לפעך באחרית הימים רבונטין בהבינה בינות בספרים
 ואם בינה שמועה זאת וברוך השאלה בטרם יבין סירותיכם אשר
 כלוא בטרם שירצין הקימת האטר הנער החתהן והיוטא אל פעול
 וולרן והלויים מבינים את העם לתורה ומה שגידה הבטן לי מבין פ'
 פשיים הבן להלו את המראה ויבן וידבר עמי וכן פ' ל אברהם בן
 עזרא אם בין מפרשי עב כאילו ישיב בינה למפרשי עב וככל
 אחר יסובטנו בינתנו והפעל עמו והרבונטין ומהבונטין אליו בברך
 עמדת והרבונטין כי ירא און ולא רבונטין פ' ורא איש און ולר
 רבונטין האיש שהקבל רואהו והשם וארך ימים רבונה וברבונטין
 מחץ רבב ולרבונטין אין מספר פ' לדברים שישלו בהם רבונה אין
 מספר כי אין נשוא רבונה מספר כי אין חקר כמו ואין חקר להבנתו
 לפיכך עריך לפי שכן וברבונטין כפין יתח אשף שהרבונה בלב
 כנה הרבונה לנבס לפי מדוע כאשר ירעה מאון וינחם במטה אשר
 בבט ברוך ישרה לא יכשלו בה ויטח לאטם כאלו הרבונה בכפין
 וכן אף של רוק ממשל שיכל את דיו וכן הוות החשוב לשונך ועור
 ערשטן בשדש הווא פידוש אחר וכבר באזהלת רבונה עם הכפני וולר
 ההן מכספם כרבונטין היה ראוי כרבונטין אז יהיה משקל אחר ומשקל
 אחר ברוך בינה מבעב חרל והקיבין כלא עם בינת הוא כלם
 ענין רבונה והבטה והרשיה ברבר וידוע הוא בין האור ובין החשך

בגזון הידן כלום כשאמלק על ירושלים וכן אמר כי גם אחיך וכתב אבנך
קרצו אחיך מלאו הבוטחים בחר שומרון בטחון ב' ער. ער אל הבטחון
לפס אל דבר. הסקר לאמר בטח ב' ככל לכן הבטחים אל חלם. הגר.
ארה בוטחים לפס על דבר. סקר ואל כל אח אל הבטחון והרצון על מ'
מסקל פעל כ' כן בוטח. והשם יצאנו על פני רבים ויצאנו על העיר
בטח בסגול ומ' מה הבטחון הזה ומ' מבטח בנגד כי מאוס ה' במבטחך
ובסגול ויזרד ה' עון מבטחה ומבטחך אל מבטחם ומסקל אחר בהשקט
ובבטחה ומסקל אחר ובטוחות למרדכי אל. והפעל הכבד וארה הבטחה
את העם הזה ואל בטח ארבה חזקיהו מבטיח. על שדי. ימי. ואת
האבטחים אפניד לוא בן שהולך נוסחת או יהי בן ארכוב אוהיור
אלבווקס שלט. בטל ובטלו הטוחות פ' ושכנן ור' אל שרמנון הדבה
בזה הלשון הקל בטוח ורדונוש ב' יצא. בטן בבטן שקבחה
אחי שם בשם קורות ובטן רשעים החסר ואת בטן יבר.
בטן האכל ובטן רבן מרמה כי נעים כי הוימרו בבטן וברגו
בטן יזע ובזרן השאלה לשמה אשר טבר הטובה אל מקומו
האמיתע בטעם ושקדים קורין להם בלען פטיש ויש מחרוטי בטעם
הרי העקרא בטעם כסמון בבראשית רבה מפרש בטעם ושקדים מאח
דבטנים ומשח דלוחים וכן הוא ברבא ירושלמי ביב ואיש נבוב לבב
הנ' לבטן טעל והשווק במקום חלם ופי' חלול וכן ברבא רבוי
שומרה על פי הביב פי' על פי החלול ופי' הפסוק אמה כן ברמלח וער
לדונת הוא חלול כמו שאין לולב בהבן ואחר כך ילבב קונה לב לדעת
קעה ושכל וכן אמר ועד פרו אדם יולד כלום בהמה הוא בטת לר' מ'
אלו שערב להלבב ולהשכל מעט מעט כן היה לך להבין לכן והערך
השם וברימון נבוב לוחות ו' הורה אמר ששרטון נבב והנבון מ'
שכרבה והוא שכר ב' יונה ופי' נבוב לוחות שיהיה לוחות מאור בט

חל. שחולץ אונן השיש אל לבן פיטוריל בלעז. בטא שגרי בעמור
 הכפא בראשי הכבאים פי בן עין התוה מוריש בלעז ויה בראשי
 אילעא. בכה בנה וירחט לו בנה בנה להולך כ לא ישוב שור ויבכר
 עליו אל שחול בבינה ויבך אל קבר אביו ונבה חלק במו עשי
 בנה רבבה לסטור לשרה ולבטורה ונכבה בינו עשי והפעל הכבר
 רחל מבנה על בנה מבנות אה הרמוז והשם בב גדול אמור בבני
 כי שמע וי קל בבי. ובמשקל אחר הרבה בנה בשש תקורות ומא חלון
 בבור ומא ויעברו מי בבית עשינס ידוע ומעבין זה מבני הרוד
 חבש ופי הפסוק כי ברין הבוכא חבש הנה רות אפי מבני כלום שלא
 ויבאן מים אפי טפה בבבי היצא טפה טפה והפעל מזה בהמסך
 הכותה עד בבבי ימים כי בלא המסך בבבוס בפלס גרפס ועבין עמקי
 ים כלום שלא ויבאן מים הרבה און היה פי מרנינה הים מקום ששונתה בנה
 והוא מעבין בבבי כי הרמז ויבא יורד במרנינה נו יחודה כותב בעמק
 הבכא בשרש קנה עם מבבי הרות ריש הכותה עם בבבי ים עבין
 בבע עינאן וכן רעה ר יונה בכר נה אע בכר אנהו גאור והקבוצ
 על התקנות מבכורות יבאן ועל דרך זכרים וזה בכור בקרינן
 למכה מצרים בבכוריהם והוא אחר והאמר הבכורה בכור בפלס שכר
 והפעל הרגיש ממטן לחרשין בכר ישא בכורים לא יוכל לבני לומר
 משמע הבכורה ושלח נזכר פועלן ממטן אשר בוס לו והוא לפר
 המבוכר האנים עם בכורים בכורי כל אשר בארץ ראשית בכור
 ארמתיך ועם הן הטובה בבכורה טורס קין רונה וכמוכך הן בבכורה
 ולחרשין בכר והוא אחר בפנה הבית כראנים המבוכרות כלם עשינס
 ידוע ומא הפרי הרעשון ירה כמבבירה היולות ראשונה שחבליה יורה
 חוקים בכור מות המלחך הממונה על המות קרא בכור מות שיש לו חלק
 גדול במות אה ממה קודם ומטן קרא בכור מות וארע אבי פי בכור מות
 החולי הראשון שיבא לו שמוטן ימות און הוא כמו הטור בכור ברין ורל
 כי המות יוכל בכור ברין שהם בטן בכורי גלים רל שדאל שיש להם
 בכורה וחלק גדול ברלות בנה קלה בכרי מורין ועיפה הבכרים והבכורות

מן לחל ביעבב לבין אלהים בין הגורים האלה על בין עבובים
 ביעבב ובעט בנב ובניך ביעבב לגלגל מבינות לגלגל לכרובים
 בינופיתו בעט ובניך ובעט עליו בית השימוש להוספת בגוד יעמון
 בבין חיצו ופוח כמבנה אשר נהג להבחה של מלת דור וקטף ששנינו
 בלא בית כבוד בית אלא שנהגו הוספת הבאור כלם שנים ידוע ומן
 השנין פוחה איש הביט וחס הוא חסר יוד כלום העומד בין שרבי
 המערכות בין אפרוחים או בינים וכאוסוף ביטע עובדות ביני
 עפעני בקטן האוכל מביניהם והאחר לאו מדאגון במקורו
 רק במענה בינה שחללה ביע ייחמוך בינה בינים כמא אימה אידם
 בוד כהקד ביר מימה כמון באר שונן הכירה כי לא לארס הבירה
 פי ארמון ואמר ניבן בהורה בירכות וערי מסכנות בגון טוספת
 והיוד ליהם כיור עשים חממטה וכשעם קרמונות ופי ארמונות
 בות כי הבנה בית חרש ויוד כי ימלא בית לשון נקבה בעבור כי
 מדעון שחה אל דות בינה ויש לפרש כי טעם שחה אל הזונה
 כי היא שחה אל מות שהיא בירה ואחזול פי כי שחה לשון זכר בעקל
 עשה בנה ואע"פ שהיא מלשל אין לשפוח כל בבית וכן העוף קרוו ביר
 לר יטור מימיה בית חסידה ברושם בירה וכן הקבר שכתב בכבוד איש
 בבית וכן חסידו לא כרה ברה בית הסופר ושמחת חנה וביתך בנב
 בירך ויש להנו כהים פי בנ בית כלום שפרו ורבן וכן מוסב יחידים
 ברה והנחה בעיני כי פי ויש להם ברהם שהספרים מפרעם שלד
 הודע להם בדרך בודמיהו ניסתרים ה' מבית ומחוזן סבטעם ומחוזן כמראה
 חש בית לה סבב מכפנים לה ואחריהם בירה פטמה שבמבנה הביתן
 מבינה הארמון ולפי שהארמון בית גדול וטבב קרוו בותן ברהם לבדים
 טחומות אשר הנשים אורנות שם ברהם לאסרה פי ירשת בבית סוחים
 טקום שזרעין בו סוחים בית אבנים חזה מקום אבנים בגי העטם הוא

מחוק נטע מעט והעבר המבליג שור על ש פ' המחזיק חיש שור על שו חו
 יהיה שר רוד כמן שחט עבדים לבאון בשושו מבלית עלי ינון הרחוק
 עלי ינון בלש כשארמה לפרחוק לא מוכל כי עלי לכו דזי ומכילית שס פעל
 בפלס מרביה דיאוי מרביה והמס והמס נוספות וכבר כרבה דקדוקן בחלק הו
 דקדוקן בלה לא בלו שמועבה חורי בלות והכבר בלה בשוי ועדי בלו בחירי
 ולא יוסיט לבאון והשם על רבליה ומשק בלוי סחבור ובלוי מלחיה
 ששה כגובס ביור חור שחוא היד למד הפעל ויד הרביס חסריס מהמטרב
 ובאלף בלוי סחבור ומלחיה שניס ידוע ומהענין הזה חשקה נטע משחה
 בל ומוח שס בפלס שבי דל והמזר בלה בפלס דוח ולעבה לכל המוחס ולי
 ולרביס שקיס בליס ולרבוה ועלונ בלות בלה לעב ערב והנה בלה
 בלהוה מחבך ואיך בלהות הייה וחיך שג עולה ובסמיוך בלהוה
 טלמוה ומוח קל הלמד כמו הטור בלה ובלות בלם ערין לבלום לחסום
 ובדברי ר"ל הולה מרין על בל מה חין העולם מהקיים אלעבוכות
 שבלום ענינו בשעט מריבה כלום ססורה פון ושורק ושומע חרטרין
 וחיט משיב ועל דרך הפשט הוא בענין שה מלות שהמדין הלויה על
 לא דבר לפי שפיה הלויה באמיעה דגלגליס במרוחק גדול מהגלגליס מכל
 ינו בלם ובולם שקמים לוקט שקמים ליעור בקרין ויהיה בולם כמו
 בולם מהרבה יחפוש ובלש או בלם מערב פ' מערב השקמים
 עם דברים אחרים למאכל בקרין וכן בדברי ר"ל כל דבר מעורב קרוי
 בלום כמו שחמיו שכן עט חוכל סגן מעשה בלוסה פ' שלוש הקמת והסוכן
 והמורסן בחר לפיכך מיטרסין הסוכין והמורסן עם הקמת לשיעור חלה
 בלע חיל בלע ויבלע משה אהרן בלע כהמן ובלע אורה והבלענה
 השבלים דקורא והשם אהבת כל דברי בלע והויארה את בלען
 מפיין ובלם שניט ידוע והפעל הדגוש בענין אחר בלע המות לטען
 ובלע בבר הנה יחד סביב והבלעט בבלע קשע ידויק מטע ובלע אורה
 בלע יי ולא חסל ודרך אורחותיך בלען ומאשרין מבולעים ושלח טכר
 פעל מטע אפ אמר חיש כי יבלע פ' רגלת הפסוק היספור לן ט ארבר

מן הגמלים שהם עלי ימים ורגלם כברי מדין הונע מדין בכרא קלם ינקו
קולוח כי הונע בלשון רבותי ינקים וקטנים כמו שחז"ל נפשי במלי סבי
דמונטי משכי הונע בל ולבו כל עמך הונע כל חליה וברט"ס ור' מרדכי
בלי חשך בלי משיח בשמן מוסף כל כוונת מבלי בני מעט הסבלי
חין קברים במערים לכל חק בבלי דעה עד בלי הניד לו עד בלי ירוח בשטון
במהלו מבלי לו פי בשטון משפחה מן ערה שחיה שלו ולח מבטן וקרובו
בשטון במהלו מן פי בשטון חיה כלונה שיהיה מהלו חרב כמו שאם יורה
של נוחו גפריה ובחבור המלה הזאת עם יעלבה הדשע חיש הבליעל
והוא בן בליעל מדבר אליו כלונה חיש רשע אל חיש הבליעל חנה לפי
בן בליעל בת רשע מלה הם מאי ונסה הדשע גם בן בליעל בן בליעל
אל בן רשע כי יהיה רבר עם בליעל רבר רשע רבר בליעל יינק בן פי
חלי רע וקשה דבוק בן ואשר שכב לא יוסף לקום ופי אל רבן אמר
לפי בן בליעל שם ה' מסתתר עם לפי ופי אל רבן אמר לפי ה'
כבר רשע כלום אל רשע שחיה שחיה שחיה לפי ה' כבר רשע ואיש
עלה ורקון מלה מן כי לפיכך עם הדשע בן אל שהדשע כל יעלה ובר
ימחה וכלם ענין לא בלל ט שם כלל ה' ונבלה שם שפתם משפט
ונבלה בדקש יהיה אומן מן הקל מן טעם לתקבה נעטמן על שפת
וההפגל בעמים הוא יבולל ענין בלבול דונע והביא ל' הורה ענין
שם בללה בשמן בלה בשמן רשען ואין טורח כי ענין אחר ופן השורש
הזה נהענין הזה הבל ענין בפלס רמס יהלך מן מסס ולפי שמבלבל זרען
עם מי שחייט רחמי להזדונג עמו חס' רבל רבלול לוכן באישון העין ונקרא
רבלול שהוא מהבלבל שחרוף האישון וכן חז"ל אי זהו רבלול לוכן הסוסק
בסירא ונבטם במחור חס' יענה שור על כליליו בשורה בליל קטנו בלי
חמין אכלו כמין מספוח ונבא הסך ניכל לחמרים ונקרא בליל לפי שהמספוח
הבהמות מערבין ומבלבלין אותו משערה ושבלת שועל ויש מספרשים
בליליו קטנו ענין שיה' מלוח כלונה קטרו מה שחייט של בלג ואכליה
משע' ואחרת חוק ורוא פועל עמוד ואע"כ שפוח מבטן הספוח מן פי

לפי

שלח שבן לבלה להעביר מהבט וזאת בגן למולך שלח להעביר ולבלה רוחו כלומר
 המלכים אחרי רוחם וזמורים מה שלח רוחו וכן כלם "במה ויקרא שמה במה דק
 המדות לזכרון ובמות עולם למורסה על כמות זרין ^{מעלה על כמות עב}
 על כמותו הדרוך עניינם ירנע ושמחה המורה הזאת מנחי הלמד כמות שכל ה
 יונה וז' יקבבן מלעזר כרגן מנחי העין ספג קדמות פז הטעל בנסמך ובניני
 כמות קמה במקום פלשתים ופוזא העבן וגם ז' יונה כגן במקום אחר כי המוש
 שיהיה במה עלול העין" בנה בנה בנה בנה זכור לך וננה עליה מירודי
 גדולים ומסרה יז למד הטעל והבית אשר בנה לשמך והמסורה
 עליו להסר בנה בנה וכא מקור ביוז הוכי בבנותך זכר בראש כל דרך
 מקדוקן בחלק מקדוק בנה הלמד זמ יבנה יחושע והטעל זמן שלמה מסע
 יבנה ונפנה שר על הלה לבית הנבנה לזכר ז' עבר במקום עמוד ופי זמ
 יבנה ויבטן בתוך עמי שור אבנך ונבנה והשם בן וקיר הבטן חמש מוחות
 ומשין והגזרה והבנייה ומשין הוא בן בנה שהם בטן הוא והוא וכן בנה
 ורוח להיות בנה וכן חבורו להיות עם הכננים דגש לחסון הטון בגן בנה
 בנה ומשפטן בנה בגן בנה וכן כלם וכאשר יבוא בן ובה בלי סמיכות
 ובל זכר הוא זון הוא יורה על הקטן זון של הקטנה זון בן זון זון בנה רל
 קטן זון קטנה זון בנה זון זון רל זון הקטנה לז יעלו ביתוקת
 מלאהם לזרם יעלו וכן אמרו כושל הבטן על ענין הכנים ואבנה גם זוכי ממנה
 אשר לז בנה זון בית אחיו וכן הענין הזאת והגזרה הזאת נקרא הרוח הזכנים
 על שם הכנים והחלק טוספת ועל דרך משל נקרא העדה בנה עמי בת עין
 בנה בבל בנה משורים רל ענת משורים וכן מפורשים ובה מלך הנגב וברת
 הנשים יתן לו להשחיתה כמות עדה וז' אברהם בן עזרא פירשם כמשמעות
 והוא זון על מלכת שבא וכן נקרא האישון בנה וכן בנה שער כי השחור כמות
 בנה לשון וזניט שבהבטן כשארש בנה מה הטון אהל וכן נקרא של דרך המשל
 החץ בן לז בריחטן בן קשה בנה אשפתן וכן מרושה וכן ברט הרבן זון חבר
 יקרא בן זון לפי שירש ויזורה בגדן והשפה נקרא בן ועל בן אמה לך בן
 מרת יוסף ויהיה בלשון נקבה וכן בנה עגדה על שור ופרת תוד לו מן פרו

כלום יציק לספר הוא היודע הנכבד וזה אל איש כי יציק כלא ידע ישמר
ויחבר כי כפר האמת כן יבלע למלך והפסל וכל חכמתם תבלע וכל הדומים
לחם ענין השחמה והפסל בענין זה נבלע ישראלי נבלע מן היין נבלע את
הקדש בהסגר הקדש וכן יתכן לפי זה אמר כי יבלע וכן נאמר איש כי
יסגר מומן מה שיש מדבר והוא כפל לשון למה שאמרה יסגר כי מדבר איש
מפנים אם יאמר איש בלבן כי יסגר מומן לא יושלך ורבי האי נאון קל כי
יבלע שב על השמש כי אם יאמר איש כי יסגר השמש שהעבים מסתרים
אותו והוא שאם יעברו לא ראו חור כלום אין פה בידם לרמות את האור כשהעבים
בשחקים והוא שמש בריר הוא והם אינם רואים אותו ער שפגבר הרוח והטור
השחקים מהעבים איש מפני מה יחר סביב ופבלעו בענין והמובבב איש
לפרש מזה אהבת כל דבר בלע כלום דברי מורה כי המדבר במרמה מסתור
לכבו" בלק נוקה ומנוקה ומבוקה כי כל ינה חרבה מבל יושב ורומה
למה שאם הערב למקום שאין בו ימח בלוקה בדגשות הלמה
ובסמות הבית ואז עוד אבלקת אלמא רל סגרת השער יהיה ששני
של הדרך הזה חרבה סוגרת ומסוגרת לא ישב בה אדם ופי שור ענין פניה
שאם גם כן הערב אבלקת אלמא פמתג כי זה אילם מן המלות הנופלות
של דבר והפסן יהיה ששני של דרך הזה מוסקרת וכן כתב אה"ל על
הדרך השע כלום יפח אותה וימחן יושבה לכל עבר ומפסל הקל הער
נוקק הארץ ובלוקה בלק כלב כן יפנה כמון וולת ופיך נוספת
כמו בזולת או ה"ל שוש עבן וכפלה יוד הפניים לכבוד הקריאר
ומושיע חייך בלה היך לפני בלה עמוד הוא וולת שטמו הוא בלוח שלא אירע
כן עומדה לא מקרה אחר היה שאירע בו עומדה ולפיכך לא באו חזו שאם כי לא
טמו רל כי לא טמו וכן כל כל בלה פרושן וולת חוז מעשים שיפנוש לר
מכת בלה סרה כלום סבה שלא המר ער בלה שמים ער לא שמים ער בלה
השאר לו שרד וכל בלה שמוקשור עם סד הוא כמון מאין נבלת יבלת וי
מאין יבלת וכן כלום וחסר הוא קשור עם למו הוא כמון שלא לבלת רוב
לבבן כמון שלא לחם לבבן לבלת הקרב שלא לקרוב לבלת שבן איש מדעתו

והכל קרב בעצין בסר וכסר גומל האוכל הבוסר הקמה שיטן ומש חבות
 חבלו בסר יחמס כספן בסרו הוא הפרי שלא נעבדל כל ירכן וקורין
 לו חגיגין כלם בעה חס רבעין בענו והנפיל בענו מיטבטן בענה
 בתורה שצבה חבד וינקט וכסא ופי בענה על הפרץ כי שחורין
 הפרץ בתורה שצבה בענו וינקטן מעט ויש מי שפירש מן העצין חזרה
 בעשר רוח וחסר בת השירוף ומשפטן בענים והלם נוספת כמס ריקם
 ופי בבקשת רוח כלם ברמז ופי מיד רבעה חס ופי כי האש הרורה
 המים והוא מעצין אבעבועות כי המים נשיררזון יעלה אבעבועות וי יונה
 פי מזה העצין בענה בתורה שצבה כי התורה כשהיא קרובה לטול היד
 נוטה לחזק והטובה כמז אבעבועות לשחין טורח אבעבועות והחלק בו
 נוספת ונבילה בו הפט והעין ועל למד הפעל כמו השגשגה מן ישגו חזון
 בעט וישמן יסודין ויכעט דרך הבעטה בבהמה שבושפת ברקליר
 לא לחזור וואל על דרך משל ישמן יסודין ויכעט והוא דרך בזיון וכן
 למה רבעטן בזכור בעל כי יח אים אשה ובעלה ובעל בתל עבר
 הבעלה היא חיישת וואל על דרך משל ואריך רבעל ואריך בעלה
 ומזה העצין טורח כל שחזר חזון הדבר בעל כמו בעל האשה שהיא חזון
 לה ואחרו חס בעלן עמו לא יחיל ופי חס אורח בעל גוים ארע גוים בעל
 הכור האיש בעל הכתר בין האשה בעלת כתר בעל המעשים בעל החלומות
 בעל חיים בעל תפוזת בעל בעמין ארון בעמין ותסרה בית אשר ותאו
 למד הפעל ומשפטן בעל בעמין ועל הרומים להם על הדרך חס וכן חב
 חונקלוס ברבא בעמה ומזה הפרש והעצין בעליל לארץ והוא בעקל
 סגיד ופירושו חזון בארץ וכן ערבטן כשרש עלל ויש מי שפירש ואעבי
 בעלת כתר טאס ה אשר כפסוק חמישים טאס ה ופרה את בית ישראל
 ואת בית חזקה כרית חרשה לא כבירה אשר חזנה חזנה מן דרך
 חזרים כמו בעלת חז בתלח ואין יריך רק פירושן ובעלת חמש דל
 חמש שות בעלת והיינה להם לחקים המה הפרו את כרית וכן ה' את

ורבן ועבדו בן גדלה יוסף בן גדלה על עין והיו המוות הוא ומה שכתב
ז יונה שפ' פתחין והארכנה פארוהין וכן כה' ר' יהודה בשדסן אלא שלא
שדסן בשדסן וטוב היה לו לרעה היה עבדו בן נטע שיהיה שיש לו
פארוה וסעבס כלום אע"פ שהיה טעם יש לו פארוה ואם בן הוא הפדוש יהיה
בן סמוך לפארוה ומה לא יתכן בעבור כי בן נקוד יר' ואלו היה סמוך היה נקוד
גדול כמחשבו ולדעת לא יפרש מבלי סמיכות שאם ירעה לוא בן ופירש
אין לו טעם ונקודו המגדשים והכפרים בגות לפי שהם בגות לעד והעיר
להם טעם איתבית שכן ובגותה אית קטן ואת בגותה וכן בגותה האזנה
ומורה כי אלא טעם שטעמות על העדים וואם בגות בגותה על הכפרים
בני הנביאים תלמידי הנביאים שהם להם כמון בגעם וכן אית רבנותם כל
המלמד בן חבדו פורה מעלה עליו הכנה כאילו ילדו וכן כנה אלה תולדות
אחדן ואם נדב ואביהו אלעזר ואיתמר והלא בגותה היו אחד קדוש
הולדת משה אלא לפי שלמד משה מעלה עליו הכנה כאילו ילדו וכאשר
יבוא בן אב בגות סמיכות וכל זכר הוא מן האם יורה על הקטן מן על
הקטנה מן בן ינה מן בת ינה יל קטן מן קטנה אם בגעם ואם בגות יילדו יל
אפי' על הקטנים לא יילדו בירקון אלא הם לבדם ישגו יבא בן במקום
איש כי בן מות הוא איש מות וכן אם בן הכנה הדשע אם איש הכנה
ובא בחיך המוות הסגול כמו יהושע בן נון שבין לילה היה וכן ליל
אבר דברי אביו בן יקא ויש מי שמתפש כמו בניה כלום דברי אביו
שיקרא הבן בני הלהם החסדים והם טעם לשם שהוא אהב אותם
כמו האבאל הבן וכן בני בני ישראל מוכני האלהים בני הדלים לעני
בני עמי אנשי עמי לכל בני אנשי עמי אנשי עמי וכן בני בלי על
בני עולה בני חיל וכל הדומים להם על זה הדרך הבנת המשכן קמות
המשכן וימותם כהבנת ז' אדם קמות ז' אדם ויגדלה ונבא ומחן כל מל
מלאכת ההבנת וכל כל מלאכות הכלים והבנים במדרגה וכל ז' זנה
ועליו כמבנה עיר ומעשין כהבנת המשכן מן היה מעשין בן ממש

והטעם לומר כל אדם מדעת עשה בעצמו והפחד איש בעצמו דע עשית
 ידוע והוא קחב לעשין טעמו מה בעצמו כי הכל כבודו בעת והמן
 נבעת ונבאו נבעת המון למד הטעם נבעת ברגיש והשם והנה
 בעתה ומאז בעתה אלוה יערכונו ביענותך יעמדתה והכבוד כלתור
 ביעתה ובגדתה רוח רעה הנה רוח אלהים רעה טבעתך כלם עשין בה
 במלה ביותץ הטעם בבין רולך כמו חק מן חקק ועשין מן עשין בן טיע
 ורקן וכן בימיהם ונכחין העמקים שהם מלימים טיע וכן היגאר
 גומא בלא בנה במה קנה וננה בתל מה החיזר ומה הכעלים ידוע
 בעצמי מה תוקף חקף כי יבע
 מקרין שונאי בנה מה בנה כי נהרג מה אחיני ובסגול ומה בנה
 כי תהם מה דרכך והחרמה לוי בנה כסף בשופטו בסגול אמת
 ביעתך בירמיה והכבוד והבנה רעך בשופק יחזק כלם עשין חמור
 ועשק נפ' והבנה כגוף כלום ותמן להם בנה כסף בששק שעשק
 החלשים בן נפ' ושונאי בנה שאינם חומרים ורורפים אחר האות העולם
 והאהבה העושר והמעלה אלא שונאים ומרחיקין קבוצ הממון כי אם כרי
 חיות ואם יהין ששירים יספן במה שחננה הכוונת ולא ירפן לקבץ עוד
 ואותם האנשים הם הראויים למנוח שופטו וכן אדול מלך במשפט יעמיד
 ארץ ואיש ברונות הרסנה אם רומה הדין למלך שאינן ירדך כלום יעמיד
 ארץ ואם רומה לכפן המחור בבית הרונות הרסנה ועף בנה אמרת ירין
 הבתענה בפתח הירי בארעו כי בנה י' אכל מעשמו עשין השלמה
 ועף ירין ויבטעו והקל ובעד השלח ילון ולא יבעט והוא כועל עומד
 כלום חס יסלן על החרבות ולא יזקם רל שאינם כשאר חויבים שהמנעם
 בחרב מלכא עליך ולא בסגור השערים כמו שאינם בעד החלונות בנודו
 בנגב והיזמא ובתעם בראש כלם פ' האל ביעט אורש שהם בראש כלם
 והם הכבדים מן האבות ואחר כן אמ' ואחריתם בחרבא הדין והם הכבדים
 כמו שפירשמן ואם אלא בלשון נספדך ואחר כן אמ' אהרן מדבה ימיא בזה

רשתי ואחזול טי כל לשון בעלה שהיא דבק עם ביה העני לשון גמאי ופי
גם כן אנו בני בעלה אהבה ולקחה אהבה אחר מעד לשון גמאי כלומר קיטר
בבה בזמן שעבר אך עתה אקבץ אהבה וכן אומ' בערבי בעל אל דגול כאל
טרה כלום קין בה ונרשה ונקדחו הפסילים והענינים בזה השם בעל טעור
מה שמות הבעלים כי הם בארון לעובדיהם בעלגר כגון מיטדגר ואיטיטר
שקראו טור קרית בעל לפי שהיה כמיטור והיא עני בערי יהודה ונקראת
גם כן בעלה ובעל כמו שם הבעל יהודה בער כי בערה בה אש ולו והיה
כלי כי כמש בוערת גחלים בערו ממנו והיה הסנה בוער באש
דולק באש בוערת דולקת באש רבוע יער כמשמים אשר בערו באש מרוע
לח בער הסנה לח איש דוק יש מי שפי כל לשון בוער יוצא ומה עשה בבטחה
אשר בערו באש והטעם הנוסף והבערה בעשן רבה כלום האש הגדול
הכועלה עשן גדול יבער מגדיש וער קמה המכעיר את הכערה והשם
כמשקל אחר וקראו שם המקום הבערה והטעם הכבד ובער עליה הכרזן
ובערו בהם אש לח הבערו אש האבות מבערים האש ואת האוח לטנו מבוערת
והיה לאדם לבער וכולם עשן דולק ושדה אלא שעשין הכערה נופל על
האש בעשמו אפילו לא היה טעם אל אחר לעולם ועל ובערה דרע מקרבן
בערה הקדש מן הבית ולח בערה ממנו לעמנו כי אם היה לבער קין ובערה
דעה מיטדאל ופי כל בגר העב מכעיר אחרי בעשמו ואחרי בית והשם ברזח
משפט וברזח בער וכל הדומים להם הבערה והסרה והוא קרוב לעשין הדומשין
ועל כי יבער איש שדה און ברם כי ידעה וכבד אחר ובער בשדה אחר
וידעה בערפת הכרם דעיה זהה לבער והיה לרעות וירבן גם מזה והיה
לאדם לבער וגם זה בעשין קרוב לעשין הדומשין כי המרעה והמאכל הוא
הבער והכלין טעם את פניכם בהמחם ועלח את בערו במחם כגון
במה בערו ועל וכאחת יבערו ויכסלו ונרבוך ביד אשם ביד אנשים
בוערים ביתן בוערים בער יש למי ביד אנשים בוערים מהעשין הר
הדומשין וכן ידמה דעת בעל המסורה שמה בוערים שעה בגרי לישטי

במקום הזה פועל יניא גפן בקוק ישרול בורר והפעל הבוק הבוק האור
ובקע רוח מצרים והפעל הכבד ויבקעו את ארצה ענין דקות בקע
בקע ויעבור ונקע להם כל נקע ונקע אלהים את המכה
ויבקעו שלשת הגברים במחנה פלשתים ויאמר לבקע אליו על בקע
היות הגלעד כמו פולח ונקע בארץ ונקע ודגה בעלה להבקיע דור
אלך ארום והפעל הנוסף ונקע ענה אליהן אל מלך ארום ושלא נזכר
פועל ממנו הבקע העיר והפעל נבקעו כל מעשיות היום רבה כי נבקעו
במרכה מים אז יבקע כשחר אורך הבקע חטעה תהיה להבקע והפעל
והנה הבקעו והעמקים יבקעו והדגוש ביע יבקעו ורוח סערו
הבקע והיניא לשלישי ונקעו רוח סערוה כמבוא עיר מבוקעו ומבוקעים
ומצוררים בקע יורים במרכה והיניא לשלישי ונקעו רוח סערוה
והשם והכית הקטן בקיע לו ואת בקיעו עיר דור כולם ענין בקוע משקל ממנו
בלעף ומן הענין הזה בקע לגולגולת בסגול והוא מחמת השקל לפי שבקע
מהשקל ופי' ונקעו ודגה בעלה הבקוע הוא יניא האפרוח מן הביצה
וכן ביע יבקעו בקעו ויניא בקעו ובהר והרכסים לבקעו ויניא
בקעו מקום מיטור בין החרים וגם הם מענין הדמיון בקר ודרשה
את יניא ונקעו לה יבקע הכסן ולבקע בכלו היה לבקר פי' כשיעלה
בלב לבקעו והשם כקרה רועה ערוז כלם ענין דרישה וביקור דרשמו
בלעף ומן הענין הזה נקרא בקר כי בקר יבקע אדם כל רובר לאור הבקר
והסגול הערב שיערבון בן החרים ולא יכיר אדם ויקרא האור בקר
ככבו בקר כאלו אמר ככבן אור כמו הללוהו כל כוכבו אור והם השבעה
המשוררים וכן נקרא הבקר אור מן האור עד מחצית היום כאלו אמר
מן הבקר והקבוצה היה ורועה לבקרים יניא לפי שמה ולבקע
בהיכלו כמו ולשחר בהיכלו בקורה רהיה מולקה רהיה נכתה הגדול
ובסעריה כי אמר לשון בקורה לפי שהמלקות היא בריבועה של בקר

כח ופי' ר' יונה ובתעם ינוי והפחה מקום צרי לפי שאם הך הכתוב ינוי כלם
ענין פניחה וחבטא פתח חזרה פנים הרגו בנע ירה בתענין ויש ספרים
שזה בנע ספק לא לקח חתימת הכסף כלום שלא לקחו ספק וזה לפי ש
השטין אלא הורגן חזרה" בתך את בתנן טרם יחמץ לשנת בתך מלוג
ביתך ועשה ויגל לך בתך וירגלהם לא בתך יחפה מכלי מנעל
והוא מענין בתך כי בבלות המנעל יבתך הרגל בתך הטיט בתך ואחד
ענין נזיר לא הבתור כי הבתור כמך כמסר על סלסלת והטעם
והשיג לכה ריש את בתך מביתך חביעור והכית רפה ודאיה להר' בנע
כלם ענין קטיפה ויבן לפי ש מזה כי יזר ישר הכתוב והוא משל על גדולי
ישראל והמשילם ליער כי עצי היער הם גדולים ורבים וסמכא אל הכתוב
כלום שנתנן כרי מה טעין בנע היער וענין ערים בתורות לחומת נחשת
בתורה ואברה לכה גדולה ובתורות ולא ידעת והדגוש לבתר החומה
וכי הבתר מרום ענה והטעם שוב לבתרון חסדי התקנה ומאן ערי מבתר
הבמחנים אים במבטרים ובקבוצ העקבות ולכר ערי מבטרות כלם ענין
חזוק ופי' שוב לבתרון לערי הבתרון ויש לפי ש כי ירד יער הכתוב ומהענין
הזה יבצר רוח נגידים ידוממה ויחזקה ויבן לפי שן מהענין הדומה
ופי' יקטנה וישפיל רוח נגידים מההגאות והוא מה שאם אחריו נורא למלכי
אריץ וענין ועבה לא יבצר מהם ולא יבצר ממך מזה ענינם לא יבצע
ובטנת בתורת לא ידאג ופי' על דברי הבתורות טענת הגשמיים
והענינים ויש ספרים מזה לענות בתורה הכית שרש ויבן לוח שענין
ערים בתורות וענין זה קרוב כי הדבר גדול והחזק נמנע מה אדם להשיג
אליו ושיית על עפר בתר זחב והקבוצ בתרים והיה שדי בתר זחב
ויש ספרים מריקים אין כן יד אים כן ירה לשון יחיד וסגול הדיש בעבור
האחרת ואכשר גם כן היוג לשון רבים ואעפ' שחסר יוד כי יבצר
כמוהו רבים" בקק כי בקקו בקקים ובקורת את ענת יורה וירושלם

גבר הברון נטשו כלי יו ורצו ובר הייה בעיניך שקן בר באין אלפי
אכנס בר לברי לבב ברה כחמה והשד נבר ירי ישיב לי וחינוק ככור
פיניך כמו הדבר שמברין בן הכסף מן הסיגים ויש מפרשים מזה
הי פת בר בארץ כלול שמו משע בר ויער ונחמה בארץ נכן והרוב
לך בורית כי הריש רוחיה להודש לולי כי לא תקבל דגש בורית בשקל
גפרית ולפי שהיא מברר הבגר נקרא בורית ופי' ר' יונה כי הוא עשב
שמקבצין בו ויש מפרשי אותו כי הוא הנקרא בלעו שכן לברם האלהים
הראוי לברם הבית חטופה והריש דגושה בפלס להומד וכעבור כי
הריש לא תדגש נמוך הקמץ ונתחדש אחריו נח תמורה הדגש כמו
שקרה למלת בורית און יהיה לברם פעל עבר רל לאשר ברם האלהים
משמו הבראים לדעג ולהסיד ואלפי שאין המעג להכנס אופיו
בכלל שהם אזהרות השמוש בפעלים העוברים הנה מיטאין מהם
מעשים יכנסו עם הא' השמוש ויתפרש במקום אשר והב' גם כן
כמו בהכין לו דור וכל ההקדש שמואל העמטו פה כמו שזכרנו בחלק
בדקדוק וכן יהיה הלמד בלברם במקום לאשר ניהיה ברם מזה השירש
ושקרו להדגש און יהיה מנתי הלמד מן ברז לכס איש ברצ' בראשית
ברז אלהים ביום ברא אלהים לב עהוד ברא לי אלהים והמפעל

ועם נברא הלל יה ביום הברואס ביום הברואך כוננו וכלם ענין
ייצרה אף יש הסרש ביניהם כי לשון יצרה אינו נופל אלא על דבר
שיש לו ממש ויצורה נמה שאם ליצור רוח אדם בקרבן על יצירת כלי
הדקף המקבלים בת הרוח והם המוח והלב ולשון בריאה נופל על כל
דבר ופי' רבי סעריה כי אמרו בקרבן רל כי הבורא ברא אותו עם שלמות
יצרת האדם ומו שאם בקרבן וכן לשון בריאה הוא התחדש הדבר
ויצאתו מאין ליש וכן אמר הפסוק ולבבוי בראתיו יצרתיו אף עשירבין
תחלה בראתיו הוצאתי אותו מאין ליש ומחר בן ששיתו שפי' הקנה

מן היה במקום פה לפי שהם ממונים אחר הם קרובים בענין כמו שמוצאנו
בלשון המשנה הבקר לעניים שהוא הפקר ותרב. וישלמי השמטע
ושערה השמיטין ירה ותבקרין ירה ופי בקרת רהיה להפקר היא לפי שלא
חוטפה ועל כן לא יזכר אכל מלקוחים. ויאס ר"ל כי המלקוח לה ולא לו לפי
שמה רהיה ולא אמר יחי משמנו היא לוקה והוא מינו לוקה. וישא מאן ובקר
ידוע והקבוצ יחוש בבקרים. ודמות בקרים מתחת לו סביב והפעל
הקל ממנו כי בקר אנו כלומר יועה הבקר כה יעשה לבקרו. בקש
בקש ה' לו בקשהו ולא מיאזהו. בקש את נפשו ופקש
מיד אנו דוד מדי הבקשה קל הקוף וכן רוב הבטן בשוא הקוף
קל ושלם נזכר פעלו ממנו. ויבקש הדבר וימלא והבקש. ולא המלא
עור והשם ולעשות את בקשתו. וכל שניעם ידוע בר מה בר
ומה בר בטע מה בני כי כן הרב בן ברא ידון כפי בחון כי
כן תרב חון ברא מן פי בהבואה כמו לשבר בר טשאות בר ולחס
ומזון שפי והבואה וכן יי פמה בר בארץ וכן פי זרע מזה באין אלפי
אבוס בר ופי באין אלפי חן אבוס בר ופי אבוס מגורה כמו פברין
מאבוסה. ואין עומר במקום שנים כמו תקות עניים האבר לער
ורבם כמו הם ואיפשר שיהיה שרש זה שפירושו רבואה ברר וכן
ירבן בבר אכל שרש מה ברי ברה על נכון כמו שרש בני בנה
ברר ועמהם היטן ניד ותון ושאר הברורים אשר נקבן בשמות
ברור מללו וברותי מכה המורדים והטשעים בני כמו ובחרת
ולבור את כל זה בשרק כמו בחלם. והפעל הכבר לא לזרוע ולא לה בר
פמה בסוף טמון וקרוב מהענין חנה ושימט לחן ברור פירושו מרוק
והפעל וכן הכרו החיים שפירושו מרוק החיים ברבץ בלעז וכבר
פירושה הכרו בערש אבר פי אחר וכבר אחר לברר וללכן וההפעל
יתבררו ויתלבנו. עם נבר תרבו שקרו תהברר והפעל עם

45
והפעל הכבוד והברכה לחם להכבוד את רוח לחם וכבוד והיו לברכה לחם
והוא מקור ויתכן היוגן שם בפלס חמות אחות או יהיה מקבץ מן ברה
כמו מן אלה אלות וכלם הם מעצין האוכלה המושעת ועל דעת
כן הוא כבוד ארץ והכף הוא כף הדמיון ואיננה שרשיה פי שיעור
מהלך ארץ מן הכפר עד עת האוכלה כן ממשערין הולכו הדרכים
והגיון רב סעריה פי גם כן הכף כף הדמיון אבל פי אותם כמיל לפי הענין
בלא חבר בר ולחם ומזון כהבט בשדש בר ברח נדוד ברה וימלט
פי בורח הוא ויברח יעקב וכל ארע אבי בן יקם יונה לברוח
הרשישה פי מלפני ה' הוא בורח מינו ענין בריחה ממש פי אין ענין
בריחה ממש אלא על סעב טעם אך פי לברוח במינס הזה למה
השליחה ופי למה היה ממחר השליחה ברי שלח יתן לו הק"ה אורח
ומופת ויהיה סבה שישוכן אנשי טנוה ותשובתם היכה גורמת כלייה
לישראל וכן אמר על כן קדמה לברוח הרשישה והאל ית' שהייתה
יורע כוננו ענין לו אורח בים כי אין לך אורח גדול מזה שהטילוהו בים
ופי הולכין אנשי האמה לענוה וכיון שהיז שם וראוהו שם הכירוהו
ידע הדבר אל מלך טנוה ומיד האמינו בן כאשר העידו אנשי האמה
שהם הטילוהו בים ופי' כי לשון מלפני הוא במצות המשלה וכן יענין
מלמדים מלפני יענין קין מלפני ה' ואמר דוד ואנה מקבץ חברי ולי
אם מלפני וכן פי ואנה ברי לך אל מקומך מהר לכת' וכן יתכן לפי
לפי פירושו שמו מבבל ברחו מכשדים וכן ויברחו איש לשדה הלוייה
והמשוררים והפעל הכבוד והוא עובר המה הכריחו את יושבי גרת
משדר אבי בריח אדם ויבריחו כל העמקים פי כל אנשי העמקים
ואבריחו מעליו לא יבריחן בן קשת' ושם הראר בריחיה ער
עבר ומשקל אחר והורדה בריחיה כלם וכמשקל אחר ואה כר

כי לשון מעשה הוא הקון הדבר והשלמתו לפי מה אף ששיתו ושל
הטעם הדגוש ובראותו שם ובראותו והיולך הנימאיתו ויד ברד
בראש דרך עיר ברא ענין ענין בחירה וברירה ושל וברא וזוהר
בחובות ענין וברת ודמיון ארבע עה ללשון הערב שמומרין
לברירה אלברי וכן הרב יונה ויבוסין יהון בסיכיון ויש מי שפרש
מה הענין ובראותו כלום שתכרות עני היעיר והבנה שם ערס
לשבת וכן אם בריאה יברא וזו ענין ברירה וכן בראשית רלא ברד
ונכון לפרש וזה בריאה ענין יערה כי כל דבר חדש יקרא בריאה
וכן בורא עב שפרש כלום מחדש דבר שפרש שיאמר שלום שלום
לוחק ולקדום וכן בראשית ברא ושל ושל לקח איש ברא מאד ענין
שמן וכן עשרה בקר בריאה הכריאה תזבחן ובריאות בעיר ואמר
בשבלים בריאות וטובות על דרך השאלה כלום מלאות וטובות בין
שה בריא וזמן שה רזה ומשפטן בריאה אבל בא כדרך בעלי החי
כי כן המנהג להעיר נתי הלמד בעלי האז עב בעלי האלק בהרבה
מקומות ומאכלו בריאה פי שה בריאה והפעל הנוסף מומן להבריאה
כל מנהג ישראל לעמי כלם ענין שמון ברד וברד ברד היעיר
וברד טעם עבר שהוא היען קמין ומינו טעם מענין ברד
וברד שם כמו ברד אע"פ שהוא על משקל אחר והוא בפלס דבר
ופי כשיברד לא יברד הברד בעיר ולא על הזרעים כי אם ביערו
שלא יזיק להם וכן וכשפלה תשטל העיר יל כל שפל שיהיה בעיר לא
יהיה כי אם בשפלה כלום שלא תשטל ולא תרד העיר מבר ולזה לעולם
ולא יזכר אדם בשפלה כי אם על השפלה שהיא העמק נקדים וברדים
שיש בהם כתמים לבש כמו הברד וכן סנסיס אמרנים ופרזים
ברד ברולכס איש בחרון ושל ולא ברה אהב לחם ולא אכל אהב
ואברה טידה והשם יתבן בברותי ראש ושל הביא הברירה

ברכין ונע"ז בר מן ביה רופן כרען של ברכהים הוא ברוך על ברכהי וע"ז
הברכה העליונה יש מפרשי המושן והאמת כי פ' ברכה מים טכונים ולא
משין וכן כדברי רבותי הפסקות וברכות שבעמלון מים מערב יום טוב
אסור להסקות מהן במולו שלמונעד ופי' הפסקות הם חריש שאינה בנייה
באטב ובסיד ומבטין שם מימי הקשמים או מכנין שם מים או משכין
שם מים מן המושן וכן ברכה השלח לזן המלך וכן ברכה בחשבון ברכות
מים ואפשר שיהיה כמוהם הנה לי ברכה כי ארץ העב ערבה ונע"ז שהדיש
קמיעה הקמין חנה צדי וכמהו רבים או ברכה ממש וכן מפרשי מזה גם
ברכות יעשה מזרה כמו ברכות בע"ז ברוך וכדיו ברומים מין טמיה
הכדים החמורות ברקמה או יהיה כלל לברכים העבדים וכן כידען
אדני ע"ה והביא רמיה מלשון ערב שאו"ה לברכים העדים מברומי ברוך
ברוך ברוך והפיע השלח ברקס וילכו ידוע ארס פטרה וברקה
וברקה וזהו מן יקרה טובה כמו זהב וקראת כן לפי שהיא מברקה כמו
הברק למשן פיות לה ברק כלום שתהיה לה טנה הרבה כמו הברק וברוך
ממרות יחל הוא להב חמשה שדומה לברק וכן ברק חנית וברק חטרת וזו
יונה כידען וברק ממרות הלוק על המדה האדומה ופי' ממדות הלך
כס המדה וזה הברקנים מן ממי הקונים ברש המת הנשעין יעלה
ברוש ברוש הרוד והאשור מן ממי ארז בויש בלשן והברושים
היטל חמשה או החמשה שהם עץ ברוש ואו"ה פ' הגברים אחוה רעה
רעה כי הגברים והגדולים יבנה אחוה ארזים וברושים כמו שאו"ה ואחר
קוטה ארזין מבחר ברושי ברת רהעט ברושי כמו ברושים זאת זאת
חמוט בריה חרשה לכה ונכרה ברית
הבריה ובריה שלומי לא
קיום י"ז שהיו מותרת בג"ז כמו שבת והוא מן וברא אחרון ונע"ז שכתב
בזלף שעשע כריתה בשל כן בשל קינו גם בשל עימיה והתאר
אם חזרוב בשלה והכבר ובשלו גם ובשלה
ובשל מבושל במים
ואכלה וכלי הבק בשל הכשר פי' בשל להם בשלו את הכשר לדין
הבשל גדי ושלא נזכר פושלו ממנו ואם בלי נחשת בשלה אושר רבוסל
בן וספי לקדוה ומבושלות עשין מהמת פטירות או יהיה מבושלות

מברחין בכל אגב ויש לברוח בתוך הקרשים והפעל הכבד מברח מן הקצה
אל הקצה והשם והברח התכנס ונשמה בריחם והפזר על לוחן נחש בריר
ויש מפרש מזה והודות בריחם כלם כלום קשורים בברח הגדול ועד עגבט
בשרש רוח" בוך מא ברע"ו בוך בע"ל"ו ברוכס אהם ל"ו ברוכה אה"ו א"ע
ברוכ"ו כלם פאר בלא נבנה בתן קל ממטן והשם ברכה בקרב הארץ
ברכה"ו היא השעד ברכות לעד ברכות שמים כי תקדמת ברכות טוב והפעל
הכבד בוך אה אברהם בבל וביתע בוך שאן"ו פעל עבר גם כן בוך
בפגח ובית"ו כמו שבארט בחלק הדקדוק וכן ובוך ולא משיבנה פעל
עבר גם כן פרושן ובוך השם י"ה אהם ולא משיב הברכה מהם בוך אה
בית יסוד" בוך"ו חילו ויבוך בוך אהם מקוד על משקל יסוד יסוד ומקוד
במשקל אחר כי בוך אברכן והנה בוך והנה ברכת בוך כלה לבוך
אהם לקחה וי"ו שהיא שם וברט לכל המושגים המתגבים לשכר
בירושלים ויברט כל הקהל ל"ו אלי אברהם והפעל וברכין בך והפעל
והברכין בודעך וכל הדומים להם עשית ידוע בוך נבון אלהים בוך
אלהים ומה ודומים להם בני הקלה קח נח אה ברכה מנחה וכן קח נח
ברכה מנחה עבך מנחה וירבן היוטן מזה מברך און פרשאת בלש"ו וכן
לשאל לון לשלום ולברט להביא לון מנחה ואיננו כן וארות אה ברכות
כאשר ט"ו ינה רק הוא ברכה ממש והרציה שא"ו וארות כי המורה הפך
הברכה כי הברכה גוססת הטובה והמורה מגרעה הטובה עשין אה
ברכה פשה ושלום כמו ויבוך יעקב אה פרעה כי פמטן אה לון
הברכין והדומים להם שהם עשין שאלה שלום שלוח בלש"ו וכלם
עשין ברכה ומה שפמטן ממטן בעשין ברכה הבאים מכול י"ה הוא בעשין
הגלה כמו ברט"ו מלחכין ברט נש"ו אה"ו והדומים להם ויש"ו ויבך על
ברכין נבונה לפג"ו עשית והכבד וקדוח לפגין אברך ה"ו במקום ה"ו
ויבך הגמלים והשם הגרע כל בוך בשש קדונה וכל ברכה הלכה
מים על הברכה ועל השוקים וישם פגין כין ברכין מברע על ברכין
ברע על ברכהם והוא רפה ופמסורה עליו כל לשון ברט ב"ו

החסד בערו מזובו וכתי לערוה העקבה דס יהה זוכה בבטורה ועגו אשר
 בער את זוכו וכלי מבשר ויען הטבשור ויאמר עם ישראל למה פלשתיים
 מבשר טוב מבשרה עון מבשרה ירושלים פי את ירושלים הרימי קולך
 בבת וכבשדי עבי יהודה ואמרי להם הנה אלהיכם במבשרי בוצעו פי בעבש
 טוב וההתפעל יבשר חדע המלך והשם איש בטורה אתה אשר
 להם לו בטורה פי אשר חשב שחוק לו שבר בטורה מספר החרשורה
 של טוב של רע יורח מבשר לסכך אמר ופדילות פי בשרו כי הם יהיו חרשים
 בסיסור פדילות פי ער אופן חזקן נחל הבשר שם מקום ידוע בת ואשייה
 בבה והעון כי שרש בבה ביה במושל קמה ועלע העו כדש בקיבון
 בעלי הבבות והוא ענין סממה אלהים בת כיל ואיפה ירוק ובר ירוק יהי
 לפי מנה ידועה והיא מורה האיפה שכן כנע האיפה והבת הבן אחר יהיה
 אבל האיפה מורה רבש והבת מורה הלח והבת עשירה החומר וכן האיפה
 כמון סחוף מושער החומר הבת ועשירה החומר האיפה וכן אמר כי עשירה
 ימרי כרם ישן בת אחת וזרע חומר יששה האיפה ומקבין עשירה
 הכהים חמר ויין במים עשירים אלה כדש בתל כפלה ואיש לא ידעה
 הבתולות היפות והשם ולא יסור לא מציחה לבתן בתולים ואלה
 בגלי ביה ואכבה על בתולותי ומזה השנין קראו רבתי לארמה שלח
 נחשה מעולם קרב בתולה הידה שלא שברה מעולם ושך את ער
 שמציע לסלע או לבתולה כן האשה שלא נבעלה נקראה בתולה
 בתן וכבוק בחורבותה שביט הקיעת חורב בגוף האדם נטר בלע
 בתר ואת היסור לא בטר והכבד ויבגר אורש בגר והשם על
 בטר ויין איש בגר והקבון בברים ענין חלק
 ואשר הם בן ארבע אורחות
 בדלח ועינו טען הבדלח שם הבדלח ואכן השדה והיא אכן קרה ואום
 שהיא ילום ויא שהיא אכן שלח לבט שערבין אורה ומחברין
 מחנה אכנס ושנין מהם בלעד בלערי אחזה אתה הורט בלערי
 אלהים פי ישנה בלעריך לאירים איש את ידן כמו זולת

יין והמבשר
 ירושלים

מקום עשוי לבשל עס וכן ה' ומה לבשל עבד מלדע לנדבא ומה בית
המבשלים פי בה העבדים שהיו מבשלים עס באותם הבתים ומה בית
מקום בה ורבים כמוהו במקרא יחז במקום רבים או מוח על זרן כלל ומה
כי קרש המה על זרן פרט וכן מה אשר בא אליהם ארון י' ומהם שלא הירד
הארון כי אם באחר כך הבתים נקראו כל הברש ומה כי לא העב עס ל
לאשה וכבר אחר הבשילו משכלוחה והכל ענין אחר כי בשול הפרוד
כמו בשול הבשר כמו שאין ראוי לאכל הבשר כמו שיבאר כי אין רדוי
לאכל הפרוד קודם שיבשלו ולא שבישול הפרוד הוא בשול העבב ובשול
הבשר וכוננו בן הוא בשול המעשה וכל בישול הבשר הכב במקרא הוא
על ידי מים על האש אבל אחר מראש שענין על והוא ויבשלו את הבשר
באש כהמשפט שפירשו ירמיהו בנשם וקנה בנשם ומה הבשם ואחר
הסמך לא בא בנשם והוא ומה וקראו בנשם מתינת בנשם נקודות
ומשקל שלישי ארית מורי עס בנשי ונקראו בנשיים ראש והא מקבץ
מאחר משלשה משקלים ובאור דקדוקים המדע בנשי דקדוק השמורת
בנשם ין בנשם על דל וכן למלה הזאת חבר ועשה לפי מקומה עמסם
והעריחם על דל או ענין מרמס וכבר כתבנו כי ענין אחר
בנשי בנשם בנשי ובשר כל בשר ולא ישתה כל בשר עס כלל ופירשו
מזה ובשר קרש יעברו מעליך וסס פרט אך עממי ובשר
אחר ענין מעממי ובשר מבשרי ובשר כי היה בעממי בשר הבשר
בבשר העליון החיטין קראו עור כגון הבשר אשר תחת העממי וקראו
ים כי העליון בעממו בשר דל לעממי בענין יסר עור על עממי
דל ומה שמה בעממי ובבשרי דבקה עממי דל כי שנים העור והבשר
שכן לאחר וכן בן אלה העור העליון שהעמם דבקה בן וכן יסר העור
בגלל הבשר והעור יוכל ברי עמו כאלו מה בני גוט ונקראו קיי בשרים
לב מרסא והבשר לא פגעל דל מקדוכר כי קראו שלמים בבשר
הוא כמו שמה אך עממי ובשרי אחר ויבא לכתי העורה לומר דלי בשר
אשר בשר חמרים בשרים כי היה וב מבשרו דר בשרו את וכן דרו

וכשחל הצדק הצדקה הומא פי היקרל וכלל מעשין גאה וגאון כי הוא הקדוש
 והרוממות של כל גאה ורם ראה כל גאה שמעטן גאון מונח גיא מאר
 והקצוץ ביה גאים יסחה והבנו לגאונם כלום לגאים ואם הוא שר
 מלוח עשיט מלה אחר כמו עלה פיפה זה יזר העמיד בן למזר הפעל
 המורד ההא על כל גאה ורם כמו עליונים אלא ששפתו המנשרו מפי
 אור הקרון ובכבוד היז מלה אחר והיא העטין המסורש וכא הקריאה בשר
 מלוח להוסף בו עטין כי גאי הוא גאים ויונס מעטין הינה העד חרב הינה
 שהוא עטין ולא תנו איש את עמיתו ובחסרון ההא שמעטן גאון מונח
 גיא מאר גאורג והשם גאה וגאון ובמאורה למזר הפעל ביוז גאה אפיק
 מקנים גאורג וגאונת ומשקל אחר בגוף הלמד הפעל גאורג לבש בגאורג
 חים ומזר לפעל סבר גאון אה גאון יעקב בגאון גלך והקצוץ ביה גאונת
 מפי גיה נוכרע בשעני גיה גאל גאל ה עבדו יעקב אל לך אה את
 גאורג אה הגאל גאל כי אין זולתך לגאורג ובא גאורגו הקר
 אליו בגאורגו הוא לפי שלקדוב משפט הגאורג נקרא גאורג והעל על ואם
 לא גאל באורג אה השיגה יזו ונגאל והשם ולך הגאורג ויש מפרשים
 ונשר גאל סן הלויים אשר יקנה כלום אה יקנה אורכ סן הלויים ביר
 שר מוסה לא יחלוט לשטה כמו מישראל אלא ביובל יצא אה לא גאלו
 בשש בנהים ויש לפרש בלשון גאורג לפי שאה גאורג שולש הדי
 ללויים יאל לא רבר הפעל אלא בישראל שלקח מיד לוי שיש ללו לגאורג
 לשלש אכל לוי שלקח מלוי לא גאל לשלש לפיכך אמו ונשר יגאל סן
 הלויים כלום לוי גאל מיד לוי גאורג שולש ואם לא גאל ויצא ממכר
 בית ועד אחריו ביובל ושא חי מראה ונגאורג מלרע כי הוא נפעל
 עומד ובכבר כמה גאלטק לחם מגאורג ושלח נוכר כועלו מומט ויגאל
 סן הכהונה והמורכב מומט עם העפעל נגאלו כרס והפאור גאלו הפ
 הכהונה בטלס בגאוי עביה וההרבעל אשר לא יגאל בפת בג המולך
 וכבר אחר וכל מלבושי אה אלה משפטן הגאורג האלף המורה הדי
 הפקן והפעל הקל מזה העטין גאלוהו חשך ושלמות כלם עטין טיורק

אולי יולדך ויין הוכן המלה שישנה בלשון יחיד כי הם בלשון רבים והבנה
עליה מה שישנו מבלתי מחבב ה' אלהינו ואעפ' שישפיק מבלי המד כמו
עם המוסט עשאה להוספת ביחוד כמות שהכנסו אות השימוש על הוך ויספיק
בזולתה בלתי רק אשר אכלו הנערים היוז' אשר לבני המדבר אעפ'
טהיה נראית הנה כמות מיעוט הרבה יוז' הרבה נראית כמו וקרע לו
חלות וחשוב שה ואורגים חורי על כל אעפ' יז' יוצר גובי אשר בים
ביששבר והחשד ו' אכרס פ' היוז' לבני כלום אך בלתי לקחו והיוז'
שאכלו נערי בלתי על כבר כרבת אותן בשאר כל כי היו מלה מורכבת
בעכע לשון פוח אכעבועות כבר ופרטתו בשאר בעה
בעליל בעליל האין שם מן בעל בעלס סלדד מן סגד ופ' ארון
הארץ ושג' אפ' ששט בשאר על בקבוק וקטת בקבוק יוצר
חדש הוא כלי שלמים או זולתו שפין יר ופסוק נקרא בקבוק שכסאות
בן מים או שוסר מהמן שגשה בקבוק ובלשון לש' ויסמאל בוקאל
ברבר ופרטת אבוסד עוסת פעומים עומדים על האבוסת חוד
וכן אם המרגד ועופה פעימא והעוף המסורס הוא שידפס
ביות ובלשון קרין לו קטן בקרין רבא מהו וכרבות אבוסד ו' ברפיה
בשם ו' יהודה אופ' מן ב' רבריא רבטן אמרי עוף שהוד נמשלה הוך
והיה בה מברבריא והיה עליה על שולחן שלהם בל' ים" ברזל ברזל
באה נמשן פ' ככלי ברזל ואם נמשן כי הגשש מישניה בעיני הוך
וכן אמדי עם וברזל פ' ככלי ברזל ילא ברזל עץ וחנת פ' ברזל לחרות
הענין כמו קרדוס או ברזן וכינימא כמן וכן ואת הברזל נפל אל המים
אל הגרון שטרקן בן עיני

משלמה אות הבית ונתחול אות הנמול

ג' והיא העלם הגד והיא עלתה עליהם על הגד ועשיה משק
לגד אהגדו ואת קרובין והוא סכנה בלשון ופר כמו שמה כ'
סל הנופל מהמן והקיבוץ בלשון נקבות היו כחזיר גדוה כי עלית
טלך לגדות נאה כי נאה נאה כשחל בעודע פ' וירבה כחל

המלכות והעשרה והשבע עשר היום ללשון כמו והבאה והבואה וההוא
השלה עין גבנה וענין גבנה השלה על הרוב הרבז גבנה גבנה
פ אמרה גבנה ימזז העבת ה כל גבה לב גבה ענין מדינה רור
ואיטע שיהיה ממשקל גבנה אבל מטע כוונת קריאת המזז מטע המקד
חסר הקיבוץ מן הכית והשם ענין גבנה אדם ומשקל אחר גבה שמים
ולשם שלוק גבה רוח וירח בגובהו והקיבוץ גבה שמים מה קטעל ומזז
אל הבט אל מדאבו ואל גבה קומתו בשקל ורועך בגיור והטעל מנסח מגבה
פמון או הגבה למעלה אם הגבה כעשר אם הגבה קך כעשר או יד
טעל עמך וכן הטעלה לשבת והיזר טעלה וכן הטעלה גבה גבה
הוא בקרחת או בגבחת בקרחת או בגבחת הגבחת הוא מקום
שלא היה שיער אבל קרחת הוא שהיה כן שיער ונמדע וכן גבחת
הבז שערין הבז שיער שכן מטע ינשע וכן אם הרבז בקרחת או
קרחת שמו על הבז בשחיקותה או כחרבונה וכן פירשן בספר
קרחת אל השחקים בגבחת אל החדשים ושם פדשו קרחת ו
גבחת הרוח והמרו וזו היא קרחת וזו היא גבחת בק הקודק סופט
לפניו היא גבחת גבול לא פסד גבול רישך וגבולה סבת סבת
מסוגרת סבת רהיה זרה והקיבוץ שור
גבול המטה בלוח
ושם בגבול והטעל מטען אשר גבול ראשנים והידון גבול אורן וגם
חמת הגבול כפ רהיה גבולה והכבד והגבלת את העם וגבול אור
הגר פ רעים גבול והטעל קבלות העשה אותם בגלם הערי
המבולות והטעל בלשון נקבה וכוסמת גבולות והקיבוץ גבולות ישין
ובמשקל אחר שרשונה גבולות בגלם עברות וישלובות שלמה וכוונ
חידם והגבלים הם טעלי האכן כן ובמה כמט טעלין פינת הכית
כן ובמה כמט טעלין חוט שלקרא כמקד מדרב או טעלין טעלין
ושם טעלין האכן והוא מענין גבול כלום טעלין גבול למרת האכן
ומכרשים טעלין גבול גבול טעלין טעלין טעלין טעלין טעלין
וקט גבול מן מחוק בזק גבן חלף טעלין טעלין טעלין טעלין
דועי זה קנה בבית מזה

וישא העורכים לגד שולחן למזל ואמה משה הכהן שהיה כונן ידיו
 שיורה על כל דבר טוב כי כן יקראו בלשון קדו ואמרו כי כמנה בא גר
 גדד יגורו של טעם ירדו איש גרוד בא גר כלומר גורד הגרוד
 בפולדו היה לה גרוד בעם גרוד יגורנו לעלו לעם יגרנו
 הנח המורת הכפל ועוד נכתבם שורש גור וההפכאל ובה זונה
 יקושת יתחברו גרודים גרודים ענה התגורו בה גרוד יול ינר
 הכנים בזה הענין העורכים לגד שורו כלום במלך כמון שמה המ
 הממלאים למע ממסך ועל על כן כל ידים גרודות ומלה כן מסה הרת
 עמו כי היה לו לומר כל ידים גרודות מלה שמלה זוכן מסה הרת עמו
 ופי על כן כל ידים גרודות וכן הוסיף בן יונה שפרג על כן כל סיני
 מהממין זו היה גרודות שם האחת ממטן גרודות בפלס חלושה
 מלוכה וההפכאל ממטן יתגורו וכמשפטם עד מה התגורו ולא
 יתגורו ולא יקרה ולא התגורו וקרוש בגדים ומתגורדים כלם
 שריטה בבשר ומזה הענין נחת גרודיה כי החרישות יחרישו החורש
 בארץ הם כמון שריטות והם עמקים שבין תלם לתלם כי גבוה
 נקרא תלם והחרישה שהוא עמוק גרוד גרד וישלה הורה מה גר
 הענים הקטן יקרא גרי בין מן הענים מן הכבשים שהרי סמוך
 גרי הענים ורומה כי יש גרי שאינן מן הענים ויש פה כי לא גרי כי
 אם מן הענים ומה שאם גרי הענים כלום קטן שערין גרין לה ענים
 וכן שער ענים ואמרו אם כן נקרא בערב גר והק' בון אחר נושא שלשה
 גריים שנגדי ענים טובים ולשון נקבות ורע אה גרייה לך רבשל
 גרי בטל אמו ומה שאם גרי הוא הדין לכל בשר בהמה אלא שדבר
 הכתב בהווה ומה שמתנה העולם לאכול ה' מתנהם היה לאכול הגרים
 ותר מן הטלמים כאשר מיעוטן בכל מקום במקרא שש גרי ענים
 טובים אכזי איהלח אה גרי הענים ונעשה לפטר גר ענים ויפקר
 שמשון אה אשתו בגרי הענים ואחר נושא שלשה גריים ימר
 שדבר על הקטן שבבהמה לפי שאין לבשל בשר בהמה גדולה בחלב

וכבר כתבנו בשרש גב והוא הנכון גבע גבע אשר לבטמן בסגול ופוא הטקו
גבעה וכסמך גבעת שאול גבעת הערלות והרבות הרים וגבעות
וגבעה נמור אבל אינה גבוהה כמו ההר ועל מקבעות העשה להם הם הכובעות
המשימים על הראש להסאת ועל ימין הגביע נחה גביע גבע הכסף
שלשה גביעים כושוקדים וכפי ניה מדבע גביעם האיש אשר נביא ה
גדי והוא כמו כנס אבל הוא עשוי בתבונה אחרת והוא שאם גביעם מל
יין וכוסו גבר גבר חסדו על יריצין ברנות אבין גברו והמים גברו
מארינות גברו ביצדי בעבור ההספק כילא בכח גבר איש כי
יהודה גבר באחיו גם גברו חיל והתפעל ואל שרי יהגבר ופני עשה
גברו והשט קול ענות גבורה והשם ואם בגבורות שמעם שנה איה
קטאתך וגבורתך והתפעל הכיר העובר וגברתי אר-בית יהודה וחילים
גבר וגברתם בוי ופי וחילים גבר אם הקורדוס קהה ירד הבוקע
להשיב כח וחיל וכבר אחר והגבר ברית לדבים ולשונענו נגבר כל
לשון חזק ואמץ ועצמו והראוי הוא החל להיות גבור בארץ גבורים הם
והראוי אחר הן גבר שמתנו לך מ? ארון נראש ולטקבה אה למלך ולגבייה
לעולם אהיה גברת גברת ממלכות שרי גברתי ונקרא אהיש גבר לפי
יש לו גבורה על האשה דרך גבר בעלמה גבר לא יילח בימיו בשש
נקודות טלטה גבר פרושו בנרצל לפי שטלטול האיש קשה מטלטול
האשה ועוד נכתב בשרש טיל והקבוץ הגברים לבד מטף ומשקל
אחר עב גבר המים ומשקל אחר אם גבור המים גביש ראמות וגביש
לא יזכר אכן והאבנים היקרות ור"ה בגר ממיע השרד והחסיס
ואבט אל-גביש מ? אבט ברד דמות אל-גביש ה? הוא שתי מלות במקום
ורבוקיתם מיטא מלה אחת ואע"פ רבן להרש שתי מלות גר ורהמן
כזרע גר והוא כנסברתא בלשון רצל וכן בערבי נקרא אלכסבור
ונקרא בלש קול-נטרי והוא מה שאמרו כזרע גר לבן אין סמיכות המן
אלא הגר שיהיה שטן כך כי אין הגר לבן אלא שיהיה גרגריה דקיים
כדמות גרגרי הגר אבל המן היה לבן וכן אמרו בפסוק אחר ועיט כעין ה
הברלח להוריע כי אין סמיכותו אלא הגר בעבור עינו כי אין לתבונתו

וידי מל ומכש אחי הוא ריד הפלגה כמו מע י ער הים הזה ויר
 זיונה כה כי גדלה כח עובר והפעל חסד בתוספת וברבי עשי
 והרבי והגדל והכבד הגדל יי לעשורה עם אל ועשה כריתוני וה
 ואל הגדל פוך המה רי ס עלי ויר על גדלי ויגדל על הים ה
 ופי ויגדל על פיהם הגדל על עק יסור עיני הים ופי הגדל לעשורה
 כח בורה ער דוד הגדל פי הגדל לבבוקה מל ל יסועור מליו בספר
 הגלים והכרי בסטר שמוז מגדל יסועור הים מים גדול
 וישם יגדל גדל פרע שער ראשי חילגו ל קבר מאד רלרב המע וה
 יענו כיום ההו זכמים גדולים כהלים הזה משע שיר בכול ה
 בין כיום האיכוס בין כן הן הכמורה וכן מגדל כקובו כמגדל דוד יסוע
 ארץ את המגדל הזה ובחולם ממגדל סנה ער גדול הוא הביר הגבור
 גדול והקבוץ כגמל מגדלים ובלשון נקבות ומגדל לוחך יר מגדלים
 מרקמים הפרחים שיגדלו בבשמים גדלים משה שרש ה תר משה
 עבור עובר גדל גדלים העשר לך היעניית התלויו כבדן שאיני
 ארופים יקרא גדלים ועשי הפסוק אשר ינון במרש איה ומה שאם
 הנה גדל ויש בלשון יעיר כי מרור יעיר להיות שליט גדל ושליש עפר
 גדע גדע כח וקדע את זרועך ופי הקומה גדע
 והפעל נגדע לארץ רין מואב והפעל הכבד ואשירי ה נגדע
 ובלקדע רשעה אדע ושלא נזכר פועלו ממנו שקמים גדע כל
 ענין כרית גרף את מי חרפה ואת מי גרע ודע בע עמי ו
 הוא מגדף והשם גרוף וישראל לגרופים וכהא העקה וגר
 והקבוץ ומגדלת אל ופי חרפה וגרופה בפלס ענוה חלושה חרפה
 והגרוף ענין אחר הם גר גר דרכי בגדיה גר בעדי ארחי גר ולי
 מעבור ולקוררים הפעל ממש גר מזה וגר מזה כרן גר
 גר החוייה והקבוץ למה פרע גרדיה יוס יוס לבנות גרדיך והשם
 בלשון טקה המה היוצרים ויושבו טעם וגרה כלום היו יושבים במקום
 הנטעם שהן נטעם הנטעם וענשין הגדות ומשקל אחר בלשון

כי הילב מתבטלת במהרה ולא כן הנשיר אלא אם כן בשיר הקטנים מן הכב
בהמות שהם קרויים להכבשיל ומה שאם מל - אמו לפי שחל
הוא מירשה וכן דבר הכנה על ההוה כמו מה שאם נרי חלב הדיק וכן
רזל דברו בן על ההוה לפי שהוה הנמיא יורה כמו שאם שו לחלבא מר
שעיו חוליהו מכור לך וכן דרך הכנה ידבר על ההוה כמו שאם נא
בת הישע והוה קרין לישה נעמה אלא שאין מנהג העולם לייכור
אורה עין אלא בעורו קטן שהוה יך אבל שיש גדל בשירי קשה מאד
ואין ראוי לאוכלו והקבה הקטנה הוה יורה יך בשורה מהזכר לשיך
בת הישע ויל דרשו כי לפיכך אמר בחלב אמו מטעם שיש ל חלב אם
ייא עין שאין לו חלב אם כי אסור בשיר עוף במל - איט מרוב הוה
אלא מדבר סוגר כי נעם מלא על כל צדוהו על כל שטו ומפיה
וכה רי שקב בן אלשור אשר בתוך הנחל הגד ואל גזר הוה אחר מן
צדוהו ויה דבדו נחלא רבשגו גד גדל מה גדלו מעשיך ה גדלו
ה לה כאשר גדלה טען ויגדל המלך שלום רק הכסו
אגדל ממך פי ברבי הכסא גם הוה עומד ואיטו יוצא כאשר
ר יונה ילך הלך ויגדל הוה מקור חו תאר בן טעל והתפעל והרג
והקדשה על הכל הגדל והטעל הכבד גדל המלך אחשורש אחל
גדלך שגו והרומים להם יקר וחשיבו ויגדל הילר ויגדלו הנעבר
עניע והרומי להם הוספ שטע וכן האיש משה גדלו ניר ביקר
ובחשיבוה אחי ירה הגדול בשטע וכן פירשו זל כי יפה גדול שבאחי
היה בשטע את שטע המאורוה הגדולים באורה אשר גדלו חש
וכבד המסור הגדולוה גדולוה בפלה וההיר במשקל אחר הולך
וגדל לטוב והקיבוצ גדולי בשו בפל זקט מוחב והשם על פרי
כגדל חסוך אהכבורו ואת גדלו וכשזרז הללוהו כרות גדלו ומשי
אחר לך ה גדולה ולגדולה אין מקר ומשקל אחר בגדול זרוען ועל
ענין הירבות מי מנעור גדל כאב והוה עומד ופי גדל עמי והוה
שב על הירוס שזכר למעלה וכן ומכטן אפי אנה שב אל האלמנה

גור כי השלכת אחרי גור כל חטאי ובהכלש הנחבדגש ואות השלכת אחרי
 גור והשליכי אותי אחרי גור וישלכני את הרקף אחרי גור כמו גור ונכנסה
 בגור הטובה שלח וישא מנה ויתכן שהיא שרש ואינה לטובה והטעם שהיא
 להביאם בשרש גור געב יורד גור וטפס ריך כגור גור כאן כפינו אחר
 מסמני הרבים וכן וקודם לו חלוש וחשופי שרש ושל כל איני יד
 ואורגים חורי ככולם על בהם מס הרבים כמשק גבים שוקק בו ענין כל
 כרגו ארוב גורא ושא עשה הנל הזה גבים גור באומים חפירות חפירות
 כמין בורות ורגו גור גורא וכן ויספן אה הבית גבים כלום שעשה קרוי
 עמן בורות ורגו גור גורא שהין הלוחות חקוקין על הכונת הבירות ויר
 וטלל יתביתא בהתנכין ולא ידעה מה הוא העבדוכן יושב הבית פ
 בקעות גור ידוט והוא ידוע שקב כבר זכרנו אי ש שהם ענין גור
 ואשכ שאים שרשן ויהי גור נגד ענין אחר הם רבים ואח
 גם הם בשרש גור ויהי הנחבירות אוח הכפל ויש לפגשם ענין כרית
 מלשון ארמית גורו אילא גור כי השפילו והאמר גור מטב גור נגור מהיות
 מאה השורש גור טבה למכיס והשמיט בארץ גור וכולם שזכרנו בשורש
 גור וכשנכרבה בגור הטובה הנמרה ההא למד הטעם כבוד ואמ מגויר
 האריה רדק הדבש וכגוייתו כהרשיש בלה אם גוייתו ואדמהינו ואת
 גויית שאול ואת גויית בטו את גויית הנה כמו גורב גוסמיט גז כי גז
 חיש נענפה קמון במקום קם שב ואלו היה מן גזן היה פגוע והוא
 פטל עומר והיוצא ויגז שלים מן הים ויגז את ראשו אתה גוזי והוא תמיד
 בפלס טוט כלם ענין הסרת דבר ממקומו ונזרה גח כי אתה גוזי מבטן
 האר בפלס הבטן והכבר כי יגז חירון אל פיהו כי יוצא מגזח ממקומו
 מויתא ויא שהוא בורז יוצא ממקומו בגזחו מרחם יוצא ביצתו והט
 בגרוותך והוציא מהענין הקל בפלס והגח התביה אז מהבטין הסוסף
 בפלס וירחי וואפטיד כי מהענין הזה ציחון לפי שהוא יוצא ומתפשט הרבה
 כי הוא ער גדל כמו שאה הסוכב את כל ארץ כוש ואחזקל פ שהוא יאור
 מיםים ונקרא ציחון שיוצא למשקף האדמה והסמוך לירושלים נקרא גז
 כן ציחן ואשכ שהוא קטון והוא הקרא שילוח כי כן והודדב אוחן אל

נקבה המה היוצרים ויושבי נטעם ונדרה כלום היו יושבים במקום הנטעם
 שהיו נטעם הנטעם ועושין הנדרה ומשקל אחר בלשון נקבה הנדרה
 הדינה והקבוצ והפשוטטה בנדרות פרייה על כל נדרותיו ומשקל אחר
 וידר אבנו נהרסה בשש נקרות הוא המשקל הראשון בעצמו אלא שנשפך
 כן בסמכות כמו נול כתף ענין הכל סתמה ונסדרה וכוונת העשיר לגנור
 ולכרמים וכל כונת שאינו בטן חזק כבטן הכביס והחומות יקרא נדר וכן
 נדר החיך וכן נאם לסדרה ולסתמה שעושין למרבץ היטן נדרה יגד
 נבנה למקטע ונדרות ליטאם והוא הנאם בדברי רז"ל באמרום לדר
 להתעשר ור"ב שלמה פ"א מזה והפשוטטה בנדרות כלום הפעולה כן כל
 נדרות יטאן דרך בזיון נ"ל נאם ממן סיען גרש מגדיש ועד קמה ונאכל
 גדיש אין הקמה והבואה אחר שנקיטרה כשינוברה בזן נקראת
 גדיש וימור ארזל למלי המורה על שפיה כל המדות שהיו במקדש ר
 נדרות אין מוחקין במקום שגורשין ועל גדיש ישקד פי ימור להאסך
 לקברות כמו הגדיש שאוספין אותו אחר שערבשל כן הוא יוסף בזמנו
 הא"י גאנזל פי גדיש הקובה שהיא עשירה על הקבר כמעט ארץ ישראל
 יטה פ"א כמו שאם הכת למעלה והוא לקברות יוכל והקובה היא עשירה כמו
 הגדיש גה זה גבול אשר התחילו את זה ארץ כמו זה וכן ה"ן החומות
 גה ולא ינה טכס מזור שטינו ולא ידפא וכן לב שמח יטיב גה

וחסרה ממנו כף הרמיון ומשפטו כגרה פי לב שמח יטיב לגוף כמו
 הרטואה ונאזל פ"א כמו כף הרמיון לב שמח יטיב הרטואה כלום כ"י ותר
 הושל הרטואה כשהחולה היה לו לב שמח נמגע עורר ירפא במהרה יתר
 מאי שהיה לו לב עיני הנה פ"א הלב השמח הרטואה גהר ויגבר ארית
 ויגבר עליו ענין פישוט הדיו כולי ופי ויגבר ארית שטל על בטן
 לארץ וטבשט כולי וכן אמר בו התרגו ונחון לארשא מן הולך על גחון שעשיתו
 הולך על בטנו בתישוט הגוף כולי גו מן גו שורשו כמור ופי מתוך העיר
 יגורשו כמרגו חור גו ועשיתו ושבת לגו חסר לב גו נבנה למכס ותשימ

בלא

שהיה גרים יים המים יינאו והשם כגרות כמהם ומשקל אחר כי רעור
כמגורם בקרבם ואין שרד בגוריו מי ששעמור כלם בשורק וההתעל
סער מהגורר אשר אע מהגורי עמה ענין דירה והגור כי גרי ירד ורע
כי גרים הם וכן גרו כי שכינו הגר אצלו לגר אשר בשערי הוא הנכרי
הגר בארץ ישראל שקבל עליו שלא לעבוד עזו ויש מהם שעבדו מר
שעביהר והוא הגר שהודרה תורה על ענין המטור כמו האזרח והגר
לגר ולאזרח הארץ והגר הגר בתוכם לא יוכל זה וענין שש לאו בגוריו
מטעמיש גורו לכה מטעמי חרב לול כעש אובי אגור והמגר הרב אונת
מן אגרה בקיור והשם ומגורתם אכיה להם בשורק מגורת רשע
הבואת במולם כי אם מגור מסבב במולם מגורי אל החרה היו לעמי
וענין שלש גוריו על עינים גורו ייטבטן הנגור מגור מיגר אחר אלה
הם עומדי ו העובדים בכל יום גורו מלחמות ובמולם גורכו בחרמ
וההפגל על רגן ופירוש הגורו ענין אסיפה וקיצוץ ופי מגר אחר
מי שיבקצו עמך להלחם והוא אזהרה על גור ומגור עלך יטול כמון
שט עליו במקום אחד ערי ישראל הפול והשם השיר כגורי ונחיל כח
כי המד הראשונה לשימוש לפיכך נרצעה המד השניה ופלא המד מק
חירק בגוססת שש ממים נהרסו ממגורו בשורק ויבטן לפרש מגור
וסער מהגור ופי השך הורע במגורה דרך שאלה כלום יש לכם זרע
כמגורה שפושעמן עליו אין לכם כי אם הוריע בארץ לפיכך יריטן אהם
לברכה ואם בחלו בטן הנה הגירו מיד ברכה שאשילח לכם בורע
ובברי השץ ורשול פי עריץ לא זרעם בשעה זו כי הורע עריץ במגורה
והאילנות עריץ לא חטטו פירותיהן ומעגה הורעו בזמן הברכה כי ב
בטן הבה ביא ברכה במעשה ירכם גור אריה יפודה העקן גוריהן דגור
גוריה כלם בשורק ובמולם נערו בגורי אריות ולקטת כרי גוריהו בט
החיות בעודם קטנים קראו גורים גוש לבש כשרי רמה וקנש עטר
חתיכה הבשר עטר ורומה לו כגרי רול ששגרו בגושיהן
גזז לגזוז אה יצאן גוזזים לך והשעל וכן ועזו ועבר כלום נברר
והשם ירד במטר על גו הרשא שנקייר וכן אחר גוי המלך וכן

ג' חון לשלוחו ונפטר שנקרא ג' חון שהיה יונת אל הנבנות להשקות חולי וגו'
 בתעון כילדה עשן והאמר גם הוא מהענין הראשון כי האמת הויטא הנשמה
 ג'וי ג'י אחר בארץ יתר ג'וי ימלוך יז' הכני חסרה מהמכתב ונשארה
 מהמכתב מהמכתב ג'ויים רבים שש ג'ויים בבטן לשמח שמחה
 ג'ויך ומשכלת ג'ויך וג'ויך לא תבטל שור בכלם יפלה יז' מהרבים מהמכתב
 ונשארה מהמכתב ונאמרו על קיבוץ המכתב כי ג'וי עלה אל ארצו ורזל הרגל
 כלשונם לקרוא לאיש אחר שאינן מישראל רק מג'י אחר ולא נבביר אצלם
 מאי זה ג'וי הוא או ארומי או ישמעאלי אם משאר האומות לפיכך היו אדם ג'וי כלם
 יאמרו ג'וי אחר שאינן מישראל זה יונה אדם כי ג'וי טפל על איש אחר כאשר אדם
 הג'וי גם ידק הרוך והישר בעיניו כי בעבור שמו אדם כי היה קרוב לו עליו ועל
 שמו וכן אמר כי הבאת עלי ועל ממלכת חטאה גדולה ועגור ירפא זה אדם
 אבומלך ואם אשתו נאמרו וילדו העב ברור כי לא לקה אבומלך לבדו
 גדול וגלית בירושלם והפעל הכבד על יצא אבומלך ונכמדיו עליו יצלו עליו
 מאד בג'יטן והוא מלדע ונצלו ברעיה העל נפשי ויגל כבודי ואתה
 תגל על והשם השמחים עלי על אל השמחי על ג'יל פעמים פי' אין לשמור
 פעמים שנים שמחה כמע שאר פעמים כי לא עמנו את אלהים ואמר נצור
 מעל אלהיך ובהא העקבה כי הנט ברא את ירושלם עלה נעננה ובלתו המזי
 ההא אף עלה ורמך כלם לשון שמחה יששון ויש מפריש נכמדיו עליו יצרו
 יצלו יאכלו ואין יצרוך רק כמשמעו מענין שמחה וכן הוא הפ' כי אהל עליו
 שמו נכמדיו עליו יצלו קודם זה ערה יאכלו עליו ג'וע ולא ג'וע בעצמם פי'
 לא ג'וע לבדו הן ג'ועט אכרנן כל אשר בארץ יצוע שג'אט וג'וי
 מ'טער יצוע וימה ויאסוף אל עמיו והמקור בג'וע אמיט בפלם כשכב
 ארע המלך ומקור אחר האם תמנן לג'וע ענין ג'ועה מיתה קלה שאינ
 באריות חולי גוף אה ג'ופת שאול ואת ג'ופרבטן ה'תו לטובה ובלע הנח
 בד'ש כמו נכמדיו יציע ר'ל אם כעט לבדו בא שאלו בא ג'וף אחר
 עמו שהיא אשתו ג'וד נג'י זאב עם לבן ג'רה יג'רוכך נוחי זאת בארץ
 הזאת מי יצו באהל ומגרת ביתה ג'רים יאכלו פי' אונם שיבואו לג'ור
 יאכלו יצ' ג'רים יאכלו כמו כרים שפי' כבשים פ'יו נחל מעט ג'ר פי' ממקום

ויחיו לשון יצ' בלג
 יצ' ג'ר יצ' כ'ט
 יצ' כמו ג'ות ובלג
 הנח בג'ש ג'יו

המלה ולקציות המורה חלק סופה במלת ונשב בקימ וכלא חלק והי בניו וכן
השי והקיצוץ על דרך עבות ובמקצו לקציות וכוונתו או שאם כי היה היור
הנרמית בנשב בקימ היא הנסתרת במלת ולקציות בין הניחל והחלק כמו
שנמרה בכל קימ ינשא והינך הנרמית במלת ולקציות היא המורה היור
הקבה כי הנפרד מן קציות נאמר קמה וכשתחברה לרבות הומרה ההי
ביוך והאמו קציות כמו שהומרה הוא מלונה במלכות ואעפ"כ יש לומר כי מ
מלכות הוא מקצו ממלכות לא ממלונה כמו שכתבנו בחלק הדקדוק בשער
השמות והוא הנכון ומה הענין אשר על ראש קימ שמש. וכל אשר על ראש
הלומיין שהוא קימ שמש קמה הראש על ראש שלהם לרוב התענגות
והתעדרת וייקת שמן המבגשם על ראשם תמיד עד שהוא נגד כמים
הנגדים במל ובקיא" גיד את גיד הטשה קדי פחדיו ישורגי והנה עלים
קדים ובעתמות וקדים תסוככיט ידוע וקיד ברזל שריך שבת ברזל
גיל מן הילדים אשר בגלכם כדמוריהם וכן ארזל אחיו של ראש וכן עלו של
ראש כלום דומה לו בקף יציט הדלתות יסגרי וכן תרף וסגרת את הדלת
והקיצוץ דשא ונראה מדבר רזל כי הנסת הדלתות היא סגרת לבד לילה
נעלה כמטעול שמה ושחטו פתח אופל מונע בזמן שהוא פתוח ולא בזמן
שהוא טעול פשיעה כמטעול דמי וילון מאי אוד זירא הוא עתמו איטע ששאר
אלא לפתח הפתוח קיד כאכב קיר מנופנות ענינו סיר ובארמיה על קיר
הי על כתל היכלא גלל וקללון את האבן גל אל הו דרכך גלו אבנים
קדולות על פי הטערה והראש דול אל הו ניפלטרו בפלס לחם חם
כלום מי שמסבב דרכו אל הו פלטהו גלילי זהב על גלילי כסף ענין סיבוב
וממנו יקראו לשמים גלגלים ככפל הפעם שהם סובבים העולם תמיד קורא
להם גלגל קול רעמך בגלגל הדלת האחד גלילי עשויה עמודים עגולים
וכן גלילי זהב גלילי כסף והכל ענין סיבוב וכן טקראת האגרת מקלה לפי ש
שקללון אחת מקלה עסק ונקראת הדומק והימאה גלל לפי שמתגלגל כגללו
לשון יאמר כאשר יבער הגלל כגלילי עזרת האדם ולחומם כגללים ומה
הענין קראו לתלמים גלגלים לקולתם ולטנופם נרזל פי גלל השמן שאמרו
וכבר זה השן וכן הוא אום כאשר יבער הגלל לפי שהוא דומה לאבן גלל
שהוא האבן הפך בלשון לשון וכלשון ארמית מרמזו וכן הקש והקב כרה

היכל שבו עין מן היצון בן יצחק ויקח עליו רגליו את דוד המלך ומן השוש
בזה והענין הזה גזיר ומשפטו להיות גזיר ברצונו ובא תלם המורה רגש כל
אבני גזיר לז' השנה אחריו גזיר כי אבני כרית כלום אבנים נטלות גזל והשיב
את הגולה אשר גזל אשר גזלו עבד אבימלך פן הגזול את בניו ונפגע
וגזלה שבעם והשם או בגזל והסמוך גזל אחי וגזל משפט וירוק בה נקודו
שנים ידוע וענין אחר ותר וגזול הוא בן היונה ואומר גזול העוף הקטן כמו
של גזוליו ירחף גזע מגזע ישי בגזול כל שרש בארץ גזעם ונפגע ימור
גזעו העץ הקטן אשר שן בארץ יקרא גזע וכן אדול גזעו מחלף ועור
אם העלה מן הגזע שלו מן השרשים של בעל הבית כל גוף האילן מן באר
ולמעלה והשעש העלים הן שללוקח והשרשים הם שטמועם תחת האר
והעולה מהם של בעל הבית גזר גזר ממלה יען לגזר ים סוף לגזרים
גזרו את הילד החי ויגזרו השנים והטעם כי גזר בארץ החיים והמה מירך
נגזרו והשם בין הגזרים האלה והגזרה והבנה ענין כרית והיתוך ופי
והגזרה והבנה הלשכה הגזרה מהבית וכן אל פני הגזרה אשר על אחריה
ויבגזרה בגזרה וכן ספיר גזרם כלום כאלו נחטט מן הספיר לרוב זכותם
וכן אל ארץ גזרה שנבדלה מן הישוב ומן הימחים ומגזרת הכרזל הם
המשויות שחובבין בהם העצים שיירא בלעז ואמר על דבר החוק שלח
ישוב אחר ונגזר אומה ויקם לך ויגזר על ימין ואשר נגזר עליה כלום נחט
דבר שלא ישוב עוד אחר ולי יונה פי אל פני הגזרה אשר על אחריה
החטך כלום שנתהבה ונתלקה מושבות לישראל ולכבדים ולויים גזר
כי גזלים אמה חותה על דאשן בגזל בסגול ובסמוך בפני גזל
אש גזל רהמים או הוא משקל אחר בפלס נחלי ועם הכני בסגול וגם אפרי
של גזלין והאחר מן הגזלים גזל בפלס פחה ונכשה עליו פני הטובה דוד
גזלת לחמם וכבו את גזלה גזן כל הולך על גזון של גזון בלך אמה
המפרץ על מטוהי של מעך גזיל כלום מושכב ארצה של בטט ורומה
לזה מה שאריל אפסך גזעו גזין והלחוש לה גזא כל גזא ינשא בסגול והשאר
בשרי ובלשון טפה גדולה מאד ומשקל אחר נעשכ בגזא ובלא אלה והג
בינו ובין השם והקטון של דרך טפות וכמוהן לגזיוותן ופיוז לאפניו
ולגזיוות ענינם עמוק עמקים והיור הנראית במלת ולגזיוות המורה אלה
הרבה במלת ולגזיוות ונשכ בגזא והחלק המורה יור הנראית בן ומשור

לן בלשון רז"ל בשוקא דגלדאי פי בשור מתקט השורות נשור אמר צררו והעמידו
על גלדן כלום שלא נשתיך אלא שגרו וכן קרוז לכהמה פשוטת שורר
מחמת חולי גלורה וכן בערבו נקרא השור אולגלר גלה גלה כבוד מישראל
על כבודו כי גלה ממנו גלה משמש הארץ עתה גלו בראש גולת
גל כול כוזב וגם גילם אתה למקומך פי למקומך קשור עם שוב שוכר
למשלה כאלו אמר שוב למקומך כי נכרי אתה וגם גולה אתה כי נכר היי
ישוב לשיכך נקרא אתה הדינה ופי נשוב ושב עם המלך שוב למקומך לגדת
או שב עם המלך אבשלום והטעם דורי שם ונגלה והטעם הכבוד אשר
הגלה אשר הגלה מירושלם ושלח נזכר טעמו ממנו אשר בגלה מירושלם
הגלה יהודה כלה הגלת שלמים כמו הגלתה והשם כלי גולה ומשקל אחר
וגלות החלומה וגלותה שלח שבין אלו והדומים להם שבין גלות וירוע הווי
כי הווי לשון טלטול והנעה ורוב הלשון הווי טלטול השב ויש בו טלטול הנוע
לכך שאין בו שבו כמו וגם גולה אתה ממקומך וכן ויגלם אל מנחת ועבין שם
גלה חזיר והווי טעם שנמר כאלו אמר גלה חזיר ואשר הם טעם ויגל
גלה את אונן שמואל גולה סור גלוי לכל העמים ואקח את ספר המקנה ואת
החמנים המיטה והחוקים ואת הגלוי היי ונסבתית שטרם רובע ית דכפ
בעין וחתיים בהכלתו וכר חווי שטרם פביחא ואחזיל שטר שגלה חזון
הגולתם אחרים כמו שכתב ואם אמרת חזק וגם והטעם נעלה יסור
ונגליתו אליהם תגל שרור בגלות נגלות אבל ויגל במים משפט שהוא
פיה הווי משרש גלל משבין גלות מים וההטעם ויגל כמר אהלה
כי אם כההגלות לבן והטעם הכבוד מי גלה טב לבושו גליה את מסתרין גלתה
את מקור דמיה כי מצינו גליה והטעם ויגליו את שני בלשם ויגל את מסך
יהודה גל משלי חרפה וכו' ושלח נזכר טעמו ממנו והיינו גלתה העלתה
שבין אלו והדומים להם שבין גלוי ופי כי מצינו גליה והטעם כמו מצינו גליה
שבין שלח ריבת לחסות ולהתבטח החת כפי הגליות והסד ינם החלוקים
הזקים וכן נקראין בערבו אולגלילה ונקראו כן לפי שנגלה בשור ממתניהם
מרום דקתם ויש מפני שגליותם מראות קחלק גליון אגרת גלח ונגלה

נקרא גלל מפני שהיא מרוב גלל מרוב קלותן שיהיו כגלל כקש לפני רוח וכגלל
לפני סופה וכן נקרא האש גלגלה לסוכבו עומר לגולגולת ואת גלגולת
הקש וכבשל גם כפא בגלגל ובגולגולת כמו שבשל בקדקד שהוציא קדר
והחם וז' אברהם אל פ' ונרון בגלגל אל הכור מזה הענין ומזה השרש וכן נש
חמר האבנים לסוכבו גל אבש על הגל הזה והענין והראיה ששרשן גלגל
חיבורו לרבים גם מוכחות בגלים הדגש לחסרון אוק הכפל כמו פת מן
פתה וקן מן קנן וכן המעין נקרא גל לסוכבו גן שגל גולות מים ואת
גולות שלוח ואת גולות החטאות והפעל מזה ויגל כמים משפט והוא פתח
ומוטף העלה נקרא גלגל והמשל גלגל עלותו הפמל הדאסונה בחיור ונגלגל
שנסה הפמל הששה בחיור ויחבן היות מזה קול רעמך בגלגל והוא אומ
על גלגל מרכבות פרעה כמו שנים ויסר את חוטן מרכבותן ועוד בענין
הזה גלות את חרפת מצרים משליכם והפעל ונגלגל כספר השמים והכבר
ויגל את האבן וכבר אחר ושלמה מגולגלה וההפעל מהגולגל ברם להגול
עליה ועל הפא המת שואה הפגלגלו ונגלגלוך מן הסלעים ענין הכל סיבוב
גלי הים כל משברך וקליך עלי עברו בשווא לפי שגלי הים מתגולגלים בגני
נקראו אכל לימין הגולה גלות הכתרות וגולה של ראשה במפיק הא ויהי
ראוי גולגלה כמו אצל פיה ראוי פגה או יהי משקל אחר בלא הא הקבד גל
בפלא חק או יהי מפיק לפטרת הקריאה כמו והעלומה יוציא אור בפבורה
בערם קיץ ולא גששנו הוא כלי שגול כמו מזרק וכל גלגלות פלשת גלגלור
פלשתים גליל הגוים בגלגלות הירון כמו גבול או מחוז או מדינה וינאים
אל הגלילה הקדמונה שם מקום נקרא כן לענין ירוי אילם וכן וינא גלגלות
אשר נבח מעלה האדומים וכן נקרא מעלה האדומים וכן נקרא אל הגלגל
אשר נבח למעלה האדומים והכל מהום אחר והשם אחר וינא ינאים אר
הגלילה הקדמונה עקין בגלילה ממדינחא וכל הנכנסין המת השריש הנר
הם ענין אחר טלם אכל כל אחר יפגס לפי מקומו ולפי ענין הקרוב אליו
וכן בגלל הדבר הזה בסבת הדבר הזה גלב הער הגלבים המספרים
וכבראשית רבא היה המלחך עומר וטבלב בידו ופגל כל זקן גרונה
גלובה חרבת ימרים גלבן דגד גל שק תפרת עלי גלדי עדי ורומה

טאלו מרוב קלותן ומהידונן ישתה הארץ וכן פי' אצ"ל מזה מדמת פניהם
קדמה והוא מן הטעם הדגוש ובא כרוך בעלי ההוא האמר הפנין ממנו צמה
צמית ושל מצמה מצמה ובסמור מצמת פניהם ר"ל כי רוח קדים שתר
פניהם היצאה פומא בלא ביצה היכת דומא ובבל צמא הוא שן קל ער
למור ויש לפגש מלשון צמי כדברי ר"ל כי ענשין מן הצמי ספינוה קטנות
וינפתיס אונה בזפת שלא יכנס בהם המים והם קלים על פני המים גמר
גמר ארבה אמת הזרוע והתאור וצמדים בצמד לוחה הין פי' גמנוס
אנשי מדה קיטרה" גמלה מצמת פניהם קדמה נכו פניהם וסדר כרבנוהו
עם הולקף בשדש צמא" גמול כי גמול עלי אשר גמולם כרחמין
אשר גמולתן אמת גמול על עברך אשרי שישלם לך את גמולו
שגמולת לט עניינם החולת העונה וזו חרבה ויש להשתכח העונה וזו
חרבה גמולת וי כמדקי והשם גמול אהם משלמים נעם הוא הטובה
ולמה יגמול המלך הגמולה הזאת ומשקל אחר הגמול וכל הגמולות
עלי והוא כמון בגמולו ובא בהן יור על זרך ארטיק ועמ ויגדל הילת
ויגמול לשלמה שקמו וכן גמול הנער והטעם הקל ממנו כאשר
גמולתן גמול ירו הדם גמולי מחלב שבו ער צמול אורה וכן להשלמת
בישול הפירות ויגמול שקדים וכוסר גמול את הגמול ויגמוליהם נושאים
גמלים מיטקות ידוש" גמין חוטב דומין כי יסול כרבה כן הוין עם הרגש
היה אל הפתח הדורל לנו קומצא וקוף ויגמול מממנו אחר הם" גמר
גמר אומר לרור ורור כי גמר חסד ענין בליין והשלמה ואשר
הוא טעם ידע לחל דומר גמל משלים חסדו וכן וי גמור בצדי יסלים
טובן בצדי וימ יגמר טארשעים ויטא כלום הרע שענין הרשעים יגמור
אונם ויכל יתבן היומן טעם גמור כלום שיכל ויסור רע הרשעים
גן מן בעזס מקדם גן טעם ויטחווהו בגן ערן לעברה ולשמרה ולשון
רבים משין גשם לרעות בגשם ובא כלשון טקבה וכבנה זיוועה
גמ איון ולשון רבות כבנות עלי נהר וטעמו צנות ואכלו את פריהן ועשו
גמור ואכלו את פריהן והטעם ששם גמ והדגש מוכח גמן וגמתי ער
השר הזאת גמון והיכל כגון וי והשם מן גמרהו מארס חלק המון

את רחמיך ואת העתק לחיך יגלה ויגלה ויגלה ויגלה ויגלה ויגלה ויגלה ויגלה
על דרך כאלה נזכרה עליה כמו שאנו עבדים לבאר בשרש נבל ושלם שבר
כעלו מקום כאשר גולחתי אדם גולחתי וסור כחי וההרשע וההבל שגזע ידוע
גלם את אדרתו ויגלו כפל אורה וכרך אורה ובה הכה המים וכן בגולמי
הבלת ורקמה מלכש תגלת ורקמה שירבסה ויהעטף האדם בהם קורין
לו בלעף קטן וכן ברבי רז"ל ומכאן גלימא ויש מפרשי ברכי טרשולין בלען
וע"ז גולמי כלי מהבות קודם שבמדה מלאכה לכלי יקראו כן וכן קראו האדם
הרק מוזן חכמה שבעה רבנים בגולה ושבעה בחכס" גלעל ולפי התגלה
הריב טעוש ואל מוזל יתגלה בבל תשיה יתגלה ענייב
גלש שגלשן מן הגלש ור"י פ"ה השכימו לקח מלשון שבו שקורין לשחר
גלש ויהבן לפרשו מעשין גבוח הוא שמה בן המרזג גלש הוא וכן פ'
אח"כ שגזרנו ונשרטנו כינת עיני הישר ונביט כאלו נדרקו במסרק" ג'
וגם מלה שהיא בכל מקום לתוספת ענין ור"י חלק גזרנו לשניש ואין ירון
כלם לתוספת שהיא ויאכל גם אכל את כספית לפי שאם הלא עבדות נחשב
לו כי מכות כי לא ר"י שלא נתן לט משלו אלא אכל מה שראוי להגלה וגם
אכל כספן שהוא שכירותו וכן גם ששכב יום אחד כל אחד לרבות על חבירו
וכן גם בעי ישראל וכן גם כעב כעם אחרי כעם ופ"ה גם ברק יהיה לפי שאם
ואברהם בורך אותו שלא מרענו כיון שהרדש בן והכיר בן יעקב היה אום
גם ברק יהיה כלום מרעה אבוק אותו עתה ויעש גם הוא מטעמים לפי
שעשה יעקב אבוק מטעמים אום" כ גם עשו עשה מטעמים ופ"ה גם
ארה גם בני ישראל גם אמת גם אמה גם אמת גם אשר נמטו הגביע
כירו גם רוב גם פרשים כל אילו לפי שאין רוב מוקדם בענין הכנה
לפי אום" גם עם הקודם כי כשר אחד היונו לפיכך ואם גם עם כל אחד וכמו
זה הדרך כלשון הקדש בכת השימוש באמרו כעם ככך כעבר כאר"ן
במך כפרעה כלום זה כזה וזה כזה וכן וילכן גם אחיו לפי שאם בדתיה
ויט אל יוסף ירמה ששלחו אל יוסף אנטים עבדים שישא פשעם וחטאתם
ואחרי כן וילכו גם אחיו ויטלו לפיכך ויש בענין אפי כמו אין גם אחד אפי אחד
גם להעבד ישארש גם בשחוק טוב לב והחזיק להם והכל ענין ריבוי
גמא' הגמאית טא מעש גים מכרך השקט וכן ברעש ורצף יגמא ארץ

נכבד במוכר גער ונער בן נש ממרחק יער ו' בן השטן ומגער
 בן הנט גוער לכס את הזרע גער חיה קנה גער גויס
 גער זידים והשם ולץ לא שמע גער ומשקל אחר ואת המגער
 אנט שהם כלם עשין אחר יש הפרש בעהר מעט כי הרבנים בביר
 הם כמשמעם לשון גערה והאחרים לשון השחטה געש והגעש והרש
 הארץ וההפגעל ניהגעש ופרעש הארץ יגעשן מימין ושלח
 טבר פועלו גועשן עם ויעברו ועם ההפגעל וכנהרור יגעשן
 מים ושרת והתגעשן והתהולל עשין הכל הנהנה וההנהגה גף חס
 בגט יבא בגט יבא כבר זכרתי בשורש גוף וכן זכרנו כל אגפין
 שהחלק בן טוסט בשורש אגף ואפטר שיהיה חלק שרשית על גפי מרום
 קרה על כעב אז הוא על גבו כי הבה והטא ממנוטא אחר הם ויש לפרש
 מזה אה בגט יבא פי ככעט כלום שבא יחיד בבנק כגרו לבר וירבן שש
 הטלות האלה גתף גפן והנה גפן לפי טשש טקורו ויהי לגפן אדרת
 גפן בגוף ישראל וימלא גפן שדה וילקט ממנו טקועות והגעש
 סמדר ויש מפרשי גפן שדה עץ אחר שקרלן בן הפקועות והוא טמן גפן ונקרא
 גפן שדה גפר עני גפר הוא שן קל על פני המים וזוהו בן המתרף קדרוס
 מיט ארזים הם קדרוס עין שמן וכרוש וגפר וזוהו
 וארז ד גרר מתגוררת במורה עשין כרית ומגירה שם סכל שכורת
 סולפרי בלש גרר מתגוררת במורה עשין כרית ומגירה שם סכל שכורת
 ומן העשין הזה שור רשעים יגרו כלום יכרית
 בן שיירא בלש ומן העשין קרא בגרון ולולי הריש היה דגש בפלס סכה ועשין
 וסער מתגורר ומן העשין קרא בגרון ולולי הריש היה דגש בפלס סכה ועשין
 משיבת המחול בגרון כלום שמחזיר האוכל דרך גרוט ממעו לתוך פיו לכפשו
 ולטחטן היטב גרב וכגרב וכמה חולי מחלואי הייטך גרד להגדר בן
 להתחכך ודומה לו כגרי רזל גרדו והעמידו על גלדו גרד
 וגרה מדון והסתגעל אל תגרו עם בוי תגדית ולמה תגדיר
 ברעה אל תגדר עם והשם מתגרת ירך כולם עשין התעביב הדיב וכן
 ה' וסכסכת מינים במינים ואיגרי מיטראי במיטראי ועא והוא גרה לדי
 יגר כי מעלה גרה הוא כבר זכרנו בשורש גרר ואפטר שיהיו שרשור
 אבל לפי שהעשין קרוב לגרון ועשין גרון לגרדוהיך שמנו אותו כפלים

שליש מאות זהב עליה על המזון הארץ ובקרבן ושליש מאות מנינים זהב שחוט
ובלשון קבורתו החתונה ואת המנינות של כן נקרא מנין לש שהוא מה
של נוסחו מנחתו ראה אלהים אתה שאתה לט מנין וספרה ראה בעני
ולחיינו וכן נקראו וזרולי העם לפי שהמנינים על העם כמון שאמ כי
לאהלים מניני ארץ אהבן הנקלון מנינים יצאו חתן להם מניני ים כמון
דחבון ואיפטר שיהיה מענין הראשון ופי כסוי לב על דרך כסמ לב
העם כזה איה פי כסוי לב וחול ירוע והוא מחלואי המות וזונו לו כעני
באשה ללקח גנב למה גנבת אלה וינין יעקב אה לב לבן
פי כי אה דעבן כי הוא היה חוטב שהיה עם יאנו והוא בר
וכן נהגתו אהפי כלומר כחיל אה דעני אהיה אהפי במקום מן כלום
גנבת דעני אהפי וכן אה התרצו וכפיית מיני גנבת יוס וגנבת
לילה והיוז בשגרה נוסף והראוי גנבת יוס וגנבת לילה הנפעל אה
אנכי גנב והפעל אה הכבר מגנב דברי ויגנב אבשלום וטלח נמר
פגעו ממנו כי גנב גנבת ואלי דבר גנב וגנב אהפי האיש והוא
ויגנב העם כיוס והוא והשם אה מיטא פמיטו כיוס הגנבה ועמכר
בגנבתו והוא ימיטא הגנב אה גנב באו לך כנשג גנב כי ימיטא
הרץ יוג כבהה גנב דמהחשב מהמן וישתבח גנב גנב חל גנב
המלך ובגנב כדומים כמו חניכות מקום חנכי שמכשין בפ הגנב
והכסף והבגדים החמורות גנב אה יגעה שור של בל
הלור וגעה המיית השור הקרא געיה גנב וגעלה נפש
אחשב אה ביטון געלה נפש והפעל כי שם געל מנין
גבורים והשם בגעל נפש הכל מענין מאיסה ורחיק ומהגנין הזה
שור שג ולא יגעל כל לא פליש הזרע וישכלט כי שגל התבונה יפיל
טבת הזרע ולא יפיל פליטת לעין כי ספור דבריו על שלוח הרשע וכ
כל דבריו כמון על כמון וכפי אה פלט פרה ולח פשכל ומהה לו בדבר
יאל מבעלו ברומין כי כאשר הכלי במים החמתין יפלוט כל אשר

באותה אמה שבטם בו כותל ההיכל נספח רחבה על היציע התחתונה וכן
כנגד הקרת היציע התחתונה היה כותל ההיכל אמה אחת ועליו
היו שוכנות קורות היציע התחתונה והיו עליה כותל ההיכל מהיציע התחתונה
התחתונה ולכוננה במקדש אשר אמה אחד עד למימד המה היציע השלישי
שבטם אמות רחבה באותה אמה שבטם כותל ההיכל נספח רחבה על
התחתונה אמה וזה פי כ' אמה נספח לה. סביב חוצה וכאשר המקדש
היו שוכני ראשי היציע פרי שלח יתקב הכתל להגבה הקניו. וזהו
שאר לכלת אחוז בקירות הבית דרך עמל קישו גרסו רבא נאר
היעים נית מקדש פירא ורומה לו ברב רזל גורפן מתיר רגל
הבמה כצדק רשע באבן או בצדק האלף נספח אורג והוא
חתיכת כשר וכן תחת מקדש פירא והמה בסגול אבל ברב רזל רומ
כ' אצדק היר הכספ ועושין בע ארס להטו בה כמש"ל וכן נר
אגרוסן של בית דוד נעור אמה בעלי אגרוס נעור אמה אגרוס גדול
אגרוס עולכו בעיה נאמ מורה היר ל יורא במלוא ועדף גרש הטע
גורש מכנף נאשה גרושי מאשה הרימו גרוש ותיכ
עמי המסים שאשה גרושים ומשליכים עליהם הרימו אותם על
יה סליק תקלהמן מעל עמי ויגרשו מימין רכב נעיש והטעם כים
גורש פי כים שהיא מהגור כגלים ויוצאין אל שפת גרשה מנגד
עמך ונגרשה נשקעה כיוון מצרים והטעם הכבד גרש ירחים
בשש תקנות והוא הפדנה שמעצם נטרומים בכח הירח כאצל הירח
מגרש אותם לחו והשם עק בתוספת מס מגד למשן מגרשה לבו
והוא שם במהו מהור כאול אמה למשן גרוש ארבה לש וזה הנה עור
לסדוה אשר הם חזי לער ומגרש ערים ומגרש ערים ומ יקל יור
לקר יענק חובלין ירשון מגרשו ונקראו כן לפי שה חוזק לער כאול
נגרשו מן הער גרש גרי כרמי מערזה ומשמג. כפר זכר
בשרת גרש גרש נגשטו כשורים קיר וספן עמי נגשטו
הראשון מוקל והשיע רגוש עמין משוש גרש הניש
והשליש בשש תקנות גרש שונף נגשט מערות עוזו יורד
לכס גרש הוא המער החוק נספן נעע ארו נגשט יגל וכן אמה המהרבה

שדים גרה השקל פי משה וכמוהו לאגרות כסף וכבר זכרנוהו בשרש
אז "גרז" גרזת מוקד שש נכרתה נממט טרזא הגרזן לפי ש
כרת העצים "גרל גורל אחד לוי" וגורל אחד לעמאל על ששה
השערים גורלות ניטל הגורל על היזנה אמה תומך גורלי ידוע
גרם יששכר חמור גרם גרמין כמעט בחול עממין נדומה להרזן עתה
גרמא נכן רוח נכאה היבש גרם ולשון רכה נשאור גרם יששכר
חמור גרם רל חזק נכעל כח מערמין נסובל משא גרול הוא שאמ יני שטמי
לסבול נר"פ שבנר שאמ יכול לזון ממקומו מן ועצמותהם גרם עם גרם
המעלות בשש תקורות אל עתם המעלות כלום אל המעלות עתמם י
בעבין מתגרה ניה דרך שעה המרדנה שהיה בה סימן לעשות הינסי וכ
תק יל המעלות טול אכן שעה ועצמותהם גרם רל ישכר הגרמים
ועל דרך הזה ישרש יסיר השרשים ומבטין הקל לא גרמין לבקר כלה לא
ערט כ האריה או היצב בערפם ישכרן הגרמים או פי לא השאירו אפי
הגרמים לבקר נכרך ההשאלה נאה החרישה הגרמי גרן גרן ויקב ויל
ידע ומלאו הגרנות בר מדנשה נכן גרע ידוע גרם גרמי
טשי להאכה נאמרה נבגרה מרוב האונה אל מאטעין נהפעל
הכבר ויגר בחיץ שישן וישכר נבגבה בשין גרש כרמל בשש תקווי
מגרשה ומשמנה החטה ששאבת נפרכת פרשש בלש נדמה לו ה
בדברי ר"ל חומץ שפעל בעך גריסין גרע ולא תגרע ממנו נכל זקן
גרע נהגרע לך חכמה כלום דח היה כסוד ל אך הייב עבר
החכמה שהיה ערך שמה לך נגרעה נהגרע שיחה לשיח לא יגרע
מיטרק עשן נגם אש אגרע ולא אחוס נאגרע חוקך נהפעל כד
נגרע מעבורתם למה נגרע והשם כ מגרעור עין לבת סבבה נהפעל
הכפר כ יגרע שש מס עשין הכל המטעה נהחסרון פי כ מגרעור
עין ליה סבב חוקן לבגל נה המקדש נאילו העלשנה היו רחביים
שנים נשלישים זן של גבון נהייטע המתרגנה חמש באמה רחבה וכאך
הקרה שליו הייטע המתרגנה היה כגנס כנפל ההיכל אמה אחת נעל
אונה האמה היו שוכב קורו הייטע המתרגנה נהיה עולה כנפל ההיכל
מהייטע המתרגנה ולמעלה בגרעו אמה אחת שהיו עבין של כנרת
גרע אמה ממה שגרעו למטה הנה הייטע ההיטנה שש אטור

שהיה

במשקל אחר ורמזון טעם ענין נרמזה דאך נרמז לו צדד ו
 מחטמות נהרעב אשר צרה רוחים מאנו
 לא ירצה קמץ בזקף קטון אע דואך אה היחודים אה מ דאנה ופרוד
 והשם אה לא מרמזה ענינם הענין והפטר על העבר דאך
 כאשר ידעה העשר ידע על כנפי רוח ענינם עין וצד
 הדעה עין ששאר כן נאסער שטראה כן לפי שהעין נזכה דב ורובע
 הקב דבונעם ענין עמוד היונים נרמזה לתבין אשר יזכר זוב מרי
 דוב רוב כלום מה שיזוב מן היונים ולשון כבוד קראו לפי הכבל חור
 ינעם שנינו לשון כבוד וכן כפל למורדות וקרי למיטות כפל חוריר
 וקרי יטאותן וכן אה המרגל רבע דב דוגל מטק ינעם וכל רי שרדיו
 משמשין כן להדליק האש מטב חסרון הענינם אינלם בעבור המרי
 ואחול פי רבונעם כמון שבונעם כלום הצרע שבזכר היונים היו מוניציו
 לאחול מטב הרעב כן היונים היו עפים רחוק ואוכלין הצרע נבאין אל העיר
 אל קץ והכ פיז מוניציון מה שבזכר ואוכליו דבב דבב שפי ישיע
 והשם מוניציו דבה הוא כסיל יבא יוסף אה דבב רעה כי אה
 שהן סונצין ומדברין עליו רעה אך מוניציו דבה הוא שקר ודבר מניע
 כמון וניציו דבב החורץ ומוניציו דבב החורץ רעה ייש מוניציו נבלא מניציו
 והענין מורה עליו כי שמעתי דבה רבים ודבבך לא תשוב דבב וכימין
 דבבך פי לפי ענין חוקט וכן חזק אונקלוס וכומי עלי מורק חקט
 כלום שהיה חזק במי חוקט ככומי העצמות ואחול פי דבבך וקירך
 הפך מדאכטן טעם כי ימי חוקט ימי הרעה ורמזון וענינו כמון שפירש
 המרגל דבב פלי דבלי דבלי חוקט ומארים רבלים ניצמוזים
 היא חתיבת האנעם ביטות מקובצות ורדוסות יחר דבבך ורוב
 באשמו דבב טעם חורץ ובצרי ין ביטות רבע כן
 דבב מטלי בשון דבבן כאשר ידבן החורץ ולדבב כן מהור והמור יש
 אה דבבן מאח דבבך לטבף הכרח והשם אום ודבבן טוב הוא בשנים
 נקודות והקבוצין כן הדבבין וכן השריון נמה שלא נאמר טעמו מהדגש
 ורובע דובבן איש באחיו ידבבן ענין חבור והטעם העסק העבר
 והדבב דגב יאוריד בקשקשותך ולשוןך ארובך לחיבך מדבבן מלקוח

ומטרא ייב. והיטך לחו. ונשם ידל כ הדבר ידוע. כי הגשם ידל הכל
 לא בא לחו כי אעפ שהוא טעם העץ לשם עץ הגשם ידל אותו והר
 הגשם בשליחות ית ובריטט בא אעפ עולם סמטו טהף כמו שאר
 בזה הענין הרי שדול סאה שלחטים ורעה דין הוא שלא תעמי לר
 גלה כמטרגון טהף ושונים שקלקלו עבדים ליהן את הדין אבל יש
 מטרגו בו שם חלו. ייב כמו גוף מן הארמית געמה יטטב. והטון הוא
 כמו ספריטט ענין מטר. והקבוצ וטה. געמכר בעט. והשם ביהן
 אחר לא געמה ביום פעם. הוא מפיך ולפיכך טה שהוא שם. והטפד
 גיטי בפלס גורל. וטא מחבר בשוק כמו הללו כרוב גדול ופי לר
 געמה בום פעם. ירחן להיות מבטן שלא נמכר טעלו והמיר להט
 הקריחה לא לטור המפד. וכן והעלמה יניח אור. עבירה בערס קין
 וכלה של ראשה והטעל הטסק היט בבבל הגוים מעשימי. ית
 חטים בגר כהוד כ מלחה גר. הוא לעולם טה ווחי בהטסק. והקבוצ
 דורכס גרות בטבת עגינים ידוע למטון על הקריחה כרשו בו כ
 עשה דוד המזמור בהיות בכת.

ואשר הם בני ארבע אוחות

גבעל והטטה גבעל הוא קה הפסח. אל כ הטשחן היה בקה של
 לפיכך טכתה. גזבר הוא המפקד והאונר והארמית ולכר
 גזבריא רי בעבר. נהרא גלמוד יהי גלמוד שומם ויחיד
 וכן שפלה וגלמודה. גזר וגזר ועליוטו כמו אונר וחן גרר
 טכס או שלטרה. גרדים בראש אמר גרנס בלש
 ורומה לו כדבר רלל גררי. חבר יטא ועקיס לגרר ויהך. וכבר
 זכרנון בשרש גר ורה.

נשלמה אות הנימול

נחיל אות הדלת

דר דדיה ינוק בכל עת ששו דר בגוליהן הם השדים דאכ עיני
 דאסה מיט טל. וכל טט דאכה מלחה והטעל
 בהטח ען הפועל ומריבות טטטטטט ומלחכות והשם ולטט טרון
 ידאכה והטקור מן הקל וטאנסטטט ללחה בטקל לוחכה אה יל לחיך והשם

הספד של ענין המעורר על ענין הספד וזה הדבר אשר מל המעב וזה
הענין אשר מל המעב אין מחסור כל דבר שום דבר ענין בעולם מכל המינים
אשר העולם ירץ אליהם ולא ימנה דבר וזו מכלים דבר ולא ידעה בך
ערוה שום ערוה בעולם ירפן לטרש כמנהגם על דבריה מלכ ירוק על דבר
בעולם וכמו הם רבים וענין דבר כבר מוד בשש תקורות והוא ענין מיתה
ומהגון מה דברך מות והפעל המסוף ממה דבר שמים החותם והנבל והדבר
מה כל דבר המלוכה ינין מנה מן דבר אלימן באטן ומפשיה אלימן כמן אירל
הארץ ינין מדענין הזה המכנים מה מצרים בכל מכה במדבר מן הוא כמשמט
ופי שהם עלים סוף בכל מכה כמן שמה מה היד הגולה שהם בעשר
מכות ופי במדבר במדבר ים סוף ינין לעמא עביר פרישן במדברא ואחזק
פרשן כמן דבר כמן ומדברך טווח נכן פירשו לה הליהם שהם מה מצרים
בכל מכה ברברו וכמדונות לבר וענה הוא בעצמו בא מי יעלה מידו מדבר
סיע המדבר הגדול מקום שאדם שומע שזינו עבר נמש נמשב וכן מ
מקום מרעה הבחמות יקרא מדבר וחוק מן העיר זה סמך לעיר כמן על פי
דרך המדבר וענין טעור כמך הדברן מהגון וכא בשש ידעה כמן ההבל
ונתן מה הערס והולך מעמרת כענין ומספטן להחסף כמן נרען כבעים
כרבים ופי כמן כמעגל ודומה להפך וינין דבר והבין כי מה נקרא מדבר
מקום מרעה הבחמות לפי שהרעה נהפך שם הבחמות וינין מה הימון אחר
המדבר כמך כמר שער רעיון דבמדברא נמה הענין אשים דברות בים
והם המדברות הגדולות שקושדן חוקן בראשיהן ומענין חוקן בים וקורין
וחם רעין וקלבורה אשר בארץ אשר ענה דבורים סכנה כדבוריה כאשר
הששיה דבורים אפלייש בלען להיכל ולדבר ידוע והוא הבת הפעמי כמן
שמה ויכן לו מכות לדבר לקוש הקדשים ומה ודבר כמך הכנה היכן לירם
שם מה ארץ ברה וזו והבית החיטן נקרא היכל דבש דבש וחלב ידוע
ונקרא הפמרים דבש וכמרון הדבש הרבן בע שרם ראשית דגן
הירוש יימר ודבש נכל הפנחה השנה ולא ירפן לפרשו דבש ממש כי זה
טבוחן כמרון מהדבש נכן פי רזל ארץ זה שמן ודבש ועל דבש הגמלים
היא חטונרת הגמל הדכה גבטן שעלה לו על גבן וכן כן המדון ועל חטונרת
גמלן דבש וירפן לרוב בקרב הימון ששטן וירפן כמן הדגים ויכן להימרת
דבש מה השמש וסמכותה הדגים ינכח שהיא בשמה דבש כמן

הקורין

נחמ קמוץ נחמ שמה סמוך כמו ירדב לן אהר אלף היה חסר לסוף השם
נהיה ראוי מורבק למלקוחי ניש שירפבו ענין השנה נידבק צנתי ורוב
פלשתיים אה שאול נידבק גם המה אירייהם היו ראויים נידבקו כמ
ירבקו אחריו והקל פן הרבקת הרעה נמותי והרעב צנתי אהר דוא ס
ממות שם ירבק אחריהם וכן הרף וישנה ואחריתו כל לוי יין דדי
רדיפה והשנה ואיטן יונאין חנין מהענין הראשון אבל הם מעשינים
כי המשיך את חברו רבן בן דבר ואין דובר לין פן בנה עלהמר
דוברות דבר דבר על אופטן הדוברות על ירדי עתק והנפשו
ול בן ההתמדה בריער לפיכ הנה בלשון נפול את נדבין ירמי לו הנר
בן מה עליך והכבר דבר איש ארוני הארץ ניפל לתר אהר חיי דבר
פבל כה אדבר בן כי אה דבר בחזון לחסידך דבקה לשונת לחיני נידבר
ביהונקן ברור טוב וידבר לו ס משה לאמר מאשר דבר לך ואישר דבר
לי ולא יכלו דברו לשלום פי דבר אהן נכבדות מדרב בן נידבר השם
בלהים והדבר מרים ואהרן במשה תשכ באהרן הדבר ודברה על
הנבואים כמול הנבואה דברת אה עת לבב כלל חשבה פמן שבא
גם פן לשון האמרה בנה הענין ושלא נזכר פועלו ממות בונס שידובר
בה וההתפעל ישמענו אה הקול מדבר לו משפטן מהדבר אליו והשו
דבר גדול ודבר מה ירמי סמוך למלת מה נדברים אחרים ובתוספת
הא דברה על דברת בנה הארס על דברת מולך ירוק או ברגש דבר
ישא מדברותין או בתוספת מולס מדבר נמדברך טווה או ברגש טבל
תוספת דבר נדריבור אין בהם תמלה דיצר ה במשע נעשן הכר
כמון אמרה לא מבלי סמיכה ל האחר כמו שיש הפרש בענין בשימוש
הלשון ב האמרה אינו מבלי סמיכה ל האחר וכריבור הנה כמו שהיו
אדם ה אה אלה אה המכה פלן אה לפלן נאעפ שחן הסמיכה בתוספת
לשעמו הענין כעין כי המאמר עם הסמיכה כמו אמר נא אחותי אה כי
בנראי ירמי לוא אמרי נא לשונלים אהרן וכן פקסר יש הפרש ביניהם כי הם
המאמר קשור עם ס ועם למור השמוש לבד והדבר קשה גב עם בג השם
השמוש ועם אה ועם ולא פן המאמר ומה שאמר אמרה אה בלב ששטן ה
חשבה וכן האמירה בלבב יש כמו ענין על דבר היסודות על דבר

דוד יסודו וזה השם אשר היה שם בעת המעשה היה דודו אחי אביו וכן תי
 לשם המושל אחי אביו ועל דודי ונאמר לו ונאמר לו טובה דודי סנין
 אביו וידועהו וכן שם אביו את דודי לך ונראה דודים על הכרך ועל
 בבור אביו כפי מדור המעשה וישימו את ראשיהם ברורים והנעשה
 מן כל המעשה וברורים ענין הכל קדוה שם דודי תעשה נוספת
 מן כל המעשה וברורים ענין אחריו בלוא לך הדור האחר וענינה
 סלים וכן יבין מן וישימו את ראשיהם ברורים בסלים הדודים
 נראה וישימו דודים מעשה ברורו בע אשור שיהיה בהם הלך
 נוספת אולם שרש אחד שהם שרש עשב שהם ברורים וכן ונקבר
 מדין כלשם דוד ודודו בנחמה ענין נחמה וכן הרים כמו דוד
 והיו הגר וקדוה חולה לפי שזון המעשה דודים סלח פחה וראשה
 ודבריה כבוד עליה על זה היה לבן כל היום דוד ומשקל אחר עלי לב
 דוד שרש במשקל נגב והיו המעשה הוא למד הטעם והעם על דוד על משקל
 סנין ולדברים המה כדודי לחמי ומשפטו רזני והחכם ויהיה כפי כד
 לחמי הוא סנין מן דודי והענין שהוא שם ומשקל אחר כפי דוד חזקה
 זו היה מקור ומשקל אחר בתוספת מים מרוב מרעים הרעים ועל ויכרוה
 את מעדהם מלבטיהם דוד דודו ולא כלו קום כמו נדחו שם שרשיה
 ועל לדבר החכם ויהיה שם ענין הענין ועל דודי מקוריה
 שם דודו את העולם מלא כפי מיעוט הדחב ענין דודיה ורזל עשה
 נשואו כפי הלשון הרבה כמו שאמרנו מדין ומליה ומדין דוד אורבו
 במדוכה ענין ענין במכרש והדינה איה כל כך דוד כמו השחקה
 וכן ענין כדודי רזל שהפריסו כינחם באומרים במחוסרין דינה כולי על
 ילמא לה סנין במחוסרין שחקה הנה לדבריהם שהשחקה ויש דוד מהדינה
 וכענין זה ענין הענין אל שוכרן עלם דוד סנה חמה נטשי כל
 ברומה בעך הים מסתפק פרומה והם שבו רומם במשקל ימים
 לא שם שוק וזה חולם ואשור שהוא משרש רומם וכן לחמן רומם וכענין
 המעשה מן המעשה עם המעשה גם מרוב הרומי ומשפטו תרומה
 לרומי ויהיה ענין הענין והמחשבה לברן איה לא שיהיה ורוממה ופי
 בהם ויהיה אברה ומסלה ופי מזה משה רומה לי קדוה משיבר המעשה
 ופי משיבר פשוט לעיני רזל בעבור שער

חזקת

מן בנים בני מן שש שני וכן סמיכות דגה דגה יאורך תבואש דגה בשוא
ואלו היה דגה מעני העין לא היה משועה בסמיכות כמו מן קמה קמה רשך
אבל לפי שמדענו מבואים דגה כגון באלף שהוא עין הפעל וכן מוצא הפעל
ממנו וריגוס והואר במדות העין הפעל דגים נכתבם עור בצד ש
דג והאמת כי נשתמשו בו בשני השורשים ורבים כמו הם דגל דגל מחנה
הורה בשש נקודות והוא הנם שמרימים ראשי החיילות והפעל ממנו
דגול מרכבה וכאם לאיט נדגול איזמה כגדלוה דגן דגן פרוש נייער
ואסכת דגן והוא שם החטה והשעורה וזו אחת משאר חמשת
המיטן אחר שמורה דגן קרא דגן ונקעה נדגה בגלה ענין אסיפר
והקבוצן נדמה לתדן חמרים חמרים דגורין דגורין דדח מורה כול
שנות אורם ער בת להים נקרה מהם תין ההרפצל והדיו
אחורה אחרים נענין הטלחול והטע והלך מעש מעש וכן ברברי דגל
האשה מורה ארבעה מדרין עלים נסיחים פי מדרם מורה עמם כלום
אתנעב עמם דהב שבתה מרהבה תואר לעיר בכל שהיתה מלאה והב
זו שהיתה לוחות הזב מס מן הממלכות מתרין זב רהבא דהם
למה היה כאיש נהם ענינו מאדם מבנהל שלא יוכל להעיר
בעת יצה איספרדנט בלען דהד וסוס דהר מרהרות דהרות אבריין
ריסת הסוס במח הליכרמן תקרא דהרו ופי אבריין על הסוסים
האבדים דהר ותאשור והוא עין ממיט מרזים ופי דגל דהר ופי רשול
שף בלען דוב דוב אורב הוא לי נהמה כרובים שתי רובים הדגם להב
להפליע המה ברוב והיא חיה ידועה וזאת רובים על התקנות כמו מן
נמלה נמלים דוג עמון שלין דוגים דוגים תעור ליברי הוג וכו' תמורת
היו לדיגים רבים וריגוס ומלה וריגוס קעה מרדוקים אמר
שהוא מהפעל הכבר וראויה היו להרעש ויהפן שהוא מהפעל הטוסף ותמו
האז הבטין והראוי והריגוס וימנה דג גדול ונבתי באלף מביאים דאג וכל
מכר אס את כל דג הים ובלשון נקבה מומע הוגה והקטן על ידי תואר
והדג אשר באור תמות דגת אודיך הפאש דגה נכבר בתפוסם בשדש
דגה על עקרים נמשקל אחר בסירות דוגה דוד דוג שאל אחי אבין לבג
דוריהן אחי אבאן דורתיך אשר אחי אבך לצניע חמול דוגי דל בן דוגי
פי בן העברים סמון שאח וקם את לוט אחיו ואפשר שיהיה זה חמול אחד
שהוא דוגן והיה שם בעת המקנה פי חמול המוכר היה בן שלום ושלום היה

ואין יגור לכל זה הרוחק אלא רומה היא האומה שנקראת רומה מבני יס
שמונה ומשמנה ורומה ומשא ופ' משעיר כי משעיר יבא להם המחריב
ומכר שער ישימו ינפס במגדליהם ומרוב פחד יקמו כללה וישאו השו
השומרים מה מלילה וכן דעת ינה רומה שם אומה שלא תרף רומה
דון דן דין עב רבע להם למען רענן שרון אשר דון לא ידון רוחו ד
אעב והשם דין לא רע והתאטר והיה זו לדין ודין חלמיות והמשל
והיה כל העב נדון והפעל הטסוף דן ידי עמו ועמה לדין עמים להדי
כי הוא מקור ואלו היה שם היה למר השמוני בשמו וכן דין להי ורמוה לו
משפטו הדין כי הוא הינוני אז יהיה דין לפני שם ושם הדין גרה מדוי והוט
הדין והמנה למר במות מדינים ישלח ואשר מדינים סריני אשר ובהעם
עין הטעל ומשל מדינים ומה לא דון רוחי אפטר לום בן עץ ושיהיה קמיו
הפא שפאיהם טן יהיה הטח המורת הדגש כמו שהוא בדין יעקב שמשפטו
לחיות ויז' סן לא ידון משפטו לא ידון שרשו עין מן ויטה חרבול טרטה
שכרוטן טרקה טרואיר בלש והחיה ר' יהודה הבא לא ידון רוחי ויהי כל
העב טון בעשין גרה מרון מדינים ישלח עשין בטע עינן שהוא מעשין
מדינה וכן פי אגול לא יהיה רוחי העליז שנסחת באדם לא יהיה כמדינה
עד לשלם עם הטק כי הוא אינו טעה מהמות הדק והדק נמשך לתיות
הבהמות באשר הוא באר וברחלה הבשר שקועות וסקועות המצוות
אחריך קב טעה אם יחון בהשובב אם לחן חבלה חותם מן העולם דון
ולטען הרוץ דאכה עשין ששון נשמה ורומה לתרין שישן אמה ממש
דומן עמה דון דור מרון באהלי רשע כהנא גור דור וכן דורי נטי
ועלה כלום
מקור בעולם נטע ועלה ועץ וגם דור העצמי
החכה והוא ינוני בטל שוב קוב והשכ אגיל המורה מרורה איז
ועינים רבה עשין הטל הפערה הדולה דור חוזק נרוז בא והקפץ לחי
ידח דור דורים ובלשון נקבה חורה בט ישראל דורות עולמים לדוי
לדורותיהם בריה שולם ומן חיי העולם ניתן צב טעה דורי נטע ועלה
כלום ומן חיי והוא מעשין פראשון כלום כל ימים אשר האדם דר בעול
הוא דור דור אדום ידושי האלק נסטר ורשדות אה בשרכב
כי הפשוט בעלה דעה והלק המורת הא ומרושן בעלה
שהיא דעה שהוא אובלה כל היום לא בעלה שהיא חרשה שאינה

להדגיש הימין שנקיים מפיח פרושו כי מה יועיל לו וכן המסל בפי הס
 הסלים והפעל הכבד חרומוך וז' כי דילית רוממות לפי דליותי ליו
 בעל דליותו השכנה העבים הרמים והגבוהים ואפשר שיהיה פגור
 יול מים מדליץ כלום מוחה עבטן יזלן מים דלח והרלה מים ברזל
 ביחוקק' וזל הרלחם רגל חרם עור ופרסות הבהמה לז הרלחם
 עור עבטן הרסה עם העברת מים טרבוור בלש' דלח יזלוק
 הבב' והשם דלח עור בשש נקודות הוא טפטוף המער בבור
 וכן בזבדי רגל טרונן כלי חמת הדלח בשבת וכן ס' לזה דלפה שבע
 כי הרמט יורד טפה טפה וכן על דרך משל דלפה טפש מחמנה כמון
 במסתרים רבבה טפש' דלח ודלקן בהם ואכלוס טפשיים דולקים
 ולכ רע ענין הכערה בקרחה וברלקת שש חלואים השורפים
 מדוב חסדימות והפעל הטסקה חלק החש' יין דלוקים ועץ כי חלקית
 אחרי חרין לולקים יפעל פי חרין יפעל ולחבין שהם הדולקים אחרי
 השש של החרים דלקותן בגאות רשע דלח עני מרלוק אחרי פלשתה
 עשנה ענין דרסה ואפשר שיהיה מזה הענין יין דלוקי לפי שזמן
 סכר ירדט כלום הם רופים היין והיין ירדט יפעל למשנאות
 דלת ל הדלת מן ס המזווה בשש נקודות וזוהר הדלת והמזווה והדלת
 סגור אחריז והדלת תיסוג על ירדה ולשנה לטמוה לפי דלתי
 ולרבים דלת הבית ובלשון נקבו יצטן הדלת דלתות לז העמוד
 בשערים ושהם דלתות לדלתות שהם מוסכנה לדלתות שהם לדלת
 אחרי נשט דלתות לחמרה פי רז' במסג' מרות חרוב דלמו היז דין
 שהם מכבטת ושהם מבחון החיטטה נבמורה לתוך הסגור לכסות
 עבן של סתל והפעלית נבמורה לתוך הבת לבסוף אחרי הדלתות של
 הבת היה עונן בגב מונן מאחר הדלתות כמו ששטייה שם לדלתות הבת
 הסגור יקבחו ברלחן וסא דלחן והוא במסקל עמר יקרא צ' ס'
 דלת הסלס כמו דלת בשער כמו שזמ' ויקבחו ברלחן והוא דלת המזרון
 וכן במשנה כל הסלים שעלין בשבת ורלחונתן עממן שלש דלתות
 לארבעה פי רפין שכן דומין לדלתות שישמחו ויסודו נבמורה דלחן כמו
 במלת על דל שפת' כי משפטן על דלת שפת' דם דם יחשב לחיש

ובאלו והדומים להם ענין כרייה וכליין וירבן לפרש מזה הענין אשר שאיין משרש
כי ה' אלהינו הדימנו ונרמה שם ידמו לשאול ונרמנו מאות השלום ומה הענין עני
נדרה ולא תרמה כלום לא רבטק וע'א נמוח לא כן ירמה עניינו יחשב וכן וישי
רמה לכן דמינו להים כחסרך א תרמי בעשך כאשר רמדת וש' א דומי לך
א תרמנו לו ונמשקל חוזר ויליה ולא דומייה ל' נאלמה ולא דומייה ל' והרמז
אך אל להים דומיה נמש' לך דומיה תהילה ענין שתפיקה ייש מטרסו מזה און
לי כי נדמיה ששהתקנה לא אוכל לדבר ופ' לך דומיה תהלה להים אל שאתק
התהלה נדר פולך הענומים שלא השיך תהלה וירבן להיות דומיה משרש
דום והיזר ליהם כינר רחמים שלישים וירבן לרמינו להים כחסרך ענין
השבר והתחלה כלום שברנו להם לחסרך דבן היו דומן לארמה כדומן על
פע השדה בוא זבל האשפה כדוש מרובן כמון מרמנה יאס העבר
הייתה למזואב כמון שוחו מרמון רמי ופ' נדרוש כיוצא בעברו כמון מרמנה
למזואב כמון שרשין הרבן במקומן דמנע ודמנוע רמנע והרר עני דמנע
דמנע על לחיה ולא ח' הבוא דמנע תך והקבוצ כלו כדמנע עני
ידוע מולחך ודמנע לא תמחר כמני לשמן או לין יזיוד מן הגר ברמנע
טפה טפה דנך כדונך מפתחש הוא השענה דעך דועבן דעך טרו
ומה שלא נזכר טעמן ממנו הדגוש ואס לא נמינא דועבן כמינע
קוינע והטעם נעבן ממקומם ענינע הכבוי והכליין דפה כן אמך
בין דוש הדבה הוא הרעה והרע חב' ז' כ' מורכב משתי מילות דו
פ' ודן הוא שנים בארמית למרוב טן דו דו כרמין וכן בלש דו שנים ופ'
המלה שתי כות ודבר וחת לטען וחת שלא בפני דפן ודפנים יוס אחד
ענין דוחי כדמנען על הדלה קול דודי דוש ענינע ד' הדחיה
והכות על הדלת דק' ער אשר דק לעבר פרה וישחן ער אשר דו קמין
כצור החתונן הדוש הרם והזק ופרסן לא דוילט והרמז דק
מחוסס קשר סודס דקס דקת בשר והשכלים דקת והטעם דק
לעבר והקת עמים רבים נשחקת מענב דוק שיט חותת אורקס וכמב
י שקב כן חלשד הטעם מזה כלה למדק בזכר הימס בנידו נעמן על
משקל לחולו וירבן היוזן כן הכבד נמשלשן להדק כמנ שמתבא בחלק דו
דוקדוק הינעה כדון שחם כדחוס וכן לפי רעל דודק חן חבלול בעינע
פ' חן ליה קתס חן חבלול בעינע וכן חרול כדקן טבען כן חיים כדק
יעל טעם דק יעל חותם דקד והכינון ל' חת ושא דקד ח' שאל
ירקד חת שכהם חקד ונענע כל הענין דקד והטעם חן

אל כבש דמי וקייבוי דמיס ברמיס נענן ורחמנן הארץ בתידיס קול דמי א
אחד והסגרת דמין סבין ורמין עליו שוש וכן אין לו דמים בלתי א
הרצון אין יעלז ענש דמין וייק דמס בששן ניילן בנעין סוס נערך
והרבה שרבושו כן רזל בעעין ערך החליף לן שור בפרה אל תעמוד על
המקח בשעת שאין לך דמים ורס עגב לרס אדמימות היין אחוה דמה
לרס דמס מער רחמון ולא דמון דמון ער הנענן אל כבש והשכ יקס סערה
לרמיה ופי יקס סערה ואחר כן ישיבנה לרמיה והואר קול דמיה דקה
דמיה וקול אשמע התמונה שהייתה רוחה טעם הייתה רמיה ופגם הייתה
משמעת קול אין פי הקול שהייתה שנמע היה קול דמיה כלום קול נמוך ומשקל
אחר עור לאין רומס וכן שבו רומס פי כרומס או מוח שם וכן טוב ויחיל ורומס
הואר והפאר שיהיו משרש רוס כמן שכתבין והנענן נרמון טעות השלום
אל הרמון בענה וז מרמון הרומי והוא לשון טפל על לשון דרך יחוד כי מרמון
שם עיר למואב וכן דרך העיר לדבר לשון יחוד בנה המקומות כמו בחשבון
חשבון עליה רעה ונקרן העקר בבית לעברה עבר התפלשי וירמון למן נע
ענת דמון סוסן יבונשן דשעם דמון לשאול ורמיה שם ואדע אב קל כה כי
דמון ורמיה שרמס נרס בעקל יפל טפל והפעל הטסוף כי הו להיט הדרימון
ענינס כנעין שפדסיה שמש בנענן רוס וירוס השמש פי ויעמוד השמש
כמו שפ כן רזל וימ מענן קהר לשון רזל עם דמיומי חמה האטק דס פירייתן
בארש אטק רוס לוז והחולל לו עעין שהיקה און עעין כחולת וכן דמון ער
הענן אל כבש עעין כחולת וכן אק לחלבים דמי פשו דמיה לן דמיה לן בעעין
ביופין דמיה לקוח מדבר וזאת קוסרך רמיה לתמר
הנה והמענה דמיה והפעל כבמות נדסון והמוטלה נד ורמיה פי ואהיה
רמיה רמיה שומרון מלס והפעל הכבד דימיתך רעתי וכבר העבאים
זרמה ומה זרמה לך וההפעל זרמה לעלין זרמה והשם זרמות החיות
בגלמט סרמותהן אמך כגן ברמך פמון ברמיותך כן איתל פנה פגרה זרם
לבלות שאול כמן ויטרוהם ורכ חיי ואון זל כנה שאון עעין רעיבות העבנה
לפי שכל דבר הינו מרוב אחר ופגיש סוסמן יש בג מדעיבות עכען והשם
במשקל אחר דמין דמיוט באריה יסוף לטרוף ועץ ורמיה אמך והפעל כי כ
רמיה כל עם בעען כשחר רמיה רמיה סולך שרס נרמיה אשקלון איל כי
רמיה איך רמיה נדמון עמי ויש לפגיש מזה רמיה שומרון מלס והשם
ברמי מי לכה בפלס פרי טבו יבוי ויש מפגסו מעעין זה אמך כגן ברמך

אשר עליו ליה געיא וכפרתו נכברתו מעשות דרכך דרכ סיכרת נורכך
למחות מלכיה ענין כלל אחר כי חכמי הארץ נעסקו ומה שישתדל בו
הכל נקרא דרך וכן המצות והעבודות כמו שאם את הדרך ילכו ברה
ניאמו יציק דרכו כי יודעו דרך יציקים נרוך וישעיה רצבר נבחרוסטר
מלך מדרך כלל וכל דל דריסה הודל וכענין זה תרתי נטשי עז יסר
בית השירות ופ' הרמס האויב בענין כחוקר בגת יחמה תרירך יית ולי
אסור שמך והרש ולא השנה יין בחלם בקריאת אשר ובק יין חטף בקריאת
בן נטלי דורב גמנת בשבת והכבר בגרו עד הדריכה והחירק מקום פרי
והוא מקור ענינ דריסה והדישה וכן דורב כפס סוסך חומר מים יבים
אז פ' דרכה בים על סוסך והם הענינ וכענין משיכה הקשת ועגירתו
דרך קשת אל ידוע הדורך קשת וכל קשתו ש דרוכה ידור חיצו דורב
חיצו דבר מר והטעם הכבר ניזרבו את לשונם משפטו תרטי דרם
ים ודרוש ירשה הוא הנמן והוא הקב כי כלשונות אלה יקרא דרש
דרש דרש משה נורשן מחברותיהם וכל י ערבן אלע כ
נטר הלא עליו ליה כחמה חטף דרושים לכל חפציה נדרשת חרות
הדויש וישעיה כל המצא בחולם בקריאת אשר ובקמץ חק בקריאת
בן נטלי לודיש הדבר נסוף בן היז ומשפטו לודיש נגל לודיש אה ו
והטעם נגד דמון הנה נדרש נדרשה ללא שאלו האורש אדרש להם
החלק המורה הא ומשפטו האורש אדרש ור יהודה כה כי החלק האורש
למדבר והדגש לחסרון פז הרטעל ועבן הוא וכא האורש אדרש כתר
לחך הדבר כמו האכה אכה אבי ופ' נדרשת ללא שאלו נמצאת וטרמתי
דרושים לכל חפציהם מזומנים ונמצאים לכל חפציהם בים והשם במה
הבא עתה שירושלם הדורש שמה כי הרברים מזומנים בו וכן על
מורש ספר מלכיה ספר שמזמן ספר שמזומנים בן דבר המלכיה
והדורש ימצא סס דרשא דשא נאור מדבר והפועל הנוסף
תרשא הודך דשא ששעריה עלי דשא עשב בשש נקודות
והוא נקרא כן במחלת יאמר ושיגל יקרא עשב כי שום דשא הוא המחלת
השעולה בעשב לסרך בא ממין פעלה כמו מן ימח ולא בא מן השעב
יית כי הנטשן כעגלה דשא ומשפטן דשא בפלס חכמה נגרע
הוא כמו שנקרעה מחלת שימא מלכיה השליט שמשפטן שימא ור
ינה החיך זה הפ' בעבור כי היה לון לום דשא בתרי השני כמו מלואה

הפעל הכבד אנשים מרוקרים ומרדדים במוצאיה השם כמדקרות חרם
שבין כלב טענת החרב נכרא בלעז דר ורר וסנחרה רבול אמ שהיו
קבן טובה שהיא בכרוב הים ורורה ^{שמה} פושבה באמצע ^{שמה} והאיה
להם כנהרים ומתה שאהל כ לט שקרא האכן דר שקוראה דרור לכל בעלי
סעורה כלום / שמעשירטו דרר וקוראה דרור חפשי מר דרור המור
הטוב שהנח חפשי מן הזיקה ^{ומן} הגשונב ^{דרור} ין לה כרור
לעוף שם עוף טמא והוא שקורין בלעז רונדילא ולכס נקראת דרור לט
שהיא מקננת בבתי מכלי כמד אילו היא חפשת מבני אדם שלא לכוף
דרג והיא דרואן לכל בשר ^פ מיווס יהיה לטל בשך מראונ חתם מרוב
הנועלה טבהם וכן נאלה לחרפת לודאון עלים נעקר מלה דרואן הש
הנועלה מלשון רבנה ול הדוא והכנא שבבגונה כשירין מטב שדן בליה
יהי בשגה מלוח דרואן מספ חזינא דרב ולהציב דהדרבן ועד נבבט
בן ארבע אונות דר בסהר ^{המרויגה} ועליו המרדנות
הרץ ולא השלה במעלות ולא הפק ברובן דרך אשר זך ב
דרך טוב מיעקב אשר הודע כן ויליכ ^{הטעם} והפעל
טעל עומד לא הודיט בנ שחץ כלום לאררט בן והדרך בטעלים ואשר
הוא טעל ינא דרך עגים במשטב הדיכט באמתך מטחה הדיכט
^פ מטחה הדיכט וכן פ מטב טיחון עזיטון נאטשר שיהיה והדרך
בטעלים גכ טעל ינא והשם דרך המלך בשש תקורת וילך בדרך אחר
זה הדרך לט בן בדרך אשר בא בנה את הדרך לט בנה לעשות דרכו ^פ
לעשות דרכו משם והלאה ונעטב שם כן יאמך והאברו דרך ^פ האברו
מינ הדרך כלום כ רכבב האבר כמון שך ודרך רשע האבר ועל הדרך
הזה נבלה עליה שעליה נבלים הנה אנט הולך בדרך כל הארץ כמנה
כי השחית כל בשר את דרכו מנתון כדרך שים לי מטב השים והיא
הנרלה וכן אהרן בטעם נאטבן יטא עליך בדרך מדעים כמנה מיתרים
כמו שהיו מכיכב אורק מיתרים וכן וטאון בריר מצניכ כמנהו שהיה
במיתרים נידן הקדולה שהיא בהם ^פ נאטבן יטא אוחט מעליך ויכלה
אוחט אוח ^פ נאטבן על המטה שיטא עליו מטבן כמון שעשה כמיתרים
וכן נאטבן על הים מטבן יטא ענור על הים מטבן יטא ענור עליו כמון
שענור אוחט על הים בטענת המיתרים והקבוצ על דרכים ישבת
להם וקבוצ השש נעקש דרס ^פ על באחת ניה אס למד למרו
את דרכי עמי להטבב בשמי ח ^פ הולת מעבדות כמנהו והמסורה

שְׁלֵמָה אֹת הַדֹּלֶת וְנִתְחַיֵּל אֹת הַהָא

הַה הַלֵּלוּ הַה לְיוֹם וְהוֹסִיפוּ בְּהַאֲלָף בְּרַב דְּבָרֵיהֶם וְאִמְרוּ מַה לְיוֹם וְאִמְרוּ
 מַה לְיוֹם וְהָיָה קְרִיאָה כִּי עַל הַיָּמִים וְעַל הַדְּאָגָה הַה הָא לְכֹסֶה
 זָרַע וְנָס אֵת הָא דְרִכְךָ בְּרֹאשׁךָ עִתָּה זֶה הֵנּוּ הַכֵּל וְיִלְכֹן אַחֲרֵי הַהֶבֶל
 וְהַכֵּל וְהַפְּעֵל הַנּוֹסֵף מִהַבִּילִים הַמָּה אֲתֵבֵם וְהַשֵּׁם אַחֲרֵי הַהֶבֶל וְיִהְיֶה
 וְהַפְּעֵל הַנּוֹסֵף הַכֵּל הַמָּה בְּשֵׁשׁ עָדוֹת וְמוֹצֵי הַכֵּל הַבִּילִים וְהוֹאֵר רַבֵּי שְׂמִיטָה כְּלוּם
 וְכִן קְרִיאָה רַבֵּי זֶל לְיוֹם הַיּוֹמָא מִן הַפֶּה בְּהַבֵּל פִּין הַכֵּל הַנּוֹקֵת כִּי הוֹאֵר רַבֵּי הַמַּחְבֵּטֵל
 וְהַכֵּל הַבְּמַהֲרָה הַבֵּן וְקָרְנוֹת שֵׁן וְהַבְּנֵס הַס חֲזוֹת שְׁעֵשִׁין מִלְּאֲכָה מִן הַעֲנַם
 אֶזְרָא מִן הַקּוֹרְרוֹת כִּמּוֹן שְׁעֵשִׁין מִצְנַע הַפֶּל שְׁהוֹא הַשֵּׁן יִיָּמֵ אֲוִתָּה הַשֵּׁן שְׁקֵל
 מוֹתָא אֲבֵטֵס וְהַתְּרָגָה אֵל שֵׁן דְּכֵל וְעוֹנֵסִין וְהוֹא הַשֵּׁן שְׁמַרְעֵ לֵלֵן בְּרַבֵּי רַבֵּי זֶל
 בְּאִמְרוֹס קְרִיבֵן לִיה עוֹסֵם בְּחִלְבָא וְלֹא אֲכֵל וְעַד אֲמוֹתְרַגְלוֹ וְפִסְיוֹת וְעוֹסֵם כְּלֵאִים
 זֶה בְּמָה וְהוֹא הַשֵּׁן שְׁקוֹרֵץ טָאֵן וְאֲשֵׁר שִׁיעֵשֵׁן מִלְּאֲכָה מִעֲנַם שְׁלֵהֵם וְכֵן בֵּל
 בְּלִשְׁתֵּן עֲרֵב נֶקֶד טוֹסֵם הַבֵּר הַנּוֹכְרִי שְׂמִים הַס הַחוּזִים בְּכּוֹכְבֵים כִּמּוֹן שְׁפִירָה
 אַחֲרֵינוּ וְדָנָה לֵן בְּלִשְׁתֵּן עֲרֵב שְׁקוֹרֵין לְחַתְנֵךְ הַדְּבַר הַבֵּר וְהַחוּזִים בְּכּוֹכְבֵים
 מִחֲתֵב הַדְּבַר וְדוּוֹרִים אֲוִתָּה עַל פִּי הַכּוֹכְבֵים הַגָּה וְהַצֵּה כֵּל שְׁעֵלֵךְ לֹא יִהְיֶה
 בְּדוּוֹת וְלִשְׁוֹת אֵם יִהְיֶה רַמִּיָּה כְּאֲשֵׁר יִהְיֶה הַצֵּה כִּי אֲמַת יִהְיֶה חֲכִי
 וְכִנְטֵס הַגָּה עֲגָה יִהְיֶה רִיק הוֹגֵן וְהוֹרוּ מִלֵּב דְּבָרֵי שְׁקֵר מִקָּרִי וְכֵאֵל בְּחֻלְסֵם
 עַל הַמַּשְׁטֵט כִּי הוֹא מִן הַהָא לְיוֹגֵי הַמַּלְוֹת כִּי הוֹרוּ הוֹא בְּחֻלְסֵם עַל הַמַּשְׁטֵט כִּי הוֹא
 מִן יִדֵה וְהוֹא כִּמּוֹן וְלְהוֹרוֹת אֲתֵב כֵּי שְׁדֵל וְכֵאֵל הוֹגֵן כִּמּוֹן כֵּן בְּחֻלְסֵם לְיוֹגֵי הַמַּלְוֹת
 כִּמּוֹן אֲתֵב מוֹרְעֵךְ וְאֲתֵב מוֹכַאךְ כֵּן אֲוִזֵל וְהַפְּעֵל הַנּוֹסֵף הַמִּיַּעֲבָבִים וְהַמַּהֲרָסִים
 וְהַשֵּׁם וְהַגָּה מִכֵּן יִיָּמֵ כְּלִיטָה שְׂטֵט כִּמּוֹן הַגָּה קֵטֵס וְהַיָּה וְהֵי וְהוֹא בְּשֵׁשׁ עָדוֹת
 וְמוֹצֵי הַצֵּן סֵלֵה וְהַצֵּן לִיבֵי לְפָתֵךְ וְמוֹצֵי בְּהַבֵּל עֵין הַפְּעֵל כִּיֵּה הַצֵּן וְמוֹצֵי וְהַצֵּן
 לִיבֵי הַבְּנֵת שְׂבִין הַכֵּל הַדְּבַר וְיִעֲבָרָה הַפֶּה וְכֵאֵל אֲוִזֵל כִּי הַכֵּל עֵשִׁין הַגְּמִינִים
 וְיִעֲבָרָה וְאֵין בְּלִשְׁתֵּן קְרִיאָה וְדִבְרוּ כִּי פִי וְכַתְּוִתָּה יִהְיֶה כֵּל כִּי יִהְיֶה קוֹרָא בְּמַה
 עַד שְׂבֵבֵל שְׂעָה אִפִּי שְׁלֹא בְּשֵׁת קְרִיאָה יִיָּמֵ הַדְּבָרִים עַל פִּין וְיִעֲבָרָה מִשְׁטֵרְתֵינוּ
 יוֹרֵה עַל זֶה וְכִנְטֵס הַגָּה עֲגָה כִּי הוֹא עֵשִׁין הַיַּעֲבָרָה וְעֵשִׁין הַגָּה בְּרוּחַ הַקֶּשֶׁה הַגֵּן
 סִינֵס מִכֶּסֶף הַגֵּן רִשָּׁע לְפִי מוֹלֵךְ עֵשִׁין הַסֵּרָה וְאֲוִזֵל פִּי מִמָּה הַשְׂדֵשׁ וְהַעֲבִין כְּאֲשֵׁר
 הוֹגֵה מִן הַמַּסְלָה וְהוֹא שְׁלֹא טָכֵר פְּעֵלוֹ מִן הַמַּרְבֵּב חֲגֵן דִּירָךְ בְּפִי הַצֵּדִיק
 הַצֵּה פִּי לִי זֶה דִּירָךְ עֲבוּה וְיִשְׂרָה וְרִזֵּל נִשְׁרַמְשֵׁן בְּהַה הַלִּשְׁוֹן הַרְבֵּה בְּאִמְרוֹס
 דְּבַר הַגֵּן עֲשֵׂה שְׁלֹא כְּהוֹנֵן יִיָּת אֲחֵךְ קֹדֵס דּוֹכֵן לְיוֹאֵי הַדֵּד הַדֵּד הַשְׂכֵּבֵי הַיִּזְר
 כְּדוּוֹכֵים יַעֲבָה מִלָּה שְׁהוֹא קְרִיאָה הַדּוּוֹכֵים כִּי לִירָן עֲנַמֵן וְאִי־שֵׁר
 שִׁיִּהִי מִהַעֲבִין חֲמָה וְלֹא הַדְּרִים וְפִירוּשֵׁן כִּמּוֹן שְׂמִיטָה קְרִיבֵן הַיָּס מִהוֹמָה פִּי הַיּוֹם יָס
 מִחֲמָה וְלֹא הַבְּמָה לֹח הַדִּים וְיִבְלַעִם כְּשֵׁהֲאֵרֵס טוֹתָן קוֹלוֹ שֵׁם שְׁהוֹא קוֹל צְרוּל כִּי יוֹרֵה

יממה וכן אין המלה נכתבה אצלן באות כ' אס בה' וכן נמנית במקום ס' ו
 וכבר נכתבהו שיש דני' דשן ואכל ושבג' ורשן טעל עבר והיר
 דשן ושמן גאר' דשי'ע' ורענע' י'ח' וישתמו' לן כל דשע' ארין
 והש' והרענ' ברשן טענע' בשש' נקודת' החולת' את דשע' כבר זכרנ'
 בקדוק במקומו' והכבר דשע' בשמן רחש' שטענע' טובה רשן ענע' וטל
 טבר טעלו ממנו טענ' ברכה הרשן' ועברס' מחלב' דשן' ומלה' מורכבת מהטעל
 והטעל' הדשע' מחלב' יע' אל שטר' הדשן' בשש' נקודת' והוא' המער' וכל
 העמק' והפגרים' והדשן' פ' מקום' שטר' הדשן' שהיה' חין' לדשע' אומ' שהיר
 אורת' המקום' נספ' לעיר' לעג' ופ' וכל' העמק' והפגרים' ה' וכל' משוח' אחר
 דטלו' הבן' פגרי' משי' אחר' אחר' וכל' אורת' העמק' היה' תוספת' לעיר' וכר'
 השרמות' על' חל' קודין' והנה' לח' רג' והדשן' אחר' אחר' משרי' אחר'
 לפ' שהין' שמש' ורשי' פג' ש' שלין' ומשמן' בשון' ירה' והטעל' הכבר' ממנו
 ורשע' את' המזבח' סיר' דשע' ועשי' סיחתי' לדשע' ועולת' דשע' סלה'
 הה' נספ' כג' ואק' ומה' לך' פ' ישימה' רשן' כלום' שי' אש' מן' השמים'
 לזולה' ולקבלה' כרשן' דת' דת' ורין' ואת' דת' המולך' ורשי' שנת' כרת'
 חז' והדר' נטה' עבין' הכל' התורה' והחק'
 והש' הם' כ' ארבע' אותיות

דשע' בפאת' מטה' וכרשע' ענש' פ' לפ' מקומ' כמו' בפאת' מטה'
 חן' לו' חבר' און' היה' המלה' מורכבת' משה' מולת' כר' משק' ויהיה'
 משק' מן' שקק' ועשע' מן' שוק' כלום' באחר' מברעי' המטה' ור' הוא' מלר'
 גסס' נמ' כר' שופ' כר' ריק' כר' אש' שהח' טענע' כר' כש' אש'
 דרבן' ולה' הרבן' כלום' קמוץ' לכן' טעל' ולכן' אשר' הכית' בפת' ור'
 לשש' משמרת' כע' וכל' הקטן' במשקל' אחר' רכ' חכמים'
 כר' בונה' הוא' המוח' התקוע' ברש' עין' והשן' קרא' מלמד' וכן' אמרו'
 במשנה' מלמד' שכל' את' הדרכן' כלום' שטעל' אורת' המוח' התקוע' בעין'
 בתוכן' דרדר' וקוץ' ורדר' כלום' הוא' מין' ממי' הקונים' וכבר' אש'
 רכ' קוץ' עב' דרדר' קל' שפוח' ששני' דרין' דרין'
 קר' קודין' כלע' ואש' ה' ב' חמש' אונות'
 דרכון' דכמנע' שש' רבנות' וכן' לזר' כמנע' אלה' והאלף' והכ'
 מעכ' דנע' אצל' בארת' חזן' וכבר' זכרנ' אורת' באור' האלף'
 בין' ארבע' אונות' ואש' נ' שהנשן' נספ'

אשענען מן השוקים
 טעל' הארשה' והמחט'
 יקרא' דרכן' והשן'

עשה רבני ממין לא אמרו מן לא אמרו חרבה ורי . חזה מים שומבים יטעם
 וכן ע"ה המתב . שגין שכבן . חי קטב והנא והי . אפטר ששרש המלה
 הזאת היא והוא לשון מספר . וי"ט במקומו היא בכל שיהי ישראל . היא היז
 האשה כתי לטובה הנשרת . היה חזק היה גבור יז . אס . עברת
 חיה והיית עלי למשא חסר . היז אשר היא במקום למז הפעל מהמכתב
 והמסרה עליו לזאת חסר וכן והייה לי . לישועה חסר היז אשר היא במקום למז
 הפעל ולפי שהוא כתי בהנך באחרונה לא כלל בפעל המסרה בחסר והמסרה הנכונה
 על והייה עלי למשא ליה חסר רחסר אע מהייה לו לאב אה היי לילי רבבה תהי
 נאלה כז זה אמר ויהי . יהי אור . והפעל נהיה הדבר הנביה כרבר הנדול הזה
 שניע ירוע . וע"ה נהייה ונחליה . ונעטן נהייה עלי תאנה נהיה הערב לטעם
 ששן שבר . ופי נהייה עליו נשחבשה הפך נשנה ערבה לי . וי"ט מזה הענין וחליה
 והייה כמות העם . ויהי רש"ע שנה אחת לכרש המולך . נשכח אש"ש שרי . גרתי
 היכן שאול . כלומר שכרו והמיתו אונתו וזין יריך להניחאם מעניינך כי פי ויהי
 רש"ע שהיה בכבל עד שנה אחת לכרש המולך . ופי היכן שאול זכ"ה הן עם
 כי ישראל כלומר שהיו עמו כבו נפתרו ממנו ועתה כתי בנחמ בלמה כלוקח .
 החיים והרצות . וי"ט תאנה נהיה מענין הדמשין ופי נהיה בזמנה הערב לטעם
 ולפיך תועבת כסילים סור מדע לפי שבאה להם תאנה . היך והיך יוכל
 עבר ארבעה היך אביא אלי את ארץ האלהים . ההנך תמורה . סף איד .
 הים והמים מהנמה גדולה משפטן הימים והמים האחרונה סימן לרבים והאחת
 כי המים הראשונה קמוינה כדרך כל פעלים ואילו הינה שרש היתר .
 פגמה כדרך כל פעל . והשם מהנמה גדולה כי הינה מהנמה מות . עניינך
 כענין שבר וע"ה הפעל אריר בעיחי ומהימה . רהימה מארס . והפעל
 ותהום כל העד עניינך ענין המיה ושמן . היך ותביט לעלות ההר .
 עניינך ותאבן . והוא לקוח ממלה הין כלום . שחמרת הין וע"ה שלישית
 ההין והיא המרה שהייתה אצלם שהיא שנים עשר לך . והלך ששה בנים
 והיא מורה הלח . היכל להיכל ולדבר . והיכל הנסד . היז למשך . ואפטר
 שהוא בן ארבע . אונות . והקטין ויכן היכלות . והקטין כלשון זכרים
 והיא כהיכלי מלך עניינך ארמון . היכל ל היכל ל המה ה"ה לא תגמול
 לטן על פתמי . נבאי . שקרא קדם היכלותה ארמון סגין תלה זמק בשמה זמן
 מהמון קדמה . נאמול ל פי זה הפסוק כן אל רבנות כרבי . סקר שאתם אונת

דרודה רביה הנמה זוחה ויה וליחשוכא ממירי טוריא הדך זמול יזו הרה עשיט
פשיט יור הורה חל כ ההג המורה יור מן יזו חליה הדך והדך רשעים
החרי פ' רמס הרשעים במקומם הדם והארץ הדום רגלי אשיר
אויבך הדום רגלי שרפרף הכסא הדם והדם שן ושמן והחך הסרפ
עלה הדם בפתח באגוז והוא עמר בין הדסים אשר במעלה יזוע
הדף ואם בפתח בלא איבה הדם יען כמד וכבדף הדפגן היזו בפגול וכל
וכמקטן בפתח להרוף חל כל איבך כולם ענין דחיה הדר והדרת
טע זקן ונדל לא הדר בריבן הדור בלבושן והתואר פרי עץ הדר והשם
הזו והדר לטבן ומשקל אחר מעביר טעם הדר מלכות בשש טקורות והקבוצ
הדרים במדי קדש מרחם משחר ועם ה' הטובה הדרה או בפלס שלימה והסמך
בהדרת קדש כרב עם הדרת מלך כי הסמך טעם המשקלים שיה והטעם וטע
זקטם לא טהרו וההטעם ל הדרר לפט מלך ענין ההטעות וההטעות והדרות
סבר טעם יפה והדרים אישר הדרכים המשקלים והמסוככים ורומה למר
שחולל הורה דכמה בט מעים שהם משקלים ומסוככים סכב הו
וכל חזקת יאמרו הו הן קריאת האכל והיטען הוצא הוה הדבר כגן לטעם
הוד הוד והדר לבשת הוה על ארץ נשמים הוד טרו אימה וכל טרמ
עלין הוד מלכות טעם הוד במלחמה והוא ישא הוד נעמה מהודך עלין הוי
הוי אדון חי הורה ביה הודן כלם ענין הכח וההדר וז' יונה הכנס כענין הוה וכל
הד הדים חוה ואת הוה להי למלך כי מה הוה לחוד הוה זבד לאחר מקום
שיטל העץ שם יהוא משטמן יהוא ובא הוי' נמה ניטעמן כי לשלג יאמ
הוה ארץ הכף המורה ה' חטט שיהיה הוי' בשרש הוי' בשרש הוה המורה הוי'
או יהי שטבם שרשים ועל כל פנים הענין אחר וע' הוה על הוה ומשקל אחר
יען בהוה והוה רשעים ידעף והקבוצ הוה בקרבה ע' עביר הוה הוור
החשוב לשונך פ' החשוב בלך והוצא בלשונך ופ' יען בהוה ברעמט שטענה
לאחרים ענין כלם והדומה להם שבר ועיניעם רעים והדמון רב סעריה פ' בהוה
במחזקת והוא מענין הדמון כלום בממון ההוה לו וחי פשר להיות סן השרש
חיה וענין זה בהוה על איש הוי' אח והוי' חיות הוי' אשור שכע חפ' הוי'
כושכ הען הוי' ג' חושא הוי' זכרים לשתות יין הוי' האומדל ליע טוב
וכחוסר הוי' וכל חויתת יאמרו הו הו' וכבר זכר טהן שרש בפת ענין וענין
המלה הוה קריאת אכל והספר יער כמזו א' ייש מהם לקרחה לא על חכל
הוי' הוי' נטסן מארץ יעמן הוי' יען הסלטי ואטטר שיהיה כמות הוי' אשור שכע
חפ' הוה כל הוה יקר ונעים המכור עמך בלא הוה והקבוצ כרב הוה ומערכן

ומה שבין חנה נקרא כוכב הלל כן שחר ועשן אילו כלם העצה והחזק
 הלא מלמה לדמשק נמינס השמיני והלמה ונחלם טושם הלמה גיש הלמה
 בגו גיש הלמה וזל מקוסר הלמה טלה מורה על ריחוק המוקים נחמין נכס
 והטעם אשר לקח טמא נהטלמה לגוי גדול כלום הרחוקה והנדרמה כן פירשו
 וינה נחמין צרשן הבריה והשמיני מהחלטה לפט היטון מרוב כריונה
 וכן פה הסוק ושמה זור העלישה העלישה שמיני טולה ללכת אחזקה
 עמלמה שמיני החלטה לפט היטון מוסף על טה ונחשמישה לגוי גדול
 כלום הערה והחזקה כן פה ונה ונה על ישראל על בית דוד כמנשא ונה
 הטעם בהם כרוד ובית דוד כלים כמלחך ה לטעם הלה ובמלחמך
 שים הלה בפלם לחמר נעשן הקיטון חל ההף כמ
 עבד אורה
 הדרן ויהי ענין הטלה כמנ שפירשמה בשרש הלל בשט הטעם ויהי
 הלה והלל בשני אחת הך הך ברוך למרחוק מלך לקדמך למר
 לח הלטה חלי כלים מחרב הלכו חל העמין חן קודם מהלך מכן
 לפירם ילכונו והלך חש ולשונם הך בארץ והשם בחן הטקנה הליטה
 כשלו בחלטה והן כן חליטה ובלא הוא הטקנה הך ברוחן חליטה
 בחמה וכמנ הך רבט בחמש טקנות ובתוסף חס מהלך ים ונפרט
 חן מהלכס בפלם ססמרים וכוונת הך לחיש העשיר בחמש טקנות ובתוסף
 חן עם חן הטקנה הפלוטה ונחלוטות ליטין מעל החומה בפלם ואת כנ
 התע ופנה והוא הוור פלמה היו חולטה ליטין החומה והטעם כל כמנ
 הלטה והטעם הכבר שחיש עובר לח הלטה כגדולות קודד הלטה כלח
 חמה לחור חסך הלטה הך בתנע חש הך חש על החלטה במקרה הך
 חלך חש ונחשבר ערם הלכו מכלי לטש באורח יורה חלך יחנן להיות
 נה טק לפט הך עובר וההטעם חת החלטה הרהך נח החלך לפט
 חש החלכו חכמה לשן חל ההטעמות בעבורה השם יה וכן והחלטה
 בחמך הלה חז הלמו עקב סוס פלח טעברו ועברת והוא כוד כחילן
 חמר גלמו וכן ומה החמון נמך ויך והלום דיל ויך חלך
 והטבר והעבר הלמוז כל ישה בכשיל וכלפנה הלמוז הלמוז יין והשם
 חת חלם פעם ובתוסף חס למחלמות קדח ושם הכלי לטלמות עמלים
 והוא החקבה ועל חקרב חלום מי הבוצר חלום ס הכמחט ער חלום לכן
 ישוב עמון חלום עינינו כמון חנה ופי ישוב עמון חלום ושם עמון טעם חמר
 טעם חנה חנה הענין לחשוב ולחבונן כן לחמה חנה שחלה הרשעם ולמר

Reliquina Randinella che ti Posa sul veruono e cantare ogni
matina y nella flebbile Canzona

היכל ה' המה לא יקרב היכלי. ואלו שלשה פעמי היכל ה' לפי שהיו שלשה מקומות
והיכל נרדף והטעם ביה ענה להם מרץ מרץ מרץ. הי' הם השופרים לטעם מרץ
והקדוה כל הכבוד היכל לפי שהיכל היה הקדוש שבשלשון נק' ואלו נכחו היכל ה'
אשר יוסר היכל ה' וי' כל הכבוד שלכות המקדש. הכר ולא התכונן ל' וכו'. וי' וי' וי'
כי דומה הוא ללשון ערבי. שמומרי' כן על הדמיונה. פגדולה הכר וכו'. וכו'. וכו'.
הכרת פגדוה מזה הסדרש ופי' מנחה פגדוה כלום ענה פגדוה ומנחה שיש להם
וכן פי' התכונן הענין פגדוה לי' ולא פגדוה ואלו כ' כלשון ערבי הכר ענה פגדוה
חלק שבבכונם חלקו. ובגוספ' רב' תהלה לרוד. וכאן חז' במקום ה' ה'
אין לא שנה עיר תהלה במקום הקדוש והקבוצ' ושם תהלה שרש. ופי'
ובגוספ' מ' מהלל. ופי' לפי מהללן. וההפסג' מה פתחלל ברעה הנבחר בקדוש
שרש תהלה. וי' להתהלל עם מלך מעבין שמוחה כן קדש הילול'ם. וכן יען
לחינוך מעבין תהלה שהיא השבח וההודוה. אבל קרוב עני' הוא השמחה וכן
ובתלוי' לא הולל כלום שלא באו לעת השמחה והלול' ר' לא שלא היו להם עני'ם.
וכת החוסה נקרא כלשון ר' בהילולא. ושלא נכר פגלו ממנו העיר ההוללה
וע' אמרה להוללים חל תהוללן. לא יתישב הוללים. כי קצוה בהוללים. וכענין
טעם הגספ' כי הענין הולל חפ' לשמן אסרה מהולל. מהולל כי טעמו.
ופי' מהולל. אשר הם מהוללים כעני' ופי' כי טעמו מפורד. כעני'ם היו
אשרי' שיטת אלהים כפלו אם היה כן וכך. וכששפדק עמו ההפסג' ויתרוול
בד' בתוללן הרכב. והתענין והתהוללן. והטעם הוללות ושכלות מלך
דע והוללות לדמות חכמה והוללות ושכלות. העבר מהם הוללה. כיפי' משקל
הוללות רעב. והמסורה לית כוונה שוק. משקל אחר ובמלכותן לא שים תהלה.
והי' חלמ' רחוקה לדגש והוקל כמולא. שים תהלה שהוא מן נען בפלילים.
מכמה טענות מן רבוסן על השם. כלם ענין שיען. מרעב השכל ומרעב העין
והי' אשר. וישן התהוללן הרוב כי מרוב מרעב בשמחה כחלן הם משרבבים
מרוב שמחה. וכן על כן תהולל בני' פירוש ברוחם מפתח נבל. וענין שלש
בדלו ר' על רע' מקור מן הקל. כגשלותן בחללן במל' וכפנתן עמדו כל הש'
והטעם הגספ' כי מרעה מור' לא כי יחל לא יחלן מרעב. והטעם וההולל מרעה הורץ
וי' מהענין הזה ער' ירחל' וי' וכו'. וכו'. וכו'. כי חל יחלן וכו'. שמוען
עקרי' כמ' שנה במלכות מ' אית' וי' מהענין הזה ובמלכותן שים תהלה

המון הנשים הגם ככל הסגן ישראל אשר שאריו כה פי הגם הסוסים בחושים
ורעים ככל הדי ישרא בשומרון שהרי בחושים מן הרעב ואם תאמרו היוך
לא שאריו כי אם חמשה סוסים בשומרון הגם ככל ישרא אשר המון כמון
שהמונהאשים כך המון הסוסים כן פי יצאול ויה ואם יברון האז מיטן ככל
המונהאז ישראול דסט נגם שם העיר המונה קול ההא ועקרה להיזרה
קמץ והקבוצ המונה המונה בעמק החרוץ כלם עבן קבוצ ורבו הגם
אז המון אז לכל רבו ובא בלף המורה ההא ואת הר האמון וכבר כבצוה
בשרש אמון וישאר סיבה אמון משרש המה בטלס נאון שאון אכר
להיות הגן שרש יתר קרב המס כקרוח אש המסים פי לינה הקס היב
ובקרב שרש למה אש חוק והאז טקה משרש מסס והאז והיזר
והמס לרוב רל סקרוח אש החוק המס כל רבו המור במה מורות כל
קומו עבט לפ מקומן בשוחות עמוקות וכן ברבי רזל ברוח
ברחשנה היו קורבים אונש במהמרות מואכל בנשר מלקטין את העמק
וקוברין אונש באונש הן הן אש כנר הן לו יהי ברברך הן אזה כונת
הן טבה אונש שעבן חלו לשעב לסמלה מלה הן היו כמשמעה
פי כנא עבן השלה בלא אש ובלא הא השלה כמו אזה מה כב עשן והדומה
לו הן הנה היו לכב ישרא וברמספת הא הנה אש עמך ועב טגי כרנש
הנה הגם הער הרה וכבטי המרבו הגם שגכ בקלות שנהמטן וכשונר
הטן הראשונה וכרנש הטן הראשונה וכבטי אמרה הגם עמד וכבטול הטן
הראשונה וכרנש טה הטן ויאמר הגם כב טה אזה כב וחס במסדר
כרנשים וכבטי המרברים הטן בודך הטן עמך וכבטך אונש הטן
אונש לך בקלות שנהמטן ועליט הטן עבדים לארטי הטן לך לעבדים
והם במסרה דנושים וכבטי המרברים עבינם על הרבו מונטן וכבט
במקום אש לרעה ר ינה נדאנה אש הייתה כונת הן טבה את המעבר
הרבים לעיניהם ולח סקלוג וכבר כרשנו שחס כמשמע ועב כ לא
שלים טון המרדי עד הנה ולח רחיתו עד הנה עבינם עד ערה ינה עד
עזן לא טרבתו עד הן אש חס פים ערה כלולה עד חסן הנה ועב
טורה על המקום כלום המקום הזה והדורה את אב הנה לא רבא הנה
לא אזה שלח חס אזה הנה וחתנה הנה ונדך רביע ישוכן הנה
ודך הנה פטבה ועב שיבא לכיני הנקבות הנסרות והעברת אזה
מחלת אבוח להן וכמספ הוז כי טובת הנה כי מיינת הנה ולהנה
כעבים על היונה טורה פלום מן הערים דסה הסבל בשר טפנה

מזבנס מלא ימינו למע כלום שהם שבעים מכל טוב בעולם הזה וי
הפנים לכן ישוב עמו הלוח בענין הרצון כלום ישוב עמו שבר בראותם
שלוה הרשעים ומי מלא ימינו למע ר"ל רמעת הבכ יער ספר ויהלום
אשר שרמה הזך נספח והיא אבן יקרה וכתחמה ר' אברהם בן עזרא ע"ג
ט חבב גדול ספרו ולא שהיו נקרא בלשון ערב למהם שהוא שומר ככל
החבבים ונקב הברנולו והוא מגזרת הולם פעם הם הם יענו מן העיר
וכתובם הן המה הגברים ונבטל לרוב הנריעות לא מהם ולא מקמיהם
והכל כפי לנסתרים הכתוב והמשך כלל עלותן וכלת המזבץ והמות את
כל העם ברוך ויהושע ויהי ה' את סיסרא ויהי את מוחה מיצרים
להמם ולאכזרם ויהמם לו כבר פירשה שנינה כרבים הם בענין הרצון
הכזה המון גי' על כן המן מישי נהמה כרובים כיצב הנצחיות חומות חומות
כחללים יחמה ככמר יחמה יחמם ככלב כי הנה מוכך המזון חזרה
להים ומהימה עיר חומות ברזש הנמיות וקרא מדוע קול הקורא הומר
והשם כהמות ימים ומת המית נבליך ומת המן שירך שניט פירשתי
בארש הם בענין השיי וי' מזה ולמה מזה חל משו נמשך כלום יסר בך
ואם יבנה ויחמה חל משו לך לו ולו משו חל משו לחם עליו ברך המוסר
יהיה המית מן המה כמו בכיתו מן בנה וכת החכם ר' יעקב בן אלעזר
כזה השרש והענין ולא מהמית והוא שם בפלס קשה יפה ועם פני רבים
המגם כמו שיחם קשה פהם ויהי ולא מבנין החול קול המולה כקול מוחה
כלו יז לקול המולה כיון עם המעבס הדגש ועיניו כמז מלה ויש שאומ
כי המז נספח המן יען המעבס מן המז הרבנים כלום היוגב המון רב
והוא שם ומשפט בחלם חן מקור והוא משפטן חן פ' לשון כי חב הדבית
אחבב והרבה לכה טוב מן הגי' אשר סכנותיהם ונחם לא הלכתם
בחוקותי ויעש יען ט ישן עשית לכה כל טוב בעינתם כי על דרך וישמן
ישורון ויבטו ולא הלכתם בחוקותי ונחם במשפט הגי' לא עשיתם כי הם
לא ימידו חוקותי ומשפטיהם ונחם המדות כמו שאח ותמר את משפטי
לרשעה מן הגי' אכן לשקר מעבנות הרים קמוץ כי אישן סמוך ל הדרים
כי אם על מוס מעבנות נכס מעבנות שנס ר'ל מעבנות ומדרים וכן הוא
פ' הכסף והמון המעבס מעבנות ומהדרים הוא לשקר שלא יעדו ולא
ישען בדם אכן כיון אלהן משפטיהם שרל חב המון גי' נחם כל המון
הזה המון שירך טוב משפטיהם ממשפטיהם ומי אנה כרמון קול

ויש להשיב בתוך פתח ונמקדנה בשווא לבין ויגבר מזה הדר בפלס ארץ
 ולקמן בהים ובמקור שדר אף ימורנו בהרד קיש ומחריה וחזנה נחשת
 והמור הדר בשדה ונבטל אוח הכפל הר ובטוסטר הוא בפלס קטן פתח פתח
 גדול ולוכד הרים ונאזן להדגש לול הדיש נור הרב ימור זה שלם וינ
 שיה שלוחה ימור ימור וינ בהדרם שישר פקור מהדגש ויש להשיב עליהם
 טעם פתחה היות ימור טעם על פקעס הרות גלעד והדוהים הבקע וזם הם
 טעם שדרש הזה נפעל הזה ירע לוחם על הערים הבזרות והדמות כדריס
 וכן בנט אלה הר המשחית עיר בזרה כבל אינה הר אלא בקעה וכן ה' כדבא
 מהפלג וכא הר טבנה בלשון נקבה שטמה פהיה הר שער הרך כ הירג סוף
 אה כהט ה' הירג כבד געב הדג איש אשין לך כל הירג קן הירג בקר
 ושחט יאן הירג לוכד ונאשיהם הינ הרוב מנה ופח בהדגים האלה הדגטע
 הרך עב להירג ועב לרסו ונאעב שחץ לרסו המורה להירג אט לרסו כ אין להחיות
 המהם עב נהיר פתח העולם כשאר הערים אעפ שחמו כדך גם נעבר
 להיות וינ להירג כח למוחץ והשם יין הפרצה ליה הרצה ונבואה טכה כיום
 הירג רב בשש מקורות מכת חרב והירג ושלח טכר טעלו אה כהירג הרוגן הירג
 ס עליך הירגט כל היום והנפעל ונבנהך בשדה במרב הירגנה כהירג אירג
 כמכר בפלס כעמק עולל וינן משטעס בהירג כהשקף הרה הרה ועמל
 ילד סקר הרו והנו מלב רבי שרד מקור והחולם מקס קטץ כמנ
 הרו עמל והולד און וכן הנו מקוה ונאחל כה ב הרו משדס ירה כמנ ולהורות
 אהבט ישראל הרו חישש אעב הדיש והדת גלות בן ונבדלן והמור הער
 הרה לויש אעב לה לן אעב הרה הרה לזנועט ונבטור הדגשלה וקרבנות
 על כקעב הרה גלעד והרונהים הבקע אה כל הדומץ בקע ובהדמות לומר
 הפעל והחיות כהקע ונאז זה על מיעוט החמלה פהם כמנ שחוט ועלללהם
 ידועש ועללהם הרעש והמור אה חוכיסה חודתש והשם הרו עיבונק
 והדוק ובהדמות לסוד הפעל וירג ל הדין כל עבן הזה על זמן היירג
 העבר בבטן אהט ועל ימורט מובטן חשיהתהגבר והמו סלוח נזכר טעמלן
 סמט סלון אשילד צבר ופ' אהט על המבאר וכן אהר אה טריס ומה שכתב
 אה נשכחנה כאל אה ונהל וינ הרה צבר כמאמעט וכן רעה ל הורה שהבאון
 בכל השנים כלו מעטן אחר ולה הש ירה ש אהט על חוכ נהוב נקרא צל הרה
 לה שחית ההבין כמנ שחט על כבנת חודי חודים כ הרה מעברת אהתה
 אה טורבאטל בן יהונוס אלה יצג המהם קסוד עלה חוסן לשלוח

ה' פתח ירחם הם ונחם הם קמוץ כמטב העמדה בוקר והוא טעם כבד והוא זיוני
בתלם על ענין ומשפטם הסה נקל: אלוהים אמרם חסן ואינם שמהו מלעבד
חן לחוש עליו כי מטב ההספק העמוד כמט ערו ערו השיב העמוד מטב ההספק
והראשון מטב השיב ועשייתו שדוק שדוק והפעל העסק העובר ניהם טלב
כלום השדוק העם שישמעו אל משה ומשפטו ניהם ויכול היוה מן הקל וכל
היותו מן בשן הטובל הוא יתר קרוב בעבור כי הוא עובד אל אחר הפך ואיש
ישראל הפך כאשר הפך איש מעל מרכבתו. הטובל ביום קרב נשער בגע
הפך לבן ושערה לא הפך לבן ויהי לא הפך הנגע את עיניו ירפנו בערי דור
לדרכם כל אלו פחדים והסכרים הפך לבד לשתמו עמו ההפך כושי עורו
והפך וההפך לארצה עונה כלי חסונה הפך רשעים ואינם בהפך ארצה
הערים לבלתי כשב את הער לחק ולחפך ולדול את הארץ ולרדלה ולהפכה
והטוב מרגע ההפכה וכלא הוא הטובה יהי כן הפך מן העשים בחמוש טקדורת
מה להפך בשש קטון יום ספרי ששטתם בשש טקדורת כפכבם אס כחומר
היוצר יושב לל מן טקל הפכבם פניו כחומר ביד היצר שיהפך אהן מכלי אהל
כלי כאשר ישר בעשן וכחוספת הפך עם הוא הטובה והטובה כי דור הפככות
המה וכחוספת מים בות הטובה והוא בות חסונה יום אהן הטוב טקדורת
כלשם סיפוט ואחזקל ט' כהם עינם שיש להם מקום כחומר בין שטתם והורח
עשוי לחסונים שיכחו שם ימאד הם ומשקל אחר כחחטבת סרס ועמוררה
והוא שם סמך אל הטעל כחחטבת אלהים את סרס שם סמך אל הטעל והחומר
בהטבל העין והלמוד חשבך דרך איש נור והוא חומר לדרך חושים שיטעשין
בשינוי והחטכות ומהלך נור פחד לדרך חושים ועבב הוא ספר איש רשע
חו איש מרמה חן דרומה לו וסוף הפככות יורם עליו וקך איש ישר פטולו והטעל
הפך אל הדוקף ולגדת טעל ונחמך חן מלחמט טעב לזים כי טעבן עליה
ידיה וטעבן כל שער וטעבן מלחיהל לזמט כמגול חוה וקל הטף כקט
טעבן לו חכב קלע וזה אהבת טעבן לי בשווא הוא ענין קל הטף ניהפך
לכב כרע טעך עלי לזי חשמש הפך לחוד וההפכטל מרחמך כמחנה
מורן מרחמך כחחכולותך הנתמך כחומר חוהם להט חוב החמהטבת
ושלח טכר טעלו העסק החפך על בלהות הין וכחו עליך הפך רכב
עלכל ופ' הפך אחר מכלי זיין וכן חס החמוץ ויהיך עלך במאני זעו
זעו טקה פטן עבמו יהי אחר ממיט החרכבות ונחזקל טה הפך כחו חן מן וחכו
כניך בורמך שפדוסן ארומ מן וכחו עלך כן ארומ ועשית חיל וכחו חרכבות
הנגב ספדוסן חיל ארומ העמדת לדרך ען בחרס שיצר פטקט

זכר לאלים תורה לזכרון לזו לזכר זכר זמון להם זמון על ראשי ההרים
 זמן והשם יזבח יעקב זכר כתר בסגול ולרוב זכר שלמים ובהוספת
 היו זכרם והקבץ זכרון וזכרון מזכנותם ושם מקום שמקריבים עליו הזבח
 מזבח נשאת מזבח מקטר קטורת מעט שלח היו מקריבים עליו הזכמים נקרא
 מזבח לפי שהיה מזה עליו דם המזבח וחת בשנה זבל הסע זבל אישי
 ששני ידו עמי כי כן נקראת הדינה זבל בה בעה **בית זבל לך בהוספת**
פני שמש ירח עבר זבלה זג מרעב ועד זג וזו קליפת העגבם שבחוצ
 זה זה יחמץ על פורתה **דבר המצא שכן עו באה המקום ושחמחם**
בה בה המקום וכן מזה וזה אחר וזה אחר והואים להם ופעם תחסר בדרב
 השדות עליו זה בגב פירושן עלובה הדרך בגב וכן זה ידע כי אהים לי ה
 חסר ש' בה הזכר וזה נאמר כי אהים עמי כי ישמעא ביום זקרו וישכן חוב
 אחור וכן יבוא על הודעת הזמן המצא זה לי עשירים שנה אשר זעמרת
 זה כמה ששם ייש מפרשי מקינים במקום כמע אשר כמע זה אהבה נהפגלי
 אל מקום זה יסוד להם הר סיני זה שכנת בן שמוע לחבר זה ילדך וזוין יורד
 לפיכך ממשמע יבא א' הזמנה העת כמן הנה ייתחבר עם הנה למהירות
 הזמנה כענין בעמ כמ קל דור הנה זה בא ונה זה מלך נענע בן ונה בסגול
 כוץ לשון זכר ופ' משכנתך הנה מרוב שכונתך הנה ונמולד היו ללשון
 נקה ולשמחה מה זה עשה כל זה רחיק במחאה זו מות אהים היו ולא זה
 הער כי כזה וזה האכל החרב ונפתח בגוף זו לעג ברוץ מזרים וערוה
 אלוים יבא עם וין באורך והוא ללשון זכר זו חמא לן עם זו יצרת לי עם
 זו נלת עם זו קרת מן הרור זו לעולם זו כמו ללהיין זו שגלת לכן בארז זו הלך
 בדרך זו הלך בדרך זו ארך שנים זו ששעתי וין מקינים במקום אשר כמע
 ברשע זו שמן לי במזמרת מן משכן זו שרת יבא שר לטבה כלף במקום וין
 והן הטבה זאת האשה זאת סגולה הזאת לכה בזאת חט כוטה בזאת רבמת
 הזאת ידעת מע ער בזאת ופזות רברה העברה זהב זהב וכסף ידעב
 לפי שהיה מאן זך וכן קרוי רב הער והעני זהב מעטן זהב יחבה רל הדוח
 מזה נהפיקה ונחמד ראונו פ זהר ששמים הזונה לשון זכר כי מטאת יבא
 חל להזכר ועוד כוס זהב בגל בור וי רל היו סוף והעני ועוד המדקים מעליהם
 זהב רל השמן היו והעני זהב ונחמתי חייבן להם ש' החשב נמשן הסגול
 לזוהמה וזוה היעה המזונה **בן טעף המורס בן סטאכל ורומה בלשון**
רץ על העין הסגול להעבר הזמנה בורס המזונה ועל ענין הדנה ישר
 ששגרו על הר סיני ספיה זעמתי **זהר וסוסיר זה העב ותהירן ועשמו**

אלו כי היו סוף סוף וסוף המערכה סוף סוף וסוף סוף כהנאסון לרועה
כיל הוחד את חברו הות ער המהות על איש פל ינה אל האד-כן
לסונבם על בעמם צרעה יודעהו ללשון ערב כהל דנול טעמורה
בדברים ייט אורח מלשון הוה התל ומככס התל כו פטעל ככר נעקרון
להרעש וכן ל יוסף טרעה התל וויש ברעהו יתתו יחד כהתל טאנש
התלו כו וכא על משפטו ברעש והתל בהם ליתר אהמה טעמל שר-א
נכר טעמלן לכ הותל והוה פתן והשם חס לח התולים עמדי וטסקל אחר
חו מהתלות שטעם ענין השקד והעגום נאטער שיהיה חס לח התולים
שם הווד וחס זה על חבריו שהין מהעגום פן נאטער המורה דבר-ין
היה ער בלילה להשיב דמורה ויהן פרוס הלן עיט
ואשד הוא בן ארבע אותיות

הסב ובהי הכי והוה חרוך ודמה לו בלשון דול והן בהכחן אור-כן
באר פרי לקיים מיעות קלי ועוד פתלת הכר טקי פלה וקל-ין
הכבה וכן דומה ללשון ערב שקורץ הכהכא
נשלקמה אית ההא

ותחיל אית הוי

ון ולרבים וויס וכסמור ווי העמוריה והם ירות שהם יניטוים בעמורים
טעניס כעגרת הלין והין טעניס להטעיט הקרבנות שם
והב מה נהב כמטה שם מקום כעבד המלה הוואת כעדרש וין כי כן רעב
המטעים כי נהב לפרן מלה אחת אמל אכ מיעותהין כספריס מרנייקו
מלה אחת התינ נקודה בשונו
נשלקמה אית הוי

ותחיל אית הוי

זאב וגר וזכ עט כבש כמחב טורטס זמיר ערב זכב ירון וו
לזכב אשך בארץ מרגים זכוב מות באיש ידוע זכד זכר
מלהים זכר עב כשש נקרות שטיט לפ מקוסן זמן לפים לי מתן טוב
זכר ל יוסף וכן מטה מלשון מערב שונו טעמדי מלשון חנה ער
מחב-ין זכרן אשך זכר לוי וזכרן לוי לויט ונעה חסב כעג-ב

מוצק והוא נוסף והוא מין לשון כל זין בלשון רז"ל וכן והוא נוסף רחוק בשקל קומה
 קומה מנה השן זוע כום סיזוע שומר הכנה ולח קס ולח זע סמטן וכפ
 וכטל הפז והלמד ויקטן מועזעך והשם נהיה רק קועה ידוע זור
 והטבת כ רגל הנורה ויזר את הציה והזורה רבקה אטעה ושלח
 טבר טעלו סמטן לח זורו ולא חובטין של דעה ר ינה הסוקרק ועל דעה טהוא
 טעל עבר סגורה טעל כפם טוכן זונה לך יניה טעל טמור נחטפ טהוא טבר
 טען בקל הנה מרמטן מן הלמו שקב פוס כורד הלמוט כל דעה טבר מעטין טעה
 ידע ונקרות המכה לפ שיזורן מורה מזור ולא יהיה טכס מזור לחטך שיטון מן
 מזור יניח אפרים מה חלץ ויהיה את מזורן עב טאל על הרפואה לפ שהרפואה
 רבא על יד הטבה טע טאל לח זורו ולא חובטין אין זן נור למזור רטואור
 העלה אין לך ועו זיזור הנער אישטר טמור כלטע והרף עשיטותן זר ינה
 נכס זה העטין קרוב לעטין הראשון כ בהרעטש הנרס יזור עטבו ועט לח זרן
 טממות רוחי זכה לאשה זורן רשעים מורה אטטר שהווח טן הפעל הקל לך
 לזרת טעל ינה היה מואטר לח טבר טעלו דעה ר ינה והטעל טכטין הטעל מזור
 היה לחי והטעל אשר טורן טעל בעלוליהם כלם טרן מזור והמור לויש זר
 נזרים לח טברו כה כמים זרים נזרים ושלחה לבבל זרים וזירה לשון
 טעל על הלשון ופ וזנה טעטין זרה הלחה ומשדטן טכטין קל לזרת טעל ופ ופ
 ושלחה לבבל טרים ישעה טבריות כבל אשר לה כ יחון הכל ויבון מורה נער
 טרסטן טבריש זרה כל חלו עטין הטברות וזרה ופ מים זרים טבריש
 זר ויחון טבריש זרה כ חוקק אשר כס טוליס טע כמהטבת זרים פ כמהטבת
 חטב זרים טעטין רחוק טשיטון על ער נלכרה יטטן וישחית הכל כ ידן
 דעה לעמור וקדבב חטב טעטין טן וער טברטן טבריש זרה זחח
 ולא ינה חטטן עטטן ולא ינה כלוט טלח יסור ולא יזר מעל האטור
 ודמה לו כרס רז"ל משרבן חנוח הלב פ נכנה הלב וגם הרוח זחל על
 כ חולה וזירא עטטן לפ מקוסן פורה ור"פ המזורה ורומהן ללשון
 ערב ועטין חול עט הם הטעטן הנגרים ומטמטעט על חורן על פחוט
 ורומה לו כרבר רז"ל סחמור על הטעטין הנגרים וזחלים ומה לפ דעה ר
 וכן סזוחלת נקרות לפ שהמים היו זוחלים ונגרים לזרה כטע טחמו אשר
 חטל זבן רז"ל ורבה טלחה פ זבן גזולה טהיו הבחורים טטטן את כטס לחזקה
 ולגרה ינה זבן טטפון טעמטין עליה ומטטס למרמק זין כמרע זין הוח
 חורש חייך ומה רז"ל כ נקרות כן מטטס דעה כה זינח רז"ל כ סזין בלשונם
 חור וטטטן וכן ה טעה טלח מוזין קרה זין והטעטט מוזין כבורה
 עטטן לפ טקורן טט זין וכן ה טחמור יקרה ינח טהוא טס חיה

בגא במקום ויין וקנינות ומהם יולדו מהחמץ ובעטל היה יודע כי טהור ולא נזהר
והעב. לזו טהר. ומהא טהר. אשר לא ידע להחזיר. ויודע טהרה בזו טהר. כלל
שעין אגודה וירוש הוא. ועל המושכלים יום רן בזהר מרקיע. במראה זכר
כשן החשמלה ^{שני} נגלה. זו עם זי יצרת לי. וזו קטנת לי. מטע רשעים זש
שרוב פירשם וינה. כענן אשר יוכן דרך זולך. ויהבן לפרשם כענן
זה והיין בהם המורה הוא כמטעו. וכבר זכרנו שרש זה. זוב זכ עמק
מזרם חללים. מן הכב יורד ויוזבן מים. שרש יזבן מרוקרים. מותגות
סדי. כלום יזבן רמס והוא על דרך משל שהם מהם ברעב פראוס כאלו
הם מרוקרים מתגבות סדי. מחוסר תגבות סדי. ואשה כי תזב זוב רמדי.
זבת חלב ורוב. והזבאת זובן שעין זיבה ירעה. זוד אשר זרן עליהם.
כי לו זרה. והמור זר. היה לך. שפע זערת זדים. ומשקל אחד המים
הזידונים והשם בא זרן. ופ' בא זרן. זו היה המור. הטע חלק זרן. וכשל זרן
ועל וזין לו מקום. ומשקל אחד בשם. גם מקום חשך עבוד. כלום מהזדונות
חשבה שלא משלן כי. וזמטא במזד זז אחת. חס לא המטוב לי. הטע חזרת
והמשוך חזרת מהזדונות. אז זה היה המים נתן מפתיע רב. והפעל המסוף כי
יזר זיש. ט הזידו עליהם. וזלל שמתמשן הדם כזה הלשון. וקרא מהזיד למי
שענשה הדבר כרימן. זות בזרות המזבא. בטובה בזנות. ומשקל אחד
מזוינת מלימים והם. הטעות והפגה. זון מזונה הסוד נוספת והוא
לעבה ומזונותם חזל מזונה. נלכות וקבוצה. על מזונות צרף וטשעין
והם לחי. השערים ופ' ועבר על מזונות השער פ' סמוך למזונות השער. וכליה
כמו קטן. ויקח על זקופת הרעם. וכן על מזונות היסל ט' סמוך למזונות השער.
וכן ה' בסטר סיכר זכילא דזו. זולל חללים זהב מכס. ענן כים. ערה לי שחור
זלולל מטות. וזלל שמתמשן כזה. הלשון הרבה. כמו שאמרת מעות בזולל
ופיחה ופן הטעל הכבר קרוב לזה והוא ענן הבין אל מכבדיה הזילה. והואני
הזילה ופא ברזש כמו ניליט עליו כל הערה. זון מפקים מזן אן. והוא
האר למלים הזעם. כמו חמה והשערה ומים. קטנת והדומה להם.
מזעם הזרם וכן במזעם הנפשו את החמה נפסק עמה לזון את כזה שלש
שעם וזולתה הרבה שמתמשן בפעל חזי. והשם בר ולחם ומזון רחם
הזונה. בגלם עובר. ופ' מוכרת מזון וכן זה סגרי קיתו. וז' וז' פ' אכן ויהא
הילד בזונה. ויהבן מן זעם מעשן זנות. וז' פ' מזן אן. ממין א מין. מוכר למי
לזונה. וכן בשמים וזעם מרוקמים. ופ' ומיט בשמים מרוקמים. והטען בזקוק
וזעם מרוקמים שהוא טעו הללם בגלם טעם מהם. ועל זה כתיב לך על

הספן ופסגן ילכנס ביום ופ' יבך הזכרים שלטן וואר כן יבך את בית ישראל
 כל הקפות וזה איכטע בען כ בית ישראל כלל הווא על הזכרים ועל הנקבות וכן בית
 זמון על דעביטן כ לפסך ואל הזכ' כ הם היו עליה לרגל וכו' לכת המקדש
 לפס זכר אומד בערט נשם הכלל ידעה כל זכורד יבגין נשאל ממנו כל מקור
 הזכר ובה כמן בלשון עקה כלום הויה נזכרת שהיו נפרשים הזכרים ממנה
 וזין הזכר עובר כאשר כ' ל יונה כ לח מצאנו לעולם בעין נשאל עובר כ' חס
 בודד ועשן שלישי זכרון כין לבטן והייתה ללחם לחוצרה חוצרה לוי והחולק
 הגורה הא' ויס מפרשי מזה נאמר הולת והמזונה שמה זכרות ונשאל הקל ממנו
 יזכור כל מתנות וכן כזכר בעהם מזבחותם על דעב רבם כלום שהיו מקריב
 נשאל על מזבחותם וירבן לפרשן מעשין הדושן וכן דעב' ינה שהר' בוצרוא
 בשן אינוריהן ואישאר שיהיה ג' דעב מעשין הקטרה כן רב' אונקלוס
 ג' אחרתה ארצות ואישאר שהכל עשין אחר כ' הריח מזכור הרבר ולפרוש
 כזכור בעהם עשין זמרון כן הווא פירושן כן ערב ליהם זכרות מזבחותם וסיפורם
 המיר ששם קרובה כסו זכרים בעהם שהם אהובים לפס מורד והשאל הנספך
 מומן נזכרה דודך סין מזכיר לבנה עשית עשין רח וקטל הדבר ברען נמרד
 שהחיק ל' ינה קטע הכסן מן המנה את חוצרתה להיות מעשין ריח לא מעשין
 זכרון אישע בען כ' ח' שלח הידע באותה המנה לבנה הרי היה מקטיר קומץ מן
 הקטן וכן והיה ללחם לחוצרה הכשיר ממור להיות מעשין זכרון ואל כ' לח היה
 חלבוה הווא שדפת וגם כזה לח דבר נכונה כ' חלבוה הווא שהיה עורך על
 הלחם באמת הייתה שדפת בענת הכאה בסלוק הלחם ובהקטרת חלבוה הווא
 סין חלות ערות לכהטם ומתחלקות להם וזהו שאמרו ביום השבת ביום השבת
 ערך חרשה ומקטיר יטה כ' בסלוק הלחם היה נקטרת חלבוה הווא שהייתה
 על הלחם ער השבת שהיו מסלקין אותה וזה היה חלבוה הקטורה בעבור
 חלום כ' מן הלחם לח היה עולה לחבוה כלום זלל זולל וסוכא בנולד אשר לכס
 המדב כחכלה בשיר ידע זולל כ' שיקרו סוכא המדב בשתיית היין
 וש' חס הרמ' יקר מנולל כ' היה זוללה נהשם ממנו כרנס זולות לפג אדרס
 עשית עשין לקנות ופ' כרנס הרשעם ובהשעם זולת לבג אדרס הכעס ל' הורה
 בא חשק הדים נולד נשבון שהווא משרש נול' זלל ומנולל שלש השעם
 ומקטן בלשון נקבות ומחלבות הווא הכל בעל השיעם שמורעין כן
 ככסר מן הקטרה עתה השעם בלשון שייע נהם היה בעל שלש לפי מהשעם
 הם זנות וסע המולד שהמושיל כ' חס ואל ג' בלשון שעם נהם היו שלש
 וג' יס במזללות בעל שלש זנות וכן שכנה שעם זכום עשה ל' אשר וסע

מחיות השדה כמנו וויז שדי עמדי וכן וויז שדי רעה רחם כדן שדי כלל לכל
חיות השדה ובקראו רבה וויז שדי עמדי אור ימרה בל סימן ביזן סוזה סוף
גדול וכשעב סומון טרש כשען מבהה גלגל חמה בדה הווא דלמא המכנתך
אבר עי טרש כשען להסון ולמה נקד שמו זין סיס בן סבל סרע סוואל טעמי
מזה ומזה זקן סוואר זקנת ובזיעות בערמה פ טענות חוש וחסוד
להיות מזה השמש והעשין היורה זקיס והדגוש המורת הטן וכן וסודי
ינים ועוד ערבנו בשמש זקן זית זית רענן וסמן זית חרץ זית שמן
זמש ביולך ידוע זכך וסמס לא זכנ בעשן זכנ סידה סמלך
והפעל הטסר והמנה בבור כפי והחזור שמן זיתך וסמו קסץ אס י
ואס ישר חרה יך אכ כל פשע כלס פרוץ ולקבה ולחנה זכה והפלת
זכה ולרבים זכס ומעשין חנה טקוות הזכוכת סן לפי סוואו זכה לך
יערבה זכה וזכוכת היא הזכוכת הלכנה היקרה סהב סוואו סה רחל בזקן
חורה זכה ומה יזכה ילוד חשה והפעל הכבר זכתי לבבו כמה יזכה טען חת
חדון וההפעל רחמי הזכנ מוסטנו הזכנ וכבר ביורה זקדוקן כשען
ההפעל בחלק חרמשון מזה הספר ועש סוואו זכה וזכך זכר ולוא זכר שר
הטסקיס זכרנו חת הודנה ה זכרנו יכרך פ אשד זכרנו המיר
במולתו עלינו חת יכרך עמו ופי חחר סן בפרט סן יכרך זכר חסר מי יכרך
פ זכר חת ווחה ירבן היורה זכרנו ופי פ זכר כשהיט חת ווחה חת חכבים
ימדים והי יכרך סן זכר חת כס סוואו סקור וקסר עב סלה חת סמן ושכח
חת חת הסודי חת פ מלך סמור שלסמן כס סהס סקור ווחמט כרבגן
ושכח חת ופי מלך סמור ירבן היורה זכרנו ופי חת סהיכך פ מלך סמור
והשם זכרנו לבני ישראל בדגש וסמול חת קל חת זכרנו לוחסנים זכרנוכס
משלי חת ובקטן הטכות חת סס הזכוכת וסבל חסס סן חת זכר סמול
בשש טקוות חת לזכר קדשו בחמש טקוות וכוחה סן חווא סקוט ססכרס
ובסקוט חססי כל זכר בחמש טקוות ובססס חס סוכרת ען בפלס מרעה
חכבים ורבן סוואו מהפעל הטסר זולת שס כלול סמחה חת סוכרת
פזק עונה חס היה לה והפעל וסכרת לסג ה ולוא הזכרנה ירקורסו
זכרס וטעמים יטן סוכרת ככף חרמשון ווחמט סכר כחשד כס ליונה
רק חווא כורד כסשט ופי יטן סוכרת לסג כלול סוואו זכר חתס סן חתס
סוואו מליח ען ככף חרמשון והפעל הטסר והזכרנה חל פרה ווחמט חסור
ען לחמש בזכרון חת חרע חסס ושס חסס חתס לא חסורן הסוכרס
חת ה סוואו לרוד לחסר ועש זכר וקבה כוחס הזכרס לכר סטק רח
מזה ה זכרנו יכרך והיה חווי על חסשט חליש כססן חסן וכמו לכש

ה' יונה נקרא

ויש מפרשין מה הענין נותן זמירות כלילה לל כריתת כענין שאם רגע ימותו וחיות
 לילה ותאו וזמר שם היה כל כלשון ערב זרפה זנב ישימר ה' לרוח ולד
 לזנב והקטן כלשון נקבות בשני הזנבות משני זנבות האזורים והפעל
 הכבד ממנו וזנבת אורח וזנב כן כל העלשים אחרין כלול שחרף האחרונים
 שהם זנב המחנה זנה וזנה אחרי לה עבר הארץ כי זנה אמר ואתה זנבת
 רעש היממה כל זונה ממך וזנה גם לא שכערה פי והזנב אורח את
 לבס הזונה ואת עיניה הזונות וזנה את כל ממלכות הארץ לפי שהמשילה
 בהרבגל הסוחרים ממנה לזונה ששמה אמר שמשוכ עור לארבעה וזנה את
 כל ממלכות הארץ כלול שיסורו אותה מכל הממלכות בזנותך אחר הדוים
 וזנה עלי פלגשו והרואר לטובה והוא כן אשה זונה והשם זנות יין הרוש
 והקבוצ בסימן אחר ונשאו את זנותכם בזנותך וכנסתה לז כרחוק
 ויזנו וישפס דמורה עליה והקבוצ ואת זנותה ממזרים לא עונה וכנסת
 נין חמה הוין מרב זנות המוכרת גוים בזונה ונלה ערוה זנותך אונבטל
 בנשן הפעל כמו מן הדג הדג כמו מן זנה זנוע והפעל הנוסף כי ענה הזנה
 זפרים הזנב ולא יפריז הזנב הזנב והם עומדים והיו ימאים ל החולל את כבתך
 לחזונה ויזן את החמה והפעל שלא נזכר פעלו מן הכבד הדגש ואחרין
 לא זונה נברב בו הוין עב הדגש זנח זנח מקדשו כי לא יזנח לעולם ה'
 והעומר והזנח משלום נשן והפעל הנוסף ואת כל הכלים אשר הזנח
 המולך אחו והאזנחו נהר עשיע ענין רחוק והלף בהאזנחו נוספת ומשפטו
 והזנחו וכף ל זנה כי נהגו בו העברים מטף לשון ארמית שמוסיפין לף
 כמו אשתו חמורא ארברית רוחי ונרבג דם הוא הכנין וכבר דקדוקו בחלק
 הדקדוק זנח יזק מן הכסף עשינו ידלך ידומה לו כלשון רבותא דיהא אס
 זנקה והיה לחזונה הוין נראית למד הפעל המורת הוא וההא
 זנקה כענין זשה זנח ימי נועבו עשינו נברתו זנח
 לטובה ושנינו כריתת אשר זעמת
 מה אומרים לחזנה ה' וזנח על כריתת אשר זעמת
 זה שכעס שנה זנח יטל שם ואיפראון זעמה יזעמוהו לאומים בקמין
 העין ולכה זעמה ישיל הוין כולם להאריך על העין והשם זנח מלחמה
 מזנח לשונם שטר עליהם זעמך והפעל נפש טעמים ענינע ענין לא
 מאיסה וזנח וכעס זנקה ועל ה' זנח לבן טבבס זועפים והנע זועפים
 וזועט עם הכהנע מקור והרואר סר וזנח והשם זנח ה' אשר זנח
 ויעמד הם מזעמ ענינע ענין הקצה והכעס זנח לך זעקו ונמלטו נמולך

כאשר זמם לשנות לחייו על ט דברת זמנת מלשל זמנת כל עבוד פי מל
מלשל מלרע והשם זממו ל הפק זמנו זמנת מולת חטות ופי הפסוק אמר כל
חונש ברבי מולת ביאתו לדי חטות והעבת לאדם לין וחונש ברבי
לין ומוח חיטן אגיל אבל מתלונין בבט אדם נעסקין רעים ומי שהוה חשוב ב
ברבין וירדה אחרין ביאתו לדי תועבת אדם שיהעבותו בט אדם וליא עשית
את הזמה את פגעבותך והקבוצ זמנת נתון ובתוספת מס מזמה תעמוד
עליך כלס והדמס להס ענין מחשבה וענין כ זמה זמה היא והקבוצ הוא
זמנת יען ובתוספת מס אשר ימורץ בזמנה עשונתה המזמנה לרבים
עשנת ענין טרף והעבה נמשכה רע ויא כ כלס עשן אחר כ כל זמנה
מחשבה כן טוב וכן רע ולפי מקומן הפרש כל אחר זמן ואחנה לו זמן
לכל זמן בזמנה בכל שנה ושנה והפעל הדגש
לעיתים מזמנים בעתים מזמנות ענינה דונע זמר זמרו למלכין
זמרו אזמר לוי לה ישרל כי טוב זמרה להינן והשם בתוספת מס מזמור
לדוד ומזן זמירות היולי חוקיד נתן זמירות בלילה ומזן זמרת עליך לוי
אשטע ענין זמרתיה חסר יוד המדבר ומשפטן זמרת והראייה שהשדש
קמונה ואילו היה מולת סמוכה היה פגומה כמו זמרת נבליך וכן אשר
טעם וי היום בדי ופוא קמוץ ומשפטן בדי וראיה גדולה מהקמוץ כענין כי
לכני הוא עני ויוד עז עמר במקום שש כי נמצינו בקמוץ סמוכים כמו
מנה המולך וזולת רבים כמן שכרובן בחלק הקרוק מזמרות מזמרות חטיעות
הס חבלים המזמרים בהם וענין והם שלוחים ל הזמרה לאפס כל ריחורע
ועני קמו מזמרת המורץ רל מטיע פירות המורץ ופוא קרוב לענין ראשון כי מו
מיטב השיר והמשונב שכן קרא זמיר וענין הזמורה אשר היה בעני הער
וזמרת זר טרעבן זכמא וזמורה שיהו אנבקמוץ כלטון זכרים ענינה
הגט מ טע אחר אבל ברוב פול כלטון הזה על הנגן ופי ל ינה מה הענין
זמיר עריבים יענה סמן קרו כלום קרו הקנה לכרית העריבים והענין לפרס
יענה כטע ופי הכרית טבא סאת וי כטע מוח העריבים ויהיה זמיר כלפי
סמוך ודבן שבוא מהענין הדאשון ופי הזמר וסמנו שמהענין כן העריבים
כטע מוח והפעל מזה הענין רל כן כרית הזמורה וסמך לא הזמור
והפעל לא יזמר וליא עדר ושם הכלי שבורתו כן הזמורה וחטותיהם
למזמרות ומזמרותיהם לרחמים וכתר תוללים במזמרות טבדורא כלש

הוא שיש במזון טרען טעקוס. זרה זרה הלמה. כזה לרוח. ואזרס במורה
בטערי הודין. יוד על טג המים. ולא לזרוב ולחן לחבר. והשם בורה
ובמורה. ואזרס במורה. ואזול. והיה לכם לזרוב. בפלס כלה. והלכה במקום הא
ועיניו כמו שאמר עד שיטא מאפכס שיזרו אונט מניהם. ומאפיהם. והטעם יזון
באריטה. והטעם הכבר נזיריהם בניס. ושלמה לבבל זרים נזרה והוא לשון
טפל על הלשון. כי זרים מענין לאיש זר. ויל זרים מזה הענין. ויהיה האר בפלס
זרים פלס. והשלישית לכל רוח אורה. וזיריה אונט באריטה. וזיריה אר
שמונתהם מלדע. וזיריה פרש על טעם מלעיל. והמסורה ליה כוונה מלעיל
אשר זר אר. הורה. וזרס מעבר למה. מורה. שרל קביטן. כי חטס מזורה
זרס. היה רוחו לפיה מזורה ברזש לול. הריש בפלס טגולה. וממזרס קרה
טפל בפלס טגולס טלח טן. הרוח הנושבות. והמזרס תפיה קרה. וכפין טלא
טכר טעלן אשר וורה ברמה ובמורה היה רוחו. לה וורה ברזש לול. הריש
הטלה לקבל דגש. והוא האר כי העבר וורה בפלס גדלה. והטעם בא בטרח
קטן טרה טגלה. יזרון על טכר נפרית לול. הריש היה בטקל טמון. כוסר.
טג זר והב מרחבת לוח. הוא סבוב קרב על המסגרת. כי מסגרת הינה לסטה
מקום טעל לזול בארבע רוחות השלחן וזה השלחן טמן לסעלה על טסת
השלחן סבב טמן על מסגרת. והטעם טרענין בזה אר. ורבע זרית פלח
טעם זר. יזרס כל בטעם היה בענין אר. ורבע זרית. נאם וכבר אחר
הטעם חיל. וכן טג אזול בזה הטעם. אבל הוא פירשו טן הענין הראשון. ופי
אורה לוחל. ובבל זרס. ובבל זרעם. ובזוקים לפיה חזק בטלחה. וכן
פ טס טענין זרס. ורבע זרית סכבת. ול זרית טסת טרד. אר. ורבע ט
טעם אר. ורבע זרעם. טין ושמל ולטעם. ולטעם. כל זרית טחובה
לזרית טען טעם. זרד. וכבר ט עלך זרית טעם. זרס. כחטס לזרס. וז
זרית טגלה. ובער טעם טעם. זרית טעם. זרס. טעם טעם.

הלך וזעק. וכבר בעקום בנינו כלום הקול היה הולכת ועוקפת. לא זעקו
זעק נפיל. נישכון וזעקו. כי וזעקו לך. והפעל הכבר וזעק אונט וידבר
לי. ומשם וזעקה בגרם נשמע. וזה שמועט עלים סוף ול. יהי מקום לזעקה
שכן זעקה וקריחה בקול. וסל איוול מרב עשוקים זעקו. ויטא לשט פגלים
דרשעם הגולשם יזעקו מה העעם. והעעם יזעקו לל. יהי הזעק לי אור
פאיש. וזעק בק מה זבולען ומה נפגלי. מרב עשוקים יזעקו. והפעל נזעקו
נדבקן ארבעה דן. מה לך כי טעקה. וזעקו פלעעט אטר בעד. והמקור מן
הקל בזעקו הילוך קבוצת. שיניע עשן קיבוצ וחספת העם. ונע לה מהעשן
מראשן כי לא יחסף טבלת בכרוז שי עבר וזעק להם שיחספן מן בזעק האדם
כסוכן טעסק שיטעקוהו יחסף העם לקול זעקת. והנה הוא מוזעק אורש ועשן
חיל. והדומים להם בלשן אייריטיט. זעק כר ל. זעיר וזחור. זעיר טע
זעיר טע. ונעו בטוטל טע. ונשאר
וזעק מוט מוער זעק. והחמרה בחמר נכוסת. לזכר כוערה. כשש טקוחה
כזבלש. זקק זקן. טע לזירו. ומקום לזכר זקן. והפעל הכבר וזקק
מזקק שטעבם. עשע עשן סעבב. לחסר מלכיהם בניקים
רסקו בניקים. עשע עשן כבלים. וזעקו לל לנחשכס הונעו לל לזיקים
דנחשן אקרבא. פיירה זיקים. פי להכות אש מרבר. רזל והו זעקן זקוקן
דזיר סטנטיה. בלשן דר. זקן ויב. כי זקן יזק. טעל עבר. ונאכרהס זקן טו
זעק. נכוסע זקן כזק. זקנה נשכפ. והשם כי כן זקועס הוא לן כן
לזקוט. ונח טע בלשן רכס. ולא יטא סמט יחיד. וכן טערים כתלים. ומז
כברו זקוק. ומז וער זקע אט הוא אחרי זקעה. והפעל הטסק אט זקין טו
בארץ שרשן זס. כי לא יסור ממנה. ונע אה הזקן כספ. וכסמוך בזקן טמטא
והחוקים בקט. ויטא בלשן זכר ער יטא זקעס. ובלשן טקיה גרועה ונע
מה בזקן חספ. זקק ה זקק כפוס. שטיט מרס. והרזל וישא עיט וזקק
פיטה. זרב
טעל ונח
טעקו. ורשטענר פל זעקו. דנעס לזכר. רזל טעל כטא רכסס נמי
חסור סטנטיה דסלויב טעל שטעקן טען סוף. ונען חספ. נכוסע קור טעמט
כלל טעמט יזר זעק חטלים ונעמט טעלן טעמט. כזכר רכוסט
טקוס חספת חטלים. וי טעמט טעלן טעלן טעמט. שיטמטטן נכוסע

כי זרוע שם הוא בשקל צטון מצרים או יהיה כן הוגושים ככלם למור
 מרבר ובחלם ויתגולטו מן הזירועים ובתוספת כן נהנה להם זירעונים
 ומאז ובכל מזרע יאור ומה שלא טכר טעלו מן הדגוש אף כל זרעו והפעל
 הכבר כל עשב מזרע זרע אשה כי תזריע זרע העשבה והעניע והארם
 הכל תקרא זרע וכן תקרא פרי פרי בעט ופרי ארמתי ושא את מזרוע וה
 והלחיים את הזרוע בשלה בזרוע טויה חשקה ואת הזרוע קרס היר
 זרועם לבקרים והקבוץ בלשון זכרים וזרועם מינו יעמדו ויפוזו זרוע
 דין וזרוע עמיד יספנו ולשון נקבת וזרועות רשעים השכרנה וזרועות
 הנגבלו יעמדו וזרועות השטף ישפנו רל החילוח ומהחת זרועות
 עולם ט' מטעל היה לך להי קדם מעטן וסתרה ומהת היה לך זרועות
 לסבל אורח ובאף נוספת ובזרוע טויה וזרוע מקנה השכר
 זרק וזרקו משה שמימה וחיס הדם זרק על המזבח וזרקת עליכם
 מים טהורים וטהרתם גם שיבה זרקה בו טעל כורד כלום טרקה
 טה שיבה או ט' כ העלרת זרקה בו השיבה כ השיבה טבוא מטרולר
 הזרם ומה שלא טכר טעלו כ מי נדה לא זורק עליו וסס הכלי שטו
 שזורקין ממנו מזרק והקבוץ בלשון נקבות וישו ומזרקותן ובקבוץ
 זכרים את המינים ואת המזרקים ובסמור מזרקי כסף כמו מזרקים
 וכן חלוע שקופה אנומים טעע נעמים והרומים להכ זרת ושמים
 בורח הבן זרה ארכו וזרת רחבו כשש טקורות יזוע ופרשו רזל
 זרת האסור בתרה חצי אמה של ששה טפמים

ואשר הם בטע ארבע אותיות

זלזל ומה חולזים הם סעיפים הנטיעים ברועי בלען זלזפה זלעה
 אחורג המולקבה ורוח זלענות מנת כנסס ובסמור מפכ
 זלענות רעב עניע ענין בערה ורערה או ענין שריפה זיזקה זרויף

אישר שיהיה זרח אור במשך לישרים פנשל יניא זון היה עמוד במכריו
ועבד זריות השמש נקראת מזרח סמורת שמש ועד מכאן והשם לנוה
זרע והירעג זרחה במיתו עגולה כזוחת השמש הוא גדול כי עבד
זריות הוא מכוסה וכימאית יגולה ויתראה או אולי זרחה שהיה הצרעה בהיה
בשמש כמו שנקרא בהרב באורח מסד היה לכס הוא התושב והקדמון בע
פער כיהוא מגולה לכל יזרע מי הוא ומשפח אבל הדר הוא מכוסה ולא ידע
הוא ומי משפחתו באורח רעטן הוא העץ הלה והרטוב שהוא מגולה ונראה
בזפנו ובלחותו זרע כזרע מים כבדים מזרע מים ירטבן כזרע קיר בשש
נקודות עיני כענין שטף ופי כזרע קיר כזרע מים המפיל את הקיר
וכה האין רב סעריה זל מזה במהפכת מים והוא כמו זרע כלולא כמהפכת
זרע והוא שש משקלים כמו קדס קדים או יהיה האר בפלס שכיר ופי כה
במהפכת גשם זרע נשטף והשם עוד כלשון נקבה וזרמת סוסי זרמת
והפשל ממנו זרמת שיהיה ית וזרמת סוסי זרמת ויתחנה סוסי
יתחנה ופסעל שלא נזכר פועל זרמו מיד עבד וחסר העמך ומשש
זרמו מים מעבד והוא אולי של מחנה מזרע כמו שאם נישקה לו את מחנה
מזרע כעמוד חש ועטן ורי כה שהוא מבנין פעל הכבר ופי כי העבד זרמן
והכבו חמים זרע והיה חש זרע ישראל קרעו חטים וזמורת זר הזרענו
לפי שזרעין החריטין אהכל ששכ זרע זרע פי שהוא עוסה זרע
לארוע כרמך הזרעם ברמעה אור זרע לזרע והפעל נזרעם
ועבדמ לא זרע ולא הנטיח ונקמה וטרעה זרע והשם זרע רב
בגול איש זרען כי הם גרעה הפדות שהוא כמו זרע שטעטן אורכן
וסמס יטמחין החילנות וזרען במים רכס זרעך תפריח פי מה שארעה
בערב יניא פרח כבקר בין זרעך ובן זרעה והקיבון וזרעכם וכרמיכם
ישור ומוז כזרע גד הוא ומוז כל זרע זרוע זירועה פנמיה וירבן לזרע

מאד חבא ט נחבא טעל עבר הנה הוא נחבא טעל עמד למה נחבא
לכדוח עחבאים במערה בישוף הכית ונחבא לא יוכל מקור נחבא
על השלוחו נחבא כתר בהו נההטעל מן החורים אשר התחבא ונחבא
ויתחבא מאד ונחבא כחן מים יתחבאו פ' כשקופאים המים מפני
הקור הם על פניהם כאבן והמים מתחת אינם נראים ומה שלא נזכר טעל
מן הכפר יחד חבאו עצי ארץ והטעל חנוסה ט היתחבא בעל יד החכ
התחבא ט במבצבצה המלאכים נבבר זכרת דקדוק המלה חזרה
כחלק החושון מן הספר בעודש חבא נמי שלא נזכר טעל מן הכתובים
וכבר כלואים החבאה והשם מכל המחבואים אשר יתחבא טעל ומיד
נהיה האיש כמחבא ד' חבא חב' כמעט רגע עדי עבד נעם ופני עדי
גלית את מסתרו ונחבא לו יוכל נטעל מן עבר דין טקור
כמו שכתבנו ונחבאתם שמה להחבא בשדה חדר בחדר להחבא
והשם נשם חבון עונו והנכון כי חב' כמעט רגע שים בפלס שג' כי חבון
בטק שם לטקפה וכן כתר יהודה המורקוק וזה מנחה על המחבא מן
מחבת כרזל כרזן ר' אל מחבא טעל ומעשיה קשים כלום לה
הכלי עמוד כמו מרחשת לפיכ' היו מעשיה קשים שהיה הטעל טעל קל
מאד טעל שלא היה עמוקה והאש שנולדת בה חבט כי תחבא וירק
יחבוט ט משבולת הנהר ותחבוט את אשר לקטה חובט חטיה טעל
והטעל יחבוט קימה נענין החביטה בלשן אשקויד חבל לא רגל
לא יחבול ריחם ורכב בטעל ופגא חמיה ורפ' חב' חב' חבל
החבול וכל החבול כי החבול בטעל לבד חמיה ורג' חב' יחבול טעל
למה ועל טעל חבולו ועל כגדים חבולים טעל והשם נבער נבדיר
חבליהן שהטעל חבל בפלס ארץ ומה חבול לא ישוב יתוסב הוא
הקב' חבולה חבולתו חוב ישיב וענין הכל משטן וענין רובם לקיח
המשטן ניש טעל המשטן כמו ועל טעל חבולו כלום ילון הם משרת
על משכונם לבחולת שיגזלו הנעם ויפרעו חובב בגזילתו טעל ועל
עט חבולו שדחלמה יקח משטן חלמה בחוב שיש להם אציה וזה
דבר נמנע בעבור שליבות חלמה כמו טעל לחחבול כגד טעל
והם לא יבטחו לעלבונה ולא ירחמו עליה מן פ' שאין להם אהל החוב
נקחו שורה כאילן הם אילן חוב ויחבלה כמו טעל כי החבול אחיך חט
וכעס ר' יהודה בנהשעין בן לרבר יחבל לו נעץ חבלנו לך באונם טעל
לא אחבול והטעל הכפר וחבל את מעשה דין מחבלים קטע כרמי

ארץ הוא עשב הגדול הנחתך ומלת של עמוד במקום שכתב וכן משפט הפסוק
 וכמטר עליו וכרביב על זרניף ארץ ורומה לו ברבי דול שאם לא משום דרין
 וזאת שבהלך ורין ככלה בג' הטף שרש אחד ונתן אחד להם ואחיל שמהלך
 מורכבת משה מלות זר דף ויהי דף מרדף מלה מוזיק ואול הוא על המטר
 זר ואינו מטבע הארץ והוא מלה הארץ וחונה חונה וכן אט על זרין שהיך
 מלה מורכבת ויש לפרשו שר לשון שיטה והולה ורומה לו ברבי דול מטא
 זרין דישא על דישא וזהו הגון אילי כפי המלה הזאת דרין זרין
 מרעס אוריש שם היה שמה במרעס ויא שחיה כלב היך זר
 לברין בלש ונקרא כן לפי שהוא דק במרעס כאילו הוא חבוש מן חור
 במרעס ורדף וישנו להם חגורות ועברו להין מזרין וכן רמז ויחבש
 זרין ויא שהוא נמר גם הוא דק במרעס וחזק במרעס ויא שהוא מין שר
 טמו שזכרו קל באמרים לא לחנם הך זרין איל שורב לא מטב שהוא מין
 ואול שהוא אישטורניל בלשן אבל לא ידעתי לזה הפ' מה טעם מרעס

נשלקמה אות הזין ונתחול

אות החות

חח חו נטס פרשו ר יונה עבם שקרין בלשן קסקביל ולפי דעת שחוד
 החל שהוא כגון מחט שנקבן ומחברין בן שר שפנת החלוק רח
 הגרון נקורין לה בלשן אישטורניל וכן נקרא הקנין שמועליו כן הדגים לפי
 שנקבל לחי הגרון נשמה חחי באטר ונתה חחיס בלחיד וכמא נחור
 הקוב חוח עלה ביד שטר כשונטה בין החוחים אבל ויכאווה בחחיס
 א ארין מיריס הם מוסרנה וכבלים וכן אט הרדף בשלשון וכן ילכרוות
 מנשה בחחיס בכבלים וכן אט אחרנה ויאסרהו בנחשפה חכב זך
 חוכב שגים לעמון בחוכב עונט ענינס ענין אהבה נחבה וכבר
 שחמשו דול כזה הלשון כמו שאם חובבן ישול שטרוא בצע למקום
 חבה ימה נורעת להם ופי לעמון בחוכב עונט לעמון עונט באהבה זית
 דק גליתי אותי וישנאיתו והרחקתו ממני ויא בחוכב בענין כפי ניהחבא

ובעו וחלקו מלטה ישראל שמלכו סמוך וגרמו חרבן ביה שש ואפשר שעשן
 בחבלות וששן זה אחד כי המחשבות הם אסיפת הדברים והעשיית בלב
 ובדומה לששן זה בדברי רבות מכלי הלשון וחבילי זרדן ועוד אם רבותני
 אין עושין מינה חבילות חבילות חבק הכסיל חונק את ידיו את הובקת
 בן עב לחבוק והכבר חברו צור חבן אשפרות תכבוד כי החברה
 ויחבן לו לחוק מחבק והשש מעש חבוק ידים לשכב חכר כל אלה
 חברו שיה כתיבות חוכרות חבור עינבים והשכר חבר
 כהשש ובדוספה מס במחברת לעומת מחברתו והראוי חבר הודו
 לאיני חבר אמלכל אשר ידוע וקבוצ נאיש אחד חברים חברי
 צנבים ולכע ישרל חבריו ולקנה חברת על משקל גברת והפעל
 הכבר וחברת את חמש היריעה ושלא סכר טעלו ממנו ל שעקיות
 וחבר והראוי מזה יכרו עליו חברים רל בנה החבורה וההפעל אמר
 אתחבר הושפע הלק רמורה הא ולקן ששש יחברו בהחברך עם
 אחניהו והשש ממנו ומן החברות ליו יעשה מרמה ופעל ככר אתר
 אחבורה עליכס במילי ושם הפעל הדגוש וענינו למתחברות
 ובחל רב למסמרים לדלתיה השערים ולמחברות פ ל ינה מקומה
 שהיו נקבעים ונאספים שם לעבודתו ואפשר שיהיה עשן מעשן
 מלאכת חבר לפטר אמ כ המסמרים היו ירכיבים למתחברת כמו
 שגושין לקירוי הכתוב שמשמין עינים משופן מש מחברות
 הקבוצין לעומת שלא יראה הסוק שבין קרש לקרש וכן אמר אחר
 ולקרות את הכתוב היחברך כמא כבוד הוא לפי רעה מהפעל שיה
 נכר טעלו מן הדגוש ועל הדגש להקל ופירו המלה היחבר עמך
 ובא על דרך לא יגודך דע ומן העשן הזה וחובר חבר ובית חבר
 חובר חברים מחוכס בענינך חברך מאד עמדי נא בחברך כמו
 שפירשו רבותי וחבר חבר אחד חבר גדול ואחד חבר קטן פ חבר
 גדול שלוחש ומקבץ כרות כרות של חיות קטנות כגון נחשי ועקרב
 חבורה כחת חבורה בבאישו נמרן חבורותיו ועל הדגש ממלת
 ובחבורתו נכא לטן החבורה היא השריטה והגרידה והרגו יושלמו
 לא התגודרו חבורן חבורן ועכסל העשן והלמד במלת נמר חברו
 חברבורותיו והם כרבי הנמר שדומים לכתמי חבורה ומדברי רבות
 נראה כי החבורה נקראת המכה שנתרר הדס בה ולא ינה באומים
 איזו היא חבורה לפי שאינה חוזרת נטר הדס אעפ שלא ינה

ברוח משחית לחבל לחבל כל הדרך ומה שלא טבר פועלו וחבל עול
מפני שכן רוח חבלה ופי וחבל עול סמריב מפני חזקיה שהיה משוח בשמן
טלס עשין השקעה השחר ניל מעשין זה בעבור עמדה החבל וחבל עשין
ועשין שלישי שמה חבלך אמר בעי יחבל און והשם בשרם יבוא לה
במשק נקודות ימים וחבלים יאחזן חבלים חלקן באט והשם בשרם חבל
ולזה החיה בסגול וכן חבלים משלחה כלם עשין ימים ומכאובם
ועשין רביעי ותורידם בחבל בשש נקודות בחבל אדם אמשכס בפתח
וחבלים בראשיט הם העבותות שמן בארץ חבלו החיה פתח ופי החבל
טילכר בן ולפי שהחלה חלק בחבל כמו שצמח וארמור מאלך חבל
בארל בחבל ובמחוז חבל כל חבל הארצות גורל אחד וחבל אחד חבלים
נפלו בעשמים ויפלו חבלי מעשה עשרה החיה בפתח והמסורה עליו
ל ת פורה פרם וכל בחבלי כוונה יוסף חבלים ה' יוסף יתקבל הרין
חלקין רב החובל הוא הגדול שבפטינה שהוא ממנו על חבלי הספינה
לגניה במשפחה וכן לקול יעקב חובלך והוא תאר וכן עשן חובל
האר כמו חובלך וכשוכב בראש חבל פ' יונג כי הוא דבר עשין מחבלים
תק על י: המים כשמשין את הספינות וכן ידעו מקום העשין והארם
השוכב בוא בסכר אורב החובל עשמו ויקראכן ט הוא שוכב בדוא
החבליה ויעיר לשום פינתן ולכן כשייערך למיזכס ולהקיס הם דין
להיידר במורה מפני כוחו והוא בצורה גדולה וחבל הוא שם בשקל וה
והדבר אין כן ויה חבל הרב החבלים הלזין בן נמוח שור
באקל אשר והאין רב סערה ~~החבלים~~ נקודות חבל וחובל לפי
שהחיה הספינה במשיכה החבלים ובמרתם ופי בראש חבל בוא
ספינה ופי וכשוכב בראש חבל התרן שהוא בראש בתחבולת העשה
לך סלימה ונמן הוא יקנה מהרסך בהחבולות כמו עמדה ומחשכר
שארם סותפסך בלבן כהם לבחור כהם הישירה ועשין שיה חבל עבאיה
כשין נקודות חבלי רשעים ערות החיה בסגול עשין קהל או חכמה
ומעשין זה ולאחד קראת חובלים והוא המלך שהוא ראש הקהילה ויה
עשן נשיאות זרובבל נחמה הרשעה שהין מבית דוד חבלים זה
מלכות כהשם שמלכו סמוך לדרך בית שיש וחבלים מעשין פשיג
עשין השקעה והם השחיתו רכס ומעללים אחרי מות חשמונאי

נקוד

כלומר הוא עש
ידוע הדין לומר
קרא חובל היה

29
questo santo Libro è di me abraham Cohen & Ubbireo
Comperato nella Stamparia del Sig. M. M. a Londra
il Prezzo è in Conprensibile

בבחינת המזמור נודע בהורה להם ואלו יהי בשלם סכו והיא יי נול
כי ער יושלם נודע להם במלחמות כי כל ארץ ישראל כבש וכשכפ
לי יושלם ורבר גבוהות כער השם אז נודע להם והיה גדול שמו כמו שא
יך במחנה אשור ואלו כשרעשה נקמה במחנה אשור אז חמת אר
תורך מי שהיית חמת לך ומרוב כבוד על כרחו ירוך וישב חמתו הו
הודא הליך ואז שאיית חמות תהיה כליו העשירים ממלכ אומות העולם
שהיה להם חמה על יושלם אז תהיה ותאסור חמתו שייראו ממר מאשר
שמעו ששעית ממחנה אשור וזהו שאם בסוף המזמור יבטור רוח נגידים
כמו שאם כל צבור חיל ונגיד ושר במחנה אשור אז יהיה נודא למלכ ארץ
אז יהיה כי חמת אדם תורך על המצרים ואנשי רוש שהיו עם אשור במחנה
כשראו המכה גדולה ההיא שבן לרח היהודים ועליהם טאם יצע מיצרים
וסחר כוש נגן ועליהם טאם יהיה מוכת ל^ל כרען ארץ מצר וכל הפרעה
מתנכס תגורים תבור כל מלחמה תבור על יך צבור תגור שד
תהיה סקים ועעב הפעיל בעעין התורה כמו לכש ולכש כמו שד
עבדין לכאר והתאר תגור אזור מרעהם בחולם והשם ותבור נגד
לכעע ובהא תקבה ותחם תגור תקפ ובהגורתו אשר במצו והקבץ
ויעשו להם תגורות ומא מחגורת שק ענין כלם אזור ויתגרו ממסגרותיהם
ויגעעו מכבליהם שהם בהם כליו מטכר כבליהם יפסח וכרברי רל
על הזכ שבו על הגשר ועל הספסל בזמן שהם מחגרים כי בזמן
שהם מתנועעים בזמן שירגלי הספסל אינן שזין שהאחר קצ מחבר
כשארם יושב עליו יתנועעו ויתגודדו חילך ואילך כמו תגר ויט אור
שהוא כמוהם ויתגרו הרג ומחגרים אימה ומתנועע חרבה מועד
ופל ויפתחו ממסגרותיהם וכן כי יזעזעו ספיריתמן חרד וחזומואם
ערב והתגר יושב כי כחב חרה ושלא נזכר פעל מהנוסדה
חרב חרה הוחרה נגם מורטה למען עבות עבת חוחרה ענין החרו
ידוע ברברי רל על טרא חרד בסכעו ועור שט הלמד חכמי המח
זה אכזה בהלכה ענין החריפה והדקות ועור אלו חרש שאין יכר
לעמוד מפי שאין אונן או מפני שהיה בו חרד והחרד מכרישו עה
פ שהכל יחד מתחכין ואין יכול לישב וירבן להיות מן הענין הזה ברזל
כברוק יחד ואיש יחד פני רעמו ואעפ שאינו מן השרש הזה חדה ויחד
יהיו על משקל ויחן משפטו ויחדה ורגש הדלה ויחד לקן
קריאה בעבור שהמלה מלשיל יהשם עז וחרוה במה מו כי חרוה

ועקרות חבורה לפי שנחבר במקום המכה ולפי שחבורה היא כבשה
כמו כהן נקרא נחמי הנמר כהרבורות ונמר חבורותו חכיש
וחבשה להם מגבעות פירך חבוש עליך סוף חבוש לחוש.
פשה חבוש בטמון והפעל הכבד מכבי נהרות חבוש כלם והד מ
להם ענין קשור וחזוק וכן בענין קשור המכה והכריכה עליה ולתש
ולתשברי לא חבשה בזם חבוש ו' את שבר עמו כי הוא יצא ויחפש
והפעל הכבד ומחבש לעבנותם ושלא נזכר פעלו ממנו לא זור
ולא חובשו וכן בענין הממשלה לפי שהמושל אוסר וחובש וכן בענין
קשור הכהמה באזור שלה שקורין בלעף יעגלה אמרו ויחבשו את
חמורו חבוש לי את החמור ויעזר חמורו חבושים כלם אשר הם
מהארש מה ענין אחד הם חבת אעפ שזכרנו על מחבת בשמן
בשרש חב' חיטש שורה התן שרשית ולמה שכתב בזר
הימים באמונה על מעשה החביתים ומה שזכרו רז"ל חב' כרית
גדול לישון ועריבתן בטעם פ' שהיה כן מקריב בכל יום עשירית
האיפה במחבת מחייתה בבוקר ומחיתה בערב כמו שכתב זר
קרבן אהרן ובען חבב וחגית אותו חג' ל' המון חוגג תב' יהור
חג' חג' ל' חג' ובמועדים וכן נקרא הקרבן עצמו חג' על
שם שקרב בחג אסרו חג בעבותתם חלב חג ערבקר חג' יקום
פרש חג' ומן הענין מה יחוגו וינענע כשכור אומת יהודה למיע
לחג ענין הנועה כי החג נקרא כן לפי שהמקרא נמטפתין בשמחה
י' אוכלין ושורין וחוגגים כלום מרקדים ומפזרין ומכרכרין בשמחה
וכן פ' רב' האי' חגין ז' חגב את החגב למינתן ונהי בענינן כחג
כחגבים מין ממי' הארבה ויסתבל החגב אכל שהיה
כמו עגב מן והעגבנה והוא רמז לאבר המשגל והעגבן שהוא
כמו עגב מן והעגבנה שהוא כמישמעו והנה עגב לפי שכן בשורש
סבל חנה בחגו סלע שכב בחגו הסלע הפכה החו לויז כ
נחית מן שלה שלי' הייה ושלי' שלי' ופ' בבוקעו הסלע
או הוא מן חוג הארץ י' טעם כפא חקר וחגרת אותם חבנט
שאירית חמות החגורה כלומר בחגור ותאסור אותם
שלא יעשו חמות שהייה להם על יושלם כי החגירה הייה
הקשירה והאסירה ופ' הפסוק כי חטת ארס תנוד כי המזמור
נאמן בנבואה על מחנה אשור בשחה על יושלם וזה שאמ'

20
חג של טג מים פי סבב והשד הישב על חוג הארץ פי הגלגל הסובב הארץ
וכן חוג שמים יתהלך בחוק חג ושם הכלי ישמש ימין ומכוונן בן העגול
ובמחנה יתורה קוטבאסן בלשן חוד חורה חידה נששמענה אמורה לכס
חידה חוד חידה ומשול משל ענין הכל דבר סתם שיביט המל
המביט דבר אחר מהגך אוקו דבר חוד חונה דע אף אע אחור שמע
לי נשל ממנן הדגש כפר לי גער ואחור והשד בלף נוספה וה
ואמות באזעב הכל ענין הגדה חות יחיר ואה חותהים עבש בשריג
חיה חוד נימש ל מחו חפנס עניט כמון מדינה או פלך או יהיה עניט גבול
וכן אצול וידע לא חון ימין כע לא גבול וכן הוא מחו חפנס גבול
וכן כערב חוז חן במערות ובמחיס פי במידות או הרומה להם וכן
אמא הגרזן ואטמר במערות ובמירתי וכבר פירשתי חוח עלה כשנשנה
בין החומים בשרש חח חוק כחוט השע שפרהיך ידוע והגן פהרל
הבלת חוטן דבלת חוק לא חלה ולא ילדת כי חלה גם ילדה
חול ונחוי והרעש הארץ ות חול בחלם מטע ההעמדה חול החור
סין כסודק הריטן חלטן כי חלה לטוב פי כי חלה שהיה לה טרם זה ור ינה
הכנס בענין החלת הכת אורת ולא חלו מלפני ארון חול ארץ והוא עני
במקום הן איתן ופי מלפני ארון החול הארץ כלום משב המשורר כגד
השלה ונא זה שהחול לפני ארון שהוא ארון על הכל ודין הוא שיחולו הנב
הנבראים ממנו כי הוא ארע על הכל והשכ השלה על הארץ שהיא כוללת
הים והירדן והגבעות וההרים יניל מקור חולי והינד לכינוי והיה דיטן מל
מלדע ובא מלשל מטע מלת ארץ שהיא מלשל והטעם כאילו הארץ משיבה
לארץ ואמרה חולי ועס ורקדי הוא מלפני ארון ויש לו כח מי הים והירדן כמון
שיש לו כח גב להסוך היור שהוא בשלה והפכנו לאגב מים כי הוא ארץ
הכל לעשות דבר כחומר כיד היור והפעל הכבר ממט יחילו עמים יחול
מאר מהמורים אם מפני לא תחילו ולאשה מה תחילין יחילו מעט ממשא
מלך ושדים והדגש המורת יד יחילו או הוא מענין החלה משרשו כלום
עתה יחילו להתרעב ולהפזיזן מעט ממשא מלך ושדים ועוד נהרעמו
והאוננו ותר טשיהין בגלות ואשר הם שבר לאחר קול ה יחיל מדבר
קול ה מדבר קדש יחילו דרכן בכל עת פי דרכי הישע יחילו הענים בכל
עת ור ינעד הכנס זה בענין החלת ופעל ככר אחר ואת המרובע קול
ה יחולל אילות והמקור וחולל אילות השמור ול שרה תחוללכס בסגול
הלמד כמון שחוללה ארבע והוא עבד במקום עבר והפעל מחוללת

היא משוּמַשׁ והפעל הכבד מוטת מתהו בשמחה את פני עיניו ענין שמה
ויתכן להיות מזה השיש והענין אכל הם מהענין שבקדמתו בשדשו חדר
חדל עג כ חרל לסטור חרלו צברי ככל להלכה חרלו ורזו פי חרלו משנות
הקילות יחרלוק חרל שאן עליזים לא יחרל אכסון חרל מוטת חרלו לכס
מן הארס מחרל להתפלל בערכה והרצו חרל וחרל אישים והפעל הכבד
החרלית אהרשע וקנצו החיה לפעורה הענין ירוע עג יושב חרל עג יושב
חזק והוא כמע הפטר ממחוס מחלד והרצו מוטת מה חרל אע ויט מזה שעה
מעליו ויחרל חרק כמשוכת חרק עוכב כחרק בשש תקורה אולכט העו
שבהם הוא כחרק והוא קוצ מין ממיט הקונים חרד חרד בחור
להכבא ול חרד הנרתי בשש תקורה יבא החררה ומא ובחרד משכ
ויטור להיות משעבד ומחרים אימה חרדי בנן איש בחרדי משכונ חרדי
היטען רל פחה הימן וכתל אברהם אע כ הם הטכבים שהם בסאת נגב
הגלגל הגדול ובעבור כ היושבים בפחה עפן לא ידון אותם הטכבים עלכן
קראו חרדי כאלו הם במקום נחבא וכן מן החרד תבא סופה והפעל מזה מחררה
להם רל האורכת בחרד חרעץ וחדשו ערי חרב חרש ער"ך נגדי וההפעל
החרש כנשר ער"כ והרצו חרש תחת השמש ניטען מפי
חרש הטיטון כ יקח איש אשה חרשה והוא חרור אשה חרשה פי חרב חרשה
וכן נמאכלו בריאה פי שיה בריאה נאע תפלה איש תפלה והדומה להם לבקרים
ורל באשה חרשה שהיה חרשה אצלו פי למחזיר צרושתן אבל למע וצרושה
אחר במשמוע וכל ענין החרוש ידוע ונקרא החרש כן על חרוש הירח שמרמז
כן ונקראו כל השלשים בכלל החרש ונקרא יוס ראשון לברן חרש מחר חרש
לא חרש ולא שבת מדי חרש בחרשן בשבתות ובחרשים כל אילו והדומים
להם על יוס ראשון בלבד אבל יוס החרש השיע הווא שם על כולו ופי יוס שיע
מחרש נאזול פי לא חרש ולא שבת כל שלשים יוס כלום לא עבר ער"ן חרש
ולא אפי שבוע שראית אותו חרש ימים חרש ימים שלימים והוא שלשים
יוס ערה יאכלס חרש אה חלקיה חרש שנגזר עליהם והוא חרש אב וכן
בחרשה ימצאנה בחרש שנגזר שלא תטל להטל מכף מבקשיה נאזול פי
בחרשה מקור למה ייעפן כל מבקשיה כ בגל עג ימצאן אותה בחרש כאלו
ארה מתחלקת לרוץ לפניה חוב חבולותיו חוב ישיב הווא הטלוח ורל חרלו
הרבה בזה הלשע ומזה השיש והענין פעל כבד וחירת את ראשי
למור כ כל אדם שיש לו רין לשלם הן ממון הן מגופו יקרא חייב וכן רזול
ערכו בזה הלשען בין לחובת בין לחובת ממון וקרא לזה ולזה חייב חוב חק

בחוץ העמוד החניטה על הענן עשיתם ידוע וכן חוץ מטעם שפ' זולת והכל
 ענין אחד וכן חכמות בחוץ תרונה שפרשו שוק וכן נעמן לו ככר לחם ליום
 מחוץ לחופים ומחוץ לעובדים שזעטו בחונות ירושלים וחניטת חשבים לך
 ברמשק שפרושים שוקים הכל עב ענין הדאשון ועב בצעמי וכחייטן מדורות
 וכן ופסודי יציע מלכבד וכחייטן לפעמה ולחייטן וזעב שלפנמה ולפנמ
 זעב הזור ולחייטן הוא הזור והוא האר לרעל שהיה חייטן מהדבר ולתקב
 ל החיט החייטנה אבל זאת מכוא המלך החייטנה הוא כמו החייטן כי הוא מלעיל
 הזקף בעלי והוא נוסט חור חור כרפס ותבלת וכן אמר רז"ל מלת לבנה היצע
 להם רבלת וחור והפעל מסטן בהרדוף עין הפועל ולי ערה פני חורו
 ותרזן לכן חור וכנה הבושת של דרך לכן כי האדם שיש לו בושת ילבט פניו
 וכן אמר רבות המלכין פני חברי ברבים וי יונה פ' מזה הענין ואורגס חור
 כלום בגדים לבנים וכן סלי חור ועוב הוא סיהיה סלי חור לכן כלום סלי
 עשויים מן המקלות המקולטת והם לבנה אחר הקלף אבל הוא פרושו של דרך
 החוק ופ' מזה הענין עור כן חורין ואר כל חורי יהודה וירושלים ואר יבנה אר
 החורים חוריה ואין שם מלוכה ואמ כ השדים והגדולים יבנו כלשון ישמעאל
 בלשון לוכן ועב ניקב חור בדלת וימלא טוף חוריו חור עבר וכפס מן החורים
 אשר התבטאו שם ובשורק על חור פני הפת בחורים כולם ידוע הוא ויהבן
 לפרש מזה הענין ואורגס חור כלום בגדים לבנים בעת אריגתו לטו או אמר
 על הרשתות שהם נקבים נקבים וכן אמר הפעם כמו שאם ופרוש מכמורת על
 פני מים וכן סלי חורי סלי נקבים כי כן יעשו אותם ועור נפרשט בשרש חרז
 והחכה ל אברהם בן עזרא וי יונה הכניס בזה השורש וררה נחשתה ענמי חרה
 מן חרב חרו ינסי ארץ והנכסן והישר איעל לשונם מפעלי הכפל חרש ויש
 עבודות למו חשתה ולא התבטאתה כנשור חש לאטל חושה לעו - רת
 ורש על מדמה דגל כי מי יאפל נמי חוש חוץ מטעם והראר נחלץ חושים
 והפעל הכבד אחישה מפלע לי אמר ה בצערה אחשנה והשם כי גן חיש ונעופה
 עשית ענין מהירות ויפ נמי חוש עשית מרכב רזל מי היה חושש להר ענין
 ולאטל ולשמוח יתר ממנו חרז ה עושה חידים ודרך לחיזן קולות ויל שהוא
 משרש חנה בשקל הנין מן הגה רבן לפרשם שהם אילו שרואה אותם
 סבהיקן לפע שיבא הרעם טעם שקורין איל לודיעטם אבל רבות פרשו
 כמו ענין כמו שפסודי מושה שמות נקראו אז עב וענין נש' א חקין ועור
 זל מצי חקין זל רב יחור פורחור מאי פורחור אר רב פטא עיבא קלי שרש
 דות עבא סמיכתא חזה ישמח מריק כ חזה נקס וזה חזית ווספר
 מלכס חניבד אשר אר אחור לך ועב שאול עשיטן חוזה פיל ינה

תען והפגול והוא מחולל מטשעו. וההתפגל כל ימי רשע הוא מתחולל וזע
אפסר שיהיה כמוהו וסער מתחולל. ושלח נזכר פועלו הטעם היוחל ארץ
ביום אחד והתאר כי קול כחולה שמעתי בפלס טובה והשם חיל כחולה
ובהא הטובה ואסלדה בחילה. והשם בהכפל חלילה. וההתפגל כל ימי רשע
הוא מתחולל. ואפסר שיהיה כמוהו וסער מתחולל. ויש ותחלחל המלכה
וכל אשר זכרנו הוא ענין חיל וירוע הוא יעץ וחלה אחר בעמיו ולא חלו
בה ידים ולא חנוכה החיילות והמחנות כי כמו רוע נחטב. ופי' ל יונה מזה
הענין יש רעה חולה והוא האר בפלס טובה כלוא רעה נפלה על בע אדם
ויפה פי' ועץ ויחל עור שבעת ימים. על כן לא יחיל טובה טוב ויחיל נל
ורומם כלוא טוב שיחיל ויהיה רומם להשועה. ואפסר להיותו ויחיל
האר משרש יחל בפלס שריר ויהיה פי' הפסוק שיהיה הזעם טוב ויחיל ורומם
להשועה. ויחילו עב מש ענינב ענין תחלה ופי' אהיל פעל קל מזה כי חלה
לזה לטוב. ויורה על טוב כי ידרע מאה"ה כמו כי טוב קניפו ויבאר רע. ויי ב
לשום מזה העקר דוס לו והתחולל לו. ומכסר י. הורה שם אחר מן הכפלים
ועץ חוללה בידו נחש בריח רוח טען תחולל נשם. ותחולל ארץ ותבל רב
מחולל כל יפי הפסוק הקב"ה רב וארץ על הכל מחולל כל העולם לפיכך מן
אורה כולם באחד וזה שאם ישאר הכיל הכל מחולל ושובר עובדים
כלוא הכפלים והעובדים על המצות מן אורה כמו החכמי והנריקי ואמ
בו לשון ואם בו לשון יכר כי הוא ית מן ומפרש אורה כאילו הוא חייב לזונב
כארס שחייב לתת שכרו לשכור ועוד אפרשנו בשרש שפר בעל הבווא
והשכחל מחוללך ושלח נזכר פועלו באין תחטות חוללה. הן בענין חוללה
ולפי' ובנינות חוללה. הרפאים יחוללו ענינב ענין יורה. ופכנס ל יונה
בזה הענין חולי ארץ. והינך בן טסט. ועוד הכנס בזה שרש לחולל
במחוללות מן המחוללות אשר צולן. ועוב הוא לשומם מהעלי הכפלה
ועוד אפרשנו בשרש חולל. ומן שרש הזה כחול אשר על שפת היב
וכחול ארבה ימים. וראיה: בספר מרוים ירושלים וכחול ארבה ימים
בשרך למדרשך ובחלם למערכאי חום וכל שה חום בבגדים שחור
והנמן אעלי כי חם השמש ונמוס משרש חום ועוד אפרשנו
חום איה חסת על הקק"יון. לא חסה עליך. שון יחוס על רל ואכיון לזה
חום ענין. וחום ענין כלם בחולם. ואחד לבנו בשורף לזה
חום ענין. ולא חום בשורף. והחום שני עליהם משחמם. והחום שני
או נחש. חוסה לו על עמר. ענינב ענין חמלה. חוק מחוז לעבר

החזיק מיליון בלא קשר בלא פגמים כמון לשון שיבוא ביה ובלא ביה
 כמון החזק וינה כמון ובלמד במקום ביה והחזיק לו וההרפאל והחזקת
 ולקחה ויחזק ישראל ולא יחזק איש בגגהם כמדי. ופתח חזק ונתחזק
 וכן בא בהפסק פגא על סמלטה אבין ויתחזק ובענין מה שיכיל הכלי מחזיק
 בתם שלשה אסיה יכל ורזל הרזלו זה הלשון באמרם כלי ריקן מחזיק
 מלא אינו מחזיק וזולתה רבם חזר ואת החזיר ידוע וכמשה נשתמשו
 הרבה בזה השרש כלשון חזרה חטא חטא ישראל חט חטאה ירושלים
 שאול חטאן כלום עד שימותו וחטאת עמך בחלוקה הא הנקבה כמון
 והרפת האף בכל חטא אשר יחטא ונחשור נב אטב אונתך מחטאן לי כמון
 המורה האף למד הפעל חוטאים לא לאכול על הדם האף נמה וחטאי
 חמס נבטן פי חוטא לי והתאר רעים וחטאים לוי והיית אט וכמ שלמה
 חטאים כלום שי רמה שניה חטאים לטען שלא יהיה לט בענין המלכה
 דבר ניב כי הוא כיני לדוד דרך מוסר רעה לוא כי חטא יהיה על דוד
 וכמוהו וחטאת עמך וחוטאן לענין לט ויסירו את כבודם והשם בכל חטא
 אשר יחטא דק חטאי ירבעב כן נבט וכפוספב הא חטאה גדולה וכבר נבט
 וכעבור העלה חטאה וחילוף ההא כמון ונודעה החטאה והפעל הכבד
 פי חטאן אונתך לי אשר החטא את בני ישראל וכא חסר האף והחטי את
 ישראל וכן למען החטי את ישראל מחטאי אדם בדבר ה השערה זל חטא
 כלום לא חטא אכן ופעל אחר אטב חטאה כלום שיהיה חטא עלי ואשלים
 לך כמנה ונקל הקרבן שמכאין על החטא על שמו בעבור אשר ישחטו
 את החטאת וכא חסר האף שער עזים אחת לחטא רפשיה וכי רשיך
 וחטא את המזבח פי יסיר חטא האדם בעבורת המזבח הכהן המחטא
 אונת העובד עבודתה ונעשית החטאת על ידו ומסיר חט האדם ביה
 וכן וישחטו ויחטאו ועל דרך זה ההרפאל הוא יחטא כן כלום יסיר
 חטאן בהזאתן החטאן ביום השלישי משברים רחמטאן פי מכל שברים
 אחרים יהיו נקיים כשיזכרו גבורת לוייתן ועוד נפרשנו בשרש שבר
 וכל בגד וכל כלי עור וכל מעשה עזים רחמטאן אישנו יונא כאשר חשבנו
 מעשים לא עומד כמ שטב כל הרפאל ולפי שאם למעלה רחמטאן אדם
 ושבים אה ועב כל בגד וכל מעשה עזים וכל כלי עץ החטאן כ לוי
 תהיה טהרת שליטה עד שיטהרן עמכם נב הכתוב והכלים ואת
 תהיה החטאת מיעים וחטאת כל הגוים עטש החטאת שחטאן וכנה
 הדרך כי לא שלם ען האמורי עד הנה עוטש העען חטוב ולא יחטבו

ול

ט כ כבר שמנו יורה עם שיריעה עת בנאו ופקדנה עת נדחה הנהג שחל
בשורתו ולא אחו ותמוצתו עתנו ובהיותו למד הפועל רמה ירך כל יחזיקו
וישם בהיותו למד הפועל משו נה חיזיקו בחזיקו לילה והקצות מחזיקו ונו לילה
לילה ומחזיקו הפועל ומכלי החיות חזיקו נראה לי ומצו במחזה לאמר וכלשון
קבה ומחזה ל מחזה נה ונוז לקבל חזי ומצו כד כל נבאי כל חוזה נירבן כי כמחזיקו
ועד שאול חזיקו חוזה כלוא מחזה עשית עם שאול וברית כרמט עמו שלא יקח
עמו ובחזיקו ערו החוזה ומצו חזיקו קשה ומחזיקו עם שאול כלה עתן רחיה
ופרזן ראה חוזה יש מקום רחיה משו יש מקום מחזה הנבונה העד כרובים
על דברי מחזה כמו חזיקו כמו ואדניס חזיקו והדומים להם כמו שכתבנו
בחלק הדקדוק ועצו בידע אכנס יחזה פי ספרך כמו קדן חוזה והחכם ל יורה
הפסע ועד שאול חזיקו חוזה כענין בידע אכנס יחזה ולא ידענו מה היה דעתו
בעשיתו יקח משה את החוזה חוזה התגובה והקצות וישם את החלבים ערו
החזיקו וידוע הוא חזק ויהי כי חזק ישרל ודבר המולך חזק על יואב עם החזק
חזיקו חזיקו ותפול פי חזיקו ממש יחזיקו ממך בסוף
חזיקו לחכמה לחזקה בטפיל היא ופי להחזיק בה חזק וחזיקו חזיקו ותפול פי ה
חזיקו ממש ואשר הוא יניא מן הקל יניא לו ולא חזיקו וכן לחזקה לחזק חזיקו
ייל ולא חזיקו ולא חזק ממש או לא חזיקו לטען יסיה פי חזק על אחו ועם סעו ירכו
יהי פירוש כי השם יל לא חזק אחו לטען מלך אשור או פי ולא חזקו מלך אשור
ואם כן לפי ששלח אחו על מלכי אשור לעזר לו חזקו לו לא ריי שלא הבייה מט
ממלכות הגוים הלא בחזיקו ובבטם הוא עם לא לקחה בחזקה וכל אשר על
הכית לחזקה ומצו בחזקה חזיקו ובחזיקו גבה לבן עד להשחית או יהי מקור
ומצו אר חזיקו חזיקו בחזיקו כטען ספר ספרי והבאר החזק הנהג
הרפה בחזק יבוא פי בחיל חזק וחדלו היא הדיוע נזכר שאם נודעו מושלחו לו
והאר במקום נודע הולך וחזק יבי קול השופר הולך וחזק סאור והפעל הכבר
חזיקו טבה מסלע כי חזק בדיחי שערך יתייר ותייר חזיקו נאם אחזק את
לב פרעה החזק מלחמתך ל העיר ועל ידו החזיקו יחזק חרש את מורף
ולא חזקו הכהעם את ברך הבית ועל ידו החזיקו כלוא החזיקו מלאכרת
החזיקו המשמר החזיקו מלבן כלוא החזיקו מלאכה הסלכן פי החזיקו עד
למעלה פי החזיקו מלכותו יש כזה הפעל שהיא קשור עם בוף נעשית
שיחזיק עתנו בדבר לתוף אותן בחזקה ונחזיק את ירך בני ויהא כענין
אחזה וכן יחזיקו האנשים בידו עורך מחזיק בגומתך ועורך מחזיק
בם אשר החזיקך מקטנה הארץ כלוא החזיקת בני שמה החזיקת פי

שלך בלמוד הטעם של א במנהג שהוא כמלך בושע יודין נאפשר שיהיה שר
כמו חיים וכן סגן צבורהו כמון צבורין וינאב יהיה את שאר העיר ופי' חירה
את שאר העיר שסגר יאוב שאר העיר כי דוד בנה מן הסלוא ועד הסבב
וינאב בנה את חומת שאר העיר ואמ' בלשון חיות כי העיר המדושה כמון מתה
וכן החיו את האבוע מערמות עבר והמה שרונות וכן במקום אחר בלשון
רפואה כי עלתה ארונה לחמת ירושלים ושור נידתה את מזבחה ההרוס אשר
חייז מאנשי יבש גלעד מכשפה לא תמיה לחיות זרע ולחיות ברעב ונקראת
הנשמה חיה לפי שהיה לעולם איעה כמו הנקה ונקמת חיות לחם וחיותה
בקר שיש וחיותו כאור נראה ושור בתים חיות ואיש בעט חיות ובעשן א
הבריאות ער חיותו נימרחן על השמן ויחי או פי' ישוב הבשר החי הבשר נמח
ומחית בשר פי' בריאות הבשר החי לא יקח ממך בשר מביני פ' אדם ח' פי' ע
וכן מן חיים נבלע טהור חיים כמו ח' כמו חמן ושור ערש חיותו בשרש
סיר בעת חיה פי' בעת הזאת לשנה הבאה שתהיה חיה בעת ובזמן להתחבר
החיים בן ג' נה' כה לחי לעשר כי עט חשב כמה וכן מה לעט יורע להלוק
גד חיים ג' העשרים ואין יריך להיטאו מפשטנו ית' כה לחי כדון לחייך
כלום כה יהיה כל מי חייך ולדעת ר"ל למילוח חיה כמו שאם שלשה טומין על
הבשר אבין ואמון וחיה ירבן לפרש כי חיות הנה מילוח כלום אין יציבור
למילוח אחרות כי הפר עטמן מילוח וכן קראו לילוח חיה כמו שאם נהיה
הנשול את הסנדל וזולתה הרבה ועוב הוא לפרש מזה בעת חיה בעת הזאת
תהי יולדת ופי' אחר כן נהנה כן לשרה אשר נהנו חיותה בארץ חיים
ועתה יטב בארץ ייל כלם כמו שמעט אהרן לטב וי בארץ חיים כדונסו
בהם ארץ נקרא ארץ חיים כמו שנקראת ארץ יבב וכן אמר רבותי ארץ שומרה
חיים ויל כלם כמו שמעט ואת החיה אשר ראית בהמה בכלל חיה אבל ב'
יטר יטר חיה און עוף על החיה לבר לא על בהמה כי אין לבהמה כסוי הרם
חיותו יער היל' נוספת כי הראוי כמו בעב חיות קנה ונקראת העדה חיה חיות
ישובה חיות קנה חיה שלשה חיה חיות קנה העדה בעלת הקנה וכן החיות
וכן א' תגן לחיה טעם תור ויהי פננת שרץ המושולח לתור כמו שהמשיכה
ליונה והוא חסד העסוך ופי' א' תגן לערת האויב נשש תורן וי' מ לחיות
שם מן נשר בהמות חיותו שהוא העשן השבר והיה לחיות שם בטקל טגרת
אמר אחר שכן נ' טגל וכן קבוץ הכרם בחר כמו פרי נביטא כן שוג' יט
מוקף ולח לטמון בעיר יטו אותך לקבוץ הכרם לבר חיה ויאספו פלשתים
לחיה ובהגזרת בנאו חוות איר וכן פרשו ר' יונה כי מן קחו בלשון ערב לקבוץ

מן הישרים מחוטב שיצך ענין כריזה והפועל מהכבר מחושבנות הבנת
הכל וז' ינה פ' בענין אחד חטובות איתון מצרים כוונות מחושבות כלום
דבנהות נשאות והרצון נח האמידך חטבך נלש דעה אין להויתאון מהענין
הראשון ופ' חטובות איתון מצרים שכל הערש נאמל כ' ערשי ברין חטובות
ומתקנות במשער ובמחנה וכיוצא בהם מהכלים שמקטן בן המענות
וכן סונית מחושבות כ' טנה העולם לבנות זונות הבית אבנע חטובות
אבנע גזית ומחושבות היטב ער שיבנו כל אבנע זונות מרוב חטיבות בושר
כאילו כולן אכן אחת נרמה הבנות ששנות וישרות בקומתן לזונות חטב
והבלה אחטפ לך רל בעבור תהלה אאריך אפולך כמן שאם אאריך
אפי כ' האף והחיתה יקרא ג' חוטא חטוף ומטפב לבד יארוכ לחטוף
ענ' חטוף עט במשכן ברשת ענין חטיפה הוא לקיחה
הרברים בבח ובמהירות חטוף ויצא חטר מגזע ישי בפי האויל חוטף
גאיה הרג' מטה חוטף ופ' חוטף גאיה אומל בפי האויל חטף
הגאיה שמרבר גאיה ונדולות על האטשים וז' ינה פ' בעבור דברים
שירבר האויל בגא עליו חטר גאיה כלום שיכוהו מנות גדולות של דבריו
חור וארפטיש ח' יהי כל ימי אדם אשר הוא ח' והגאיה ח' נחי בהם
ואם בבהיא נחיה ומלת נחיה ראיה להרצ' והתנוד ח' ח' הודין
ורע' חיים כולכם הוד' אפי חיים בלשונן נגד החיים מים חיים והש
בלשען רבים מות נחיים ולא יפרד נחיים לנערוותך נהיו חיי שרה ובגנל
יז' השרש ח' טרעה ח' נפשא ויחבן נח אפיק עמך פעל עבר מזר
השרש ובא בדרך פעל והשש ער סמנת חיות הראוי ברשלומו
חיות בשקל מלכות סחנות וענין טלס דוע נאטער שורש כולם חיה
כמן שבה ר' הורה חוק נחיה ארה נבייך וחיה נפשי חיון מן האטשים
ההם לא אמות כ' אחיה י' עליהם יחון ת' י' על כל מיתת אמת
לאחיה נקדס קולמן אחיה רוחי ואחייתי נקיימת י' נחי יעקב
אשר לא תחיינה והשש למנות חיות ומ' ולא ישאירן מחיה כ' למחיה
שלחנ' ומ' חית ירך מ' ארה כלום ערב היה לך כמן המזונות לאר
על כן לא חלית והתאר כ' חיות הנה וכן חנה כ' היא היטה אפי כל ר' י
בהחלק היו' בנין כ' שלא יערב עם זאת החיה אשר תאכלו והפעל
הכבר הנה החיה י' אותי ואותה החיה להחיות רוח שפלים נכבר אחר
ועשן לא חיה החיית כל טבה ועשיות לבנה החינה בקרב שער
חיון פ' ישרל שהוא פעלך חיה אונט בקרב שנה צרות ובא מלת חיון

סחור סחור ור' זל פ' חק האמה זה יסוד חך ומיך אכל עשב לו חכו ממתיק
 וחכר כין לבטן א' חכר סופר ידוע כלה ברבה תושלה כל משליכי כי
 ביאור חכה המסור לזיתן בחכה הוא כלי בחול שמושכן בן הדגים משקל
 בלש' ויתכן שיש המלה חכך והדגש מורה עליהם ואז"ל פ' שיש חך חכך
 והדגש שבמה בעבור הטן וכן בערב חכך חכה אשרי כל חוכי לו והפעל
 הכבד חכה את איהב כדברים נחיתה לז' ולכן יחכה לו להנכס אשר

המחכה המוכס למונה ואיננו ובחכ' איש גרודים היך המורה היא והוא מקור
 שישנם שנין תקוה ופ' יחכה לו להנכס יאריך זמן החכמה כמו המחכה אך
 לעבר או פירושו פועל יוצא על דרך אשר יחליט כלום בעיניהם שחכו לו
 להנכס כי כן יעשה והוא הטון חכב' בני אים חכס לבר אים חכמה חכמה
 לך כי חכמה מאד לו חכמו ישכלו זאת חכס בני נשחח לבי שמשו מוסר
 וחכמו ויחכס מכל האדם לא רבים יחכמו והשם אים חכמה שפנטי שחמה
 חכמות בחוץ תרונה חכמות בגנה ביתה פ' כל חכמה וחכמה והוא חכס
 שישו בראשו וחכס חרשים חכמים בעיניהם חכמי יועני פרעה חכמות
 שרופיה חכמות שים בגנה ביתה בפרט פ' כל אמת מהחכמות שבנשים
 ותאר אחר החכמות ראש השלישי והכבד נקיינו יחכס חכר חכרים מחוכס
 חכרים מחכמים ומעוף השמים יחכמו מאויבי תחכמו מינוח וההתעל
 הנה נחכמה לו ולא תחכס יתר חל חלה רימו פרומה על חלות לחס
 ויתכן ששם חלל חלל ולכ' חלל נקרא פשל עבר כי חישו פלח כילו
 כחלל ועל חלל תאר במקום חללי חרב פשול כי כילו קמוץ ממונה
 חלל בלב מים והקבוצ ניטלו חללים חללי חרב מחללי רעב והנה חללי חרב
 חלמי בשוף לבדו את חללי בת עמי חלמי בשוף ופרט החיה מעמורה כג' ע"א
 והמקור ממנו ואומר חלית היא חלות על משקל חנות פ' אים העבא בה יורתי

כגלות אמרה חלית היא המורבב והריגתה היא בארץ חלית אבל אוכור שטות
 יסין עליון כלוא אוכור השנים שעור עליון מינו והויטאם מצלות מיצרים
 כן ישרד עוד מינו להוציאנו עוד מהגלות שאמנו בו והפעל הכבד מינו
 ואת האדם בלא א' כד מחללך כמו הורגך מחללי חרב הדוג חרב והיו ר'
 ראוים להדגש וע"א פשל כבד היום החלות החל וכלה החל העבף אחל תר
 שחך אחל גולך והמשאת החלה וי"א מזה ויחלו מעט ממשה מולך ושדים
 וכבד כתבטחו בשמש חול והשם כאשר ברמלה תחלה חכמה ידארה וע"א
 כי חלל חורה וחללו יעבד ויחללך מאד אים א' תחלל אתבכך להזמנה
 אז חללת יעש עליה אשר טעמים ולא חללו פ' סלח עשאו חליון פ' קודש
 הוא ער שפרמו והתעל א' מקדשים פ' נחל כי איך יחל ועליו מקדשיהם

הכתיב ביהר אלו חול גדול חיל הגדול חיל כשרים העשנו בחילך וחיליהם
יגבר בהמות עין הפעל פי יבא יניח מזה ונלות החל הזה מעט שלי
נכרב ביוני וכן ה' עמא הדין ואם בא ברור הסמיכות וכן א המלך חזקיהו
בחיל כגד כמו שאם מה מליל וחכר כין הטוב ירחבן לפי שמה היש שלום
בחילך כלומר בעמך ומה עוד ומהל בעממו חיל באים כי הוא שתי מלור
בקריאה וישאל עושה חיל ימין ה' עושה חיל המעורר חיל עשה לי את החיל
הזה כי הוא הנותן לקבל לעשות חיל רצנה ונתן טעם חילם וברוב חילן לה
ימלט ענין חזק ואמת וכבר כהבנו בשדש גבר וחילים יגבר מזה הענין ישא
את חיל דמשק ואת כל חילם ואת כל טעם חילך כל אומר נחש יסאו על כרה
עירים חיליהם פי ממון נרכוש וירבן גם מזה הנותן לך כח לעשות חיל
וישראל עושה חיל אבל ויאל חיל וחומה והעמוד בחיל אשר חילם שיהו
לכבוד לחילה יהי שלום בחילך כל אלו פרשו בהם החומה נרכוש פרשו חיל
החומה הקטנה החיטנה שלפני החומה הגדולה באמרם מוזי חיל וחומה אמ
ל חטא שורה וכר שורה ופשוט שקראו הפעמות חיל והחיתונה הקטנה חומה
ויהיה פי והעמוד בחיל שאם החומה החיטנה נעברה על חט בחיל שהיו
החומה הפעמיה וירבן לפי כי החפיה שחיה סבב החומה הקרא חיל מה
בניא חלוא פי והעמוד בחיל ששפט הסוללה ומלאו החפיה עבר נאבוב
וזה היא שפיכת הסוללה על דעב המהרף שהרף סוללה מילתא והוא יבאר
עבר מדברי ה"ל מיליא כנעא ואחר ששפט הסוללה לא יהיה להם א
להפיל החומה ופי והעמוד בחיל כלומר נעברה העיר להכבש לפי שמלכו
החיל וכן בחיל הדעל ונלות החל מה חין ושן ערכו כרגו י ינע שורש
בטע עשנו ופרשו חזק ערכו וצילו חבר ולפי דעת כי הוא כמותן
ועוד אפשר שיש חין חוץ והוא בונה חין פי כותל וכן כרגו חין
אבל עושה חין פי מחינה והוא הכותל כרגיהם חוק ושחר בחין
חמה עזה בחין ושל את הגורל וערבבו בלא יד והחכן חין עבריה
א חין בעהם ויש ספרי א חין בעהם מלא ר"ל השונבת בחיקך ובחיקן הש
משכב שאמו בחיקך ובחיקן ישא וי"ן חין בית הזרוע וכן פי רב סעריה קל
וזה בארץ ישמעאל שבה זרועיהם הם רחבים וינשאים בהם כל רבר ובארץ
זרוע בתי הזרוע ירים וחזרים במתנתם על לבושיהם ומה שמוע
החזרה תוך הכגרים יקרא חין ופי שאמו בחיקך פי כן מנהג החומן לה
היזק על חין סומך אמו בזרועתיו כלן כליות בחיקי ר"ל בתוך מיש ומהין
הארץ פי מאחז עיתה ומטי בורה כמו שהחין אמרנו האף וכן החין לה
אמה סבב המקום השזה והממוצע וכן ה' נמנשות ארשא את לה אמר

מלך עבד שהם שמות יציר ירום ועל דרך השלם כמו שהחלב במבחר
 הדגור קראו למחר כל דבר חלב כל חלב הירוש וייער ונאכלו את חלב הארץ
 עם חלב הארץ עם חלב כליות חטה חלבנה סד שדיוחו רע והוא שירף האיל
 הנמיטא בערי יזן והוא כמין רבש שחור ובערב מיעה בין חלבון ה' ברמי
 חדת מבטל חלה כי חלה את דגליו כי חלה ויחוק על כן לא חלית ופירש
 הפסוק בערש חיה ואת החולה לא רפאיהם פי חולת אהבה אה ואין חולה
 מכה עלי ויחלה אסא כרג בלף ובסגול אשר בשומרון ויחל כשקל וישש היוז
 מפיצ הארבעה והשם נידוע חולי גם כל חולי וכל מכה וירא אפרים ארדה
 חליו וחליו וקצף ופטר יונה ויחליו וקצף נוספה כמו יזן בגו בער וחיה
 ארץ וצין ערך רק פירושו כמשמשו אום כי הסכל מי שירבה ראשו על ממונו
 ולא יתעב ממנו ולא ישמח בו לא כעם הרבה וחליו היא הכעס והקצף והקבוצ
 וחליו כעם נאמרה וכן אט חליץ הוא נשא והוא חסר יזן רבים ומא במחלה
 משך רוח אים יכלל מחלתו ובלשון נקבה כל המחלה אשר שמה במצרים
 ומא כי עזבו אותו במחולכה רבים ומא בא בו חלק המזרח למד הפעל
 ובא על דרך בעלי הא וימר במחלואיכם רעים ואת מחלואיה והתאר
 במשקל הזה מחלואי רעב והעטל ועמית ועלית הא בשוא וסגול נדק צר
 ביום נחלה בשוא ופטר חת החיה ופי בזם מכה נחלה כמו נחלה מכתך
 ופטר על מכה עטלת ופטר שהיא טעלה כי האדם הוא העלה והמכה הי
 המחלה על הסכה השוות כי הסכה הראשונה המבא אותה אעפ"י מרוב החלואים
 אשר במכה היא כי עטלת החלואים ההם כל פי מלאה מהם וכן כי כלה
 ונחרצה כליון חרוץ כי כלה אף עתלה על זה הדרך ויז כי המלות הלה אינם
 עטלית נחלה מכתך מכה נחלה מאד ואת המחלואה חוקתם בשוא לכדו
 וההטעם ויז לאמטן להמלות שכב של מערך והתחל הראה עמך שאהה
 חולה והפעל הכבר החלית הכותך ויז חפץ רכאו החלי נקרא כבעלי החיה
 ועלה הלק מהסרב ושלח נזכר פועלו ממנו כי את חלית כמינו ופטר לו לא
 חלית ויחל משה אר פט ה לחי אחלה ארע כהנה בשדש אחל ועא וחלי כס
 והעג נזמה וחלית וכתבנות היוז בלף כמו חלואים חלקט ויחלטו ממט תרג
 לימחות לחלוטין ויתבן המלה ויחלטו ממט בלום חטט האמירה
 ממט ואת אחיך בן הדר והעבט כי מלה ממט שכה למלה ימטו כלום רי
 האעשים ימטו אים ממט ימטו דבר טוב וכששמעו אחי הכי מהרו ואמרו
 אחיך בן הדר חלק עשו לחלכה יעפוטן עליך יעזוב חליתך ההי כחם טספת
 והעט יקרא חלק ופטר חלק כמו הם העעמו בחליך פי העעמו
 בעטית והורידמו מעשרים חבל ועל בעטתו חלכאים אינו מזה כי

חלק ממנה מחר
 בשם נקרות
 כהן בן יוסף ונחרי
 כהן עדר זמני
 זכר אב מה חלק טעם
 מה זמני האזעט
 יוסף חלק אע"פ הוסף
 ומצרים יוסף חלק
 פי זמני יקום ויחור
 יורב מצרים חלק
 העבר האהב חלק
 כדבר חלק והוא שקותן
 לטעם מנסיח חלק
 חלק

שאל אחי הוא ופס
 מהר ונאלי מטט
 הדבר מלה חלק

ומחלק לשת הגוים אבל ובר איש כן כי תחל לזנות לבלי מחל לעיני הגוים
יתכן שאילו שנים מבנין עמל ובר החי בקמץ קטן והיה ראוי להפטר
כמו ולא מחל את שם קדש לא יחל דברו שום משען זה מבנין הפעל וכן ולא
יחל דברו לא ישים דברו חולין לא יהיה קיים דברו אם לא קודש ופלא נכבד
פועלו ממנו אז הוחל לקדוה בשם ה' ופירושו כי כמי אטש טען אחרי על וקריאה
בשם ה' הוחלה אז יתן אותו מניין רבליה וכן אז הוחלו בע אדם לקדוה שמורת
הגלולים והעבדים בשם ה' והוא מזה צישה זונה וחללה יתרפן מזה הענין ואת
חלל ישע אז מהענין הראשון וכן כי נאמר חייב קטולא ולא רשיעו נהשם ולהבדיל
בין הקדש ובין החול והוא דרך החול כי החול יעט שיימו בדרך חול שלא היינו
סבורים ששערך לחלל קדש אע"פ קדש היו כלי העצבים כי ביצאתו טהרת
שעמו ואם הינה אשה שטרה ממנו ביצאתו לדרך טהרת כדרך בע אדם
שורעב לדרך וקדש הם כלי העצבים נאף כי היום שיהיה עמו לחם והם
קדש קדשים בכלי ייתן לו הכהן לחם קדש כי לחם הודיה וכל שיהי לאוכלו
בטהרה כלי זה שם לחם אחר כי אם לחם הפשע שלא היה יכול ליתן לו ממנו
כי הוא אסור לזרים ונתן לו לחמי תורה כן כל אע"פ כי הפסוק ועוד טהרתו
בשרש ענין ומה חלילה לך מעשונת חלילה אם אינך ארבע חלילה ח' ה' טהר
שני חלול והיא המורה הקדושה ואע"פ כי מזה רוח יצאן החולל בשם ה' המע
השם וחוצ מעשן חלילה שהוא לשון מעשה וע"פ נשרים בחוללים והכבוד
מחללים בחלילים ושם הכלי ושמות לבב כהולך בחליל ולשמה הוא וחליל
בחלילים והוא מכלי זמר וכן רב שלמה ז"ל שהוא שקורין קדמילש בלשון ית
עליו ועוד פעל כבוד אחר ממנו טן המחוללה אשר צולו ונס מזה טקדו
מחול יחלל שמו במחול במחול משחקים וכלשון טקה מחולה ובסמור
כמחולת המחטם והקבוץ לחול במחולות ובר טה המורה הדגש כי היה ראוי
מחלה מחלות בדגש ולהבדיל בשם ובן מחלות עשר באופן ועוד טלפ
ששוחקין הוכו בחלילים ובר לחיל בשורף תחת חלם כמו ולבוד את כל זה
וע"פ ובמחולות עשר חפירות חלולות תחת העשר כמו מין מערות את חלוק ה'
הרבה חלוב שקוים אטומים וקדע לו חלוב הספים והחלונות האטומים
והקבוץ בלשון טבור במחלות הלה משנה בין החלונות והחלונות מכסות
וירוש הוא חלץ סיד אשה חלטה בה וחלטה לא יטא ממנה הראשון
רפה הוא ושייט במפק ה' זנהמה חלב יין וחלב ולכן שישים מחלב
בחלב אמר והמה ישרו חלב ויטק חלב צוים ידוע כל חלב וכל דם
חלב נבלה וחלב טריפה ברמש טקורות והקבוץ א' חסי החלבים וטעון הווי
מבסורות יטא ומחלבהן שם האר כהרצן משמטחון אלא לשון חלב בפלס

פועל החיטה יציק מיערה נחליץ כלום נפרד וסר מהיערה למוטן יחליטן ירדך
 והפעל הכבד ואחליטה ירדך ריקס חליטה נעשי יחליטן כ חפץ ב ופי ואחליטה
 ירדך אבל אחליטה כלום אם הייתה גומל שולמי רע אבל הייתה מועיל אורו אעפ
 שהוא ירדך חגב אור נא כבד חליטן מחליטן יטאן הם המרעב והפעל
 ממוטן ועבר לכל כל חלוצן חגור כלי מלחמה בחליטן והפעל נחליץ חושם
 החליטן מארבע ונאן החליטן יטאן כאשר כלי יונה אבל הוא טאילו אם החליטן
 מקרעבם האנשים והזברים מכס והיוטל מריץ יורבן מזה וקח לך ארבע
 חליטן אום וקח לך אחר מחנערים ההולכים עמי שישוב עמך ואם ירדך
 ממוטן קח לך כל מלחמתך וגם אהר לא תהרגו אבל ועצמותיך יחליץ עמיט
 ירושן על דרך ושמועה טובה רבונשן עמד וטענין הוא אם רבתי זל השבר
 לפי הרבה כלי שלדך אואל והחליטן ה לחיט כלום השכעט ורשעטו במערתך
 או הטעט כן כן כדושהו לשון מנחה וואם כן בארבע לשונות ששתמשו כלטון
 הזה ישלף ישיזים יזין יטח וחליטה עתה ישלף חליטן ה ישיזב חלוצים
 יזין ועצמותיך יחליץ יטח היך מה דאל רעב והחליטן חלק אשר חלק ה לחך
 וחלוק עולה ויחלקו את הארץ בחלק את השדה חלקו את שלל אויבם
 והפעל אימה הדרך יחלק אור ויחלק עליהם לילה כלום כן בחצ הלילה השגם
 והכבד ויחלק לכל העם מחלקם כעקב ויחלקו להם את הארץ לעבד כה
 ושלף נאט פועל אז חלק עד שלל מרבה וארמור בחל חלק וההפעל
 ויחלקו אותה לשבעה חלקים פי והחלקו אורה והשם מחלקת האחר
 ועל מחלקתן כן לא שער הירע את המחלקת לכל רב המחלוקת הבאר
 והיוטא במחלוקותם לשבעיהם ומשקל אחר וחלק בחמש נקודות חלק
 ה אמרה נעשי וטאן וחלקת בה אב טולס עניע ידוע ומוה נקודת אחת
 השדות חלקה לפי שזן חלק אחר וזן חלק אחר החלק אשר לי חלקת השדה
 ואכלה את החלק בחלק ירעל וטאן חלקו מחמאורתו והכבד אמרירה
 החליקה לשונע יחליקון גבר מחליק כן החליק פועל לחליק משם ברוך
 העם משפטן להחליק מחליק טעיש ויש לסגש להחליק מנעס ברוך
 העם מחטענין הראשון והראר איש חלק מער החלק שלא היו כן אילנה
 ויל מהפעלן הראשון טורא טלזא וחלק משמן חכה והשם בחלק שפרצה
 בריחט וכן לחלק יצר ריעט והפעל עמד לסגשן כצירש רמס וטאן על חלק
 ינוארין מחלקת לשון טבריה רבולטו חלקות טפתי חלקות בחלקות יטית
 למן וברזש חטף בחלקות וכבטל הענין והלמור יהי רכס להם בחלקקות
 ואפלה יהי רכס חשך וחלקקות והחזיק מלכות בחלקקות פלס עטין
 רכות וחליקות וכן עטין הדברים ברוך ופדעי הלשון והעצמות ומוה נקראו
 אבט העל בחלקי נחל חלקך וטאן חמשה חלוקי אכשם מן העל לפי שהם

הם שני השם
 שהוא קרוב לשון
 חלקותה לל שהם
 להיות נשעט ממש
 מחליק

הם שתי מלות בקריאה אע"פ שהם שהיא מלה אחת ופי' ערה העבאיים והעניים
חלק אשר חלק להם חלום חלטה או חולם החלום בעל החלומות חלום
והפעל הכבד אשר אתם מחלמים בראוי מחלמים כמוהם מערים אותם
ופי' שהין אולם להם שיטלי בחלום כפי אילו שעשען שאילה החלום כמו שאמר
בשאויל ולא ענג עור גם כן העבאיים גם בחלומות ונאמר שפאל מיטען זה
שמע' העלמי לפי שהיה חלק חלומות והיה מרפאר שהיה חולם חלומות
עבאיה והיה מכטיח ישראל על שרד נע' חלמו בעהם ירבו כבד והפעל הכבד
והחלימט והחייט מעשען בריאות וכן בדברי רז"ל חלבו מחוץ וחלמן מפנים
נקרא כן לפי שהוא מאכל בריא והענין הדומה ל' יתקן כן בבנין ק"ל פי' בריד
חלמות ברוק הבריאות כן רוק הבריאות אין בו טעם אבל החולה יש בו טעם ברוק
מאחה המדות אשר הדבר עליו לטעם שבו נאחלמה עקל בערבו לחמלמה והוא
אכן כל מי שהיה בצמחעו לשלם יראה חלומות חלק חלק הדרך לו חלום את
אטור אבה וחלפה משם והלואה יחלק ולא אכן לו כסופות בעגב לחלף
חלפון חק כלם עשין עבר בבקר ייטע וחלק בבקר כחציר יחלק והפעל הכבד
והחליט שמלותיכד לא יחליטו ולא יסיד וחלק את משכורת כלבו שמחליט
ויחליט את יכרת עור ויחליף כלומ' יחליף יתקן כודי חלק פי' החזק והחזק
של חלק והחזק לי כבודי וקווי' פי' חליטו כח נארוים חלק וכבר אמר
ויחלק שמלותיו והשם חליטה שמלות ושלשים חליטה שמלות בגדים ויהן
החליטה לחציר החידה כולם עשין החזק שות התמורה ופא דבר במקום
זולתו ששרת חליטה פי' שהין מחזר שות שהין חלום חליט חלק עברת בגדי
עקריות רב' חלק נע' קרוב לזה אם יחלק ויסגר כליל ויסגר כליל יחלק
ומחמה וחלפה קרן וחלטהו קרן קשה מחושה והשם ער בא חליטה
אשר אין חליטה לחמו ומא' כל בט חלק כל אילו עשין כדירה ונקראו בט העולם
בט חלק לפי שדבואם המורה והכריתה מן העולם ואח"כ פי' מה בחציר
יחלק אם זרמה שיעה היו בבקר כחציר יחלק כלומ' אם הם כלילה חיע
בבקר כי כחציר יחלק והוא בודד פי' יכרת נאם בבקר ייטע וחלק כמו עור
יחלק לערב יחולל ויבש ומה נקראו מחליט השעה ועשרים לפי שהם
נוראים את שבע מחלפות ראשי הם גדולי השער פלוטש בלע' ונקראו
כן לפי שהם דומים לסכנים לפי שיבואם חלק ורמוזה בהחלבה לעת השיבה
חליץ חליץ שדיחן חלק ועברד נסר מהם והפעל הכבד גם הען חליטו שר
הניצח שדיחן ונלו אונק להשען גוריהן וחליטה עליו השלוק נעדרו
ורביהו והכבד וחליט את האכעם יסידים נעבוס ממקומם וכן נקראו
חליטה הכבדים שלוש אילו בהסרת אילו והלבש אחר מחלטה המחלטה
והמשפוט נקח לך את חליטת ויקח את חליטת ובעשין הזה כמו כן

למה בחדש

והנקראו

חמה הע חמיר בפלס אחיר כע אחיה נה נה שלחה ל חמיה בלה מחמודה והעביר
מהם לא מצאנו אך הוא חמוד אח אחות וחיטט טהיל זה הלשון לא על
הלשון האשה וכן אישנו טפל גם כן לשון חורן וחורגת כי אם ל האיש אבל ש
במשנה לשון חס גם ל האיש באמרים האוכל אצל חמיו האוכל אצל חמורו חומה
היו עלינו אע חומה עד רדת חומותיך וקרחת ישועה חומותיך ידוע חומה אין
ל אכזב בי ארש יחס כי הוא שרשו לפ דעה חכמי החמט והתעטמת שרין
ממיט הערעב ופירשו כי שהוא שקודין לו בלע לימא חכול אשר לא
חמל כי מי יחמול עליך יושלם לא החמול עליו ולא החמלו ל בחורי ל
ל החמולו ל חז לחמלה עליך מקור ופא הטעם בשורף וכא במשקל הזה מקור
אחר מלוש בתן אחר חמטו והשם בחמלה וי עליו נמא מחמל נעם וינ וי
ויחמול המלך על מוכבטת ייטח וכן נחמלה עליכם כאשר יחמול איש על
בתן נאין יביך להוציאם מענין חמלה כי פי נחמול שלא לקחו עם האחרים או
כמו שפי רזל שבקש עליו רחמים שלא ילקטו הארון חמק והכרת את חמטתם
והחמטת אשר למשלה מהם דוע ידמה כי הם עינים כמו אשרות והטון
ששלם חמס מענין חמה כאשר נבנה חמס חמסו ררתי כי אחר שאינם
מקיימין אותה כלו גזילה והסירה ממקומה וכן כה רי כי ענין חמס בלשון
ערב הסדר רבב ממקומו ומחמול עלי החמסו בלומ יאחזבן עלי שהחמס
ארי או פי מחמולכם שרעטבו עליהם חמב ועון נחוטא חמס נעני נחמס
כגן סכה העבן בן כסוטה בן ופי כמו שהיא טקל לסגור ולהסיר סוטה בן עשה
הוא בסנה שהיא עין יחמוס כגון בסרו יסיר ויגלה וכן מבנין נעל נחמס ל
עקיבך בלומ נגלו והוסר הכסות שעליהם ואר החמס יוף מהעטור העה
הטמאים נקרא כן שחמוס שאר העופות ונזול אחד וכן הוא יבא יושלמי חט
מטיפת חמק כי לא חמק טעל עבר ערס יחמק מלוש בתן עד חומותיך
בפלס לחמלה עליך חמק האפטה האר והשם כל מחמרת
מקור
לא האכלו נחוטא שיהיה מחמרת שכ האר לעסה עינים ידוע נזול פירשו
מזה אשרו חמק בלומ חמק הרין שלא ידן מיד לא אחר השון וכן אמרו אשרו
דין שמחמק את דיו בלומ אמרו אשרו חמק יין וחמק שכר ידוע וההרפסל
ממטן ברור השלה כי ירמק לבב כענין כעם וחמק יין וחמק אחר הם כי
הבתן כשהוא חמק יורר מדאי טעמו טעם חמק בליל חמק אכלו פי ר יונה
עק יטוב ורומהו ללשון העב שאול למספוא הבחמה הטוב והטב חמיה אשרו
חמק האר לעשוק מכה משל וחמק עשק והוא כע חומס בסמך וכן השבטים
בסמך מענין ושכטת כעגו ויש לכרש מזה וקטר מחמק גרה וכן ה' ומבן
מן אש מרמז נרועה ויללם כלים אכז רבב ורמחבר לזוליל מחמק אכז
חמק בגדים ארוס לפ ענין הפסק חמק חמק עבר סכב עד מר החמקין
הטב והשם חמק יריבין סכב יריבין ואומה על עובי היריבים

חלקים קודם בלעז חלש וגבר ימות ויחליש פ' טעל שומר ופ' כפר חלש
פ' קודם שומר יחלה . והעבר ויחלש יחושע כלום שברך ורעם . וכן
חולש על גוים ומלה על הנוספה כי ייגור העשין בלה מלה יעל ויגור החלש
יאמר גבר אע והשם אין קול ענה חלושה ויזיל פ' חולש על גוים מעשין גורל
כלום מפיל גורלו עליהם כמו שאם מעילין חלשים על הקדש כע' אבל לא על
המנוח מאי משמע דהא חלשין ליטע דפריא הוא דכח' חולש על גוים חכים
וחי השמש ונמס וחס להם חמות ראייה אור מלמד אף יחוס ויאמר
האח ויקח מהם ויחם חזיה בקמץ חטף כי חוקה בזד ופ' וחס להם וחס להם
בשרים והמקור ברשלימו ושרש הרמים לחמם אין גולה לחמם בפלס לשם
זה פ' יעקב והראוי חס לבי בקרב זה לחמט חס וירבן להיור חס לבי פערל
עבר לפי שהוא פ' אבל לחמט חס תאר כי הוא קמץ והמסורה עליו קמץ
וכל שום בר טש כורה . והקמץ אשר בגדיו חמים . ומא' לשום לחס חס בפלס
משון להם המכיליג שר על עז . והשם קור וחוס לבוש ואין לחוס לו בחומו נרעט
ממקומם וירבן כי מן שרש הזה וכל שיה חוס שפירשו שחור כי השחרות מטע
החמימות הוא והשורק חמה חלם . ונפעל איך חס כלם יחמו העמים באילה
כפלים במאור ארבע ערים . או הוא משרש יחם והפעל הכבר ועל עבר החמם
פ' החמם כיציה וההפעל ומגן כבשי יחמם ומזה העשין נקראה השמש
חמה כרה כחמה טאר החמה אבל ואין שרר מחממה הוא שם החמימות
וירבן לפרש כי מן השרש הזה והעשין הזה והכרה אה חממם והטן טסרף וקראו
ט לפי ששמו אורם שכרי השמש חמץ חממה וכבש יאכל והפלו חלק ואמרו
כחמץ הליב בחמה . והקמץ חלקו מחממה היי הפ' שררה חמם
מקום צ' והח והטון מחממה ופ' חלקו יורב מחממה אמרי פיו או רבי
המ' טסרף לא לשמש וקראו רבי פיו מחממה לפי שהם חלקים מחממה ור' ור'
טאר חלקו מחממה פיו והם הדברים ואע"פ שהם מ' השיטה ראוי להיות
בשום מטעם חממה ל' פיו שאר טקמץ שלא לחטוף על חלקו חמך חמך
רשע מוטד רשע . וחמרו שררה וגזלו ולא יחמור איש אה אריר
יחמור כרה ריער את כגרי עשו החמדות כלום כגרי חסובים ועמדים
חמדות כזהב כי חמדות אה כלום איש חמדות אל בעל המעלות הגדולות
והמדות הטובות והסם במוסקלה וכלי חמדות לחם חמדות לחם חסוב
ועמך . ורב האיי נאען קל פ' לחם חס . ורומה לו ככרי רזל טלה לצור ועמך
כע' מייעם כלום בחממו וט' פ' לחם חס לחם חמדות שאם טוי לחם חמדות
אין רב יורה כרה רב טמול כל שילה מטמיה דרב אפי' טמא חממה דחיי
ביה לא אכלי והשם מחמד שטר ערמ מחמדות כל יועלו ומא' ארץ חמרה
ולמי כל חמרה ישרל ומא' בחורי חמד כרמי חמד על שדי חמד כשם דקודות
והפעל הכבר בעלו חמרה וישברה והפעל טמר לחממה העמדים מקרב

ומא' כל מחמורה
ומכל מ' הנוספה
ורמס כעש חמרה
והקמץ וחמורה
כל ישר

והמקור בזה השם מתורה בגלות חלום מן ואומר חלום היה והשם ימן
הוא חן השם הזה ימן חטן ונחה השרש והשכן וימן ערבן בזה בחילוף כמו
בשלי וכן מיץ ומיץ כן וכן נר נר חיש נחיש מין ומין ויץ לה אחרים גבורים
זה יוכל להלום אהרן ולא אחרים חן עבר מלחמה כלום זה היה גבור ישעור
מלחמה שמו מורה לו גבורתו ויממה חן לפי בערך מלחמה ומיץ ברשלותו אשר
לא אהרן לכס חטה ומיץ לכלה הזאת להם חטה היתה מזהו יי אהינו ומיץ
החטונה דבר רש רוח חן נחמטטת קול החטונת יבלשון טכנות החטונת כיו
הקשיבה לקול החטונות והשפיל מזה נחה בבוא לך חבלים עקיצ נחמט
וההפסול והחמט ל א בהחטונת ליטן והיה ראוי להדגש והפסול הכבר כי חט
קולו ל האמץ כן פ' שא קולו בדרך החטה חטונת והיה ראוי להדגש וכן כי חט
לחטה ראוי לחטה היץ בברך וטן בודש ופסול כבר אחר נחמטט עמים אשר ין
ואשר לא טכר פועלו יוחן רשע כל ילמד ירד כלב עשין חן הם אבל המבן
ינכל לפריש מעט בן כל אחר ונחד יפ' מקומו כי פ' נחמה אה אשר מחן אהן
החט וכן חטא אהים חלו ט פגם ויחוטט חטן חטן והרומי להם ואעפ' שפ' קרוב
לשכן המלה ינכח חטן אהים אה עבוד חטונת אורש פ' קרוב לשכן ממה וכן י
והחטן בהחטונת חטן כי יחטן קולו פ' קרוב לשכן חטלה ובקשה כי חטונת אהים
חט חט' יפ' אשר חטן אהים אה עבוד טכרם הילדים חטן אהים אה עבוד יפ'
והחטן בקשה מלפני שיחונט וכן בהחטונת ליטן וכן אה כל החפלה והחטנה
בזאת מפול אה החטה לפי המולך והרומי להם וכלב נבשים בשכן אחר למבן
יפ' מה נחה בבוא לך חבלים כלום מה חן שאר לך מכל אשר בעה וקנט
בארוש בבוא לך חבלים ונתן המלה מה נחמטט וכא חסר על דבר השלם וינחה
חט חט' טמט כמ' חז' יפ' חט' טמט מין כסף כלום כיון שינחה מיץ כסף י
כלו ינחה בחן שמינחה בעט ארש וט כל חטן שבקרא יפגיש כמו חן חנה
קדית חט דור ונחמטט כרור עליך והשפיל לכהי' וימן שט שירי פחד
עבוד חוטן פ' חוטן עליך כמו בני ימנה ימנה חטן לא ינחה כמו ולא ינחה
עמו והרומי להם ונחה על העיר ונחה כלב טעלים עומדים ויפ' ונחה כרור
עליך ונחה בכרור או בכרור ויפ' ונחה לכהי' ממה שיחטה עליהם וינבן להיות
ונחה כרור עליך ונחה לכהי' פגלים וימנה והשם חטה ימנה בלישון טכרם
ובלשון זכר והיה המחנה הטמטט ובלשון טכרם אה חטה עלי מחנה יל המחנה האחר
והקבוצן בלשון זכרים בהחטונת אה במבעיה ויסויזו אה מחשבים ויקבצו פלשנים
אחכל מחשבים חטקה ויקרא שם המקודס הנהי' מחשט שט מחשבים וקרא שם
המקודס כן על מחשבו שפיה עם לכן ועל מחנה אהים שרצה אחר כן והקבוצן בלשון
טכרם לשט מחטרת מחטרת פלשנים ומיץ מחטרת בפלס רבבות ל מקודס פלונ
למונת החטרת והשוניק והחולל אחרים ומהשדש חזה והעשין חזה ל בית הכר

ובעל טעם אחת בשו"ת וסגול ומסורה אחר מיטת מחסה מחסה לחסות ה' רפ"ן וסימן
 בעתו לט מעטן כעוסת למחנה טוב טוב כעטן וכל אחסה כוונה דפה מן חר ובעל
 כעטן אחסה אדם הנה הסך מה שכרבו נכח יחסו עני עבד בעל כעטן יחסיין
 בשו"ת וסגול ער חסין כן כן חסיה עשי כח חסו בשלי יישמחו כל חוס כן מושיע
 חוסים יחשד ויה מחסה לעמו מחסה מזרם מחסה לשפנים בשו"ת לבדן מחסה
 וען להים מחסה לט סלה בשו"ת נפתח נמא והחסות בעל מעדים לכלימה כלס
 ענין הסתופף ארבורג' כלעג חסל כ' חסלנו הארבה יכרימו ויכלטו ולכרך
 עק' מין מכוונ הארבה המכלה ביותר חסל החסיל והגזם וכן עמל רז"ל למי
 נקרא שמו חסיל שהוא חוסל הכל גובי רחוק גביה ריטא דמורה ומזה אמר
 לכלות הדבר והשלמות חסלה סדר פלו או מסכת פלו חסס לא תחסוד שוד
 ברישן המחסוד הנה הדבר שמשמין בט רבתימה שלי תוכל ולא השיך
 השמרה לפי מחסוד וחוסתה היא אה העברים יחסמו אפיהם בעברס ומהיה
 יוכל לעבור מרוב באשה וסרחונה או העברים יחסמו אפיהם בעברס ומהיה
 חוסמת עוברת לשלישי חסך והיה החסון לנערה ומזק וחסון הוא כלועב חזק
 וחקף נמא' מי כטור חסין י' בעלם גבר שמתי לך והסס ואהכל חוסן
 העד חוסן יקר יקחו הוא החומר המשלה ועק' כן לפי שהוא חונק האדם והקטן
 ומזה לא איר ולא יחסן והר"ן ערוסו ממגורות אהפגרו חסי' י' חסך ויפחת
 השמך לא חסר פעל עבר כ' לא חמץ י' רוש לא אחסר חסרנוכל כ' לא
 חסרתה דבר ה' חסר המזג לא החסר כל כ' אולי יחסרון המשיש היערי' ק' חמשה
 ויחסרו הדנים הלוח וחסור כלס שהם מהבטן הפעל קל הם בודדים נאין אחר
 מהם בודד טאשר פ' ל' ינה במקצת והסס אשר אין מחסור ליד' אין די מחסורו
 כל מחסור שלי ומא' בחוסר כל ומא' וחסרון לא יוכל להמטת וירבן להיות יאר
 בשקל צמיון ומא' בחוסר וכבטן ולא ידע כ' חסר בוטט ומא' אהלים בחסר
 להימותו והר"ן כ' מה אהה חסר לב והפעל הכבר והוא שכר והממעיש לז
 החסיר מרתו בקלטו מעט כ' כשיעור לקט כל אחר מהם וכן לא העדיף לז' י'
 העריף מדרג ומשקה צמא יחסיר וכבר אחר והחסרהו מעט מלהים נמחסר
 נטשו מטובה וכלס עניע ידוע חפף חוטה עליו כל ה' י' מסרר ומססה עליו
 והסס כ' על כל כבוד חופה י' י' מחופטו נכלה מחופטה מקום העבר
 הכלה עם החתן ירבן לה י' י' חוף ימים לחוף אשה מקום שגברים שם
 הספיקת מפת הדם הריחות והוא קטול או יהיה ענינו שם מ' מ' רז"ל
 מטה שאהו כמשנה בגיד לא יחוף אה ראשו בארמה שמשרת אה השער ועד
 אה אשה חופפת ביום ועובלת כלילה והוא חרוך הדאש וגרירתו פי' כ' בעצ
 ולכן נקרא שם הים חוף לפי שגורדין שם הספיקת ומן הענין הזה עוד חרף
 אנה ולא שן לי כלום גיד ומעקה משונטה חפה ומפראשס וראשלו חס
 ואשר הוא טעם עומד ופ' המן חס כלום טבטטו טט לקרקע לפי

ול החטיות והלשון הוא דוע ברבי רז"ל חטת של ישראל ומלאי של ישראל ונקר דין
לפי שחובן שם האכסנין ואפשר שיהיה מן השורש הזה חטת המלך ויעבור אחד
מהנערים ויקחה והוא החטת מאחריו וזהו חטת נשען על חטת ויקבצו בלשון
זכרים את החטתים ואת המצותה ובלשון נקבה וחתונה הם למזרחות חטת
הראש חטת פניה וצאת הפירות והראשונה טרם גמרה ובישולם הקרא
חטת וכן ברבי רז"ל חילן שחטתו פירוש קודם עז לשבת מהנעשר לשעשע שבעה
ושא ויחטו חרופים לחטת את חבני ימי החטתים הוא ששן סמך שששן למת
כדי שיעמד בשון ימים רבים שלא ידק ולא יסרח וכן השיש הזה והחטה והכ
והכסמת וחטת ושערים כי הדגש להבלעת חטת וכן מצאנו בלשון חרמית
חטתין חנק חנק לשע על פי דרכי החמיל ללמדהו מקטנות על פי דרכי כלום
מעט מעט שיכול לסבול וכן ברבי רז"ל מי שהצוה לחטת מיטה כלומר
החמיל חובן על המצות אבל מחטתן צוותו לשעשע כלום מחמילים להם ומרצלים
אחת להרענות מעט מעט יול הורה בששן אחד ונשר בנה בלשון חטת ויחט
את בתי ויחט לפי דעת כי אם מששן הזה כלום החמילת האכלה בבית חדש יקרו
חטת כמון שיקרא החמילת המלמוד בעג ומהם הוא שעששין סעודה ושניה באוכלה
הראשנה שיאכלו בבית חדש ולפיכך אמר ילך וישוכ לבית ויקח את חטתו הע
הנערים שחט אורח ולמד אורח חנק כי גם עבד גם כן חטת והאורח חטת
תחת ונשכיה הלא חנק חנק האורח היה ונשע לשעשע חונק וסוף חטת
והאור כלו חנק מרע והפעל הכבד ללא חטת מה האורח חטת במלקות כלם
עששן ישע ונשוא פנה חנק ויטל בזה ויחנק והפעל הכבד ויחנק ללבושה
והשם והבחר מחנק עששן עששע ירוע ברבי רז"ל סתם סיהרה
החמירה בתורה אינו לא חנק חסד עם חסד תבוסה זה חסדך אפרשך
חסד ואמת עולם חסד בנה בשש נקורות חסד יעזוב עששן
החסד הוא הטוב והנחמלות לפעם משורה הרין ועל חסד הוא חרפה החסד
הוא הטוב פן יחסד שומע ישים דברך חרפה ועבלה ומסביש פגישו מזה
העששן חסד יעזוב אבל אצל פירשו מעשך הראשון נחמ הטוב וכן פירשו
משמרים הכלי שוא חסד יעזוב כלום החסד והטוב שגרו לשעשע כמו שוא
וידו נרדים יעזוב אורח אחר שנעלמן מרעה אבל אם נקול פורה אונבחה
לך אשר נרדה אשלמה ושע השששע האילו שהצטט בחסד הם עששן אחד
כמו שהחסד הוא הנספת הטוב ויפרון הנמיל כן חסד רל הנספת הזנה וירדון
הנבלה וכן ככלי אכיל וזה החסדה פ רז"ל דיה לבנה ולמה נקראת שמה
חסידה שששע חסידות עם חרפותיה כלום בגזוטה שמחלקה להן
חסד וחסובשע הו וחוסה במותו עדין אחסה בסתר כעפר בשוא לבו

הוא יצא בן טובש ומחבר ורשע יחפר ויבאיש מלך שכן בשנת חפשי ועבר
 חפשי מאדונט בנתים חפשי כי חפשי מעמל השולח כמו שאמרו ויש
 יגמו יציע כח וכן עבר חפשי מאדונט העברי והעבריה חפשי ופי יצא לחפשי
 יצא למקום שיהיה חפשי כלול שייצא מבבל בותן יצא כי היו נוסף והוא כמו לו
 לחפשי ואחרים אולם הלמד נוסף ושלח נוסף מהדגוש ממנו כליא חפשי
 והשם אז חופשיה לזמן לה במלך עמיה ונחשד שיהיה כהן כתי הקבר ואעפ שיהא
 רפה הנה כהבט כמנהו רבים במלך הדקדוק ויהיה חפשי מחובר מן חפשי כמו מלא
 קומת מן קמץ וסן גדל כחב גודלו בבגדי חפשי לרבה מלוא בגדים קדיה הדמיון
 לחפשי ולכן חורין בבית החפשיה נקרא כן בעבור התבודדו ממש בעצום ונאילו
 שדה חפשי מחברתם ופי ל יצא כי אחר ביה קטן מלשון ערב סקורין לבית קטן ח'
 חפשי וברלמוד וישראל ששה לו ביה הקבריה כמה דאמר במהם חפשי
 חפשי חופש כל חרדי כמון והעמל איך נחפשו עשו והכבד ויחפשי בגדו ויל החל
 וחפשיה אונתו בכל מלכי יהודה עם לבב ושיחה ויחפשי רוחי פי אים ושיחה
 עם לבב הוא חפשי רוחי ויזרע מחשבותיו רביע חפשי מחופש ושלח טכר פועלו
 מוחן וכמו רשעים יחפשי אדם והשם חפשי מחופש והוא כחמש נקודות עשין
 החיטוי דיע כעשין חקירה וההתבטל וכא כעשין חליטה והשדחת והתענף אז
 הכנות באות ויחפשי באטר החפשי וכא במלחמה והוא מקור ופי אלא מלך ישראל
 להחפשי ולכונן למלחמה כאלו אמר החפשי ואמא במלחמה ואכש ויחפשי לבש כג'
 בגדי כ' איך יגיד לחפשי ויחפשי כרשין יצוי חפשי מלך ישראל ליהושפט הסר
 מעלך בגדי מלכות והכנס במלחמה ורשעו ששכחם חפשי עמו הושפט
 ויחפשי לבש בגדיך אם אינך חפשי כי אחר מסתו יכנס במלך מלכות ולא קטרל
 מסתו מלך ישראל ויחפשי וכאשר ראה הושפט כי לא הסר מעליו בגדי מלכות
 ושל זה חשבו שדי הרב כי מלך ישראל הוא ער שיענף והכדון הקל ברוב כח
 יחפשי לבש ייחפשי שאול וילבש בגדי אחרים ויחפשי מלך ישראל חתן
 חתן שחוט לסונג כדכתיב הדגש לחסרון אה חפשי הלא החי

מחך והלמה היו נוספת וההג' נוספת והיה הצד ראויה להדגש וכא העה המורה
 וכמהו אין קנה להירכבותו שהוא כמו קץ וההג' נוספת והנה המורה הדגש כי שיש
 קץ קיצו והפעל הכבד ממנו מקול מחתנים דל יורה החיבה ובשדש הזה משינין
 חזי שחנא משרש חנה ומספר חדשיו חתנין ונחפשי שנקרא החץ מעבין הזה לפי
 שהוא חונה הדבר וחורף אונתו ויגדס בחיץ שיב ויחפשי חתן כיהן נקראו כן באכוש
 קטש ער סאד כמו אבט החול כאלו הם חתנים הנדולות אף חתנין יתהלכו הם
 הנדנים אז אבט חפשי וקראם כן לפי שהם מושברים ומחבבים העשבים והג'
 והחילנות ויצא חתנין כל יש מופש אונתו מאוסף והנבון שהוון מהעשין חנה
 שפירשט עשין חתנין ויהיה חתן פעל קל אז שם מאד דל אעפ שאין לו מלך
 יצא כל בותר מחפך וכורה העשבים והחילנות להשחית חתנין ויהי יקב
 חתנין פעל עבר על מן חתנין כבאים על דרך משל לרוב דברו

היה לו בנשת מאשר אצל לו המלך ויש מפרשי אנתו כחברין הלא משרה המלך
 סנפנין בענין טעם כי הרגישו המשרתים כי יטה המלך להלותו כי יאז כי כעס
 עליו מצד לפיכך אינו חרבוט וזה המה העץ והטעם כי ינה נטה בכח והטעם
 הכבד חפה עיני ברושים ויחפרו זהב טהור ויחף את הכות זהב כלם ענין כסו
 והרגו ויכס וחקו ומזה הטעם ויחפרו בני ישראל והלא המורה למלך הטעם ופי
 ויחפרו הסדרו הידיעה מהכרח ואם כי מעשה כב אדם עלמים מהכרח ואם
 יודע ואינו משיך מהם רובם לפיכך יבנו להם במוה וכל ענין הפרשה וכן
 אם ישנה הנביא עליהם הוי המעמידים מהם לסדר ענה ויהי בחשך מעשיהם
 ויצמחו מי חמיטו ומי יודיעט וכן אמר הנביא יחוקק עליהם כי אומה אין לו רוחה
 אורתנו עמב ה את הארץ וכן פרשוהו רבותי ויחפרו בני ישראל מאי אמור העמוד
 אינו רוחה והייט שיטע חפץ במטה להם אשר השליכו ארבע בחפזם יודיע
 אמרה במטי ל תרזו וכל החפזו הן עשוק עור לא יחט נהשם כי
 בחפזו יטאת כי לא בחפזו תראו והטעם נחט ללבט בבחלו עמפו מן קול
 רעבר יחפזו חפזן הכל עוז ומהירות והגושע עב הסוד חפץ ממלא חפזה
 מלא חפזם ומלא חפזן ידוע חפץ כי חפץ בבב שקב לו חפץ ה לה
 להמירט והיה אם לא חפזה בה ואם לא חפץ חפזן החפץ החפץ
 במות הרשע ער שדחפן לא בבורת הסוס יחפן והואר אם חפץ ה בני ו
 כי חפץ ה להמירט והשם המעוז חפץ החפץ ה ברמש נקודת כי בבורת ה חפזן
 וכל חפזה לא שמו כה לכל החפזה בהם הם דרושים איך יחפזן עבן כמו חפן
 פרשן בן ענין בחלוקה ילי בנין כי הם ממירטא חמר והוא כמון הן עשה נה
 ולא יעשו במהירות חפך כי חפרה את הכור הזה באר חפרוה שריס
 חופר אמץ וחפרת לבטח תשכב כלומו חפזר כלבט סבבבני עך
 ולא תצורך לשנות חומה סביב וזהם און להגבה אותם מן השכב לבטוח
 ויהי כאלו חפרת סבבבניך מן השכב לבטח וענין קרוב לזה כי לחפר את כל
 הארץ משם חפר אכל ויחפרו מומטמוטם ענין חפזש נקשה כי המחפש
 הדבר כמו חופר לחפר פירות שם עוף ופי ל יונה כי טק עקרא לרב נקדן הפירות
 ובן הוא כמו שאם ולשעליהם שהיו עשין יצרות לשפות הלה ולשעליהם
 להשדמות להם וכן ה' למסוד לטעוהא ולילמטיא ויהבן לפרס כן ענין שיה
 מלות ויהי פ' פירות מענין חפרה באומרים פירא דסופל פי חפרה שמעלין
 שם צרעני החפרים ונבד כן לשון המרדא הוא מן טר החפררה ארץ ופי השוק
 ישלך את לילי זהבו ויבה הכל לרוב חפרה או מפי שלא הושיע לו ניבין
 לחפור ל חפרוה לחטמן שם כמו שענין העלמה שמס חפרין כוזה כמורין
 וכן אמר חפרין לבא בחפרת היצרים ונעץ וחפרה הלבנה בונה וחפרה וחפרו
 הקוסמים וחפרו מהגנת ופגזה ל חפרו והטעם הכבד והוא עמר אל
 הדאי כי לא חפרה החפר הלבטן של דרך משל כמו הנטן מפיש ואשר

ופ' ומחוקק מבין רגלין כי דרך משל להיות סופר כי שאלב מחוקק ומושב עליהם איר
 לא באו למלחמה ופ' עין לכתוב משפט האדם שש לו עבד חבדו ומה שראוי ליקח
 ממנו נקרא חק כי חקר וחק בנצח כי חק לכתוב מאת פרעה העריטת לחם חוקי
 כי ישלים חוקי המטרה והענין המטריב אנה המיד בכל יום כאלוים כי לומר
 מחקי עבדו אמרי כי ממנהג היה ליעטן ליה אמרי פיו לכלי חק הפר המנהג והפשוט
 ובגין הטובה חקה אחת יהיה לכד זאת חוקה הכרה והקטן חוקות עולם המיד
 חת חוקות השמורו וירבן לפני מנה ומחוקק מבין רגלין חלקה מחוקק נהוא המושל
 נקרא כן כי הוא המושל החוקי בארצו ופ' ומחוקק מבין רגלין שלא יסור מושל
 מדרשו ומבין רגלין כמו היוצא מבין רגלין ופ' חלקה מחוקק רמזה הפסוק וירד
 ראשיה לו כי ראה ונמר בהחלה לעצמו ליקח חלקו מעבד לידן כי ראה כי שם
 מלכס ומושלים בנים ספנים וטופים וכן ה' מחוקקין ששען לט החקים חקה
 מחקה על העיר מיושר על המחוקק וההדבשל על שרשי רגלי מחוקק
 והוא מושלן חק חקר ודרשה וחקת חקרה ותרע הלוי להים יחקור זאת
 סן מחקור זה אבי חקרה ל נרע לבב ילט חקרו וראו את הארץ והטבעל לא
 נקד משקל הנמשה כי לא יחקר והכבוד און נחקר והשכ אין חקר להבועט החקר
 לזה תמצא בחמש נקודות גדולה חקד לב פ' שאלב חוטא וחוקר עליהם
 פרב אין גבלון ולא באו למלחמה נל יונה פירשו רצי של משקל יראי להים
 והשען שלכתוב סגיש להגלית מחקר הגדלה והשריה וברוספת המס אשר
 בודו מחקרי ארץ במגל המס ישיין רוב החיפוש חרר ועצמי חרה מיע חורב
 ומה נמשה על כן חרו יושב ארץ והטבעל נמר מטח אף כי אכלתהו
 ימר והעצמות יחרו חרש קטתו אכל האש ורוב נמר קמץ לפי שהוא יטוי ואם
 הוא עבר הוא קמץ ממש חוקף ובמירך הטן נחגרים ועצמות במיקר נחרו ופ'
 נמר מטח מאש אכל שהמטח שהנא הכלי שטפחין כי האש והוא שמשמין הערות
 עם הספך ברב כרי שלא יכלה האש את הספך ואם כי המטח שרף מרוב נע
 נמו באש והשפכה רב וענין רעש לא נבון והוא משל על שרף שיכר
 העיז להם המיד וכן איוו במקום אחר על כן חטבה כבשאי הדגים באמר
 כי נעב כלזה לא ינסרו ולא ימיתן לקול העבא והשם ושטן חרידים במרוב
 ענין השדיפה וההולקה מרוב החמימות והאחר מן החריים במרוב חרר און
 חרר נמזה חמ לשונה העופת על הגמלים חררה באמרים ולא חררה על גב גמלים
 חולתו ולת ששכר פנה נקרא כן ובלמוד מזה סלי חורי רל שהין הסלים
 מלחם חררות ומהענין הזה נהשדש הזה כהכפל לחר חר רב כלום להחליק
 חרב ולהטערו והוא מקור מהדגוש ופ' חר חרית האחרונה מקוב ישי ומזה שר
 נבחרור נפחרב הוא חולי השורף מרוב החמימות חרב חרבו פני האדמה
 נמר יחרב ויבש האומר לטלה חורב ושיא נשערו חרבו מיד החית

נלק ונעו מרוב חרבות
 באת והדעו סודת רב
 והוא

באלו זמנים חותם ברבים קולו חותם להכות אש בורות חתוכים כי חתבת
לך פי קבר על החותם פה חותם ארז קברו היז נוספת וכבר נבנו הדומים
להם בחלק הדקדוק החתם נחשת והפעל לעד בנור יחייבון ושלח נזכר פעלו
מהבך הדגוש הכתוב יז חותם והפעל הכבד המחצבת רחב והשם
אבג מחצב ענין הכל הכריזה כענין הפעולה חתנה אשר חתה משה וחיתת
את המלקוח עד ימור יחיה כלום חלק הדגוף כי עד הימור יהיה מכוסה
באותם המים ומן הימור ולמעלה יהיה מקולה כמו שאומ' ימור יציע והוא משל
יעל השחתת מלך אשר כל הארץ עד שהיה קרובה להיות נשחתת כולה כמו הבא
עד ימורו במים שהיו קרוב להיות עובע והיו שאם ער ימור יחיה מדבר על
המטה שהיה מלאך וי בחנה אשר לא יחט ימיהם פ' לא יצטן ער חית ימיהם
יחיו בין כנענים ומיני אדם כסנן יחזק את הילדים והשם ותי המחציה מחצית
הערה ומא' מחציה בבקר ומא' חמותים וחית ובסמוך חית היריעה וכבר
בזמן מכל סמיכות והוא את החית כמות ומא' חתנה ללה והפעל וידחק
לארבע רוחות השמים ויחיתו העה והנה כלם ענין חלוקה בין שיהי החלקים
פזונה או בלא שיהי חתן והבואו בנך כמות חתנה עברה ומא' חתנו מעמד
עשיר ורוע וימ' טף הנגד פלדה סנין או סנין בלעף ענין אחר
הוא חתך ויהי כאחד למחציה ולמטוררים וכבר אחר מחציה
בחת וצרות משפטו מחציה שנינו הוקעים בחותנות כי חתני
בחותנות כפולה וכן להצד למחציה ובמחציה ואינה נקראת השניה
וישג שהיא כרובה טעין ישעבר אחר החית החתונה רובם בלשון נקבה
וימנו בלשון זכר לטעם החתם הפעמי א החתם הפעמי בלשון צמדיהו בן שטן
הסנע בחית העליון את קלע החתם את עמודיו ויבואו א מלך חתנה מלשון ט
היא נוספת והקבוץ ימוס חתני ובלשון נקבה מן הכתובים ומן החתנות בירי
וחתנות לחתנות בירי ומא' והיתה נוח תעב חתני לטעם יענה חתני לקנה
וגומא שנהם שנינו טמן חתני והוא ידוע ובה החתנים בחית יהם ובטירודם
חתנים תעב קוד כל אילו והדומים להם ענינם הכ הטעם והפרוה שאין
מוקפת חומה שהם כמו החתם ועצ' אולי עמדה חתני ויעמחו כגן חתני מענין
ראשון כמו חתם את החתני ואת הבטלים הוא העץ בלשון רטול כרה וכן תי
פדל' ונתן והוא שקודין לו בלעף פד'יש חקק הוי החקקים חקק און חקקי כסלע
משכן לו היז נוספת וכן יז חותם וכבר הדומים לו בחלק הדקדוק
חקקים בשישד וחקות עליה עיר בחוקן חונג בחוקן מוסרי ארץ ועלם שעתם
לחקל על ספר חקה ההא במפץ ענינו לתי מקומן חק אורה ושלח נזכר פעלו
מי יתן כספר ויחקן וערפה לחקל והפעל הדגוש וישכח מחוקק וכענין טעם
ומחוקק במשערת ומחוקק מכן דגליו חלקת מחוקק כלם ענין כהנב

חרות לבטן והטעם הכבד וכל המטה החריד להחריד אהבנו בטח לל שהיה
 בטח יענינו ענין פחד כג טענת הנעו כשיבוא לאדם פחד פאוס יתענה כל ציט
 וכענין המטעה מכלי הסוד מדוע חרות לט את כל החרה הזאת כלולו הרג
 התענה בעבוריך והסעה כלך ממקום להקום ופנת לנו מקום וכן ויחדרו
 בנס מוס ויחדרו זקנה הער לקראתן יחדרו כענין ממעריב פירושם ינוגו
 ופולס בסגול פחית אבל יחדרו החית בשווא וכן כל העב חרדו אהרין ענין ת
 הטעם חרה על הדועש חרה אפי וחרה אפי בוס יחרה אפי והמקור כחרד
 אפי בנו ומקור אחר השיבות מחרון אפי שאם היה ישם פיה לו לומר
 מחרון אפי בקמץ החית כי אישן כמין וחטך הוא הפעול והיטל בענימי נחרוב
 כל המחרים נר וההפסול ל רחמי במועש ל רחמי במילין דרבו בשקל ל
 תגרי ויתכן שיהיה פחד אין תחרא ומא רחמי יטעל ונה טבון מפע פתחתי ולו
 היה על משקל רחמי היה קמץ כמותו והטעם הכבד חרדו החוק יישק עלי אפי
 ענין הכל הכעב והחמימות כי מרוב החמימות יכעם האדם ופי חרה החוק חמם
 עמו להחמיק במלאכה והטעם כל כ חרון על כל המונה השלח חרדו ומא מה
 חרי האת הגול הזה חרן טאריך בריוזים עקבי נהם אכעס ונכרה ומרגלות
 נקבות מחוברות גביט והם נקראים חרוזים ועקבי וכן פי ליונה וארוזים
 במחולק האף המורה חרית ונבר נגמט בשדע ארו וכן ארוזל כחרוזות
 שלדנים נהם הדגים המחוברים יחד כמעט או כבני ומזה נקראו לקטת בר הש
 השירים שהם דומים לזה בתבליהם שלש אחרות אין כשאר דריוזים חרדו ויש
 אחר כחרט ופגוב שלי כחרט אפיט בשש נקודות הוא שש סופרים ופי כחרט
 אפיט פי כרב ספרים כלום שכל אנוש יטל לקראתו והטבון שגויי ליתכר אפי כחרט
 אנוש לחודיש שיטעה המניחה סמוע ולא יחשוב ארביה כגינה זו שמערת
 לכבוב במראה הטובה לבר כמו שרוב ניחן שיעה לישנהו ואשה זמנה להושה
 והגלח ראש וקסן לחוקק והדומים להם כי כל המעשי הלה לא היו לא במראה הטובה
 לבר ויש נייע אותה במרט ברטום בגאני חרטים בטעם כיכדי וכן המטפחות והחריט
 וכן נקרא הכיב בלשון ערב כריטה וחית בערב הך במקומות רבים חרד ל
 יחיד רמיה יזרו פי לא יחרוך איש רמיה יזרו וישן הפסוק עב ארוזל
 שקבל כן פי כדרך העזים שייטרו שועת שישן להם כנה ברזיש הכנה כר
 שלח יברחו מידם נאמן מקיטץ כעביר בענין שיטרו ככנביהם והם נראים
 שם למכרם ונותו היע יזהיד בעל רמיה לא ישאר יזרו בידו עק אנוש יעשה
 לו טיה קורם יענה סידו ויארב ממנו ונה דרך משל על עשר וימען שיקבץ כממ
 וברמיה ט כהחרה יארב יענין חרדו ידוע בדרכי קול באחדים רב ספרים חרד
 ראשי ובלשון חרמית נשעב ראשיהן לא יחרך מיטץ פון חרבים וכן החלוטות
 מכל בעד החלוק מן חרעו חרל חמה חרול יספחו ממשיך חרול כסו טע חרול כ

שמן

הקרא בחטף קמץ והוא ינוי כמו שעור וכו' ר' יונה כ' אע"פ היו קוראין אותו ג"כ
 ינוי כמו חרבט כג' ארסה והיו מפרשין אותו כן הודש על משקל פקדן נומי הנהב
 יהיה מפרש אותו מטעם שהיא על חרבט מ' אור דכורה ועל חרבט המים א"מ המסורה
 שהם שנים וכפסוק ושלא טטר פטעלן אשר לא חורבו והפעל העבר וכל הערות
 חרבים ואחרים כגון טעמי המחרבנים והחרבתי את צה' וישע מכל אשר
 בחרבה מדי' וערה' יאור' חרבה ינישע את הים לחרבה ומ' יהיה נא חורב
 על הנזה ועל כל הארץ חורב כחורב בישע חורב על מימיה ויבשו והקבוצ
 כלשון נקבות ולא נמאז בחורבות הולכים ומ' בחורב קיץ ומ' ובחרמור
 ובחרב טעם נקודות והוא פת חרבה וכל מנחה בלולה כשמן וחרבה ענין
 הכל היושב וערה' והחממות ז' פ' בחורב בישע פנים במקום ינה שהיא יורה
 ואין לה הנחה וכן כפועש שאין זרים הכעשה כל תקנה חרב בעל עב כמו שירבן
 במקום חס' ואחר כך במקום ק' והוא בעל עב שלא יוכל לסבול כן יענה יפגע
 זמיר עריצת ער שלא יוכלו לקום וע' חרב לוי ולגרשן יעש לו אהוד חרב
 ולה שה פוח קחלק חרב חרה רעב הגלבים השיגו חרב כל הקום טעם
 עקרות כל רבב הכורת יקרא חרב או ברזל או אבן חרודה כמו חרבנות יערים
 ר' חרודי היערים והוא שם כל פעמי' ופעם פרו על הסף כמו יעש אהוד
 חרב חרה י' כן קרא המקב' שמסרה' כן האכעס חרב כי חרב העב עליה
 וכן הכשיל שמפלין כן האכעס הכשעש ומגדלות י' כן בחורבנות הערבות
 אל הסוללה ו' חרב בחורבנה' סכב והפעל מזה חרבט כל טרה חרב
 והחרב אחריהם והפעל נחרבו המלכים ע' והער הוצת החרב והגויים
 חרב יחרבו ויחבן מזה השנין שערנו חרבנו והערים הטענות חרבה למען
 יחרבו ויאשמו והפעל עיר נחרבה ועביו בטור ערים נחרבות והכבר חרבו
 כולם אשור חרבתו חוטרב ואת מחרב ארצו מחרסי' ומחרבי' כ' כ'
 בבני ערים מחרבות ושלא טבר טעל אמלחה החרבה והוא חרב היו
 מאין ידם אשר יושלם חרבה ועבנו החיבות בקמץ החיל היש והערים
 חרבות העשמות והנהרות כן תהיינה הערים חרבות וקמץ החיל כהם
 להפחת והשם וחרשו ער' חרב לחרבות חורב שממה וכמ' העקה ועי' ש'
 היו חרבה ארבע חרבה לחרבות שממה וכל טענותיה במידה הוא מ' ו'
 האחד ממנו חרבה בטעל כפערה השמים ואפשר שיהיה תיור ור' ג' ו'
 מחרבנה' טעל ענין חרבה וי' וע' הוא חרץ ויחרצו ממסדה' וי' ו'
 י' פ' ו' ו' ומחרים אימה חרצת מורה יש לעש' כמו הסך
 ויחרצו ויבב ופרעמו בשערן חרץ וחמד ופמר וכל השם חרצו ויחרצו
 ויחרצו לירצע ויחרצו י' חרץ חרצה ויפאר ומי ירא ויחרד ט' היה
 לפן חרד חרדי' א' רברו והשם חרדה גדולה ונה' לחרדת א' הים ר' ל' חרדה
 גדולה וכבר כרבו הדומים לו בשדש א' חרדת אדם י' מוקיש והקבוצ

ועתה חרבות
 לאימה והוא
 להם ועל הער
 חרץ חרב חרה
 וכן קמץ

ואלה לחיבתו וטעמו כל צדקת הארץ עליו תהיה פ' תעמיד שם כפי החוק והדין
 וחוקו והיכבדו בירי על צדקת החוק מהרץ שכל לא יחוק פ' מקום החוק קודם
 חרץ לא חרץ לכב ישרא לוי ש את לשונ' פ' לא העע איש ממהו או לשונ' לישאל
 ולמען לוי ש טסס כלמר והשליש לאכשלים והדומה לו או פ' לוי ש אר
 לשונ' נצין ערך לוי כולם כזה לא יחוק כלב לשונ' או תברין עשן המעיע
 והתמיד מחטבות חרץ אך למעט והן ארס יקר ודיון פ' כפי הפך וכן ארס
 חרין יקר ויפ' חרין שם ופ' הייר שצבון הארס הוא החייעה וליבנה ייר חרין
 העשיר נעש חרין תרנן בקמץ היר' לפ' שהוא כן הדגשים לול היר' ש
 עשן הכל הרגעה ופ' חרין חרין ארס המהגשעם על טרפ' ועשיר
 מלואים בוער וכמוטפ' שהם חרין וקרי' לקמ' העלם הזה והשלים
 הכא והם הפך העתלים הרמאים כי עשן חרין נב' עשן צוה ומשפט כמנס מש
 משם משפטך ארס חרין פ' צורה וכן בעתק החרין נאמר בחר' במישר
 פלוג דיטא נחה ער כלל נחמה ופ' והכל וערס' ודך העשיל בה בחרט בם
 בערש חלה אם חרין ימי בשוף הח' לפ' שהוא ששלים כלום נאמר כליון
 חרין כי לא כחרין יודש קר' פ' במורג חרין שהוא מחרך ודש הרבואה כמו
 ש' העה שמתך למורג חרין חדש נהו כל' שרשן בן הרבואה והוא לוח ען נאכ
 ומכש' דקת החוכות רמכו למרע האכן למיטא הרבואה מקלסרה ושם הכל
 מורג חרין וער' חרין על שם מלואכו שחור הקלס' מעל הרבואה ופ' למורג
 חרין למורג ומרין אפ' שהוא כל אחד איפס' שיהיה שיע' בן מורג ומרין או
 יהיה פ' למורג חרין שיהיה חרין גאר למורג כלום המורג שהוא מחרך היטב
 והוא כל גדול וכבר אין דמיון לדוש בן הקרע ורע הדק לכפ' אל כי לא כחרין
 יודש קרע נעמוהו וכחרי' הכרעל במדות הכרעל עשן הכל חיתך וכחרי'
 וכן או חרין או יבלת פ' חתך ופ' יול ריס שלשן שערק או עגב או שפ'ט
 שערק או עגבה ונבטה רחוב ומרין חפירה חרין בארץ וכן במשנה
 חרין שבן שתי חרות חרין ונעיס' והרבה כן דכר' חרין חרין
 אוא בן הרב' גוכמן וחלבו ואשיר שערין כן לפ' שמששן אורו כשעשן
 אופן ודומה מלואכרן למלאכה חרין ברש' מחרין ומפ' בחרך חרין
 ומרין כעט חריות יופך חרין עלי טיט כעשן כלם והכ' ויפ' אכב' קרות
 חריות ופ' ר' יונה ירכבן לחיה ויר חרין רעשיר ועש חרין רבון מזה
 כל הסמרים הגדולים הזכרים פל' בר' והכ' בפ' חרב חרין על כשישן
 ומרין שן שיעו חרין חרין עלי שערין הוא חרין השיע' במר' עק חא
 חרין על חכרין חרין כי חרין לה והחריש יעקב ער מורג כועס לא אחרים
 בור' חרין ממ' מועק ל' ל' חרין החרישו ל' אים חרין לרע
 ויהי כחריש חרין באהבתו כלול יסתר על טעף שער' כער באהבתו
 אחר' ברין מר' חרישו נב' הוא טעל עמר לבין מר' חרישו שעשן

מבני ישראל כע
 יש לאיש חרין
 פ' חריש חרין
 חרין מר' חרין

און בעבור שערך חוש להתגורר בו חרבו חרודי חרש מרגליות מזה ידור
 כשמש סך האומר לחס ולא ידח חרות חרות על הלוחות כעשר חזק כמו
 שפרשטן חרונה על לחי לכה חנשש חרוחשש חרוקש וחשש
 להבה ירסה להבה וחשש הוא הקש הדק והגבבה חשב ושב ושב
 חשב להפיל דוד וארה נחשבת על ידע ליה חשבה לעובה
 כי של חשב מחשבות ויחשבה על לשטות יחשוב תהום לשינה פ' הרוואה
 לרמוס לכן יחשבהו לשינה והכבר חשבה ימים מקדים ואחשבה לדעה וארה
 מה חשבתן על לי לב אדם יחשוב דרכו והאשה חשבה להשכר פ' חשבתן אנה
 האשה שחשבה האשה ועל זה הדרך וכל הארץ באו מינימה פ' וכל אנה
 הארץ וירעב כל ארץ מיניס והרומי להם ענין מחשבה דוע ולפי שהאומות
 היו דרך המחשבה אלא כמען כן בענין האריות ולחשוב מחשבות מעשה חושב
 והסד וחשב חכמה אשר עליו כחמש נקודות ומה יושב בדונשלים חשבתו
 וקצט הסף להפאר וכבר כבבו הזומל לו כחלק הדקדוק ואהרן רזל מני דב
 מעשה דוקד מעשה חושב סרוקמין במקום שחושבן במרשע הוא דוק
 מעשה מחט לפי פריטוף אחר חושב מעשה אורג לפי שפ' פריטוף ואמר
 כמון כחמת הפילוספיה כחש חכמה וחשבתן כי אין מעשהו חשבתן והמה
 בקטו חשבות דבד לדגש השון להפאר הקריאה דל החכמות ועשיית
 על הכורא למה עשה כן ולמה היה כך והוא עשה אורג ישר וכל מעשהו
 באינה וכענין החסד כמון לפי שהחסד במחשבה הוא תלוי לא יחשוב
 וי לו עון והנשאל אך לא יחשב ארע הכסף העט על ידס והפעל הכבר וחשב
 את שטע ממכרו ולא יחשבו את האטעיה וההפעל ופגניס לא יחשב
 וקרב מהענין הזה לא חשב אטיס כלום לא הרגיש להם ולא חשב להאויבה
 וכמוהו נבשה ולא חשבתו אשר כסף לא יחשבן ולחושב יסמו וי חשב
 לי כלום יחשבן לפי תפלות ורמיסיה וירגיש א העשות והדלות שאיכ
 ומה איתל לרשע נבד ארע חשוב והנשאל איך כסף נחשב כמי שלמה
 לחאומה ועשב לב הרומכס מדוע נחשבו כבמה הלא נכריורת
 נחשבו לו לא יחשב לו פגול היה רפאיס חשבן אף הם כעבד חשבו
 למען יטן לא אחשה פן חשה ממע יחשו גליהם עת לחשוד
 והפעל הכבר החשיה מעולם וארס מחשיס א הענין הלא אנה מחשה
 מעולם דס אנה ירעב הם חושן יש איה כן הוא טון והיה רחמי להפאר והענין
 שהוא עבר כחשבתו ופ' כשאר להם אנה ירעב הם חושן שלא דברו לין עור
 ואשר הוא פועל יוצא והלויס מחשיס לכל העם כלם ענין שרקה חשך
 חשך חשמש בראת חשך בעריה וחשבה להם מקסוס ורשך
 הארץ חשבה עשה מרונות וחשך על חמס חמס ינה חשבו וכנסס
 מה והיה במחשך מעשיהם מיודע מחשך פ' כלו מיודע במקום חשך

עצמה כחריש כשמעם מכבד וכן אמר והלשון חריש ואפסיר שהוא חריש
זמא וכן כלל מעצמן חריש כי השוקק הוא כאלו אינו שומע מה דבר האחרים
ועושה עצמן חריש והפעל הקל עור. ל חריש ממנו דאיתיה ל חריש כלום ל
העשה עצמו חריש אוננים חרישנה והעור לא תקל חריש נאזני חריש
והשם חריש לאמר בשש טרודות כלום הלכנו כן בשדוקה שהיו עושים עצמם
כחריש שלא ידעו בהם והתפעל ויתרשן כל הלילה וירבן לפרש מזה
הענין רוח קרה חרישית כלום חוקן שטעמן בטאדם כחרישית בהיותה נק רב
שתיקרא נעץ על גבי חרישן חרישית לא תחוש בצור ובחמור לולי חרישיתם
בשגלה על ריך מעל אם חרוש בכרדים והשם בחריש נבדיר לחריש
חרישן ושם הכל שחרישין בו מחרשתו נאת את למחרשות ולחרישית והפעל
ענין שדה חריש נר ינה פ מזה הענין רוח קדים חרישית כלום הרוח שהנון באין
חריש שהיא קרה ויבשה חרישית על לוח לבם חרותה ועץ נאזני איש עור
חריש נחשת והעור וחריש לא ימלא כל נבול ישראל הפסל עפר חריש וחריש
המה מבטאדם חריש משחית וחריש בסמוך חריש כמחה כי הוא מן הדגושה
ולולי חריש היה דגושה לכן לא השתנה תנועתו בסמוך כמשפט כל הדגושים
חריש ברזל חריש עיניו מעשה חריש אכן אלונים סמוכים לפסל חריש כמחה
ומא אכן חרישית פכי חרישית היו החית בשוא ופסל והוא מן הקליה והשם
וכחרישית אכן למלאות וכחרישית ענין ויתבן להיות שם לועש כל חריש נחשת
וברזל בפסל נאת היורה החריש כלום מחד כל אומנות נחשת וברזל ואת
קדומו נאת מחרשתו כלי מוכן לכל מלאכת חריש נעץ אל חריש על רעך
רעה חרישית רע ינען חכב חרישית בפסל חכמים ינענין ענין מחשבה ומזה
הענין פועל כבד כי עליו שאול מחריש חריש ויתבן מזה הענין חריש והמסד
כלום החכמה החושבים בעלי העינה או ידה מהענין הדאשן כלום הדגושים
והאיתלים שהיו שותקים העם ועושים עינים כחרישית כחרישית וית אום
אומטא ותרעיא ועץ וחריש מעל ענינו סעף וקראו מעל לפי שיעלו רחב
וכן בעצבות והחריש והאמיר בחרישית הננים וישב דוד ברורשה ודור
כמדבר זיף בחרישית ובחרישית כנה בירנות ומגדלים תרץ ביער בחריש
חרישית יבש כחריש כח וכל חריש אשר תבנאל בן בשש טקנות ואת חרישית
תגדמי עך השאיר אבנה בקר חרישית פי שברו אבנה חרישית ככל
חריש ויקחו חריש לתגדד בו לפי שהכה אותו השטן בשחין רע ביצה היה
ערך חריש לתגדד בו ויתן ויקחו חריש חלי הגרב היבש כמין וכגרב וכח
פי בחר לעצמו איוב זה החולי ששמו חריש ומשאר חוליים לפי שהנה רלן
מעט בגרידה כי השטן חרישית קודם זה שיבחר לעצמו בייסורין איזה חולי
שידיעה וזה פי רחוק כי אפשר כי החולי הזה טקדאכן לפי שהוא ביש חריש

חן ולילה הראוין וחרו המה חתים והנבגל מופט שמי טוח הוא ועתה קשיר
מוטה נביה ראוי להיות נעמה ברגש והנחל כמו ורחבה ועבר אבל כי שם אדם
נחמים אנץ שבחו דומה מזה השדש טוב הוא לשונן משרש טוח לה: שוידן
שעיט דומה לזה הענין ל הירא ול הרג יחא אמרים מועד וכרנע שמואל חרנו
לא יראו ולא ייחרו ונרקה לזה החר כלומה לא השבר ולא התבטל והטעם הכבד
החרות בינס מדין וכוון משפחות יחתיטן אחרן ינעד בהמות יחרן הען בהמות
הדגש כי הדאו כי כדרך חבדין יחיתן הדיגש הכין והפי שפי בול יונה נכון הוא
מה שפי מה שאיל למעלה כי חתם לבנון יפך זיה למלך בגל כי חמה שעשית
ללכטן שהיא חרץ ישראל כסה אותך כלומה ישוב חמקן בראשך חיד שעשית
כמה רעות לסוף יחולו וישובו על ראשך כי טן נעד יחיתן כי השד שיטעון החיות
בארבע טרף יחיד רבים ולסוף פעם נחת יחסן עליהם הרבה מעשים ויחרו
ויחדון חרש כן אמה כל החמק שעשית נמה שיש ישוב עליך פעם אחת
ויכפר ויטה כי אכל מה שכל אורג שדש בבג עיטען בשרש חיה חיתן נכון
אחר שמרעאט שדש חרות טוב הוא לשונן משרשן והעניטן והען טבחה רמו
המקורת הדגש אין תימה כי כן דרך הלשון במקומות הרבה וזה שדש יחירן
חיה טוב הוא שהיא שדש מומטן אבל ל תקן לחיה נפש חרץ וכל ליה שהי'קר
בגומה ידמה שהיא מלה סמוכה לא שדחה הכין שדש וכבר פיד שדחו בשדש
חיה ויש לפגש הכפוק כי אחר עגו כי לפ שדחה חרץ ישראל ללכטן שהיא ישר
מלח עיש דמה לשוכטע בה לחיות שדרטן לשטן כלכטן כגון ולכטן אין רי
בגו וחיתן חרץ עולה יוד יחדן הוא למודך בגל ופי הסוף החמק ישעשית
לחרץ ישראל והשד שעשיתה לשוכטע בה שחרת אחרי יפסך וכפלים השאלה
והחמה חיה עילס וכבר חוד וחרתו בחלומות ושלח נחש טיילו ונלכדו ונבדריה
חרבה קשרות והחירך במקום שורף כגון נפתחו שערך תמיד לא פרימה חזק
מארטן ונה קבנה ויש לפגש שד וחרתה כמשמען מפי על הדגוש ומלרד
חרתה שבה ל בגל כחיליה חרבה במעמדה קשות נבדריה ונה הפי הור
טון והשד לכלי חת ונחטעד שהיא טעל עבר ומשקל השלים נבחן חרת
ומא ויה חרת לחים הדאו חרתה בפלם נוקד ול ומא כי חרתה נבדריה בארץ
חיים בחירתה מנבדרם כושיים וכבוססת מיד מחרת דלים רישיה ומא
בהטל הפא וחרתים כדרך כלומה שכבדים ומורא כגון להס לוקיע כדרך
שלא יוכלו לחלוק מרוב חולש וקטש וכלם ענין שבדה חרתה כי נחלים
אמה חונה על ראשן החרתה איש איש בחיקן לחרות איש מי קוד רוח
נערה כמבטן בפלם ורתג משפעת חרתה רתעה ייחרן ויססר מאוהל יעניע
ענין לקיחה יירבן חרת משרש טוח כלומה חרד ומול הן נערה כמבטן והשד
קח את החמה כלי לחרות כן איש ומלקחיה ומחרתיה אין מחמת המנוחה
לחיות כגון חסרניות שולקן חלדי וכפן חותך נחתן על עמך ועל עיר קושך

פי ונשבר קשת
מוטה כרועיה

שלא אורח ולא יבוא לבקר ואת חולה במחשבת הושבע כי מלאו מחשבת
ארץ הם היחודים מבט אדם שהם במשך וכן כל היצב לפע משוכים
כפלים ערבים ותרין מן העב הרליד וכן עמו משיבא דלת ורענת חסין
וכישן ומא השם כחשבה כאורה וכפמון חשבת מים והקבוצ כלשון
זכרים אשר הלך חשבים והפעל הכבד בערם יחשיך גם חשך לא יחשיך
ממך כי לא יחשיך דבר ממך שלא חשך נחשך חשך ולא חשך ממה מאומה
ואת עברו חשך מרעה מורדף בלי חשך כי שלא חשך דר-ט
מלרופט ומפג לא חשכו רק אשר חשבת לעת ע חשבת למטה מעט
מלרעב למטה ומלגומליט בעונשן גם מזידים חשך עבד חושך
שפתי משכיל ונחשור גם אבי אוחך קרא בקרן ל חשך כי לא חושך
הקריאה וכן רמיה יין ולא יחשך המון כי כולם פעלים יוצאים אכל וטר
שפתי יחשך ידמה שהוא טעל עמוד והפעל לא יחשך טאיט כולם עיין
מיטעה וכחחגרכ חשך היום כי דשן יזנה כמחשך השמש ולא עמי
זה החשך כלשון הקדש אך כי כמשמעו מענין מיטעה וישט מלת עתה
ובוא מורו כלומ' מיטעה היום אורו וזה זה לרוב הערה שיבא להם חשך
כל החשלים אחרך הדור כן ויחלוש יחשע ורומה לן כלשון
דמיט טהוק ומשל חשך לחשך ולחשן חשן משפט קדמו חשן מיטעה לפי
יאיז עליו האורים והתמים שהיו מוריעים משפט האדם שהיו שולין
בהם חשך חשף לי את זרוע דשן חשפה שולך וחשופה שח וזרועך
חש חשפה חשפי שובל פה הפועל כנגד חשף חשפה וחשליך
ויחשף ערות כנגול והשם מחשפה הלכן ענין כלם ענין גלוי ומעשיע
על דרך השלה לחשף מים כעבא ואל גבא שאין כן מים כי אם מעט ודין
אדם יכול לקח ממנו מים בבלי גדול כי אם בשבר כלי יא יכול לסבול יחפר
השכרה בקרקע הגבא ויקח מעט המים שבו וכשלקח המים מן הגבא הער
עמך הגבא חשף ומגולה לפיכך אמר לחשף מולתי שהמים הם כגבא וכשלקח
המים מן הגבא הוא מגלה אותם וכן לחשף חמשים קרה כלומ' לקחת כר
החדוש ער שלא ישאר ביקב כלום נביעא כי החמשים שהיה חושב לא תהיה
כי אם עשרה כיזע חשיפי עיני חס' בן הרמא כתרין זרי עיני כלומ' שט
ערין קטנה מן העינים חשך חשף כי כע' חשקה עטמן כבגבא והשם
ואת כל חשך שלמה בחמש בקורות עיניע כענין חפץ קדוע
הוא ומענין זה וחשך אדם מחשפים כסף וחשוקים כסף ענין הדוק
ודבוק כי היו לעמודים חוטי כסף מדובקים ומקושרים בהם סבבגו שעשין
לחבות השן להזק אותם והשם מחשפים והשוקיים הכל מונע חשך
וחשוקים וחשוקים הכל מונע ענין קטנה וכן חשדה מים וכחוקמן
בהלים חשבה מים יל חשדה מים קטנה העבים וכן מרוב עבים שהם
מליאים מים החשך הארץ חתבת חת מדורך חתו ולא עגן עגל

פי מעט
מעט

יתרו ורשון חתניו ומה שאם ל רעול אביון הוא אביון שם דרך הלשון
 לקרוא לאביו אביון ולכן בט בט והשם ביום חרעט כלום ביום חופת
 סכנה יום שנעשה חתן ואז יקרא סתם מכלי הסמיכה ל חורטן קול חתן
 והוא כחן יתא מחופטו כי חתן דמים אלה לי נראה מלך הסכנה כי בני יתרו
 קוראין ביום חופטו חתן כן הין קוראין לרעק ביום המולדו חתן כ עקר ענין מלה
 חתן הוא ענין הרחש הסמחה וכמו שרבה חרש הסמחה ביום החופה כן רח
 רגורש ביום המלה יופי כ חתן דמים אלה לי אמר בהחלה ויהי כחך במליון
 וכןש המירו כלום שבקש המלחך להמיר את משה מיטב שלא מיל לעור בט
 הרגיש משה כי פגועש המלה היה יטה ליעבדו למול אונתו כי לא יטל מפני
 החולי שהיה בטב עליו והבדל יעבדו יור ופברת את עולה עב ורעע לדגלי
 כי לדגלי משה כלום אם כתב הטעם הזה עלית העב דם המילה ורעמיר חתן דמים
 אלה לי כי במלה ארבעה אמרה כי חתן דמים אלה לי כלום עשיר חתן היום לדמים
 ולהרצה בעלי וכשהגיע מרד המלה לדגלי משה ורבה החלי ממנו חן רבה החול
 הכרה ואצרה חתן דמים למולות כלום אלה שקראתך חתן דמים איתך חתן לדמי
 הרביצה כי אלה לדמי המולות חתן חן חתן ומי ישיבן חתן עב במחזרו כ
 ברשתו והשם אף היא סתף תארב בשיש טודות ענינם ענין חתונה
 בטיה ופבר בשירי חתן וכן כחך סף האחת כמן סף הישבע לי כיום ורל
 פי בעת החתן שדנכל לחתן לקחת רציון חתן חרז בחשך בתי ואחר
 בקיר אם יחברו בשואל חתן טו בקיר והשם אים במחברת מיטב רגב
 ענינם כענין החפירה ומזה וחתרו הישעם להשיב ל היבשה כי שהשליט הברחה
 שקורין אקוליש בים והיו חורבין בהם בקרקע הם להוציא הספינה ל היבשה ואם
 יחברו במחשבת כלום חתן וחטטן עלוה ופחטלות שיכלו להוציא הספינה
 להספינה היבשה ויחברו במשוטות לפי שבעלי המשוטות דומין לחורבין

ואשר הם בני ארבע אמות

חבנות חפלת חשרע והרין הין הנקבה כתי שושב העמיקים והיו
 הנקראת ורד ברבי רזל רישא בלש חכלל חכליל עשה תוד
 והשם חכללות עיט עינים ענין ארמיות חכלל חזקמות
 במגיל הוא סין ממיט הברד ורפי סעגיה פול רג אונתו בער
 ופוז הקרה החזק שקורין לו בלע קישו שמשכר בו פרי הלטר ומיבש הלחלוח
 חלמוש מטר החלמיש מטר החזק והרפק מחלמיש יטר סמוך רל מיר
 הערים חספס דן מחספס מעלול ועגול לדעת אונת שרז מקלף
 סו מן מחסוף הלן ועין פפעל טבלה חרזקל ואת החרגול מין ממיט
 הארבה חרטום לכל חרעום ואסף ולא יכלו חרטומים כמו מכשפים
 לחזק שחלוקים בחכמות כמו שאמרו להרעומים ולחשפים ולכן
 ולמכשפים וכתו אברהם כן טורא ול כ הרטומים הם חכמי העלזות היועשים

הקור

פ' טגזר ודול חרץ בזה הלשון באמרו חכמי שלבשר במקום חרץ וזולת
 אילו חרבה חתך ועבטל חתך ונחמל לא חתך לשון חתך ענינו שני
 חבישה ועטיפה חתך נאמרו בספר ואמרו נאמרו חתך
 ביעור טעם מעין חתך כמון שאם גל טעם וזמן ממשל על במה
 ישרל טעמיות מהזנות או ממשל על כל ישרל כלו שלא יזנע על להם אחרים
 איה חתך רפעת כלול אתה חתך הרבנות ומשל ימו כן הוא חתך
 כלו ובגז בפני חתך כלו חתך עליהם ויסתרו כמון שהחזק מסתרי
 הספר ביר כל אדם חתך יל על הגשה שזכר שהגשם סגור וימנעם
 מלמא לדעת כל אנשי מעשהו כלום מעשהו בטהרה וימ על הקרואה שיסגר
 ביר כל אדם שלא יוכל לעשות מעשהו מפני הקרירות ויש פירושי אחרים
 אבל אילו קרובים לשני הפסוקי והטעם ונעם בטענת המלך והוא בינו
 ויש כן שימנו כמותם על לכך פי כמותם על לכך היך טן שימנו על לכך ועל
 זרוען שלא רסירט מסס כמו הטבעת שחורבן טן הכרובים שלא יסיר מהיר
 שיהא מוכן לחתך טן וכן חורבן ופירך וכן חרף אונן שיקר והטעם הכר
 או החתך בשרן מוכן כלום שחתך הזוב פי האמה וסגר אונה מרוב עבין
 כי פי זוב נשכבת ורע על שר פניו האחר רר שיהיה קרור עלול והאחר
 שיהיה עב ומרוב עבין יסגר פי האמה וכך אחר יומם חרבו למן כלומר
 כיום ישאו חתך וסימן הגבול בפגלים וכליה יחרבו באותו מקום שחתכו
 וימ יומם חרבו וסגרן למן שהם ביום שלא יראה אדם וזכו לא ידעו אור וכל
 טן כל ענין השרש הזה הוא ענין סגירה ולפי שהחזק הוא סגור הספר נקרא טן
 וכן הקשירות שיששה אדם על הרוב י להסגרים נקראו חתך כמון שאם
 רזול חתכות שבקרקע מהיר אבל לא מסקיע ולא חתך נשכבלים מהיר
 ומסקיע וחורף אחר שפת ואחר יט ולפיכך נקרא המושלים חתך כעילוי הוא
 סגור הרוב שאין טן עוד לפיכך אמר חתך רפעת וכן אמר במשנה הפותח
 והחזקת כגורה מכרך לטעם ולאחריה לטעם נקראת קריאת העדים בספר
 חתמה כמו שאמרו עו שיאמרו לטעם ויכרוב העדים יחרטמו וזולת זה הרבה
 לפי שהעדים הם השלמות השטר וסגירתו שאין אחרים רב חתך וענה
 החתך במלך לא תחתן בה ויחתן לאחיהם והחזקת אונתם ונקרא
 אכאשה האדם חותן חותן משה ויחזק טן חותן ואמה חותנת ארו
 שוכב עם חותנתו והוא נקרא חתן להם עוד מילך פה חתן שמעין חתן הרמז
 כי איה חתן למלך ופירש יוע כי אחי האשה קרא לכעלה חותן מבט רזוב
 חותן משה לפי שמעין ויאמר משה לחוב טן רשול ואמרו ורבוץ א רשול אכ
 אבהן דימה לו כי רשול הוא יצרו ומוכב טן יצרו ולא יתן לרש טן הלוי
 אמרו לו כי על טן דעת חתנתו כמורו והיה לט לעינים ויפרו הוא שהיה
 עמהם במדבר כמו שאמר וישמע יצרו ונל אבל הטעם כי חוב חתן

הכל עליו ושקיעה טבעת שאל נכחו ויסר כי עה אה טבעתו ויטקה לו אהבנו
 טבעת זהב כלם ענינם ידוע יש מהם בחותם ויש מהם בלא חותם טבר
 מעט טבר הארץ יושב על טבר הארץ הטבר באדם ידוע והוא שרר
 וכבר רזל הרב באמיר פיו סגנס וטברו גור וזולת זה הרב ולפי שהענין
 אמרנו הדוק קראו למקום שרזו מצוה הארץ ונגה זכור מעט טבר הארץ
 יושב על טבר הארץ טהר וע' השמש וטהר ועמה ממקור דמיה הלל
 ארמץ בים וטברט טהרה מחטאה וישב כשרך לך וטהר יעני כ
 במקום עבר והוא כמון וטהר לא יטהר אחר כזה עוד פ' לא יערי אחר
 שטחיה ואם רימיה שטחיה מה עוד לט' הטהרו והרואר אשר הוא טהור
 ובסמך וטהר ידים הטיה והוא טהור בקלף חטף מן הכתמה הטהרה על הכתמה
 הטהרה על השולחן הטהר פ' שיהיה זהב טהור והשם בדמי טהרה הה' חיה מפ' ו
 ויטה סימן הטובה הנטרה אך הוא שם לבדו ומתג' הה' והסך הקמץ בענין הטעם
 כי היה רחוק כמון עינמה חמה וכו' בר' בלתי רסמיטה ועל טהרה לכל קדש
 והמחבר ל' הכיטי ואחר טהרין טבעת ימים יספרו לו ופרישנהו רזל אחר ט' יטה
 מן חמה אחר הדאחון ל' הכן לטהרין פ' אחר טהרין אבל ובמלאת מי טהרה
 הה' במכ' והוא סימן לטובה הנטרה כי השם הנטור ממוט טהר וכענין השני
 והטעם הכבד וטהרו הארץ לטהרו או לטהרו וכה השש להם לטהר ארץ לא יט
 מטהרה היא וישב מרבה ומטהר כסף וטהר אה בטלוי וקקן אהרם ורוח טברה וט
 ותטהרם פ' כאשר הטבס מרפזרים השמים טהרין וזכ' וכן זהב טהור אחר
 היצטן וישאר מזוקק וכן מכל סג' הוא טהור ברב' רזל זהב טהור שהין מכנסין
 אורו לאור ולא היה חסר כלום וההטעם אשר לא הטהרו ממנו ויטהרו הלויים
 והטהרו והחליט שמלכותם את האיש המטהר המתקדש ומהטהר כלם
 הן מדבבל טפלת להקל והשם ברטספ' מה השבר מטהרו הע' בקמץ חטף
 להטאה וכן דגש הטיה לרבות כדגש מקדש ו' ור' כזהם והרבים כלום הם
 והראוי בלא דגש מטהר כלם מדבר משמר ופ' השבר מטהרו כלום השבת זכות
 יט' וזהו מלכות וכפחו לארץ מטהר טוב מה טוב אוהליך יעקב מה טובו רן
 דורך והטעם הכבד הטיבות כי היה עב לבבך והתאר טוב לפעם הלהים
 וירא להים את האור כי טוב טוב כחוק הטובה היא אם דעה עיניך וטובים
 ממנו וישבב להם ויהיה טובים כלום ששדים ומליצים כי טובה הנה יפנה
 שבע פרות הטובות שמנות וטובה וכן בחור טוב ואין איש מבני ישראל טוב
 ממנו פ' יפה מראה וכן ר' שפיר והשם על כל הטובה אשר עשה ה' לישראל טובה
 כל עליך ומכלי הה' והיה הטוב ההוא ובהסמכו ישנב החלד שוקך רב טוב לבית
 ישראל טוב הארץ ויכליו אכ' אעבר כל טובי על פניך וזכ' רב טובך כיט ויס' לזה
 כי טוב כלום יס' ראר וטוב בשוק שם זכ' וכן בסמך בין במכות אחר ה
 והוא הנסן כי טבר וטוב לבגן סמך והוא כלום טוח מן אה העינים והשם
 ובאז טטוב ופ' מן אה העינים את שער העינים טוח כי טח מראות עינים
 ט' וטח את הכבת קמץ והנה טח' טח' אהרן טח' הפל ויטל והשם

השקדים והגולדות כל דבר וכל מעשה שישנו בלשון למיכך קרא לחן נבוכדנאצר
 בעבור שהם יורשים שוקר החלומות ואיך רבחה הנפש חזיונות לילה חרמש
 וחרמיה לא העץ מנול ודריב נבחה חרבות רשע קשורים ואסורים
 וכן כי אין חרבות למותם כי שלא יבוא להם יסורין ותחלים בעג
 מותם כי במרדנות ובנחת מותם חרצן מחרטום ועד זב צנצנים הפגמים
 חבצותיהם כשן החשמל מלאך ששמוכן וכן צנן שלו ראה מהען
 האש וכן ארזל מעשה ברעק שהיה חרש במעשה מרובה והיה
 טבין בחשמל וייטאה אש מחשמל ואכלתו ועד כי היא מלה מורכבת באמרים
 מואי חשמל אמר רב בורה חיות אש ממלכות ביצעה שהדיבור יוצא מהי הקנה
 חשנה ביצעה שהין יוצא מהי הקנה ממלכות כלום משכמות ומחליות השם ית
 ויהבן שיהיה חשמל יצא ען שהוא קרוב לשון האש כי אמר כשן חשמל מתוך
 האש ואמר כשן חשמל כמראה אש בתלה סבב מורחה מתבן ולמעלה ואמר
 במראה השעיה וממתבן ולמעלה כמראה אש זנהר כשן החשמלה חשמלן יא
 יותנו חשמונים מעמרים אעיים גדולים נעזרים כמו ששן מתבנה
 כגון גדול חשמונה או שם מוצחה גדולה ששמה כן אהשדרפנים
 אחשתרנים ביצאים בשער הארץ

במרדנות רבא יצא
 חשמה ויגיס ממלכה

נשאלמה אות החיות ונתחיל
 אות הטיות

טבח טבח ולא חמלה וטבחון או מכרו סודך טבח לשכר ועכוח עבה
 והכן וכל לטבח והוצר וירם הטבח שר הטבחים לרקחור
 ולעמות והשם כעצן זכר לטב' בצנול הוי"ו עבחה טבחה נבואה הנקבה
 טבחה ואת טבחה אשר טבחה לגווי ופוא הכיט לפוא מעבך כלם עשין
 זכיות וזי ינה חלק בהם לעשין בשול וכן עשין חכ המפרשי ודמו אורו לזין
 הערב שצוה למכשל טבוח ווח' טבחי כף בערכו ולפי דעת אין עדי כי
 כלם יתבשו עשין זכר טבול ועכל הכפן ועכלתם כדם אשר כסרף
 וטבול את הכרענה כדס ועכלת פתך במוחץ וטבול בשמן דגלן
 ויטבול אותו בשדה הדבש כלם עשין כעשין הדחיעה הוא לטקות חכר והטבילה
 היא נביעה חכר ברב לח מקט חכר או טלון ועל דרך השילה און בשחת
 הטבלט כלום אפי' הדחיעה במי שלף חכה רחנה בשחת כלום שלא אשג
 מן השחת סרוח טבוליס בראשיהם אופ' טל המעטפת שעל ראשם שהם
 סרוחים וידידים תלויים לאחוריהם וטבוליס רץ שהמעטפת טבוליס כעב
 והטעם שכלו בקנה המים טבוע טבוע גוים בשחת עשין טבועה ביון מטלה
 ויטבוע ימיהו בעיט ושלא נזכר פועלו מהדגוש טובעם בזה סוף
 ושלא נזכר פועלו מן הנוסף הטבעם כפנין רגלי' שלמה חרטה הטבעם עשין

פדוק. טעל מופטין בעל ויתבן שהווא משדט טעל. נמוה העשין בהכפל הפא והלמו
 הנה יאמטלטלך טלטלה גבר שבין העיטה והטע. ויזל הדגילו בלשון טלטול ונאמרו
 על זה הפסוק טלטלה דגברא ושה קראיהו. לפי שהאשה תמצא יתר מרחמת מן
 לחלשה ונאעב טעל דרך הדקדוק היה לו לוא טלטלה הלא הראיתך כמך בחלק הדקדוק
 כמט עביה בשת ועגה ידך וזולת. נאזול פי כי גבר האד לטלטלה. כאלו אפי
 טלטלה גדול. והא טלטלה אינה לקבה אך היא נוספת ולפי דעת כי מלת גבר היא
 קראיה כלום. אמה הגבור הנה יי מטלטלך טלטלה ועשך עטה. וקראו גבר לפי שהיה
 מנצחה ומתקבר כמט שאם חשב מרוד קברו וגו'. כדך יהי טירתה נשמה. כן
 בחצרות ובטירות פי ארמון ופי ארמון וקראו הארמון כן לפי שכתלי
 ארמון עשין טירות טוה בשנה באפני גיית כי הטור הוא הטל ברבר. ויזל
 נדבכ. האומן קורין בראש העבר וכן טור גיית ועשך כרותה ארונים הכ
 נדבכים וילי מדדן וכן ה' ומכשלות עשין מהמת הטירות ספיכ מלרע לנרכבא
 לפיכך קראו הארמון טירח אביל טירת כסף אינו פירושן ארמון לפי דעת אבר
 פירושן כמל כמט שאם לוח ארן. וזל ימרה פירושן והכריל טור ועיר בעשין וכשרש
 לפי דעת כי הכל עשין אחר ושרש אחר. כדלל הוא כמט ויטללנו פי סוכהו
 טלומי שים עליו קרה וכן אפי רזל לסנה מעללעא וכן תרגל בסוכות
 במטללעא והדגש לחסרן למוד הפעל ומשטנו במטללעא והרץ בעל קורת: בעל
 שדות ועשך כמט אורות טליך בעלעא על אפי השמים. תנו טלם הדגש לחסרון
 הכפל ולשון רבם טלם. אז טללים על משקל טללים. טללעא טק ועלוא שקדים
 ועלואים. הטורות והטלעות. הוא רשום הכרמים הגדולים כי טקוד
 הוא רשום הכרמים הקטעם טורות טקודות. ועלוא הוא שכתמין יחבים. וכן
 וטללות כלות ומטלעות. שהם מתקנות כחתיכות שר עליהן במקום בליין
 וכן אפי רזל לחתיכת שר בעלעא על גבי טלעא. וכן לחתיכת בגד במטלית. וכן דמו
 כמט. ודגשן חתיכות חתיכות ורשע. ידך במות טלעות כלהו במות מדנושן רבים.
 ויתבן להיות מן השדש הזה. ואב ועלה. טלה חלב אחר. איעב שכתל בהא לפי שמעט
 קבותו בלאך וכארעו. קבץ טלמים. ונאעב שהיה מן הדין להיות למוד טלמים בעי.
 כמו שאר בעלי האף כמו מן ימח טמאים. טמח טמאים בא בקמץ כמו תרגו אר
 טמאים מן עה רגלים. ואם טמא כי שרשו טלה בהא. ואלף טלמים מומרת מוד
 בלאך ועשך טלמים למטובתי הנה רחוק לפי שהשדש הזה בלאך כמט במלכות
 הדבה ובהא לא טמא נשוד פי טלמים איט מקובץ כדרך בעלי הא כי היה לו לוא
 טלים כמו מן קה קטם. ופי טלה חלב שהיה עדיין יעק חלב וליא אובל ששכ עדיין
 והוא המושבתי ויפגדס בטלמים. פי שהווא שם מקום. והעבן שהוא כמשמעו.
 מן טלה שידע משיע על ידי הטלמים שהכאן פל אחד ואחד טלה כי זמן פסד

איה הטיח אשר שחזר והמקור מהמשל ואחרי הטוח וירבן שיחה כי טח מדמות
כעל עומד וזו יהיה יונת בחבריו והטח הוא העבא השקר או חלב כמו שאמר לך
הותל הטוח ועשן הטוח הוא שטחן כחלי חבת בשיר או בחמר בין אכן לאכן מבחון
או כל הטוחין הן חמת חכמה בעונות מי שרבעונות פ' כליות ואחריו כי ט' נקראו
לכ' שהן טוחות ומבוסות בחלב טוחן טור אודם טורה טורים אכן שלשה טורי
גזית וטור כרמות ארזים וטור בהם סבב לארבעתם ומהו עירת כסף
פ' טורות ומערכות ועוד טור טור טור טור טור טור טור טור טור טור טור טור
כרוב כנשרא קטש לאכול כשרא דטאים למיכל טוחה כמטחי קטרת
טורות החן במשיכת הקשת כלום שיטור מדעת פחן והוא שם כלשון
רבים וז' הורה פ' שהוא טועל ויאמר ממע כל בנין הדגוש טיחה טוחה כמטחי כוונת
מטחים ובסמוך כמטחי קשת ופירשו הוא הריחה ממע כמו טחן חקין החן ביה
בירות טוחן ועחמו בריחים ויהי טוחן כבת האסורים ויטחן ער אשר דק כלום
שק אוחו בפעיה כים ואז היא טחית קחי ריחים וטחן קחן על שם טוחן כמו
ועם אפיה על גחלין לחם והרומים להם כען שוכרנו וכעלו הטוחות הם השייב
הקשות שהם טוחות במאכל ואבות אותן טוחן מקור במורים טוחן טוחן טוחן
טוחן כבתחמאל כלום לטחן טוחן טוחן טוחן טוחן טוחן טוחן טוחן טוחן טוחן
מריחים וכן אמר אין ריחים בבבל והיו הפסדים עומדים על בחורי ישראל הריחים
להוליס לבבל ודע אונק' כי ואבות אותן טוחן טוחן טוחן טוחן טוחן טוחן טוחן
יהיה כשופיטו ורביה פ'ר השמוש והוא כמו ואבות טוחן ומהו בטחן קול הטוחן
פ' קול טוחן השייב ומהו העשן הטוחן לאחר אשה כלום העשן אחרים אהוא
על דרך כבוד כיטי למשקל והראיה מה שאמר ועליה יכרעון אחרים ופ' עשן
הטוחן פ' טוחן ורברבו כי הטוחנה היא כבתח הריחים זן כוונ' טוחן טוחן טוחן
וכמחורים וישתדלו להם טחורים הוא חולי העתונות ט' ט' ט' והיו לטוחנות
בין שיטתם פ' לשון טוחנות היא כמו בין שחשדן על המצר כמו טוחן
הקל לא טוחנות ולא בטוחות ומהו טוחנות א' אבן המקרה מאון לאון ייש
שהוא על הזרוע כמו שאמר חרבון ונתעבה אשר על זרועו וטוחנות דעל דרעה
וזה טוחנה הכתן כרורה ידוע והם הנקראי ברברי ר' קל רבלין של ראש נסמכו
בזה ומה שהם ד' בנים הפדין של ראש נסמכו בזה אחד הקבלה על לשון טוחנות
כמו שאמר טע כרתי שתיים פ' באפריך שתיים ופירושו בין שיש בגובה הדמש
מקום שמוחו של הטוחן דופם שהוא מכונן כגד בית העשנים וכן כרען לא הטוחן
קחה בין שניש לזה כרען כרען משע ורעש רעש נויט ידוע ומקרה
ומכבוד עלין עב טיט והיא מלה אחת מורכבת מן עב נמן שיט ל' ריבן
הטיט טוחן וה' הטיל רוח צוחלה לים ומעלה ארבע מעל הארץ ויטל טוחן
ארת חמת עלין ושלט ט' פועלו מרוע חוטלו הגם ל' מריחן ויטל
בחיק ויטל את הגודל עשן הסעה והשלכה והכא' ר' יהודה מזה השירש הן איים

חבוש בטמון תאר למקום שיטמנה בו וכולם עבין הסתר והעלמה טמא ולקח
 חסן מטעם מיד בואם טמנות ברמזות שיטמנה סל טמנה טמנה איכס
 אטעם לכלסד וברכרי רזל בעבין לאלוך בוא הלשון באמרה
 במבואות המטוננות וזולתה רבים טענה הטעו את עמי והפעל הקל ממנו
 לא מוצאנו במקראו בלי ספק אך נאם איתו על לשון המקראו בלי ספק
 כי הטעו פעל יצא לשמי והעם טועה ועוד שמצאנו במוטעה העובר לטע
 הכבה וטעה והוא עבין שגגה ועבין הכבד ברין וטעה בטיוב עבין אחד הם
 כי הם מוצאנו אחד וכן טרף ותלך והתע וטעה טעם ולא טעה כל העב
 להם טעה טעמה בקצה המטה אטעם להם או כל מוצאה לטעמו
 מוצאה והטעם אם יש טעה בריר חלמות וטעמו כמפתיה ברטע והיה טעמו
 כטעם לשד השמן ובתוספת חס וענה לי מטעמים ובקצת הנקבות ול השמן
 למטעמותו כלם עבין טעמה שיטעום חסד בכין ואינו אוכל ממנו ומעביר
 על גרונן כי אם משו וכן ארזל מטעמה איה צריכה ברכה והשדוי בתעבירה
 טועה ואין בכך כלום הטע כי הטעמה בנה או בלשון לבד שיחק בקצה לשוני
 ויטעום בדרך הטעמים יל ינה חלק מהם לעבין אבילה ומהם בעבין טעמה
 והטען כי כלם עבין טעמה ופי ולא טעה כל העם להם אפי טעם אין צריך להם
 שלא אוכל ולפי שהחך טעם כיש המאכלים והרבלין כמו שאם וחר אוכל יטעה
 לו אפי וטעה לו מטעמים כלוא רבשיל שיטעם היך כן מטעמים מיט הרבלין
 הטובים ועם מטעם המורר מטיבו טעם וטעם זקנים יח ברובה את ברת
 וברוך טעמו בטמנות את טעמו טעמו וראו כי טובה טעמה כי טוב סחורה
 עבין הכל העצה והדאיה בעבין נבל ורסן הדבר והוא קרוב לעבין הראשון והוא
 על דרך מטל כי כמו שיערב המאכל הטוב כן יערב המאכל הטוב והמלצר
 הטובה והעצה הטובה ויערב לאדם טעמו הוא מאכל יערב שיטעום אחר
 טעמן טעמו את בעירכה פי טעמו וכן טרף החת משאו חמור טעמה וברכרי
 רזל כדי שפרא טענה מהלכת וטעונה אכנס וזולת זה חובה או יהיה
 פי טעם עבין דקירה שדוקדוקי הכתמות בדרך שלחן ללכת מהרה כן פי ארזל
 נכמה ללשון הערב שאם אטען לחימר כלום דקור החמו בדרך למחרת וכן
 מטעמה חרב מרוקרי חרב טעף להם לפי העף וכל העף בעשירי ואת כול
 טעם עשירי הקטנים והפעל ממנו הלך וטעף הלכה כלום שמי
 הולכות ברכים ובטוקים מספוק ומקודר כחוצפה כמט הקטנים שאין להם
 בנות ורעה וילכו במיטק ובריקוד כפג הכל ולא ירבישו או יהיה פי וטעף
 מן חוף ברג כלוא לכן בטוקי מרופפת בריהם ומעבסות בר גליהם טעף
 ורפף בעבין אחד כמו טעה ורעה ועוד כרמון כן מלשון רזל לא מחוקק
 ולא גרמית לא טעמות כלום בטעה בלח חוספת ובלח גרשן וכן אפי לק טעף
 גמרת פי לק גמרת טעמות שביניהם בעבין טעה שאין בו חוספת ולא גרשן
 וכן פי הלך וטעף היו מוקדות בהלכתו בגמרה לעצות פישות סות

הע

היה וכן ה' באמר פתח " כמנץ כי עמא נורו ועמא סבועים והטמא
הארץ והטעל והיתה ארץ
השרש והטמא בך והוא חסר אף והנפץ אפלי שהוא משרש טמא עם שמדנו
בשעבד והוא נטמא עמא קרא כי איש טמא שפרנס ארץ וכוונת עם טמא
שפנים טמאים הם וטמאים יבין להם ואת כל בהמה טמאה אשר לא נקרא בו
ממנו קרבן לוי כי בהמה טמאה בשלח מים ולפי שהיא כטמאה אצל המקור
קדמה טמאה כי ר' לוי לטמאה טמאה ממש כבר אמר למטה מזה וחס בהמה
הטמאה ומה בערב והוא מדבר במקדש בהמה נטמאה לבור הבית ואע"פ שאינו
במקום שלמטה ממש אך בכור אשר יבצר לוי זה שאמר וחס בהמה הטמאה
ופרה בערב לא יתכן לענין בשר שהרי פטר חמור לא היה נבדל בערב לא
בשה וזך חס טמאה ארץ אחוהכם והשם נל תזכור כל טמאה וטמאה עלין
והטעל הכבד כי טמא את ר' יטה בתי וליא טמא את מוחה לטהרו וטמא
למשן טמא את מקדשי הנה נבדל לטמאה וטמא את הכותב טמא המלך והוא
ו' ונה אילו השם לענין קרבן ואין ערך כי מקום גלגלים היא והמלך הסיד הגלגלים
וטמא המקום כלומר טמא את טמאה לפי שהיא מקום גלגלים טמא טמאה מקום
טמאה להשליך שם העליות וכל הטמאות וטמא נזכר טעלן מורכב עם הרטעל
אחר אשר הוטמאה משפטו עם ה' הרטעל הטמאה וחס מזה משפט טמאה
כי אחר שהיה אשה ונבעלה לאחר אשם שגרטה הרי היא טמאה אצלן ואח"כ
אחר אשר הוטמאה לשון מנשה כלומר אחר שמונשה מנשה שלא יכל לקחה בענה
אשר האחרון וכן בא זה הפ' לרשת ר' לוי שקבלו שא"כ נבדלה לאחר אשם של
נבעלה אסורה לבעלה רב' והיתה לאיש אחר בין שהיתה בו הויה ואם זיטרה
מוסר לח' לראשן כיון שלא היתה בו הויה אם כן ר' לוי הטמאה נמנשה וכן פ' ואל
הטעל כי טמאה כלומר ר' דבר שמונשה מן הטמא וכן אמר ר' לוי ואל האכלי כול
טמאה אר' עתק רב' ר' אמי ובריש האסורין לזכור ולפי שהדבר נמנשה אצל לשון
טמאה על הדבר הנמנשה והטעל ולזה הטמא לא יטמא בעל בעמין משפטו עם
ה' הרטעל הטמא טמא נבדל נטמא בעמיה וטמאה בך ענין סה"מ
הלב וזין דעת כמו שאלו
מקום נחשבת כבהמה וזין ענין וטמאה
בה כי אכילת השרש פותחת הלב ומונעת מאת הבה וברבי ר' לוי נבעלה הפ'
והענין בזה הלשון באמרים משמעות את הלב וקראו כן טמאים לפי שהוא פתח
שלא נראה לו זכרות וכן זכרוהו כפול הענין לברו באמרים היתה לו גומא וטמאה
בבית חייב משום בונה בשדה חייב משום חורש ומלה אחר זכרו בלא הכפל על
ארכה ובריש נכסי בעלי בהים יורדין לטמא כלומר למקום שהיו סתומים מהם
שלא ישיגו להם עוד וי' מזה כי איש טמא שפרנס כלומר סתום שפנים של
אוסל לדבר כמון עמך עמך דובעלות עמט פחלי וטמאה במלש אשר
שמונש שם ויטמאו בתול ויטמא ארץ יעקב רחוק הלב טמא בארץ
חבלי לטמא בתי שט והטעל והטמא בער והטעל הכבד וילכו ויטמאו והשם
עין לכת מוטמן כי יש לטמא מונש בשדה ובשוק ומטמא נטמא כגיד

עשי ויטרוף ליעד אפי' כגזון זאב יטרוף לטרוף ערוף והתפעל כל היוצא ממנו
 יטרוף ושלא נזכר פעלו מן הדגוש טרוף טרוף יוסף והואר לטובה הערפ
 לא יטרוף כל עולה וטרופה לא יוכל לטרוף בה על העמיה כח להזייר הכחן
 לפיכך אפי' לטרוף בה כי על אכלה עולה וטרופה גם יטרוף מוזהרין יאכל לה
 יוכל להזייר על עולה שוף טרוף שאינה טעמיה לא כצבילה כל עולה וטרופה
 מן השוף ומן הכהמה לא יאכלו הכהמה הוצרך לזמ להזייר הטענה לפי שהזייר
 להם בשר מלקה הית' אפי' והרוללה שמה בממות עבליה לפיכך אם לא יאכל
 הכהמה והטה ער יאכל טרוף בשש טרוף מטרף בט עליה מהרדי טרוף פי
 ההרים ששם החיות הטורפות והנה על זיה טרוף כפי היותה וכן דעת אונק
 שמוא תיר יתרג' הבר ענין הטרוף הוא ענין הלוקחה בחטייה והכביה בכרייה
 קדמו רזל לטובת הדייה וכיוצא בה טרופה אעפ' שאינה נגורמת כיד חיה ואעפ'
 שאין בה כרייה לפי שטרפת הדייה מסג' נקב הדייה וכרייה היא שאין סירוב
 בלא נקב ולפי שטרפת החיות על ידי טרוף גיה כן לפי שטרפת האדם טרוף יאגד
 היא על ידי לקיחה מזה ואעפ' שאינה כן טרוף החיות ויהי טרוף בבשר והרסן
 טרוף הטרופינו להם חוקי כלום הרעם ועל כל טרוף ימחה תכבש פי עליה
 וכן כפי טרוף זיה ויהי ייטרו על זיה טרוף וחיטו טרוף הדיין

ואשר הכ בני ארבע אותיות

טאטא וטאטהיה כביאטאטי השמר אם יהיה יודש טוא עבול טאט
 והלמד ומטקלו ופלטיות במולפל יאני יהיה הלף האחרון במקום
 למד הטעל ויהיה נשדש המלה טאה ועבליה כגפא הפעל לכד וישקלו ופלטיות
 כמפעלפל או יהיה המלה בת ארבע אותיות מפעלי הנגיל ופי רחלה אפיר
 מהקומה ונענה אשקובר בלעו וכרבי רזל לא הוה ידע רבן מאי ועאטייה
 שמענה לאמרה דו דקאמרה להא ארבע שקולי טאטייה וטאטי ביה
 טפסר פקון עליה טפסר העית במירק וטפסיר בגובגוב העית כפרה ענין
 המלה הקצין והשר

בשילמה אונת הטרות ונחיל אונת

היוד

יאב כי למטותך יאב ששית כמו הויבה יאכל הואיל משה באר את
 הכורה הוואת כי הנחיל הלך אחריו ה ה טא הוואת ולו הולכו וז
 ועשב הוואיל טו ולין ויזל ללכת כי לא טסה ויזל משה לשבת אונת גיש ענין הוי
 הדיען והחפץ ויהי ויזל ללכת רעה ללכת לעות בשגור כי לא טסה מימין ללכת
 בלה וכאשר ראה כי הין כבד יד עליו הסירם מעליו ועל ויזל שאונת הוי
 השכנה הוואת ויהי יא וליה בשנין חיר ועל אשר טלטל ואשר חשיו טאטי ישי
 טף טען חרבא חברים וטאטי ענין סבלות וטפסוה יאך על שיה היאר
 כל המים אשר בי חור על יאוריה ועל אגמיהם ועל דעת אונת כי

טפח מסגרה טוח שש ימיו באמר נטפח ושא ושב טפח כגדיל והקבוץ
 מיטמו במירא בלשון נקבות הגט טפחות נתי ימי ורבות נשדמו
 בלשון זכרים טפחים טפח עשין ורר אבל אין מידה הטפח כמדת הזר
 כי מדת הזר באמצעות הד מטרוית ומדת הטפח באמצעות רטוב
 זובאן והזרת הוא שלשה טפחים ופי' הגט טפחות טפח ימיו כמו שמדד הטפח
 קטנה כן מדד ימי כלוב אפי' אחיה כל מה שיכול האדם לחיות טפחות הם ימיו
 וחלק טפח נגדך כמו שאכל כי אף שעה בעשור כנס אגזיל וממסד עד הטפח
 פי' היסוד ועד הכותל למעלה שהיה בגוף כמדת הטפח ויה' ומשכללן כפושדי
 והפעל הכבד ממש אשר טפח וריבית אף טפחות בעשין גדול הנערים ה'
 כן עושין להיטק שמעפין אותו ומישרן איבריו בכל עת שמחליץ אותו וכן השם
 ממש עוללו טפחים כלום שיטפחו אותם וישעקו בגדולם יאכלו אחרים כן
 הבי' המטפחות אשר עליך פי' עשף וכן המטפחות והחריטים פי' יעשפם
 וכן בדברי רז"ל מטפחות ספרים שעלו מבבל עשו אותם רבין למה מצוה
 וזו היא גזוזת ימי המטפחות מהעשין הראשון והם בדידים גוונטיש בלעו
 טפח טפלו עלי שך זידיים ורעיל על עונ ואלם אדם טופל שך עשין הסמיה
 והדיבור וכן בדברי רז"ל אף שיהא ישראל עקר ויעקב הפל לו כלום דבר
 לו ומחבר לו ופי' טפלו עלי חברו עלי מה שלא עשית ורעפלו על עונ החבר
 כיצט טעשית עונות אחרים או עונות שעשית בעוד שאני ראוי לגזול כמו
 שאני וטרישט עונות נעורי טפח טפס כחלב לבד פי' שמן וכן הרב השמן
 לב העב טפס לבא רעבא הדן ומתה קדמו אשר הוא מלי רעב טפס
 טרד טלף טורד פי' שאיט טפס לא רחף רביד וכן קדמו רז"ל למי שעסקו רביד
 על עשין ולאט ולא שקט ממש טרד כמו שאכל בעל הבית טרד כפושלו
 טרד לחי חמד טריה ומכר טריה ח' למה וכן הוא בלשון ערבי אבל בעל המסורה
 אף ואיטן ברבי לישט טרדח היו עלי לטריה טרדחכס ומשאכס עשין
 הכבד והגמל וז"ל הרז"ל בזה הלשון והפעל הכבד מזה אך כרי יערים
 פי' אף כדויה יערים העב כלום להביא ראי' ה' לעולם יערים העב ויבדלו מיוב
 המער ויהי רימן רוחה כמו טרדח פי' מן כוח ועמין ועשאו לך בטבס קיע
 טרד טרס כלה לזכר כשש טקדות מטרה שוב אמן בערס יבוא החרס
 בערס הח' לילך עשין המלה הזאת קורה ופי' ושמולן טרס דעי' וטרס
 יגלה לוי דבר ה' היה זה שקרא אליו שמולן ולפני לא היבן פי' קורא לוי וכן וער
 להי טרס יבנה פי' טרס שיכבה הגר שהיה דולק בגיבול ושמולן היה שוכב
 במקומו קרא ה' שמולן ויו ויקרא נוספת כוין וישא אברהם את עינו הטרס
 הרע כי אברהם מצרים פי' הקורס שהיטליה הרעה לדעת כי אברהם מצרים
 כי טרס תירצין מפני ה' להי' פי' אף משה לרעה ידעה כי ארה ועבדך טרס
 שארפלל בערבה הראוין מפני ה' להי' אבל אחר שארפלל ויחלו הקולות והמטר
 הוסיף לחטא ול' יונה הוציא כל אלה לעשין אחר ואין טוץ רק טלס פירושם קודם
 טרף וערף ורוע אף קרקוד היעוקלמן ומשו טרס כי הוא טוף וירפאט כורלו
 קלמן וכבר כתבנו הדומים לו בחלק הדקדוק במלת טעל הן יערף טריה

לפי שאף הוסיף
 ה' קיצ ומרבי מ' מה
 היא אלהה טפחות
 טפח טלס

היאור הוא הער שרצו יאור נהרא אבל יאוריהם רצו בלשון אחר לפי שהוא סמוך
לברותם והיאור הוא המים הנגרים והעמוקים פלגים מן הער ל השדות ולפי
שעלום הוא שמושבן סומון ונגרים על השדות להשקותם וכן יאור אחר הנה
לשפת היאור ועלמה כאור כולה היור נשלמת ומשפמן כיאור יאור ליאוש
אח ליב להרפתתו ולהעברו מלה הדבר שלא יזכור אותם ורזקל
הרצלון בזה הלשון באמרם כל זמן שהבעלים מהיזשין מהן יאוש ושטני רשות
קט שבן דונע והטעם ונאוש ממש סאול ורזון אמרי נאוש לא אמרה טאוש
ליב וער מלכת אמרי להם אחרים אבל החוק בהם וזכרת אותם רמז
ויאמרי טאוש לא כי מאהבת זרים פ טאוש לי מאהבת הול ית ואמרה לן חייט
רועה כן כי אם רק אהבת זרים ואחרים אך וכן אמרי טאוש כי אחרי מחשבות
כלום טאוש ליבט מהלך אחרי ה כי אחרי מחשבותיך ומהלכות הלה יש
שבחן הסתר העשן לפל יפרט כל הסתר מהם לפי מקומן כי מלת טאוש היא
נפעל לזכר היחיד ועצמות בזכר הנקבה ומרוב לפי נראה כי ההסתרה לב
הטלל אותם ומשער שהיה מלת טאוש בלה המקומות שם היאוש יאור כי
לך יאור יאור לכו האנשים ויאורת הכהנים לבלת קחת כסף אר
באות טאוש לכם עשין המלות הלה עשין הרביות הדבר והכנן ופי כי לך יאור
כאיל ערבותה המלוכה כי לך טענה ולא לאחר כי בכל חכמי הגוים וכן כלום בכל
חכמים ובכל מלכותם מורים שאין סמוך והרצל טאוש טעם ורזון אם יסתר
חשאים ל תאבה לא תעטם יבב שקפם והיבב רזון הרועה טבא והלשון
היה נסתבן לרבותי זל מי צטחי מי יחלי מי צטחי יחלי טענה כאור
נכל מי יזכילי עיר מומר ונכלוה רצלה ינכלון שי למרא ושלא נזכר טעמו
ממנו ינכל שי עשיטם עשן הכמה ינבא אותם בבלה רזון ונכל ירזון
לכל ואורך מחר ואוביל בפרי ועל ינכל יחלי טעמו יפ סלג מים וכן
סלג מים בלי מים ואמר בתחילה סלגים ואחר כך פי שהן סלג מים וכן על
אובל אולי הלך המורת היור וכבר טעמוהו בשרש אבל וענה הארץ כולה
והארץ רזן כולה ואין כול בטעם וכמסרון היור לכל ען אסגוד כי טל הרים
ישאולו עשיטם עשין הבנאה ופרי וכל מוצא הארץ ופי לכל ען לשק ען יזל
יכל בית פי הבנות ביתן ויסקורות ביתן לפי טעם ערות בינם אפן כלום
שהיו נרות אכז ביתן ויחבר משכנן על דרך והגדה לנני אבנה וכבר טעמו
טלהרים לכל ען בשרש כול והיה במשך בקרן היובל טופרות היובל ס
אבלו הרזון טופרי יא דקרון דכריא וכרברי רזל מואי משמע דהאי יובל ליטע
דכריא הנה דהנני אמר עקיבא טהולכת לערביא היו קרין לדכריא וכלא והט
והשומר עשמו נקרא יובל לפי שהוא שלחיל במשך היובל המה ילון כרי
וכן שעת החמשים נקראין יובל לפי שהיו תוקען בשופר שלחיל ער שעת היובל
עבור עבר יובל היא לא יא יובל מן חרין או יבלת כרזאן כלעט וכמוטע
חורבן יבלת במקום אבל לא כמדינה אבל יבלת זה הסתם בטורה היא תאר

כבודי מהלדי בבית ופי אהוב אהובי מה יקדתי לשכטתיך אהובות וירשתי
 נתי את יקדתי נתי את אהבת נתי יקדתי לו אלי פי השליכו וי יקדתי אפי
 כי משקד זה גמול יקדתי ברכות היוך בהא והתשל הכפר ליקדתי את
 קדוה המזבח להשליך ויקדתי כן משששן ויקדתי ובהעדר פא הפל נשארתי
 תנועה על יד איתן ולדע אהול הוא מבנין ויקדתי ופי ישיש ומהגל הכפר
 הטסק הוא בעה הור מולד להיס גס יקדתי בכלי עפל יקדתי ויקדתי הורן ל
 כי טוב ומשירי אהודט על פן עמיס יקדתי יקדתי להפלה עשן השבט וההודות
 והשס או מקור יקדתי הור ויקדתי ובה דגש תמונת נה הודות כמו דגש לה טלדן
 להירפה יקדתי הולדת אה טיעה ואעפ שטבטב הור כיט עבבה יקדתי בטלדי להירפה
 שהיא פא הפועל ואעפ נדגשה הלמך להסרון פא הטעל ועוב מזה שטיפי כי חזי
 יקדתי הודות להרדש היוך ולפאר קרייתת כי איעה קומה לוי טלדו כי הוי אעפ שהיא
 עבבה יקדתי ויקדתי והיא טאילו יקדתי ולפטר נדגשה הלמך להסריע אכל יקדתי
 הודות היא טקראית אכל לא הוד קרייתת עבדה של הנאוד אכל לא נדגשה ופא
 תודה וקול זמרה ולוקח השס ממטן הפעב אודה אה על ט קראית מבני הודות
 ולפ ששקד מלכות ישראל וקרב החוק הודת נקראו מל ישראל יהודים וקל הירודים
 פכרבים וכל שונע והחזיקו פכרף איש יהודי וכן התיחס לשון הקדש בו ול ירבי
 לית יהודית ועבדה תשל ממט בשב מהאומות לקר הירודים ודכבי מעמי הארץ
 מירמדים ועפ ומורה ועוב יקדתי וקד אע אודך יהודי אודך מעשן השיט יקדתי
 יקדתי אודך פי יקדתי שאי ה ראוי למלוך עליהם וההתפגל וההודות אשר השיט עליה
 והתודות הטאות אשר עמי לשון הודות יקדתי ומהה העשן נכח להיס תודה
 הזבח שמתודה עליו עטרו נקרא תודה אכל לא היה לו לא תודה חטאת ואשם
 לא תודה שלמי לא שהתודה לא היה טאכלת לא לויס ולליה ואעפ שהיה פא הזבח
 הזה על עטרת לא היה לו תודה חטאת ואשם לת שהחטאת והאשם כאין על שן
 מיוחד מה הזבח היה אדם מביא על כל עונותיו כשהיה רוצה להודות ולשוב לדרך
 הטובה ויא כי היה אדם מביא איתו הקרבן כשהגיעה לו ע ולפטר נקראת הודות
 שהיה מורה לשם על הנם שעשה לו אס על תודה יקדתי והקריב על זבח התודה
 שה תודות גדולות פי לחמי בוד ואס גדולות פי במיטה היו שלשה פישן חל
 חלות ודקיקין ודכבי יוש ובחמץ לא היה כי אס כין אחר ומה כין חמץ כעדר ג
 מיטמעה לפטר נקרא אודן גדולות וי הודות ורינוה שמו כעפ שה תודות גדולות
 והתודה השיט ופרי לשון קהלה וקהלות ורבות פדשו כמו שאיפה כבישה פון
 שיע רשנותות אץ מוספן על העיר ועל העירות לא בבל של שנינים ואחר וכשה
 תודות ובשיר וכל מהלכין ושה תודות אחריון הפעמית טאכלת והחייטות
 שארפת ופן וקאטריטן כגמ אילי שה תודות שאי בלחמן ולא כבשדן מעט העמיל
 דחם קרא ואשמרה שה תודות גדולות יקדתי ערס דע אה ולא יקדתי עקב
 לא יקדתי אה וי המעשה הרים ולא יקדתי והאדם יקדתי את חיה אשרו וכל
 אשה יקדתי איש אשר לא יקדתי איש יקדתי כי כל טכל יקדתי כשס ואדך
 לחמן אקדתי חן כעפך לא יקדתי טעמי שמרה פי לא הרגשה בעעמי עק
 ששמהט טעמי מרפנות עמי נריב וכן המעשה הרים ולא יקדתי לא הרד יקדתי

כלום השליטן כיד וכל בעד דוד עמו יד תחת שלמה כלום עמו יד תחת להיות
 ברשותו וכן שים נא ידך תחת ידי כי כן מניגד לעבנס ברשות אחר ובעברתי
 את ראש אשתי המלחמה אשר בודט ברשותי וכן ולקחת בידך עשרה להם
 ועקורם כלום ולקחת אותם עמך וברשותך וכן ויקח את כל ארצו מידו מדנוותו
 וכל טוב ארצו בידו ברשותו בודט יוצאו ברשותם וכלי הקדש והמנוצרות
 הרועה בידו ברשותו מערה עמו יד כלום הושעט יד יט להערה להחזיק
 יד יט ולשעט ומה יד עמך ויחזקטו רעה אה יד וכן ויין דו לקיים הכר
 כן מעט לקיים כל דבר יין אדם יד על ידו של חבירו על תקנת של חבירו
 לורכט ואפשר להיות יד רעה אה יד להעלותו למרדבר אה יד שאם יד
 כילט יד עמו אה לו שיהן יד ושלוח המרכב עמו היד יואב ארץ כפר
 זאת כלום אדם שם ידו ועמך בדבר מה לעמך וכן אומר המה בידו גדלתי
 כלום כאלו על ידו ובעמך עמו כיון שיהן הלו לחוש ברוב יחטן בן דרח ויה
 חש מעלה עליו הכט כדלו עמו על ידו ולא היה בהם יד יט לטוס העה והע
 כלום לא היה בהם כח ועמך לטוס ושלך אין יד יט אין לויט והעמרה מלא
 יד עם הנס ומלא יד אהין ויד בניו כמשמשו שימלא יד יד מן הקרבנות
 וכמו שהיד מוכנת לאדם לכל ירכי כן נקרא המקום יד יד תהיה לך מרזון
 למחנה אים על ידו לדגלים רחבת יד יד (בארנות דועת על יד יד נרעו
 אים את ידו וידנה מזה ומזה אן מקום השבת הידות הלה הם מקום סמכת
 הנרועת מזה ומזה כשהיה יושב בבסא רחוק מן חלקת יואב ל יד כלום סמך
 ל גבול ולמקומי אשר על יד ארנון בלכתו להשיב ידו בעד פרת להשיב
 מקומו ויבולו וכן תי כד אהל לאשעה הנמנה בעד פרת עם ארובות ד יין
 ומקומוהו ובעד אחר טרשתו בשרש אה יד ממש יד חזית כלום מקום
 שראית ושבתה אהבת השכב יקרא לה יד אבשלום כלום מקום אבשלום
 ומעבת שהעב על שמן והנה ממש לו יד כלום שמה ממש לו מקום למערכותו
 וכן נקרא יד הדלת יד שתי דות לקרש האור לשתי דותו לפי שהוא מקום
 לעמידה הדלת וכן נקרא החלק יד שהוא מוכן לאדם חלקו וארבע הידות
 יהיה להם ממשאות כלם חמש דות עמך יד יד במוך ויד יד לא שעת
 במים דל לא לפי שט ורחץ את את כל בשרן כול הל אפן אף בדת הסתרים
 הל יד יד מה ידו בערה אף כל בערה פוט לבת הסתרים ולפי שהכח והה
 והגבורה בד אה על המטה העה יד ו הנה ממש יד בוד יד יד יד
 הד יד יד יד אה יד אה היד הגדולה כברה יד לה אים שם והיתה יד ו
 כנס ונעבוטם וכל שאחרין יד השמוש כווא מורה על המכה וכן העמאר
 שבה בכה ובחוזק היתה עלי יד ו בחוקת היד והה עלי שם יד ו על יד
 דון מלך יד כלום במעמתי וטעל ידו והד מעמתי בלשון עקה ברב וכן
 בלשון וס והנה יד שלוחה ל והנה כן מגלת ספר יתוב ידו יד יד
 חסר ביה השמים ופי פתוב כדו לטו ודד יד גורל בתל רבו מיזערות
 ראוי רט רבר ממש ויה השליט כן כתבו יד הורה ור יד כן ארשן
 יד ככתבן הרעל כעו ידו אכן כן יד אפשי עמו יד כן בסמך ובמכרת

דד בשתל קל
 מטעמים ידו
 רברין משמן
 ומחל כן שיש
 יד

יסרנו לפי ימי שבת חיינו ואין צורך להוציא אילו המלות מעשינו כי פי ויורג
 בהם יתחזקו להם פשעם ושונם בהם ועל טעם סוכות שהיתה שם
 העד שבטחו בה שהיה צורך בטרם יסרם בקוצים ששמים סוכות כמון המלא
 בסוכות ערוך ופי' וכך כסילם הודע הכן בלב עבן הנח חכמה כי הן
 החכמה שהיא בלב האדם עבן ומשכיל הנח כן ולא ידע עבנו כן שהוא
 חכם ואינו מוכר בה ומנצחה בכל מקום שהוא כי אם לעתה ערך אכל
 דבר חכמה בקרב כסילים יורעו אותה לכל אדם כלום שהם יורעו כן
 וכך וזה דומה למה שארז"ל אמר ר' אבהו כל אדם יורעו יורעו כן
 שהם קרובים ושכן ומי יגנו מלך ועד שבועד שנה עזרנו כלומר החכמה
 והודיענו דרכיה ואין עבא ונקמה ללב חכמה בערכך כמון שאם רדכך
 פי הוריענו ופי' יורעו כמבוא למעלה כמון שפג יורעו ופי' יורעו למינותיו ועד
 ועדיהם יחייב כן ארז"ל כמון יורעו אדם את יורעו אשתו כלום היה הורג
 האנשים ושוכב עם למנותים וזהו ופי' אשה חריב כילא חריב הוא
 עין בידים אך זה שהיה יורעו היה חרפן גולם וכן טעם שליו ברב
 הימים והעבדות אשר עשה וכן ידוע מול שהוא יורעו ומחזק לכל שהיה
 איש חלשים ופי' ומעקב דרכו יורעו אמר הולך בטוס ילך בטוח מי שהולך רמים
 ילך בער ולא יסוד מבט אדם אך מעקב דרכו יורעו ויפגם להט אדם
 ולא יוכל להתבסות מהם במעשיהם הרעים ולא יוכל להיות בטוח ומן המדות
 להלל פי שהיו יורעו לשונם ולהלל העב ומוריעים לשאר אחיהם הלויים
 אוב או ירעו פי רז"ל זה המעט שבע יורעו בתוך ומרבר מליו ופי' יורעו שורה
 ששמו יורעו וזה השלך על פי הכן פי אשר הכן כלום אשר נרץ לך
 ער היום השלך עליו ערבך והוא ילכוד ורז"ל הירשנהו לשון משא
 בממרה לא הו יורעו רבטן מוז השלך עליו הכן שמשנהו להווא גברא קא
 שקל הכן ושדי אנמלא הנה נודה הנה טלגה לכבוד הנה טא אכטא
 לך הלומה טענה או ער ונסמכה המלה הזאת לתקור ולכבוד ואיננו שהיא
 לשון נכר לפי שאינה ענין ממש על טעם הדבר לפיכך שמו המלה במקום
 מקור אונסם כליו חס ערץ הדבר הזה לתת בו עינה או טענה עינה או ער
 פי הרבלי המלה על ענין הזמנה ונרצו אמר לחכדו על המשנה וכן לשון הלינה
 בזה הענין כמו לכה אנטיה בשמחה לבו ומכרנו לישמינלים לכה עשרה
 את אבינו לכו ונחמנו על ירמיהו מחסבות לכו ונחמו כלשון אהבן הכו פי
 אהבן רמז לומר תנו הכי המעטפה אשר עליך כלום הבן אותה לומר יעמר
 מה כפי לשון בה השעורים וזהו זיר ידיר לך שמו גבר יהיר ולא יטה פי
 גם רוח כי הווא יורעו ועושה הרע בזדון בגסוד הרוח וכן ברבר רז"ל
 אי בטלי יהירי בטלי אמנוני יוס מלת יוס פיננו הווא זמן היות השמש על
 הארץ לבר כמון ויקרא להם לאור יוס כל היום הווא וכל הלילה וכן
 רבים ופעמי' כולל היום והלילה ויהי ערב ויהי בקר יוס אחד שמור אדם
 יוס השבת לקרשן ובמנהג רבים ובהכפל המס יורה על זמן השמש לבר
 או יומים פי שני ימים והקטן ימים ושם הנה שהיה החלם עת קמץ גדול

דמיון

שהענין נכון תבואה שואה לא ידע מה אדם וקדעו הלוח שאתה מצא
עליו ופניו ל ענין והשם כי מלאה הארץ רעה אתי והקבוצ תמים
דעת עמך וכלא הא הנקבה אשא דע למרחוק והקבוצ נבלאות תמים
דעם ומוא ורעת לנפשו ינעם ורעת מחונן נבחר דעת שפתי ברור
מללו ופי ורעת ברור שפת מללו וכבר כתבנו הדומים לו בחלק הרקדוק
וכא בלשון נקבה שוטעו יכדי ותרבה הרעת כלאה רעת מהע נשגבה
לא אכל לו ויהי מדע והשכל ויתכן ששרש נדע בראית הארמית מנדע
תנדע און יהי שרשו ידע בגלס מינב מסע ואחדין בגלות מדוע שיהוא
סורכב מה דוע ובלעה ההא ודוע בשקל בגל הייה שהוא כמו כול ועוד
נזכרהו בשרש מדע והפעל לא נודע מה הכהו ולא נודע כמו ונודע
ל למצריים וסמי לו לא נודעת להם פי ובשתי לא נודעת להם כי נודע
דוד ואנשי אשר אתן כלואי טרע ושתפרסם בוי זה מקום הין ודע לוי
יודע כהכוא למעלה ופי הפסוק אלה כתיב בותך שנבנה להוד ולהפחדת
ט כלמי שהיה מביא קרדוס לחטוב ענינ בעני הלכטן ולהכניס לבנין
הכר הזה נודע כאלו מביא למעלה לפי כסא הכבוד ועתה תמוח הזחב
שעל הקירות בכשיל וכלפות הלחיון הצרם ומחללים משטן שמוך בודת
אפר על בית ישראל כן פ' אצול ומשקט דרכו ודע ואחרי הודע ספקת על
יד פ' אחרי שהכרתי בעצמי והכרת המעשים הרעים ישעיהו נחמדתי
ב' וספקת על ירך וההתפעל בהתנדע יוסף במראה ליו אחרע והפעל
הכבר ואתה לא הודעתה הודיע בעמים הודיע את ירושלים למנות מיט
כן הודע ונבנה ממרחק ידע וכבר כתבנו דקדוק בחלק הרקדוק בשרשי
ובשרש ייוב ופי אצול כן הודיע יושעל ידעה כלום דם הוא בשמים
וידעה השכל בודע ונבנה הוא ומרחוק מהשמים ידע הנספרות ויוקיעם
למי שירעה ואת הנערים יודעת כהין הודעת או יהיה מבנין טעל הכבר
ושלא נזכר טעלו מבנין הפעל או הודיע ליו חטאתו והחולס תמורת שודק
והפעל הדגוש ידעת הסחר מקומן לוח ומינדע כלום שירעה אותו סוד
ומפעל וכן ומינדע וכהט כלם ענין ידעה וידוע הוא נבנה ענין ההכרה
וההרגשה וכן אמר הם כענין המושגל והכל ענין אחר ענין ידעה ולפי שכן
שקרוכ האדם ואשר הניח ממשפחתו ידע ^{ענין} נבנה כן המספחה נודע וכל
ולפעמי מודע לאישה ומודע לבעה הקדא הלא בעה מודעתה חסר כלם
הקשר ומשפטו ממודעתה כלום ממשפחתו וקמץ הכין מקום צד
ויהיה שם המוספחה מודעת בפלס מולדת ושם ל' הודה בעה ויודע בהם
את אעש סוכרת וכן ה' הודה כהבו בעה וכתבו עור ובקרב כסילים תודע
והוא מענין שמטרתין בהן ענין שכירה ואיבוד וכן מפרשין מזה וידוע
חולי שכור חולי וכן ודע למטהו ועייהם יחריב וק' ו' ואצרי כהיתורה
ומעקש דרכו יודע וכן פ' ידע מזה למנות מיט כן הודיע כלום לפי מי
חייט יסרע אמ' דרך בקשה להיל תרבה מוסרין כי מי חיינו מועטים אך

אפר האכל לחם כלום בשל גדול כי ביעשה רעה הזעם פשו יחד וקמול
 אחר כבודי כבר זכרה אותו בשער אחר דך ויחיד לבבאמי רדח
 יחידה לי ידוע והוא מעבין אחד יחד יבואו צדקין ויחזיו יחזי המים א ראו
 ונס זה מעבין אחד כי פשיחצו רבים נראים כאחד ועל קינתו ויזיחזיו
 הוא סימן הרבה על יחיד כמו עליו לוי ואעב שצין בויך בריב פרי מוצאו
 עליו בשמים ייעב בלא יוד וכן יחזו נמצאו ביוך שלשה יחזו נפל שעה
 כי צב המה הפטן טון יחזו כי מלכ גדולה בשש ושדיו יחזין וליה שיהקבץ
 בו היחידות והרבו יעמטן והפעל הנבך יחד לבב ליראה ייה שמך כדול
 כדול יחד כדטה בשדש חרה יחל יחלו לקיים דבר ויחילו כמטר לי
 יחלולך לא יחל לבט ארס יחל ישרא ל ה יכר רכר לעבדך של
 אשר יחלה ינעא לשלשירל נהג לי חלק שאמרה לי שאחל לך וכן
 יחל לקיים דבר רל שנוהגן הוחלת לעב לקיים דבר אשר הוא שוא נסב
 יחל ער משפטן ויחל וכו על דרך וכשהו אוייה יחל משדש חל כמו
 שכתבנו אותו בשערו לי שמעו יחלו כאט כהפך כמו קיינו כל אשר
 דברו ורזש הלמד להפצרת הסלה כמו חלו חזין בשדש חלו ומה פי
 הפעל והנשכ החיק ביון כמעב דורות השמוש עם הוד נריה והפעל
 וברא כי נוחלה בהפך הוחלת כלום כי אנה הוחלת וכן אמר ויחל ער שבע
 ידים אחרים אינו מכנין פעל כי אם מכנין התפעל ומשפטי ויחל ויחל
 החיל היה דגש כי לא היה מכנין אירך דבר והלגו כי בשע כתייב ישרש
 וישרש ואחר שנפעל מזה שנינו בהפך הוחלת ראוי ויחל מכנין ההפעל
 נטוב היחמה שאם עם הינך היזה ידוזה אבל מצאנה קמוצה בהשפוט
 האיינן מכנין טפעל כמו שכתבנו בחלק הדקדוק והפעל הנבך הן הי הוחלת
 לדגייים והוחלת כי לא דברו לאטן אוחילה לפעך כלום לא טיב שאמרין
 לפעך ואוחיל שדוק ותבנו אט בעצמי לך ויקח שלשה יצבעה מעב מעב
 אוחילה אפטר שיהיה זה מעבין חיל כולדה יהיה יחל ויחל מעבין אחד כלום
 אהן חיל לטיב מרוב דאגת והמייית או יהיה מעבין הזה השדש שצבו וכן הפ
 אמרתי שאתן הוחלת למעי כי עדין יקוי הטוב אעפ שיתן ערה ברע והנה
 קירות לב הומה לח אוכל להחריי ולשדוק משאגת והמייית והשס הוחלת
 הן הוחלת נכונה וחס יחמתה דלי פליחמה ממע נעב יחס היען ליחמה
 זכרה דקדוק ליחמה בחלק הדקדוק נעב היא פש
 במקלות וכבר
 בשדשו והפעל הקל ויחמו היען א המקלות ויחמוה כבין לשדות יעבין
 חמימות יחס נחמד בעבין אחד והפעל העומים פחלים ורקדוקו זכירו
 בחלק הדקדוק ולפי שיהחמם ארס בעב כעסן וכן היעב חמה אין לי בתל
 דעה עצה נבגה בלף וינעא בחמה גדולה ברחוץ הליכי בחמה פרבגו
 בשדש חמא כי הוא כמו חמאה ובסמוך ימת טלך מלאכי מות ויחמת המולך
 שפכה והקבץ שארית חמות תחזורה בשדש חזר חמת למן כדמות חמה
 נחש לפי שכרוב טעם הארס דמה כי יערל ארס מכין ומטאו כמו הנחשים

והפעל זה כטול
 וברא דגש וכן יחל
 שדש שבע יפיק אחרי
 איתן מכנין המעבדים
 פכנין הופעל שערך
 כגמול השבעה יפיק
 הירש ישר וער טפער
 יפיק אחרי ויחל
 פי וברא כי יחל

וכן ראש ראשית אבל בהסמכו יאבד הנחמה שאין כן כראשית כל ימי אשר
רענן שטתה ימים פ' ימים שלמים וכן חרש ימים הלא השלם לט חרש
כאם בים שלם לא במקצת היום ולפיכך נקראת השנה ימים השב השנה
אבנו ימים או עשור ה' שנה או עשרה חדשים וכן או חודש ימים ימים
היה גאולה מ' ימים ימים חשנה לשיה עשרת כסף לימים לשנה
וי' כן לשלש ימים מעשרות כסף כמו שאמ' מקנה שלש שנה תוציא את
כל מעשר הבנותך כלום אפי' שהבאו זכרים כראוי מה יועיל אחר שדרכו
לפשות כמו שאמ' אפי' שונא גזל בעולה אשר ישב רוד בשדה פלשת
ימים וארבעה חדשים שנה וק' חדשים אבל קשה הוא זה הענין לז' ש'
זה ימים שנה כ' היאך היו כל העשיות ההם אשר היה עב' שאול רוק
כשמה חדשים כ' שתי שנה מלך שאול לכך ויש לפי כ' ד' חדשים
וימים כן חרש החמשי היה בשדה פלשתם ולא זכר משכן הייסוד וכן
זה הרבה ימים וארבעה ירח ועב' נשורה שלה מה שאמ' אפי' אשר
היה אית' זה ימים זו זה שנה ויש לה' אשר היה אית' זה ימים ואפי'
מטרו לטובה כלו היה אית' זה שנה ויאמ' יום על עב' בום הכות' כל
כבוד פ' בעת יום יעקב בלילה עקד והיה בום ההוא שרשישי וחיה
אפי' בן בום ההוא היום הזה יום כבודו הוא נפשו בוא יעלין כף האמית
השבעה לי ביום כלום העת הזאת וכן כ' חיה בום המצאון חנה וכן
קטר קטירין ביום אבל ויהי כהיום הזה ויבא הבית ההוא כף הדמיון
ופ' ויהי יום אחר כהיום הזה ויבא הבית לעשות מלאכתו כ' היו ימים
קבועים לעשות מלאכה בבית או לחשוב משכנה ויהי כ' יום בלשון
נקבות זכר ימות עולם כ' מי נחמת לי נמצא במקצת סגרים מדויקים
מלה אחר כ' מי נח וכן ה' כ' מי נח וכן מטיט היון טבעה ביון מ' חלה
טעמו כמו טע' אע"פ ששם מכה ליון וכן אדמה עב' וון כיון נשלמה
בקרואה ענין כיוע על אפי' מ' פ' כשכ' יעב' ענין יועב' פ' עיט
עש' יועב' ופ' יועב' א' ארובותיהם כיוע הבחיות הנמות כולל ופ' יועב' הג'
נהגה העבר לא מצאנו הזכר והעקבה בט' היוע' יועב' בחג' הסלע ואמ'
בט' יועב' לפ' שהקטע מ' היועב' הד' הכשרים לקרן אבל העבר לזכר
נאמ' כן יועב' יון כמו מ' תריס' הר' וכן מצאוהו ברובי ר' קל' א' הקדמה יועב'
ליון יועב' כל אשר יקמו לעשות פ' כל אשר חשבו וענין יום נאמ' אחד הוא
יון סוסים מזוייער ענינו כמו מזוייער מן כל יון יעקב' לעזר ול'
א' רבו משנין מוען וז' לא יחגרו בזע' כהיום היועב' ולשון היועב'
דוע ברובי ר' קל' ואמ' מא' לא יחגרו בזע' אמ' אפי' לא יחגרו במקום
שמחשן כרדשו פשוט חוגרין אין חוגרין למטה ממתהרם ולא למעלה מאת' ליהם
לא כעל אפ' י' הם וכן ה' לא סרען של מרצחן של לבחן יסרון ו' יועב' פ'
ולא יחגרו בזע' לא קשרו האכזאיה יס' שמא יבאם ליה יועב' בזערה

והוסה מדגן המוכחה וקדוה לענין ראשון ולענין הזה אשר הוכיח לו לטן ארבע אמות
 המסורה לעבוד לייחוק זמן זמנה וכל המעל העובר משקר זה על משקרה
 פועל ולא יוכל יוסף ולחיות את המעשה ולא יוכל מה יכולה לעשות
 ופקטין חטף ימות החולם ויבול עמוד פן אשר אויב ילבו ובמסקל פועל
 ולא יכלה עור בציבנו וכלו לעשות הפסח לא חונל אנו לבד לא יוכל
 לדבר לא תוכלי כסרה באשה יוכלון טוה העורך בהם תיודת חולם שלא
 תחלק עב שרשם אכל והמקור בחסרון פא דעת ככל רמל כמו יוכל
 ומזה השרש עברו את מיכל המים עיניו פלג מים וכתב ויכוס ויטמס כה
 ל יונה על כזה השרש וכן אמר יחודה שאיננו משרש כרת ולפי רעת
 שחשבון במלה אחת היות לשומה משרש כרת עב חבורה ופירוש מבינו
 וזאת אוחו טחון ומעור וכרת ולא יהיה ערירי מזה השרש ול ידשה בענין
 שהוסב הדגש הפא כפא הטעם כי כן יורה למלה הזולה שהיא משרש ולא
 וכן רמזו ימי בני אכל משה ידמו כאבן ששרשם זמם ויבן לזמ כ שרש
 ויבנס הוא נכתב וכל ער אגלים ילדה וילדה מן המשנה וילדה אריר
 היטן בנאח הנין וחירק הינד בקריאתן טמלי ובחירק הנין נח הינד
 בקריאתן אשר נבקעת המחאות מצות בהפך כמו שקורא גם כן בן טמלי
 בקרובך טח הינד וחירק הבית וכן קורא בן טמלי בכל יוד מוצעת בחירק
 ומה שלפני בנאח טמטח הינד ומטיח החירק היא השמעת כמו שלפני כמו
 לידעל מנח הינד ומנח הלמד והבית בחירק ילל שימון ענין היללה הינד
 השמעת הקול בבאב הלב וקרא שם יללה במדבר לפי שמקום החרב והשמים
 יטמטע בה קול הרמות הטמטות בו כקול יללה והמקור מן הקל מזה הרר
 יללה ומשכנו ללדת בבליס לירש לנכתב ונפלה למד הטעם לכבר בקריאת
 שלשה למדין באחת והטעם הכבר מזה והילל כל יושב ארץ הילל בחנני
 והיללו כל אלוכ בטן ולשון יטוי והעבר שוין בה לטן ילל מואב למוואב טולה
 ילל מושליו יללו הוא טעם ידעו זפירושו האים המושלים על ישראל היללו
 ילד לא חלה ולא ילדה וילדו לו בבה ונכתב אט היוס לידתך כלום כלאו
 ילדתך למוד ילדי בעם הער הרה וילדתך אמל שהיא מלה בורכת
 סן ילדת וילדת אז יהיה מבנין טעם על משקל שופעת למשופטי אמתן ילד
 חנני הרה וילדת יחדין כנדי וילדה את הילד חח ארס ילוד אשה ולה
 שמות הילודים אשר היה לו ברושלים הרה עמל וילד אע לדת חק ומלדי
 ימה ילדת ונחסי מלידה ומכטן ומדיין וכח אין לידה הוא בבליס ערה
 ויהיה אשת מקבת כמו אשת יפת תואר והטעם בכבר ותבח המילדת וקרא
 מיילדת לפי שמסייעת הילדת לזכר לילד ונלא טכר פושלו מזה אשר ילד
 לו ילדו על כרכ יוסף בערס הרים וילדו כלום שיימנו בבח היצדה נכתבו
 בנין עב הדגוש אשר וילד לישראל ארס לעמל וילד לנער היילד וכבר אחר
 והילד מן פדיץ אט אט המוליד הרה עמל והילד אע בנדי הינד וילד
 בעב וכתב והכנין על הזכר והקל על הטובה ברוב וטעמי על הזכר והמקור

ש יעילו אדם בה רצון חמת טענים ייגס אשר חמדת שותה רוחי ויהי יונה
כלל עם לו המלות מסטח חמדת ונבר זכרנו אונתו בשמש חמולת בן חמדת
מדם והיא העבון ונבר כל אילן בשרש חמה ונהטמן להיותם מזה השרש
לטעם שפירטנו וחרף והוא פולק יפה תאר מלעז דגלך ופי מחלוק יקר
או הוא שם יחף נקי מי שאין לו מנעלים בדגלך יחטט ולא להתיחש
לכבודו כלם התיחשן המתחשים ולא נמצאו והשם ואמרו ספר
החש ענין דיעת הכשתחה מאמת ונרוב וייטכן רכריהם ורעב העברה
והעב לו מואר פת והפעל הכבד הטיבו אשר דברו ולא דברו
ייטיבו מה העב דהר ואלמיה לא יטיב בהעבת היוך המה מטיבים אדם
לכס ונעם היעב אין אורם והטיבות מראשונה כס ייטיב אחריהם
מראשיתם ידקדוק המלה כרבת בחלק הדקדוק להטיבך באחריתך להדיע
או להטיב ודרשת היעב כלום מאך וכן היעב חרה לך כי יטיב ל אב אדם
הרעה עליך כלום אם ישר בעיני אב ואם יהיה טיב לחנו להביא הרעה ונלית
את אונתך וכן על הרע כתיב להטיב בהטיב את הנרות כי ברתו כלום
שהיה מדשן הנרות שמשדע כלילה והיה חורה אפרן במחמה בבקר והיה
מתקן ה הנרות והיה מטיב בכל בקר ונקר וכן והטיב את ראשה ונתקן
והשם מיעב שדהו ומיעב כרסו כלם עשין טוב והם שני שרשים וענין א
אחד ויין לנער ובסמור שתי יין נטיב חמת העטם ייע מיין הדקח
את כוס היין החמה השקיתו יין תרעלה בגלם חסר הנסמך מיין יין הדקח
היין יין החמה יין תרעלה טעם הטוב נסמך ל המאר עצמו כמן ל המלך חוקיהו
בחל כבד ל מי המדי ויתכן לוא כ הדקח תאר ולא יהיה חסר הנסמך וקבוץ
יין מטיב בלשון עבות בלשון חול ייטת שמעם וסלחות ידוע וכח והוכיח
אברהם את אבמלך ומשוכותך הוכיחך אך דרכ ל פגנו אוכח הוכיח
הוכיח את אבמלך עמיתך הוכיח מלים תחשוכו ושלא נזכר פעלו ממנו והוכח
במכאוב על מסכבו והעטל שם יעד נכה עמן ואת כל ונכחת פי ועם כר
לו הדברים שאידעו לה באמרה אחי הוא עם טרעה ועם אבמלך נוכחה שרה
ונסרה מאמור אחי הוא יון ונכחת כון וישא אברהם את שכו וההפעל ועם
ישראל הוכח והשם נוכחה בנס רנחה פי בנס יאזכרהם במדבר בשכני
ישראל טעמו כלם טיחך הודעת להם טעמה טובה נכחה מגולה בנכחת
כמו שאמר את אשר יאהב לו יוכיח ואם הוכח לחכם ויאהבך וכשיוכיח אדם
את חברו הנה האהבה תגלה בתוכה והאהבה היא לאהבה מסותרת שיאהב
האדם את חברו בלבן ולא יגלה לו את האהבה ולא יוכיחו בטענה שצריך להוכחה
ואחיל פי נכחת מגולה כלום בטעמוכח האדם את חברו טוב הוא לו כלומר
הנכחה טובה היא טפל מקום ואפי בגלוי אבל טעמה נכחה היא מאהבה הידי
מסתגרת כלום כשיוכיח האהבה את אהבו יוכיחו בסתר כטעם לבינו ולל
יכחמו סגלוי כדי שלא יתבייש והקטן נוכחות כל אומים ונקטן גדול בנכחה
על עין כולם ענין הזמנת הדברים אחר לחברו והודעת דברים משפטם

היס לו לין ויס אמר לא בן היא והחרבת את צוה וכו' חכמה בלשון ימה נקבה
 ואת היס הוריד מעלה בקר הנוחית אשר תחתיה והקבוץ ולמקוה המים קרו
 ימים על ימים יסרה עת נשברת מימים ידוע ולפי שיהיה גדול לפאת מערב
 ארץ ישראל לפאת ים נדרים ירשה ימה וקדמה ואפשר שיש ים ימה והכנה
 הדגש והקבוץ יוכח און יהיה שרישו יום ויהיה הרגש המורה העץ והראיה קמטות
 ככל ים קמוץ זולת ים סוף ועל מזה השרש אשר מצא את הימים במדבר
 והם הפרד ים כי הם מהרבת ה' מיטן הסוס והחמור ובאמרו אשר מצא ברעות
 כי היה רועה את החמורים וחשב ברעותו שירכב על החמורה והוא שאיט מוצא
 זה המין לעולם וארץ ענה פסול היה והבא פסלות לעולם כי כן יבעון אחיו היה
 שבא על אמו והוליד ממנה ענה ימין אה השמל ואימינה בנה היור פ' אלך
 אע לך הימין מיין מימנים ומשמלם בגוף היור התא חרי הימני טהה היור
 ופא הלף טעם המורה היור במלת כי פאמיט וכי תשמלן והתאר כע אריה אל
 הימין ואמנה על ימין און על שמל כלום ל צר הימין וכן חוקם על ימין כי ישיב
 אביו יד ימינו יד ימין יואב יד ימין יואב יד ימין יואב יד ימין יואב יד ימין יואב
 כל עין ימין עין הימין של יד ימין יד ימין יואב יד ימין יואב יד ימין יואב יד ימין
 הימין און יהיה הימין החד לשוק וכן שים ימין על ראשו היד הימין וכנה היד
 בלשון נכר כמו ונהה יד שלוחה ל' והנה בו מקלת ספר יכרוב ידו לזו וכן שב
 ימינו כטר און ידע לזמ יד ימין יד ימין יואב יד ימין יואב יד ימין יואב יד ימין יואב
 ופירשנו בשרש עמ ולפי שהכח הוא כזר ימין טה הכח במין וימינים ימין שקד
 כלום כחם ונבחרה שקד ואדע פ' אונת לשון שטעה מן הערב לפי שאמ' אשר
 פיהם רבר שזא אל ושבוטת שבוטת שקד והתואר עוד קמוצה המס ויקרא
 שם המיני ימין אה אצבעו הימנית ועל כן ידו הימנית וכה ר' יהודה כי כן
 כן קמוץ להכר ל בני ובין המהיחש ל שכנע פנמן איש ימיני וכן כה' יוער
 ונהו מנהג מן שמל שמל' בקמץ המס דב מטע טזה לעומת זה ואעפ' שכתבתי
 אין ידוך הכריה ויפה כרוב וכן מצאנו כענין זון הבולה כן שטע עניני באמרים
 במשנה פרה אה' ר' יהושע לא שמעתי אה שלישיית אמרו לו מה הלשון שלישיית
 אה להכ כר שמעתי סת' אה' כן עזאי אה אפרס אה אה' שלישיית שלישיית
 אחרות במשן וטעמוהו אה שלישיית כר שלש שכר כיוצא בו כר רבע אה
 לן מה הלשון רבע אה להכ כר שמעתי סת' אה' כן שאי אה אפרס אה אה
 אה' רבע לאחרים במשן וטעמוהו אה רבע מן ארבעים טעה שנים ונחבר
 שם העצ ממוט ואכז קרא לו כעמן פ' כן ימין ולפי שהימין נכבד ונחבב על
 הארץ מהשמל והקטן שכבטם חבב על האביו ידך קראו כעמן כלום כן ימיני
 חבב ועבר עליו ונהי' חשו בני שבעו אליו כי עמו עם השם המלא כמן לבן ימיני
 ועם הימין לבדו כמן איש ימיני וקרויה פאת הדרום קיע ימין כי הוא לימין הארץ
 בעת כען למזרח כי פאת המזרח תקרא פגד כמן שנקרא המערב אחר ימין ואחר
 אה' בראש וכן כהוספת הין הימין מתימין כנא תימנה ומזרחה וכן נקרא דרום
 נגב ונמחק ל הימין נגבה תימנה ואעפ' שהכל אחר אדרמה עבר וקור' וכבבוד
 תשמרו אה' כן הרבץ התגבחוץ ידען בו שהיור המורה הלף אמר

מה שלא נזכר פעולתו ממנו יום הולדתו את פרעה וחדש תמוז
 הנח ופירושו יום הולדתו לפרעה שילד לו או פירושו יום שולח הוא
 עצמו שר' ענשה משה ככל שנה ושנה אותה היום תבטב בוויש
 הדג ביום הולדתו אותך הראשון והשם מולדת ביה וכן שולחה לאמך
 מאיש אחר וזו היא מולדת חנוך לצולס הך וכן הולך זממן יהיה שם יגד
 על משקל מחמשה בלתיים ומודעת במחיל כמו שכתב בחלק הדקדוק
 בדבותיך קל פדשו בין שאל לא לו לגביך הוצא את אמה כגון בת ונחמה
 או בת נחמה וזו היא מולדת חנוך ומולדתו אשר הולדתו אחרים וכן שולח
 מחמשה ופי' בעם שהולד אחריהם בארץ מולדתו הכורוהיך ומולדתו
 והתפעל ויהלכו על משפחותי כי הראו אחי עלינו כלום אהראיחסייהם
 מאיזה שבע הם והפעל העלמיס לך אס יולד גוי בא דגל תאודתו
 הנח בחלתו עליו לפרעה וכן אלה עליו לו בירושתו וכתבו שעהם בואו
 עם דגש ושם לזכר העלוי לך הילך אישך בשש נקודות לא היה להילך
 יקוצה היום מפני הפסד ויצאו לדה תבועה לדיהן הפלחנה ובא פחד
 פיוד הלא אהי לדי פשע ולקבה קח לי אשך הילדה הזאת כפגמ היום
 ובואו המורה היום אין לה ולך כפגם רכס ואששן אחר ילך ביה וילך
 ביהו ומשקל אחר מה הילך חתי וכבר ופרעהו פעול ושם לתי העשרות
 כי הנעדרת והשחרות הכל שעת לחוד בלדותיך ולפי שהאין הולך הקודמת
 נקרא קודמת הומן לך כי לא תרע מהילך יום ובמשקל אחר אלה תלדות
 יעקב יוסף הקודמת אשר קרהו בדבר יוסף וסיבה ירדה במצרים אלה
 הגלות נח כולל לידה וקורותיו לפי שזכר ויולד נח אלה בעם ואחר
 ספר קורותיו וכן ככל מקום שהוצא לשון הגלות מקומן יודע עליו אם
 לידה עימה אם להקדים לפי שכלב הילך המחטבות והעצות הקודמת
 מחטבות חלב ועצמות לדיס ופילי נכרים יספירן יש חפשו ופילי
 נכרים כלום ובספרי דברים יספירן בחממות החיצונות שיעסקן
 בהם ולא יתעסקו בחקי האלהים ובתורותיו יש חפשו עוד בעלמים
 שמתחשין ככל יום והתואר לנער הילך ומשק אחר כל הבן הילך
 ואלה שחול הילודים לו ביה שלם הילודים בחקוס הזה

ילך וילך משה לך נא אדוני בקרבך ונתב כא הפועל כולת
 אלכה שולל וערוס נלכה ונחטבה על ידמיהן מחטבות
 לכה נא אנשכה בסמחה לפו נא ומכחה לבו ומכרמ לבו ונבחן
 בלשון כאלו המקומות אין עינינו חלפה מאש אלא קירון המעלה
 כמו שכתב בשדש יקב והפעל פעסק הילדים הילכי את הילך הזה
 והילך מקרה ופולכתי עורים וילך יהי את הים אורה נהג וילך
 כחה העמדה ילך או ארב או לפתן פירשן רבנה ולו הודיה
 שאלפתו ער יום המיתה ילך לה פשע וישק כש
 נקודו אבל הילך הואין הארכא פת בליס לים מכסים בעלות

הילדות

נוסדו יחד בהוסדס יחד על וצעפ שאלו קרובים בענין העצה והסוד דס כן
 כמו כן יסרת עוז כי כן יסר המלך וכן נאלה הוסד שלימה פי ואלה הוסד שלימה ואלה
 המדות והתבונות אשר נתעף שלימה לבנות בהם את בנת הלהים והעצה והסוד
 לקח מאביו כמו שכתב ויתן זמר לשלמה כגון את תבנית האולם לא ימלטו מענין
 הראשון כי בכללו הס לי העצה והסוד למעשה כסוד לכפין יסך על כש
 אדם לא יסך חסר הכוונת כלום הסך על השמן על כשדו לא יסך מזה
 השמן וכן יישם בארון חסר המשיס ויהיה יסך נסוך בענין אחר ועוד אמרו
 המדקדקי שהוא כמו יוסך והוא שלא נזכר כעליו משיס סוך וכן פירשו ויישם
 כמו ניושם יוסף ולא יוסף לדעה ולא יספה שוב ק"ו עוד יספה על השם
 השבועה אשר שמעתי קח גדול ולא יוסף פי ולא יוסף עוד קח גדול
 כמוהו ויחבאו ולא יספו פי ולא יספו עוד להבנות כמו שאמר רבותי זל שלא
 יחבאו לא אותה היום בלבד והמירב הורעם לענין אחר שכתב ולא ספק ולא
 טקן את יוספים אעמט הנט אוסף על ימד הנט יוסף להכליא את העד הזר
 והטעם ונוסף גם הוא על שועיטו וטעם נחלק על נחלק המעה יש מפור
 ונוסף עוד והטעם הכבר ושדס ולא אוסף לא אוסף על נחלק לשמוע יוסף פי לי
 כן אחר וזכר מלחמה ל הוסף ורפנו בהספק לא תוסטן להב הבן לעש נכר בלן
 במקום וי יוסף שאול לרא ל הוסף על רבריו כשע שבאין כי לא תוסטן יקראו
 לך רבה ועבונה כי לא תוסטן יקראו לך וברת ממלכות ששה מלדע כהשעו אחר
 לבנו ואין עוד רק הכל ענין אחר יוסר לך באות ואיסוס והענין
 תוסרי יושלים הוסרו שושטי ארץ ברברים לא יוסר איש את בני
 להך מיסוך ויספר ליטיה ארבע הרב עם שרי יסוי מקור וצעפ שהיור
 במירק יוסרע מלכת ובא ען איתן והיור פא הטעם עלעת כוונת ובסמוך כמו
 ובמקבות יסרוהו והשם מוסר פי בגג ל תמוס מוסר שלומיע עלינו מוסר הכלס
 עץ הוא ואיזל כי הרוב עם שרי יוסר כמו מוסר וכן פירושו המדרך המוסר
 הוא שיריב האדם עם שרי והטעם מורכב עם התפעל יסרו כל הששים משפט
 ונתוסרו טולס ענין מוסר ברברים יש במקות ומוה יוסרו למשפט ענין הכות
 אגרות החרישה כמשפט החרישה ועל איסרבה כמשפט לערות וכבר היור וצע
 יסרתי חוקתי זרועותי והשם מוסר מלכס רב וכוונת המורת השורן ובמוסר
 יתע וכוונתי פירשה למוסרי וצטבו ען הטעם פן יחזקו מוסריכס מוסר
 ימועד וכוונתן הטעם ענין מוסרות נעקרה את מוסרותימן ובמוסרו
 ערוז מי מתי ענין הכל ענין קשירה יעד מן המועד אשר יעדו אשר
 לו יערה וצטב לבנו ייעדנה והטעם פי מי כמוט ומי יועדני והטעם דף
 דמוסה בזה ובאחר אשר בספר אבל אס למשפט ומי יועדני הטעם רפה מועדים
 לפי הכל וי אהה פסך מועדות ענין הכל ענין רמייך זמון צר ימרה חלק לענין
 אחר יועדני ואין ערך פי הס מענין זמון ופי ומי כמוה ומי יועדני מי יועדני למשפט
 עם השם יא והשם במועד שנת שמטה כי אקח מועד ועד עת מועד
 ויאכלו את המועד שבעת ימים פי ובמי המועד מועד וצבת וכינים ובמועדים
 והי לאותות ולמועדים ומוז אין בודר במועד בקמץ העין וכוונת הן התבונות

הענין וזו האמירה היום יצאמר כל פועל חזן ופי רוממו וכן יצאמר
ינה ולא תוט איש את עמיתו הוט כך והאכלת את מונח את בשאר ומן הפעל
קל השד היונה חרב היונה ועל יונה נגד יחד על משקל נרס ענין האונאה
ידוע והוא ענין קחת סמון אחרים ברך מקח וממכר או בזולתו שלא כדערת
או מרעה כמו ולא ינון עוד את עמי עמי כלומר שלא יקחו עמלה בחזקה וכן
להונתם מאחונות וכן ה"ו ולא יטון למיסתין מאחסנתין וכן והאכלת את
את מונח וכן נגד יחד וארז"ל כי יש אונאה בדברים והו שאם חפז וזר לזר
תנה ולא תלחט בממון שלא תזל לזר וזר מעשיך הראשונה וכן אם היר
כן גדיס לא יאם לו זכור מעשיך אבותך וכן אם היה ישראל בעל תשובה לא יאמי
לו זכור מעשיך הראשונה והביא ר' יהודה בזה השרש ובה הענין ואחריתו יהיה
מזון והטון יותר שהוא משורש טן ונח לא היטח אדם לשקס ויטחון
בזן עזן היתחן לכס למשמרת וינח לפי וי ורעו בגדו אצולה עז
בזן ארזו והנחתם על ארמתם נעמה הנחה לי העלו להנחו במדבר ושלחו
טכר פעלו ממנו יצטט ולא הונח לו והנחה שם על מתבוננה והשם נחב מק
מקום המונח חמש אמות סביב ולפי שהמס' מקום שכא כדרך הסמוכים
אצלו אמרו כי המונח שם כלום מקום ההנחה ענין הכל עויבה והוא קרוב
לענין מנוחה כי העונב את הרבר והמנחן מלהתעסק בו העו מהדבר וכן ה"ו
הדבר המונח העו הוא במקום שימחזו ולא יטעו אדם כי יהיה מזה השרש
והענין טוב מלא כף נחת דבר חכמי בגמת עשמה ויהיה הנחה מן יטא בשקל
שחת מן יטח רעת מן ידע וכן נמת שולחך מלא דשן מזה שורש ופי מר
שמונח בשולחך וכן אם יחד על עפר נחת ה"ל שיהיו איברי מונחים על עפר
או יהיה כמו נרד מתרף וירד נחת ופי כולנו יחד נרד על עפר ונק וינקת
חלב גוים ראש פתע ייטן כאשר ישא האומן את היונק והפעל הכבר
ויינקו רבש מסלע ותעק לך את הילד להנח את בני והשקן לי אשה מנקת
ידוע ונקראו העויעות הילדות הדכות ונקות כמו שנקרא הילד ונק וישל טוע
לפט לכו ונקוהו וסוף את ראש ינקוהו קטף וסד יסר ארץ על מכונת
ויסרתך בספירס וטור להנח יסרתו כי הוא על ימיה יסרה החרל

הער הערמות ליסוד הדגש נכוד והפעל והיכל תוסד למן היום הנסדר
והפעל הכבר יסרת עון כי כן יסר המלך יד ורובל יסרו את הכנת הזה בבכור
ייסדנה מיוסר אכעס יקרות והתור העג יסר בזמן אכן והוא פתח ושלח טע
פעלו ממנו והיכל וי יוסד והפעל מהפעל הנסוף מוסר מוסד הראשון רפר
והשי"ת שם שהיא פעל והשי"ת שהיא דגש שם כמו שכתב ר' יהודה ואין טעם
למה שהשי"ת לז' ו יונה לנא ששערה פעוליס והיה טעם לשע פעלס כאחד
יק הטון כי האחד פעל והשי"ת שם וכן פט הלוע הלוע האחד שם והשי"ת
פעול ושלח נזכר פעלו ממנו הוסר ביתו והשם ל יסור המזבח ערות יסוד
וכשורץ הוא יסוד המעלה מכבל וכתוב התקנה יסורתו בהרי קורש ומא' מן
המסד נער הטפחות ומא' מנה מוסרה מוסדות העלעות ובחולס ותלהט
מוסדי הרים ובקטון העקבות ואכן למוסדות ומוסדות השמים והפעל

משקל וישב והי' כי בממד מאד ובקריאת בן נפגלי מלרע בפשט אחד ובחכמה
הי'וד והפא יפכר מבב ארס ופא הסועל חטף קמץ והשם מיצון מכלל יופי על
י' חכמהך בשנא לברו והראו בקמץ חטף מה טוב ומה יפיו והתאר יפה עשייתו
יפה אר רעיר ובהכפל העין והלמד עולה יפיה מיציה ואפ' טבא בשר
מלות ענין מלה אחת וכמהו פקח קח' והבון להי' יונע' הוא יגהט עלמור וההפסע
בשנא הרע' כלום התקשט' ורמי' עמך שאת יפה בעצ' הענוב' והפעל הנב
בבסוף ובהה' הרע' יפיו יפח ניטח לקח ובסמך ניטח חספ' פי הנה ומיעבד
וההפסע ממנו הרע' רעש כעבה פי ההמה והרמה והקטן ערל
הרונע' י' דמטטרהו נרסא ידיה ואמר זו כען לי ואיפשר שיהיה זו יפח לקח
משרש פי' כמו יפח כזכר והששן אחר יפע' וחללו יפער שחך חכמהך על
חכמהך פי' והר' הופיע מהר פדון עולה בזהו ובכבודו ועל ענת רש'
רשעים הופיעת' ההרת על ענמם כלום שתגלים עתה ושתקיע אליהם בעצרת
זהר ורעיר' וכפסך זה הענין והפע' כמו אופל' והחשב' ויש לפרשו כמשמעו ופירושו
המופיע והטור שבה הוא כמו אופל' יפת' תגל' לכה מוסר' את כל המופיעת' הלה
ענינו כמו אונ' לא שמלת אור טפלת במקומות שלא הפל מלת מוסר' כמו
איש על דגלו באותות והי' להות הברית ולא הפל בלה המקומות וכדומהין מופרת
ט המופת הוא דבר הנראה להאמין בו דבר כיוצא בו שעבר להרמות ומלת אור תבדו
גם כן לא שפעל' הבא לסימן דבר ולא כן מלת מוסר' וי' יצא ליישע עמך ופא
שרוס יוצא חסר טף וכן הי' יצא מכן דגליה כשגגה הי' יצא משפטו שיוצאה
אך יצא יצא יעקב לא י' יצא כצבא י' יצא טא חב' ואמי אהב' כלום יצא ממקומו ממערת
ערוק' שיעבורו שם כעבור יעבור אהב' ע' אשר ארע מה יצא לשדה עב'
בערות' הי' יצא השדה פי' הי' יצא מן השדה זה הוא כבר ופי' אשר יוצא השדה
הער' הי' יצא לא איתו פועל יוצא כאשר חשבו אנשים כי יוצא על כנסת העב'
לא הער' ענמה פי' כן ורך כלשון לחמר ענין אנשי העיר כלשון הער' כמון והבוא
הער' במצור ועשתה עמך מקחמה ואם לא השלים עמך ארץ כי תחטא ר'
וזהו רבים והשם ומוצאי מעט ייתכן היותו תואר ומשקל אחר כגללי עונות
הארס' וכיסד' את יצאך ומא' עונות טען ומי' עונותו לא רוחץ ומא' צד
תצא לו והמסורת עליו לית לשון טיעף ולפי' שלשון יצאה הוא לשון טיעף ולפי'
שיצאה היא לבלוך אמר לקדים המלולכלכס הבגדים הי' יצאים וכרש' לוכי'
יצאים ובהכפל העין והלמד הי' יצאים והי' יצאת ויצא י' יצא י'
שרשו כלום יצא הזרעים והפעל הכבד כי הוציא לו והוצאת אהב' ויוצא
אונת החונה ויוצאהו לחרשי העין ויוצא מנחם על ישרל כלום הוציא עליהם
שהם פרעו מות' והיוני בהרמות העין והי'וד הי' ארץ היא מוצאה ושלח נטר
טעל והיא מעמיד הוצאה והשם מוצא הסוסים לא ממוצא וממערב פי' ממוצא
השמש והמוצא מים וישרים למוצא רש' כשנא וקמץ מוצא סך וערב כמוצא
דולה ויכתב משה את מוצאיהם ויתכן להיות למוצאיהם למוצא רש' משרש
מוצא לפי שהיא כשנא ושם עתבנו עפ' כי הי' הם למוצאיהם ומא' וקמור
תוצאות רבות י' י' אהה היצבת כל צבולות י' י' צבולות עמים כמון
י' י' הי' ומה מוצא לו י' דרך קטנת וי' וקמור וקמור

לסבתות ולחרסים ולמערות פי הכל זמן זמנים פי וער עת מונער מונער הקרבן
המיד השחר והוא ארבע שש וכן ה' מראית תמיד ער דאי הסן ועקרו ה' מיד
לזמן דוע זמן מונער שאין מונער בקרב מונער לל בית המקדש שהיו טוערים
הגדולים שם לפי שטענער הש' י' שם עב משה כמן שאם וטרעה לך שם קריא
מונער טעהין טוערים הגדולים על זה דבר שיהיו היו הם קרואים כי היו חשבי
גדולים חשי שם בירכת זמן שיתקבצו וערו שם כל המלכים אלו בירכר
זמן והוא בבל ובת מונער לכל ה' כבדו קרב והשם במלה אחת עקי המועד
פי שהיו הערים להונער שם כל מה נפש בשוגג וכן נקרא הקהל ערה קריא מונער
ערה ו' לפי שהם נזמנים בקהלים יחד וכן חסיפת הרבנים והנה ערת הרבנים
בהתאספ יחד נאלו הם נזמנים זה אצל זה לבא בתקבצו יחד וננה וינה
בדר מחסה כוב יעבור ניסיר ומזה נאם נאם ה' עב שהיו מסדין בתן
את הרשן כבדו ומקרופיהו שהיו גורף בתן את הרשן מהמקובח וענן ארת
עב טענן במונערן ויהי טענן ועוזו בנענין אחר ועל מה מושל פסל
וזין כס מושל לה והדומים להם ענינע להם ויש שענינע לקבול
המעלה מה מושל מחטאה ומה נועל כי טענעו וולק ר' ינה להוות ינעלו שלא
מיצאו תועלת גדולה בהוות וולא עוררו לו כלום זה דתועלת לא עורר למו והם
שמחים ללא דבר ללא תועלת שלא יהיה להם בנענור על פני ינורי היעלים ילע
סלע אילת אהבב ועלת מן ורנן אקו ילא והוא פיש הכר ונען ישן אשר לא
ידעה לנען הוא הארץ ישן וכישן במשפטו מאכו כלם פי בעבור ובהכר
ישן וכישן ליה יע כי הדם טעמים יש לטלטולס מדבר ומשמיעים קול ילה
ינען ישן דבר וקלמים ינען ריק וקלמים כר' ריק וקלמים כר' חש ינען
והתאר לשהות העף ענין היעפות ידוע וכן לישע לעתה את ישן דבר
והוא היעמו ליש לשמוע דבר ו' מונעף ביעף מענין עוף ומונעף טעל כבלם
מונען וביעף כבלם כיקר ופי הסון גברי' שרמיה בחזון תולה שהיה למעלה
למעלה עבה רחיש שהיה ננעל ו' נענן ותעפוף רחיש לו כרעפוף רחיש ונסף
תעפוף לך ענינע ענין החונק וענן כ' ו' עבדות ינען ומי יר אשר
יענין אינען נא אינען עליך ענין רל בעינע שאשים השגרת
נענין עליך ואינען כי טענין אינען וכבר המחבט הענין הזה בשדה אור
ענין עינה ינען בלי על והשם ענין וכסמך ענין וכקיצוץ ענין מרחוק
ועב הכני ברבני י' הזכרים לבר נלמיה נשא ברוב ענין ומשקל אחר
מונענה והקבוצ וילכן במונענה ומונענותיהם ישבעו והנענעל את מי ננען
מה אתר טענים ואת טענים חכמה וננענה יחדו וינען המלך וההרענעל
וינענען של טענען ינער יער וכל ענין בן טעני היער וישנו בייעים והקבוצ
בלשון טקנות ויחשוף יערה ידוע נענן אכלה יערי עב דבש כיערה
הרבוש היא חלה הרבוש קורס שירשא ממונה הרבוש כבנקא בלען ופה מה
פיה ומה עבד מה יפו טעמך וינען בגדלו במירק הינך הראשונה נענן
השפיה בקריות בן נעלי ובקריאת בן אשר וינען בשונא הראשונה וחרף השפיה
וסמקנה הספרי בחיך הראשונה וסונא השפיה לכן אשר וזן היא הנבונה על

הכבר הם מגישים לה והם מניקת ושלא נזכר פועלו מזה חן בטמנות
 עיר יוסף יסודם פי ביסודם כולם שבין יצקה ואין לחלה שבין הרבה מעטין יצקה
 כמו שחלקים ל יוסף כי היצק והחברה אחד הוא והוא חלק לעטין אחד החברה יצקים
 ביצקתו וברכרי הימים יצקתו והעפר כחלה או בשורק והקבוץ שבער
 נשבעה מניקתה כניקת עפר לימוץק וישע את היס מניקת סלום שזאו מותר
 מניקת מחושת סמור כי לפיכך הוא פרה ולית כוכיה פרה יצקס המילך לינקת או
 ארז וז' יהודה כל הכל שבין אחד ויש סב ויתבן להיות עפר למויט שבין חזק
 כלום בהתך העפר להיות חזק וקבוע וכן אל אחרי ורובב דבוק וכן לט יצק
 כמו אבן וייצק כפלה תחת כלום חזק וקבוע וכן רבו בליטל יצק כן וכן והיית
 מניקת וכמו הם חזקס כראי מניקת כלום חזק ואעפ שיש בזה לט טעם טיהיד
 מעטין הראשון ופי של השמים כי הם חזקס וברורים ומזהירים כמראה המוט
 שהוא זהיר בטענת יצקתו אבל וייצקס לפע ה' אעפ שידמה מן השרש כפלה
 וייצקס טוב הוא לשומו יצק ומעטין מיטקי ארץ ובא דגש הצר המורה הנר
 כמו וילין עלי יצק את האדם אשר יצר מי אפיצר ה' עם זו יצרת יוצר
 רוח אדם יצק גוב כלום שהקב' היה יצר גוב ויל יצר גוב ועשיט
 יצרת מן הארבה כלום אספת הארבה וכן יש מפרשי וייצר ה' להם מן האדמה
 כל חית השדה ואת כל עוף השמים ויבא ה' האדם ויאסוף בערם איתר בבטן
 ויצר כל שלם כלום איברי היצרים או הוא שם ומלא כי הוא ידע יצרו כלום
 ידע שיצרתו מעפר ואי אפשר להפרד מכל האות הקוף לפע לא נצר וכל
 והוא סמוך כי הוא פרה ופי נוצר ה' וכבר פירשנו בשער הפעלים בעור השני
 שבין היצרה ידוע ביצרתו בשרש ברא והוא גב במעשה האדם וכשנולד
 ובמקבות יצרו פי יעשהו ויחרטהו יוצר עקל עלי חק פי הרשע מחרש ככל
 יוס עמל נאון כלי חק עלי וכן עשה כלי החמר נקרא יוצר כמפרש וקנט בקבוק יוצ
 חרש וכסרת וידרת ה' ברא היוצר ואשליך אותו בית ה' ה' היוצר הוא כמו היוצר
 מעטין איתר וכן ה' לחמה אמר בלייא וז' אברהם אעפ כי כמשמש כלום ה' בית ה'
 ומה שאם ה' בית ה' ה' היוצר כלום אמר ה' כיוט ושלא נזכר פועלו מהרשע ימים
 יוצר ופי יוצרו שהיית גולם קודם יצרת האיברים ראוי ענין שאמה ראיה
 שמהיה יצרת ועל ספר כולם יכתבו עתרים להוטר בגולמי כולם ידועים
 לחנך ובמים יצרו שהם יוצרים באותו הגולם יוס יוס ולא היה כזה עבר
 באותו גולם חלה יצרתו ואעפ שהיו כולם באותה נטה כבת הולדת לא היה
 ער צרת העין והאיוון והאחרים לא שיוצרו כה אחר בין יוס יוס על זה הדרך
 פירשטמו ז' אברהם כן עורא פי כמשמש כלום לבת ה' ולא כלמד לקף והוא כן
 בכתבה אבל הקרי הוא למד נין ויהיה פי על דרך הקרי ולא לספר אעפ שימים
 יצרו לספר יוצר עליך ונקראת ראיה לב האדם רענני יצר וכל יצר החשבות
 לבן וק רע כל היס כי יצר לב האדם רע מנעוריו יצר סמור הנצר בחמנו
 נקודות ונקרא יצר לפי יצר ופועל והענינים כל שהלב ממנוה ליהם ופי יצר סמור
 הוא היצר הטוב כי יצר טוב וייצר רע ופי הפזוק יצר היצוק הסמור ונשטן עליך
 כצרהו מרע ותן לו שלום שלום כי כך בעוז נבשה השרש שבין אחד כלספר לא

הדרבן. לחדד הדרכו ולהעמידו כדרך המלמד וזכר ר' יונה שלא טבר טעלו מזה והוא
גולתה הועלתה ואין טעם לו רק הענון במלת הזאת כמו שפ' ר' שמאל העבד כ' הוצג
שם המליצה וטעם שגב לריב ה' נעב' מיט' טבר המעבה לא יכלל פ' החולה ששונה
במקומה שלא תוכל ללכת טעמו נגד והתפעל ויתעב מילד ה' כדרך ייתעב
מלכ' ארץ ותרעב אחותו משפטו ותעב וכבר זכרנו דקדוקו בחלק הדקדוק ור'
יהודה אל כ' יעב גבולות עמים מקור מן הדגוש טלם ענין העמדה והתעב
והטעם לשון עמדה והטעם מיעב פלשתים אע"פ המעבה והמעב הם אחי ה' ור'
החולכה לטע' הייל והם מעבירים העב המעב והמשחית המשחית הם היועיים
מן המאירי ה' אסטריטיג ומחבליו וכן תבין מעב הילשתים מעב העולם אטריטיג
ופל ומעבה מעבה קבנות רחל ושנתה בסמיכות מעבת הכעל וכן הקבוץ
בסמיכות ויועיו את מעבות בית הכעל ומעבת עוזר לארץ תרד והמעבה ה'
אכן שמעבן אותה להשתחות לה או לשון הקבר וכן אע"פ המעבה ופ' מעב
פלשתים מעברתם ומעמדתם וכן אע"פ המעבה עורב המלחמה ומעמיד
העב וכן יערה עליך מעב פ' מגדל עין הוא שמעבן נגד העב ללכה
ותבן העבט כלירק והעברה כיום הולדה איתנה טעם והיציג למינאל
עמים והיציגו כעטע משפט יוצג את המקלות העב על הארץ מינב
את גזות העמדה ושלא נזכר טעמו נגד יעבט נגד בקרע יוצג טלם
ענין העמדה ואיפסור שיהיה זה הפעל ככעלי הטון יוצג ואיפסור יצאור
הע' שק ואפ' יוצג לרוב ויש מי שאמ' יוצג לרוב טעם יוצג עב
והיזר שרש ממה שלא טבר טעלו והדגוש והדגוש נטון ועשיר פרישה לא שש
פרישה מלמעלה ברוב וענין יעב סלמטה והטעם יעב עליה פ' מטת' אפ' זכר
על יעב ונקרא מן המטה על הכגריה המיניעין המת האדם ומא' כ' קינר המינע
ושם טעם על רבר אחר ויבן קינר המת יעב סכב היעב התחונה יעב הוור
ששנין באמינע הכית מקיר לקיר כמו עליה והוא כמו חדר להשרמט בו בהינע
זהו ענין מלה יעב אבל היעב הטל כבטל היה חוץ לקיר בת המקדש כמין לשכור
במית סכב לכותל בית המקדש והוא הטל יעב ונקרא תא ונקרא טלע זרבו
שאל יעב יעב סכב פתח היעב התינה וכבר פירשט עשירי היעב כבד
גדע ופ' אחזל אהל כל יעב והטעם טספת והוא שם רבר אי הוור פ' אהל שלא יורד
ולא היה מינע לעולם לא לעולם היה פרוש ויתקן ויעב עליה טמן יעקון לחש כמין
הטל והטעם נוספת נעוד טברט טח העין ויעב על הטלה אור יהודה
כ' הוא עבד והיור' יור' אידן ויור' השרש מעמדה כענין וטבון אין להשיב עליו ור'
יונה אפ' שהיא יעני והיור' יור' יעני וכו' מעמד כענין כמו משט וקחו לכת יעבן ור'
זה העבן יעב לעב ויחל פ' יעב הרבועל בקערות לעב ור' יעב טמס פולס פעליד
יעבדים אבל ויעב רס המדה ל' חיק הרוב טעם עמך ויתבן להיות משרש הור'
ויעב יעב עמדי טלע טמן אמר להילגת כאלו היער כולו היה עב כשמן או יהיה
הינשוש מן היער היה יעקיד פלב טמן וכן ויבן יעב נחשה כלול מן האבן המור
הנחשה או שניהם פעלים עברים מנח' העין כמו שאמ' עברים לזכרם והינשוש

ופסוק וירח יקר הולך ובפסוק יקר רוח פני צנן היקרים ולתקנה יקרה היא מפעש
 ובפסוק פטר יקרה רל ירית פטר מוסר או יהיה יקרה שם בלה סמוך ואע"פ
 שהוא פסוק כמו עגלה יפיה שלישיה ל רגל פגת לך והדומים להם וכו'
 יהיה סמוך ל מוסר ומא הכן יקר לי אפרים והשם אדר היקר יתנו יד לבעליהן
 קמוץ ובפסוק פגז כקר כרס פי כמאונח שכבשבים והוא יחיל שהוא כל
 על המזבח ואה יקר בפאר גדולה כגד יהודה שהוא סדר וא נחט מצאנו במ
 מקצת ספרים מרוקים ובקטנות פגז ואי יקר שהוא סמוך ואע"פ שהוא קמוץ
 כמו כרס שהוא קמוץ בין בסמוך בין במופרד כמו וכבר בית ישראל או יהיה
 מוכרת ויז ואה עמדת במקום ששם ומשפטו ואה יקר הפאר גדולה וקמוץ
 והוא כלשון נחור אכזב יקות ליסך הכות ופי כבודות ביקר בעשין כגד
 ובעשין כגד כי עשין שזה וקבוץ השם כלשון עקב לא יהיה אור קרור וקף
 וקפצין פי לא יהיה אור יקות שהוא אור הכהיר ולא אור הקטן שהוא אור
 עבה לא כנענע כמו שאמר לא ינח ולא לילה והוא משל על הצרה והישועה שיהיו
 במלה הישועה ויה ולא הא נחור לא עני נגלד יהא נורא כנות מלי יה
 בקרובך בלשון היר פה הטעם ברזש הקוק ואע"פ שהוא כחל הקנע יהיה לרפוא
 הקר יזה רמו שכברט בחלק הדדוק והנמה היר והוטלה הטענה בבית השירות
 ומשפטו בקרובך כן הוא קריאה בן עמלי וקריאת כן אשר היר טעם והיול
 בחיך ויהא האר כלום טעם העברות שלך היו מהם בנות מלכים וקט
 יקשה לך שמרנו מדי פה יקשו לי טעם כעטור נמלטה מפני יוה שם
 והטעם נקטות באמרי פך ונקשו ועלכו פן תקשו כי השם כי הוא מוקט
 הוא לך בפלס מוקד והקבוץ כמו שים יקבאק מוקשיה שית לי סלה וקבוץ
 הקבור ומקטות פועלי און והוא אר לוח הלוכך פה יקיש על כל רדיו בחולס
 וכשורק וכעטור סיר יקוש יסוד כשור יקושים בפלס עטום עטומה והוא
 ללכר יקשים כע הארס וכבר הייתה דקווק בשער הטעלים בנור הרבש
 ורע ולא ירא אהים כי יראו המילרית כי יראה כי לא יראו סמוך לכו לא אירא
 וירא ויאמר ואירא כי שרס אעב ויראנו מנשה ליו יראו אהלי ובראון
 המלכות לרוח מהג דוך לירא אור כל הימים מיראת אור יראו כי כע ויחל
 אך יראו אהלי משפטו יראו לא שמה כי הלך כרי שלא דמה למלה יראו כן
 חן ראה רבאו חר ויראו טעם כחכב ביר ומזה השיט והעשין והוא אש
 איש ירא אהלי ובסמוך אשר כל יראו יראו הילוחת אשרה יראה והשם
 יכילן שי למורא היל לבית המקדש שהוא מקום המורא ואת מוראו לא היה
 ולא העשט ומוראיהם וחברם שית היל מורא להם ההא כחיד לק או יהיה
 יכילן שי למורא לשם יא וכן הוא מוראם והשם פמא יראה יראו ובעבור
 היה יראו והטעם נורא מיר טראות כמק רעשט למשן תראו ואע"ל היל
 הפסוק כן כי הק"ב עת ממטלה לעליונים לעשות חפצו בארץ אכל הסליחה
 אינה עובדת כי אם עמו למה שלא יאמרו כע ארס כלכס אם אט מת יסי יהי

ומו שמשך
 בכבר בעשין כבוד
 ובעשין כבוד
 משתבשין

יציאת מצרים במלכות ספרו יציר לו כי עתה תציר מיושבו ויידא יעקב מאד ויצייר לו
יציר יציר אצו ויצייר לאיטון ויציר להם מאד ויציר לרוד מאד והשם מן המציר
קראתה יה אז יהיה שרשו ציר כולם ענין הציר שהוא הציר המלכות ויש לומוכ ויציר
להם מאד ויציר לאיטון יהיה משרש ציר ויהי יציר וציר בענין אחד ויציר
והציר אש בספר יציר באש יציר והענין ויציר חמת במקום הזה ויציר
ולא תבכה אשר נעמה בני ערין נצטר נעמה כמדרש והכבר למה הציר עבריך
הנב מצות ויציר אש כציון ואיפטר שיהיה הציר משכנתה תועל עומד ציון
יהיה יוצא ויהיה הסר המצותים כולם ענין הכנורה והדלקה אבל אצירנה יחד
אעפ שאהא מזה הענין אינו מזה הסדר כי הוא משרש ציר ויש לפרשו ער
נצטר נעמה כמדרש ענין שממה וכן ה' קרונו ויציר יקב ציון ויקב לא ירע
בשש נקודות המן הציון אומן היקב וכן יקב חרב בו יציר יקב
והיקב ער שאול תחיה יקב יקור אש יקור והשם יקור כי קור אש
ומא כמקור נצרו על מקורה על המזבח שם למקום שיוקרת בו האש לחתות אש
מיקור וכלען כנציר ושלא טכר פעלו מהכנין המוסף והאש על המזבח תוקד בו
ענינע ענין הכנעיה וקרה ולו יקרה עמס שם כפלים דברת כס אדם וקדש
הקוף להצרת כדגש מקדשו וכן והבנו לקהת אש והקוף דגושה והונחה
היזר ליקהת אש והוטלה הגעשה על הלמד ומשפטו לקהת אש ען שחבנו למש
למשמשה ולמה שרטה עליו יקרה ערובי טול ול יונה ומה המלה הזאת לערב
בזה הענין וקע והקשטע לו ויוקיעם בהר לפט וי והקע אורש לו נקד
השמש את עננות המוקיעים ענין העליה על העץ ולא זכר ל יהודה
בזה השרש כן הקע עשוי ממך והקע עשוי ממך מהם והקע עשוי מעליה והקע
כף ירך יעקב ובאמרו כי לא מצא מזה השרש כי אש הטעל הכבר אשר נהמרה
בו היזר לוי נמה נראה כי אין ברענו מזה השרש ואולי דגשו שהוא משרש קעע
עם כאשר נקעה עשוי מעל חתות אשר נקעה עפד מהם ויהיה נקעה כולם עשה
נכדה וכן ירבן להיזר והקע כן ירך יעקב ובאמרו כי לא מצא מזה השרש כן הקע
נכש מזה השרש ונקעה שרש אחר נשיהיה הטן כן שורש ואעפ שהם ענין אחד
והי ירבן עוד להיזר שרש כולם נקע וכא הטן במלת והקע רמזות הדגש כמו ש
שכח במלת ויזר יעקב טיר והם ענין הסתה הדבר ממקומו יקרה ויהי כי הקישו
עדת מדיעם הקישוט כי הקיפה הושקה הקוף את היער לא הקישו פאר
ראשכס אויב כנעש יקשו עלי עשינע ענין סבוב וירגז ועם את הר שער ואקומו
וארזל לא הקישו פאת ראשכס זה משוה צרעז לאחורי אצטו ולהרחתו ואיפשר
שיהיה זה הטעל מפעלי הטן וקין וייקץ יעקב משטר וייקץ נח מיינו ויקישו
מוזענער היזר מעמרת כנענא לחסרון היזר פה הפועל וקד זכר ל יהודה
מה יקר חסרר וי פעל עבר ואולי מצאו בספריו הקוף פגזיה ומאשר
מצאנוהו אעט כספרט קמוץ כולו עטן לחיות תאר השם ול מה יקרו רעך ל כלום
יקרו ונדרלו מהיזר מאשר יקרת כענין אשר יקרת כענינה מעליהם כלום יקרת
כעצמי ופיר מעליהם כולו היזר יקר כענינהם היקר עשוי כענין ויקר שם מאז
היזר בחירק וכצירי ויקר דסס כעשט והוא מלא עם פה הפועל ויקר פזיון עשש
פה הפועל עלמרת כמעג והפעל הכבר אוקיר אנוש מפז והמזר יקר מחכמה

המורים לידות כמו אופל וכו' בלח המורה החא למד הטעם לידות בריהו ופאטע
 גדולה ועד אבר חשבון ה' ושרה אורח ועלם עמה עד שאבר חשבון והטעם
 און ירה ירה והכבר יראון המורים ל עמרך בלח טה במקום למד החיטל וימציחו
 המורים אע"פ בקטת הורע לחומר אזה אהבה בודל ויורס ליהם כולם ענין
 הטלס ומענין זה פ' א' ומי כמוהו מורה פ' משליך ומוריד לארץ לשנין שאם יהי
 יטבב בטוחו וע' אשר הורה יחודע הכין ויורע ויאמר לי הורעט ואת אחריט ולא
 שטעב לקול מורי להי יורטן ולהוריד ען בלח טה ענין למוד ואיפטר להיות
 מזה מנבעת המורה בעמך או היה שם מקום חס יהי מזה הטען יהי פ' ל'
 בגבעה היה עמד שהיה מורה ליוטבב בטעמך בבא חיל עליהם וכן מ' מנבעת
 ומסבבא ור יהודה איה ולא ימנע להיות טעמד זה הונן והוחזבלב דוכרי טעמד
 וכבר טבבטוי בטעם הרה והוא הטען ועס כמבב נב כ א' א' מ' מזה הערש
 והטען והשם מענין זה שהוא למוד הורה והמטה הורה המורה החוקי והמטעם
 והמורה חוקות והמורה יתבן להיות מזה ונאר הורה האדם ועד טבבט בטוח
 הנה והמורה היא המטה המורה ח' תעשה והמטעם הוא רין הארה בן איש לח
 לחברו והחוק הוא הדבר הנגזר על האדם לעשותו במטה או במטה והמטעם
 לשמור שלא רעבור על המטה ולעשות גדר על המטה וא"ה שכל אחד יש לו
 ענין בפ' ענין בוא האחד במקום חברו במקומות כמו שיתבאר בענין הלאחר
 מהם בטעמו וע' ירה ומלקט ובלח טה הא' ומורה ג' הוא ירה נפ' המורה
 הענין ג' היא ירה כמו המטר המורה אר הארץ ומ' א' המורה לערד
 מורה ומלקוט בראשי ולא יכנה עוד מורד והי עטר רואיד את מורד ענין
 מטר וי' א' ואחזר שיהי יול מורד לקבץ כי שטחם מליאם ב' א' א' יהי
 הירך למד הטעם המורה הא' וה' ולא יכנה ער את מורד לא יאסף עוד מטר
 לפ שהיו בעת בערה כמו שאם וען ל' לכה לחי' ע' ומיס לחץ בער אורח על
 השוכב ואם לא יאסף ולא יעמר עוד מטרך והי עטר חזות אר מטרך כלום ב'
 בער הרה שיהי זה בקרוב ויש מהרש' מורד מענין השני ענין הורה כלום
 מורים אורח ברך יערה לא יבחו שיהיו בבקף הארץ והס חוקיהו ושרין וא"ה
 כל לקיו יורט מענין השליש ימטירן ורח עשה ירה למענין וירח לא ינה
 אורן וירח לא יאיר אורו וירחך לא יאסף היא חלכנה ולא שהלכנה
 מתרשת בכל חרש ומרש נקרא חרש ירח ברח הארץ במגול מי ירע כרח
 קדס ולפי שהירח מתרש פעמים רבות קדוהו בלשון רכס ואע"פ שאיט בולא
 אחר גרש ירח פ' כי הירח מבטל הפירות ורע כידע הורד לנגר' פ' שעה
 נפ' המורה בן אלו המלאך הנה אע"פ יעאת לשען כי אמרת האיש הזה ירע
 הורד ובלבו לקלל ואיט חלקך דרר ירה ומלת לער' לפ' כן פ' א' א' וכן על י'
 רשע ירע ולולי הריש היה רשע כמו ירע וי' כי שורש ירע דעה ירך
 ירך וטקף אשר על כה הירך ובמורד ירך יעקב בשש טורנות תורה
 ירכי ממתעב ועד ירכי ירע נמה הטען ירכי וקיה שהוא רץ המורה

לע הסלואכיס וישו שושו כה להודיע כי אין בהם הסליחה לסען שייראו כע הארס
את השם לסען כי עמו הסליחה ולא עמו זולתו וכן שראו שאם לא תפלה לה
ייראוך חסאים וישו חסנים ככל אור עשש ומעט טרא מודן טראה פל ינה
חוק ויחוקה ואין יריך להוציאם מענינם אעפ שמשמעות הסל מרבר על עם
חוק ושל ארץ חוק כי לשלם יאה הארס החוקי ממטן שלח ירע מעתה
וגברתג מהחוקי מהקדוכים שידע מהגג וגברתג וירעה בעשט על החוקים
שהם חוקים וגברים יותר והכבר כי רצונ העם עט גרסוט ופי הסודות
וכן אשר היו מיראים אותה יצרות שלח טובה ליראע ליראע ולבולע
ירד ירד ירע במחלה והיוס רד מאד חסר הסא ויררת ודברתי ארץ ויררת
על החריס ויגרו לרוך וירד הסלע ולא ירד עמט במלחמה או במלחמה
ירד ונספה כבהמה בבקעה ירד ויגרו אחי יוסף רדו שמה עב רדת חומותך
על רדת ענט עני יורה מים פל יורה במים כולו יליל יורד בבב פל ענט
יורד בבב ויש מפרש אורט מטען ארד בשיחי וכן ויררת על החריס והכבר
הודע בורט והודרתג אהאב העה יורדו אורט הלויים וירד טגרות מים
וירד ריד על זקנו עה על הסען מצרים והודרות פל לפטן ל ארץ החתיות ויש
לפרט אורט מטען ארד בשיחי ואין לו טעם והשם הם במורד בית חורין ויסע
במורד ויש מפרש מזה הסה חיו במורד אור והעט עמד לפרטו בשרש מרד
ושלא טס פועלו ממט אך ל שאול מרד והודר המטכן ויש מפרש אסוד
ירד כדו כמו חורד וקשה הוא לפרש זה שיהיה פועל הקל מזה הטרט וישא כי
לא מצאנו כי אס עומד וירבן לפרש טשירד אכירד באסוד ברו ירד ושד
יש לפרש כי אכירד כשכירד וליקח עמו כליו ובגדיו היה סבה מאת לו שלקח
אסוד באסוד והוא לא הרגיש ברבר ולא ירע ער באו ל רוד לפל לא אמר
הורד כי הוא לא הורדו ברעט רק ירד האסוד ברו ברוד במקרה והוא הטבון
ול ינה פל ויררתג על החריס ועלית וכן ולא ירד עמט במלחמה ואין טעם לפירוש
כי העליה הסך הירדה היא וכן ולא ירד עמט במלחמה חיע לא כמשמעו כי
דרך המלחמה להיות בעמק לא בהר וכך רמזא לעולם לשון ירדה במלחמה
ומה שאם לא יעלה עמט במלחמה כנגד הסקוס וזעילן להלחם כמו שאם וסלשתם
בזרעל ופי ויררתג על החריס ויררת מהמטפה ללכת ל החריס כי בית ישראל
במטפה היה והמטפה היה גבוהה על החריס ואמרה כרו ארד מהמטפה
ולכה לי ל החריס ואסוד מבב ארס ואהבארד טס ואכבה על בתולי וכן ויי
וירד הסלע טראה שהיה עמוק בין הערבה שהיה שם רוד וכן הסלע ואם וירד
העמוק לשלוח הסלע מעשה מורד ענין דקנע והוא קרוב לעשן ירדה ינת עבר
כבוש כמו שתרף אונקלוס ער רדת חסותך ער רדתה והכל טבב חרה ענין
אחר ואיסוד שיהיה מעשה מורד מערש רד עט מסך השבת ואעפ טיה
במולק וזה בשורק ואז יהיה רבך ל עמט היטב מן וירד על הכרובים ומתרגמ
ירקע ורדו ירה בים אשר ירית וירית לסד פה לסב ו וירדו

כהאב ויש מהן לקחת הדבר מיד אחר כל שלוקח ידועתו ומה שהיה בחזקת
 כמו שלוקח הכן יבסי האב ויגמלו הגרוש והשילוח וי להד מוריש איתו מתוך
 ואת אשר מוריש לו להיט מעט מהו וירישוה והנה בים חילה אכט ברהו
 ואוריטט וזה לא מורישו את יושב הארץ והורשתה את העיר פי יושב העיר
 מבטט יורישט לו ומן הקל בזה הענין לרשה חותב מתוך והכלל כל שהוא קשיר
 עב מה לשון גרוש ושילוח והטעם הדגש מזה הענין ירש היעלעל ועל קרוב
 לזה וי מוריש ומשעיר תורישו יד או היה תורישטו מענין הגרוש והטעם
 טן תרש ומן אורש ונעבר ענין הרשיר והמסגרת ומענין זהו הלירשיר
 קריתם למ הקמיסכטרה וי הון לטו ומזה הענין יבס איתט מהעניטת
 האילו הירוש ויזר יאשר ימטו הירוש כאשכול בחלב הטך מן יטק לא
 הטך האר וזה שם והוא היין החדש יטש זקן וישש ובחיר גס שבגס ישיט
 בט בשישית חכמה הם הנדיע וענין הוא להורב מענין יש וישה
 וישט מענין אחר נקרא הקן ישיש לפי שעמד בו הישה ימית יכיר יטב
 אכט יטב בארץ כן יושב בארץ גושן ושל חתן יושב יטב אשכ
 יט המלך יושב המלך כל הלה לאכול יטב לכמאלר יושב תחת הלה אשר
 יושב ביהר אטו אשכ עד שיכר כלול אהעב והשטו בקרש ימית רבד למען
 לא תשכ הינשב בטמית וארה קרוש יושב תהלוה ישרה פי ארה ימית קרוש
 יושב לעלה ארה תהלוה ישרה פי ארה יושב אר יחורה כי עהר עין הטעם
 לפי הטעם במלה שוב והענין שהיו בשוכ הוא וי המשך ופי הטעם נרשה
 כדרר עמי הפא שטו טו בזה ושכ זה עד כבוד לאיש שבה מריב ועד טכר
 ישרש שבה וקצטון שבת חמס פי כזה מנדים ומרחיקים יוס רב כוכריתם
 וכמחשבות שלא יבוא עליהם ומגשים ישיבה חמס לקן קרית לזאת יושב
 רהב הם שבת כלול חוקים יהיו היושבים בה ויבטו נהה בשד ולא יכלו לברש
 עור כי הישיבה יותר חוקף חוקף להם מההליכה זה שבתה הכר יושב שבת
 בתר נרמה יוש להרש מזה שרוף ישרטו שבת כלול במקום שבת והיורש
 שם ישרטו ויאזול כל מזה שרש בשבת מחשד והוא חסר פא הטעם ומשמט
 בשיבתו והטעם ערים לא טשכו לו ארץ נושבת וכבר בארתי עלתו בשש
 הפעלים בשיר השיט טעבר מימים יט מפרטו רמו בטמית ונתר זהו ירבא
 בגן יממית ויהטן יפיריש כמשמען לפי שיטובה ייה מסחורה היס ורר היס
 היה טו ליה כל הטוב כמו שבת כפרשה אחרה הדבר והושיבוהו בראש העב
 הנושיבו טשים עבראה פי אשר הושיבו מושיב יחידים ביה ושיבת לעטר
 מושיבו ינקרה הכה הושב את אכר ואה אחיר ומלה מורישת מן שוב אשוכ
 והושבתה כי רחמיה ושלא נזכר פעלו הימט והושבתה לבדכה בקרב הארץ
 האומר לירושלה הושב והטעם העה טו מושב העיר טוב פתח לפי הוא סמור וכן
 בית מושב עד חומה כלול שימור בית במקר עד שיש לה חומה על מושב
 והקבוץ וכל מושב הארץ והקבוץ כלשון נקבול מעשבות בכל מושבותהם
 וכל ל ינה וכל מושב בית עבא עבדים למחויבות האר כל השכונת והיו
 והיושבים בבית עבא והתאי למי שאיר זמן ישיבתו במקום שטר כמושב
 קמץ תושב כהן פתח ט הוא סמור ופי תושב זה קטי קטן עלים והוא הנריטג

ויהי לך אורח
 מסע לשון ישיבה
 ויהי חכמה
 עב כי ישיבה
 עם לשר ויהיה
 עב כי ישיבה
 מענין מהו ישיבה
 מענין מהו ישיבה
 מענין מהו ישיבה
 מענין מהו ישיבה

ופירש
 כחשיר
 הימס מהוקן
 ומעט ויטל

פי לפי טעם חלב
 למענין ויטל עיר
 מפינים עב לוי
 למען קרית לוי
 יחלב זהו הפ
 שבר

ידי המזבח פ' פאת המזבח ובתו הקפה וידכתי על צדו פ' פאת
אדכו יהיה צדו לירכתי המזבח ירכתי צדו ירכתי לבטן לירכתי
יאה נחמד כהם סילן הקורים והקבות ועצמי פאזה ירע
עצו ירעה לו ולא ירע לבכך וירע בעצמי לך אחר עשה וירע
לגשה בעבורם מדוע לא ירעו פני רוע עבתי באחין עבה ירע לו
שבע בן כברי פי ירע לנדרבו זבע בן כברי והוא אלעיל יכן ירע
שדיד באהולן כולם ענין ריע וירע ופיע בענין אחר ול יהודה לא ירע
כזה הטורט כי אש ועפל ירעה לו וירעהו פאלג להירד גשוד שרע
כדרך ורוא יהיבון לשומט מזה הטורט עם ועפל ירעה לו וכלם
ענין אחר יש לפרט ומטא ירעה לו ענין הרועה פי ירעה בעבורו כמו
גאל על כן חלוצי מואב ירעו מעה למיסי ברעיה ירעוה עיקרי ירע
דרך ידוק ידק בענה וירקה בענה ירע אבל ומטא לא משכור
א עב כלעי דוקי וכי ידוק הזב בעמא גשודט דרד ואם הם עלן
אחר ועב כל ידק ועלב כלע תקודות כל ידק בנץ ומא ולק דטא והטוא
ואחר כל ידוק דלט רל כל גלב ידוק לנן ידק כחן הידק אדומת ידק הידק
הוא לעשב אלוה מאכל אדם וכן קדמו רול לעלב שהוא מאכל אדם ידק
והקיצוק ידקות ובהכל השין והלמר לרוב הידק ידקדק א אדומת
ידקדקות או אדומתות ידקדי מרוץ פי יש זהב גמעה ועשב דטא למון
הידק ושם כמסקל אחר והתכולל פלס לידקון והוא כי בהכל האדם בבא
אלו הצרה האוס ילבו כני ידקות ירעש ירעש ירעש אה ירעש
ירעש אורה ירעש אורה אשר אה ירעש אורה כי לצייר
בן האלה הזאת הוא יירעש אורה וירעש אורה ופני עשו ירעש
כלה לקחו ירעש ואין ענין להוציא משני ירעש מאר כרב ונה
שפי בענין השילוח וכן והארץ שארה הדבא לטובה והיצו השלם
יה ורדו ירעה ובקסדון הילך החל רע כצרו עליה רע קוס רע
את כרם עבה באו וכשו את הארץ הלידטמן קדמתם למן כי כן עמה
כי לקחה ממנו קדמתם היוד מעלדה בעצמיא בעקבת הסטים ופי
וכי קדמתם למן לירע את ממנוטע ואם לא בעבור מה קדמתם למן כי
כן עמה כי לקחה ממנוטע קדמתם למן והארץ יהיה אדום ירעה וזה
ירעה שער מוידין פי יהיה ירעה שער למוידין והשם כי ירעה
לעטין עתה ירעה יראי למן ה' עבד ל' אחר באהולך אהוא
ירעה יראי למן והכבר והירערת לבנץ את אשר ירעש כהוא
אלהיך והורישית עומת עבדיו וירעו ירענה פי ולקחה
ירענה וכשם למורט קפור את מורטיהם הידע לבבי פי
שעתי לבבי כלמה מה שעפא שמורישת לב ומעיל מאילת הסעפים
ומחשבות לב עלה כה ירעש מונטע לאדם ומנומטע ועש הא
היקבה מורטה קהיל יעקב כולם ענין ירעה א מה ירענה רבן

וישר לאשר ישר כענין כאשר ישר כענין היותו כי ישר הוהו כענין כולל
 העב שלמה פני עבדיהם עבר כי עשהו המורה ולא ישר
 כענין כי היא ישרה כענין אולי ישר הלחיים וישרה כענין הלחיים וישרה הפרות
 דגש השי' להכלילת הז' פ' הענין והמוזר שם ישר עמ' עמו ובסמוך ותעבת
 רשע ישר דרך י' ישרים דרם ו' וירדו ב' ישר' לבר' ה' הישרים יש להם
 ממשלה וצדולה של העשרים הצדוקים ההסלים אנהכי העולם הזה והוא שאכל
 עליהם עמ'ל כבהמות יאע' שנעלה הזה הכסלים רודים כעניים כמנושאים
 בשיר ברשים ימשול לעולם הבא הישר' הם מושלים והזקנים כלול' שיש להם
 מעלה יורה בעולם הבא וערב לעשירים וערת העשירים לבלות שאויל כלול'
 סופ' לבלות שאויל כסורו מקביל והמדור שהיה לו ולא כן יורה הישר' כי אע"פ
 ישרות העיר הנפוצה יורה נפגם קיימת לעד והעם ישר לב' אמרי ומ'א
 וזכר ישרים יאהב ואישר שיהיה מחובר מע' ישר לבי ומפ' סוכר הקריאה
 בא בשו' לבד' ולא בא עב קמ' חטף כעשית כמו שאכל בקר' להקל ומ'א
 ברטפ' מ'ס' והיה העקוב למישור ובקמ' מישור והקיבץ לרוך למישרו כי היין
 הטוב ישר ויערב לאדם י' וכן ידליך למישרים ומ'א ובשרה לב' והטעם
 הכבר כל פקודי כל ישרה המישרים אורחות מיושר על המחוקה ישר
 בערבה מסילה ללהיט קדוים אישר וישרים למטה מערבה ס' כענין יודין ^{כענין} משמנו וישרה
 והדמשון נקראת בחינת והשטת כענין ע'ה וכענין הוד' ס' הענין הנטלה הנענה
 על הוד' המסות וכבר אחר והיא בחינת הא' הפועל בקריאה שלא כענין יע'פ'
 יעצמו ישרו נדרד הישר להי' נדרד י'ה' העלמה המוש' הישר
 הקושה י'ה' לתלות עליו והקבוצ' בלשון ק' וכל הי' ברוד' למשכן ולחצי
 וכל הי' ברוד' וכל י' רוד' החצר בל' ס' י' רוד' פ' א' אחר מן הי' רוד' וכל הי' רוד' ^{כענין}
 י'ה' וי' רוד' המשכן היו קשורים במי' ר' ל' י' רוד' האויל והיו תקועים הי' רוד'
 בארץ בחנת המשכן כרי שלא רע' רוד' והי' רוד' וכן לקלע' החצר וכן נקרא
 הכל שמקל' ב' האויל הכ'ר לפ' י'ה' וכ'א כ'ה' הי' רוד' ע' הסמיכות א' ר' ר'
 הארץ וכבר פירשנו בשיר' ארץ ור' כל למנה וי'ה' לא הענין י'ה' ^{כענין}
 הי'ט ואין א' ה' אע"פ שאין ה' י'ה' הי'ט כלו אין ל' א' וזהו שאכל ^{כענין}
 אמורה' כללית ולא א' למטה י'ה' י'ה' מרעהו באר' ועש' י'ה' ומשוכ' ^{כענין}
 ופ' הפסוק א' החס' באמה כי הי' י'ה' ומשוכ' מרעהו שאי' י'ה' ויש
 לו ש' מעשיו בעולם הבא ודרך רשעים תעש' וא' תא' אחר שהצד' י'ה'
 י'ה'ו למ' אין הולכים בע' העולם בר'כו ל' ש' רוד' רשעים עלה בעולם הזה
 והוא תעש' אות' לאחיו דרך הרשעים ול'ה' רוד' הי' רוד' וכל' י'ה' כי וי'ה'
 לרואי השמש ויותר מהמה כ' הזהר באר' וי'ה' ל' שה' י'ה' כמו י'ה' ואע"פ
 י'ה' השכיות במשקל הזה מלש' בא' לו מלד' וכן ואת הי'ה' החרמ' וכן י'ה'
 ג'וב' והעם י'ה' שאת י'ה' ע' ומשקל' של י'ה' עשה ג'א'ה ועל הג'א'ה שמ'ה' ^{כענין}
 על העמים מי שר'גל לשנות הג'א'ה והוא כעש' נקודות ויש בחמ' נקודות גדול' י'ה'
 מוד' וכל' ר' וי'ה' כי גדול' י'ה' מאר' מאר' וי'ה' היות שם כחבריו וכן ע'ה'

משמנו וישרה

פ' ומשלים ג'א'ה

שכר זה קטן קטן שנים והוא היוטא כשש ורנשכ ושכר בתחם הד כן ייכר
 יעלים או מולים וכבר אחר וישכן עירופיהם כר עיניו ידוע מהן ענין
 הישיבה ממש ומתן ענין עבדה ואטם שהוא עמך על רגליו כמו אשר יושב
 ביתך וישב תחת הצלה והדומיה להם ומהם אריכות היות הארץ במקום
 שיהיה שם ומהם ענין העמידה והקייום ויעשה להגמיל אוהב ישי
 דרך ישר לפני איש יש מסור ונכסף ויש אשר יהיה הענין היש
 לכך ישר עם לבב ויאמר יש אדם יסוד ענינים אם ישר נא מיטלח דרכו
 כי החכמה והמעשה הטוב וההיחיד תושיה ייטמן לישרים הושיה והיוד למך
 והטועל לפי שהיא נמצאת לשלם כי כל הישיב יפסדו ויחזרו לדן והתורה והחכמה
 העמוד בשונה כל ימי עור ולא רעשינה ידיהם הושיה הן כלים וכל דבר
 שחשבו לעשות ונשח וישחק בקרבך שם כלים וישעך חזן לטו ועשיט
 והכנעתך ויהי למדע במעך והמעל ממנו שחי ונעמרה ענין
 הכעש ויא כי שרש לו שחה וישחק טועל ולא שם ומשפטו כלם ויפך ויתן
 להיות מזה השרש שחה ער יורה לרשע יסחה בשחחה ועוד נכתב בשרש
 שוח וכשרש יסחה ונשח מאישר ושיט לו המלך יושט המלך לא יי
 הרב וישלח דו ויקחה ואונשט ונשח והארמה לא רשע ורשע
 ארץ למטן רשע ארצה והכמות תשמנה והשם על פני הישיבון ליל
 ישיבון השו במדבר בישיבון דרך ואיפשר שיהיה מזה השרש ונשים על
 עת אדם לא ישים עליהם נשים כלם ייבד דלמה וכן אהזיל כולק ענין שמחה
 ונשח יסטה אז יטח לי וישט בישיב וישט שנת עולה ולא קייט ויחלוט
 שינת כי לא ישט אדם לא ייעט היוך מעמור בגעא ערה למה הישן הן אישט
 מעמולו לושון ויקץ כישן הן אפינעה ולב ער והשם ל תאהב שינה פן תודע
 יתן לידיו שינה הלקח המורה הא ידוקה שנת העבד שינת עולה וברלו
 סמכות הדיו אדם איתן שינה לעש וישעט נהייתה עליו והמעל הכבד והשטרו
 על כרפיה ידוע ונשח ואכלתה יא חדשיך עם ישעטי והמעל ממנו ונשטת
 ישן נושן ה' ישן מאד יישן של אשרך טשן של שלש שנים ירעט טושיה היא
 ידוע ונשח ייטת לישע עמך כי ירי ויר יש ביצרי ויש ער נשח ונשט
 אהתם בולק הדקדוק כי כל ישע וכל חפץ לא ייעמח כמירק הירד וכפאח
 וישח רבן לט ומה ויהי לי לישונה אמור לטש ישושך אע ובתספ יי
 ועל סף הטועל וישעטן תשושה הטרן תשושה למלכס ולף הישושה ותשושה
 ברוב ינען שוקר הסוכ לישושה וער טכרס ביירש שונע ואהזיל כי מזה הענין
 אדם בפירו להם שונע כי כבוד שהוא יוד המטה להן תשושה לחותן שהם יניע כח
 במים כח שחם נשם ינח יניע ור ויהיה שונע כן ישע בחסרון הפא ונחן כרל
 הדיס ישאולו שהוא רבו כול וחסר פא הטועל הכבד כי הושיעה הן משיח ויהי
 להם למושיע הושיע את עמך הושיעם לה ישעטן והשם מושיעך והקבוץ ה'ל
 לט ל למושיעך והמעל ישרל טשע כול עב נשע פלו פרמ כי הם הטועל עבר
 אין המלך נושע בחוב חיל קמץ כי הניח עמך וישעטת מאויביכם נוסעים
 בו להיכס ונשח ברשע שהם וישפה ונשח יברבם כשרש שחה

את אשר יטע
 סה כלם הושיע
 הענין הישיב
 נקראת המורה
 והחכמה

ולמטא הם שליט תבד העבודה על האנשים וכבוד לב פרעה ועניו ישיש כבוד
 מונקן ולא כבוד אונט משמות והפאר כבוד לב פרעה כמותי רבד יכבדו ממנו
 כי כבוד עליו ונלחן ונכרס כבוד יחד כי כבוד הרבב מיספר גדול וכבוד מאד
 בתל הסליו כבוד בארץ עפה עמך הכבוד הנה הנחל כבוד מאד לפשו לא היה
 בן ארבה פנוהו וידי משה כבדים כי כבוד ממך הדבר הנה ובממך כי כבוד
 פה וכבוד לשון אנו ומאז עש כבוד ען כשש נקודו והשם כבוד חכן וכבוד
 סגד ומאז והוא תאר כפלים ארומה ואת הכבודה לפניהם והוא רב ביון עש
 הדגש וכבוד כרבג הדומים לו בחלק הדקדוק רל מקטנה ושאר ממונים ומאז
 וינהגו ברבדות והפעל הכבוד את שליוג והכבודים ולא יצדו ה' שיהיה
 להם ממוין רב וכבוד ונשאר לכך להסבך להרבות עוד במלחמה הסכרית
 את לבן וכבוד פרעה את לבו ואונט הכבוד והכבוד את רבו ורבך אחר ולמה
 הכבדו את לבנה כאשר כבדו מצרים ותרונה והטבעל באין ההומות נכבד
 מיה כלום עך לא תהומות ועך לא מים חוללה וההתפעל התרנג כילק
 התבדרי בארבה מלשון מכברין את המטות מכברות נשלתמרה והם הישם
 שמכברין בהן את הבית ומפרשו עך מהן כבוד מהל כי חמדה דברך וייתאמת
 שבשדתט וכבוד עך עלן הצדה כי כנא דברך פי נרע נמד שיכנא איתג דברך
 ושני עך וכבוד עך כי כבוד אכברך מאד כי מכברי אכבר לקדוש ישראל מא
 מכוכר ונשלא נזכר טעלן ממנו ושומר הוכחת יכוכר ושומר ארעו יכוכר
 והטבעל מה נכבר היזם מלך ישראל כעל עבר כי הוא פתח והאיש נכבר הושל
 עומד כי הוא קמוין רביס ועבדים ונכבריהם ונכבריהם גבלי ברזל נכברות מדוכר
 כך פי משלות ומדות נכברות ידוכר כך והוא חסר המיתנאר כמן נידבר ארש
 קטנה קטנות או גדולות כי מיכן ליוס קטנה והדומי להם ועל תע רל העכ
 אכבר ואכבר ה בפרעה וההתפעל מכרובך וחסר להם והנשם את כר
 הכבוד הזה ואחר כבוד תקחט תע לו להיכס כבוד כלול שיהתכבוד
 בהחלותהם ובחירותיהם שמתהים לפען וכן נזים לו להי ישרל כבוד
 והן לו תורה ובחכלו רלו אול כבוד העבד והתהלה ט חנא כבוד לל יתעל
 והתאר כל כבודה בת מלך פטמה וישכר על משה כבודה שטתס כטובו כונו על
 הדגש וכבר כרבג והדומי להם בחלק הדקדוק ונדראות הנשמה השליונה כבוד
 לפי שהנא יכוד הסב הצוף ניקרו למשן ימיר כבוד נזיל כבודי וכבוד לעמ
 ישכן סלה על דין משל כי הנשמה לא בגליוה אכל היא על דרך מושל כמו
 דבקה לעפר נפשי ופי ואחר כבוד תקחט אלא כרמיה ביהתקך תנחט כלול רל
 ימי היער תנחט בעינתך ואחר כך ככבוד תנחט או ל הכבוד ופי אחר כבוד
 שלחט אחר כל העבודות הלה לכבוד ולגדולה שלחט כי הטנע בהם נוגננ כבבת
 עינו וותרת הכבוד יגד ילח חץ כבדן ידוע כבה כהתאמה ככו לל
 רבבה והטעל הכבוד ולא תבנה את ע ישראל נפשות כחה לל
 רבבה וכבן מה צמלה לא יוכלו לכבות את האהבה ידוע ככד נגנו
 בככל רגלו כשש נקרות כככלי ברזל הם שלשלאות שלכר אל ארץ

כלום סלע גדול שיש
 לה כבוד מאד וימעי
 כו פטמה ההולגה באר
 שיהיה עץ

לא השכן בעמי

פי יתר שאת ויתר עו תאר ומלא מה יתרון לאדם ומלא ומותר האדם מן הכחמה
 איין ומלא על כן יתרה עשה פי הממוון שקבץ ופקודת של הערכים ישאוק
 וכתבו המורה הא על כן יתרה עשה קמוון על משקל פועל הכבר הותר כג
 המורה פחז כמים ל תותר מי שלא נזכר פועלו מלא וכן החולה המורה השורה
 כולם ענין השבח והמילה ול אדום כח מזה השני יתר הרים מרעהו כלום משונה
 שבהרים ועד נבדג כשרש האר וענין השאר ואת הותר החרימו והשד
 יתר הגזס ועד המורה הטמן והטמן יתרה לשללים והטמל לא תתר מהם איש
 והטרי בטמן את המורה בטא לון ואם יתר מכישר המלואים לא יתר דבר
 והטעל הכבר אשר הותר הכרד הותר לו שריר כמעט ויותרו אנשים מכו
 כולם ענין השאר כוננו חזק על יתר הלא נשע יתרה כד שהם חושבים
 שהם נקשרים בעולם הזה ואת מתריהם ענינם חבלים אבל יתריהם לחיה
 ענינם שבעים פי מה טעם ליתר העשויים מפנין או מקצבם להיותם
 לחיה או יכשיה אבל לל על שבעים וכאמרים יתרה כי הם ענינם שבעים
 חבלים בעודם לחיה שינכלו לקטל אותם כי יתריהם פי יתר ידאת שהיה
 אוסר אותם בו כרח אותם ער שלא יראו ולא ישג מפני ואות ענה ויש מפרש
 הלא נשע יתרה כד על מיתרי הדוף אשר קוים העצבים בהם יאמ כי יתרה
 ויפריט ויאכרו כי יתריהם פי טק ענינם והרעה מיתרי כאשר יתרא מיתרי
 הקשר ויש מפרש מזה הותר כג המורה כלום הותר קשרים לפי שאם אנת
 אסיר שאם שיחיים מהמאמר ואת היוותר על הכבר הוא הטקד בלשו רכופ
 טרפשא ובלש איבריט ואם על הכבר פי טע הכבר כי מעט מהכבר היר
 נטל את היוותר

נשאלמה איות היווד
 נתחיל איות הקה

כאב ואת עט וכואב בהינת כואב אך כשרו עליו יאב והשד כי
 גדל הכאב ואתה היעקו מכאב לב ומלא אד יש מכאוב כמכאוב
 והפעל הכבר כי הוא יאב ויחבש וקוז מכאב ידוע האמר ההטלה וברל
 החלקה הטובה הבאיט בבענה ועל זה השני והטעם אך כשרו עליו יאב
 כלום שיטחית גוט כי אין המית כואב ומרדיש נפי עליו על ענינו כהד יש
 הכאות לב מריק נכחו כניס טריה ונכחה לכב למותר ועל כשתמיז
 חלכאים כי הם שתי מלות דל עשים והכאים וכאים בפלס דוים כליה וענינם
 ענין סאב ומדוה ככב טבב להייה ואת הככבים דוע ורמה המולך לרב ג
 גדולתו ומעלה לפונט דרך מיעקב ככד ככרה מאד להידי שם
 ומטאית כי כברה מאד והכבר המלחמה ל שאול יכברו כטו ולא
 דע כלום יהיה רכב או יהיה להם ממון רב וכבר כי הכט נייערון ולא יכן למון
 וכן והמלחי והכבר מאד בלב ימיד למען שמי יכבר פי אחיכס שונאים
 כלום ככרן עליט רכריו וכמטאית הם עליט והנא יהיה נראה ונעלה ונראה כשתח
 בשמחהכס והם יבועו וכן ולא נכבר עליך כלום ולא נראה עליך לטורר

תגור ועוד נפישת צמחיה הגר " ככוש ככוש אחת בן שנתו ככוש צמחיה
 ככושים ככוש שנה יוכבשה אחת כן שנה יתקף ככוש כי אם ככושיה
 אחת ברה שנתה כמירק יתקפץ שנתו ככשות היצן לברין ונקרא ככוש מן שנה
 כי הגדול מן שנה יקרא אילי כדד כירורי אש פי עיניו מהשרש הזה כד
 הקמח לא כלטה וכרה על שכמה והדגש לחסרון הכפל ידוע ועל ריר
 ההשלה וישמר כד על המבונע והוא רומז בו על הכרס שבקע ואומר על המבונע
 רמז על הקבר כמון שאמר ועוזן תגלגל ל הכור רל כמון שדרך הכר לחולך ל ה
 המבונע כי הוא מקומה כן מקום הארץ בקבר נשם הבזע כריסו כדד כמולך
 עתיד לכידור וכא כמול כדור ל ארץ רחבת ידים ועמסר ממנו כף ^{הדמ}
 הדמיון ופי כדור בטענה כדור והאימנס והוא שקורין כלונטא ופי רבי סעדיה זל
 כמולך עתיד לכידור על הגלגל ופי כגלגל העתיד לסבוב כלומר כלי הפסק ויש מפרשי
 כמשהו כמול שחוזק עתיד לכידור המלחמה כלומר לסבוב המלחמה כי אסוף גדוה
 כן תתקפו הכהלה לטען ומערכת המלחמה והמחנה הוא בסבוב והקף מכל יר
 וכן קורין בלעז למערכת המלחמה עורטאו וכן אם יבא המעגלה סובב במעגל
 לפי שהמחנה הוא עגול וכן וחתב כדור עלר ועמסר ממנו כף הדמיון ככדור ידוע
 בית השירות בבדור כהה לא כהה שנון ובהין שיש מראות ותבה מעס
 עיני לא כהה ולא ירוץ והתאר כהה הכצע והיא כהה תחת רוח כהה
 והוא קמץ קטן חמת קמץ גדול והיה משפטו כהות כפלים לוח שוא ראות רבור
 והשם אין כהה לשבך והפעל הכבד ולא כהה כבד וכן ומהרה כל רוחי והוא
 פועל עמך וירבן להיות פועל עובר מזה הכבד לא שאין מעגל מאשר מהדגוש
 להיות פועל בעת כי אם בחידק בלא אות צרופת מהר עמד להט כהן וכן מזה
 השרש ולא כהה כבד אלא טוב הוא שיהיה כהה העבד הוא מן כהות לבנות כאשר
 כתבנו ואעפ שאלת נגע לשון זכר אפסר שימצא בלשון נקבה נגע ירשת כי
 יהיה בארץ או השוכה תהיה ל הירשת וכן ופסדה כהה לא יכבדה פי פגרה
 הקדוה לכבוד לא יכבדה כמון שאה קנה רמזן לא ישבר כלום כלכר יהיו דברי
 ומבנות מלכותו בנות כי אפילו החלשים לא ידגשו בו ענין הכהה הוא הקמוט
 והעמוד וכשהקמט או השבר קרוב לרפואה יתקמט הכבד והפבו פשה הנגע
 ופי הענין הזה העטע כי ידוע הוא כי הקייני יתקמטו עיניהם ויכנסו בחוריהן
 לפי שיתקמטו יגרי העין כי יצבר עליו היוכבש ורחלש עליו הראות ופי וכדה
 כל רוח כי תעצר והקצר רוח ותחלש ופי לא יכהה ולא ירוץ לא יחלש ולא ישבר
 כלום לא ירבה מלשנות משפט לפי שאה קנה רמזן לא ישבר ופגמה כהה
 לא יכבדה ידמה כי היא רפה וחלש ולא יעשה משפט לפיכך אם לאמה ייבדו
 משפט ולא ירשע ולא יחלש בדבר המשפט ער ישיע לארץ משתנו ופי ול
 כהה כד לא עינר כהה ולא מנעם מלכת ברכיה הירע כהן הוא אשר
 כהן בבית אשר בנה שלמה וכתב לי ויכהן אשר כהן לכהן ^{כרה}
 ל אין הנין נוספת אך נוספת על הפועל שהוא הפועל והתאר מכנין הקול

כבוד פירשו בו שגראת הארץ כן לפי שהדגל נשתקעת ונעלמת בה מרוב העינים
שבה או הייתה חול וכן ארץ ארץ כבוד רמשתקעא כרעא כגויה כי כפלה
פי חמטון חול ככס ל מסילת שרה כובס שר האר למכבס וכן אמרו חז"ל
נשתמשו בתואר הזה הקל אשה"יר' להמוא כובס ופי שרה כובס יצאה
שהיו שוטרים שם הכובס בברייה לשמש וכן תי חקל מטעק קצריא והפעל
הכבר ככב בין לבושין וכבסתה בברייה ככסי מרעה לכן ככסע משעו
ושלא נזכר פועלו ממנו וככס שינת וטח ומקור מורכב מההפעל וממה
שלא נזכר מהנוסף אחרי הוככס את העני ירוע ככען וכוכע ישועה
ישועה בראשון וכוכע נחשת על ראשון מלשל ומלרע מן וכוכוב
תלו בכך כולל מן וכוכע והתיבן בכוכעס הוא כלי מן של הראש קמילן
בלען הכר הן ל כבד ולא מאס ככר מחלק ככר מאכר ימים ושאר
משע מזער לא ככר ואוריד כאכר יושבס הלף ננספת חוהמלה מורכבת
מן ככר ואכר וזה להגדלה ירוע ככרים לא חקר כשאון מים ככרים
והטס כרעסא מים יתן אכל למכביר כלומה לזה ענין כלס השואר והגדולה
הן בענין הכמות הן בענין האיכות והפעל הכבר ממנו לכלי דעת מילין ככען
כלומ ירבה ויגדיל כאשר טעם הכברה פי כנסה וכן כמזא ועשית לו מכבר
ככר העינים כר של צמר עינים וכן כמזקל אחר ניקח את המכבר ויעטור
כמים פי כרתרף יועטן צובא וכן הרף נבסהו בשמיכה והוא ככר עב וילך
מזמנו ככרת ארץ בענד ככרת ארץ לכוא אפרתה פירושנו בן מיל וכבר פירשתו
בשרש כרה כי רעה בן שהקף שימוש בן ולא שאריות מה שהיה ככר עקרר
שמו ככר היה לשולמים פי כי ככר רעה הלמים את מעשיך בכל מקום המלה
היא לשון עבר יא בלען ופי מה שהיה ככר הימים קדמונע עבשו הן ויש
מפגש בשכבר הימים הכאים כמה שהיה ככר ומה שהיה בימים הכאים
הכל נשכח זכרון הככיל ככען וככען אכע קלע פי וככען אוניכר
כאכע קלע חו יהיה פירושן וככען אשעי מלחמה אכע קלע הלום
הקולעים הנלחמים בעצומם ילכרו שלח יעלוכ יכבוש שטתתן ויכבושם
לעבריה ולשפחות ומלואו את הארץ וככענה הגם לכבוש את המלכה עמי
כבנת והנה חמטן מלמים לומים כוכבים אה בעטן ואת ככריתן והנבער
וככענה הארץ ויש מכנהיט עכנאות והכבר מכל הגוים אשר ככען כול
ענין הרדיה והרביעה בכח וענין וככען בנזכר לכסא מאחזים בשנת תקדורת
פי מדרגה וכן במעשה שלה ככען נאית ששן במעלות אכנים או ששעס
שהם זה כזה לא מעלה וחת ער מטעם והולך מהקרקע עד המקום שעולין
היו ענין כמזבח כבוא והיה חסור לשנות לן מעלות כמו יצאת ולא תעלה
במעלות על מזבחי והכבוש הנה של הכסא היה לעט המעלות סמוך לקרקע
והיו עולין ממנו למעלות ומלה מאחזים ל המעלות שהיו מאחזים בכסא וככעס
בן ענין אחר פיה הככען ענין הככען הנה שסורכין האבנע לסיד או שמיכה
שמיכה לין בן כלי החרס יקרה ככען ושמופן בן את הלחם במזבחה יקדו

ההרהר הרב ולמשן הרמות ברה להפחיד העמים ואיזול פי להכל נמו להאכיל
וכבר כהבנהו בשרש אכל ונרא מאד ומי יכלט מי יסבלט ומן הענין הזה
השרש הזה בהכפל הפא והלמד הנה השמים ושמי השמים לא יכליך כלום
לא חזיקך ולא יסבלך ונלאת כלל לחזיק ולסכול ומי יכלל ינס בנאו מי
יכל לחזיק ולסכול הנעבה לא יכלל החולה שעמדת במקום אחד לא יסבור
אותה ולא חזיקה רוח אים יכלל מחלח ורוח נבאה מי ישאנה כלום יוכר
נקל לסכול הוי הגוף מחלי העש ושם קרוב לזה והוא כלל את המלך וכלכל
לספק הדרך כמדת כל אחד ואחד ואיננו יוצא מהענין הראשון אבל הו
נכלל בו וכן יכלל דבריו במשנתו כלום שינראה במשפט ובנושר ובמדרה
ולא ירבה בדברים אופי דבריו עשיטן כלום שמסדר הוצאותיו ומבנותיו בדרי
ובמושפט ומהה שרש והענין נלכלי לא יאמר שוע ועוד נבבט בשרש
כל כן ויכונה ברחם אחד והנפשל נכון ועוב לא נכון לעשות נכון
השחר מוצאו לאין נכון פי למי שהמזון אינו נכון ומזומן לו והנה אמת
נכון הדבר כלום נכון לפי השרש באשר חקרה ושכתי לי א נכון פי עד נכון
כלום פי דבר נכון ואמת שתרשע לי את מקומו באמת נבט לליט שפטים
והבין מלכותו והפשל הכבר הכין לבן אל המקום אשר הכינתו הכינת והתקדשו
מי הכין לשורב צדו ויכית עד את המנה ועכנח טבח והכן לא יכין לדבר כן
כלום לא יכין הדבר ככין לדבר ביושר כמו שהיה אומל לן מוכעש ביה ושלח
נצב פועלו ממנו והזמן בחסד כסא פתח כי הוא פועל עבר מוסף לעכר מכת
הזין גם הוא למלך הזמן קמץ כי הוא פועל עומד וכבר אחר באשר כוון להשחית
כוננו חיש על הרב ומעשה ידע כוננה עלינו ומעשה ידעו כוננהו עד יכונן
וכונן לחקר אבות כלום כוון דעך לחקר ולדרוש הדברים ושלח נוכר
פועלו ממנו ועם התפעל ובהכונה יבונן כולם ענין הכנה ידוע והראר מזה
לא כן אמנם עושים כלום לא טוב לא כן אוחילה לפי אה כנס כלום נכונס
ואמרים כן כנה ילמד דוכרות כן מטה כט יוסף דוכרים ולא מיצאן להם
כן כלום במשכון שהין להם ופיה עגול מעשה כן כלום מעשה ישר וישתכרו
כשר אשר כן עשו פי המעשה הישר אשר עשו ונבחרתם לא כן לא כן ידברו
לא טוב כל יחזקו כן הרע לא יחזקו חוזק טוב וקרוב לענין לו כל כן שכמקרא
וישון כן החרטומים כמו שהין עושים הם יונשכיה כמו כן ימרוק כמו שהחזק
בלה כן ימרתן יושכיה ויכלו ט של כן לא נמתיה על כן מלא לב כט האות
אשר מלאו לבן לעשות כן וכאשר ישג אותם כן ירבה וכן יפרוץ כלום כלמה
שהין מעשה אותם כן היה רב ופוצץ יותר וכמה קראו להם כן הלכו מפניהם
וכא על מלה הנאת למר השירות לכן אט נאוס ו לכן ישכב עמך הלילה ויש
שדבש מהם באמת שהם החולת דברים ויש שפגש אותם כעבור זרה
ויש שדבגז עליו ביה השירות וכבן אבא ל המקל כלום וכזה שתתעט ותתקשו
דמים אבא למלך אשר לא כרת ואבטח ברחמי היתור וכבן ראיתי רשע

והוא כהן לא עליון וזה הכהן הנגשים לו אהרן הכהן אשר לו הכהנים והשם
כהנה כהנת שלם כלם ענין עבודה גדולה כי הכהנים היו עובדי השם
וראשי העדה וזה הכהנים הנגשים לו וזו אמת אומ' על כל אהרן כי אדם בבכורות
ט אז היתה בבגדי ישראל וכל עובד כהן וכן עובד על כלו כהן מדין דין אדמת
הכהנים לא קנה היה כהן לרוד עבדו ששע' לוין ובעצתו בראש מלך כי האות
העומן עובד לאוהבן בעמיתיו הנבואות וכן אהרן בקן לשלם כלום עבד השם
וראש ישראל על דבר שמה מלך צדק כמו שהכחן ראש לעד וכן ומיודעו וכהטו
וראשיו וכן מולך כהנע שולל ראשית וכן חבר כהנע וכן כהן פאר גדול
פצדו במלכוסים נאים וכן וכע' דוד כהנע היו וכן אמרו ברברי הימים במקומן
בע דוד הראשונע ליד המלך או' וכע' דוד כהנע היו שהם עובדי השם
וראשיו ויה' רברבון הו' אצל אכל למה שכל ברברי הימים במקומן ה' הראשון
הו' אמת כה' כה' אחר ו' עבדות כה' שמו אבותה' אע' שבעתה כה'
קריאתה' בנין ובכפל הכף אחר במכטא ההא ועשית לאהרן ולכטן ככה
אם ככה עשה שככה השבעתו ככה לזו תרע' את מעשה הלחם ויתכן ששרש
ככה כך והוא נוספת כמו אין אנה וכן כה' יעקב כן לשאר כל נכ' והמסונר
וככה קיבלו אותן ליה' כוונתה מלדע ואם כן הו' ששרש ככה כך היה רדיון
לכונתו ראשון כזה האות ואחריו ככה ככ' וכבר לא שאת כרבתה בסדר
שכל' ל' יונה ואע' שבין יותר מדרך הדקדוק כמו שכתב' י' יעקב כן לשאר
ועד כי ר'ל ששתמטן הדבה כזה הלשון כך בלא הוא כי טן השרש והעיקר יוב
המלה הזאת ענינה כמו כן ויש שענינה העה שיש כה' נגד אחי ואחיר בדרך
ינם כה' וכדרך ינם כה' עלטה ער כה' ועשהחנה ער כה' והנה לא שמעת ער כה'
ער עתה ויהי ער כה' וער כה' נשפטים התקשרו עבדים ורוח כן כן וכן כך
ול' יונה פ' איכנה ואיכנה מלות מורכבות מן אי' וכה' וכבר כרבת' אותה' בשירש
איר' כוה' כי מלך כמון אש לא תבוה ור'ל' לא תבוינה והשם מחית המכוה
ומא' טיה תמ' כניה ופ' מזה השבין והשרש כי תחת ינ' וכן ברברי
ר'ל אמ' רבה היין דאמר' איש' חליפי שומרא כנה ויהיה מן כנה בפלס די דוה
מן אר' ברי' טריח אף אז יהיה כמושמשן כל זה שסיפר המוק והתקפה יהיה להכ'
תחת יוהי' כוח ג' טן יריה' למהלי' כחי וראשית אונ' יבש כחרש כר'
כא' ל' אב' על כעבד הי' חיי האדם ליחת התולדת הקושית הכר'
המעמדת הגוף טנה הלחה בשש כח לפיכך אמ' יבש כחרש כחי' אם כחה
אכלתי בלא כסף בבחן רגע היס' ידוע' והאטקה והכח והלטה כא' ל' יונה כי
היא נקרא כערכ' חרדון והיא ממין הי'ב ור'ל שלמה כא' שקורין לוי'רדא
כול' וכל' בשליש פ' ומדר' והטעם הכבר לפיכך בת' כיל' פ' כך היה מדרתן
כלום כל כך היה מחזיק קטן מהכיל את השלה מחזיק כל כך כלומר
שלא היה מרבו גדולה לכל השולות והשלמים אשר לא יכול המיס לא מחזיקו
המיס לא יצאו מהס' כי הם עבדים מרבה להכיל פ' הכנס היא גדולה כמון
שאת העמק' והרחבה להכיל למשן כדק' פ' החרב הונחה להחזיק ולסכר

הוא כל אדם שאינו שלם תהיה לו המלוכה כזב הוא וזו היא האמנה גדולה
 והענין פן יוכיח בך ונבזבזת הן תחילתי נבזבז והשם שוא ודבר כזב ותל
 ודבר לי כזבים ויתעורר כזבנהד והשם בתוספת הוא לך חין תהיה לי כמו
 מכוב ופי תהיה לי כנגד השם ית כי היה מתרעב העבא על שהכתיבון ואם
 לו ונתתך לעיר מבצר והם מקללים ומכים אותך אמר תהיה לי כמקור
 מכוב וממיהו בתי מכניב לאכזב והוא דרך צמות כי מכוב שם שר כמו שאם
 וקליעה ומכניב ומרשה ואכזב הוא כזב פלימש בלעז והכבר עך אמונת
 לא יכוב אפי בדברים שאינן ערות כלום אפי בדברי הבאי לא יכוב לא איש
 א יכוב א תכוב בשפתוך אשר לא יכזבו מימיו ובלשונו יכזבו לו וכבר
 אחר אם לא איפה מי יכזב כלום שישים דברי כזב כולם ענין אחד ופי לא
 יכזבו ממין על דרך והרוש ימש בה פחש מעשה זית כזר לא מכור כ...
 יגדע מוסר מכניב פי מוסר אדם מכניב פי מוסר סמוך כי הוא כתיב
 וכן אמר מכת אויב מכניב המה לא ירחמו ורחמי רטעם מכניב והשם מכניביות
 חמה האכזביות הוא הפך הרחמנות כחד לא נבחר עשמי וכל דבר לא
 יבחר מן המולך והכבר לא כחזרה אמרי קדוש ולא כחרו מאבות פי
 ולא כחרו מה ששמעו מאבות א הבחר ממנו לא נבחר מאדע וכבר אחר
 יבחרטה תחת לשונו כלם ענין ההסתר והעלמה ופיפה ישרים נהחך
 נשמרו ונכרתו וישכן ערים נבחרות נבחרות מאין יושב ופי וישכן ערים
 נבחרות נבחרות מאין יושב ופי וישכן ערים שסופן להיות נבחרות והכבר
 והנבחרות לבו ונבחרים מגוי ואבחר את שלשת הרועים ברח אחד יבחר
 כל נבחר חיל ונגד נשר כלם ענין כריסה והסדה כחל החלף את שנתך
 פי תקנה שנת ככוחל והוא הסור וכן קורין לו בערבים כחול
 כחוש וכחש בערים כחש לו כחשונו פי כחש עב ימשו לי ותבמש שררה
 וההתפעל כחש עב ימשונו לי והתאר בעש כחשים והשם סבכונ
 כחש מלה ומכחש יספרו והקבוץ ובכחשיהם שרים כלם ענין כפירר
 וכזב ועל דרך ההנחלה כחש מעשה זית פי כזב הנחלה המיחלים לו ונדרוש
 ימש בה כלום יכזב הנחלה ובה מן ארבעה דסבדין כס וקורין בה על תי
 המסורה ועל ובשרי כחש משמן פי רזה וכן בדברי רזל בהמה כחשה והשם
 ויקס בו כחשי והענין יכחשו אויבך לך כלום שהיו כחשים נרלים ונכעשים
 לך וההתפעל כחש עב ימשונו לי או יהיה מענין הראשון כמו שכתבנו ופי
 שיכפרו על מה שעשו והרעו יכפרו ענה מרוב מקרא ויאמרו שלם עשו
 כי המלה הזאת חלקה ר יונה על פני רכס ופי רוכס בלשון אשכ וכן עשו
 רוב המפרשים והענין כי היא לשלם מלת עמד והנה אפרש לך מקיטבה
 והבין השאר פי עם קשה עורף הונח ושלחת כי יפי יזאמ הקב"ה דעה אגבי
 שולח לפטר א המר בו כי לא ישא לפגועם אמן משה רבנו ילך עו"י בקרבנו
 כי עם קשה עורף הונח ותמדים הם לחטוא ואם תשלח מלאך לפני הונח

ויתכן לפרש זה באמת והסם אבוא עך רבונטו כלום מקום מושבו שהיה
הנטון שם ומאז מסון לשבתך ובתוספת ההח המכונה האחת וישע את המכונות
פ' מושב הכזרות ובשורה והנח שם על מבונתה מקום מושבה ומאז ועל
השליכה בן מושל ובהכלע הסתר ברצו ואת כט נחשת מקום מושבו והשיב
על כנך מקום מושבך מקום שהיתה עון מתחילה ובהא הנקבה וכנה אשר
נטעה ימנך רל על ארץ ישראל על רוח מסון לשבתך עלמים מקדש וז כוננו
ידך ואם בן לשון טעיה כמו שמתחט ויטע אהלי אפרטו ועל שהמשילה
במזמור לצנן וכבר פירשו המלה כמו טעיה כמו שאם אחריו ועל בן אמרת
לך שהוא כמו בן פורת ונסף לעצמה טעיה למלכות השמים עשיט לה כוננס
להענינה עלמים ואת כיון פ' מיט מאכלים שהיו מבינים ומגשים למלכות
השמים ולעלמיהם ואולי קראם כוננס וכיון לכיון דעת ולכס עליהם לעשותם
ולקנטם היטב ועוד פירשו בן שהוא כוננס שבה נקרא כיון וכן נקרא כלשון פיס
היון ועשן דמותו לעברין ויה כוננס פירושם וכן תרף מטר בך כרדוט רבנן
בנות המלך הברגלות מעלים כרדוטין כנס וכנס פרעה בך כנס רוייה
כי כנס ביד ויין חמר מלא מסך גביעם מליאם יין וכנסות ידוע מנת
חלקי וכנס מנת כנסת הוא החלק ויא כי זה הלשון הוא על החלק הגדול את
הכנס ואת השלך ככנס חרבות שם ענה עמו לא נודע אצלינו ורשף כלקו
כלשן ואותו שקורין פלקו הוא נמצא ביישוב נערין בו בנ הארס שאר העופות
ואחר שאם הכנס ככנס חרבות דמה שהוא ענה מדברי כן מבור הבדול
כהתך כנסה כנך כור מיתרף לכסף וכור לזהב הוא הכלי שמותך
בן המורה את הזהב והכסף ועשירים לך כור חטים הכור הוא החומר
והוא ל סאין מכורופך ומולודותך בחלם ובשורה הכף בארץ מכורופך
פי מגרופך וכן עך ארץ מכורופה כונש עבר מלך הכנשי ותרף ינטן
עברא ומלכא ירדיון ולפי דעתי הכנשי שכל הטבר כלום שהיה
כנשי שהיה עבר מלך ירח הכנשי הכנשיים והלובים ובחראות היוך הלא
ככנ כנשיים אהב לי בנ ישראל הם ככנ כנש כן חד ופי חלא ככנ כנשיים על
דוך היהכר כשי ערו כלום כמו שהכנשי לא ישתנה ערו כן אהב לא השתנתה
ולא שבתה ממעשיכס הרעים וכן לזה העבין נקרא שאול כונש ככו עכר
על דברי כונש כן ימנע כ לא שנתנה לבו משענת דוך אע"פ שהיה אולם שונכ
בגדוד כ לא ארע לך ער על אודות האשה הכנשית לפי שהיתה מדיינית
נקרא כן והכנשיים והמדיינים והישמעאליים כולם אחרים ונזכרם יחר
כמו שאם והנה ארחה ישמעאליים ואחר כן אה והמרעט מכרן אה וכן
במלחמת גרעון עך מדיין אה כי ישמעאל הם ורברורע על משה על שלקח
אשה ממדיינים והוא משתרר עליהם ואם שתרר על העבאיה הלא ג
בנ דבר כנב כל הארס כונכ ופי הססוק האמנה כי אדבר האמנה גדולה
היתה לי כי פייט מדבר כאשר עשת כלום כשהיית בעני כרח וכשהיית
בחפזי הית אולם כל הארס כונכ אפי כונמ שהיית נחפז וענ מאך היידי

בו מיד המיד ובמהו כיווים ענייה ויין חמשה מימין וחמשה משמאל לרחייה
 בהם את משעה העלה יח"צ שנה כו"ז ואותו כלי אחר והוא דומה כעין אותו
 הכלי שקורין קונקא אבל אורו של מרחץ היו לו חיות שיניצאיה מהם המי
 כשהיו רוחצין נטע את ידיהן ואת רגליהן שם ממנו ולא ביעונו ואם ר"ל כי בבת
 צחקה היה בהן רוחץ חנו ידיו ורגליו הא כיצד מנחידן היטות על גבי רגלי
 הימנית ואת רגלו השמאלית על גבי ידיו השמאלית ורוחץ בבה אית כפיור חמש
 בעצם כי לפיך אש נגור וכדוים כדוים הוא מקום שפיתת שני קדרות לכר
 נקרא כלשון טעם והמלה בגזרה ממלת כפיור אש בעצם לפי שמדליקין בו
 האש המיר לבשל נקרא כן כלל כליה יתו תאר ר"ל שכולה יפה מכלל
 יופי שם ר"ל שציון מכלל יופי שהיא יופי לכל הארצות ומ"א לבוש
 מכלול בחלם ובשורה המה רופאך במכלולים והפעל ממנו הללו יפך ומזה
 הענין נגזר אהבה כלולותך כלה קשורה כי האשה בימי חוסנה כל יופיה וכל
 הכשיותה אין הם ונקרא אחר חופרה כלה לחמורה ולהיה כל ימי חופרה
 ישהיה חתן באמת כמו שפירשתינו בשרשיו והפעל שלא נזכר פועלו בהדיל
 פ"א ובני ישראל המסדרו וכלכלו פי עמט נהיו בהם כלם כמו שהיו במלחמה
 הראשונה שבטת לפס כי לא נקרא מהם אש במלחמה ואליליה כליל יחלק
 כלם יכוח אותה כלל הקטר פי כלה הקטר וכליל על מוכרך העולה זהו
 כולה שרפת כליל פי עשן שרפת עיר וכן כל שקלה כליל ל"ו להך וכן דומה
 התרגו צמד וכן כליל תבלת שכולו תבלת כל פעל ה למעשה וכל זה אישג
 שנה לי נחמו כל בכל מקום מלת כל מזה השרש היו והיא חסרת הכפל וחבורו
 לכנויים יוכיח באמרך כולו כולך כלי כולם כרעש לחסוך אות הכפל וכא כטי
 הנפרים בהו מ"ס וכליל על כקוצ מונך כולהם יס כטי הנפרים בהו כן
 קצב אחת לכולה והיא מלת כולה הפרעים ופעמי יס על דרך הפלגה
 הרבני כמו וכל החיץ באו מצרימה וכל טוב אדט כדו וכל טוב רמשך והרומים
 להם וליש אין כל פי מצומה וכן אין לשפתוך כל בבת לא העשה כל מלא
 מלאכה כל חלב וכל רם לא האכלו עפשט יבשה אין כל כי לא במות יקח
 הכל ור"ל במקומות לו אפי אחר מהכל כלל כלל שמים מעל והארץ
 כלמה יכולה כלוא ולוא אצא ארט משה כללם לא תבליד רחמך
 הנה שפה לא אכלו והפעל ויכלא הפשט ויכלא העם מהבוא כי נרמז
 אותה ל בית הכלא כי אותם עשו לבית הכלא מבית כלל בשש נקודות ארת
 בגרי כללם ובבת כללים החבאו ומ"א ולא נטע אותם ל בית הכלא ויורשו
 אותם מבית הכלוא ומ"א נגזר ממכלה יצאן ההא פבורת סף וחבורו יוכיח
 ממכלאות יצאן כלם ענין מטעה נעצרה ופי ממכלה יצאן מקום שהיטון
 נעצרות שם בגוך הגדרות אשר סביב למקום ההוא שלא יוכל לצאת היצאן
 לא דרך הפתח מנדרה כלטען ובגד כללים פי מעורב יצא נפשותם לחן
 תצדע כרמך כללים שט מיט זרעים חרשן ורגן שרך לא תצדע כללים
 שט מיט זרעים וכן הרכבת האילן בכללן כלל הראש כלב אעבי לא יחרץ

לא ישא לפשעו נהיה כרצו כלים אבל צריך ענה שיהיה עמו ואם יחטאו
לד וסלחה לשגט ולחטאיהם כי תעריש את הכנעני כי רכב ברזל לו כי חזק
הוא כי לפיך צריך שתעריש את הכנעני הזה לפי שהוא חזק ורכב ברזל לו ואם
לא תעריש את הזיק לך שכוונתו אצלך יהיה לצניעם בצורך שכל את ידיו כי
מעשה הבכור על נטן את ידיו בהשכל וחכמה כי מעשה היה הבכור והיה רץ
לתת ימיו על ראשו אם לא ששכל והבין כרוח הקדש כי הקטן גדל ממנו וזה
טעם שכל כי מעשה הבכור כי אם היה משיב ימיו על ראש מעשה לא היה
שכל בזה אם כמעט העודי והנה הוזהר לך הדרך במקרה אזהרה שמופיע
כי במקום אע"פ ורע והבין לשאודים והכלל לך אע"פ כי הוא במלת והם ריב
כמו כי יחטא כי יחטאו אותך לי וסלחה לפי שיהטאו ונב יזין לבדה כי טע
עם מלת אם כמו כן ויש מהם למעט והם חרוב כי אם ל הניקוד כי אם
ענתהם כעונוטן כע כי אם תבטי בעת ופעמי עת הוא הכי אחי אתר
והוא פעמים לאמתת הדבר וכן כדו יאוי הכי קרא שמו יעבד מן השלש
הכי עבד כיר יראו שנו כירו כדו אידו טעה ככירון אשר כירך הוא הרוח
שכן הנס וט ויזע וינחק לרעש כירון ואיפשר שהיה זה לרומח לברו
בלא הנס כי להב חנה ולהב כירון אבל כירון נחשת כן כתיב אינו רומח כי
הוא כלי מגן לכרעץ ואם כן הרגו ומיטמא רמטא קשת וכירון יחזיקו וזמן
בו הרגו קשת ורגסין כול ולכילי לא יאמר טועם בחירך וכנעדי וכילי
כילי רעש והיור יור היה כירך מוכיח ארס אחרי הוא ההיכל לבנו כילי
כנען השוע יור מהנריב וכילי טוב מהנבל ולפי דעת כי מלת כילי נגזרה
מענין נבל בשליש וישרשן ולפיכך נקרא כילי שהוא טעה עניט ומניחא הו
הינעוהו במדה קטנה שלא יתר כלום וכילי כלז רעש שם הנלות האחד
מחט כל כפלס גל בן ולרעש כלים לל כי המרות שלו רעש הם כי המרה
הקטנה והשנה טובה ברוב הרברים אבל במדות הכילי הם בכל הרברים
כי לא ינסף דבר על המדה והקטנה לא נמנעת כיתו ולא במין רברי
הטעם ונעט ירה נבל אשר יניח ונער טרשט כנזרש כלה בענין רלי כלים
כיס כסיל וכמה כתיב יונה כי הוא חבור הכוכבי הען בערב לתירא והנה
ל אברהם אע"פ כי הקדמוטת אמרו כי כמה הם שבעה כוכבים והם
בסוף מזל טלה והנחיס הם ששה וכת כי הענן בעטו שהוא כוכב אחר
והוא כוכב גדול קרא שין השור הימלי וכסיל הוא כוכב גדול הוא לכ מזל
עקרב התקשר מערנות כימה ארזל כימה יש כי טע גדולה ומקטרא לחרי
וכסיל יש בו חמות גדולה ומכבשמו לפיר ולפיכך אם בו ומושפות הסיר
הטעם שהוא מסמח ומניחא והנע עמד לבארו עור פשר קשר כיס
כיס אחר יהיה לכלט ומעשה כל אכט כס לא יהיה לך כפסך אכן
ואכן גדולה וקטנה כוף ובמגפס עלו חורי עפר וכיס תרז סלע
כירז כיר כיר כיר נחשת כלי שהיה בו מיד תמיד וכמהו והנה
כפיר או ברור אבל הוא כלי שהיו רוחניו בו הנער ולא שהיה

לוי להיט הוחזק
והסלחה נח
עליו ולסלח
לע עכ כ
כשעיה

ט בעבור שיש להם כח בתאוות המשגל מטעמן נבסמה וגם כלתה ועל דרך
 ההשקלה עם חלב כליות חטה כי החטה רומי לכליות ומען השמש הזה כל כלי
 יוצר עליך מים חיים ל כל וס כליר לא הרץ וכלים מכלים שונם והדומים
 להם כלי קטן מרלי האגטת ועל כל כלי העבליה תי כל תשמשי הקטן כלום
 שמשמשין בהן הקטטע וט טעם מרלי האגטת בממיות לפי שיש מכל כלי
 התקראים אגטת כלים שונם אלו מלן וכן כלי העבליה וכן כלי העבליה וית
 מכלי האגטת מכהטא לטשי איפורא וער בט כלים אחר וכן מזה כרלי
 רעים אמר כי הכלי מרנהן חסרים ורעים אין יעיר לול כי הוא רע הרערת
 לתה משלי לא אפי טשימכור ימטר במקרה רשע וחסרה ומשתמשין בו בכל
 המלאכה איש וכלי כל כל ברזל והדומי להם ומשתמשין בהן שר בטג וכוונת
 השמשיה הבית כל כלי אשר תשב וכן כל אשר תשב וכן ככלה תערה כליה
 כלום תערה כליה בגדיה ותכשיטיה ורזל שאמשין בכגדים במקומות רבים
 באמרים מבאין כלים מבית האויבן כגון ט וכסה מכית הכרד וכוונת
 הרבה ומאז הוא מכלות זהב פי כלי זהב והמלם בן טוספת כלח תטא בכל
 אלי קבר הטף כסגול עלימו אבר פלח הקף בקמץ והוא עת הזקנה
 כלם ל ישנכרד נכלם נכלמים מאר הלא תכלם שבער ימים מאנת
 הכלם כושו והכלם מורכיהם והשם כסחה כלמה פט כלמית עולם
 לא השכה והקבוץ מהלמות ורוק ומא והלמות עולם אשר לא תשכר בשוק
 והפעל הכבר פי הכלימו אבו וכסגול ולא הכלמטס ובלטע ואין מכלים
 ואין מכלים רבר בארץ גס הכלם לא ידעו פי לא הרגשו בהכלמה שיכלימית
 אדם ברוע מששיהם ושלא נוכר פועלו כושו והכלמו וחמו ראשם ולא הכלימו
 פלס ענין כלמה ידוע והוא זהר מן הכשת כמו טאם כשו וגם נכלמט בט
 בשתי וגם נכלמתי ועוד ט כלמה לעולם מדרך גמאי והכשת פעמי הדרך
 השבת מיצר העטה כלף בכשיל וכלמות הלומין והוא בשקל והוא בשקל
 ולמות סבב האחר מהם לם פלף הוא כלי שמשברין ומסרתין ב
 האכטס מייל בלעף כמזה כמהלך בשירי פי ישחוק והמהלך כמד עיל
 וכמו פי ט רבות קל זה רפוס שלבית הדת כמך על כוסן

יוסב הוא הטף קומין בלעף כמכט זהב וכסף משמיות ודומה לו בלשון
 אדמי ואשר לא ערה ורללז כמון ליה כמס הלא הוא כמוס עמדי פי גטז
 עמדי כמור פי נבמרו רחמיין ס אחין יחד נבמרו טחומי פי ט
 טגלגלו והמו כמבג או פי טחממו ויהי קרוב לענין שרע כהטר
 נבמרו טפי טחרו ומזה נקראו הכומרים והשבות את הכומרים וכמרי
 עלין יצלו ומרצ רץ ארמת הכהנים לחוד ארע כומריא והם שכדי נגו לוכשי
 שחורים ועף כמא מסמר ופי אחר יפלו בכמדין רשעים ומא נמרשי
 מכמורת ומא ויאספמו במכמרת הם הרסות שיערין כן וישו כן
 חרעומים המלה הזאת כמבהיה במדש כון וכן כמבהי טס וכנה אשר
 טעה ימיעך והיה לכתם היה כמס והעבר מיעטיו כדברי קל בה

כלב לשוננו בשש נקודות והכלב עמי נביא ידוע כלוב קיץ כי סל ידומה לן
כמלוב מלא עוף והוא כלי עשוי משבטים מעשה טובה שמקדלן שם הענ
העופות והוא כלב ומיחס ל כלב כלובו מהשפחה כלב היה וכן ה' מרכיב
כלב כלה כי לא כלו רחמיו כלו עיני מחול עיני כלו לישועתך ואתה בני
יעקב לא כליתם וכלות להם והוא תמיד והאחר ממנו כי כלה ונחריעה
כי כלה ונחריעה יחדיו הולם כליון כד הקמח לא הכלה בקמח ומשפטו בסגול
מחרב וברעב ער כלותם והשם כלה אתה ענשה עשו כלה ומלא מליץ חרוץ
והכבר ולא כלית את ישראל במה להיו והכל כמי כלית בנידי ואכל אותם
ביתו והכל היוטע משל פן אמרך בדרך משפטו אמרך בבגה הכה ודגש הלוח
מכלות עיני ועיני למנה אכלה ער כליתם ועבת בלף לכלוא הפשע ולהתע
החטאת ענין כלים והדומים להם ענין כליון והנחמה ויש בענין השלמה
והוא בענין קרוב כלה הבית לכל דברים כלוא נשלה הבית ויכלו באפס
תקוה ותכלית שבע שבע השבע ככלות כחיל הנזכר זמן השלמת כר
והוא עת הזקנה ורבל כל עבודת המשכן והשם בשלחו כלה יצרש יצרש
אתכם מזה כשישלחם בהשלמת כלכם ישלח כם שלא יסארו אחד וכתום
הא לכל תבלה דמית קץ כלוא לכל השלמת הדברים דמית קץ אבל מיתו
רחבה מאד ואין לה קץ והאום כי תבלה מצויה וכל בשליש על משקל
מתגרת עשה כזה ובוה כי שניה מנתי הלמד על ררך הרקדוק וער פל רחב
מיתותך מאד על מיתת הלב אבל מיתת הנוף יש להם קץ וזה הפ' הוא
האמה ומלא תבלית שעה שעותיה ולכל תבלית הוא חוקר והפעל הכבר
יכל להים בום השבע ורבל להשקות ויכן שלמה את הבית ויכלהו בום
כלות מיתה כי תבלה לעשר בבלות מחטא יכלהו ימיהם בעוב ושל
נזכר בשל מיתו כלו תבלות דוד כן ישי רבו דעות המפרשים וכל דעת ה'
זה המזמור היז כל תבלות ואעפ שלא סגנו כנוף חולי היה דענו לכלות
כסרו בספר המעלות וההלולים כי אין המזמורים מסודרים על סדר המעשים
הלא רמיה מזמור בברחו מכת אכשלים ואחריו כמה מזמורים ערס מעשה
אכשלים ובזה המזמור המכל על שלמה שבען מלכותו וזה היה הער
זקנתו כשהקים נחמה למלך ואחר זה לא קרה אורו דבר שידבר עליו ובוה
כלו דבריו ורבלותיו ועף כלתה להשוטת עמי נבחרה וגם כלתה עמי ו'
והפעל הכבר ורבל דוד המלך ורבל עש דוד והחכם ר' אברהם אטע' פועל יניא
והוא אומ' אם על אכשלים שיהיה מתיחה ל דוד ער דע לציאת ממקומו ל כגון
ולא חכמה הנה כמע אשר ילדה אותה ללוי ואותו ילדה אחר אכשלים עשע
והדומי להם ענין תמיד וחשק ועף והוא בענין בלא לף מכל ארח רע כלאת
רצלי כלא בלף וקרא ככעלי ההא ואת בעהם כלו מן הבית לא כלה מן
אשר בלתי היום מבוא ברמז כולם לשון משנה וענינה ואפשר להיות מזה
הענין מקרב חקך כלה כלוא מעידך וימך מקרב חקך והנחמה לנקוד
תקמה באויב ומן השירש הזה ואת שתי הכלית והוא ידוע ויא כי תקראו

תבלה

המכס לקחת מכס באמריס היה עובר על בנת המכס ונולד זה הדבר על שמרוב שא
שמושה בן קבט המוס שרשית וקראו ללקוח המכס מוכסן באמריס אין כור לין ו
מחבת המוכס' כמו שקבט רחלה וה'ן רחמה וואס מתחיל מרחילין הורס תרומה
כסא כבוד וישב שלמה על כסא ו' כלום למשפט כי המשפט ללהים
הוא היושב על כסאן השמים כסא ונבטב כסא ש' מעלה לכה וראש
עגול לכה מאוח כסא ופ' כי הקלה טאוח כסא כי השמים נקראים כסא כלום
כי בכוחו יעמדו ויפרש עליהם עננו והקבוצ כלשון נקבות כסאוח למשפט כסאוח
לכה רוד ונבל חלק ממלה על כס' כי היא מלה אחת הסמך כסאוח והענין ידוע
הוא ליום הכסא יבוא ביתו זמן וכן כסא ליום חגט והוא המורה לק' והוא כשש נקודות
והוא רחמה למה שאוח הערב כסא למה לטוף החורש ואלו אותם ג' כן על אחר המוש
יהיה עשט ליום הכסא יבוא ביתו לזה אחרון מן החורש ויהיה ענין כסא ליום חגט
בראש החג כענין מה שאמ' הסט' והקערה בחצרות על שלוחיכס ועל זכדי שלחייכס
כלום שהתקיעה תהיה אחר הקדמת העולה לא מפני שאמ' חקע כחדש עופר כסא
ליום חגט והיה אחרון בחדש משנחף לקל ראש חדש כגד שדנא ראש חדש השביעי
באחרון לזה חגט כי אין לנו ראש חדש ומנער וולטו וחלמד כל יום חגט במקום בית
כאשר בארתי כסא אדם ערוס כוסה רשת וכוסה קלון ערוס והשם כסא ער
כסא לאכדון על ארבע כנפות כסאוח ועל ועשית מכסה
החש ומו' ואין לחיל והתעבט ונקדון היענין ותהכס תבסה שנאה במשאון הראוני תבסה והל
והנעטל כהמון גליו טכסיה לכל הכסות והכבוד כסה הענין ועט לא כסיה חליך
כסיה בחירך ופ' הפסוק היעלע ו' מאויב כי לא גלית ריב לבע אדם כי שוא תשוער
אדם לא כסיה מהם ואלך לכבוד גלית וזה טעם לך כסיה לך עקרה כסיה
ובמכסה כג אדם ובעיר בלית כסיה עליו את תמוס וכסיה בכבוד שמים וכס
הענין שמש כענין חכסט והוקל תהומות כסיומן אשר תבסה כה ותקח את כגד
רקמות ותבס' ופ' ותב' כס' אז יסמך על הכננייס בדרך לכישה לטעם הכהן
לכס כגדך וערוס כסה כגד כגד כי תראה ערוס וכסיה והשם ולמכסה ערבי
כמו כסותו והוא בפלס מלא על כל גרוחו שהוא שם תאר כמו מלא ושלם נוכח
פועל מחט כסן הריס ילה וכחשך שמו יכסה כסח ערופה באש כסחה קונים
כסותים והוא לנקבה ותה' נבלה כסחה כסל הכסיל חונק את ידיו והכסיל
שנין כרייה ור' לא וזמר לא תבסח כסל הכסיל חונק את ידיו והכסיל
בחוץ הולך ורבעל הקל ממנו ובאחר בערו ניכסלו והשם זה דרכו
כסל למו כשש נקודות ומו' אשר כסלות הזמיה ומא' ו' יסוב לכסלה ידוע ומו'
יש מן גלויים כסלם אס שמים זהב כסלי כ' ו' היה ככסלך עושר קוט כסלו קלא
ידוען כסלך ענין הכעיון והתקווה ופ' סעריה מזה הענין עוברש הולך
בבמותן וכן כשטה הפסוק כחלק השליש מן הספר אמ' והוא עשיר במקום שאמר
הנה והוא כסל עש כסיל וכימה סכר ינה כי הוא כוכב צחל עקרא בשכ' נהל והל
והכוכבים המוכתרים ל' נקראים נל שמו כסלים כי כוכבי השמים וכסיליהם
וכן עורא ש' שהם שני כוכבים כשט הסרעס ונקרא אחר מהם כסיל והוא האדום
ההודג הגמלי' אס ראוחו וטעם וכסיליהם קרוב מקורה על הכסלים אז מוטכות
כסיל תפתח פידשתיו כגדש כמה וילע פמה עלי כסיל אשר על הכסלים ידוע

הקבה החורג כנה בשבת אבל ומה הנעז היא של כלל המין כנה כי ל...
דעה אכנה אכנה ולא ירענו ולא ארם לא אכנה שטיע
והעלמות השם דרך כבוד אה לא יהיה לאיוב לא אכנה שמך ולא אעלימנו
אם אהה רטע לא אשא פניך וכמה ישראל יכנה פי כנה שמו ויאמר כי ישראל
הוא ופי אכנה ולא ירענו אה ואקרא בשמך אמר קראתך בשמך והוא כורש
וקראתך כלו שמך לא בביתו והוא מלך או משיח עד שלא ירענו כי את הטרף
לך כח בעבור ישראל שהרענו מבלות בכל וכן אה רזל לשמות הקלה שכן שמות
ההוא בכל הכתיב חייב כנס כנסת לי גם כסף והם כנס סגד מי היס לך
כנס את כל היהודים ועת כנס אכנה לכנס את הקריה והפעל הככר
וכנסת על ארמונה נרחי ישראל יכנס וההתפעל והמסכה סרה כהתכנס כלם
א ענין אספה ומה קראו למקום בית תפלה בית הכנסת לפי שגאספים שם לתפלה
מכנס כר מכנס פגות דוע וקראו מכנסים בלשון שנים והוא כקר אחר לפי
שיש לו שתי כנסות כנע הדיא כי נענע אחאב ויכנע אחאב מדין מפני
בני ישראל בהכנע אבן ובהכנעו שב מפני ממט אה וי והככר והכנעני
אה כל אויבך הוא יכנע והוא שמירס ויכנעו להים ביום ההוא ויכנע בעמל
לכד וישי אספ מגרין כנעך טלס ענין השפלה ופי אספי מהשולס ההכנעה
שהיית שונה להם כי את עבודה לשבת בסימור וענין אספי כנעין אספי כנעין
כרו מאזכ מרמה ויבאו ל ארץ כנען רובלים שם היטן עספת והוא נהנה לכנע
ולרעב התראן וירא שם יהודה כר איש כנעני חתהו בין כנענים וכא כנעני כנע
כנענה נכר יד ארץ פי מחרה סוחרים ויש לברש מזה אספי מארץ כנען וכן אה
התרגל כנעני מארשא סוחרבך וכן הבן מזה כי כל עה כנען כלום הששירים בער
הסחורה כמו שאם עילי כסף וכן לא יהיה עד כנעני סוחר כלום רבים יהיו המקוריים
כלים לבר המקדש עד שלא יצרכו לסוחר שימכור להם ואחיל כל כנעני ממש מגני
כנען לפי שהיו חוטבי עצים ושואבי מים כנענים והם החוים שנתעב הונע חוטבי
עצים ושואבי מים כי את מדרול האומות בנח לבת המקדש כמו שאם נגד מהם
וקח לכהנים ללויים כנה כל בעל כנה כל ימור כל טף פי כל בעל כנה כנה רעם
בעלמה ולהנה כנפים כנעני החסדה ירש כנעני כנפי ינה נחפה בכסף ירוע
ועל דרך ההשלה אשר באה לחסות כנעני כלום להסתפק על ישיה הכנה על ארבע
כנפי כסות ונעב כנעני הלוח קיט הכנעני מלמנה נקרא כנה וכן מכנה הוא
הארץ לאחוז בכנעני הארץ בקעות הארץ אשא כנעני שחר כלום אה אלה לקניה
המזרח ומרשא בכנעני כלום רימה פרישת האור לפרשת הכנה ועל כנה שיקון
משוחם על פרישת שיקון יהא ארם משוחם והמה ולא יכנה שור אה מזריך
לא יער ומה ולא יער ורובה בלשון רזל שקורין לאספות השם וענדות כנעניא
ויש מפרשו לא ירחק כלום לא יהיה בכנה הארץ וכבר פירשתי כנעני כנעני ירה
כנר כנר ועוב ויה לאכל כיטרי והקבוצ לקול כיטריך לא ישמע שור וכלם
וכלשון נקמת וכנענות וכנעלים תליט כנענות דוע כנס הבון
על השם והשם במקמת נפשות אה מכנסת הערכ ומה ויה
לוי כלום ענין העמדת מנין ונקרא המכס מנין על שם מנין לפי שחקח

רגלי וקל כף היד לפ שהענד שנבטט שנה היך טוף ויש מפרשי כי עק
 נקרא לפ שהכשר שסביב ענה הקולית הענד העלינה ששורה כעין כף וכן
 כף עשורה זהב כסית זהב והיא הכיך והיא כמטה " כפה מין כסית
 יסודות פי ישכך האף ויטהו ורומה לו בדברי רז"ל כופין את רסל לפע
 האפסודים שיעלו ושיררו מענה ענין הספיה הוא שפע סל למעה ונבול
 למעלה יג' יחודה הביא בזה השיריש אכף ללה פוריה ורז"ל מצאו בפתרון
 קמין רז"ל שנתמטו בזה השיריש הרבה בענין ההפך באמרי כופין אפריט
 ער שימי רוצה אפ' וזולת זה הרבה ויענין יספה אף מימי יתר דרוב ליה הענין
 והענין ששני כופין אוח ויענין כופין את הסל קרובים " כפול ויחלה ארית
 הידיעה רכובע יהיה כפול והעפעל ותבטל חרב של שפה והס' כפול
 רסנומי יבוא גושט נקורות כפלים בכל העמדה מערה המכפלה מערה
 לפעם ממערה " כפן כפנה שרמיה עליה חספה והוא הפוך מן הרומה
 לו כרבי רז"ל שקורין לאסיפת העד כינותא לשוד הכסן השיריש
 הרף רעב ספא ואזול פי היטב והוא חסרון הכיס סלום אסיפת המעות ביה
 שהמעוית ביוקר כ מה עירר לזכור רעב מה סעבלי והלא זכרט ברוש כולד
 ברעב פרך מחות כפס וכפס מעין ענה אס עמה אוחו למה שיאמר
 רז"ל כפס הוא מהענין אכן שזכר בפסוק זלענין הכסוק דמה
 כי הוא מענין העין כי כפר זכר כי אכן מקר הוצע וכן ל' ושפא מנו מרשא
 שגלה רל חתיכה מהקורה כפר וכפרת אורה מביה ומחויז בכפר
 והוא שקורין לו כפרת כפר והוא כמו חמר ויש מפרשי זפרת
 מדברי רז"ל כופרא ומה נקראת כפרת ושעיות כפרת לפי שיהיה מכסה על
 הארון כי אמר אכפרה פני פ' אסר בעשו לא הכול ספרה פ' להסירה ולבטלה
 ואיש חסד יכתיבה פי יסירה ושלא נזכר חיעלו וכפר בריתבס את מור
 כלום יוסר ויבטל והשם איש כופר עשו פ' הסרת עון ראוי כלומר
 פריזטן אס כפר יושיע עליו ונתתי כפרך מזריים וענין הכפרה כמו כן
 מזה הענין והוא הסרת העונות וכן רז"ל מזבח מזיד מכפר ומקחיין הייט
 מניח הייט מכפר ומהדר מניח גורות מכפר עונות ונתיבה הס לשון הסרה
 כי מניח מן ולא יזק החשן וכן שמשו הס כזה הלשון בלשון הסרה בהרבה
 מקומות באמרי הכפר ליה כבליתא דרסא כלום מסר עמיט ומעביד
 בבגד קטה שיקיט בו אולי אכפרה בער חטאתבס וזכר אהרן פ' כתיבה
 הדם על קרנת המזבח יסיר עונות ישראל שירעה לפס המקודס לכפר על
 עשיותבס כפר לנצרך ישראל ושלא נזכר כנעלו מהס אשר כופר וזכה
 והארץ לא יכופר וההפגול אס יבפר ען בת עלי ועס העגיל ועמד
 להס הדם משפטו נעבבר והשם כי יזכ כפרים הוא ושא כפר הפרוי
 וכפר העמונה עלינה בכפרים ומאן לכה ונוערה יחדו בכפרים הרף
 ובטלה וכפרתא והס כתיב מוז לעיר לכפריים ושכרי האדמה אשכל

וקורין לו הלען שלקש ופ' אשר על הכלים חסר ויו' את החלב אשר עליהן ואשר
על הכלים והכלים הם סמוך לכלות החת המזנה והה עקרי הירכים ותרץ
גסביא וברכר וזל נגה עבים פיתק צר שמל ממחר לבוא משנ נטשאין אחת
על גסביא ותרץ על יך האמה על גססן כסס כסמו אחרא שיהם
אז רזל כשפודת בן גסמו ראשו שלח בנד עקרו שלוח וינת' תרץ ספרא
ספרטון כלום לא גלחו ראשית בהפודת תע' ולא שלחו גל' פרע שלח גלחו כלל
לא ספרו ראשית דרך השנה החטה והכפואת ורחן וכסמים הסמך ברנש
כסר טאריה כסוקה לטרופ' למעשה יך הכסר והנפעל נכספה וגם כללה נפע'
כי נכסר נכספה הגי לא נכסר ענין תורה וחשק ואזל פי הגי לא נכסר
גי שאין לו בשת מלשון יוד איכסר בא סופו אפי' זהב וכסף בשש תקודות והקמץ
כספיה ולהעב' כספיהם ידוע כסת הוי' לתתרות כסתות העגל בסותותיהם
כסת וזעבררי רזל וכ' לזר תיהן תעשה כר וכסת לישב עליה כסת
הסכלים טעמה מדרס והוא שטען ומטימין ברזשימין שיהא להם טח לסבול
המשא כסת הכרור והכמוס פי' כסת קטנה שענין הקטן לשום רחמ' מראשותיהם
כעס רשע יראה וכעס קמץ כולו וכעס הרבה וחליו וקצף חיצו קמץ וחיו
וכעס הרואה וכעסות ירבה כעסות בהגליהם וכבר אחר אשר
הכעס ו' להי ישראל בגי נבל אכעיסו כן תכעסנה להכעסו כמעשה ירבה כי הכעיס
על הכעס והשם גז טעם כעס לאכיון כסל פי' מרוב טויה וכעסי יוש מקן שנתבו
כטין פי' לאויל כעש ורבה מכעס עיני ותרב כעשך עמדי לו שקל שקל כעשי וי'
ינה כה אילו השעם לו שקל שקל כעשי פי' מרוב טיחי וכעשי שרש כעס ענינו כטין
כענין טאב ואין טורר פי' שהאדם דואג וכואב טאב כענינו ועוד פי' מרוב טיחי וכעשי
הוא כרוב ספרים המרויקי אשר ראיט כמך והקמץ על כל הכעסיה אשר הכעסיה
מעשה הכל ענין קטן נהרון קה וי' ינה טה כי הכעיסו נגר הכושה כענין הלעג והכו
ואין יטורר פי' כי הכעיסו אותה נגר הכושה כענין הלעג והכו
נעש כלשון וכי כמו כל נעש שבעה או יהיה
מהם נעש כרו לפע שיהי וי' זוקה כפתיח הלכוה כאגמון ראשו והנפעל אקף ללתי
מרוב משפטו אקף והשם לעקף העזר מזה כפה ואגמון וכסת לא רענה כסת
המריס לפי שהוא כפופה וכן פי' אף עה מזה כעורה כענין בלענה כלום אשר
ידעה כענה בלענה כעורה כענה ומזה נקרא עוד תוך הך לפי שהיא כפופה מלגו
קף קמץ וי' מלא כס ממנה כשך כעש בלענה על לא חמס ככפי וכענין פרוטור
השם פי' אפרש כפי ל' זכה שימו לפתה ואכפי עליך לא יבד כמו כפי והסלף
טקף וכבר כתבתי בשידש אקף על כפיס כפה אור עגגה לפי שפמלה הענין כקף
עב קטנה כקף איש או שהוא כמו כפה על פי ארס וכן ושכות כפי כלום אסוקר
כענין עליך ער עברי או הוא קף ממש והוא דרך משל וכן עשא לכבוט ל כפי עגגה
ויש לפי שפ' לטען קף ופי' עשא לכבוט עב כפי על דרך כעשי ד' לרבר קרשך
או פי' טידי לכבוט ככפיט ועשאר איש למשאת אל כשמים וכן פי' רב סעריה דין
על כפיס הקוהך עגגה וכן כתבו אזל ויהן לפרש כמשמעו כאילו על כפיס
חקונך שאראה אוהך המד' וכן פי' ל' אכעיסו כע' ע' וכן תחתית הרגל כף מכף

כרוביא כי ברמות העבים היו והקשו לו השוקל אשר בחוקל והריתו חוקל כרוב
 עליו רחמים והטב לרוב אל לשט רבון שלטולם אין קטיגור עשה סטגור
 והקשו עוד מה שאם כפסוק פט האחר פט הכרוב ופט שטכט ארס והלא ארס
 ומרוב אחד הוא והריתו אפי רברב ופי ונורי עשה מותה כרובים עשה הפרס
 מרוקמות במרת כרובים ונקרא המלך כרוב על דרך הגזולה אפי כרוב ממש
 הספק כרה בור כרה ויחפרהו אפס כרה לי פי כרה לי אפס לשמוע
 וחטאה לא שלת על דרך הנה שמוע מופח טוב בקברי אשר
 כרה לי כי יתכן שיעקב אבט כרה ויפר בחיז ופי כרה איש בור כרה שחרת
 והשם ומכרה מלח ומא כרות רופש וברות יען פי מקוס שיכרו הרופש לחזרת
 שם מקשה טלאים והטעם על כרה לשמה כלם שבן חפרה ויתכן לפרש
 ומכרה מלח תל סלח ונזמה לו ברברי רזל שאומרו לל התבואה כרי ואפי הכרי
 למעך אומ כרך השולח כרה בגרי זה ועא וכרה להם כרה גזולה וברז של ריעפס
 יכרו עליו חברים והכבר להברות את דור כרל אפי הקרי הוא להבות כן אמרו רזל
 כרל להברות וקריץ להברות במלה להברות ולכסוף להברות ומכס כן סרוק כ
 הכרל להברות וכן כרל יהודה ואמרו לא מראתהו כן בכל הספרים המרויף אשר ראנו
 וכן כרל כי לא מרא כרל להברות כספ מרויף ולו במסרת שניע שבן אכילה
 וכרל אפי שם בפס הגלי כלסין כרה היא ארוחה גזולה וכבליה היא ארוחה קטע
 ופי מה שארזל מה שאפי כרמילה להברות ולכסוף להברות כרמילה הפירוש כן שיא
 שיאכל מעט וזהו להברות כרך ואברה מידה שהוא אופל מעט כרך חולה ולכסוף
 להברות שיאכלוהו הרה אחר כן כאשר יחל לאוכל מעט ועא ופי מים הכרי מה
 מואת ואברה לי ורגש הקף להברות כרך ברעס יקך ען והשם ובהי מכרם
 ורוק משניע מכרה עניי ענין קנין וירבן להיות מזה על מכרם בכסף כרך
 כמו שאם במקום אחר לקנות בכסף רלם ויש מפרשי מזה בקברי אשר כרה
 לי ופי שאברה קנה אחר כאלו הוא קבו או מפט שקנה חלק ענו בעיר

עריש כרך והרד בוק טלת שלפסוק ונקרא כן לפי שארס כרך ומשעך
 בן ובררי רזל חברים המת והה טהמטון בנה הפרש בפעל הקל באמר
 אפי עש כרך על שקבו לא יפסיק כרוב נמונת בקרן וית כרם ויעכרם
 וער כרם וית בשש נקודות כרמי שלי לשט לא יפנה דרך כרמי
 ופי סעריה לא יפנה דרך ישוב כי הכרמים קרובין לעיר לשולס והרשע לא יפנה
 דרך ישוב לא כל ימץ היה במדברות ויש מפרשי כף שמוט כמו רמים וכרמט סמך
 ונקראו עוברי הכרמים כרמים לכרמים וליוגבם אכריסם וכרמיסם וער
 כרם וית ויץ וער עומד במקום ששט ומשפטו וער כרם וית או היה כרם סמוך
 על וית ונקרא כרם וית מקום שיעת וית הרבה כאחת וכן רעת רזל בנה שאפו
 כרם וית אקרי כרם סהמוז לא אקרי ונקרא כרם לקיבוץ נטיעת וית הרבה
 במקום אחר כמו שנקרא שיעת הנפגת הרבה כאחד כרם לפי שלא נקרא הנפג
 כרם ולא נקרא מקום שיעת הנפגת אחת ושתים כי אם נטיעת נפגת הרבה כחך
 וכן ארזל כי נקרא גפן כרם נפגת שונעת שתיים כגד שתיים ואחת יוצאה זנב
 ופחות מיכן לא יקרא גפן כרם כי ויחל ען איש הארמה ויעכרם הדבר ירוע

הכפר הוא חקרא בעבולחנה וכן כפרים עב נרדים ויום כפרים עב נרדים
 בושם אחר ואינו כמו אשכול הכפר כפר והגן ופג כפיר טל הרימורה כפר
 אריות הכפרים שונאים לטרף הם עול מים מהאריות ואחיות הרעות וכפר
 גדול מגור כמו שאם והעל אחר מגוריה כפר היה וואם של דרך החשלה כפר
 גייר נחמה כלום גדלם והקטן סומרי רשיש וכל כפריה כלום גדלה והקיפיה
 דק כסוד על הארץ כסוד באפר יפוד הוא שטפול בשחר כמו הקור ולכפר
 זהב כפות זהב ורזל פירשו מזרקים שאמרו ורם הסכן במאי מקטעו ליה בשפת
 מירק ברמל כפר זהב ונקרא כן על שם שמקטע כהן הסכן מן הדם כמו מספר
 ליה בבליתא רפרסא שעשית מקטע כמו שפירשט . כפטי הסבישט באפר
 יעטע וקלט ואיפשר לרמותו לכרי רבות ול שאמרו הוא כמרה כפטיה
 שפי מרה כפטיה מרה גסה כלום יותר מרמי כן הכפטיש שמע כלי באפר עך
 שכסע בן יוש מפרש כפטיה הטובה כלום ככלי כפי על פי כן הכפטיש באפר
 כר עב חלב כרים אוריות כפרים לפגוח כיקר קדים רל במשונח שפתיים
 והוא החלב שהיה כלה על המזבח והסדים הם הכפטיש על דרך ההשלה
 נקראו נגידים והאיילים כרים כמו שנקראו גם כן אילים ועמרים שלחו כר
 מושל ארץ ויקח את שרי המאות ואת הכרי או יהיה שם לקיבוץ העגדים
 ישים עליה כרים נגידים ושרי חילים ואאזיל פי ופג נשים עליה כרים לשום
 כרים כפטיש כמו שעשין אילי הכרזל לנגח החומה וכן מקום מרעה הכפטיש
 ושיאר הכפטיש כר נרחב לבשו כרים העין ורינה פי שלחו כר מושל ארץ כן הג
 הגמל ונקרא מושל מרוב מדינתו וקלוט והקטעטל המקומות אשר יטע ליהם ואאזיל
 פי שלחו כר כפטיש אוח סמוך לפי שהוא פגוח וכן פירשו הכפטיש שלמושל
 ארץ והוא חוקייהו שלחו אורה אדם מואב מסלע מדברה והיא מערי מואב א
 הר כר יצן שלחו אורה א מושל חוקיהו ואמל כעבור כ היו רדלן לשלוח מס לישראל
 כמו שפטי ופי שטע מלך מואב היה נוקד והשיב למלך ישראל אף כרים ובמדת
 אחאב פשט ולא שלחו כמו שפטי ופשט מלך מואב במלך ישראל וענה בהתחזק
 מלך ישראל אמל שישיב המט כפטיה ויהפן ששרש זה כרר . ככר כפר
 לחם אחר פי לחם גדול כי השאר הז חלות ורקיקין ולגורר כסר
 ולכבר לחם הרגל ופג רחמא כלום חפסת לחם ככר הירדן ועל מישר ירד
 ככר זהב וייר כרים כסר הול קח כפרים ויקח בידו אשר ככר כסר ככר החול
 הא היה פי ליע ושלקודש כסר כרר בכר הגמל פי מרדשה הגמל ובכרי
 ויזל כרים וספרה והם שמו המלה ברבריהם בכפלים על כן שמו
 בכר הגמל כסר כמו שאמל רבות מואבין כלים מכת היומין כגון כר מכת הכר
 וכר הוא מרבריהו הוא ששונב עליו באמרים אמל ליה כר כרם כרי כר
 כרוב אחר מקטע והז הכרובים כרשי כפטי ור אברהם כן עזרא פי
 כי כרוב כלל לכל יורה כי איל הכרובים אשר כמרה פירשו שהוא יורה אדם
 ופג הכרוב אשר במדות חוקל חמה שהוא אומל על פכ השור שאמל כפטיק
 אחר ופג שור מהשטל לארבעת ופסוק אחר פג האחר פכ הכרוב במקום
 שפ הנה פג השור ורבות שמו הקף משמש משמעת שאמרו כי פי כרוב

וילת לברי ערעה
 ממנו מלך רכב
 ומשטנו לגדי

מילך והטעם והיה הטעם בהם בזה ההוא וטעם אורו חיל פשוטו אל יגל לך
מיטעו בהפשוטו והכבר הטעם כמי הטעם רבית בורה והטעם ולמטעו לך
והקבוץ והרבה מכשולים ועץ והמטעם הזאת תחת ירך והקבוץ והמטעם את
הרשעים ומאז חלפנו כשלוך גובה רוח פולס עשין עמלה התגברת ורפי הכח ויש
בעשין ויש נפילת הרגל כמה שיפגע בה והטעם ואם הרוץ לא הטעם יטעלו
בהליכתו ורשעת הרשע לא יטעל בה דורש יטעלו והכבר ויטעלו במה
ברכה והטעם ונתנו מטעם לטעו ואעפ שבעשין הזה והעשין הראשון קרוב
והכל עשין אחד יש להפריש מעט בטהר בכטיל וכלטת יהלומן פי קורדוס
וכן הרגו וקורדוסות באו לך וכמה דעליו בטעילין כשף משען ומעט ומכשף
מטעם לא תחיה אם מטעם לפי שרוב הטעם
בטעם לתרומים ולאטפס ולמכשפים בן עזרא כל כי המטעם הד הקלים בדים
החוננים את העניים והכשרים הם חכמי המולות וקרא טכסר טעם למטעם
טעם יורעם השעות הראויות לעשות כן מעשיהם אולי ישתכלו וירעו מה החלום
כפי מערכת הככבים כזו השעה גם קרא לכשרים טעם יורעם העתרות כפי
מלחמתן ברעתה מולך האדם לעמך המעלות על הובלים ועל מטעי הכוכבים
המשרהים ושע המאורות והקופות השנה והחרש והטעם והיזם והס יורעם
מולך נבוכדנצר והטעם ול עונתם ול כשפיהם והטעם וכשפיה יסד
כשך הזה טעם הזה אוזה והטעם וכשר הדבר לפי המלך והטעם ומה כשין
לבעליה ומהכבר והרון הכשר חכמה ענינה היושר והטעם מוציא
אסירים בטענות הם טענות הכבלים ידיה שלחה בכשור הוא שקורין לו וירעיל
בלען ומשימין אותו בראש הכלך כרי ליישר המטונה והוא טעם מהעשין הראשון
כתוב וכתובי מטעם ירה ומעך וכתוב טעם טעם יורעם כמות כמות כמות
לחרבות ואכזריות אותו טחון מפשטו וכת כפלה וחמה את אשר אחון ציו
הוא כמשפטו בטעם מה אקוב והטעם כתיב למאור ופזל טעם כותש הזרע כפי
במכתש ולא היה טוחן בריחים כרי שלא יזן כן טחנים ואחר שרענא טפה ראשונה
היה מכשין לריחים וטוחן ואות הטחן שהוציא על ידי טחנה כשך למענות נפסול
למענה טל כתיב למאור ומה טעם במענות טעמן כתיב רכשית הדן לא טעם לחוכה
והכבר ויכוס יכוס ונכר טעמו מהכבר ושאיה יכוס טעם פי וכשפיה
וכן ואכזריות אותו טחון ושלם נכר טעמו מהכבר ושאיה יכוס טעם פי וכשפיה
וכל פסיליהם יכוסו וכבר אחר וכתוב טעם נחש נחש וכתוב חרבותה לאיתם
וכתבו את הארץ והטעם ולא ימצא בכוכביו חרש עשין כולד הרעצה והטעם
וככל יונה פי מן השרש הזה חייבים מכות והוא טעם עמ משור רל חייבים טחונם
ואיטעם שקלו בטעם משור מן טעם וכן מכות שרשן נכח והרגו ויטעמו ועבירין
והאכילה היא הטעם וכן ברברי רזל מכות ואכל אבי מרגי כתב וכתב לה
ספר כריתות מספרך אשר כתבת קח לך מגילת ספר וכתבת ליה וזה
יטוב ידו לוי פי יטוב ברו ויכתוב הוטעם את הרבדים הלה בספר חמור
להים ה' וכתב הוטעם ית טעם האילן ואיטעמן בספר אוריתא רל ועמלקו כו
רזל על שמנה פסוקי מן וימת משה עד סוף התורה אמרו כי הוטעם כרוב בתורה

כי הוא לא החל לטעם הנפגם אבל שהיו נוטעים בתחילת הנפגם עררים בשאר
העצים לאכול פריים לא לנשות יין מהם והוא החל לטעם הנפגם הרב כחך
כדי לטעות מתן יין והוא ויטע ברם ויש מפרשי כן כפרטי עין גרי כי אינו אולם על
כדי צפנן נפגם לא על אילנות רבים שונים יחד " כרע כרע רבן בארי בלתי כרע
תחת אסיר פי החכמה אברהם אע"ל לא יחלט לא אולם שיכרע ויטמן תחת
אסיר ותחת הדונס יפלו להמלט ורבי משה ז"ל פי ואלתי זאת הסריעה שיש להם
בארבע עתה יש האזהרות מפני עושים מוסרים לכן והדרוגים יפלו ותחת הוא
במקום כמו איש שכן איש תחמו כרען על כרפיהם מפרע על כרפון ובריכה
טריעות האמין וכלכס לטבח תברעו והפעל הכבר וכחורדי שרל הכריע תבריע
קמי הכרע הכרענת ענין ההטעה ומזה נקראו רגלי הבהמה כרעים
לפי שהם כורעות ככרעות הכרכים שהם כרעים והקרב והכרעים אבל אשר
לן כרעים ממעל לרגלין הם הרגלים איבערות ירות ממעל לארבע רגלין שיש
להגב סמוך לראשו ובהם הוא מתחזק כשרוצה לקפוץ והוא שאם לער בהם על
הארץ " כרע מלאו כרע מערע ירוע כרברי רגל באמרם הכרס הפעמי וין
שנקרא חכמינו ענה זולת כן הרבה " כרת כרת ואת אברם ברית
כרתו ישרה נאום וי ש מחלוקת בקריאה המלה הזאת שקורין אותה בחנה
קמץ ואולם שהיא ינוי ויש שקורין אותה בהעמדה וכן מיטענוהו מרניקי מועמרת
הקף כנעני ויהיה עבר במקום עבד וכרתו ישרה כן דרך המקרא במקומות
רבים וכרברי עבואה מאד וסמך נאום וי ל טעם עבר אע"ל שאיטן מן המנהג
כרברי העבואה הנה מא כמוהו ידו לטבח נאום המלך וי עבאות סמו וכן אדם
פעל כרברי העבואה תומה כלכס פשעתי כי נאום וי ערת ברית ללהיג
ויכרת ברית כבואם הנה אע"ל כרת ברית לט ברית לות שוא כרות כרית
ויכרת יחנען עם חור ברית בכרת בני עם ישי כרת ענה בחוק סף הפעל
וכרת טפנה והיט וכתב לה ספר כריתות והקייבון וארץ את ספר כריתותיה
לה והפעל ונכרת מעמין אחרית רישעם נכרתה הכרת תברת ושלה
נזכר פעלו מהדגש לא כרת שרף והאשרה אשר עליו כורכה והפעל הכבר
והכרתו לאחאב כי כריתו לאהיך להכרית התפרדעים ולא וברית מהבהמה
פי ולא נברית העיר מהבהמה ושלא טכר פועלו ממע הכרת מטחה ונסך ידוע
כרות טפנה שערות הגיר ושוכ ציני יורה כחץ קלח זרעלא שופך ושופת ואיט מולד
והכרתו והפלה שתי פשטחות היו ביטול ששמים כך ויה קשהא וקלשא אבל לטב
כרתי הוא מפלשים כמו של עליהם גני כריתם והכרתם את כרתם כרותת ארץ
פי קורות כרותות וטובות היטב כשכ ואם כשכ הוא מקריב כשש נקודות והכש
הפריד יעקב כי הוא כמן הפוך כשכ לכשש אחר הוא וכאשר הוא כן
שני יקרא כשכ וכשש יתר על כן יקרא איל כשיה עבות כשית עיניו כמן
כסמך כלום כסית לבך מרות השוכן עד אשר לא תבין כשיל כשל
כחיסבל וכשלת היום כי כשלה ידושלם כשלת ביצורים כשלת
כשלה ברוב אמת וכחורים כשולו כשלו ואין כשכטין כשיל כשיל יקיימן

האזיל במתעב שכן המתעב ידוע ונשד הכל שכמוסין בתום הכתש את המתעב
אשר בלתי כי נחמא שהשן שוכב בה ששניה כמתעב וכן ה' ית כמא דבלועא הילולו
יושב המתעב ה' ריבון כמלוא דקדרון וכמדרש אגרה שער הדגד זה עבן שש
שעטנה במידת שלוקה כי ששד נעודים רגש הרבה ויללה מן המשנה קו שהיא
שט לירושלים ושכן צדוק מהנבנות זה יצרי שישבת בראש המדים הילולו יושב
יושב המתעב כי עבריא שהיא שמוקה מכל ארץ ישראל

ואשר הם בע ארבע אותיות

כדבר ושמה כרס שמשותף עך ספר תנ"ך ירושלמי כדכנה וספרינה
כלכל ויכלכל יוסף כלכל רביו במשפט כבר זכרתה היד והדומה להם
בשרש כול " כפתר וכפתר תחת שני הקנע כפתריהם כי יפוחים

כמן הפוחים בולען כגוף המערה הך הכפתור יורשעו הסיפיד
הכפתור הוא המשקף שסמוך על שכי הסיפיד שכן המזונות וקראן כפתור לפי
שעשין בני ישראל כריים וכפתורים וכן כפתורים יליט ואם כהמרגל כפתור
העצמי כדבר מכוכב כמל עז פי מרקד ומזה הגמלים או שאר הכהמות
הקלות כהליסין כרסות כעבס וכפתורים וכברכרות לפי שכרוב

קלות ומהירות רומץ שמרקדן ויה מרכב מטבח וכברכות ובטשכתן
כרביל וזר מרכב כמשל כנץ פי משוקף ומססה וכן בארמית פטשתמן ומכל
ומכלשתן כרכב כרוב המזבח תחת כרסו סמך סוכב וכדברי
רוץ לו הן גולמי כלי עץ כל ששקד לשוק ולכרוב כלוא לסב מחונה

והיה למזבח סוכב סוכב ויה לסקוף ה אמנות שלזונה המזבח כי המזבח
גובהו שער אמנות ומה שאם ושלש אמנות משפת סוכב ולמעלה נחלקן כזה רזל
כי י יהודה אולם רבדים כמחבן ושלש אמנות היה קומתו לבר וז יוסי אמ קומתו
היה פי שש כמרט כמזבח הפעמי ומה שאם ושלש אמנות קומתו משפת סוכב
ולמעלה ומכבר העשת היה תחתו ויה מצב ער חצי גובה המזבח והוא היה
סימן לחצי גבהו להכריז כן רמים העלי ונשד לרמים התחמשד וארזל כי שג:

כרסובן היונה שאמרט וכרסוב אחר היה להלך רגלי ההמשד רלח לישר קו
כלוא שלח ימערז רגליהן כשהז משמשין במזבח כרכס נרד וכרכס הוא

שקורין לו בערבו ועברין וירוע הזוא כרכול וכרמל כיסלקט
ולחם נקלי וכרמל נקראת השכולה כן כשהיא מלחה ועריין היא
לחה וכמשה כרמל רך מל כלוא רך ומלוא רבי י שמעל תנא כרמל כר
מלח כלוא שמלחה השכולה כבר שהיא מלוא טעה ראשך עליך ככרמל הנגד
שן יבב ואולם שהיא שן שש וכן ביד וכרמל עש ארזמן אר הכרמל כי סמך
כרמל וככרמל ועוסף שמחה ונלמן הכרמל ושכ לבטן לכרמל והכרמל ליש
החשב יערן וכרמל הו הכרמל הוא הר הירוע בארץ ישראל ששמו כן ונקראן
לפי שהיה מקום שרות ואילנות כן הוה כרמל שש למקום אילנה וכירור
ושרות התבואה בכל מקום ופי ושכ לבטן לכרמל ורך מטל כלוא אותם שהם
רמים עבה כמן ארזי הלכטן העשאים והרמיה היז כמו עש הכרמל שהם

ויא כי על פרשת ערי מקלט אמר שכתב יחושע בספרו כמו שכתב בפרשה ולי
 פשט הספוק יראה כי על דברי הברית בספר התורה כל הכתוב לחיים וכמו בספר וחתום
 כי לא יתכן שכתב דברי הברית בספר התורה כל הכתוב לחיים וכמו בספר וחתום
 ויכתוב בברית עמים ועל לבד אכתובה בשווא ופתח ההין לכן נפתלי ולכן אשר
 בקמץ חטף והסד על הכתיבה ענמה הכל בכתב מיד וי עלי השכיל מדינה ומדינה
 בכתבה יבדוקת מדי והחטב מכתב להים הנוח והשד על הספר השלוח כי כתב
 אשר נכתב בשם המלך והחוטב מדי ויבא לז מכתב מליהו העבא והחטב בשם
 המלך אחשוורוש נכתב בארץ יתבן והכבר ומכתבים עמל כתבן ואיפשר שהיא
 יוצא לשלישי וכתבת קטנה פי שיקטע בכתבן ויכתב באותו החרות כתב
 אחר כהליע הוא הקיר " כתב בכתב אופיר בשש נקודות כהם פן רל
 כתב וכן וחסרה הין
 ויחסו לז לחשיבותו ימו זהב מוש וכתבת אצתי מכתב יסנה הכתב הטוב ויולי כתב
 הוא החב הטוב וזי יהודה כתב הם הפעלים וכיחסו אותו לפעלים לאופיר ולכי ידמה
 שהיא זהב לא פניש וכן השכן הזה מכתב לדור כלום ייקר העלי המזמור בכתב
 עתה שער פי גרש ירל קראו לרושד הדבר כתב טקא כלען " כתב ויטבולו
 את הכתובת בדי פשטי את ככתבה ויפשיטו אתיוסף ארת
 והקבוץ והלבשת אהם כתבת וישאום בבוראותה התין בשווא לבדן ודיע כדקמץ
 חטף ובספר מדייק מצאתי התין בקמץ חטף ומא יישש הכתבת שש כתבת עור
 ומא את כתבת הפסים ועשה לו כתבת פסד ופעם יקראו הכתבת והמעיל מאור
 שרומה כי טעון ענין אחר כאשר כל ועלה כתבת פסד כי כן הלכשנה פגרת
 המלך בתולות מעלים אבל הכתבת הכתובה בכדי כהונה איע המעיל כי טל
 אחר כך ככתב עימו " כתב בכמה יסאו ויתב כהן סודות כתב משכמה
 השל בכתבת במזנות ידוע ומה שאם שיה כתבת חכמות לפי שדיהו
 על כתבת נקראו כתבת ולכתב השיבת וכתבת הפתח ועם ככתב פלשתים
 ענינ יר ופאה וכסמך ל כתב הכות בשש נקודות ופי ועם ככתב פלשתים
 שיהין פלשתים שיפיה וחלשים ככתבת כלום בארש או יהיה מהענין הראשון
 ופי שיהיה ישרל שיפי כתב מרוב הכות בפלשתים ויה ויתחברון כתב מר למחתי
 ית פלישתים " כתב כתב מלכות בשש נקודות בייכתבן תריקים פי חשיבות

עליהם
 לסדר וערומים יכתבו דעת פי ישימו הדעת על ראשם
 ככתב הכותבת האחת ושתי כותבות עשה ונקרא כן לפי שהין על ראש העם
 העבדדים ככתב ולי שהכתב הוא עגול סבב שמהמשן כזה הלשון בענין סבב
 וואל אבדי בשן כותב פי סבבונ כתבו את ככתבן פי סבבונ ער שלא יכרל
 לטס העה והנה וכבר אחר כי רשע מכתב תריק פי מסבבן ומקיס אבל ככתב
 לי זער ואחך הוא עץ ועכית לפי מקומו המון לי משע ודוד ער שאחך ויה ולמדת
 איים יחלון יכתבון וזרוע יחלון יכתבון ולילה ולא רומיה לי ולא אכתב לי ונאם עה
 פי מזה כתבו את ככתבן כלום המכתב להם ער שיטאו ורשע אחריהם כמו שאם ער
 הפיקט אחת מן הער ונהו שאם הרריכותו כגסס ישרל הדריכו כז ככתבן כל
 ככתבן את המכתב ארת

ואיטו ככתב ידסמו
 לא הפ עשו כרעם
 ונאו כדי שירדס
 אחריהם ויאמרו
 יפיד הם כאשר באטונה
 וזהו אעיה הדריכהו

והואב וסאר הרברים לרגל המלאכה רל המקנה וכן וכל המלאכה נמבזה ועמו
 ובפסוק למלאכת השמים והוא חסר סוף עם לא שלח ידו במלאכה רעה וכן
 במוכרת והלויים במלאכת והקבוץ מלאכות ובסמוך כמעטף כל מלאכות התבטת לספר
 כל מלאכותך כרתתי כל המלות האלו בשרש הזה כי כן כתב ר' יונה ורעתי בהם
 שהם שרש לשון מלכות רל לטובב וקחל שבשמים ויהי לטובבת שמיא לשם ול
 ולאוס מלאכות יאסין ועט לאומים הנכחות בלאומים ולאומים לי האזינו
 עבא בנתי שהוא הוין עב הרוש וכבר כרבט הדומים כחילך הדקדוק והם כמו אומים
 לבב צד לי לבב כפונד לבב שקש על לבבך והטעם הככר ממט לכברת
 אחותי כלה פי חסידות לבב או מידת לבב כחץ עינך והטעם ואיש נטב
 לבב פי האדם נטב חלול כגולה כאין רעה ואחר כך לבב שיש לו לבב ורעה והקבוץ
 כלשון נקבות כל לכבות רורש וי וכלשון זכרים מוטפות על לכבותן וכבר ערר בות
 הכפולה לב וכלשון נקבה לכה מה אמולה לסכך והקבוץ לכות ולישרים בלכות
 לב חכם לימינו כי הוא מוזמן לו כמו הימין מוזמן לאדם לכל המעשה ולפי שהלב
 הוא משכן השכל אמר קונה לב כאלו אמר קונה רשת ולב יזכרו מי שמראה נפיו כי
 לבו טוב והוא רע הנה כשידבר טעם לכבות וכן ולערוד בלא לב ולא סלא רהי
 להם שט לכבות במלחמה לא בלב שלם הין נלחמים כמו שאמר עורב מערכו
 בלבב שלם ולפי שהלב מיטע צוף האדם ועצמו נאמר כן למיטע כל צוף ועושה
 שלו שלם ער לב השמים בלב הלה ול לב שקוניהם ותעבותיהם לבב חולך
 ויש שפי סלבת אש כמו בלהב אש ואם היתה המלה מנחי הלמד לבת כפול
 אורב נשך ורומה לו כלשון משנה אחר המכשיר ואחר המלכה ומלבב לשני
 שתי לכבות היא הכינך שקורין אותו במסורת לבב כלבא טכן הוא האם
 מה אסך לבא אבל סא הווד במקום הא והקבוץ כטך לבאים והנכון
 לבאים כמו מן נבא נבאים והקבוץ לטקמת ומחנק ללכאותו לבט ואויל
 שפתים ילבט ועד לא יבן ילבט פי יתעור כלום יתעור בדבריו וזו
 פירושו יכשל ואיזול כל כפי משלי כי הוא רומה לערב כשת שמות לשונות
 ילבט בה כמו ימדר לשון אחרת ילבט כמו ססח ופי לשון הראשון ימדר ולפי
 יאריך במחשבה להדבונן היאך יעשה המיעה והענין הטע פוסח הוא כמו
 שיצאה על שתי הסעיפים ולא יתברר לו האמת לבן ומה להם הלכנה לאכן
 ללכון הלכנה לא הגרשו מלכנה דוע והפעל ממט טלכנה לכינה
 ללכון הלכנה והכבטן ששורפן הלכנה יקרא מלכין והעבוד איתם במלכין
 כלום שרש הלכנה ייה נגרר יתען כשוקיא כלום היה מגרר אותה בחינת
 להמית ממה קשה ונבזה ומה שותף במלכין כשוקיא איפשר שרעתי
 בו נקרא הסוק מלכין לפי שהוא באיסטגטת סדורות מטה ומטה רזל מלכנות
 התבונה שהם ערנות לפי שהן מסודרות וכן אמר מלכנות הסתמים והב
 מוזנות הסתמים מזה ומה החזיק במלכין כלום טוע ככשן הלכנה וירכבן
 שענין הלכנה טענין מלכין לפי שכל דבר העסקה באש מלכין וכן יתברר
 ויתלבט ויתרפו וכן אמר רבותי בזה הענין מלכין באור והן עמוזין כזרע גד
 לכן פי המן היה לכן והיה גרגרים כזרע גד מחשוף הלכין וכמוך ולכן שיטה

שכלים והכרמל ליער יחשב פי וזוהר שהם עגב שפלים כמו עני הכרמל ליער
יהיו רמים כמו עני יער לבטן וזוהר הענניה על מלכות חזקיהו וכן כנבואה אחרת
יאמר והיה מדבר לכרמל והכרמל ליער יחשב פי הערים שהם כמו מדבר שאין
בו לזן אילנות ולא עשב היו כמו הכרמל שיש בו אילנות ופירות ושדוק זרע וה
והכרמל ליער יחשב שיש ארזים ואילנות ובוהים רץ שיעל ישראל ממדבריה
למרוגה כרסם כרסמה חזיר מער פי חסלט המרבה תרף ירושלים
ארי כרסם היה גרבו וכן כרסמה שרה שקרסמה עמלים והקוף
והקף ממניעו אחר ויש מפרש המלה מוספת כרסם כרסמה כלום מלח כרסם
כרסם חזיר פי כרסם והמלה הוא יבנה מן היבנים וזוהר שהווי
ירק

נְשָׁלְמָה אֲזוֹת הַכֶּף

וּנְתַחֵיל אֲזוֹת הַלְמוֹד

לֶאֱב בארץ תלמונות פי בארץ יצאון ומקוסות חריבים ויבישים וכל ר יונה
כ ס קרין בערב מקום הענניה והיבש לאבה לאק השם ובר אלך
מלחה וילאו למטה הפסח רבא ובלח והנשגל וקלון מערים טלחה
ברוך עיטבך טלחה העם והכבר ומה הלא יסך ההא בסגל והלף כיצרי יאך
ענה הלאה האנש הלאה והשם את כל המלאה והמספ האוהיות המל והכ ה
הנה מהלחה ורזי הא דאיתא מליאוהא ולפי הוא כמו מלחה במל בחיך ובא הפ
הפסח במקומו כמו למבראשנה חלקן מחמוות פו כמו שכתב בחלק הדקדוק
כולם ענין היגעה ין יצעה המחשבות שיקץ אדם כן הן יצעה הפעולות
והנא ואתה עוף יגא ואת מטלחי ולאי לאק והמלך לאט את פש פי כסר
והפכה זאת הלף ברא במלת בלהטיה ונחה במלת בלטיהס ועיטב ב
במעשה הכטיפים שטעין בהסתר וכסמי וואיטער שיהיה בלהטיהס משורש ל
להט ומעטיט ור יהודה הכא לאט בערש לט ובא שלם בהמזל הניץ בלף ועבן ה
הוא לאק ומלאך באט איוב וישוכו המלאכים מלאכי אלהי ולא ישמע שר
עור קול מלאכה הוא כמו מלאכה ובא כיצרי חתה מקום ביטי בף הכ
הכטי מקום קמץ וההיץ כהא אשר יצירי אונתבה ורזי כל פי ההא מקום יקר
והוא כמו מלאכה כמו שוב עשי למנוחייכי ורזי יהודה כן בלעד כח קול הש
הטיטס אונלות הטרף כמו שאמ והכחה מארץ טרטר ובלשון פרס יקראו ה
הרמים מלאכה והם הטוחנות והשטט עקראו טוחנות והשם במלאכות
וי עטיט ירוע שהוא ענין השליחות בין מאת אדם בין מאת הבורא וכן הני
הנבא עקרא מלאך לט שהוא שליח השם וישלח מלאך וירטאנו ממערים
והוא משה רביט עה ויאמר חג מלאך וי ויהי מלעכיס במלאכי אלהי וכן פי
כידשו וישל מלאך וי מן הגלגל ויהי כרבר מלאך וי את הדברים הלה אמרו
שזה המלאך היה פגוס ועא בזה השרש מלאכה מכל מלאכה אשר עשיר
ויכול הענין הזה על כל מעשה האדם ועטיט והמלאכה היטה ריס רל הכפרה

להב ויהי בעלות הלהב והקבוצ פט להביה פטהה ובלשון נקבה להבר
 מקריה סיוון ומא להבת שלהבת והקבוצ להבות בתלם כחיות אש
 להבות בארבע ובסמוך להבות אש דוע לפי שהחבר דומה ללהב במעלה נקרא
 להב ויבוא גם הניב אחר הלהב וכן כמדות ללהב ולכרך הלהב חרב וברק חטרה
 ובלשון נקבה לחבת חטרת הוא הפרזל אשר בתעתי להק ולתב היכה ששן למוד
 מאין הכנה להט מש לנהט משנה לנהטיה פי בתוך לנהטיה והפעל
 הכפר ולהט אותה הינס והכה ולהטה והלהט מוסדי הדיס והלהט
 מסבב ענינה ענין שריפה ונאל להט החרב בענין להט וברק וחטרה ויתכן להיות
 מקוה השרש והענין בלהטיה כי יש חמשנה כשנס בלהט החרב להב זכר
 ענין כמהלהמים ענינו חלקים טלוח דבר ענין הד חלקים ואין האדם
 מרגיש בהם והם ירוו חדר בנין להק את להק נבואה ענינו חגרת הנבואה
 והוא כמו הסך קהלה לו לא אכלה במיוני לא פשא שמוע שווא
 שניע ידוע ועלה במקום עבלתה פרשט כשער אין וכרבע המלה הזאת
 כשש לו לפי שקראתה בנין ופעמים רבות הוא בנין ככרל ניכס עליו הוא המדה
 במקום אש הלא שמעת בה וואיט התולת הדברים אך מהחילת הדברים זרה
 אמר לה לכעז הלא תלך ללקוט נצודה אחר ובסוף הדברים אמר לה הלא שמעת
 בה כלום לא שמעת מה שהזהרתיך השמרי שלא תלכי נצודה אחר הלא כי
 משירך וי לעיד ונא נמא במקום לק הלא היא ברבת בנין עמון ופי לפי שהכליא
 הדבר ואם הנה ערשו ערש ברזל רומה שלא תפלט מטה שן והשומעיה זרה
 הדבר ילא בעשה לפיכך אמר הלא היא ברבת בנין ששם היא ונאה עליו
 הנין קמועה בשתי מקומות ועשינה לתביה ולא ילך נא ארע ולא יורן נא לעברך
 ונאה מלה אחרת בשרש כחובה לו בשורק ופעמי שד ויו ולף ועשינה במקומות
 כמו אש כמו לו הקשבת למענה לו החייתב אותה והבא בענין שמה כמו לו
 ישממני יוסף ורביה בענין הלואי לו ישמעל יחיה לפיכך לו יהי כדברך לונ
 ולוה אחד שמן מזה קטנה ידועה והוא אחד מעשרים וארבעים בסאה
 והוא שיטור ששה בתים לוח לויט כסף אש כסף תלוי את עמי ואתה לויט
 הלה לזה רשע והפעל הכפר והלוייה גוים רכס הוא ילוח מלוח ה רונ

כמלוח מלוח ענין ההלואה ידוע ועא הוא ילוע בעמלו והפעל ועלוח הגר עמכס
 ילוח אישי לי העלויים לו הוא ביטט וכחמין שלא כמנהג ואיפשר שיהיה עבר
 והוא במקום אשר כהא ההלכו את בני ועליו לו יינוני כמו הליו והשם כי לוייה
 הן ענין כלס חבור ודבוק ומן הענין הזה כמעט איש ולוייה סבב פי חיבוריה וכן
 לוייה מעשה מורר מעבר איש לוייה תמשוך לוייה על לוייה נמש בריח לוייה
 נמש בריח זה יצרת לשחק בו אתה רצנה ראש לוייה כלס הד שס התנן הגדול
 אשר בים העברדים שורר לוייה פי אכלס וכן בתלמוד ירושלמי לא העורר
 אשה לוייה במונע כוץ העברדים שורר לוייה וכן פי רביע סעדיה זל לונ א
 לוח מעטך נער תנשיה פי א יסרו ול יעו מאד שערך והפעל כי ה
 הועבת לו עליו וכן ותבעחו מעטק עליו ופי וכדבר עליו כלום במשפט מונע

מחלב לבנה אדמדמת כהות לבנות והפעל הספר ממנו כשלג לבניט והווי
טעל עמר וכן הלכתי שריגה רץ שיכמו וחזרו לבנה וכשלג לפרד וללכן עד
שך דין היה ראוי ולהלכן ובהעדר החזו הוטלה תעשה על למוד השמוש ובטן
הפעל: תבררו ויתלבט וכו' לינה כי לבנת הספיר שם פי' לונן הספר וכן
אלו הספר לכן ור' אברהם וכן שרא פ' כפירוש כי הספר ארום והעל
אדמון שגד מנעמס ספיר גורם והטעם כעל סמו וכו' טיריה משלג יחזו מחלב
ועד למה אלו כמעשה היה לו לומר כמראה לבנת הספיר דין הטמן הוא מגוררת
לבנה כמו חסכת מים מגוררת חסכה והנה לבנת הספיר כמו אכן ספיר שראר
חוקק ורשת הדש בנה הדרך שדמות לבנה החת כסא הסבור לראייה ולזכור
טענתעברו בני ישראל בחתיד מערים במעשה הלבנת וחתיה חלבה היא הייה
ונקראת כן לפי שהיא לבנה החת לון ולבנה מקל לבנה הוא עץ שגוררת לכן וכו' ר'
ינה כי הוא נקרא בלשון ערב לובת בלשון לבונה זכה ידוע ופי' עב כל עני לבונה
העני היוטות בהם לבונה כי הלבנה היא שרף עץ שלמות לכן יש מפרשים
לכן שם אחד מאויבי רוד ובמות עשה דור זה המזמור ויש מפרשים כי הוא הדרך
כמו נבל וצ' וכו' כי הלמד לשמוע והוא שם המשוור אחר ששמו בן והווי
מפרש בדברי הימים כמו שכתב ועמדה המשנה בן ויעזיל ושמו ריות וזה אמרו
המזמור אמרו רוד על מות גלית ועצו כלשהיה ועץ אורט בן המשוור ואם תאמר
היה לו לומר לכן הלמד כענין כמו לאסוף כי לא תבוא היריעה על עב האדם ולכן
על עב הער התשובה אע"פ שאין מתוך הלשון כן בוא בן פשמים לרוב הודעה
כמו שבא שם הער שאם אשר בשכן ויפקדים בעלמים בסוכה כקדקד וכן
אלו כרי שלא יסתפק בן בלשון בן סבנת לכך אלו לכן כרי שלא יסתפק המשוור
הידוע כשמו לבנה עמו" לבטי אשר לבט בן המולך לבט ו" עון התאור לבט
על בשרו ורחץ אר"ב בשרו במים ולבט" לבט" הכן נארה
לבט בגרין ירק לבט" ולבט" ו" ועל כל הלובטים מלבט נט" היה לבט
בגדים טאים לבט הבדים לבט הבלת ענין הפעיל בלבט" שאחר שלבט
האדם את הבגד הנה הוא לבט מן הבגד וכן הבגד לבט עליו וכן חוגר
וחגור בנה הדרך אחוזי חרב וכן נארה האזור מתוך אזור במתן לבט ודין
לחוס ובגד ללבט והעם ועמן הלבט והסנס ובתוספ' מס' מלבט נט" ומ"א
בגד נקד הלבט והפעל הכבד וילבט אור"ב את לעור הלבט" על ידיו הל'
הלבט" בגר" ישע והלבט אור"ב מחלנות וכבר אחר מלבטים בגר"ם
בגדן" לבט עני' למובט ובמקום אחר למובט ושניהם ענין אחד והווי
שקדין בלשן קורלו ויש מי שפירש אותו העץ שיטובטן בן הוא בלשון ע'
ערב בלשן כראיל ווע"פ שכתבת המלה טוסת בן הלף כמו סכ"ר ינה יתכן
שהוא שם בן ארבע אותיות ופי' הלף שרשיה כמו שכתבת אכנת וזולתן מן
המלות שאין להם הכרע בשער הלף במדובעים" להוד ותלה ארין מערים
שניט והשתגע כי מרוב הרעב יא אדם מדעת וכן כהכפל פ"א הסעל
כמתלה הורה זקיס והגאון רב סעריה פי' ותלה ותלאה כמו באר"ב עלמה
לא ידעמה לעשות וכן כמתלה המראה את עצמו כלן לא ידע מה יעשה"

והשקדה על השינה והמנוחה אמר איזבט היה עב כלילה ושקדוהו היה בהמריהם
 ואדם ביקר כל לילין כי היקר שיש לאדם והוא הממון לא לילין עמו כמדת דק יעזבנו
 וכן אדם ביקר ולא יבין כי שלא יבין בעדו כחיים עב הממון ול הודה הלוי כי ככה
 יש לאדם יקר שלא ילין והטעם שלא ישכב וימות והוא כבוד הנשמה ואדם
 שלא למד לא יבין על טהרה כבהמות עשו טוב תלין כשימות נבשי תגח בטוב
 והפעל היוצא מזה ערוס ילע בלי לבוש מקום למ לילין להלין וההרמל בעל שר
 ילונן והשם ל המלון מלון אורחים ובהא הטובה ובשורה כמלוכה במקדש
 וההנהגה כמלוכה והיא כוכב השומר שילין בה הלילה ולכח נקראת מלוכה כי
 אינה לדירה לא שילין בה הלילה ועם אשר הלינות עלי יולן העם של משה וכמו
 המורה הנח וילע עליו את כל הערה והוא טעם יוצא לשלישי אשר אתה
 מליטה עליו ונחמ מה כי מליטה עליו וכא רוב הענין הזה כדגש להבדיל ביט וכן
 הענין האחר והשם שמעתי את תלונת בע שרל והדגש המורה הנח כי היר
 ראוי הלוכה בשקל המורה והפעל מזה הענין ילע של משה ועל אהרן
 ענין הלוכה הרעומת לח ושמע ולע ענין ובלע על ס דברי לעו כי נבלש
 ונשחתי והשם נשחתי סמן בלונך כי בבית הבליטה והכבוד ילע קדש
 ומזה ואפרוחיו ילעו רס כי יבלעו רס ונקדמה למד הפעל לפעל הפעל שכבר
 על הלשון לחבר שם הענינים כאחד ומשפטו ילועטו ויש לפרש ילע קדש
 לשון רבון מלשון רזל לש באור רמ ופ הפסוק מוקש הוא לאדם שילכד בו
 כשיאמר קודש כשידור בו דבר ויאמר זה יהיה קודש ואמר כך יתירט בו וזריו
 שאמר ואחר דברים לבקר כלום אחר שגדר יבקר ויחפש אחר ענינו אם יוכל
 להשלים הגדר ואם לאו וזהו מוקש לו כי קודש הגדר היה לבקר ולחפש בענינו
 היטב אם יוכל להשלים גדרו אם ידור וכענין הזה אם גב שלמה ל הק את פך
 לחטוא את בשרך ול תאמר לפע המלאך כי שגגה היא לון ולע לבקר
 הוא והכבוד אם לליטה הוא יליון זרים הליכות ובהכפל למד הפעל
 משך יז את לוינים והוא תאר כי לו היה פעלים היה מטעלי הכפל וההרמל
 ואתה ל תלוינים והתאר לץ תבה ופתי יעריב לץ היין כי שותה היין זך יהי
 לץ שמו אם לליטה הוא יליון ענין הליכות ידוע הוא ועם עב בליטה יליון
 משפט אם כי עב בליטה יתן עידותו במיעב דבריו ואלע שמוק שקד יתן עדי
 עדותו במשפט כאילו הוא אמת וכן אם אחריו ופ רשעים בלע אין כלום יכסה השקר
 במיעב טענותיו לוש והקח קמה ותלש לשות כער והקח הבצק ותלש אמר
 הכתן על שם סוכו וכבר כתבנו הדומה ללוינים לוינים לוינים ועני
 עונות ענין הליטה ידוע לץ הנער הלך אשר מעבר הלך כמו הזה וכתוספת
 הן האיש הלך וכתוסף וין הארץ הלך הנשמה כמו הנזות והוא מלשיל
 בשע טענין לבן אשר ולכן טעלי בפשט אחד מלדע לזק ולזות שפתים הרחק
 כבר פירשתינו בשרש לון לחך בשבע יכו על הלחי לחי חמור עריר
 כי הכית את כל מויבנלחי כלוח דרך בזיון כי מכת לחי היא מכת בזיון הן
 הזרוע וקלחיים נאון לחייך בתורים ולחי למורטיס על לחי עמיס לחך
 כלחך השור והכבוד ואת המיס אשר בתעלה לחכה עתה ילכו הקהל

ור יונה פי' גלון שם ונלחיס במעלותי והכבוד ל' ליון משער' והדגש המזרח הע
כמו שבא הליט' ומוזה הענין והשרש לזה הלזוה שפגש בדוק ממך ולוח וערמון
שקורין בלש' לבטיר' ורבו סעדיה פי' לון שקדים בעבור שנקרא ס' בלשען שמעל
וכן כתרין ירושלמי' רב' שקדים לזוים' לוח על לוח לבב' והלחות מעשה להים
המה שט לוחות אבנים נכבד לוחות
את לוחותי' ובמלת לוחותי' —

לשון ריבוי' ולשון שטת' כי הרבוי היה בתכונת שטת' ור' אברהם אב' כה' כי העט
שיש ספיטות ישאו אותם משט לוחות כל עץ לח הובשתי עץ לח לחים ויבשתי
והשם לח' ולא ע' לחה בפלס את כל העב ברעה' כי הוא הפך בובש' לוח
לוחה בשמלה' משוטטת בשמלה' ופי' אחר שחרג' ינט' בחר דשמל' ליה

האמר כמו

באיכודא פ' הלוח' הראשון שם והשיט פטול' ובמזרח הוי' בלף טעה' לאט את
פשו' והטעם הכבוד וילט פטו באדרתו' עטעט הדסתר והכסוי' והשם מזה דבריו
ל' דוד בלע' והבא ל' בלע' והוא כה' בלף ויז כלום בחר' אבל לאט לי' לנערה
לאכשלים והדומים לו כפר כרבתם בשרש אט' נבאת צרי' ולוט' פירשט נ' הנך
בערבי בלוע' וט' בלע' גלוטין' ובבראשית רבה נבאת שעה ולוט' משטטט וידוע הוא
לוח' ובחלים' ישל' התיכונה' נב' בוי' עב רגש פי' במעלות' וי' ובמסכתו

לפ' שהיו שלים במסכה' והלך הוא כנף עמוד אבנים' ששוי' מעלות מעלות
והעולה בו מקיף והורך סכב העמוד' ועלן בו כמה עמוד' ואין צורך לשכב כשאר
סולת' ובלש' קורין לו וירץ' ורץ' אל כך במסל' מרות' ובמסכה היה עולה מקן מזה
מזרחית' נטטט לקרן מערבית' דרומית' שבה היו שלים' לגנות התאים' כמו שהיא
שנה שם' ויש לפרש' ובחלים' בארובות' כלום דרך ארובה' היו שלין מיו לון' וכל'
ובדברי ר' לוח' ארובה' כלום לוח' הפטוח בין בית לעליה' ומזה השם לולאור
רבית' הלך עסק' כלה' דורמי' תאיע' ופי' בתי' אחיזה שטוחין כהן הקרסים' ומה
השרש עור' לולי' י' יבאות' לולי' כעם אויב' אחר' רובם כרובם כיו' במסכת' יור'

ויש כהן בלף לולי' חרשת' בעלות' כי לולי' הרמהמהט' כי לולי' התבנה' מהדת
לולי' האמנה' לראות בעוב' בארץ הקיים' כי לולי' דברת' מאז מהכר' עליה העב
שען אט' לא' ופי' כי לולי' דברת' ואמרת' קתמו ע' העברים' לז' הדת' מלחמה וארץ
ואיפשר' שהמלה מורכבת' מע' וישעט' אט' ומן' לע' ומעברים' עבבה' בוי' לפי ש'
שהמלה נקראת' בערי' לון' והוא לן' בלילה' הוא' ולט' כגבעה' והמאיר' מדיע'
אחד' לט' ע' החומה'

במקום קמץ' וכן והזורה' תבקע' אפשה' והכבוד' וילן' יהושע' וילן' שם בלילה' הוא
כמעמדו' ילן' עין' ויליט' שם' כי ברחוב' עלין' רק ברחוב' הלן' ובהמדות' הרין'
שע' כמו הלן' רל' שלא היה ישן' בעבור המרות' חכירין' שמרשען' אוח' ויש מפרש'
הלן' שט' מענין' השקידה' על הענין' התמיד' ופי' שט' השנחה' ושז' כלום' תמיד' אט'
יושב' ומענין' בהמדות' ופי' בלשען' הקודם' בלשען' לטה' כענין' השקידה' כמו' ילן' שו'
ושבע' ילן' כל' יקד' רע' וכן' ולטה' כמך' בית' והדומים' להם' שאין' ענינם' ליגרת'

הלילה' לפר' לא' השקידה' תמיד' ולפי' שליעת' הלילה' היא' בעל' כל' העסקים

חודש נמושת כי מחדד ללבוש אה מהרשת ואת אהו. וכן ילבוש ששלו יחד
 והכבוד כהער מלוטש ליל שיה כליל עלך ובתוספת הא לילה בלילה הזה
 והקבוצ בלשון נקבות על משכב בלילה ולילות עביל מט לי ונשמך
 ליל שמורים הוא וכן שומר מה מלילה וחסר הנמך ויש מזה שהוא מוכר
 הדגשה לילית שיה חיה ולפי שהולכת בלילה נראה כי לויש ליש אופך
 מבלי טרף לבוא וליש מהם הוא האריה הגדול לכך ושאול לכך
 את המלוכה לכרתי ילכדט באה הען יפה ונפולט שלא כמנהג כי מנהג
 ען ויף כיני הנסדר להיות כדגש נשודק וכן נהי כמנהגו וקבנן לי משע כמו שיה
 שפתנו כחלק הדקדוק והנעצל טלכר בשחיתותה טלכרת באפרי חיך כי טלכרת
 הער והיה הנלכר בחרס וההתפעל יתלכרו ולא יתפרד וכן חרס יתלכר
 והשע ושמר רגלך מלכר ומא ומלכרתו עלי טהב לכרף שיה למונש כמו
 לגמיה וכבר פירשנוהו בשערן למך כל למך ערך מלכר ושמע
 ולמדו למען ילמד לידאה אהו להיך וילמד לטיף טרף ולמדתם
 אותם ושמתם לעשותם אה למר ילמדו את דרכי עבי והתא מלומד
 מלחמה ופיז אשור כלמד רבולתך למר בפלים ככר וכסמוך למד כמו ככר ירה
 פי בנ אשור היו כלמורים לבוא ליה המד במחורה טן כרבו אדע עה ועד טרבו
 בשדש רכל ומשקל אחר כקטן כגדול מבין עד כלמיר והכבר למך דעת ראה
 למדת אהסד אשר אנה מלמד אתכם עגלה מלומדה מלומד מלמה ושל
 נזכר טעמן ממנו כעגל לא לומר פרא למוד מדבר לשון למורים למורי הדע וכל
 בנך למורי ה ענין כלם הלמוד וההרגל יירוע הוא ומה טקרא המקל שבראשו טן
 תקושה מחט הכקרא רבין מלמד במלמד הכקר לפי שמלמד ומורה לכקר לחרישה
 לעב ויהיו מלשבים במלמכי להים כי משחקים ומלעגים ותרז והיה כענין כל
 כמתענה ואה בעיטה כמתלעב לעג לעגה לך כמלה שרל ה ילעג למו
 והלעג ואין מכלים והשע לעג וקדם לסככותה והפעל הככר וילעגו למו וילעג
 על היהודים ומלעגים כה ענינה דוע וכן הפך תפנת רכר בלעג שפה ובלשון
 אחרת בלעג לשון ואין כנה והש כמו הפכים ולשון עלגס תמהר לרכר ערות
 לעג מעד לועז כלום מדבר לשון אחר שאיכט לשון קדש וכן במשנה קורין אותה
 ללשונות בלעז לענין הלעטט טא האכילע וכמשנה אין ממדין את העגל
 ואין מלעטין אותן ופי אי זו היא המראה ואי זו היא הלעטה כמו שמפרש במסכ
 שבת ואמר עוד אז שהלעטה חלית או שאכלה הרופט והוא טעל עומד לען
 הנה מאכילם את העד הזה לענה זכור עני ומרורי לענה וראש טרה ראש
 ולענה ההפסד ללענה משפט ירוע כי הוא כמו ראש וירוע פי מזה לכ צדיק הגדי
 לענות הלמד בטוא וכשרש ענה אפרטט עוד לפך כלכר אש יבער לפך כון הוא
 הען הדולק אשת לפרות אשת כרף ולכר קרוב טענין ובער אש כלכר
 עלשע סופר כי קודם שהכער כהם האש לא היו נקראים בהם לפדים כי אה עניס
 וכן קחי ריחים וטחם קמח אפית על צחליו לחם והדומים להם את הקולות ואר
 הלכרדים על דרך הרמזין כלן ראו לפדים כערים לפת וילפות שמסון ענינו
 יעה והנפעל ויחד האיש וילפת ולפט אריות דרכה ליצר וירי

עבר ילחכו עשין הלחיכה ידוע לחרם כי לחמו לחם רשע כלום אכלו לחם מאכל
רשע וכל לחכה כמטיעויהם ל תלחם את לחם רע עין כי תשב ללחונה
את מושל לכו לחמו בלחמי ולחמוי רשף כי אכולי רשף וכל לחם שנינו סלל לכל
מאכל ועל הלחם לברו כי לא על הלחם לברו יחיה האדם בשש נקודות להוציא
לחם מן הארץ אמר מה שהוא תכלית העשב כי הלחם אינו יוצא מן הארץ
לא על ידי סבות קדמות וכן יצא קמח בלי יעשה לפי שהוא תכלית היצוא הקמח
אע"פ שיש ביניהם פעלים יצא מן העל לטעם עד שיבצע ל התכלית והוא הקמח
ואינו תכלית האחרון כי התכלית האחרון הוא הלחם במה שיצוא ל האדם והוא
והורגל הלשון הזה על הלחם יותר מאכלים לפי שהוא שקר מאכל האדם
ונפל על הכשר לברו לחם אשר יצא מן הארץ לא יצא מן הארץ
מקריב וכן המה כריו לחם ומא לחמים כגללים וימטר עליהם בלחמו לחם
להיו מקדשי הקדשים יאכל כולל הכשר והתרומות וכן מלחם אביה תאכל נשחית
עץ בלחמו כי בפריו נאדע אב ע"ה כי הפך עשייתה בלחמו עץ כלום נשחית
מאכלו בסד המור וכן תל נרמ סמך רמותא במיכליה מאשר שמנה לחמו כולל
לכל מאכל כלום כל מאכל שתוציא ארצו יהיה שמן ומלה שמנה נופלת על ארצו
כאילו אי קארץ שמנה יהיה לחמו והוא חסר כמון ומאכלו בריאה ועוד נפרש
בשרשמן והכליל כי כל לחם יקרא מאכל וכן מזה העשין מלחמה לפי שיש במלחמה
מאכל החרב מזה ומזה והפעל מזה לחם את לחמי לוחם ילחמנו כי רבים לחמו
לי והעשיל אי נלחם נלחם בל אשר נלחם אב וילכס בעבורכס כי וי
נלחם לכס בעבורכס מן נלחמו וילחמו עליה וילחם עד לבנה וי ילחם לכס
בשכילכס לא תגלו ולא תלחמו וילחמו חט וילחמו בו ור יונה כס כי יצא
לחם שערים פעל עבר מן הקל ע"ה בש חזיר ואע"פ שהוא בסגול פעמי יבוא
סגול תנה היצוי ואם היה מפעל הכבד היה הלמך בפתח כמנהג אבל מאחר
שהוא קמץ הוא טעם עבר מהקל ויפסן היונו שס בפלס חמץ כלום מן החר
מלחמה בשערים ואע"פ שזה בסגול וזה בנרתי לחץ והוא לחץ את בפי שרל
חוקה וזר לא הלחץ ולחמכה אותם ברלת
מטע לוחמיהם הלוחמיהם
אתכס ותלחץ את רגל בלעם והשד גס ראית את הלחץ לחם יר ומיס ל
והעשיל ותלחץ ל הקיר ענין כולס עשין דוחק לחנץ עלי יתלשון הו ידברו
בחשאי כי עבריו מהלחשים וכן נקרא הדבר הנרבר בחשאי לחנץ
אם ישך הנחש בלי לחש אשר לא ישמע לקול מלחשים והם החברים המלחשים
ל הנחשים ויפסן לום בעין הקל מזה כי מטעם שלום בן הלוחש ויראה כי היה
לוחש ל הנחשים לפיכך נקרא בן מוהיה יועץ נבון לחש ולו היה שס הענב ולא
שס תצר לא היה נכנסת עליו הא הידיעה וכן נבון לחש נבון העצה והסוד וכן יצא
לחש כי שסבו התמלה בעת שמוסרר למו והתמלה היא בחשאי וכהו העש והלח
פירשו כי חלי האץ ונקרא כן לפי שהאון היא בעלת הלחש לטעם והלטארה
הוא מין ממיט השרעים וה"ש לטעמושא בלע"ה לטעם לוחש כל

יום יום והשם ולקט קיטרך בשש תקורות והכבר ויהי חמותה את אשר לקטה
 ללקט אורות וילקט יוסף וילקט ממנו פקודות שדה ולקטה בשבילים לקטה טא
 הקנה בשעה בקמץ חטף ושלח נזכר כועלו ואחז הלוקטו לחזק וההתפעל
 ויהלוקטו ל יבתח ידוע בבלי הדועים אשר לו ויצ' ופיקלוט הוא כשמישים בו הר'
 הדועה בידו מן הוא בלי שמישים את הקלע האבנים שלוקט לקלע" לקט יורה
 ומלקטש היורה היא המטר שבא ראשון המלקטש הוא המאוחר וכן הששב
 המאוחר בתולת עלות הלקט והנה לקט גוי בה מלך והוא בשש תקורות והפעל
 הכבר מזה וכרס רשע ילקטו פי' אצל פי' ענין שאם שיאמר הכרס לטרך הרטע
 כלום שיטארו עבדים בגבש אחד שבטרו שאר הכרמים להרבשל היטב העבדים
 בגבש ועשין ממנו היין משוכח ומטע אימת הרטע יכדו וליא יגע בהם אדם
 אטף שבטרו שאר הכרמים לשך לשך השמן פי' החכמה ל' אכע זל שהלמד
 שרש וכן נהפך לשדי ועשנים הפך החורב והיובש ועוד עכבש
 בשרש שרד מן נשוד מלכיס תינקי משניט ומשרשו לשך ויקח שמול את שאול
 ואה שבו ויביאם לשכנה כלום ל הלשכה שהיו אובלים בה ולשכה ופמה
 והקבוצ וז הלשכות ול האונע כמו האונע לשם לשם שבו ואחלה בשש תקוה
 וכל ינה בערך גמע" לשך לשון מר ברה גדולות לשונע שש סוכר
 מהיר ולשונע מורכב מלקוחי ולשונע אה ינה רמה והקבוצ כלשן אף
 אקבץ את כל הגוים והלשונות ידוע והפעל ממנו ל הלשן עבר ל ארשו וככר
 אחר מלשע בספר רעבו והוא מבטין טעל הדומה למרובע והיוד בו נוסס יאמר
 ממנו מולשן בשקל משופט ומטב תוספת היוד שב הלמד לקמץ חטף לשון זהב
 אחר רל שבב זהב שדומה ללשון וכן בדרך ההשלה עוד לשון אש לשון יס מן
 הלשון הפועל עבה סלע כדמות לשון וכן ת' מן כפי' א" לתח ויאמר לאשר
 על המלחמה על הכגדים ויה קומטרא וברברי רזל קומטרי דספרי
 והם תבות שמשמין בהם ספריים או לוחות שמשמין על הספריים ומדגדי
 אותם לכסותם ולשמרם וכן המלחמה מקום או כל שהיו שם הכגדים
 לתך ולקך שטורים בשש תקורות והוא חזק החומר לתבע מלחמות כפריס
 הם השטעס הגדולות והנעל ושט כפריס נרעו מטפלו

נהשע ירל כי עקירת המלחמות ועבילתם כמו שרש שהיה עקירת והסירת
 כמותלהלה כמותלהלה היורה וקיס כתבטתו כשרש לה"

נשאלמה איות הלמד ..
 ונתחיל איות הכוז ..

כואד והנה טוב מאד ל הקטק ה' עד מאד ל תענפיט עד מאד פי' עד מאד
 דבק עם חקך אשסור ול תצל מפי דבר אמת עד מאד פי' כלל אמר
 עד שלם כלום כל ימ חיו במאד מאד ענין המלה הזאת ענין הרבוי וכן ככל
 מאדך רבו ממוטך או פי' רב רב אהב אותי בכל מה שטפל ותייה האהבה

המלצר עשינו לפי מקומו האזיני והמנונה על המאכלים ונתת יונה כשרי זהו ומל
טובת ייתכן שהמלצר שרש והוא כן מרבע אותיות לקח אשר לקחו הכלבים
כאשר ילוק שור בלשונן מן המים שילוקו הכלבים והפעל הסבר המלקוחים
בדרכי אל פיהם עשינו ענין לחיכה וידוע הוא לקח ואתכס לקח ופחסרון
הפא קח על מים רבים והוא קמוץ על קח מים רבים והוא קמוץ כי כן
וכן הינו אשר לקחנו מבית אב את המרפס היטל לקוחים למוות לקח פר אחד
בן בקר ולקח עץ אחד ופחסרון הפא ואמה קח וקחו לכס לבלתי קחת מוסר פתח
ובשטא הקוף קחת כסף המעט קחתך את אישי ולקחת גם את רודאי בני הלמד
לשירות כי יקח איש אשה ומרוב השתמשו בזה הלשון חסרו פא המועיל ברוב
וגם דגש הקוף ואקחה פת לחם וחבס כן קחם על זרועותי מקור כלום לקחת
אותם על זרועותי או הוא פועל עבר מן קח על מים רבים ויקח קרח לקרח
עצמו עם חבריו והתעט בזה הדבר וכן ויקחו שלשים מרעים ויהיו אזיזם
וכן אבטלוס לקח וייצב לו בחיין לקח בעצמו זאת העשה וכן מה יקח לבן
הקח לה העבכס היא לעצמה ל החנוור ענין ליהם אחרים והפעל הווא
בעצמו נלקח וארץ הלאים נלקחה ל הלצח ארץ הלאים וההתפעל וו
מלקחה ומה שלא נזכר פועלו מן הדגש כי לוקח עמו חטט והתואר ממטא
בראה ליהם לוקח מאתך כי הוא קמוץ כי מאיש לוקחה זאת בקלות הקוף
ובקמץ חטף ושלא נזכר פועלו ממטא מהטוף וקחטא מעט מים היוקח
מגבור מלקוח והטעם את השב ואת המלקוח ומלקוח עריץ מולט וזה מה
ששתמשו בזה בענין השלל ומה שאם את השב ואת המלקוח ואת השלל
יאמר על האדם ואת האדם המלקוח על הבהמות ואת השלל על הבגדים
וכן תפיש טפח באחד אבל האחד בגוא במקום חכירו במנוחיות את המלקוח
עאמר על האדם ועל הבהמה ועאמר זה שלל דוד על הבהמה ומאז בחסרון
פא הפועל ומקח שומר וקדא הצבת מלקוחים לפי שהוא לוקח הדבר
במלקוחים במלקוחים לקח מעל המזבח בסגול המכ ומלקוחים ומחנותיה
בפתח המכ וקדא בלשון טכס לפי שהוא שטט ומלקוחי המטורה היו לקחת
בהן הפתחות מוטף השמן ולישכן ולמשכן לפי הערות ולשוט מורבק מלקוחי
מה שעל הלשון ומחנותו נקראו מלקוחים לפי זה מקח וממכר ומזה לוקחין
חטיב ופירושו בלוקח חטים וכן ה' דוברין דחטין וכן זממה שרה ופחחרו
ובענין המדע ומטף המאמר כי לקח טוב עמך לכס ויוסף לקח יערק כמטר
לקח הטוט ברוב לקחה ומזה הלוקחים לשונם ויעאמו טאם בענין שץ לשונה
יחליקין וז' ינה פ' מזה ויקחו האנשים מצודם כלום למחז וידוע מינכש יודם
כי האמת אכס ואין ערך להוציאם מענין לקיחה כדל כי אש ישרם לקחו
מצודם ואכלו לקיים בריפת עמיהם וכן ויקח ויקח את הערות הוא כמשמנו
כלום לקח לחות המריה ונתגס בארון לקח לקטן לחם מטעם אשר ילקטו

שחורף לקטני כהון מן מקפץ על הנצבות והוא פועל יוצא והשם הן כמדה ארצה
 מארץ מדה במפיק הא משפטו מדה כמו שער בשוק אצל פנה שהמשפט פנתה
 וכן בזה ראוי בזה וראוי וי עקב כן אשר כח שחם שמות בלשון זכר יאמ' כהן ו'
 מר כן והקפוזן מר זה גורלך מעת ר"ך איש מדה פי מדה גדולה וכן אנשי מדות
 מדות גדולות וכן אכנה לי בית מדות מדות גדולות ומאז מי שם ממדיה ע"ז כד'
 מצרי שאול שפירשו ערר ענין כולם ענין מדה וז' יונה חלק זה לשני ענינים
 כאשר חלקם החכם י' הורה ואין יריך כי אשכ' שזה מדה השטח ונה מדה המלאווי
 הכל ענין מדה ואחד הוא ופירשו מזה הענין ויהי איש מרזן כי במקומו בדבר
 הימים איש מדה וכן ה' והוא גבר דמשחן והטח בו המורת דגש והוא מזה השירש
 וכבר כתבנוהו בשורש דין עם ומשלח מדעת בן אחים וכת' י' הורה בזה
 השירש ומרד ערב פעל עבר ואחול כתבו בשירש נדר ושם עתכט בשירש עוד
 אבל למדת המולך אינו מזה השירש כי משפטו מנרת והמס' נוספת והוא מענין
 מנרה בלו והלך ופ"ז מנרה זו מעת המולך בלו זה כסף גולגולתא והלך זרה
 ארמונא פי מעת המולך השורה שעושין למולך בעברו עליהם כדן מדינה
 ומדינה ככתבה והיא כוללת ערים רבים וכן בעילת המדינה או היא
 פעם כלל ופעם פרט יושבי על מדין שם דרך היה ידוע אצל או היא שם עיר
 הנזכר בספר יהושע ויאמ' במסרה מדין ג' כף ליטע מדין וסככה יושבי על מדין
 חר לשון קריתא וחר לשון אורח וחר לשון דין כדע ומרזע התנשא על קהל
 ה' המלה הזאת ענינה כמו למה ויא' כי הוא שרתי מלות מן רע מן ידע
 כלום מה דע זה הדבר כלום מה ענינו מזה שאלה לרעת ענין הדבר היאך הוא
 או מה הוא מה הוא מה דמות הערבו לו לראות מה יקרא לו מה זרה
 מהרב למצוא כע' והדומים לזה ואין המלה הזאת שאלה על חי מדבר לא מלת
 היא הוא שאלה עליו ומה שאמ' ויאמרו להם אחיהם מה אמר פי מה בשורש
 במכס' כלום מה אמר' אומר' ייש שהוא במקום מזה ער מה ה' הטאק' לטען
 פי ער מתי והטקוד בסגול ער מה כבודי לכלמה כמו ער מתי ייש שהוא טקוד
 בסגול והוא שאלה על הרב מה הוא מה עשית לנו ומה חטאתי לך ייש שיבוא ער
 למד שפי' בעבור למה זה שלחתי למה אמר' אחיותי היא למה זה אתה נוטל על
 מניך וכן הטקוד בסגול למה תבכי ולמה לא האכלי ולמה ידע לבכך ופי' למה
 אשפל למה אכפה למה נמות לעער והדומי' להם כמון לבלתי ואין טעם לפי' הזה
 אך פי' בעבור מה כח בדיהם וכן פי' כולם בעבור כולם מה ופי' למה אשכל וכן
 כולם ייש שהחסר הלמד ופי' גם כן בעבור ומה לא השא פשע ייש להפלות
 הדבר ולמעלתו הגדולה מה רב טובך כי מה טובו ומה יופיו מה טובו דודך מיין
 מה יקרו ריעך מה שגמו ראשיהם מה רבו מעשיך מה יקר חסדך ו' והדומים
 להם ייש להפך זה ולקריעון הדבר ולחסרונו מה אמר' כי יזכרנו ואהרן מרה
 הוא כי תליט עליו כלום שחלונגבר על גדול ממנו שהוא על לו אבל אהרון מרה
 הוא כי תליט עליו וכן זכר אכמה חלד והדומי' להם ויהיה עם המלה הזאת
 הדבר כמו ויהי מה ארוץ כלום ויהיה מה שיהיה אינו חושש ארוץ ואגדה וכן ויע'
 יעבור עלי מה כלום יעבור עלי מה שיעבור ואינו חושש ויבוא על המלה הזאת

זמורה בלב. כזאך מזה כפר ובסמוך מאת כפר הכסף והקבוץ למאות ולא
וללפיס. ההא במאה שרש וכן בשנה וז' ימורה בת כ' ההא לנקב
והוא חרש למד הפועל וכפלה ונהפכה יז' במלת ויקח את שש המאות בכמוב
ואיטט קרא כן ויתכן כ' המשפט כן כמו שכתב ל ינה וכן ראיה למדקדקי
האחרים כמבן כן וגם אם כתבת כן בחלק הדקדוק בעשר השמות בענין הלמד
אשר חנניא עושה רע מאת כ' מאת ימים או מאת שנים ומאריך שנים
כזאך כ' תשה ברעך משאת מאומה דבר מאומה ולא יזבך בדרך מאומה
ול תעש לו מאומה דבר מאומה ולקחת מאיתו ההא במלת הזאת נוספת
לפי שהמלה הזאת מלעיל ועשנה כלום וכא כלי הא בלש נמה והוסלה תנועה על
המס' וכבתי דבק מאות ועוד נכתבנו בשרש מוס' כזאך מוזן בלעס הלך עמנו
מזאנו קחת מוסר אס מוזן אביה והתאר אס מוזן אמה לשלח בפלס
ושבח את המהס ולא מוזן המהס לשמוע את דברי כזאס כ' מאס ח' כמז
במבטחך המאוס מאסת ואמה נמת ותמאס על מאסס את תורת ה'
הוסב את תורת ה' הוסב הקמץ החטף לטף כ' תרחיב עליה וכן יטן מאסכס בדבר
הזה המס' קרא בקמץ חטף והעפעל כסף נמאס ואסת כ' תמאס אבל ימאסו כמז
מס' יתלכו למד הלף תמורת הכפל ומשפטו ימאסו כמו וכואן נהדים ארצו שהיו
כמו כזו וכן עזרי רגע וימאס משפטו וימאס ויש לפרש וימאס בחבירין מעטין מואס
כזאך סילן ממאיר עטיט כמו מואיב וכן ירעת ממארת" כזבד ממגד
בבואות שמש ממגד שמים מטל בשש נקודות עם פרי
מגדים והקבוץ בלשון נקבות עם תוספ טן ומגדנות טן לאחיה ורביס מביאים
מנהי הלמד בירושלם ומגדנות לחזקיהו ויתן להס אביהס מתמנת רבות לכסך
ולזהב ולמגדנות כל המלה הזאת דבר המעולה בהס מגד ומגדנות" כזבל
שלחו מגל ותוספ מגל עטיטו חרמש ואיפטר שהמלה הזאת מבער
הטן והמס' נוספת בפלס מסלק וכן כתב איוול והכא ראיה מן הערב וכן יקרו
בלשון ערבי מטגל בטן" כזבן אשר כזבן עטיט מסר ונתן וכן אמר התרגום
דמסר טעך בדרך וכן עשרת תמגט כלום הטן לך תפארת אמגט אשר
אתג ואמסך כד האויב" כזבד וכסאו לארץ מגרת עטין מפלת והרג ויסר
דכבו אחר וימגד רוכביהן לאחורא וסכ' ל ינה מן השרש והעטין בקל
מגור' ל החרב היו עמי כלום נפול חרב היו עמי ובהיה מלת את טוספת כמו ואת
הכזל טל' ל המס' וכבר כתבתי מגורי' ל החרב בשרש גור בעטין פחד
כד מרו כד חגור מרו לטשו בחירק וחזין בהס תוספ וילכש קלה כמרו במח
והיו לקסון לכיטי והקבוץ בפתח ומרין קיועס ופ' על פי מרוכו בית הטוא
והוא יקרא פי הכבד וכן שפה לכו סבב תחרא עטין לבוש ואיפטר שיהיה שרש
המלה הזאת מדר והוא העבון בעבור הדגש" כזבד מ' מדר בטעלו מים ומרוכס
מחזין לשר ומרת פועלש ראסנה ל חיקס וימד באמה וימורן בעמר
והעפעל אשר לא ימד אס ימר שמים והפעל הכבד וימרדס בחבל וימרד שט
חפליה להמית וכבר אחר עמד וימרד ארץ פ' איוול כן עמד הארץ בגלגל ויחלק
להס במרה וימר גוים הוינאס מארעס ופ' וימר מן לנהר בהס על הארץ ש

מעשה אדם הסיר מתוכך מיטה התאר אגודות מוטות ויקח חטאה העבוא את המוט
 משל טואר ירמיהו העבוא וישכרהו אע"פ שהמוטה לשון נקבה אלא וישכרהו כנגד
 העול כי המוטה היא העול והקבוצ ככרעם במוטות מוטות עץ שפירט ובהכלע
 העו ברגש והסיר החולס בשורק והיה מוטות כעצו עשית ענן מוסרות או כד
 עץ נא"א ע"ה כל מוטות כעצו בשרש נטה והדגש להכלע העץ והוא כשקל מפתח
 יפנה שהוא שם והדבוס מפתח בשקל מוטות כי השדק והקמץ חטף שוים ופי' נטיה
 מחמתו יהיה רוחב מלא ארץ ובמדרש תנאומא כמה הם מוטות כעצו התרגיל
 אחר מששים בכעצו אחר מששים באוכלים סעריב מלא רוחב ארץ יהודה
 כורך נקד אחיך וכי ימך אחיך כל ריונה המלות הלה מנח העין לפי שמעא נמך
 אחיך קמוץ ואילו היה מפעלי הכפל היה פתוח ורעת החכמה ל' חזרה שהם
 מפעלי הכפל שלא זכרם כעצו העין ובשרש מן נכתב בו"ה כורך ומל"ה להיך
 ומלמט את ערלת לבבכם וימל אהבב ישראל על כל מורל פנילה
 פי' על כל מורל ועל כל אשר בערלה על ישראל שהם מורלים ועל הגוים אשר הם
 ערלים פי' מורלים היו והטעם המורל מורל ואם לא השמעו לית להמורל וכיוצא
 השמעו ימורל בשר ערלית והכבוד בעם ה' כי אמרם והמיוכבב מורל יבב והנח
 טעם עומד או חסד הטעם והוא הרוח על דרך כ' רוח עברה בו ואיטט וההטעם
 ידוך חינו כמו המורליו ענן כולם ענין כרייה ויש לפתע מזה קול המורלה והכר
 כרבעהו בשרש המורל ועד נכתבו בשרש מורל מורל הלהם פי' ער הלהם ויסב
 מורלם ל' אחר כלום ל' מקום אחר שהיה מורל זה אופ' ל' מורל ארס אחר ובחולס
 רמורה השורק מורל סוף ובאף עמה אחר הוץ והתנועה השיבת החולפת למורל כל
 ענן ער ועומת' כורך מורל כן בעצו מומס ידוע ויתכן להזית מזה וככב דבך
 מומס ועבב טעם נחיס האף והזין וכן ילדים אשר אין בתן כל מומס
 כורך כלל ראיה כל המוטה והמונה ה' יבט המלה הזאת טופלת על עריות
 הדבר ועל תבטת המוכן בחושים והפול גב' של עריות השכל שלא יוכן
 באחד מן החושים כי אם בשכל והו' והמונה ה' יבט כורך כמורץ יב וער מורץ
 כי אם כמורץ אשר הרטט רוח הוא הרוך שכתבן כמורץ עבר יוס' ה' דעל
 דהוון רבן למוטא דשכחא רוחא וכרעא דערין מן קרס יומא פי' טענן שעובר
 טעם השמש כורך מר דרור בשמק המור כה' כן עורא יש מי שפי' מוסרין
 ואם היה מוסקן ל' היה אופ' ארית מורי כ' המוסקן אינו יבטח שיארה והוא
 פי' כושט ממיט הימחיס שילקט ורפ' האי' פי' שהוא שרף עץ שיש לו ריח טוב
 התקרא בערב לוכט לרה באן וקלה פי' יתכן לוח ארית מורי ובמדרש חנית מרה
 המור הזה ראש לכל הכושטים אף אברהם ראש לכל היצריקים מה המור הזה
 כל מי שילקט חוט ידיו מהמרדות אף היה אברהם ממרר עצמו מה המור הזה
 אינו מפיח ריחו לא באור כן אברהם אפי' לא חרע מעשיו הטובים לא כעצו
 מורץ לא משו פועל עומד וכן פי' ההרס ימושו אכל ומשת
 אה עוץ הארץ ההוא פועל ידע והכבוד לא ימיש עמוד העץ לא

הכף והיא שאילת על כמות הדבר כמה ימי שטע חיי שערך ויבוא להגדלת הדבר
כמו זה כמה שטע כלום שטע רבות כלום ולחסרון הדבר כמה לי עונת וחטאים
והדומה להם והפך שן כמה ופין איך שהוא גב שטה כל הדבר כי איך הוא
שטה על הכונת הדבר וכמה היא שאילת על מעין הדבר כמה ער שטע יד ער
פי ער כמה מהל סבאך מהול במיד עטינו מזוג והבוא לו ארט אבי עה רציה
מן הערב מהלז מהל מהר מהר יעשה להפסח ומחרת
והירדס את אבי מהרה ורבה מהרי שלש סאין פי מהרי וקרני
שלש סאין מהרי שלש סאין את הסן איפטר שהוא יעא יוני מהרי וקרני
הסן וכן מהרה מיכיהו בן יקלא למהר לשלחם מן המדף והתאר מהר מאר
כפלס ושכח את המותס את מאן אפה ומא סופר מהיר איש מהיר כמלאכת
ומהיר ירק והשס לא הנכל כלותס מהר ואיפטר כמותו מהר קח את הלכונס
את יהיה עני ופי מהר וקח ועל מהרה חוטה והולך מהרה והנה מהרה קל יבוא
מהרה ררה ענין כולם ענין הנרינות ועל כפעל הקל מהר ימהרה לו לאשרה
יבן עטבותס אחר מהרי וכבר פירשה זה הפסוק בשרש אחר והשס מהר
ומחן כמהר הכתולות ענין זה ענין המוקן והשלוחס והנבעל ואינו מענין זה
הנוי המר והנמהר ולכב נמהרים בין לרעה ימרו למהרי לב וענת עטרס לים
נמהרה ענין זה ענין המנוות ואיפטר שכא הלשון לפי שהפטיס מעשיהם
במהרות לא ימרט למעשיהם ולדבריהם ולא ישנחו ולא ישכילן בהם ואם
יהיה מהענין הראשון מוג הנועצ בארץ ותמוג ותמוגנה ביר ענין למען
למוג לב נכיל בו מלת הטעם וצות הטעם כי היה מספיק למען מוג לב
או למוג לב מבלי שיאמר למען ורבים כזה בלשון לתוספת באור והנבעל והנה
ההמון עמוג וההנבעל והנבעות התמוגגו והמרובע ברבים התמוגגנה ותמוגגנה
האשה ענין המסיסה ופי תמוס ותעבר ממע תושיה כזוך ומוח עתמוות
ישקה יזוע ומהה השרש והענין וחכמת מחיס גרים
עלות מחיס אעלה לך ופי הטולאים והכבשים והשמנים ובאר איתן בלשון מיר
כי המוח שכן מבחר ופי וחכמה מחיס כמו הסך וחכמת מחיס גרים יאכלו ויהי
טמוג על מרן המרן חלם הכפס יהיו חרבה ער שירע בו הכבשים כמנהגם
לרעות במקום המרעה ומרבות שאין גרים מתחילה בהיותם בתים עתה יאכלו
בהם מחיס אזה על דרך משל אמר שירע בו הכבשים והם העשים שהם חלטים
כמנהגם שיכלו הישינים ואין ענין איתם וחכמת מחיס והם הישינים המתענג
העשים שיבואו לגור בהם יאכלו כלום כמות הישינים יאכלו חלקם העשים
כזוץ ומטה יד עמר יריק מט לפע רשע ומטיס להרג לעת המוט רגלם
והנבעות המוטטה והשס לא יתן לעולם מוט לעריק ל יתן למוט העלך
והכבר כי ידעו עלי און והנבעל כל נמוטן פעמי יחזקין במסמרים לה
ימוט ימוט עליהם בחלים וההתפעל מוט התמוטטה ארץ עינים נען ה
העטייה והמוערה וקרוב לענין זה וישאוו במוט ויתגחו על המוט אשכר

למחוז המזרחי חירק. אז הוא נק' הקל ואם הוא מן הסבר משפטו להמחוז והנכסל
 וכמו משפחה ייחוס מספר היידי יי' מחוץ מן הארץ ענין כלם ענין הסדר והשחרה
 וענין ומחה ה' להירך דמעה וענין וכלה ומחטה פיה פאטי' מחה את הצלוחית מזה
 והסך על פנה ענין קטוח וכל ענין אחר וכן ומחיה את ירושלים וכן ומחיה צדק
 ירושלים מיזמבית ועל ומחה ל' כסף יס כנרת ובא על דרך ויך שרשי' בלבטון ור'
 והרצל והסד ומחה וכן יחמו ינה' בנכף יי' ענין מחוץ כף ובא הנה' המורה הו' י'
 למד הסעל וכחבו ר' יהודה ור' ינה בזה העירש ומחי קבלו ואם הוא מזה העירש
 ר' מסב הדיק שלו יין בחמותך והוא שקורין לו קלברי' ויחכן לוא כי חסד נוצרת
 כי מצאנוהו בדברי רז'ל מהקטלן בחי קבל והוא הקטרת שקורין ל' גל-סטר' וכל יין
 בחמותך שיוצו בהם החמה בחמות שלא יוכל ידע לעמוד על החמות ועל
 שמטע' ממוחיס' והוא מטעין ואל בגדש מוח' מענין טווח ומחה מענין אחר
 מחץ מחץ כוס אש מליס' מלדע' מחץ ראש' מלדע' מלדע' מחץ מלך זכורא ומחיה
 וצט ארסא ומחה וחלפה דקט' וחצין מחץ מחץ מחץ קדוץ ומחיה ומחץ
 מכבו ירסא ענינע ענין דקירה נפרא בלעז ציגל לחמן המחץ רגלך הוא כמו הסך
 המחץ נק' הסוף בגדי' שפ' אדום ופ' אדם רגלך בזה המובן והמחץ לשון כל
 כלבך מנה' פ' מן הדם והמחץ עמדת במקום טעם בלעז אמ' המחץ רגלך והמחץ
 לשון כלבך מודע האויבים ונקמץ ברם לפי יאיינו נסמך למלך לשון כלבך למלך
 המאויבים מאוחר ומטע' מוס' מאויבים אין לו מנעט המאויבים להפסח' במחץ
 מחקה ראשו בלעז הסירה ראשו מעלץ וכן ברברי' רז'ל אין מחקי' במקום
 שגורשין ואין גורשין במקום שמוחקין והוא שמעבר המחק על המרה ומסיר כל
 מה שמס' על המרה" מחקר מחר מנפ' נעב' למחר יהי האות הוא ח' נעב'
 שיכנא אחר היום שהוא בן יניש שאינו כח' נפ' אחר היום שיאס' לחזר
 זמן כרחוק כי יאלך בעך מחר מחר יאמר בענב' לבטט וכדורו וחוק ל' יאמר
 ב'ס מחר וכטוספת מה' וכל יוס המחרת וכן בסמך המחרת הפסח לא שור'
 קמוץ ונה פתח' ויפ' דוד מהנשף וער הערב למחרת פ' מטשף נ' זה יער'
 ערב יוס שני כל איהו הערב ער הסך שהוא מחרת ולפ' אמ' למחרת
 סכר יוס סע מחרת שני עפ' שער' ומחיר בלב' כי קנה אקנה מאמר'
 במחיר ולא במחיר ולא בשוחר' ולא רכית במחיריכ' ענין הכל דמים ער' י'
 בלעז' כוטר' כל מחוטו מעמי' ייש שמעיה כהס' דגש' ואם ס' הוא מחור'
 העירש ואם איט' דגוש הוא משורש הוט' והכר' כחטתין כשרש'
 ומנה העירש וישב של המטה הנה מטרו של שלמה מעות זהב וכסף ועד
 נכרבת בשורש נטה' ואיפטר' ג' משורש הזה מטה ירושם' ויהי פואע' יס'
 מלמטה יהא נספת כי המלה מלעיל ויחכן להזת משורש מטה" כוטר'
 גרמין פמטיל ברזל ענינו כשט' ברזל" כוטר' יערף כמטר'
 לקחי' וננה' מטר' ארעבה בעמו' ועמך' ל' גשם' ומטר' גשם'
 יין לכס' כמו ארמת עפר' מטיט היין והקבוץ בלשון טכות מערות עוזו'
 ויה' בעל מסנו' חלקה אחת המטר' והטעל הכס' והמערתי' על שר' אחת

תמיש משע יראוה' כפי' והמישט את העמודים' כלש עטן הסרה ואת העמודים
כמול העמודים' ואת בית א' את הולך ויש מפרש והמישט עטן משש לפ' שאם ארז
וצין צורך' אבל לא ימיש מתוך האוהל פועל עומד' וכן ולא ימיש מעשות פרי' מועד
שפתו ולא ימיש כלום מיעות שפתן שמדת' ולא ימיש ממנה' ויש לפרש מזה השרש
והעטן וימיש חושך כמון שאם התרץ בהר דיער' קבל ליליא' או יהיה מעטן מעטן
וכן ידיון ולא ימיש' כוות כימת הילך' פן תדבק הדעה ומתי' לשחת יודיון
ממותה חלל בלב ימיש' וכי ימות מן הבמה' וימות תחבן מפת הרעב קרוב
למות' וימות לבו בקרבן ויהי לאבן' שנשפתן ויהי כמות' ער הדמיון וימות ששפתן
והיה כמות' או מות מיתה במורה' בשנת מות המלך עוקהו פל' שנה ששגור' ע
כמול ט' ה' כמות' וכן ה' בשנת ד' איתגב מלכא' למה נמות בעיך ג' אענו
ג' אדמתן' כי האדמה השוממה כמותה שלא תישא עשב ועטן פרי כמעטורה
ער יום מותה בחולס' וכעת מותה בשוק' והתאר אשר אין שם מות' כלנו מתיש
מותה אעב' וטן העטן הנה ה' וכבודו מתי רעב' ויקריהו מתי רכש' ולפי דרך
הקרוק איע נטן מפת שוא' המס' והשם מתי וחיים' בר ולשון' המות הזה' מות
הילוך' ובתוס' הא' המותה לחסידין' והקבוצ' כנח הוין מות ערליש' המורת
בר זרים' ואת עשירים במורת' ובתוס' מ' ממות תחלו' ימיש' ממות חלל
בלב ימיש' ככלם כמאיתבי עיר מבוקעה' ועש' הקבוצ' בעיר ששפ' מותי האדם
בקירות רבות' או בייסורים קשים' וכן ממות חלל בלב ימיש' כי הטובע לא ימות
בבת אחת' ומ' בבת אחת' והכפר והמית' דיש או אשה' והכפזן והמיתו נכ' בוי'
עד דגש' מתוך כע המלך המומתים' ושלח נזכר פועלו מהו' והמות ותלית' אורח
עלען' לא ימות אבות על בנים' וכ' אחר אעב' מותה' את משיח' א' ממותת אחרין
אשר לא מותתה מרחס' תמותה רשע רעה' כזב' ל' יחס' המזג' והלשון' דוע
כדברי ר' יין מוזג פי' מסך' כזה מוז' רעב' עשטן שרופי רעב' וכן
באר מתי למזא לאתנא' מזח' אין מזח' עור' ולמזח המוד' יח' גריה המ' -
כערי' ומ' ומזיה אפק' רמ' עטן חונק ותקף' ולפי שהמגרה חזק במדת
קורא החגורה מוח' ולמזח המיד' יח' גריה' כזר' הבוא' ויחידה בזה השרש' לא
יבוא ממזר' ואיפשר' שיהיו שני המלים' עספות' ויהיה מעטן זר' וזרים
ומשרש' והממזר' הוא' דוע כדברי ר' יין' מחייב' פריהות' ומחייב' מיתות' ב' -
והנה הוא זר' וכן דומה שהיה רשע' ונטן בניש' ממזר' באשרודה מעטן זר' -
שבר' ויהבון בני ישראל' באשרוד' דהו' כה' כנבר' אין' התניא מזרות' בעתו' פירשו
בו כמו מזלות' ויתכן שיהיה שם' לאחר הכבוד' ויש מפרשי' מזה וממזרים' קדרה
וכ' כהכטהו' בשרש זר' - כחוק' ומחה' ל' מי המרים' ומחה' א' לחיך' דמעה
משל טעם' מחית' בעב' פשע' - אכל' ומחה' פיה' ומחית' אר' דושלם' כעש'
מחה' העלחת' כי מחה' אמה' ומחה' את כל היקוד' והנפעל' העסק' ול' המח' חסד'
וחטאת' מלפניך' המח' היוד' המורת' הוא' למוד' הטעל' בא' בחיך' כמנהג' היוד'
ומזה העטן' ודרך' למחות' מלכין' כלום להשחית' דרכי' המלכים' ועש' ועש' המלך'

הרבה מעט דהבא כן עשה פרי למיט את חיות הדרך למיט מה שדומה
לו והוא מתבטבט כן מיץ חלב ומיץ אפיה יוצא ריב ומיטא ארץ
יוציא דס כולם עטן המיטצה והתואר כי אפס המיץ ואמו י עטן המיטצה
במקל להוציא החמאה כי בהקטית החלב במך הטד העא החמאה והמיטצה
בהקטית ההיא וכן מיץ אפיה כי בהחזק החרון באפיה עשה מהן באילו ימיץ
אותה כן ימיקו וידברו ברוב עשק כי ינסו ברבריהם ובמטעה חוץ
ממנופה שחין מפט שהיו ממיקהו כורר ההמיר גוי להים נפתב
יור בין הא ספעל וכן סא הספעל והוא הנח אשר בהקיד השיב ועבר
בנות המלה שלא כמנהג ואיפשר שהכונה להרכיב המלה בשט עשיעם
האחד לשון המיר לשון החלפה כלום אם המיר גוי לט בלי אחרים ואע"פ
שהמה לא להים והענין השט מן ובכבוד הממרו ויהיה המיר כשקל היע"ב
ופי ההגדיל גוי להים אחרים שאיט להין והשם המורה והיה הוא והמורה
עשיעם עטן החלפה מכך וינסו בעשד ויתכן שיהיה ופי ימוך אחיך מורה
ובא השורק במקום חולס וכן ירון ושמה וכן ומך אחיך ואע"פ שהוא
קמוץ שלא כדרך פעלי הכפל אולי בא העא בזה להמורה אות הכפל והעפעל
ימך המקרה ושלם נזכר פעלי מהעסק והמנו ככל קפטן והיה ראוי והמנו וכל
עטן שפלות ואחול כי והמנו שרשו נמך והביא ראיה מרברי רחל מקור נמך כפום
גדול ועוד כי הגלו לומ והמנו ברגש הכף אם היה שרשו מכך ואין ראיה מן דמו
כאכן ויהיו מי בבי אכל משה כי לפי רשמו שרשד עמם אבל לפי מה שכתב
אעמם אותה מן הסבלים בא גב והמנו כמו הם ומקום נמך הנזכר ברברי רחל
יבן גב מהסבלים ויהיה נפעל כשקל נגון מן נגונו ושבר מכר לאיש אשר
מכר לו כי מכרו מצרים כי יצא מכרם ופי ימכור איש ומכרם
כד כושן רשעים ופי המכרו ממכר לבי ומכרי את השמן מכרה כושן
והפעל הן בעונותיהם נמכרתם כי נמכרנו את ועמי וההפעל והמכרתם
שם לאובך אשר המכר לעשות הרע ישן התמכך לעשות הרע כולם
עטן מכרה כי פי אשר התמכר ישן התמכך מרוב השתדלותו בפעולות
העבודות כאילו מכר עצמו לפעולה היא והשם מכאים דאג וכל מכר כשע
נקרות ומא ומכרי כל המכר פי המוכר ל המוכר לא ישוב לבר ממכרו על
האבות לבר פי מה שמכרו האבות זה לזה כמי רוד ושמוס שנקבעו המשמרות
ומכרו זה לזה טול אתה שבתך ואע אטול שבתך כלי חמס מכירותיהם כמו מנה
מגורותיהם מגורותיה ומולדותיה והוא בחול ובשורק הקף בארץ מאבותיה
על ארץ מכורתם וכן אלא הרע בארע שתבטחן עברו גבורה וכן למדנו כלי חמס
מכירותיהם לשון יוע הוא שקורין לחכמות מכירין כקלל מי מלל לאכרתם
כרור מללן מי מלל גבורות וי והשם אין מלה בלשוננו ויש מפרשי
קול המולה כמו מלה וכן רשע הרעץ שאמו מלולחין ופבר כתבטחון שרש כשע
עצמו הלכות מלים אחברה עליהם כמלים ופעמי בא גב כטן כמו את אישך
מילין חלא און מילין רבון וולשד הרעץ וידבר ומלל וכן הזה הפעל הקל על

הנט ממטיר לכם לחם ימטר על רשעים פחים וחלקה אחת אשר לא המטיר עליה
היבש פי שלא המטיר העב עליה וכן בא עליה הפועל על העבים ועל העבים
אמרה מהמטיר עליו מטר כן המלה הזאת על ידיעת חי בן רעית מי הוא כמו ש
שנפל על זולתה מרוב מה ופי' מה אתה אומר כי מלת מה על הכסורה
אשר בפחד לא עליה כי כבר ידעו כי עלוהם הין ומה שאם מנוח למלוך
מי שמך ולא אל מה שמך כמו שמצאנו בכל מקום וזלזה והשם אינו נזכר
אינו שם העצם אבל השם הנזכר הוא במקום העצם ויאמר לזמן כי כמו מי אבימלך
מי אבימלך חזק ומי ישי וכן כל הפעלים יסמנו על השם הנזכר כמו על העצם
והוא מושג עליו לאות ולסימן ולא יתכן זאת השגה כי אם על עצם החי המדבר
לברו או על שמו הנזכר יתכן למדש לפי שאין ידיעת האיש הגדול הנכבד
הגדול אצל רוב בני אדם כי אם בשמו החולק למרחוק ולא ראיהו מעולה ויכירוהו
וירשוהו לזכר שמו השם הוא אצל בעצם אחד שנזכר ונודע ויתכן על השם
שאילת מי כמו על ענה וכן מנוח חשב על המלאך כי היה עבד ואדם גדול נכבד
ולא ראיהו מעולה ולא הכירו ער היום של אונן מי שמך באילו אל מי אלה כי ש
כשנשמע מהיזם והלאה נכבדך וזהו שאם יבוא רברך וכבר נכבדך פי' אם יבוא
אדם במצותך ויזכר שמך וכבר נכבדך ופי' מי אתה ופי' ליונה שהוא כמו מה
וכן אל מי שמך ואין צורך ויתכן שלא הכירה אותה בראותה אותה כמו שאם
הכתב בטרם יביר איש את רעהו אזלא ראתה אותה עדין כשפנתה להכנס
וקצר הכתב במענה חגי רוח כמותה הכתב לקצר במקומות רבות ולסמוך על
המבין ופי' מי כשע יעקב הלא שומרון ומי כמות יהודה הלא ירושלים מי שהוא
שגרים לפשע יעקב הלא אשתי שומרון בעשותן העגלים ומי הוא שגרים לבנות
יהודה הלא כהע ירושלים שאיט מתנהגן בהוגן בעבודתם וכל אחד ואחד
הולך ובונה כמה לעצמו ופי' מי לך כל המחנה הזה אשר פגשתי מי הוא זה
ששגרת לו כל המחנה הזה אשר פגשתי וכל מי אשר הפגשתי ליונה פירשתי
לך והחלל שלא המצא מי כי אם על חי מדבר כיום מי רבתי מי הירדן
איטיר כי ערש המלה הזאת מייה ומשפטן
לעולה הוא לשון רבים ונאם מיס בלשון שנים לפי שנחלק לשני מחלקות
שהבריל הרקיע בין מיס עליונים למיסי החוטנים ונכפלה המלה במלת מימי ה
הירדן וכן דרך לפלה בהתחברת עם הכתיים ולקחתי את לחמי ואת מימי וכן
ועת מימי כל מקוה מימיהם ואם מימין עמה מימינו בסוף שתינו ויתכן
לומר שהמס והיור השיט לשון רבים ואיט שהוא עצמו לשון רבים אחר שהו
בלשון יחיד כלא ימצא יחיד מומנו עשו המס הראשונה כמו שרשית כמו שעשו
גב במלת השניין שאמרו פגמים מי נרה לא צורך עליו איט שמי הוא לשון
רבים אמר לא צורך לשון יחיד על השנין וכן נכ יתן מיס על זרע ואל מיס מדלי
מי המיסי המאריסי כמו מי המיסי מיס בריסי כמו מי בריסי כי בהרבה
יבוא הסמוך מקום המוכרת והמוכרת מקום הסמוך וממי יהודה יצאו על
דרך משל כלום ממקורו וממט יצאו בה מי זהב כך היה שמו מי זהב ואונן

כי מלאים ושלמים אחים בלשון ועור ערשט כשרש שלם ומא יושבוה על
 מלואה והנפול שרש נמלא טל והמלא הארץ אויב ומלאה החרבה ימלא
 אב החכמה וכן בענין השלמה כי הוא אחד בענין המלוא כי מלאו מי ובמלאה
 הימים הלה נכח בוי' ובתף עד יום מלאות מי מלאות כד ויהי כדש יבש מלא
 כלום שבטל והגע זמנו והוא לכרימה נקרא מלא אמרו בענין הכרימה בלא תמלא
 וכן התמלא בסוכות עורו ויא' כי הלה תמורת הכפל ושרש מלל או יהיה בלא
 יזמו המלא כמו כש יבש מלא כלום קודם זמנו תבא כפי להשלמת ימיה ותבט
 והו ררך משל שימות בלא זמנו או הסור העלחתו ממוט פקדוב וכן בבסך
 מלא כלום ברמז שלמים והכבר ואט אבוא אחריו ומלאות את רכר' כי והש
 והשלמות וימלאות למור והוא קל הלמד פי השלימות כי מלאו אחריו והו
 קל הלמד פי השלימו ריען הברא ללכה אחריו ויש משרש והממלאים למט ממסך
 פי משלימים לו הממסך ויש לפרש מזה מלאו השלימים כלום השלימות אותם
 ביוחד וערכו אורם מלאותך ורמז פי כשתמלא התבואה שלך והתבטל יכן
 ממנה הבבורים ורמז ה' ה' התרומה שיפריש מן התבואה תרומה אח
 הבבורים איפטר שאום דמסך בעבור היין היורד ברמז מן היקב וכן המלאה
 הקרע וחסר העמך כלום מלאה הורע והיא תבואה הורע כשתבטל וכן רה"ן
 נקרא מלאה וכמלאה מן היקב כי אין העבים נרמז בקב עד גמר בשולם
 מלך במלח המלח המלך בספול ושלם נוכר פועלו מהנוסף והמלח לא המלחת
 כי שמים בענין נמלחו ענין השמחה וכליה וכן וכלי מלחם בלוי
 וישע' ומזה שור ארץ מלחה לא השב ומשכמותו מלחה ארץ פרי למליחה פי
 ארץ צורה ושמחה שלא הנמיה כלום שנגזרה מן היישוב וכן בריה מלח עולם
 פי נגזר שלא הספק נען ממשיה על ישרל לשלם לו ולבט בריה מלח בריה נגזר
 שלא יפסק הממלכה לעולם וקרוב לענין זה הקוטפים מלוח עלי שיה והמלוח
 הוא מן העשבים הקשים והרעים ולא יעמחו לא במקום קשה רומה למלחה ויא
 הוא הען בלשן אורטיגא ממולח טהור קודם אמרן התרא מעורב כלום שהיו המי
 שחוקים ומעורב יחד היטב ורמז כי מזה הענין נקראו תפשי המשוטים מלחים
 ויראו המלחים מלחין וחובליך לפי שהכפון המד במשוטות בשמחה אר
 הספיה כשקן יושב כארס המהסך בכף בעט לערבה יחד במי וכל שאר
 דויע לערב יפה מהפכו באיטבצו בו בוך ואיפטר שיהיה פי ממולח מענין מלח
 כי מלח סדומי היה בו כמו שנוסר בפטום הקטרוק מלח סדומית רובע
 מלט ונמלטה מידו והיה המלט מחרב חזק שיה נא ונמלטה פי אס איש ואסה
 ונמלטה מלשל והיה ריען מלרע כי הוא ביטע או יהיה עבר ופי כן האיש
 אשר נא והאשה אשר נמלטה ויא' כי הא ונמלטה טספת לפיכך הוא מלשל ומלטה
 נא שמה מלרע אמלטה נא נאראה את אחי מלשל כי המלט אמלט ל ארץ פלשתי
 המלט של עמך והכבר ומלט הוא את הער מלט או טן הממלטים את עמך
 וקל ברגל לא מלט פי לא ימלט עמו וההתפעל והתמלטה בכור שיע עניע עני
 הפליטה וירנע הוא ועא שמה קנה קפון והמלט וכבר אחר והמלטה וכר

דרך חששה מולל ברבלי בעטן קורץ בעטן כלום כלום מדבר סגליו כשרומן בן
ושל וקטפת מלילות עטין המלילות ידוע ברברי רזל המולל מלילות מערב שברת
למחר טעם על יד ואוכל ועור אמר מוללן מלילות ומסרין קטנת בוס טוב
כולץ וכבוד ה' מלא את המושק פעל עבר כי מלאו מקדש פי מלאו ארבע כשמי
יורר מבט מורח וי' קדש מבט שמעל ש' בן יעור נביט וקדמה וכ' י
מלאו תוך חמס על דרך בשל הה' ומלאו את המקדש הזה ד' ע' י' וה' מלאו
ארבעה כ' י' וה' וה' הלא את השמים ואת הארץ את מלאו מלאים ארץ
ההיכל אילו והרומים להם פעלים יוצאים ויש מהם פעלים עומדים פי מלרתי
מלים והוא חסר ל' כי מלאה הארץ חמס המלאו נפטי שם המלא נפטי מהם
ומלים כמזרק פי כמזרק המזבח כמו שאמרו כוונות המקבץ ומ' מלאו מ' ל' פי
ומ' בוס מלאו מלאו חכמה מלאו תבונה ומלאו ברסות ה' כלום ליה מלא ברסות ה'
אז יהיה פעל עבר מוסב לשבד מוסב מ' כלום וימלא ברסות ה' זקן עט מלאו
י' בוס י' ל' ל' מלו בוס חמס פועל עומד וכן ה' אתמלאו אויבך חנוקה וה' חמס
מלא הסכל מים מלאו בגרו ירעה הים ומלאו ארץ ומלאה מלאו כל הארץ כבודו
פי' מה שהוא מלא הארץ מין וינמח ורומם הוא כבודו של ה' הדרך הזה
וירשו יהיה מלאו הגוים י' כל מלאו קומתו ארצה מלאו כף נחב' וב' מלאו ל' ה'
מלו הקנה שש אמות אכליה וכן לקבץ חדר כי הוא רומה למלו א' י' קדש
עליו מלאו רעש וכן קדשו אחריו מלאו כלום לאסוף ולקבץ אחריו י' ה' ה' י'
כירשן שהוא מן המלות שמסרשין אותן בהסב' כלום חסר בכל רבו' כמו שאמרו
לסופא סגא נחורה י' בן הברז חמס מלאו השלטים כלום אספו אומה וה' חמס
למלחמה וי' מ' מרדוש קדשו מלאו ואמרן והאספו והוא קל וכן ומלאו ארץ
האויבות חללים ומהם ל' רעה בנה את המלואו והוא מקום ב' דושלים סמוך
לחומה מבטע' ולא הי' שני ל' רחב שהיו נאספם עט בשתיו ונשיים שום
חסיפה וקבץ לקבץ קדשו מלו ושלמה בנה אותו המקדש והה' עטל מזה יחד
עלי ימלאו כלום י' וי' קבצו לו עטן קבוצ וה' קרובים בעטן וה' סבד מלו
עון משפט וי' קדש מלאו י' בקטת כלום ש' כל י' וסל כחו בקטת וסמרו
מלאו אסר' ועוד מלאו את הארץ פעל עבר מרדוש והוא קל וכן ב' רוח
מלאו מלאה ב' ל' חח חוק יורר מטה ומרוח שהוא לרות ולהב' וה' ממלאים
למעט סמך פי ממלאים כלים לחוק המט והוא מספר הסבב' כמו ש' ה'
לפרט כשרט מנה ע' מלה שחוק שטן הה' פנורה ל' וה' מולץ פרה ושמעו
ומלות בו סלוחת אפן וקבוצ מסד במלוחות ר' שיהי ממלאו המעבדות
במבטע' ולכן קדשו באספ' אבט מלוחים הרחב פי' וי' ממלאו עטל מרדוש
הדגוש ליקל' ט' שכנת מים יקלא את ד' י' מלאו י' ד' פי' הקדש מרדוש
וכן ומלאו את י' אחר מובטן וכן מספן יקלא את ד' וה' מנה השטן והוא
עומד ברסות פעל מלאו על כל ד' וי' וה' למעט ג' שהוא ג' המ' ה'
במקום פעל וה' מ' איל המלוחים והוא שטן השלמים כי זכה שלמים היה

עשרים ומעלה ועבטו חלוד והמסד והכית כמחר כ למבראשונה לא אהב והמסד
 כמחה ומשפחה כחירק ובתוספת יור כצרי העין שזמו מט דרך וכחירק הטן אמ
 אפרים מט מבר למע אשור וערי מינר וקצורת הטן מט חשיכה המלה כי לא
 יל יתכן בלה דגש אה לא יולד נחבן מס ובן הטן מרוב השמיעה במס הזאה
 יחסרה ברוב ויבלשהו בדגש מקרב אחך מטט וי אהיס מטט שיבה הקוס
 ובאיז הער היקר תמורת דגש מראש מהלוק מעבור מערב ער בקר מחלך
 וכבר באו עם החיה ועם הריש בחירק והכל בארט היטב בחלק הראשון מורה
 הספר כשער הפעלים בטור הראשון ומשטאיו מן קומון פ מן אשר יקומון
 עליהם כי מר לי מאך מכס פי מינר אהברכה מכל עררי היה חרבה כלום
 ערכיהם ומלעגיהם עלי היה חרפה מאשר שמנה לחמו כלום מאשר תעא
 ברכה לשולס כי שמנה לחמו כלום ארט המיניאיה לחמו תהיה שמנה ורענה
 והוא יין מערט מלך מל אבך פ מל אבך בא לך זה והוא מה שיחפר למעלה
 נחשב באיזן ויסוז אמ כל זה העוב בא לך מל אבך שיעורך שדי שיכרסך ולא
 ולא נכרית מהבהמה פי ולא נכרית העיר מהבהמה ואת לא איעב מהרועה
 כלום לא רחקה עיני ולא ראגני מזה הדבר שאהיה רועה אחריך ויוס לז
 אנטש לא הראו זלף הזאניה כי ידעת כי יוס אנטש יהיה לי יוס העבואה אבל
 אזה הכרחה אנה מבחן יקחו יש מכהנה שיקחו זהה כהנה הרינוטי
 שפותרין בלמטת וכן אמ חתרגן שאר כהנא יסבון ויש מפרשי לפי שאה בתחיל
 הפרשה והכנה הלויס בט צרוק אשר שמרו את משמרתו כרענה כג ישר אל
 מעלי דומה כי כשהו תעס ישראל הכהנה לא היו תועס לפיכך אמ להם לכהנה
 שאם יקחו מבט ישראל לא יקחו כי אם הכתולות ואפי כמן הדיזע כי הכתולות
 בבטת ישראל בחוקת כסולת הן שנבעלו לפסול להן נהרין הן כבלל זונות כי אורתן
 לא תגו ובחוקת כשרות הן וכא כענין יותר שמן ששון מהכירך תבורך משים
 יותר משאר אנשים טוב שמן משמן טוב והדומים להם ענה נרעלך מהם
 חסר למך השמוע עניט יותר מליהם יותר לך מהם ויש כענין פחות ויש
 גבול בעדן מהם וישלו בעדן וילחמו עד לשם וילכרו אותה כלום הגבול יצא
 לבעדן פחות מהם לפיכך יצאו ונלחמו עד לשם ויש מקומות בית ממחרת
 השבת יעטן הכהן כמו במחרת וכן טוה ובחכמה יאכל וממחרת מסיט כה
 וזר כסיט כה מהיכלך על ירושלים כמו בהיכלך מפני שגלליה כמו בפני ואיש
 שיהיה כמו הם מכל עררי היה ירפה כמו ככל עררי כלום כניה ויש
 לפרשם כולס כמשמע מסיט רץ כי מסיט נגלה וכא לישראל ופי מהיכלך
 על ירושלים כי טעם הבוא להם הרעה כמו שאמ נורא אהיס ממקדשך מטט
 הכתר השוכן במקדש לפיכך לך זבלו מלכס שי ופי מפי שוללים כי מערת
 שיתחיל התטק לדבר ינע ען הכוח כי הפלא הארס בטעמה השכלית ולא
 יודעה הדבר ער שיתחיל לדבר ופי מכל עררי הייה חרפה מכל מר
 שעושים לי עררי היה חרפה לרואים ופי מלפניה ואמר צריך כמו מו ה

ואסורות להן ואם
 יצאו לקחת לם
 לא יקחו כי למע
 מכהנה כי

ענין השלכת העובר בלידה ומה הענין כירודי אש תמלטון כלום ושלכו זיה
ויתבירו וכן בשירש פלט הד שט העניעס האן קרובים זה לזה והכל ענין אחד
ועמדת במולט פי החמר שעושין מסיד ומחול ורומה לובלשון רבתי ואע"כ
דעבר ביה המלטה פי שחזן מקום הקורות בסיד ואע"כ שיש מפרשין אותו מקום
הנחת הקורות ומה הוסף עוד אע"כ דעבר בה המלטה וכן בלשון עירי נקרא
למלט מולך בחביון מולך שבע שנה ומולך מולך והשכיל ומלכת אשר
תאווה טעם תחת אשיחו אבו ועליה מולכת על הארץ התמלוק
כי אזה מתחיה במרוז הן לצדק מולך מולך והקבוצ ארבעה מלכים ונכתב בלש
המשך לעת צאת המלכים והשם מלכה ואת רבר מלכה לזו הגדר ומשקל
אחר ממלכה ושריה לך הן הממלכה ממלכת כהנים ויהי ראשית ממלכתן לז
נעשה ק לכל הממלכות הן מולך לעלם ועד מולך עליט מלכה עליט מלכה
עליט לפט מולך מולך כשש נקודות ומא ממלכות שג בשורף את ממלכת
ישראל ומבלי מה נוספת מלכות כשרים עד מולך מלכות פירס ומלכות
בכל משלה וקבוצ ארבע מלכות ולפי שהתכו וההא שנים בא היוך שהיא מקום
ההא בקמץ תמורת ההא כמשפחה לבוא תמורת ההא וכן נתנו לפתוב בקבוצ
גליות ויש מפרשין מזה למלכות השמים ר"ל לכוכב גדול שבשמים והפעל
הכפר אשר המליך על מלכות כשרים ענין המלכה ידוע וע"כ ומולך לבי
עלי עייט ומולך לפי עלי עייט ויהיישן והוא רומה לזרמית מלכי ישפר
עליך וכן ברבי רזל המולך בקונך וע"כ ויש מפרשים מזה בן הכהן ידוע בן
מלכ קדם כמו יועיט פרעה ויהי פי מנה למחות מלכין וכן פי מנה התמלוק כי
אתה מתחיה בארץ ההא נמשכת במאריך והמס בשווא נפתל כלום כשהחשב
בלבך להדמיה ולהשתחות למולך הגדול ואין יטרך להוציאם מענין מלכות
ופי למחות מלכין כשרים מזה ופי התמלוק כי אתה מתחיה בארץ התרמה
להיות מולך ולהתגאה להשתחות בארץ כלום גדול ממך כלום אין המלכות לך
להתגאות על גדול ממך אשר יתן מזרש למולך ולמולך שקוצ שומס בע ענין
שם ע"כ וזו עבודתה שמוסר בט לכומרים ועושין שתי מדורות גדולות ומעבירין
את הבן ברזל בן שתי מדורות האש לא תתן זו מסדה לכומרים להעבר
זו העברת האש מולך מה נמליט לחי פי מה נמוקו ומה נמרט ואיפסר
להיות מן מליצה במליצי שרי בכל מן השמש מולך ומלק את ראשו
פי יפרוק את ראשו ממול ערפו וזמ רזל כער מולקין תעאה העוף
נותן שט גפיה בן שתי אינבעותין ושתי רגליה בן שתי אינבעותין והיה מעט
מורה על שתי אינבעותיו והיה מולק בצפורן ממול ערפו עד שהבע לט
לסמטן וקוצין אותו או רוכן ואיט מכדיל שט ולא כדיל אבל בשלת העוף
שאה ומלק את ראשו ולא אמ ולא כדיל היה מולק ומכדיל הראש בעצמו
והנקה בשומן כן המן העץ ויכנס עליו הלמד למן היום הוסדרה
ועד עתה למן עולם ועד עולם ולא נשא דוד מספרים למבין

וימץ להם המולך חסד ואמת מן יצירותיו כינוי חסד כמו יט את כבש ישראל ומשפטו
 מנעו כלם שגן הזמנה ומתנה והשם למשה היה למנה פי מתנה וחלק ומנה
 אחת אפי' מנה שזעלי' מנה חלקי וכס' ומשלוח מנה את המורזקיה ואהב
 מנהיה שגן מתנה וחלקים וכא בתשלומן מנה הלוי' מנה המשווררים
 ובמחורת ח' יוד בלף מנהות התורה פי חלקי הלוי' והכרעה שימנה התורה
 וכא סמוכין בקמץ על דרך המוכרת להקל הקריאה כי היה ראוי מנהות מתאורר
 הפ' בחיך כמו יצוק ברכות בסמוך וכא השם מבלי הא' ויקראו את כבש ישראל
 את שמו מן ומך לא מענה מפי' והוא בשקל יקן לפי שלא ידע לו שם
 קראו לו מן כלום מתנה וחלק לטו מאת השם י' וקרוב לענין זה ממונה על
 הכלים אשר מנה' שר הסריסים הרגו ויפקוד שר הסריסים ומע רב קטוליא
 בנב' ויביט את המנה' א' תפן א' מנה' המלה הזאת אנה כי המ' -
 ויתן לומר כי המ' נוספת ושרשו נחה וזהו קרוב לענין פי ענין מ'
 שרש' מנה' משגן נחה כמו שנקראת ג' ארוחה מענין אוח אבל לא נכלל לברר -
 האמת מפי' הקבוצ' שלא מהא' במקרא ולמה שנגזן לקרא אותה במשע' -
 מנהות בשב' החת המ' דומה כי המ' שרשית וכן הוא הקריאה כפי הכל
 א' המ' שרש' כמו שראו' מן נבגה נבצעת מן מנה' מנהות ואם תהיה המ' -
 נוספת היה ראוי לומר מנהות בחיך תחת המ' כמו מנה' מנה' וכן מחבר' -
 מחברות ונקראו עקלת הערב מנה' הקטר את מנה' הכקר ואת מנה' הערב
 משאת כפי' מנה' ערב ויהי בעלות המנה' וי' א' לחן העבא' פי בעת עלות
 שעה מנה' וכן אמ' לעקלת הכקר מנה' ויהי בכקר בעלות המנה' בשער' -
 שמקריבין מנה' הכקר וכן נקראת תבלת המנה' לפי שהיא בעת עלות המנה' -
 בערב ויהי בעת שעות השמש ואז יושב משומם עו למנה' הערב ובמנה' -
 הערב קמה מהעטתי' בננע אשר מנע ממך פרי כטן' מנעך ו' מסבך
 כל מנע' סלה' פי לא' מנע' ממך פרי כטן' ואמנע נהרותי' -
 ויכלאו מים רבים' מונע בר' יקבוצ' לאום' מנע רגלך מיתק' אגד לנס' לא' -
 אמנע מכה רב' לא ימנע טוב לחורכים בהמיה' וימנענה כמך חסן' והנפעל
 פי נמנע מכה להיכס' א' נא המנע מהלוך לי' וימנע מרשעים אורס' וימנעו
 רכיב' שגן המנע' דוע' כנר כמנע' אורג' הוא העץ שמקסל ערלין
 האורג' הכקר ויתבן פי שרש' המלה ער וכן תרף על כר' והעץ הו' -
 רומה לשגן גרל העל' כוסס' כמסוס טסס' לחס' מרעמו חסד' והוא תמו' -
 במקום נפעל' און יהיה' האר' יוצא' והשם ובחורין לחס' יהי' והפעל
 הכקר המסן אתה לפי' והנפעל' וחס' השמש' נמנע' ונמסן הדרים' וימס'
 לב' העד' וימסן אמרי' והוא ג' כן חל' אשר לבן' בלב' האריה' חס' ימס'
 פי הספוק אגזל' כן אל חוש' לא טוב טעה אחי' הנפל' בפעל' מנה' כי מה שאם
 וחס' את המולך לברז' אפי' איש מלחמה ולא' לין את העד' ומה שאם והוא
 יצע ורפה יריב' והחרדתי' אורכו וכל העד' אשר אוח' זה לא יבן כי אחר' -
 דעת אוח' ואת אנשין פי גבורים' המה נמרי' טסס' כרוב' שכול' בשדה והנה

הגד מראש שצמ כלום מחלה מעת שעלה במחשבה ונזר רבר כורש ועד עתה
מי הגיד לו השמיע זה יהיה לעתיד ופי לא יהיה מעשי עוד על ימים שלא יגיד
מעט לקבץ על ימים ולא שלא יחלו ימיו ופי מערס שנים וכן ישימו לבבכם
מהעוהים שעברו ערס שום אכן ער היום הזה ופי מאין כמך וי סמך שגד
רוחם שאין כמך כי גדול אמת ונזרל שמך בגבורה ומחירת בא כילא בוד
על מחרת ומחירת בית השמוש לשלם והבנים עלין מוס השמוש וכאשר
הבוא המלה הזאת עם הכתובים נספלה ברוב וזה עם סני המרבר בער עתמו
והמדברים בערס ועד כטי הנמצא והנמצאת והנמצאת יאמר למרבר
בגדו ממנו ודגש המוס השנה להכלעת טן מן ודגש הטן להכלעת טן מן השנה
בכל וכן למדברים בערס ממנו ולנמצא ולנמצאת נפלה דגש השנה ממך ממך
ואם בא בהפסק הנמצא בדגש הקף שיהיה גם כן וזולת החסרון ולנמצאת
ולנמצאת ממנה וממנו וכבר בא בלא כפל המדבר בגדן שע מעט נסע ונפלה
מע מה מע יהלך לעשות ענה ולא מע וכפול המוס רברי עונות צברי מע
מה מע יהלך לעשות ענה ולא מע וכן עם הנמטר בלא כפל והכני עם ההא
וי סמך מעמו ועד כטי הרבים המוס בסגול והטן רפה בשבא וכו הטן דגושה
בסגול והמוס בחיך מאויבים מעמו ועד כטי הרבים כהא מוס ומנס אבר מענה
מן הדי יבוא השטן חזן אין לו ממטן אן אן אן ואם המסורת עלין שעה סכורים
ממע וקורין ממנו ולא קס ולא זע ממנו ועל העבים אינה מהמטיר עלין מער
שלא ימטירו עלין וכן כן בלעל מרבר לז שלא יחוש לז והשכרן מזונה וכן
וימוסך ממלך ויסירה מעברה מהיות צברה לכן ונבחרים מגוי מהיות גוי
גם מוס מע הוא קורס היום פלומ קורס הזמן ביכל חשבון עמדו מחז נשים
כת ל ינה כמו מבלי כח וכן סכ רב שלמה קל ואצול פי העים מסע כח אויבים
עמדו ביכל חשבון כמעט ועוב כלי מכלי טען והציון רב סערה קל פי אורכו
כמו מיניס בלום כמיניס רבים מכלי טען כונה ואזה המנה לך חיל מונה
מספר לסוכים ומטרת אהבס לחדב למנות ימיט כן חודע והוא מקור
ול יונה כת שהוא שם והנפעל גם זרען ימנה לא יספר ולא ימנה והשכר
הממלאים למע ממסך כמט מעין הכוכבים והם שכעת כוכבי לכת ויש משרשי
שהוא שם כוכב שלם והזומים עטין מספר וטען וככר יהודה כזה העטין ה
המנה היה לכם וי ינה השיג עלין לרעמו ואעפ שיהיה מעט משקל כמו שפי
וסן שלשת מעט זהב וכסף מעט לפיס אעפ יש בו מעין דווע והמנה הוא ששים
שקלים חמשה ועשרים שקלים עשרה וחמשה שקל ממנה יהיה לכם ומרה
שחלק המנה לזה המשקל כי כל אחד היה משקל כמט עטמו וכן כולם היו המנה
וסן ככל המשקל יש בו מעין ידוע כמה כן וסמך פשוטים יש בו והנה רזול
זכרו המנה הרבה בעטן המשקל המנה לא מפע מספר הדווע שבו ט במקומות
לו קורין ליטה ועשרים זוז ומוה עשרת מונט פי פעמים ולפי שהם מען בלו
כזה הלשון ועו אשר מעט את מאכלכם ולילות עמול מנו ל וימך וי דג גדול

הפגמים הרואה והלב והכבוד והדקין ונהגן קדימות מעשים בלשון שנים קטע
 הרקיע שהן כסוליס ומסוכבין וכן קדימה היא שתי ערוגות ומה שאם המון
 מע בני המון מערך ורחמיק הוא אומר על הלב שהוא כסל המחשבה ולא תבין
 ההמיה וזולתך ותורתך בתוך מעי כלו אמר בתוך לבי כי הלב הוא מכלל העמים
 ואם המון מע רץ לפי שהלב עקר המעשים הלה המעשים בן כ הוא עקר רחמי
 המעשים אף כי האיברים הפגמים הסמוכים לו אבל מע חמדותו יתכן על הלב
 כמו שאמר נהפך לב כדרכו ויתכן על הדקין ועל שאר המעשים כלן נעקרו ונעשה
 ומה שאם מעין ששת שן הוא אומר על הבטן ולפי שהמעשים מבטנים לבטן קרדו
 לבטן מעשים וכן תרג' בבטנה במעשה ויש מפרשי' במערתן על אבני החול לפי
 שבהם אבנים קטנות רמות המענות הנן כדברי רז"ל מענות קטנות וזולת זה
 מה שנכרו הדבה טכר המטבב וכן תי' כפרוהי והם אבני החול שהן פרודות
 קטנות " מעט הן מהכל ימעט ל מעט לפטר והדביתים ולא ימעטו
 והשם מעט מים בכל הלא מעט ימי וחדל כמעט שכב כמעט
 שיו רגלי המעט מכר אבל למקדש מעט הוא תואר כי למקדש הוא קמור
 ואיטט סמוך ומעט תאר לו וכן הקיבוץ יהיו ימיו מעטים על כן יהיו רבין
 מעטים ולא השם לפי מעוט השנים או היא מקור והפועל הכבד והמעטותם
 למה רדות בגוים והמעטה אהבם המעט מקטנו פן המעטע המרכבה
 והמעטע וכבר אחר ובעלו הטוחנות כי מעטו והוא יוצא במשפט ופי' כי
 מעטן הטחינה כלום שלא יוכלו לשחוק ולכסוס המאכל כי אם מעט " מעט
 ומעט וכתוב ושלח נזכר פעלו שרי מועט שדיהן עשית עיסו
 בענין הסחיטה ופי' ומעט שביטו מעוכין וחנות מעוכה בארץ כי תקועה
 כמעט מעל מעל במעט מעל האחרע פטוח כלו ומלעיל הוא שכ וגם הדאשן
 מלעיל מעט סמיכותו לשם שהוא מלעיל אבל הוא קמוץ שיחאעב וז' י'
 יורה כי הדאשן מלעיל ולא מיצאנו כן בספר' המדויק' ומעל מעל כפי במשפט
 לא ימעל כיו כי הכריע ביחרה ומעול מעל כיו ומעול הוא מקור ואפשר שהיא
 טעם עבר בשקל ולא יכול יוסף כאשר טל ר' יונה ענין השקר והכחש חשן ואסור
 ומעיל ומעיל קטן ועשה לו אמר כי כן תלבטנה פנות המלך מעילים הוא לבוש
 עבר אבל מעילים הנזכרים אינו בתכונות מעילי' הכות בתורה כי זה הירר
 בתכונות הכתונות כמו שאמר ועליה כתונת פסים ויה מעילים כדרושין וכן תר'
 חגור אסור בר כדרוש דבונץ " כמעט למען אשר יבאו למענב את ענשה פי'
 בעבור פי' כי עמך הסליחה למען תיורא הנה אם חטאו ישובו לך
 שלא יסיון כרי שלא העששים ואם ישובו הסליח להם וכבר כתבתי כי הפסוק
 טארש דא פי' אחר והלמד' בלמען כמו ביה בעבור שלא יבין לוא אותם מבלי
 הלמד ומבלי הכי' ויתכן לומר כי שורש למען ענה כי פירושו כמו ענין שהגוף
 הספר והעילה " כמעט במערה אשר בשדה המכפילה ל מערת עדולם אית
 המערות ואת המערות חפירות החת הארץ והבא ר' יונה בטורש
 היה כמעט איש ולויות סבב ממערה גבע והעו עתה לפרשט בטורש ערה "

נחבאים באחת הפחות (באחת המקומות והיה כגסל מחנה ישרל בתחילה
כלום האשים שיפול בהם יצאין המחבואים והצבורים אשר אתן אמר
היתה מגפה פי וקראוהם אנשי דרך היתה מגפה בעת אשר אחרי אבטלום
כלום רופט אחריהם כי היתה המגפה בהם ונתעו וי כיריט והוא גם כן חיל
פי ושמע השומע קולם והוא השומע ופי היה כן חיל ולבן כלב האריה המס
ימס קולם והשם המס יחילך והתין נוספת ופלא המספת בקדוח אש המ
המסים והיתה ראיה הסמך להדגש לחסרון הכפל ופי האש המסס כל דבר
והאחר מומט המס כמו המס ופי ר' יונה למס מרעיו טעל יצא והטון טיהוא
עומד וכן פירושו מוס על זה שאם למעלה בהתרעמו על חביריו אומן בעבור
מי שהוא גמס ועמק בייסורין יותר מרעיו אומן פליז כי חסד ויראת שר
יעזוב ועל כן באו עליו הייסורין היתה למס לקס עובר שרי מסס ידוע
מסת נרבת ירך כתרץ רי מחסורו כמסת חסרונה " כוסה המסין את
לב העם ערטי אמסה ותמש כעש המודין ענינו כענין מסס
וידוע וכת ר' יהודה כי המסין בא על דרך ארמית אשתיו חמרא וכן ענין
כל הגמולות על שנהגו על דרך ידוע רמלה כי על דרך לשון העבר
היה משפטו על דרך השלם המסין כשניק בוי כמו ענין רגלי וכבר
כתב דקדוקו בחלק הרקדוק בשורש " מסך מסך בקריבה וזו ענין
ענין הערובת ובלמל וכן טען המוז שהוא הערובת היין ע
עד המיס מספה ינה ושמו בין מספתי והשם מלא מסך כשם מקורו
ומלה אחרת לחקור ממסך וכת ר' יונה בזה השורש באחד מהשעש כל אבן
יקרה מסוכתך כלום מהתערובת מסך והטון כי הוא משורש סוך
מענין הסר משוכטו ואעפ שזה בסמך וזה כעין אחד הם כלום גדרות
הם האבגט יקרות מסר למסר מעל בל והטעם וימסרו מלפי ישרט
ענין העטטה בכל לב ומשים בדמות אחריהן בדבר המדברים
הן כגוף הארץ ענינו ורזל הדגלונה הענין טינית הארץ ענינו בכר
לב במקום סכנה מוסר ענינו לקיחה ראשונה שהיו מוסרים עצמם ע
קדושת השם וזולתם הרבה וכן ארזל באשה קבל תורה מינה ומסררה
ליחושע ותרץ ויתעו וי להיט ומסררה ותרץ אשר מנג עריך ומסר
מערך מעד ולי מעדו קדסולי לא תמעד אסוריו בוי בטחתי לא
ומהטתם תמיד המערך וימ מזה והעמדת להם כר
מכנס על דרך הסך והתאר לטובה ושלח נוכר טעלו רגל מועדה והשם
עבן למועד רגל עטן השמטה ותרץ ולי מעדו קדסולי ולי אורעזש רט
רכובתי " מעד מע מע אחילה על כן מע למואב כסטר המו ממע
דגה וצאע מעך סמעותיו האחר מהס מע כפל כל
פרי שבו אבל כמעותיו הוא משקל אחר הפחד ממע מעה ופי יצאע
מעך כצאע מעהס והס הדגש ואמ כן על דרך וירגן לרוב בקרב הארץ
ומעס ידוע כדברי רזל בא זאב ועל את בצ מעס והוא ככלל האיברים

המעירות וזה הסיפור על צדי"ש בן מוכחה וכן בא במקום המורה סלעים
 משגב במחמה עין צדי"ש ומא ובעה עלה מיני צדלים כל איל והדומים להם הן
 עין פמגלטי צבואים' ובסלעים הדמים ומה שאמר (ישמעאל וידן אל המיחה
 מראה כי היה סלע ההוא מערה כי ירחאו המערה בסלעים הרבה אז המקום
 טביה בו דוד היה צבוא' במחנה וכן ויעל אוחם עמוק עכור' ויחזר על הרים
 כמו שפדטה' וזון וידן כמו ויעלה כאשר חטב ר' יונה כי לא מיצאן שהי מלגה
 במקרה זה הפך זה מה כגד זה שיעטון שלם' כמנהס פעם אחת ויעלה זה איל זה
 אז ידן זה איל זה' **מצה** מצה מצה מן שמה ימין ישותן' וימין על מן
 הקזה והפעל ומימו רמז" ימא על יסר המזבח' ומי מלא ימין למי פי מי
 עם מלא ענינם ידוע כפעין הטיבה" **מצה** על מצה אהרן' הלום בטר מיחה
 חזק לעומה מיחס' על מיחה האנשים' ידוע' מיחה נחמה על רגלי' טם
 של עומה וקראו מיחה טביה כרמה המיחה' טבועה' על מיחה הערה"

מזר כל חזקה השיגה בין המיסים' כלגל בין הגרדים גר מזו נגר מזה' טרור
 תוכל לגם אנה חנה' ובסמון' מיצר מיצאנו כמו מן זמנים ומי' ואיפשר
 טיהיה הנער מהם מן המימ' ויאמר כמו מן מימ' מימ' ממן מן עב עבבים לא שנה
 מן הדגל' או יהיה מן המימ' שמש אחר יצר' אז יצר' כמו שכתבן בשדש' יצר' או יצר'
 וכן בדברי רבות' אילן הסמון להק המימ' מימ' החיב ל' נרמה כי רענש טיהמס
 שדש כי אמרן מימ' ל' מימ' ראוסן מימ' אחר ויהק להיות שורש יצר' וכן מימ' שוחל
 מימ' סלם ממדי' מי שם ממדיה' **מקק** ועמקן כל יבא השמים' וכס אנטג'
 עמקיס ואין טחיה ימקו בעונס' ולשוטן המק' טביה' והפעל הכבר המק' טבירן
 והשך אחת בשם מק' יהיה' וכדברי רבות' זל מקק שלספדים והוא מיה טירק' מימ'
 מקל שקד מקל טעורה' ומקל יד אלה כירי' בעלמח מקל' לטבה' וכמוני

מקל ובקיטון על ברזש' כי במקל' עבתי' ובמקל' יצר' ל' יצר' אזה המקל' גה'
 ואיפשר טוהיה המולה הזאת' מכעלי' ה'טן וה'מס טספ' **מד** כמר מר' כטיפה
 העולה מן הדל' ויהק ששורש המולה מר' מעטן' ויהמדר אלן סימי'

ל' המדורים טבוא עטין קבבה' ובעטין זה נראה הטיפה הנפלה מן בול' אל הבד'
 טמעטן הדל' מן הבד' מד' לפי טנופלה מן צמה' **מרד** מד' נפש' כי מרים הס'
 טענה גדולה ומרה' מרה' טלעה' וטא' ה'קל' המורה ההא' קמץ ל' מרה'
 היא מרה' נפש' כי מד' לי מאד מכס' כי רע' ומד' עוקר' אה' יין' ל'הי' זק' כי מרה' הנפש'
 כל העס' פעל עבר' כי הוא מלעיל' ויהק צם' מן כי מד' לי פעל עבר' לפי טהוא טבוח' אז
 יהיה שם קולה' הואר' ו'עפ' שבהמדי' טעני' הטל' מימ' טמ' מ'מ' הס' וכן על
 מר' טעני' טס' טגל' על טהמל' מר' נפטי' וכן ה' והנסיק' על חיה' וסיני' מר' טעני'
 וכן בנה' לשלם' מר' לי' מר' וה'טס' עם הא' הטובה' מרה' עסמך' ל' ידע' מרה' טעטן'
 וח'ש' רגטה' והטא' ר' יהדה' עם זה מרה' מוח' ויהי' ראוי' לדגש' ולהחטק' המ'ס' והטבון'
 טהוא מימ' מרה' והקיטון' על מיחה ומדורים' אסלג' "הטענה במדורים' ובקיטון'
 טבוב' כי הטבה' על מחרות' ומא' בטפין' מתעס' ומחידות' ל' והתאכ' קטב' מר' ל'
 טחיד' יוש' פי' כמו אותה טהס' מר' יוש' קטי' מן' יהי' מענה' אונת' היום' בלל'ס' יוש'

מזן מנה הדיה ההא לתקבה מינות תוכלו ידוע ור יהודי בביאן בנה כמזעו
בלו המלות הספרות ואפשר ששרש המלה הזאת נעה מנה ומרבה
או היה שרש מנן " מלבן למען המזון והפעולה מזון כבודה שן
המזנה ידוע וכבר כתבת כי אסן המין בשרש מין " מנה
מנה חן במדבר ולי מנהה היונה מנוח אס כגד הדין לי טבעת יסי
המזנה ומינותה ויאמר לא מינותה במינותה חזק נמנה טעמו להרחיב
על הלף כי מונאי מנה חיים כי חיים למינותהם וישרים למינותה רעבה ומינות
אנ מר מינות האשה בשורה מינות נה הלף במינות טלום במינות
הלף המזנה ופי אין בשורה מינות אין בשורה מינות לך ענה שחבשה
היום הזה ויה ולי לך בשורותא מתהבא לך מנה את החיים ומינות רין
ושכל טוב כי מינות חן בעט ומינות מרבות לעשש ומינותה להם למען
מינות כי למען מינות טרות ויאמר כל אחד אי לי על שברי ועוד אט עתה
לפרשו בשרש ער את כל המינות אותם פי הקורות המינות אותם אס
את כל רב הים יאסן להם ומנה להם ומנה להם או יהיה פי ויספיק להם
ופי הפסוק אמר כי כאשר התאוו האמה עין ובקר הרבה עך לא היו יטלין
לאכול ממנו עד שיביאו לו לסוף אנהל מועד בעטר זריקת הדם והקטר
חלבם ואמורים כמו שכתב איש איש מבית ישראל ועוד אט לא היו בביתו
טמורים לא יאכל ממנו כמו שכתב אשר יאכל מזבוח השלמים וטמורות עליו
ועבודה אמו משה אט עין ובקר ישחט להם וכן אט רב הים יאסן להם
עמו הקב"ה היר ה תקינה אט אט להם בשר שיספיק להם זולתי גמון
ובקר ורבה וכן הטעם בענין הספק ול ארץ גלעד חשבן אביאם ול
מינות ואינן לא יחלט ומזה הענין את כל התלואה אשר מינותה בדרך
ומינותה רעות רבות ומינות עין הלהים מינות אט ען עבריך ולא מינות
להם כן ואט לא מינות ידו והשם על זאת יתפלל כל חסיד לך לעת מינות
והפירוש על דרך דרשו ה במינות והטעם עלן ולא נמי חרב וחבת כי נע
נמינות בענין כל מינות אוסרו חרין פי הענינים כך הנמינות
בשנין הכרה בשבא במשקל אהם נטמאים נחבאים במערה אשר
מינות אט אט המנה המנה בידו כי לא ימינות לט לא יספיק והפטר
הכבר וכארח אט מינות והנה אט מינות אט הארם איש ביד רעהו
וביר מלכן ולא המינות ביד דוד בא על דרך ההא בתמורת הלף בהא
במשפט ואת העולה המינות לין לשמיה פלם ענין המינות והוא בענין
הזמנה ולפי הענין הזה נאכל לחיש אין בשורה מינות מן מינות כלום
זרמן לך בואת הבשורה " מינות ודור או במינות וילפוד דוד
את מינות עין וכל טובה ומינותה והוא בא בחולם ופירושן
כל המינות והבונט עליה מינותה ללכה יו סלע ומינותה וישב בן
במינות והקבוצ לכות מינות ומכלי הא וישב דוד במינות הוקל בן
למען ממסך כי חן רמיים להודש במשפט והקבוצ בלשן נקבת אר

כי כח שומר מצד כוונה טוהה הכוונה ההפולה וכבר פירשנו כי כן בעת שמתן נפשו
לכ סוף ענין שונה והחלף הדבר והחלף הנה הי על הארץ מוחס על אשמו רעוא סוף
וכן בענין הזה ענין שונה מזה חזק כגוף משהנה והחלף ומה לא יעל על רועו והוא כהער

מרח

ויסדרו על הענין ויחי ענין חביבה וחמלה וכן מרח אסר ששמחו ומוסבן אשכיו
והחלטה משער ראשי וזכה מהם אעפ"י והחלטה ילחי למודטיס וכל כח
והפעל כי יחרי ויפשו והפאר מזה סוף כן כפר פועלו מהדגל אל גי ממועד

מרח

החלטה וחסנה אינו אכל ענינם ענין עילה הסוער או עור הכאר או ערוחתו ובענין
המדיקה והעברה החלטה חרב על חרב הוחרה עם מדרטה לטוב מדרטה ויהן אזהס למדרטה והפעול
מן הספר עולה מסורת ושלמי טכר פועלן ממוט למען היה לה כח מדרטה והיא מדרטה והערה הסה
דגונה להפארה וחסל מרחץ מה מרחץ אמרי יוער קללה כמדיקה והפעל הכפר

משע

כי הענה ענינם ענין חזק והקף מרחץ ברמוחיס מדיקה
או חיה ומדיקה וסלח כן כפר פועל מהדגל ומרה וטעם והשם המרחץ כרע ענין
והשם סימניהו ויחשבו היטב ומכרי לזל מדיקה כחמין ושטיפה כמען והענה כחמין ומרה
מרחץ לקטנט מנוסס וכן נקרא למיט טעמול כהן הכאר מרחץ לפי שיש בו מדיקה הכאר וזאת המרה
סמך ומדיקה טעמס כליהס ממשות או כל כלי ענין במאזל ידוע וקבל ויל מזה ויסע
לדגל והפעל הכפר כי

משח

כי מן המיט משיהבו ויש מפרט מזה וזכור ימי עליה מזה עברו או הויה
ומעיע מטה ועמין והפעל הכפר ימשע סמיט רבס ענינם כענין המליכה
והמליכה והספך משי פי כגרי משי והוא ידוע משח יין אותו יצר הטבא ו
כגרי המליכה והמשיח יאמר כן יען משיח יין אובן והוא אשר משחה כוס ומשחה את
חזי משוחיס כעמין למשחה עליהם מלך למשחה כהס לך נכחיס למשחה כגוף בעבור אזהס משוח
וסכן נכחיס לך ולטען וזה מה מרחץ וזה כהן המליכה לטען סלומה
סן על סוילג לא היה מלוח סלוח למלכה למשוחו לערץ אל הגעג במשיחוי או על האמרה
סמי גרילס וסכיס סמי המליכה טהס מליחיס כעמין ומר אמר ומשוח שטר עלם קרוב רחוק
וזה משיחיס ממשך הסוכך קומו השריס משוחו מן פי שיימשחו עליהם מלך כי כפר מה והסלך הוא
כמין ויל מן משיח ופי שמשחו המין ויחמחו אוהו כרי להחליק אוהו סלח שבוהו כל מין וכן משחי

משח

כענין הזה כה משיח באמן סמו טוחו כי כוס עניל מן גבוריס טוחו כענין פאיל לא מליח
באמן והשם שמון המליכה שמון משיחה קרע והפעל כי כמלח חוד למלך כוס המליח אוהו מלך
ענין כעשיחה כעמין או קלמן רוע הוא ולפי שמיטי המליכה והגדולה על ידי משיח טוחו למיטי
ועל טוחין על ידי משיחה כעמין משיחה ומשחת את חזל המליח לכפא כהמן וכן יען אשר מליח
לכ אוהו אס כס דברי כנכאו על עבמו ואיט ממשך בקשה לבומן אשר לא מליכה
כענין על כן משכבין חסר פי משכבתי מלך החסר וכן משען חסך לידעין על דרך ויט

משך

ואיט ממשך בקשה לבומן אשר לא מליכה החסר וכן משען חסך לידעין על דרך ויט
ואסן חסך המשיח ליהן כרסה מטוכו אוהו כל החינה המיס הקרא כקלח חטף מיטעט המי כי
יסוי החיד ממשך כחלס וכן קלמן קראכה סקמין חטף וכן מליכה כסע מדייק כדסודה עליו
לכ וזענה וכא כחייק לגידה פועל מטוכו קחו לכס יאן והמס מעמדת כענין במטוכו כמאובן
כמשוק כיוכל ומשך האורב פי משך השופר או מטוכ העס אשר אום בער ק ומשכת כפר הכור
וזה כעמין משיחה כי פי כמליכה כעול כחיס ופכה ככריס ער כמליכה למליכה כי היו
מהדאיס כחב חיל ססוח וכן פי ומכבתי אלך אל כחל קיסין אה סיסרא שר ססא יכן וזה
כמין אמרו אסטגוטין וכו מלמן ומשכבן לכפא למליכה וקרה חוק לבן ומסכן אל מלך קלח
ממסיס כעמו כחל פי כי הסמך מוסך העל על הסמך ככתב למשך סין אה כשר לכהן
למשכן כיון והפעל לך ממשך עור רימיה לא ימשכן והשם כושא משך קרע כיש נקורות
ומשך חסמה מפעעס אל כי גרה משך הוא שס אמה חמל יוסף כן גרין כי הס אנכסי כ

פי הכף נוספה כמו בחינה הלה המסיף גבול וענין מדורי יוס חוק החס הדומה להס הזות
ומה המדורים והזן וממר לילתהו בעלם מסס' ומלז כי ישביעו ממדורים והפעל ימד שער
לשניהו בעלם והקל גברה והפעל הכבר ממד כבבי פי' ממד כבבי ממד נפשי או ה
השומעים וימדדו מה חייהם וכבר אמר כי המד שר' ל' המד עליו כהמר על הצב' ועל כזה
הפעל אל המד בן' ולפי שנתקטר עם ביה הוא כענין המדור' והפעל כענין אמר ודחו למד
כענין לא עתלק' וכתי' אה"ל מזה ארדה כל שנתתי על מד נפשי לגמ' אשתעשע כל ימי עלי
שהחלוקה ל' שהנסיף ל' בשטרה' ואזו יזן עליהם תיו כלגמ' ערה ידעתי כי על השמש הקיסוסת
לגמ' אדם ברכונך הנסיף על ימיהם כמו טהוססה ל' וכבר כתבנו כי מה שש' במדס חיה יפוא
שימוי לך המדורים הס הציווסס הקבניהס וכן הכניס אמריס המדורים כלגמ' במדורים ששעל
הכניס בשם יתע' והתפעל בהפעל הכניס כענין הזה ויהמדמד אלך כלגמ' גבה מהתעלה סגרו
ויהכן הכניס אמריס בעס המדורים' והטבט לה ותכמד מוד' ל' בזה הכניס ויהיה מה הענין עטין
הגבוהה ונק' שש' ל' ל' שש' מוצנה כמו שכתבנו ישער למדך מרדה' מדורות קטנס
בקרן' ובדך מדורותו יתך הואכיס ממה' יתו כמו הס אשכולגה מדורות' והפעל הכבר מה
ממדורהו ורונג' כלגמ' שהמדי חיהס ער ממה' מדה פלא' ש' ל' " **מדא** סור ומדיין
ניצין' וחלב מדויא' מדויא' כפון ושלס מדויא'ס' מין ממיס סקר
כי המתקמים שוכמהמה יקראו מדויא'ס' ורטה ל' כרברי קול אין ממדין אה כענין אה
מלבוטין אהן ואמדו יזו המדמה וזו המדמה וזו המדמה למקום שאינה יכולה להתקד הלעגב
למקום שישלה להתקדפי' שמודר ממאל' כלגמ' שלעגל במקום שאינה יכול להתקדפי' מהן כלגמ'
אלא חשוב הוא כלגמ' זהו המדמה' טאסור לעגמ' שש' כעג' ממדס המדיא' פי' הקבניה'
מד הנה שמתוך למודך חרוץ חרש יקדשיס עקב'ס ובהס יתדות טלעך ושל סקל כהדן
סקן ההכמה' ופי' למודך חרוץ חרש למודך חרוץ כי המודך סגין החרוץ' והחרוץ סגין
המודך שש' עשין קוש סן ההבואה' כי סן מימאט במקום אחר כי לא כהלך ידס קיש'
והקדמו ארי לא ממודך' פדלס' לא שיהסן סיהיה הפרש מעט סיהיה' האחר גרול' מ'
מחבריו או משונה כעניי'ס' ער' והמד'ס' סל' כהק' לעביס' והמד'ס' לעביס' **מד**
קד סגין טבס' ככר מדך' ושלש עשרה סג' מדן פי' ושלש עשרה' ויזין אל'
המד'ס' וואהט אל המד'ס' כמה היו ממודי' אור כלגמ' טהס' ממד'ס' סגור ואינ' סכריס' אה
ויהכן לפרש אור העס' עכס' ושש' יד' ופי' כמה מד'ס' האור כלגמ' לערב' ילכ' וחסן' לחבר'
בקירות הכניס השס' אס' כמדך' וחס' כמעל' כשש' בקורות' והוא סן כעג' המד'ס' על' ועניס'
מד'ס' הבוא ס' ושהס' ימי עניה' ומד'ס' פי' כמי עניה' זמר עבי' ומד'ס' כלגמ' השפלת'
ועג' ככהטן כשרש' ר' " **מדח** אמר מדה אה פי' יזן כי מדן ס' כי מדן מדיה' סורר
ומורה' שמשע' ען המד'ס' והבין מורה' רוח' ופי' כל אחת ואחת ביה מורה' רוח'
או יהיה טוס' בעלם ולרבר על יזן הועה' כי אורה' מד'ס' ולא מדן אה רסו' פי' האומה' אמר
טוס' סד' כמטר' כיה סן היו' וכן טאו' כעמדעס' והערת' או פי' ולא מדן אה רסו' מטיה' ואמר'
אמר' טלח על המט' והשס' כלז' כי ביה מדי' המה' ולשונ' לעבא'ס' במד'ס' כח'ס' המס'
גמ' אב' ידעך' אה' מד'ס' כסג'ל' המס' גמ' היוס' מדי' סחי' והמאר' כמט'ל' השס' עלמדה'ל'
מד'ס' לבי' ישר' וכן אל' מה' מדי' ככר' המד'ס' המוסק' בואר' כמט'ל' פתי' והשס' טוס' גמ' יהיה גמ'
המאשק' שס' יהיה חסר' הכסן סן אל' מה' מדי' וכן ווא' הפלה' וחס' אינ' הפלה' סן אף'
מדי' יס'ש' רע' המד'ס' או טוס' חסר' אינ' והפעל' הכסן ס' המדן אה' רוחו' ופי' כי המד'ס' מערה'
ואמר' אה' רבר' יזן ורחו' סמו' רסו' חכמ' והשס' כשפתין' טל' יכנס' למדך' ויסדו' פי' ממדיס'
היה'ס' המה' ימדו' כמד'ס' וכמד' אה' משקעי' לר'טרה' למד'ס' עכ' סגור' משקעו' להמח'ס'
וכן למד'ס' עליון כיה' ובהמד'ס' הל' עכ' קצ' הל'ס' למטה' ופי' ובתולדות' ההג'ל'ס' הל'

מטע

הושלמה הסעודת הספר הדגושה הוקלה ממשכת אל גר ממשכת ומורט **מטע** ולאו
במשלך אשר משל וישה ומשל על כסאו ומשלה בגיסי רבים משל בגנץ
משל מים ועד ים משל בגזרות עולם משל עמים ופכחהו ממשליו יהללנו וכבר פרשנוהו
בשרש ילל והסבר המשל ופחר והשם ומשל ממשל זה הלום בחיך ובהוספתו הוא או היר המושל
מאפונה לממשלה היום לממשלה לולה וממשלתו סבל דור קרה וממשלתו חתן כידן והקמת
למשלתו כיום לממשלת לולה הלום בכלום סגל ישראל ממשלתו היום כפחה ועוד הנה סל
המשל עלן ומשל על קן יאמר המשלים משל העב הקה אשר ביושלים וביכנז למשל עמיד
והשם להטן משל ומליצה משל הקדומה והוא סמוך ופי משל ומשל הקדומה או הוא מה ומשל
סמוך והקדומה הוא לו וישא משל למשל ולמענה וכבר הלוא ממשל משלים הוא ועכץ המשל
הוא דמות דבר אל דבר וכן טענין זה וזכרו בס משל אשר והכפנל נמשל סבמות נרמז וממשלה
עם יודי סר וההתנבל והמשל טענר ואשר והסבר והמשל נרמז וההוא מזה לממשלים לביג
אביהם ילל חמים להם בגבנה קיפח חיל הזה וכא בחיך הלום מיו ערליה המרשעת העריכה
במדינות **משק** ממשק חרול פי לפי מקומות ויחי מלשון טוקק ישמשקן ול שיהיה
חרלים והעבר שם ישמע קול חרלים טענין זה על זה והיה טענין

משק

שק" וזו יורה כפי מה שגורש וכן משק ביה והעו מהד לספן בשורש שק" ומוזל כהם משק
ביד וממשק חרול כזה בשורש בענין אחר ושורשה פעין ענינה ופי ק משק ביה קן שטענ כפ
אשר ל סדר והוא משק איעור וכן משק חרול שיהיה במקום שמוט העמב מלא חרלים ופאל
דק והארץ העקב מהם וכן משק חרול משמוט מלחום וכמשק ערש פירשה טאנה חרל
במדינות **מתג** וסן ערו לבלום מתג לחומר ששש נקדות ומתג בשפתו הוא כבול
הארץ שמושימין ל ספ הכהמה להכריז שקרין לב שטן ללל והוא מיו הסן ולא שואם
עשוי טענין ויקח דוד זה מתג האמה מיו טענין הו יתקן אמהא ועברי הימים מקומן
יקח דוד זה צה וטענה מיו פלשה ואלו מתג האמה היה ללל ללל וטענה **מתה** מהים
יחישון ממדיס דין ילל מה מספר וכברי מה רעב ללל עם טענין היו רעבים **מתה** וטב
כהסנהו אהו כשורש מת על רעב המהות מהך סורב יפלל והשם מעיר מהיס ער טהמה
אין מהיס טענין משק קל וער הוא אין ט מלם וכום טענה מה טענין וטענין המילה קזא
אטמים יפי אין בטורי לא טאור כ יסרת אטשי ועד טבבטן שורש בלום וכן כביר מהיס
מעיר שיש כה אטמים רבים כלום עיר טענה ומילה מהיס לא מילאט היחד ממנה ומשק ללל
פסס קכס לא טענא להס יחד אכל קאים שהו משקלם יש לל ל יחד סנה **מתח** ומשק
טאנה טענה ענין משיכה הפרישה וכן סברי רבתי ול מקה שטענה ענין **מתח** ומזה ומזה
קצת טאמהח טענין והאלק טענה וההין לטקה והיא לטמיכה טענה כי מכל הסמיכה אמהח
כפלם אקרה והנבין כו אמהח כסמין ומנוכח וחכמו לטענין יוסח ומחחט אמהחתי זמין
היה קן אמהח היתה הו רפ"ה והוא הטק ונקרא כן לע שהו טענה המיד כל עט שמומלחין
איהן כי טאור הוא דק ומחט ומסבל יחד וטענה שמומלחין איהן ומחחט איהן וקיסין מלל אמהח
האטמים סבי אמהחתי **מתו** מוש הנחמת ער מהי עטנה לחח אעפוד ק ידע **מתו**
מחטום חגרים חגרה בענן מהטה מימדת על מחטן

מתג

וקסר הספר במהטן פי טביה הלג סעור מחטן המה חלבים מקום שמוענין עליו **מתק** מהקול
רבים סול מחק רמה פי מהקן ל הרמה אמהח מחטן פ הרמה והסבל הסבר
בעין רעה והוא על דק הטענה והוא פועל עמוד וכן אשר יחיו מותק סר והוא פועל ייסא והסס
במק טענה הרחט והוא פועל עמוד וכן אשר יחיו מותק סר והוא פועל ייסא והסס
מחטום והוא דק מהק מחטום ופי כרמז למחטום פי כרמז שהוא לעוס למחטום כן היתה
מחטום ספ והוא דק מהק מחטום שעה העבר ומחטום מחטום **מהמה** חשה ולא הטמהחתי

מתח

מתה

מתו

מתח

מתק

מתו

מתח

מתק

מתו

ישיר הוא כן
לרע אהח

לנחן יוחי עד הלמד וכלי הלמד וכמסמנת היא נקרה כח לל עשון או הדיה ההא במקום למד כשדעו
 סלם ענין לענומה נכסן הכאשר המלה הזאת עם לם ענינה מרחוק סוף ותשוב לה חגור מקור נגני
 ושמרו סלם/ דחק לענומה ונכחי לא קרוב וכל לעקרני נאכה העמד והתירב מקור היה שואה/ ויעמוד
 סגור מרחוק לבדות על המרחק יבד או הוא המעט כי אור וכן הענין הזה נקרא ראש העם נגד
 ואתה בהיה לבדור מנעו טרעס שמיים פתחה המזיק ועניש אלי בכל פניהם נקוד חסר המענה
 רב ממשקיה מסוף השוק לידע כל החילת כי הוא סמוך מלת יחיה וסמוך הכתל על המסך כי מוצא
 במקומות רבים במקרא חסר ענין מהססוק לפי שהוא מוסך מסין וכן הנה משמט הפסוק נקוד חסר
 המנות רב מעבוקה יקיר יחיש וכו' כי כענין יאריך ימים ויחולל פירשן מלשון תרעס כשיג
 עמיש משוכו הקל נקוד נאום/ יוסך מן העולם מי שהוא רב מעבוקה וכן שונא כענין יאריך ימים
 ויתר טוב מזה הלשון ויגוע ויפתור אום/ יחיה קודם גמל וכן נקראו מזה הדברים פטובים והחממות
 נגדיש חפט טהכל פתס ואלהים מנע חסיכותם טמנעו כי נגדיש אורס **נח** ועל דרכה נהג אור
 ולא ינה שכיב אשר העשיר ונגה באור הדיה ונגה לו סכיב ההוא לנגהיה **נח** טאפלה נהלק פלה
 בארץ מחמה יסול הכסר חין ונהג חפשי יחד לא ינה אורו פניש ענין נהדי **נח** וכי ינה שור
 איש והכבוד והקריט כס הנגחו כל העתלה כהס נגדיש ינה חרן כר יחיון **נח** נגה מנע
 ימה המענה ונגה/ והבאר נוס שור נגה הנה ההתעצל וכענין קרן הנגה עמו סלך הנגב עניש
 ענין הדחפה החמה סוף **נח** שלחו מכל מספון סעל והלג לתדקן הטן וכן יקרא בערס סלך
 וסר טהסנרן באור המס **נח** קדמו שדיס אחר נגב השריס הס פנה והנגבס הס כד פל
 חסר וכן כדו יסו לך היה **נח** סלך המען מען ככיד/ חסר נכנה למוסן על נכנה ליד
 הסו מקום בא/ וסר סכסן הדמיס לו מלת הדקדק והקיסן והכונה ענין ומו אכ מנגינתס ענין
 הסגן ידע/ והוא טאחר מכל נמר **נח** החיל אשר נגב לסיס סכסר ער יעור נגון טאסר לו עניש
 פ' להע וכן לבלי נעמן הענין **נח** באיש הזה להע לו לא תגע כן יד מחנה לענין עמי
 על כן לא טכסך לענין אלס/ על חסיה ער לענה כן כלס נכנה כה ינה שדיס ויעשן המעל
 הסר שמיס ידעו ער לעמיס כניע טקע השמחה ער הקמיד הנוע ואלס כן לדקת העין כל
 כענין הוא ידעו וחסר הוא ידעו והנגבהו אל הארץ ועלה יסורו והנגבתס אל המוסקת והע
 לנגל ויגע על פי המלך הנוע הדיפה על פי חסלה אל על יד ויגע על פי הנוע ידו
 על פי חסר לא הנוע ידו רי שוה סלם/ שלס הנוע דר לחסן שיקנה כן טוה נפירשו דלס וכן
 לנהג ולא לענוק באומנתו ונסי/ כיה לו הטוה או דמיו ולא כיה לו בוטאה דרך כיה חסר
 כס די טה עניש הקנינה והקדנה ועל נגע ומוסה סהיס יהי נגע כל הוס חסר נגב
 נענה איש נגע לבסן סלל סלך נגניס נדלס והענין הסר ט נגעו אל ויעע יד אור
 קמנה ושלס נכסר ענין ועם ארס לא יגעו וסעל מזה הענין ויעעו היסוע על יסדס
 סוף/ הכאן כסמס טהיו נגניס ומחסיס כי כיו עמיס לענהס כן להיקס מן העיר ויהס ל
 לעשן שדין כן נגניס כי אחר טהיו עמיס לא יכסן טלסויו נגניס/ טכדי לא היו מעסן
 מלחמה לענין נגניס טחיל היה פידוסן שיראו עמיס נגניס/ מכלל טהיו נגניס היה
 ינה שר נחשו כי חסר אל יגמנן ענין ופנא **נח** נקח אה ירענן נגנן וטוה הרה כי
 חידו לוד ויחשו פ' סגנן מלס נקשה לנגס אה חסריס מלס פנעלס ויחסיס העמד פן חידו
 סאן דלסן וידלן לא הנוע והענין ס טען לבס ישרל פתח נמו טעל פסר וכן נגס חסר יסר
 אל נקח חסריס וסר טגניס כהנע ענין יכחל בההתעצל כנעס והנעס רגלס על מדי טען
 וסר לא יחיה כסס נגב כססן נקדנה ומו המחיס במנהג וכן כל מנעוטי מלס ענין החיפה
 וסוקה יס טהס במדינה ויס מחס כל מדיה **נח** עיב כנדה ולא תדמה די ללה עננה מסין
 ענין וכן נקדנה כוס ענין נגריס ארע/ ויח מזה פרוך טול מעס נר חסר נקדנה
 נמו ע חסנא וקדנה נקדנה על ידי חרס וקדנה על ידי חרס כמיס כנדיס כמורר ענין הסוכה
 הנקדה/ ומה שכתב בזה הסמן כדמע סמו ענ נקדה נכס סוף וקדנה כה יסרל קדנה/

סוף וכו' קובץ

את פי יסדל

על ידי חרב' ימים כמו שמים מוצרים במחוד' וממים הקצרים ארצה' וברוך שמו ניצב מזה הוא
כהרסה ובחשמועו' וכן ידי לילה' רל' מסבר ניגרה על דרך ויהפך ממים שואגתיי' מה שואג'
באבנים ובכמותם הוא יענין כצורת הדבר' עוללו לו מחמה לעמיק' **נגיש** ויגבז אולי יהודה'
הקצוץ אל השמחות גבו הלמה' וספרת גטה ל' ואטובה צבו שמה' בעברת שלשה'
כיוון פני ים ל' המקום' וכן צבו הלמה כי אטע' שהיא רחוק ממקום המדבר' הוא קרוב אר'
המקום האחרת' צבו טא אולי ויגבזו' גושי הלם' לצבות אולי' ש' צבות פד אומי' אל הקצ'
כי כי קדשה' העפבל' יען כי קצבו הפס' הזה ק' כהבן ל' ינה וכן במקרה הספרים' לרוב'
בספרא' נעוד מסורה אחר קצבו וקצב' איש ישאל ומכרן ינה כ' נגבנה ואם כן לש' ה'
מסורה יען כי טל' קצבו הוא סגין כי אלה פאדקעה הס' פגין' המוקדמה הספרים' אמיזא'
יען כי קצב' סגין' ורעה מהתקדם' כן שותקם חלק' דאיתרפול' עמא קדין' וקצב' מטרה'
לברן' ואחרים קצבו טא ישאל וקצבה ימחבן' עג' הסהכס' הקצבים' אולי יג' וההשג'
הקצבו יחד פגטי' קצבים' והכס' והקצבו אולי יג' וקצב' ל' ויאס' וק' ינה לא קצבו' וקדריס'
נעדיג' התנה' פועל' שומך' ויהפך' לש' יימא' במכרין ל' תגיט' כאויבים' והקדריס' בעדיג'
ושלא נוסד' פועל' לא למה שהיה' הגפן' **נגיש** קצב' הססה' נהזהב' לא יגבז' אולי רעהו' ומה'
אחיו' וכל פהכס' הס' הנגבז' אית' טובה'
קצבו' והקצבים' אישים' מהשגבל' וקצב'
הפס' איש' טאיש' ואיש' כרעה' ואיש' ישאל' ראון' כי ים' ל' כי קצב' העס' קצבו' הוא' ולא טענה'
יען כי קצב' העס' סלה' ענין' למי' **נד** כמו נד' אחר' נכבן' כמו נד' ענינים' ענין' קצב'
ביחד' כענין' גרש' ואיתפחד' שהי'
המלך' והדד' טנב' טעש' יחד' מסך' מלבי' סבאות' יחד'
עם' הוא' פועל' עומד' ופי' אין' על' נודד' מים' סגין' סולה' נגבלת' פלה' ופי' מוסר' פלה' או'
עולה' מילה' נעוד' על' סגין' בלג' אית' כק' נודד' וק' אחרים' ק' עיר' פועל' תיכא' יתשס' וחדק'
נרוד' סחולס' ושכעתי' נודריס' עיר' טעם' מסורה' וימא' וחדד' קורב' מוספתו' כהשגבל' מנוד'
יחד' סחוק' ללה' וק' יהמה' הסואן' בסוד' פועל' קל' נרמה' כי ספרו' סלמד' פן' השיגהו' שהימא'
יחד' הייך' במירק' ואם' היה' ק' היה' מהקל' אולי' אחר' שמימא' נכל' הספרים' הייך' בקצב' טעפס'
הוא' שטולא' נכר' פועל' על' סתק' וכבר' אחר' שמימא' וקצב' ק' סהב' ל' ינה' לפי' שהוא'
סמון' וחי' היה' מעתי' העין' היה' כלידי' כמו' כאופד' טען' מאזל' סהב' פועל' טולא' נכר'
פועל' מעתי' העין' כמו' באיך' ההמחה' חוללה' עמדי' סתים' ידופלן' גוים' הבחין' כונג' ויטה'
כהב' לפי' שחזא' פועל' עומד' וסולס' ענין' ההנגנה' וההדקה' ומה' בסורש' ונה' הענין' כרון'
סמי' נרה' רמה' הנכריא' ונדח' עמי' הארץ' והרנה' בנרמה' סמי' כרה' לא' וק' ענין' והמכיר'
מה' הנרה' מן' הקודש' סגין' מטיממה' עהכס' לנה' יד' על' ק' טהבן' לה' לנה' סייחוק'
מסמ' וילבן' קבלה' והחזיר' טרה' היא' אית' טרה' ענין' הלב' הריחוק' ונכדס' מייסדה' לפי' טהבן'
המים' לטוץ' הריחוק' והוא' הנמא' **נדב** אשר' טרה' לבן' אוהבה' אשר' טרה' כחון' אשר'
דכנו' לבן' והחזיר' ונריב' טריבנה'
יען' כל' טריב' לב' להשיכו' עס' כריטס' ומחין'
טריבה' הסמס' כרדוק' ככנח' טריבה' יתבן' לפרש' על' העל' סמו' טרה' במקום' אחר' נרוח' טריבה'
הסמס' כי' העל' כעגלה' הנריבנה' או' אחר' ק' על' מעלה' יתדה' הדאמיה' לבא' ל' טמו' סואל'
וכנה' עברה' ילוי' על' ישושע' טריבנה' יען' מהוא' על' טריבנה' יקום' ע' מעלה' טריבנה' וסמס'
יקום' והשס' טרה' ל' צמש' טריבנה' נכנה' פ' רכה' ומהשגבל' אכ' טיושד' לבט' התרבות' ק'
מהטריבים' טעם' לבר' על' כל' ההנדה' נעלג' ט' מילגה' השימוש' שלא' לסתק' כי' היה' מספק'
סומחו' לבר' על' כל' ההנדה' מן' עגלה' ההנדה' אולי' הוא' הוספת' ביאור' וכן' מוספת' לשון' קול'
בהרבה' מקומות' סמו' המלך' אית' קצבים' עולה' זה' הרבה' ונענין' הטריונה' ידוע' והוא' מי'
סמס' ומה' לכה' מושל' במקום' הדאוי' ל' **נדח** המטרין' ענין' דע' אחיכס' שטאיכס'
מנריכס' ענינים' ענין' ריחוק' ואיתפחד' טיהי'
ה' מזה' הסורה' טרה' היא' והדגבל'
למסוך' השורש' הזה' ונקדו' נגרה' טפלים' נגלה' ועל' לב' זמנה' יתנו' טרה' טעש' נקדורכ'

אומר

וכן הרכנת העגשד והעקן והטוב' שהנח סגורל המוחים' הולך ערל' כמו שאמ' חיל כי טוב
 עור יעצק בפנייה' וכן בעצק הדיבור כי הוא פיר הלשון' פי ידק יעב חמה' והטוב עב
 סתרים' ויטב נבזה אכל' והפעל המרובע והוא ייכא לטלשי' והירוש יעבב במלות פי' והדן
 וההירוש ישמח המוריס והבתולס' יעבב אונתס טיריס' חמירות רל' טיזאלג וישתו וישמחו
 ביום התעושה הביא **צדק** עג וער תהיה פארץ' גור ל' כל סביביו' חול הגור ל' לבא לגר
 לו ולגתמו ירשו ל' וינחמו אנתג' ומי יער ל' ונחולס' אל הנט' להס' ענץ הנעטוב' ו
 והטילטול' ופא בעצק נחמה האבל' נטער הירוש עמו' למי שמנחמים טרס' מוקומס' זה
 מפה וזה חפה למס' האבל' ויטלול' בעבור' וכן בעצק הזה התפעל' אפריס' מהגורד למו
 מספר קורותיו כיון עין עיניו ובעצק הנט' והתגרה במלכות' כי מדי רברי' בו' הגרד פי'
 פארס' היתה נודד' ומסרס' לעומחה והפעל' הכבר ויד רשעים' אל הנד' להנד' ל' רל' יושל'
 וכלעל' סקץ' מנד' להס' והסס' ויטוב פארץ' ער' נוד' ספרס' אהה' ועס' מוס' נספרט' מטר
 ראש' ופא וער שופרים' יחטך' ובה' הנקפה לרה' היתה' ומקוס' אחר' נר' קבר' ויחסן מן
 השודד' הנה עיטבן סמו' ער' וכבר בהטגהו' שורש' בעט' עממו' ועו' את' גור' החלב' כנאר' סקיטור
 סימה' דמנתי' בלך' והקיכך' ואלה' העדות' היך' ועדות' יין' כלס' ונטתפה' בהס' הלך' מוקוס'
 עין' הסועל' אכל' את' גור' החלב' נכתבה' כולף' בליו' **צדק** גבר' יהיר' ולא' ינה' פי' לויטכין
 כנה' ונה' יקרא' משכן' האדם' נה' משלח' וענב' עה' שאין' נאקוב' נאווה' פתאוס'
 כנה' שלוס' אל' עה' קדסך' והפעל' הכבר' הנה' זה' לי' ואנהו' פי' אענה' לו' עה' ומשכן' ומח
 האטה' בלשון' הזה' ע' כהיה' יושבה' בבית' המיד' הגור' והמיענה' ובסמין' ונה' בית' החלף'
 שלל' ושלס' עה' יסקך' או' יהיה' נה' יסקך' על' כביד' עממו' וכן' נקרא' למהל' החיפס' נה' אוב'
 לקחך' מן' הטוב' אל' עה' איתן' וכן' השב' איתן' קשתו' רל' מקוס' איתן' והקיכין' עה' כרות'
 חופים' והלירה' הוין' בלף' על' נאות' מדבר' קטנה' ונחמו' טווה' השלס' כי' דשאווה' נאות' מדבר'
 מקוס' טווה' מדבר' כי' אהל' החופים' כמדבר' מקוס' המיענה' כנאות' רשא' ירכינג' כנאות'
 סמו' רשא' ולא' נה' בהס' ונשאו' אלך' בנהס' קטנה' כככט' אנהו' מערש' כנה' **צדק** לא' שקטה'
 ולא' נחתי' ונחג' עליו' כאשר' יפל' הטל' אנה' ליוס' ירה' פי' אסור' חשכתי' לעו' נהפך' לוס'
 ירה' יגח' על' משכבותס' וידברו' אל' נכל' כל' הדברים' האלה' באס' דוך' ונחמו' ע' פי' יצפים'
 הי' מן' הידך' וסיעור' זה' בעבור' הקוהס' כי' לו' טחו' ער' שדכחו' ל' הדברים' באס' דוך' ויה' וספן'
 כל' סקך' מלדבר' ערך' שישמעו' הסוכות' למחן' יגח' לגח' עליהס' יחסי' ויט' ביוס' השוכות'
 ובטח' ההנה' והסס' וחרח' נחוח' נמשקלו' פעלו' וכן' בנה' המשקל' ופעלו' לעצוק' מן' נחך' והקיכין'
 רוח' נחוח' כס' ומן' העצק' הזה' דברי' חכמים' בנחת' שומעים' טוב' טלח' כף' נחתי' וכבר' כהכנ'
 אורפו' לזרש' יח' ול' יונה' כרבים' באי' זה' טורח' על' משקל' אשר' קרה' ברחק' הנקד' מן' רוח'
 והפעל' הכבר' והנחתי' לך' יסר' כן' נייטך' והנחתי' חמות' כפי' יח' להס' להנה' ברכה' אל'
 ביקך' וכאשר' ינח' ירו' עבר' פמלך' נייטחתי' בתוך' הסקעה' רוח' ילן' תנחטן' והטה' הלח' אבקטלך'
 מנח' מנחתי' הארון' והקיכין' המורק' כן' מקוס' חולס' טעב' טלח' למח' נחתי' ופא' ומנחה' לו'
 מנחה' והיטה' מנחתי' ככר' וטריה' שר' מנחה' דעה' התקט' כן' סמו' מנחה' סהדס' רכב'
 תקדו' כהו' ניי' שיהיה' רב' המלך' והיה' המלך' טובה' מנחתי' למכה' לטוח' ולהפריח' עמו' והקיכין'
 וסמנחה' שאננה' ופא' והנחה' למדינה' עשה' ענין' המנחה' ידוע' והכל' ענין' אחד' כן'
 המנחה' מהמלכות' ומעסקי' האדם' והמנחה' ומהנחה' כן' חנה' סרר' מקוס' שהיה' נח' כל'
 הל' מנחה' **צדק** יושב' הסוכים' הטח' הארץ' עביו' בעצק' הנט' **צדק** נחמו' קק' מלך' וסמח'
 נח' שנהס' פי' נחמו' סמנתי' הנה' לא' יטו' ולא' יטן' והסס' קדע' יס' מלבוש' טמורה'

הצד מראש שאמר כותולה מעת שעלה במחשבה ונגזר דבר כורש וער עתה מוס
הצד אוסי השמוע זה יהיה לעבוד ופי לא יהיה מועד עך עול ימים שלא יצא
מועד לקבור על ימים ולא שיחלו אית ימיו ופי מועד שום אמן שיחו לבבם
אזהרות שעברו טרם שום אמן עך חיים הזה ופי מואץ כמוך לו כמה שאט רואין
מואץ כמוך כי גדול אהב וגדול שמך בצורה ומחירת בא פי לא יבוא על מחירת
ומחירת בל השמוע לעולם והכנס עליו מוס השמוע וכאשר הבוא המלה הנאות
על הכניס נכבדה ברוב וזה עב פיטי המרבר בעד שמוע והמדברים בערס
אשר כתיב המועד והמועדות והמחירות יאמר למדבר בעדו מועד ורצט המוס המועד
להבלעת טן מן ודגש הטן להבלעת טן מן השט הנכפל וכן למדברים בערס ממוע
אלמנא ולמועדות נפלה בדגש השט ממוע ומקד ומוע בא בהפסק המועד בדגש
הכף שיהיה גב וולד החסרון ולנסתר ולנסתרת ממוע וממוע וכבר בא בלא כתיב
המדבר בעדו שיש מועד נטע ונפלה מועד מה מועד יהלך לעשות ענה ולא מועד וכן בא עה
המועד דברי ענות דבריו מועד מה מועד יהלך לעשות ענה ולא מועד וכן בא עה
הנסתר בלא כתיב והכתיב עם ההוא וין שמוע מועד ועד כתיב הרבים המועד בסגור
והטן רפה בשווא וכא הטן דגושה בסגור והמועד בחירק מאויבים מועד ועד כתיב ה
הרבים בהא מוס ומנוס מועד מן השט ויבוא הענין חוץ חין לו ממוע כן חן בר
ואין המסורת עליו ששה סבורין ממוע וקורין ממוע ולא קס ולא נע ממוע ועד
העובד איותו מהמטיר עליו מועד שלא ימטירו עליו וכן כן בליעל מדבר לז שלום
יחוש לז והשכחך ממוע וכן וימאסך ממלך ויסדה מנבירה מהיות גבירה לכי
אנכחירס מגני מהיות גני גס מיוס אט הוא קורס היום כלום קורס חזקן כיל
אשכחן עמרו מכח נשים כתיב יועד כמו מכלי כח וכן כתיב שלמה זל ואחיל פי
הנשים מופט כח אויביהם עמרו כיל חשבון במנה ושונב כלי מכל טען והגיון
דב סעריה פי אותו כמו מינה כלום במינה רבס מכלי טען כונה ואיתה
המנה לך חיל מועד מספר לכוכבים ומועדי אהבה לחרב למנות
כן הנדע והוא מקור וז יועד כתיב שהוא שם והטעם גס זרעך ימנה לא יספר
זלא ימנה והטעם המוקדים לחמוט ממוע כמו מועד הכוכבים והטעם שבועת כוכבי
לכת ויש מפרשים שהוא שם שלם והדומים ענין מספר ומטן וכתב י המדרש
בזה הטען המנה יהיה לכס וז המורה השיג עליו לדעתו ואשכ שיהיה מנה משקל
סמו שפי וכן שלשת מועד זהב ולסוף על הדרות על הדרות ופג הפוטו אלס ועברו דין
מראי ועברת וימי מזה ועברו אלס והטעם ואל סנפע אלס נהיה ענינה ענין אורה ופרצ
אור נהורא ומוזה הנהרות אסר בהרים והטעם המועדות וסג אהבה בלשון אהבה טעם החלן
ערכם כמנוט טמה האורה כמו שכנה גס כן בזה הפעיל ועל המועדות יפעע נוא
ואס העו אבה אנה ולמה הטעם אה לבבנו ישראל שמוך ראש על ימי ראשי נפתב
בלא ואלף והטעם הדומים לן מלך כדיקדוק והטעם ודעבס ומה הנגאות הן הנגאות על
אמיסו וענינה ענין טפס הדברים והמוחשבות וביטולס **נוב** חיל כי יגב ער ינכון
בסיבה ויל מזה והירוש יעבב בטולת פי הפסוקס מה טעם ומה יופין כל מה
טוב הדן והין פיגורל אהבה בתוכים נאנתס בטולת נבגה שישאל מילכ מטר ולכל מיש עב
בטובה יהן על כן מעקרת הל ומרוב הדן והמחשבו ומיטובן יהיו הכחודים והבטולת יפב
מזקיים כן פירוש ואלף והטעם מהנבגה טרי ענינה ענין יבואה העיריה והטעם קודם

השני

שמעתי אורה אילך וחילך שמרדתין אה הקמת וכבר אחר ינוסף דו כענין אמרין ראש
הטעה כי הצנה לרבר מטף ומטב ידו וראשן עליו וכן הקורא לאחד מטף ל כידן שיטא
אליו ולנה הענין טאמ מטף הנפת יד יין יבאוו אשר הוא מטף עליו כלום שמטף ידיו
לגלמיה כי ומביאים עליו וכן הטפ יד יבאוו פתי רביים וכן ומילמיות תענה טלח כס
יפה טף משוט כל הארץ פי מחון או פלך וכן כמא כן אבינוכ כל טפה דאר הנפת דאר וכן
אמ המהרשם כמלי דאר וכן שלשה הנפת הלמא פלכך ופי אא זל יפה נקף כן אסור דעך
כי הצנא חלק עולמו טבעה חלקים והם נקראים מקאלים ולבשן קרצטן קופנה וכן כן
נקף וטף האחר שלשה משונה זכ מזה ומי שיכא מנוף תלמדו יתגם כטף אחר יחלה על
המב להטפות האויר ממזק הולדתו אמל ינוטלם היה יפה הנפות ול מי שיכא אלמ מ
משאר העטפה יהיה כה כריח ושלם וזמ טאמ משוט כל הארץ וכן הנפו הדמועס
יטאין השקר והלפ כן מקוס יוד ודמן כן על השיבה לפי שהיא **לפ** לבנה כמא הלבן
והשם כהלבן עין השעל טרף היצרי עלה טבה כמפיק כה וכן נכנסתה הא
וכר גומל יהיה טבה ההו דטה וישלך כניה טבה ועכ הן הנפתה הטענה כדאו טאמן
והרף כפולט המורה הטח ענין כולם ענין טרה ועא ועשל לבינוץ כמלס טחוח מן טח
וכמלס כן הרף כמא כמנן והתאר מזה הענין וכרביים כענין טשה קלל כמלס כרביים
מן לין וי יהודה כתי כרביים משרש נכד כהווי יחיד כענין כמלס וכן כן לשונו
מלרש טך עס וכפולט לבינוץ טבה ל יהודה כמלס כהווי משרש טך ויח ויטאין
השקר משנין הטאין ומעט כהלפ כן טה **לפ** למשן יהיה טי לרוד עברי טי כהלפ
כחירק טי לרוד כרוד ככרי מזה טאמ **לפ** על המלכות לבי טהווי טי לשלם להאיר
לבי טי יין טחוח ארס וכמה כיד כי אהה כרי יין וכן **לפ** שחלקה כן הפולה כקרא
טי והקיטין כלטון טכות ומעלה אהרן אה הנרות כהטיטן אה הנרות כרנה המערה
ואה טורה יט מהס הפולה הדולה ויש מהס הלפ שחלקה כן **לפ** שחלקה עליו
הט טחוח על טחוח מערה וזה מעלה המורה וזה מערה המאור שהיה המאור עלה
גאיד ועא טח לכס רכ אוכל טר רשים כר רשעים חטאה כלמ ויט עיכס חוכ לב זמן
כר רשעים טחוח חטאה וזמ ט על **לפ** על מחשבות הלכ כחו טח לכס טי ענינים
ענין חרשה והרף ולחוש חרשן ולמי ט כרחה וכדכרי קל טרה טרה וזרע
טה **לפ** הוסיק ר יונה זה השורש לפי שחלקה שמה לפי ואטשה והכפולט
מה טטהטי כאורש אטש **לפ** ויוד יכרה טייר יפלה אל סר הנקיר אל
הלס חל הנקיר נקד הבאיל ויוד ויכס **לפ** ופא חלה ויוד הטח המוחה הרף כי היה ראוי
לביה ויוד כרף כאלה הפעל **לפ** ואשר יזה מדמה על הכר אשר יזה עליה ויח
מדמה אל הקיר והכבר והזה אל **לפ** הטוח כן יזה גיט רבים יזה טכע טעמים **לפ**
עלכס מי חטאה וזה מי טרה מן מוטע ועל ויזה מי טרה אמרו וטה כי המזה טבור
אלו על הטטא כוז אומ/ שהוא טחח טוחאה טחורה חמורה לטחח כביס טעליו מה טאין
כן הטעם שהטעם אין טעון ככוס כביס מזה שחלקהו לטחח מזה למ/ טאין טחח טחח
טיחח כהס כרי הקייה ולמה על יהיה מזה טס כחו מיטה ועל הפסוק מי טטטא קואה מי ר
הנה יכס כבין ענין קואה ידוע כענין הטיטטון ועל כן יזה גיט רבים כענין יכר והוא
פעל ויטא טחח טחח **לפ** חיים כולו מפת יין חיים קיים קיים טולס ועולכס
כל ישתין חרשן טולס **לפ** חסלע יקל מים מלמו יטכ רוחו יקל מים חלה טעלס
עאדים והויטאים ועפעפיט יקל מים ושחקים יקל טחח אשר יקל שחקים והכבר חיים

ובהוספת הין והנמה מעפפך הקיבוץ מעט הנחות בהנחות על מעטף הנמוה
אינה תזקה כמו השניה רק היא מעט מעט בקורר נלתי' ולא נס למה ונסט
לפניה' ונסהה גא היא כך אט קוראן אות על משל' ושבתי וקמתי
ויה וויסתהס חילא רטוריא רמה כי היה קורא אהבו ונסהס בשקל נפול פורטון סהס
ויומ/ כי כן נרמא במקנה ספרים מרומיים אבל אט לא ווידי' והחסס ר' אברהם אע
ל' כה' כי אטעי חקרת הנדאי' אותו כן כי אט נסמט לא וסימון לב על סוס נגוס ינים
החודה' כנסס' פ' ישרל' ולא הקחו כופר לגוס אל עיר מקלטן פי' לפי שיש ל' לגוס לא הקחו
כופר מותו לפיכך לשבת נאמן ער מזה הכהן הגדול' וספרי מפרש הפסוק מוקד' הרי סהיל
הפס' בויקד פומע' אע יתן ממון ויגלה הל' לא הקחו כופר לגוס' וישי' ל' פי' לגוס כופר
כמו לגוס' למי שהוא נס אל עיר מקלטן לא הקחו מותו כופר לשבת' ויפה פי'
ויהיה לגוס האר כאל' סע' לב' העטל הכס' העס' אה עברין וזה מקשה להעס מעט מדין
והטע' ומתוס' נס' לא הפס' ומתוס' אהר מנהס' ועס' כיעי' כזורה' ה' נוס' ומתוס' פוס'
יורה' ועס' הוא הקסה ומתוס' לא הלכין נס' מעטף חרב כלל' ענין ומתוס' ויוע'
הוא' ופי' ולא נס למה על דרך ההשאלה' למ' לא הלך לחור' ווא' עה פירוש' כספ'
הצילי' ולא יכס' לחור' מלפני ערבי' יכס' הלמס' נס' לכס' ויפה פי' כי מה טעם לביס'
וברחה על הגמות' ופי' על סוס נגוס' פירוש' ר' יונה משנין מהעסס' על אדמוס' ענין
הגסה ומעלה ויהי יסרן להדימו ממשניותו כמו טבה' ג' כן ר' יונה ווא' טוחס'
ר' יונה לפיכך עליו כחן שטענה כרוב מקומותיו ולא לכס' טחיתתו' וכן הוא ס' כי
או' למעלה טאוכה ונחת הושיעין' ולא אביהס' האמרו' כי לא על סוס נגוס על כ'
העסק כלל' אע אמרה' כי כהן אריכס' הושיעין' מהאויב' טאוכה ונחת חס' השמיע'
אל' ולא אביהס' לשמוע' והאמרו' לו כי אס' יטו האויב' טגס' לאטור' ולמיטרים' לעשרה
על כן העסק כדכריס' ולא המינסה' שחטבהס' לא הטוסן' הנה וכה' להטע' מהאויב'
כבא אריכס' ולא הושיעין' נאורה' המעסה' כושר' חטבהס' טלג' יסרן' אהכס' האויבס'
וילבו' אהכס' וזהו שאמ' על יקל' כורפס' נוע' הטע' ארין' כשיכור' ויעל'
לכס' ולכס' עין כנוע' עיני' יער' חפס' חח'

גוס

צו

בבטק' ועור טהס' כארש' נלכס' העשועה' פי' הלא הנג' ועס' אותס' כלל' וק' הלא
טלטל' ואלעטן' העשועה' ל' הניס' ויעס' כמכס' והעט' טלמור' וסעט' על כריס'
וכסות' די' ווער' הוא שור' מהכס' המה' יכס' לכול' והעטל' אס' יכס' על פי' אויל'
כאטור' יטע' ככרה' כולס' ענין' העשועה' חרע' ויך' הענין' הנה' והשורש' הק' טהסל' הפ'
והל'ר' ומעטעיס' וכלכל' ופחה' הנין' להחייב' והוא מלכ' הענין' שיעס' אהס' געס' ויך'
כהס' נכרי' מוכס' ענין' ההככה' והזיל'ג' ככס' ויהי' נוס' העשועה' ויע' ער' ויך'
ועס' יאנסי' ועס' מבור' אל' חיק' כלל' טה' ון' ס' ופ' אט' אט' סמיטוכ'
יחפס' ון' טמיס' על' דרך' החסרין' ולא סמא' מוס' עיקוס' אחר' על' חכרין' וכן' העטל' הסכ'
מיוט' געס' טכרה' חס' אהיס' לאל' הזיל' והטי' וע' הפ' אהין' כהס' ויעס' העט' עיוט'
רבות' שמה' מילין' ומס' עה' לאל' העט' העט' אילן' ואל' אילן' אילן' חרחה' היה'
הגבה' למעלה' שהיה' מעל' מורד' ון' וכס' ידו' אל' חיקוס' יאס' המינס' כוך' העל' אס'
אל' חוכה' אופס' ידס' עלה' כנה' והנה' ון' ואס' יגדל' המאור' על' מוס' כי' המאור' הסר'
ון' מוס' אהרן' ואל' ואל' ג'ט' טעל' ממנה' אור' הונ' והמקור' מן' העטל' לעט'
גיס' טעס' טוה' אז' הואש' והס' טפה' וכס' מוס' טעס' וס' אילן' אמרו' טפה' לפניה'
שמדק'רין' כן' אה' הקמה' ואמרו' יפה' שמרבי' אה' סרמח' ויטע' אה' הסולה' ויך' ל' ל' ל'

צו

תער קייל למו . כולם עטן הגדה . ומה העטן והשושן ספסוף הרי
הריס גולו . וכו' כן חפץ ההפסד לגזירה בשל . והרש להפסד
התלה בדגש חולו פירוש ביש חולו . וז' יהו כהנן בשוושן זלל . שייט
בכח לפי שלא תמצא מעשיט בשושן זלל . ותהשרש הזה לשמש
ולירח ולחולות . ולפי שהם גוליס במרושטם תקראו כן . התועה
תזרות בעת . כי כמו חולות . או יהיה שם סוכב .

נזק . ומה הנזקים אשר בחזקהם . נזמי הארץ . **נזם** .
בנזק הארץ . בשש טקן זה הלשון ידוע ברמי . דלל ושמושה
בן פטלים בנפול ובטעם הכבד . ובהפעול וכשהגזיק
חב המזיק . ושלט נזק פועל ונזק בהם חזק חייב . ואלהם לבי
נזר . אשר נזר על בלוליהם כולם . נזרין וחזק . כבר כהנה
בשושן זור . ואיפשר שיהיו מה השוושן . כלם קטנה . ולח
ילנו . והפעל וינזרו מקדשי בע ישראל . הנזר לבשר . הנזר כחש
עשותי זה כמה שער . כי אם חזקו ימאכל ותחשה ותחשקה
והשם על זה ומה עמכי נזר . והראוי נזר נזר . כי נזר אלהי יהיה העש
חזק ושכר יזיר . כי יזיר עתה . כי לזי הנפול יועל . להזיר לזר
כל ימי הזירן . כלם עטן כרימות . ופי' ומה עמכי נזר . העבדים
שפרשה זהם ולמ העסקה בהם בעבודה . ולפי שהנזר לזו ילח
שער חושן אור לשער הנזרין . ופי' נזר והסליכי . ועל ויש
אם עטן נזר הקודש . ויזן עליו אור הנזר ומה הערות . פי' שורה
וכן נזר שחן השמה לה אלהיו עליו . כי נזר אלהיו על חושן . והוא
במש טקן . והראוי ולקדק נזר וחזק . כלו ראש וחזק ונעשה

ומה חזקין לזרם . כלו השמש כלל הפטרות . ודגש טקן
חזקין להפסד . כדגש קין מקדש . ואיפשר שיהיה נזר וחזק
העטן הראשון לפי שהיה תלפזז ועין . התועה תזרות בערש
כבר כהנהו לשדש חזק ובשרש ללל שהנו כמז חולות או שם
כוכב .

נח . נחיה בשון עתק . וז' טע על חזק . לך נח
ונחע באורה וישווי . והכבר רמה אורח . ללל
לחורג חזק . יתח כמעלי עק . ולפי גדוליס יתח . ובדקויות
כפו יתח . ויתח בלחל ובחכור . שוטה לזיק יתח . ועיש על
כש רמס . ויתח אה פתלך חזק . כלם עטן חולת והנהג
ויכח אה חזק . פרשתי התלה קזנה בשרש לתח .

ותי . כהן . טבע השלש להגדיל העב . וכן דכלת האנס לתוקיית . וכן
 ויורבו ית' ששן . פי' זמורו כי עשן זר היה . נחשים יפעלוה . המוני נחשי
 ופעלוהם טעם שמש ירמ . חוללה ירן נחש בריות . על ליתן נחש בריות
 נחש שקלוחן . היטה את הנחש נשכס . הונו ליתן . הקדוהן לפי
 שדוהו . לנחש . וקרוה נכ' כן נחש הוא והדגים הגדולים . טעם שנקראו
 ג' כן נחשו היפשה הנשכס . ועשן נחש בריות נחש שקלוחן הונו
 תשל' על תלבי וזמורה העולם . נש ופז נחש בריות הרלי וקרוה נחש
 שקלוחן כעבור שהונו כמון תעשר . ובריות שהונו ונבריות מן הקצה אל
 הקצה . נחשה קלל . נחשה תעורט . וכלי נחשה תעבר' טובה . נחשה
 רבה יתג' . עשה שלמה את יכ' הנחשה . ירוע . נישאן את נחשה
 כבלה . לא היה תשקל' לנחשה כל הכלים חולה . כשרך . כו' הידיעה
 אתר הכנני סמו ופסחה ורמאה אתה הילך . והדאעיס לבס' כמון שש
 שכתבם כהלך הקדוהן . וזכ' כשרי . נחשו פי' חרש אכז' ע"ה הוא שקווי
 לן אעווי . וכן ואת היצבכ כנחשה . ונחשך נחשה . קשה נחשה .
 וכן פי' כל נחשה ונחשה שכתרוו שחורב עלון לעשן חוק . וכן כול
 סרי סורויה הולכי רכל נחשה וברזל . כמון שהנחשה תעורב עב
 הכרזל לחתך יפה והוא שקווי' לן ויטיר כן הכ' תעורביה א' עכ' זכ'
 ברפילתה לרע . וכן רבז' ינה יתלך בבילון כנה דנחשה נחש עב
 ברזל . וזו' סרי סורויה כי סרי טעם שרי בסוף . כלן זרע המורויה
 כלן העבדים סורויה ורעיס והולכי רכיל לדנשה כמון הנחשה
 עב הכרזל שלו יעשה א' ולחכה החתך תלבי זה . הכביר נחשה
 ניוסרהו כנחשה . ודללך לון לנחשה היטן . כולכ כשורף . הכ'
 הכפליה . וקרוהן כן לפי שעשן יווקן נחשה . וזוה הרמז' נחשה
 כשללך דנחש . וזוה נחשה כללן שש לפי שעשן חורה לשרי
 הקדוהן . וקרוה לן נחשך . הנספה האוריות לעש . כלן שלו היה
 לן רעלה כיון שכתבם . וישן איתן . כי הרמפה לעש . ישן השפך
 נחשה פי' החתך . והוא כמי לעוה . וכן וזו' כן הרמז' חלק דויהתגלי
 זרה בהרמזך . וכן נחשה נחשה . הרמזה . וכן כנשה חבוי' שהיה
 תלמה תשקן שהוון נחשה לעוה ונחשה שלמנה פי' החתך
נחש . וי' חת' שלמ' . נשפסן יתה . ולנלי החוה היה דגש . ופי' וי'
 יוד . וזו' וי' יחב' . והרז' וי' חת' נחשה . ורמזה על' יוד
 פי' ורז' על' נחשך . והשס' אכ' חר' על עפר נחש . ונחשה זרוען דנחש
 והתאך כי שס' אכ' נחשי' . והרז' כו' הרמזה נחש כי הרמז' נחשיה
 כסלם שיוקוים . ופי' יורוים וחוככ' שכ' . והנפעל כי חתך נחש כי השפסן
 נחשה . כלן ירז' בן וחמ' על' . והכבד שמה נחש' וי' וברויה . פי' הוויך

היה ראוי לדעת וכן אורה וזוה טרם נחם ונחמן אורב ונחמה
על רעה וינהי ישר אחרי אמו יטה הנחם על טהור הנחם
והטעם נחם יסור תעוה ויהי זורח נחמה בעני ויהי נחמה
נחומים דברים נחומים ונחם הנחם ונחמו דברים נחומים
ויהי כוס הנחמן ישוד הנחמה הנחומים ישעשען נחם ובקבוץ
הקבץ הנעט יתן הנחמה אל והכבד כי נחם יין זמן נחם כל
חכמה נחם נחמן עני כוונת אשר אמן הנחמן כאשר אכלה יטה
ולגמולה ולאו תעוה וסלח נזכר טעלן יתן ענה פועלה לו נח
נחמה ונחומים הנחמן והנחמה ויהי נחמן להנחם היו אהם יטה
הואו אהם ק כרוב ל יונה כוונת נחם אורו ט אית כי הן ק
קוונת ולקוין הוא נחמן נחם נחם היה הנחמה היה כרחה כי
על הנחם לא יטה השלח הדש טמ שכרבי נחם הקדוק והנחם
הנחמה והנחמה הראוי הנחמה נחמה נחמן הנחמה יין זמן
והנחמה הנחמה לך להנחם כולם עני הנחמן ידוע הוא ועני
ויהי נחם כי הנחמן אור שאל סרה כי הוא נחמן עני והואו נח
נחם ויהי אית נחם על דעת קוין נחמן נחמן עני וכן נחם
על הרעה קוין כי נחמה כי עניוה ויטה יין על הרעה והנחמה
ול עבדיו נחם והטעם יחד נחמן נחומים כולם עני נחמה ופי
נחמן נחומים הנחמן הנחמה כשחשבה להנחם ולהנחמה אורב

נחץ כי היה דבר הנחץ נחץ עני נחמה ונחם
נחמיו יטה עני נחם נחמן הנחם ונחמן
העניוה על טעם הנחמיו נחמה נחמן הנחמן הנחמן

נחש נחשו ויברכה יין נחמן נחמה וכאשר נחמן הנחמן
ידערה כי נחש יטה אית אור כוונת והטעם כי לא נחש

הנחש ולא הלך כפעם בפעם לקרא נחש עני הנחש הנחמן
פרשו בן רחל נחש זה הנחמן נחמן נחמן נחמן נחמן נחמן
בט קוונת לן נחמן עניוה קוונת לן עניוה נחמן נחמן נחמן
נחמן נחמן אל נחמן בן נחמן הוא נחמן נחמן נחמן נחמן
ועוד אורו נחמן לא נחמן כוונת חיל הנחשים כחולדה וכעופות
וכנפכים ופי כי נחש יטה ופי נחמן נחמן נחמן נחמן נחמן
נחמן כי הוא עניוה נחמן נחמן נחמן נחמן נחמן נחמן
לעניוה נחמן נחמן נחמן נחמן נחמן נחמן נחמן נחמן
נחמן נחמן נחמן נחמן נחמן נחמן נחמן נחמן נחמן
נחמן נחמן נחמן נחמן נחמן נחמן נחמן נחמן נחמן
נחמן נחמן נחמן נחמן נחמן נחמן נחמן נחמן נחמן

קרוה תעה . ויחזק יש ייטב על התעה . השוכבנה על תטות שן
 ארזוי כפן ינעוה תטות . ונקרות ק לפי שהודי שוכב עליה
 ופוטט עינת וישען עליה . וכבר כרבעהו בשורש תטט . וכן טוח
 געה תעה . ויחזר תעה . ויה תעה האלהים בידו . והקבוץ בלשון קן
 קבוץ חקל האטון תלפפ יין . ובלשון זכרים טקט בתטין ויהי
 פריזו . ונקרוה ק לפי שהודי טשן עליו . וכן יונה קן התעה תעה
 תגעשן החוטון ייפה פי לפי שהו כרח הזרון . ונקרוה השכט תעה
 עלה לתעה . כי טשן שכט ונתה וזחר הוא כולב עשן תשען . וכן איה
 טשורי לבס תעה לחס . וכל תעה להי שכר . כלן תשען ותוזק . ויה
 וייפטר לליון תזה בשורש תעה . וכבר כרבעהו בשורש תטט .

נטל כי טל עליו . ונכחי טל עליו . פי טטו . ררן נישו
 וטל . זה טל האה החול . בחוש טק . כלן תטט החול
 ויהו כל טיל . ככך . כלן כל תטטו ככך . אן יהיה טיל . ככך . וישו
 ככך . כלן העטויה ויהי ככך . וכן איה התרגו כל עתה לכסיו .
 והכבר וישאל וישאל . **נטע** טע ארין . טעתי ל
 כרויס . וטעתי כל שן וי

וער לקור טוע . ויטע יין . עור הטע כרויס . עלן הטע טע
 טעתי . ויטע כרויס . ויטע וזחר וזל . ואל כרויס טע
 קטין . לבנו ולחוט . טע . ועל דרך תחבה ויטע אהל אפרט
 לטוע טע . וכן וכחחוקו טע . ועל דרך השאלה וטעתי
 וטן רחון . וטעתי על אחרים . רחון וטעתי . והטע
 ועל קצר טע . טע טעתי . ויה טע טעתי . ויה
 אשר כעט כטעתי . ויה וטע יין . לטע טע . טע

טע . והטעל אה טע . עטיס ידוע . **נטק**
 ויה טען וזר . ויה טע טע . טע טע .

יטעו ההויס טעיס . והטע כוידע טעטיס . והכבר והטע
 הרויס טעיס . עטן הכל הקלה ונהטפה . וכירך השאלה ועליון וטק
 תלן . כעטן קול טעל חזרו . והכבר אטיק לן לין ולשכר . וטק
 אל דרוס . והיה אטיק טע טע . וזל טעונו יטיפן . פי הכפן טיטי
 היו וטיפן וזרו . לבינו הטע אל טעונו . דכרין כן ויה . ועט
 אל הטיפן יטיפן כונו כונו וטפן . ויה טעונו טעונו וטעונו
 הטעונו והיו טעונו אונס . לטעונו וטעונו טעונו של טעונו
 פ טעונו טעונו וטעונו וטעונו . וזנו אטון עליה אל
 הטיפן . כלן טעונו טעונו אונס . טעונו טעונו . ויה דוה לטעונו
 ישעיה הטעונו עה טעונו טעונו טעונו טעונו טעונו
 קדוש ישאל . ויה כטעונו לטעונו טעונו טעונו טעונו

שנה בבורח ותלמנך לעזרה על דרך חן שנים לתמוך וכבר אמר
מה גדולתך פי הודי התער פדיוניה טעם שאם הלמיה כזה יורק
להיות יזה ומה שולחך ולא רטן כלל לא מה שורד נוחה על
שולחך וכבר כבדוהו בשדש יער ויהן להיות יזה השדש
וכרעג שאול יתקן ורדשות הדין ופע ההפסך להפסוק וכרעג
ומה קשה נחושה ומה קשה נחושה כטורט חרה

נטה

ט יונכ טה ארעה ואתרי אכטלעס לו טה אה זיה
לפי שפעס תרדן ארעה ואכטלעס אה כי יונכ לו היה
נסכס בתרד אכטלעס אבל בתרד ארעה היה נכסכ וטה ואתרי
לתמוך התלכס כדן כי דוד היה אן זקן ולא כתר יתעט נמן ואכטלעס
שלה כמשך כה ל ינכ כי לא נמשך זה התקן שיקבר וודס וחד
בתקוס חכיון וכן נכ זרע יעקב ודוד אן יעקב אהין ט אס יעקב
עמנו כלל לא אהלם קרע יעקב וזרע א דוד כי אעפ שדוד יזרע יעקב
אחר שנחר לתקן וזרע אחריו הוא ואס למשפחה טלכ ומה ט
יזרע דוד יהיו מושלם בישראל וכן נמשך זרע יעקב יהיו גדולים
ורבים מושלם אל זרע ישראל וכללם בהפע שזכר ושאר נכס
ישן דל שלא יהיו עוד כמתעלם האומות אלא כמתעלם תלכס
ונכסיהם כמו שאם ואשיכס אופטין כרדשות וועען כרדשות
וכן כע יעקב ויוסף טלכ דל שאור כע יעקב וזכר יוסף לפי שהיה
ראש וכן עזר פי אן חן שגון יזרע יעקב אהלם כעכור שאחר
גורה טלכ יהיה תלכ למשל ביש ס אס וישן ועוד שגון תעסקת
דוד ומה הפי שרי תעלות וכחודק טה ללן טה לך על יוסף
כעעט טעין דלי ער טוח הוס ווס טה אשורי וט דוד קוטן
אחרי הכעט אל הט יתן ושמל אילן ודוויס להס כעלס טעין
ומשר כפי יועלים הט טה אליה כעז טלכ ווט טעיס נרד ווט
מטה אור ירן וטה אהלם טעיק אה לפי קוד טעין ויו טל טעין
וכרוע טעיה טעיות דרון והכפעל כי ינטן טללי ערב והככר
ועל טה חסד לון טה וטעט טה אל חזק ובעז וטלם טה
פי דין טה אל הט לפי לרבר דע דכט שחרתי וטל ווט אה לב
כל אש יהודה ווט טלם חסד טעיה טעין טעיה ובהפע אל
כבר ומה השורש והעשן ווט אלן חובל פי וטה אלן חובל וכן
סורן וט ריק בטן עט ורח אעפ שידה כעל שחר כמו סורן ווט
אלן כעל יוט ופי בטן אורמ דודק השס לרדן חחרה כמו שאם
אחריו כטביות תפעט אן קדוש יש ועשן קדוב לון טה טעיס
פחלס טעין וקו יטה עשן פטטה ומה יהה ופלי וטה ומה טעשן
ועל כגריס חבולס יטן אהל כל חזק כלס יכפעט עתה ווטעט
אעל כל חזק אן יהיה תפעט דוושן וטו חובל ווטעשן חרה טן

הקדו

וירבשטן. נ"ך הברד. ונ"ך אונת. וה"ך אור עפר הארץ. נ"ך שרשון. כל
 יכה שרשין הגה והנה. ר"ל שילבן שרשין לרחוק. וכל הלשון ושם האשה
 חתבה. והנה עבדים תמים. ועל דרך השאלה ויכן אור עקל. ר"ל
 ויהרסן כי על השר הוא ונוח למען על העם. שהרי הוא אור/תקטן וער
 גדול למחיות. ושלח גמר פועל מתען אשר הכה וזה התולדות.
 ונבדב פועל ע"ה הדגש הוטה בעטב ויבש לבי. על זה רבן ושילח
 נזכר פועל והדגש והפסחה והשעורה נבדב. והחטה והכסמה לא
 נכח. והנפעל ושכרם מוחזקין ונכה נותר. וכ"ה ר' יעקב בן אלעזר
 ז"ל שם בלשון זכר תכה הכ"ף במאל כפלה תעה. והקבוצין מן התמיד
 אשר יכוהו ארמים. וכן כ"ה ארע אפי ז"ל וזו יונה כ"ה כי הוא תקובצין מן
 תכה לשון נקבה כמעט חטה חטוד שנה שעם פנה פעם. והשם בלשון
 נקבה תכה. יתבה חרב זה התכות האלה. והפלא לזו אור תכור
 בא כפיון רבן התקבנות לבר על נכון אבל לא על התנהג. ועשן קרוב
 לזה נבדב רגלים. שאמר על נבדב. והקבוצין בהתולדות האור כאלה נבדב
 הגון מן נבדב. והנפעל מתען נבדב מן הארץ. ונתישיר להיות גור
 העשן פלטה נכה. וקראו בן לפי שהיה נכה רגלים. וכן רגל יונת פועל
 חזרה.

נכח

נכח. נכח השלחן. ומ"ה נכחו רחמ. כי נכחו יע
 עשן נכח. ועשה. לנכח השלחן. פי לעתה אשר. ומן השען
 הזה ונכחה לא תוכל לבוא. לא רחוק למען נכחה. והמשקל הזה בלשון
 זכר. הולך נכחה. כולם נכחה לעבן. עשם היושר והנכונה. ופועל
 בלשון הזה לפי שהם נכח הארץ כמון שטרואן עם בן נכחוד כעשן
 זה הדברים הטובים. כמון ספי בשרש נכח. נאדור
 נכח. והשם בנכחה. והכבר אשר נבלג לכס. וההתפעל
 וירבבל ונורה לחיות. להנבל בעבדיו. עשם התחטבה דיעה

נכס

נכס. נכס רבים שובן אל אהליכד. פי
 הלשון ידוע בדברי. ר"ל והוא כולל כל דבר קרקע ומטלטלן
 כולן ועם הבהמות כי כן אור בנשמה התקדיש נכסין והורה בהם נהג
 ראוי לקרב על הנשמה כן ופאריות לעשם נכסין. נכח
 ולא נכח שוע למען ר"ל. הוא נפעל. וכן נכח בתורת. נכח
 וההתפעל עם בנעללון ותבדב נעב. ונדרע חכי פישן כהנך הכסרה
 כלל הנער בנעללון ותבדב שום כעלן זך נישר וזו/אין קה תעשה
 נעב. והכבר ולת הכסין. והנה הקבוצין אור קול הנער הלך. וזו/אין לי ונכח
 וזו/אין ונכודים לדבר יהודים. לא גבירן פעם במשפט. ויכ"ה והקרה
 הכר פעם במשפט כל טוב. ניש לא וכוונת. קתץ. ומשפטו ע"ה נכח

אחינו הכר לך והתואר איש מאת חברי ועוה וברוס והשם הכר
פעם עתה בס' שם הכרה ידוע ועוה בוס נברו והוא תקור זה
והפעל בשפתו יברו לונא והכבר ויכברו את התקוס הזה כן יכברו
גדיון ונחמתו לו הכברו והתפעל והוא תגברת ויגבר חלוקה
שם הכתשה והדורה והעשן הזה הפך העשן הואשון והתואר חזר
העשן כל כן נבר אלהי נבר הורין וכיור איש נבר יגבוש נבר
נברים כולו שערין והבריה אהליה החלוקה נבריה עבודות הל
נבריו נחטבט לו והשם נבר לבועל וכן בשם נקו ואם היה בוס
נברו שם יהיה עוה ועוה נבר אלהים בידי פי מסר והספיר **נבר**
נכוח ונבר ולוט הולך רגותו וזו המשך ופי דבר נחור
וכן נידוע מה כל ביה נכוח ביה חזרות וכן הוא התברר יהל כל ביה
חזרה ויש חפ נכוח ונבר ולוט כח החורב ופי חפ נכוח שער
והוא ידוע וירב להיות והשורש הזה נכוס ניכוס ונשפטו ניכוס
כמו נידבקו עם הגע שמש נידבקו וכן נאכוח אורו שחן אישך לבין
משן זה ועשם פי בשוש כנה **נבר** כולו נבר
מששן כהנלוק בתקן בהלוק ופי כהנלוק והשם
לו יטה לורין חלום כלה ונהר נכוס פי נבלהב והסלוקה
והלוקה את כשר עולהכס ונהשורש הזה והעשן הזה הלוק
שהם פעלים עותדים ונתעל יתל קערי כעש יעו ויתל
וכראש שכולה יתל כי כתער והרה יתל והפעל נעול אורו כשר
הם נעולים וכאן כמשך נפעל ונשלוח כפרים על שם כיתה לך
אל טלה עזל וקבוץ הנעליכ עס לו עז ידוע **נבר**
ונער הכברותו ידוע והוא היה שערין כהנים כהנים

נער שוקד על עינים היטיל האויב כנער **נסס** נשור
נס לויס וי' נסי ידוע ועקר העשן ושקר וכהנה והתרושע
כי נשור הנם הבן נשורו צבוח שחוריה על כל כע קבא וחורין ילכו
והפעל קל חתם כנסוס נסס ועשן כי כשיות נסס הנם כל כנ
הנבא יחסו ויכרותו והכבר הדוח לתרובע רוח וי' נססח בן כלן הר
התרושעה על הער להשיכן אחר והתפעל נכרה לייחוי נס להנ
להננס פי להנחש ולהנלע בן כי אכע נר והננסו על
אדמתו פי התרושעות ול יורה כה כנסוס נסס עוה יו ונה כנב
שורש אחר וכן נקרא הילון נס לפי שעריון אורו על החוס כל חזקו
כן נקד כל סרטנם וכנס על הנבשה **נסו** לו יסר כליות
והכבר תסיף צבול רעהו כנסיו צבול
רעך אל רבץ צבול עולד וכמהש אעפ שכתב בן נבולת ישי
שם כולד שם הדבקה אל הקויד ודחורו נתקומו וניספ לביות ח
השורש הזה בשם אחר ונסו יחור אלו והוא תקור חן קל ושל
נבר טעל והנשך חתם והסך חתור משפט והטע עביר לכנר בשוש

ובה ז' יונה תהי השואה כי טעור ותעמץ קדשן . והוא גמור . על תשק יכול
 אלא שבתלמה תהינה בעבור העץ וכן כרבן אדכ אבי זל וזה לטון טעור
 לא האל . ה' על דרך יין תשן יטוף . ועל ז' ד' תעב טעור . טעור כפי תה
 תהינן בטעור . וטעור כפי וצדק . פי טעור פירושו ורבותן . או הו
 טעל טעור . טעור ורק . והטעור טעור . אלא כפי טעור
 וטעור . הולך כדרך . וטעור דטעור . והטעור והיה הטעור לטעור
 וכן כפי טעור טעור . והוא מה שטעור וטעור וטעור הטעור
 וטעור . והטעור וטעור טעור . כפי טעור האלהים . וטעור יין או
 תעור . והטעור טעור . ויש יין תהי וטעור טעור . כלו וטעור
 חזק יודע כן טעור לרע פ' כחו הטעור שטעור אה הטעור . ועל כן טעור
 אבי . ה' טעור קטן טעור יקרו טעור . ולפי שדרך קטן לטעור הטעור
 קרו הטעור טעור . וטעור טעור גדול בטעור . טעור עברי . והוא טעור
 אה בטעור . וטעור טעור . ויש טעור טעור . ויש טעור טעור .
 טעור טעור טעור . וטעור טעור . פי טעור טעור . וטעור טעור .
 פי טעור טעור קטן כי כן כל חודש היה כי כן כחו טעור טעור ודרך
 טעור לטעור כל חודש . ואדכ אבי זל כה וטעור טעור גדול טעור . וקטן
 טעור טעור טעור טעור . טעור לטעור וטעור לטעור . וטעור
 יפה טעור . טעור טעור . טעור טעור . רבקה וטעור . והטעור
 טעור טעור טעור . כפי טעור . וטעור טעור . וטעור טעור .
 הטעור כי הו טעור וטעור יין טעור טעור . וטעור טעור . וטעור
 טעור טעור טעור . ויש טעור טעור טעור . טעור טעור קטן
טעור והטעור טעור וטעור כן . טעור טעור טעור טעור . טעור
 טעור טעור . ויש טעור טעור טעור . טעור טעור . טעור
 טעור . כלו טעור טעור . כפי טעור טעור טעור . וטעור טעור
 טעור . והטעור טעור טעור . או יהי טעור טעור טעור וטעור על טעור וטעור
 טעור טעור לטעור טעור . כפי טעור טעור וטעור טעור . וטעור טעור .
 טעור טעור . ויש טעור טעור טעור . וטעור טעור טעור . וטעור טעור
 טעור טעור טעור . וטעור טעור . וטעור טעור . וטעור טעור .
 טעור טעור טעור . וטעור טעור . וטעור טעור . וטעור טעור .
טעור וטעור טעור . ויש טעור טעור . וטעור טעור . וטעור טעור .
 טעור טעור טעור . וטעור טעור . וטעור טעור . וטעור טעור .
 וטעור טעור . וטעור טעור . וטעור טעור . וטעור טעור .
 וטעור טעור . וטעור טעור . וטעור טעור . וטעור טעור .
 וטעור טעור . וטעור טעור . וטעור טעור . וטעור טעור .

הנפש על שער צדקו מן היין הנה חטא על הנפש התראוה שחטב
 האורה מן היין חבל וכל נפש כי חטא ונפש כי חטא לפי שהיא
 בעל הישג והראוה נלה חטא והחטא בה וכן אמר אל הרבג בעצב
 עי כלו ברעב ובתאוה למיור שריו בעצבן פי ברעבן שלא
 כצדקת התלך ויומר נפש על הנשיותה הכל הויא ירהב נפשן
 נחלים נלהט וכחובו פ"ר אברהם לכן הרחובה שחול נפשה והנפעל
 שבה ננפש וינפש מן אחרת כלו שרעה נפשן "

נצ

וזה הטעם למינתן יוסר נצ הוא העשן שגדון בן העופות
 ייסוב אל יד בעלן וישפירניו בלעז ובעל הערעץ פי אסמור "

נצב

נעב תלה פי רל תלה וכן נקראת האבן שמשנידין אורה
 לעבורה זרה ופסל ותיבה וכן נקרא נעב העם זה תאוה
 בהם נעב טלשוים וירן נעבים בארץ יהודה שפע שער נעבים
 תאוועם ונעבים על העם לכל משרי הנעבים שהיו שיהיה
 על הנעבים והנעבים על שור העם ותלך חין בארז נעב ותלך
 פי בתי יחושטע לו היה תלך בארז וכל הנעב היה להם תלך פי ה
 הנעבים שהיו תשמידים להם תלפי ביר דוד כי חוק ירם היו תימי דוד
 מנו שכה וישיב בארז נעבים ויהיו כל ארזים עבדים לדוד והטעה
 שהקזיר עץ זה בזה בסוף ר"ל לפי שהלך יחושטע בדרך י"ו ויהי הקדוש
 אשר נאמר בתי אסא אכינו בער מן הארץ לפיכך לא פטע ארזים תורה
 ירן ועוד בתי חין תלך בארזים אך הנעב שהקזיר הוא היה להם תלך
 אבל בתי יהודה במ שעה הרע בעיני י"ו עיר תוד בן ארזים מנו שנה
 בתי חין פטע ארזים תרחק יד יהודה ויתלוכו עליהם תלך ונעבה ל
 יכלכל פי השה החולה השומרה במקומה שלא וכל לחון ויבאו הנעב
 אחר הלהב הוא יד הסכין שהוא תשמיד הסכין להיות לניד לחתוך מן וכן
 ולהעב בדרך פי ולהשמיד כלו כי בפעולה פיה היה תרחק כל הלליה
 תלה והיה תשמיד מן בדרך שהיה תחדדו ותלשטון מן ויהפך רוב חלה
 שרובם הנה תשרש יעב מנו שרובם שמה דותיהם חלה שחין הכרע "

נצה

פי נעו דם נען כי נעו רמז וכו' ואלך תעורק הוא והיה
 רמזי להיות רמז כפלה הטה וכו' הנה תעורק הרעש שנהג
 ארץ האבד תלה הקעה גדול כנפוס ורוב מטה והפיר אור תראוה
 בעצב ופוזל שהיה קודר סביב הזכך בסכין כעין ארובה ומעלן עב הקעה
 של בעור יופי כי טע כלו שהלכנו במהרה ועשו כחולה היה להם מטה
 ירחק שנקדו הטע תעה העשן כלו שיש לו כח במצות ובכחיו לעורק
 הדכה מנו שמה התביתר יוסר נצ יפוש כנפון להיות ועתה הפעל
 הכבר אשר הען על תשה בהעורק על י"ו בהמות על ארזים נהדים ונשכ

טד . ופי קדוה מעריס העופים והשומרים יקראו קומו ועלה עין . ועו
 ובגזורים . ולע . ונעו . יש להשיב . כעיר נטורה ענב עין חרבה
 נארע אבי פי חזה ונעורה לב . רל חרבה דעת . וכה כי כן בדברי הפי
 הפילוסוף . יסבן עלמך בחרבן שלבי . ומה כן על האשה הזנה חרבת
 של . ועו ונעו משרשיו יפרה . נער תעשי . כנער נהעב . בחמש
 קו . ענב יונק או ענק . ופי כנער נהעב כמו שמשלך אודס
 הנער שהוא נהעב שאיט תעלה ותועמו אודס אומן תהפידה של
 ותשליכן ק אורה השלבת תקברך . **קק** ^{בנקיין הסלע . ובנקיין}
 הסלע . חווי הסלע . וו שיכ הסלע . **קק** ^{בנקיין הסלע . ובנקיין}
 כנע וקפה . קבת במעין . בתוקסיד יקב אק . **קב** ^{בנקיין הסלע . ובנקיין}
 קוב . וקב חור בלוח . והסס אל תקבה כור . כלו אל כור קובה
 שנקדוה תמה . וק סס בלי שפסלון ותקביס בן הונככ קלוא תקע
 והוא הפטוש שראשן הוחך חר לקוב ולפול בן וכראשן הוחך חכס
 והולתים בן בלואכה ככרזל והנחטה וזלכס . והסס את הוקב ברה .
 ותקבו . והדרן . ובנקבו . יעין . כנסתיו . ובנקבו . יתקוס . ונהעב
 הנה נדור זכר וקפה . ושן קובי יחשיה האיס . קבה שכרן על
 אשר פי הן יקבן . וקב בן האשה בישראליה . פי פרס הלך טורה ווחן
 יקלל . ועס עין קלה וקב סס הן כלו תפרס ותקלל . יקבוהו לאוס
 נאקב מהו פתאוס . **קק** ^{בנקיין הסלע . ובנקיין}
 הבהמה הלכמה כשיש ^{בן כרמיס שחוריס אן שחוריס שיש}
 פן כרמיס לככס דומה לקדוה . קוד וטלוא . קדיס וכרדיס . ווק
 כל העיסי הקדוק . ולפי שרוב כהמות על זה הדרך קדוא הרושה
 אורן או בשל התקנה על שום . ומישע תלך תואב ביה טק . אשר
 היה כקודיס תרקוע . וק הרב יונה יען ורין וק קדוא הלכס ביכס
 התעפש לפי שהעפוש כללס לכן וירוק ושחור קדוים קדיס . ועדי
 הנה יכס וגוה קדיס . עשרה לחד וקדיס . ויונה הרב קדוים כפסן
 וכדברי רל סה הטה בביסן . ופי רטע האוי רל סה בן תרובל בן שוין
 שויה תרובלת טעוסין אורה כעבן יכסיד וכוססין וורה בבין התשובה
קק ^{בנקיין הסלע . ובנקיין}
 וקתי דחס לא קין . תנחורו קק . וקנה לא אנתך . כלו
 לא אנתך ין העולם שיטור העלס קי יעין . וקנה לא
 יקנה פי לא וקנה האוד והעין חכל ול אעב שכו טשא עין אלכ
 יעש או האוד תש כרי לייסרו ולהשיבן לדרך טובה . ורל פי תוק
 הוא לשביס וויט וקנה לשוין שסס . נהסי לא יוסלן קיין . קיין שסס
 נהסי ובעל הטור קי . דס קי . קי . כפיס . קייה אנתמ . ונבבן טולק
 אשר שפן דס קי . ואל דין עלמ דס קי . ופאון על דין מה האלק

אנשי ותיבות . ונתן אורב פשע אורב ארע . ון לריב נחש המות . והנפעל
שע אנשי עבדים ז' נעים . ויטען שנים . כי יטען אנשי . כולם
עשניש עין חריבה . ועתן ערוץ וטענה וחן יושב . והנפעל גליש טעס
עשניש עין חריבה ושחוק . ופי גליש נעים כוונתו או זרהו להשגור
ערוץ בעזרות שיהיו חרבות נהיו לגלוש . וארע אוני עג כרבן בשורש
מן . שורה טע . הנען הרחופים . ומעשינו . ויל הערוד הבעזרות יהיו
גלי אנשי עוחים דשא ..
נצח . לטע על תלכות הין . לטען לרוד . לנשע על
הנשיא . עין חוק . וקרו בעל השיד והטען תנע כלן שהוא חוק על
התלכה וטר קטן עליה . והטען ועד טען יש טען בערי . והחסולה ד
בלש בערי . וכבר כרבתם בחלק הדקדוק . ופי טען יש חוקד וכוח . וכן
זכר טעני . וזויר לזויר טעם . ויל טעם על בדרי . כלן דוח שהוא
הכח והחיים . היה טובי טע . חוק והוא גזר . והנפעל תשוכה טעם
עקרו נשתי . ון יהיה שם בוטו יוטרו הקצר הוא טע כלם דבת . ופי
בתח חוקד ותוקדו שלם יפרדו ותעו פי הדבר החק הוא תורתה . וידי
שור לטע לטע . לטע טעם . לטען טע .
והחיות טעמן . בחשן נפעל . אשר יטען חלוק . לטען
טען חלק אשר . והכבר הוא בעקרה טען נפעל . וכבר וחו והיטע
לו טענה או טען . והילכה או טענוקט . לטען הטען וזויר חוד . טען
הטען חוש . והטען דוח טענה . ועין קרוכ לזה וטענה או חוטיס . וטען
לזה חן טען . וכבר אחר אשר גיל חלוקה וחוכית . ויטען חלוקה אור
חקרה חוכית . והטען עושט . פי יטען דמורה ותורה טעמן כרבתם פחת
חקוונן . ואל גל חפי רכר חון טען טען טען . והנפעל ויטען בק יטען
או עדיס . פי וטען חוטיס טען לכונה טען . עטן הכסה וטענה
וכן הטען החושן כלל עטן זה טענה היא הכסה החלוקה אונן
נצח שפי חשן דש . טען טען . יטען טען . וטען טען .

מע יטענה . לטען ברובן . הטען חזרה וכצדוה וטען טען
כי שחורה וטענה חשיף עליה לרעה . והטען והטען כלן טען
טען והטען חלוק . שיה זונה וטענה לב פי שחורה לב כלן טען
יטען חוד לקחה ולפתעה ח היא ופתה בע ארע . טען לטען חוד
וכחטיון פה כחטען טען וטענה . וכן גרד יונה טען סהדוה טענה טען
דל . טען כחוטפה הא ודען חטען לטען כדען חודס . וכן דען
טענה כי הוא חון . וטען זה טענה חטענה טענה . והטען חטען טענה
בטענה . וכן קראו חטענה טענה חטענה . או יהיו קראו חטענה חטענה
חטענה אל כחוטען . והחושן טען . וזו יטען פי חטענה טענה חטענה
חטענה עם חטענה אל כחוטען . וכן פי חטען חטענה טענה . חטענה
יטענה חטען טען . וזויר חטען חטענה . ופי חטענה
חטענה טען חטענה חטענה חטענה . חטען חטענה חטענה

תוקף ויקח לכל אשר לו. וההתפעל והתקש בפניו להשתדל. פי כי הוסיף
הסבב והתחכך להיות קטור ומקש כגבטן ולשים תוקף לפניו להחיות
ומעט שהוא כועל שמתן כעול תרוב ויחלוק והתחזק התוקף והלכידה
בחהצבת פתו שכרבת בתלת התרבוים בן. כי תרוב התעדרת הדבור
יקראו בלשון כעולס ומעט שהם כעולס. וכן תרפקין על הדלת...

נרד נרד וכרכס. הנין ביערי. נרדי נהן דיתו. הנין בחיור. וקבוצ
כפרים עד כרדיל. וכה ל יונה כי שומר בן שהוא הולך. ויש

אומ כי הוא כמו המושק. וכן עקרא פי כי הוא כושל דונה לברכס " "
נשע כי שיע מלגי. עשע שכתע " **נשא** ולא שא אורכ
הודיע. פי ולא סבל. ונשאהס. אור אביכס.

כאשר יכלון שמה. בטאה אור. דע שמה. שלך חרפה. שאוכ ואח.
אדבר. סלן סבלן כוכר תלי עליכס מעט שקסה שלכס והעמוט לרבר.
נתלכה מטאים. משמה קרב וכסך. בהרמות הולך ברבעה. נשון
שאוורכס עמוסות. השוואים תלי רחסי. ונשאהס אור סכור תלכס
ותמי גילכס רשמה. בהרמות הולך בקריות. והכפל שנון ינשי.
ותספנו ישא. וכן שנון לשנון ענין. תספנו שמו. וכבר ש כתבת
דקדוקים בתלך הדקדוק. והשם נישלג לבס לוחן שמו. תשא לעפרה
תשא כע קרה. ובהא הקרה. וכוכר משאה. ואשר הוא כועל יועל
לפניו לא תומר אחר שמה. כלו לא ידק עליו שמו. טלס וכדומה
לבס ענין השעיה והמשו. ידוע וכל הענינים הנבונים בשדש הוד
כולס נבונים בענין אחר בענין השימה והשילה וקל הוא לפרוש הענין
בישן כל אחר לפי תקותו ולפיכך אומן עיינין להזכיר כל הענינים בפני
ענין. שמי או כוכ. שמו, תן בעיני כל רמות. במה הולך. לה השיה
תעל שמו. לה השיה או שם יקל לתן לשנון. ישא בוס השם אחר לא
אחר חוש. פי ישא השם בשכועה. כל אשר שמו לבן. ושמו לבן
ישא גסלן. ונשא אור היין לפני. וישא השמה. ישא כרכה ותוק יקל.

נשאה כפי תורה ערב. וישא ענין ויעשה כפי. שישן שמו פרוי. וישא
ששן וירוי. וישא ישרק רלון. והשמה עליט נהי. כהעלם הולך תב
תלכרב. וישא שמו אור קולן. ישנו כבך וכמר. פי ישא קולס כקול
הקל וכמר. או כמו שמאויס קולס התוליד עב התקל והכמר. ונשאה
הפילה. פי השמה הרפילה לשם יקל. או השמה קול כהפילה או כפיס וכן ישנו
תדבר. וערוק ישנו קול. ואליו הוא שמו או כפסן. אור ותוק שכתס
ואו השם נפסס. פי לפני כעבס וכמוהיס שהם תומר שעה נחלס
הם משמים ונה נפסס. כשימי ירי. אל דבר קרשך. הנה דבר אלן גלגל
כהולך. סין כסוף וולך בהא. וכבר כפסגון כשדש טה. וכשמה הנכוכי
כפסס. כשמו וליו אור השכתס. סלן בהרמות וליו אור השקיעס. ון
והוא לידן ונשיא בענין לא תמר. וכי עשה השיה טרה. שעה עשר
שמיים. והענין להתרומם יקרון שמיים. תעלה שמיים. שמיים

אלא ללשון כבוד ונשא כחו ונשא כבו קהק כי היה דבר ה' לבס לנשא ככר ויודע
 נסתרות ללא מחשבות לבוא לפיכך ונ' כי הנשא יהיה למוט דברו כל דברו
 שלמד יהיה ונשא כי הדבר נשא כחו לפיכך תקראו הנבואה נשא ונראה רג
 והכחו דברי ונראה חיים ונראה כונתם כי לשון צבאות והכבר ונשיאו אורה
 שן ונשא ונשא יוצא לשלשי והשיוו כל י' אל העיר והיו חלום כי כן נאמר
 ילכין עליה חלום ונחשבו ונקה העשן מה נשא ה' וכבר באורן כל הפרשה
 בולה בנאותו הרמזון בספר ההלכה ונשא שנת רמות להעתיק הדברים ההם
 בעבור מה שיש בו וכן התעלה תפס שרמותו ודך גדול ענה כפידושן מהדרך
 הישרה ונ' שנתפס שהיה לשון נשא ונראה ללכל כחו שנת נשא לעיני
 ולדבור כחו שנת נשא דבר ה' והנה דור ירמיהו הנביא כוכריו כאשר ונ'
 עליהם כחו כיון ונחמנו לו הוא ונראה נביא על הנביא ולועגים לו כאמר
 מה נשא ה' והיו תחום לו שנה שנתים ונ' על הנבואה כאמר מה נשא
 ה' תפס שנת ה' הוא דברו ונבואתו כאשר הוא נדע בנבואה הלשון והכ
 היו תפס העשן השע אשר הוא הסכל פתח אליהם וללע על הנביא וכאשר
 ידע הנביא יודע הנבואה זה תועבות גילה ונ' לנבוא ונ' ונ' ונ'
 לבס עשע על זה ונ' וכי ישאלך בעד הזה או הנבוא או כן לאמר מה נשא
 ה' ונראה ונראה מה נשא ונשא ונשא ונשא ונ' ונ' ונ' ונ' ונ'
 מה כלשון מה נשא ה' אשר לבס תפס אורו בעשן ונראה שנה תחום
 ענה לבס על הנבואה ונראה אשר הוא הנבואה ונראה לבס שכבודו דבר על
 שיטתו ארבע ונראה כן הוסף לבס שש ונראה ונראה והכין ונשא אשר
 ונראה מה נשא ה' ונראה על המוש הנבוא ועל כיוון ונשא ונראה מה נשא ה' על
 הנביא ההם הנבואה לבס אשר הנביא ידע תועבות ונראה ונראה לנבואו
 ונראה כן ונראה ונשא אל דעון ונשא אל עשן ונראה דבר ה' ונ'
 הנבוא כנראה ונראה כלשון הנבואה תפס שהיודע ידע תועבות ונשא
 לשון שנתו כן הנבואה ונראה לבס ונראה ונראה ונראה ונראה ונראה
 גילה העלה כנה ונ' כי הנשא יהיה למוט דברו והכבר דברו אליהם חיים
 ונ' לבס כי הנשא הוא דבר ה' ונבואתו ונראה הפתח העשן והנבואה דבר
 אליהם חיים אל השם לה עור ועל הנבואה ונראה הכוכבים האלה כנה נשא
 ה' הנבואה כלל העשן כנה יה הכורה תנ' ומשפט לת' למוט דברו לבוא
 קומו לבואו וכן תלמד העברים לבק כנה כחו שנתו ונ' כלל למוט
 הנשא למוט עשע שנה וכבר הכותב ונראה ונראה בספר הקדמה והשם
 בעשן כתבו למשנות אורה תשע שנה כלל לנשא ונראה ולעקרה ונראה
 ועו וישנה דור ונראה כי ישפס וכן ונראה כלה וכן נשא ונראה
 ששע ונראה הוא כועל שנתו ונראה הנבואה תפס כי שדפה ונראה שנתו
 השופר כן לעשן לבס הנשא לתעלה וכן הנבואה סגור השיוון ונראה ונראה
 שיהיה למוט ונראה שנתו הנבואה הוא העשן שדפה כחו שנתו ונראה הנבואה

וכן יושא בו אלה יחייבם השופט שבושה. לא ישיא אונס בו. עברת וקראו כבוד
 האלוקים. כלן לא יהיה לו כבוד שיקח תמונה. וכן ישיא תורה שליומו. והוא כחסרון
 אלקים. כמו שכתב ראש אל יב ראשי. ויהי חפץ רכסו החל. כלן שיהיה תורה
 לחס כבוד שיקח. והעם נשו. ושלמו את השייך. וזהו משא כל יד. משא
 איש בחייו. בעצבה שו את המשא הזה. ועל דרך קצרה נשאר תמונה.
 והקצוץ בעורבות משאם. ויהי כל בעל משא ידו שיהי ככלל משא. יד
 המשא. והוא רצון כי קראו כן שמשא תקומו ועלה. כלן כוילן שכתב תקומו
 וסר לו ממנו. והיה נכון לפרש גיד המשא יד העסק וכן נשאר גבורתם.
 והיה גם כן הוא יקח הסודש ולא שטוב הוא לחבר משא גבורתם
 עבד ונשאר תמיד במשא נטה. ועלה שייך וכן שיהיה שייך נשוי כל
 כהנאם במשא המש...

נשך

מהריונו כמש ישיך וקחין לעבד
 ונשכר. המשכיס בטעמים. והכבוד ונשכן ארבע. וינשכן את העם.
 ולפי שהרבות הוא כוילן משך האדם קראו משך. כל דבר אשר ישיך. והכבוד
 לא נשך לחיות. ובשם משך כסף. משך אסל. במש נקו. ולא השיך
 עובר לשלישי. כי האלוה הוא משך והכסף או האוכל יושך. כמו שכתב
 כל דבר אשר ישיך והלה משך. ורצון את שהוא חזקה ללה. ועל
 לעשות לו שכה. ויפקדו ביד ההוא אנשים על השכות. כמו לשכר
 לשכונ. והוא הכרזל וכן השן. כי יושל זיתך. אלה
 הם עוונות. והוא...

נשק

אלה נשקו. משפטן יושל בדגש ובה נח רגורתו כמו ויזר יעקב ועור
 כהכבד במש שכה. כל נשק. כלם גש פגדו. והכבוד וינשך
 את היבדים מנימות. ענגד כהסדה והנהיגה...

נשם

כל הנשמה החרים. כל אשר נשמה רוח חיים טופין רוחה
 רוח בעל חיים יקרא נשמה ולפיכך נשך אל רוח. כלן שיש לו נשמה
 רוח כלן רבושה. ועצמה ששיותו. וכן נוח נעשה לו ישר כי כח נשמה
 לא נשמה בי. אבל התאמר ההוא על דרך הפלגה שהרי היה ערבי. ונש
 ונשמה תי יענה מתך. כמו דבר תי. כי הדבור בנשמה. ופי תנו קבלת
 אלה בדברים שדברת. וכן עזרו כלם כל אשר נשמה רוח חיים שכה
 אל האדם כי לא תענה שמה תוך נשמה האדם. ורבים אמרו שקראו
 כן במבור שהיו ון גשמים ואם הם שנים שרשים נשמה כמותו רבים וזה
 בתנשמה וזה הקוה. ענג תמוע העופות אמרו כי קראו כן כל רוחו
 יסוד. ורצון שהוא הקו בלעז נשמה. ונגד כן זה הסד בשרעים והחוט
 והתנשמה. ישיף כי הוא קראו כלעז טלמ...

נשף

נשף וזה משך
 נשף וזה משך
 נשף וזה משך

לבנות אל יתנה ארץ . ובגדים יתגדפו רחלבים על גרי טעם . כל על גרי השך .
ולפי סבלה חשך אור טעם . ועץ טעם סמיה טעם . קרותי בטעם וטועה .
ותורי בטעם . טעם חשך של לי לחיה . בטעם בערב יוס . יוס דוד .
מהטעם ועד הערב לחרות . בטעם נון . וטבעתי גדוים עדי טעם .
יחכו כוכבי טעם . כל על טעם לזה . ויס תפרס תזה טעם כמות . וכבר
פסתי מהטעם ועד הערב פשרים חתי . נדעה דל כו יוס כן יקרא טעם .
החלה גליה כמות החשך והחיל היום כעסר החשך . ומה על זה טעם
יהטעם ועד הערב טעם חתי . והבקר כו יוס יקרא טעם . ונתתי חתי
אסי גרי טעם הון טעם יתתי ומה לזה . טעם לזה ומה ומה ומה . ומה
היטעם בטעם . ומה ומה ומה ומה . ומה ומה ומה ומה . ומה ומה ומה ומה .
טעם . ומה ומה ומה ומה . ומה ומה ומה ומה . ומה ומה ומה ומה .
יסק . ויסקו ויס ומה ומה . ומה על טעם ומה ומה . ומה ומה ומה ומה .
מהטעם ומה . מהטעם ומה ומה . ומה ומה ומה ומה . ומה ומה ומה ומה .
עדי . כל להורות לחות . בקו טעם למה . ומה ומה ומה ומה . ומה ומה ומה ומה .
מהטעם ומה ומה . ומה ומה ומה ומה . ומה ומה ומה ומה . ומה ומה ומה ומה .
מה . והבד טעם ומה ומה . כל ומה ומה ומה ומה . ומה ומה ומה ומה .
וכבר חתי טעם כו . ומה למה ומה . למה למה ומה . ומה ומה ומה ומה .
בית הישר . בטעם נון ומה ומה ומה . כל טעם בטעם נון . כל ומה ומה .
יטעם כחל . ומה ומה ומה ומה . ומה ומה ומה ומה . ומה ומה ומה ומה .
ועד ומה ומה . כי בטעם ומה ומה . בטעם ומה ומה . הוא כח ומה .
והפועל ומה ומה . כל ומה ומה . ומה ומה ומה ומה . ומה ומה ומה ומה .
והטעם ומה ומה . ומה ומה ומה ומה . ומה ומה ומה ומה . ומה ומה ומה ומה .
עדי . ומה ומה ומה ומה . ומה ומה ומה ומה . ומה ומה ומה ומה . ומה ומה ומה ומה .
יסק ומה לחי . טעם ומה ומה . ומה ומה ומה ומה . ומה ומה ומה ומה .
נדול הכפוי . בטעם נון . על טעם ומה . ומה ומה ומה ומה . ומה ומה ומה ומה .
על טעם ומה ומה ומה ומה . כי הישר ומה . ומה ומה ומה ומה . ומה ומה ומה ומה .
ומה ומה ומה ומה . ומה ומה ומה ומה . ומה ומה ומה ומה . ומה ומה ומה ומה .

יעל ומה ומה . כי רבות ומה ומה . כי הישר ומה ומה ומה ומה . ומה ומה ומה ומה .
על טעם ומה ומה ומה ומה . ומה ומה ומה ומה . ומה ומה ומה ומה . ומה ומה ומה ומה .
והחריט ומה ומה ומה ומה . ומה ומה ומה ומה . ומה ומה ומה ומה . ומה ומה ומה ומה .
יעל ומה ומה ומה ומה . ומה ומה ומה ומה . ומה ומה ומה ומה . ומה ומה ומה ומה .
אור ומה ומה . ומה ומה ומה ומה . ומה ומה ומה ומה . ומה ומה ומה ומה .
במה ומה ומה ומה ומה . ומה ומה ומה ומה . ומה ומה ומה ומה . ומה ומה ומה ומה .
במה ומה . ומה ומה ומה ומה . ומה ומה ומה ומה . ומה ומה ומה ומה .
והטעם ומה ומה ומה ומה . ומה ומה ומה ומה . ומה ומה ומה ומה . ומה ומה ומה ומה .
וכו ומה ומה ומה ומה . ומה ומה ומה ומה . ומה ומה ומה ומה . ומה ומה ומה ומה .
מה ומה ומה ומה . ומה ומה ומה ומה . ומה ומה ומה ומה . ומה ומה ומה ומה .
למה ומה ומה ומה ומה . ומה ומה ומה ומה . ומה ומה ומה ומה . ומה ומה ומה ומה .
יכל ומה ומה . ומה ומה ומה ומה . ומה ומה ומה ומה . ומה ומה ומה ומה .

טעם
טעם

יורבן עדי כי הוא כמנה לנקה ולחור תפועל נפלה כמו שכתבנו בתלך
 הדקדוק ופעלה שהיא תורה הידועה ויגלה אליה תורה הנקראת מעלה
 איפה ונלת בסמאיה בשלחה גריבנה תזה העשן ומפס שהוא שכי במקו
 סוה ונכפל בו הפס והשן והוא שבמק למוד קפעל כמו יפופיה חבב מדי
 שהוא כעל תעזית יפה ונכפל בו הפס והשן והוא שבין הפס והשן למוד
 הפעל ועוד יכו לוח שמוח מקור מבין הדגש רל במדרה ונכפל בו הפס
 לפי כמו שנכפל במלת קרית שהוא משרש זרק כאשר כתבנו בחקונו
 והאלף הדמיונה שן הפעל והאחרונה והחלפת בהא למוד הפעל ומשקל
 המלה בפעלה ו... סאן כיל סמוך סוין ברעש עעט לפי מקונו
 גער וצרה והאון כפלם טחון וסוון פועל כפלם טוחן ומדע
 מבי רל פי תהרמ של עלך שרי סוין ומלשו רבותי רל מסאע אומתי
 אומ כי כל על על ברעש ושמלתיו ומלגליה בדחיס היה לשרפה
 ואומ זה על מתריב ויורה ררז כל מסבון ומלגרון ברעש ו...
סבב וסבב בית אל סובב סובב הולך הרוח ובהתבלע אורה הכפל
 סבוע יד סבבוע סבן יעון הקיפנה קחי סגר סבי שיר יסבן
 עלי יכין והנה רבבנה וספוני אע ליוש אה לבי והפעל הסבד הסבות
 אור לבס והסב לב תלך אסור עליהס אחר הסבן אור הסבן אל
 תסבות שכי ניסב ולהיס אור העס ויסב חזקיהו פט אל הקיור ושלחה
 נאפר פועל מוטע על כחון יסב והוא כתב בומו ודגש ופלוגי עליה
 יסב רפי והפעל הדגש לבעבור סבב אור פט הדבר ופעל כבד
 אחר יסבבנה על חוונותיה יסבבנהו יכוננהו נקבה האובב גבר והא
 והאשיל כמרת יש לנקה מבקשרה בעלה כמו שכי במקוד אחר ובקשן
 אור יין מלהיפס ומה דור מלכס והתפעל ונסב הנבול נסב על הבית
 ויחכה ונבבה ומשפטו ונבבה כמו נבבה אל ית יסב לא יסבן לבבנה
 ניסב תעלהי ניסב מוילגו ורסב התלוכה והשכי כביב הכיב וקבון
 בלשון זכריה וסביביו נבערה יאור מלה חרב סביבך ונולה כל סביביה
 ובלשון נקבות סביבון שיטן זווה ועל סביבותן שב היות עלן סביבותך
 כחיה ובהבלעת אורה הכפל כי הורה סבה מורה יין ובתוספת טן ט הורה
 נסבה ונעה האלה או כונו נפעל עווד והוא הנבון כמו שכתבנו בתלך
 הדקדוק והשכי עוד ונתוספה ינכ יסב קלע וחברו עד שהמלך באסבן
 דאש מסבי והקבון בלשון נקבות והוא תסבות שן כלל וכל אושר
 הפ ודה השרש שן סבוב והקפה הדבר ור יורה חלק זה השרש לשלשה
 פעעס ונטיב על י יהודה שכרס כלל שן אחר ועל דעת כי דעת
 ו יהודה ישרה ונבונה כיהס כלל שן אחר כי אושר נבלתו פשט ר יורה
 להושיאק ועשן הסבוב והקפה כמו וסבותי אע ליוש זור לבי סובב
 סובב הולך הרוח ומה הסבות זור לבס והסב לך התלך אסור עליהס

סגל . וייתס ליהגלה . ופגלה תלכוס . עשן יחוד הכסף והזהב והאבנים
טובות בוניצ . " " **סגל** . והסגל לא ידע ונה הלכתי .
מחוק וסגל . ויבא סגל סגל .
כמו אל תחזיק . הפ השנים הגדול . וכלשן משנה קמו המשנה לבן גדול
סגל . " " **סגל** . והדלת סגל וחזון . סגל חזר פזון עזר דוד . נוי/סגל
רחמה . סגל עליהם המדבר . והוא עובר בכל הכרין נאום בודד .
ופי טויל המדבר סגל עליהם הדך שלא יוכל לעבור . ניהו השער למזר
וסגל דלתך בערך . סגלן גדלת . והפעל סגל לבא . הלא הסגל
שבעה ימים . והפעל מהדגש סגל וסגל . נשלא סגל סועל
ממע . סגל כל ביה טבוא . וסגל דלתיב בשוק . וסגל על וסגל . והש
להישו וסגל אוסר . והוא שיה ביה הסה . וקבוץ כלשן קבן ויחזון
מעגרותה . ושה במשקל וחר ניתנה סגל . והוא שיה הככל והר
ינה בקולרין . והוא בראש תה ברהלה ותן באחרונה ועשה לן וסגל
פי טפה שהיא סגל הע השלחן . וכבר ביאר מהן היטב בשירש זרה .
והוא נוקדע סגל לבס . דל על השומן הסוגר לבס שלא יביט ושלח
ישכיל . כמו שמה השוק לכהעב הזה . והכבר והסגל הכן ומההע
והסגל הכן שבעה ימי . דל יעמיד סגל שלא יראם ודס . וג
סגל היה שלא היה ינעו בין העיר . ושן לא סגל עבר אל מדען ולא
הסגל ביד הנלך . ולא הסגל ביד אנוכ . היסגל בעל קעילה .
ובן פעל ככר וחר סגל אלהים אוניך בודך . אשר סגל ו/ בודך יסגל
ו/ סדי . עשן הכל והדומה לבס נהיה ונטרה . והעפכ לא ותל
מן העשן הראשון כי קרובים הם בעשן . ושן לא יאן יכן סגל התהיה . הוא
הזהב הטוב והקני . וכן הוא זהב סגל . כלום וטובה ותזוקק . ואפשר
שהיה העשן זה החרש והסגל . דל האשים המשונים והגדולים . וכן יקרו
לחשוב תכלי התלחה סגל במורה . והרץ הען וסגל לקרו בודפי . וש
לפרש וסגל והעשן הראשון כלום סגל לקראתם שלא יעברו ויחפן וחר .
והעשן הראשון עוד שיה ככל הלמד ולק עורק ביוס סגל . דל ביוס
העשן שיהין בע אורס נפדים ברהיה שלא יוכל למה תפכ המטר " "
סדן . כדן עשרה ורחכור . שלשים סדנים הוא כסות לילה המתך לכשר
עשנים ומשנים . ויש מהם עשון לתעשן בן היום " "
סדר . טמורה ולא סדרים . פי ל יונה סדרי הכובעים . או יהיה פי ט במקו
המשך הכל וכלבל . נאין שיה שוב סדר . והרף שהי אשרטה
הרין סדרין . והעשן הזה ניעא מפור המהדרונה . ומה/ בן דברי הרר
למסירה וכן הוא המסירה ומסודרה וערכה ספלים . במאות לישנה
האשים . והעשן הזה פה בשן ושדרות במדים . והכא אל השדרות יותר .

וכל אשר חסר עליה עוד לא יחלט וחרד מהם תעש הסבוב וההקפה . אבל
הם בבלו כי יין הלגון והחזיה וההסך תכל הסבוב וההקפה . ומה שחמ
עד שהולך בחסבו דוחס חסבו . שהוא עשן וחרד תעש הסבוב ומה שחמ
רץ לא יוכל עד שיסב איתו כי מה החסבה בלשונם הוא לשון סבוב והקפה
כי לי והקפה ושחמם בחסבה שהיה דרכה לישב על התואל ועל האש
סביב סביב ובעת אכילה ושחמם הם באחיה יד שחמם דרך
חשיבות קדוה קדוה עד למחיה בסבה . והרע כי לא קדוה לשוב סחיה
בעלת הסבה כי מה בעת האכילה וזו השורה שדרכה לשבת סביב סביב

סבא

וכן חמ התורה נושבו לאכל לחם ומסחרו לחמם לחמם . . .
וכסבה שחר . זולל וסבא . אל מה פובאוי יין . וכסבא ס
פבואים . והרור ומפואים סבואים תחדבר . כלום שחיה ושחריה . וקרו
על שם זה היין סבאך מהול בחים . ולפיכך קדוה לחופר היין סבא . כמו
שחמ בעל השיר . אחת כל האש טעה בעולם . לבר ומכוס העל
אשר לקחו מעו כסך ועו . בני אב לתואה הנבליה . וכן חמ רץ לחמ
לחוכרה היין היום ומכירה דחירה ופחה למיה . כוש וסבא . וכסבא
והשיר אדה . שכ אומה . יש למרש תזה מופאים פבואים תחדבר . . .

סבך

כי עד סיריה הכוסים . והשיר טוחו בסבך . וקרו סבכי היער
ומה בסבך עץ קדוהות . הבית בקוץ חמך . מה עלה חריה
תכבנו . והפחד חמך . ומפך שחבב בשן חמך שוכך האלה . ורעש הכי
לרפואה . ושלח נזכר מעל . על גל שרשין והכבן . הכל עש הכהבנות
והתעבות . ועקר הלשון הקדוה כן העקף והסעף לפי שהעלפיה והספיה
מחזיק וקשרים ומעורבבן זה בזה וכן קדוה בלשון רץ חרד הקשר
והטוחו והמעורבב . וסוכך . טוהרם חמך עש ומסוכך חמך . וזולת זה
שזכרו בעשן הקה . ותזה העשן שכיב מעשה שבה . ומפך שזה בשן וזה
בשן וחרד הווי סדמה קו השכבה זה על זה לשון חמך וזו לשון הקשר והטוחו

סבל

אחר על חכיו . . .
והפשוט מבין הרעש
החב . והשיר לכל כל ביק וסך . בחמש קדוה . הכידוה ומכל שחמ . ושו
עשו סבל . ככל שבת . ומה עש הוא הקרה סבל . וקדוה סבלות חמך .
למען עמרו סבלות . ומה כי מה על סבל . הבית בקוץ חמך . עש הכל
כוכד חמך ומשנתו . על הכבך . ופי אלופים ומסלוב . דל שוויח חמך
ויכולה לסבל ומחך ועבודת . וזו עשן ומסלוב לרוב הכשר וכשחמך
שבין שחמך הרבה ובעל . בער כליל הכשר והשחן שלח למח . ופי
ויסבל חמך . דל שחמך חמך שהמ עשן קען . יסבל עליו וזה ימח עליו
שלא יוכל לסבל אורן ויהיה עליו למח חמך חמך . . .
לא לו וישרחון . לכול עשן ומחך . הרמ וישרחון וקדוה . . .

ימו. וזכור לו יסוק תזרעם. יחר יסופו. והכבד אסוק כל. אסוק אסיפס. וכל
 אסוק ויטק תשיקר זה כי אס אשדש וסוק כאשר כרבין כוונת האלק וכל
 הוא העשן אל. וזענה עשן בלייה. וועשן זה סוק דבר הכל נשוע סוק כל
 סודי. וזענה אורה בסוק הנל. וחריו הדבר וכלייה. ולא יתלט העשן
 קה. וכליל לטפ סופה. וכוונת דברת סופה. כסופה וכשערה דרכו. וכליל
 כסופה בעב. כי נהי הוא עשן בליה שהוא הרוחות והזעות שהי תעשיר
 הדבר קל והרה ותכליכ אורה. ועשן והשד בסוק על שפת המור. קה
 וסוק קול. הוא הנושא. נגד הוא לנו תלט והעשן הראשון. כי יאפשר
 שוקרא כן לפי שהוא סלה תהרה. **סור** והעשן סל יעל האהל.
 וסודתס ון הדירך. וסודי כארץ ירפן. **סור** רל סודיס תוע. סודי.
 הוסן נכריה. רל השישורה הסודיס ון הוסן כן הפכרת כסודי הוסן וסוק
 נכריה. גלה וסודי. רל סורה תתקויה. כי נה ונילית בשודי מהס.
 נרב בסין והוא כונו בסוק. והכבד והסיר וי/ תוק כל חלי. והסר נגדי
 ואתורה. הסיר התעפרה והריד העורה. כי נוס הסוק העודיס והפתיס
 הים בשווא וסין. תוסר תעיר. נשלו נכר טעל וועה הוסר התודי.
 וך ויהי וי/ כי סר לראות. וסורה נה נארה. סורה שבה פה פלט אלוע
 והדומיכ להס ידנה כי הי עשן וחד. הסך העשן הראשון. וכל לרקוד
 העשן וסר הסיר שהוא טלל בשען הראשון. כי הים ומהג שוק ורל כסל סר
 ותחמו לראות. סורה תתקויה נשבה פה. ונהה העשן וסר תרזח סודיס
 כלן קרב לבוא וכל הסודיס. ועשן סר סכאס. נבאש. הרג ויבש וסרי.
 כלל תרוב שריריה נבאש סכאס כפיהס. ועשן כדבר סרה. וסור
 כעל ורחל כרג כאה. רל דבר דברה סרה. והעתיקו סרה. והעתיקו
 סרה. עוד גסיפן סרה. פי דברה סרה או עלילה סרה כה זה יותך סרה.
 סר וועק. וסורו בו. ובין הפעל ונה לדעה קצה התפרשים. תיאל
 הסיר תעשטי. ואל הסיר תעשטי. ובין תרובע דרכו סודי. והתמוד ט
 ט כרה סודי. נירג סוק סודי. עשן התלה הולה העונה והשועק
 והתנהג. ואכן ויורה כה דרכו סודי ון סודיס סבוכיס. וז יונה כה ט
 סר וועק תפעל. הכפל נראוית שהוא פרה נחילת היה תפעל העין היה
 קמץ כי התאריס עלול העין קוועס. ונחמט תטוט בספריס התדוויק
 רוב התאריס תפעל הכפל קוועס כראווידי עלול העין אעפ שתקטב
 סודיס. וכן נחמו וואריס תחיל העין תעשיר כרה כונו תקל לבנה
 לה. כל עין לה. תפיקוס תון אל ק. הדכה תתקטב סודיס. אס כן סר וועק
 וחברו כו כוועס. אס כן יבין תחיל העין או תפעל הכפל ואל עליהס
 בעל התודי כ כוועק והשלישיק בשער סודי. הרג יונה כרע נטארי.

בן שמו אורה אל מצות לשדורה . ר"ל במוחין ושדורה במוחין ששעה הקדוה מעוסה

במורזים " " " " סדר . שדור און הסדר . הרג ירח סיחודו . ועל זרד
קרואו ורחוקה הנשים שהרופע במוחין והשהרופע שהם דומים

לסדר . והוא כרג בש"ן ביה הסדר . שם המוסר שהוא עגול כדמות הסדר
סוג כולו 40 יחדו מולחו . מדרכיו ישבע סוג לב . והנפול לו נבוג אחור

לבנו . מוציח אחור . וזה הנבוגים מוחרי . י"ן . יכנו אחור . ניסמן
ויבדן באבות . ונבג מוחרי . י"ן . וכן קשה יבונק לו נבוג אחור . אע"פ

שהוא כהן בש"ן . ושלטו נאכר פולן והוסף ומוח תשפט . והדגש המורה
הנה במוקס והוסב . עשן הכל המתחירות והתנבדות . ועשן אחר . סוגה בש

בשולשעים פי עדרה ונבבלת . וכן בלשון התורה ועשן סייג לתורה . ר"ל
דרר ונבול " " " " סוד . י"ן לוחין . כי אם גלה סודן אל עבדיו

הנבוי ומוח אחר אל . רגל . עשן עצה ודבר סוד . ומזה העשן ליד
ישברי בסוד תשחקיה . ר"ל בעצמה בשתחכריוס יחד ועצמה לשחקיה

ולכלי העלה . וכן על סוד בחוריס יחדו . בסוד ישדוה . וז' יונה תלקה ללש
עצמה . והנבון שהכל עשן אחר . וההשדש הזה והעשן הזה . הוסר שלמה לבנה

ניה האלה . כלומר גמיעו ועמד בסוד הבשן עב דוד מפין . כמו ש"ך ניה דוד
לשלמה אור . הבנה האולל . והשד בסוד רגלי . יש תכל כי הוא עשן שמשוין

ב רגלי המסודים . סיפס בלע ועוד ברבט באור הש"ן " " " " סוד
ויהן על פטת חסוה . סעית " " " " סוד . וסך לא סלתי . ויה

ורחטה נסכתי . ושמן לו רסך . פירו' וכשמן לו רסך בשדך ושמן
ומסך כשמן . והכל נירחן רסך . וז' יונה הביא שד' בזה השדש כרוב תושח

הסוכן וזה/ כי סוכן שד' השמן הטוב שהיה תעבד התלביד לתושח ש בן וחייית
בו תלה תושח ותלה כרחה בעבור שהיו נמארת אל סוכך . ויפה פיר ועב

ונבבל בן הלמד כמו שנבכל ולשוטט ביעריכס . שהיו וכן שוט . ועל שד
זה קראו הלגן שמשוין בן השמן אמר . כי יוד אמר שמן . על סוכן ארמן

הואלק סוכך . וש"ך יסך הוא אור רגלין . להסך אור רגלין . כמו למי דוליס
ויון רגל עמוד ערכיה . לתעבר ערכיה . ר"ל לפתח לתקניד וקוליס . וכן

בתשנה זה הכלל היה במקדש כל המסך אור רגלין משן טבלה . וכן כמעל
מים משן קדוש ידיד ורגליס . וכן מאל התשורה . שאלופ על איש אשר קן

בנרבה . עשרתו הוא והיו טוש עב תלני עב . להסך אור רגלין ירו סן . ילשו
ולב ולבדוק וזה תקבון ירו סן ידעב " " " " סוס

והקבה סוסה . למוסר כרכבי פיעה . כי הרוב
ביד המוסך . רוח לעצמה . ושד עשן בזה השד כסוס עמר סן ארבעת

פי כסוס ועמר כמו שמש ירח . ומתקוב אחר אחרו ב"ך רתה פנין וכו'
ויסוס ועמר . והוא שד עשן . ואור בן הרגל ושפיעת וכוריו וסמערטו . וכרטי .
רגל קד ריש לקוש עמ כבודטו . ופ"ש נרנזה בלעז " " " " סוד

התנ

נשן בקול הסירים . הגב סך אה דרכך בסירים . כי עך סירים סבוכים . ולשון
 תקנות ואחרי רבן בסירות דונה . ענן כולם נהדוויים להם קוצים . ניש
 יפרט תזה הענן דרכי סודי . ניש לערש בסירות דונה נהענן רחוטון ונה
 הדוויים הקטמיה ומפע שהם קטנות קדוה בלשון סיר . וכן רבד יונה
 ובטחון בדומה יעידן . . . . .

סית

אקדוד בהם . אה יו/ הסיתך כי ההג
 זר . ההג בחטק פרת . ט חמה טן יסירך . ורביהגו לשאול יתרה אביה .
 ורביהג בו לבלעו חנה . נוסותם אלהים חמט . אשר הסרה אונת . הדג
 המורה הנח אשר בסרה און הסירה . וכן ברש טה הפועל הסיתך ילג
 לך . טן סיה ארבע חקיהו . והדג המורה הנח . כולם אשר הם תזה
 השורש הם ענן הסרה ובטלטה ורעה לדעה אחרי . ופי נוסיהם אלה
 חמט כענן נוסיהם . כלג העיר חוה ונסיד לבס לסור חמט כגו שאו

סכך

נה/ עזרו . . . . .
 סוככים בעבותה . וכן ושכנה כפי . ואעפ
 שנכתב בשין .
 לך . סכרה כענן . נוסכנ הכרובים . יסכנו עליה ילגו . והפעל הככר
 נוסך בלתי יס . באכרית יסך לך . נוסך אלה בעזו . ושלג נוסך
 פועל חמט אשר יסך בהם . וככר וחור ונברב בשין נכשמות נידים
 האוכנע . והשם סך . כי יגעב בבכנ . ונכה בשין נוחה כמן שכן . וכהג
 הקבה וסכה והיה לעל יואם . בפכור השכן . ונהג ברכסיה תפ פיש ענן
 למסך . אה מסך הפרח . תשענן יסכך כפלה חלל . ונזכר הסוכך . הוה

תכסה קדשים ושדות באים הלחמים ונבנסים רחמן ער לחומה וחורין
 רחמן החומה . והוא חמן עלהס חן האוכנע המשלבים מעל החומה ובלעז
 קורין לה טלפא . ותזה השירש הענן ואה חוסך השבת . בשקל תעשה תודד
 ששרשו דודי . ואעפ שזה כשריך וזה בחולה חוסך אחד להם . ול יונה פישן
 תחפה התשמרה . כלג התקוד אשר יחסן בו חמטי התשמרה . ויונה תרע
 תקוד . ורשפ גי אונל עשוי לעל לשבת רחמן בעזרה ביוכ השבת .
 הענן הזה רובן ענן סכך לחלה ניש שהוא ענן חמיה ונמן והכלל כן דכר
 לדבר כמון וסכרה על הארון אה הפרכה . נוסך על הארון העזרה כי לאהיה
 הפרכה על הארון חמש אלה סמוך לו תבדיל ביוט ובין אהל מועד ובין פוכה
 החסך וזה חוסך הפרח . סכרה כענן לך נוסך בלתי יס . כי מעבר
 בפך . פי כמנן הקהל ובללג ודומה לו בדפרי רזל כענן חמן חלל . סך
 זבינהא סך קירי בלסאר . סך חלל . וזולה זה חוה ששרשמשו כזה הלשון
 הדכה . והפסוק עליו חס וואתרו ובלבר שלג יזכר עליו סכסך תקח . . . . .

סכל

עס סכל ואין לב . בעה סכלה . נעלה כי לא שמיה אה יענה .
 והשם נמן הסכל בתרומים רביה . בשש חן ניש ווה שהנא עענן

ובדברי ר' לוי שהוא שער התורה ושבוע שונה קרא לו שער סוד ששם היו
טמאין כוונת ה' סודו טמא קראו לתו שער הסוד ששם היו תוסדות אלה הם
האלה ששם חסידים שהיו תכונן סגור זריחה חמה הא סו / רשמי / האומר
לחם ולא יסרה שער איתן שהוא משמש כעסק ניצנה שער הרוך שהוא
הענין בין שני שערים שער חדש ששם תושב סופרים אה האלבה שער
הענין שהוא לעלה מעלה יש ... /

סות / וביד עבדים סורה /
סחב / וסב וסחבן מורה /
בחיוב עד הנחל / ואת אונת על החווה אע"פ שהיא לשון קבה לפי
שקראו גם כן שור שהוא לעת זכור / אם לא יסתבוס עניו העין סחובגטלך
וגה הלבים לסחוב / כלו"י פתגום / עין כולת הצרורה והגשויה בקרקע
ערסיר לבנ / ור"ל פתגום הצרורים הכלויים שנכתבו בקרקע וכאשר ...

סחה / וכחתי עברה תעה / והסי סחי ותחום / בפלס עבי שכי ועשן
כענין / סחב / אלא טקה צרורה הטיט מן הקרקע והדברים האוסו

שיתכבדן הקרקע הוא ... /
סחה / תער סותך נוחן לחס /
גדוע סתך חכירך / ענין עין /
זרד האטר גורף ותולך קרשם / והעיעה / וכן בדברי ר' לוי במחפה של

שרהו ... /
סחר / סחרו אל ארץ ולא ירעו / סי סבבן / לבי סחרך
והיט מנושב תרוב הצורה / והר"ל סבב סחור

לבו הולך סביב /
ויסב מעלהם / ואיסרתו מלנהגון / ותזה העין קראו הרגז סותר לפי
שהוא סובב אה הודיעה תמיד הולך נשכ / עקר לסחר / חשיב תריע
סותרים / אשר סותרים שריס / שבו וסחרו / ר"ל סחרוה / הרשע סחרך

ר"ל תבואה הסחרות אלך / וכשכ איים רביד סחורה ירך / ות"ל סחרך
והרגבה / טוב סחרה / ות"ל וסחר כסך / ות"ל סחר מיס / וסחר פוש יוכ

זכרספתך ת"כ ומסור הרוכלים / וכן קראו תזה העין האין שהיו עולה סביב
סחרה / עה וסחרה / דנאילתו כלגז / ורי וסחרה / ואין יקרה נאיפטר שוקיה
כיד בסחרים האיד לפיכך קראו סחרה / על שמה / ר"ל דר וסחרה שהיא
אין וקרה שקוראה דרור / לכל בעלי סחורה ... /

סחש / וכשנה הש
גשש / כתיס / הוא הטוח ושרשי הזרע / ויונה ר"ל /
קרקמן / כלו

הבא אחר הספוח ... /
סין / כסך היה למצים / היו לי ביקי יש לבוי /
הוא הדבר הרע הנשאר /
אחר שהורץ הכסך מן שור הנהכנה ונבד

הטח שכן וזקן נישאר הרע הוא יקרא סי / כסך סיצם / שלא זקן ול
הוסרו הסיצם תתנ ... /
סיר / בשבתם על סיר הבשר / שפורה הסיר
שבו / וזה יען בותים / סיר /
בפוח / סיר אשר ללמה / בב תהה הסיר

ענין קרורה / והקבוצ כלשו קבוצה כפירות וכרורים / ועשית כירורטון /
בטרי / כיט סירותיכס אעד / ואה / יבט על הקרורה על דרך השאלה / ר"ל
בטרם שירצשן הסורה האעד / כלו שורקתתן מן האטר הבוער התחיתן
בתן חי שהבשר קרורה ערין חי שלא נבצת כלם / כן יבא אהחרון והשלב
לגס סמאוס / ופי' הפ"ו על דרך הבשר עומק כן שיעלס עוס / כלם נאמר ויחיה כש

ועה
נבד

שכל כסף והוא הבטח ועוד כפי שנת בחרם עשר ווען נכסלות הוללק והכ
 והבנין הדמש והוא יניח סכל מה מה שנת מחותמל ודערת סכל
 וככל הסלות וחסנה הסכלת שנה נידמה שחוק פעלם עובדיס
 ומה העטן העט שהוה כרג כסף ודעה הוללות ושכלות נחור המסח
 כל לשן טפשותא כרג כסף ברמן חר דכתי שין ודעה הוללות ושכלות
סכך הוכח ברבי לוי יסק לוי יסק ובר כי האור מה יסק לך גל
 הלול יסק ובר כי יסק עליון ינשכיל פי הלול יועל ובר
 ברקן וכיושר מעשין כי לן לבדו יועל ולו לול וכן עזרו פי הלול
 יסק ובר עטן הוכחה כלן הלול ינכח ובר או ינכוח בין שעה ינשכיל
 והלכך הסכך מה עמו ישלם והוה עובר כמשפטו בהסדר גלה ודכך פי
 העל דרשן עמו ומה כסלם וכן כל דרס הסכנה פי הועלה כלום
 שנהר בה הועלה ועטן הסכך הסכנה פי ההדג הדגלה ניש תפ
 תפרשים ומה העטן הסכך מה עמו ישלם פי הדג עמו שרהיה עמו ה
 תמיד ניש לברש ומה וכל דרס הסכנה הדגלה דרס כלן שמה
 יודע ומה תמיד ועטן לך בה אל הסוכן הנה פי הפקד הנוער וכן וכן
 ערי ומסנה לפרעה ומה כל ומסנה ערי נחלו וכן ביהודה
 ברמות וערי מסנה ומסנה לרבותה דן הירוש וימהר עעב
 איצרות ול יונה הכנה בזה העטן ומה לן כוסת כלן ווערות והבטן
 והישר בעיני פי סוכנה מועלה כמן מה יסק לך הלול יסק ובר
 ועטן שמה מועלה לן יפע הנה וזהן שמה ושכבה בחוקך וחס למה
 הולך ועור פרשן סוכנה מחמת ומה עלן ושכבה בחוקך וחס
 למה הולך כל שלם ידעה וך הוה לן מחמת ושוכבת עמו כי חס
 חסוה הוה לן מחס לוי ירם לו נשיכ וכבר היה לן יח וכן לפי דעת
 ובוקע עיני יסק כס כלן יחמס בעמלו פי וכן קורין בערבי לדבר
 החס חססך וטו יפרסי יסק בה העטן סכנה ומה ששמהסן דל
 הרבה בזה הלשן בחמריס במטה המפרש וכיוצא בשיירא והחסוק ועור
 אמ השוחט מה החסונה נולה אל רביס החסן הוה הבנין ליוה
 בעטן ערי מסנה ועל דעתו שהוה מעט טובילד תכס וחכס ונודר לן
 זכר האיש חסן שפי עע וכן הרג עט יסק וכן פי הפסן כי אמ לעלה
 הפסל וכן חרס ועורן בהב ירקען ודקוה סכך חנה וזה העשה
 השויה כי שישן הפסילס תוקב ומכך והעכ החסן שומע יכול לעטן
 תוקב ומכך לתרוה לפסלן שן לוי ירם יכתי כלן מחי שלם וכל
 לעשוה זהב וכסף יבקש ויכתי העט המחיר שלם ירם והטכ תוקב
 העטן וזרע אשר לן במכנה **סכך** יסכר פי דוכרי שקר

ודבריהם אל כללם. כלעם אמרה לשפחה. ענין סלע ידוע. וכפי החכמים הגבוהי
בסלע לבא ארבעה נבעד עלמלם. פנחסיה ושיד כלע קנץ. והרף ושווי פנח
וקנץ וינורן ידן נספס את כלע כולמה ויקרא את שמה קרל. וכפי ית כרמו
ועל דרך שכל וקלמו ומעורמה על דרך ועל ען סד וק. וסלעו ומעור יעבור
כלו שיעם אל קלעו נאל ומל לין כחוקי סלערוכ ומור. ומדע אבי קל פי דרך השלם
שחברת ארס תפע ועיבן ויבא לחבר מעוזן לאי פחד אץ תפע הגבר ידל' ופי כלעו

סלח

והכשרין " יעבור ותפחד יעבור נספחד עור ולא טאמן בחוים " " סלח
נוסלך דברי עיקר אולה זרדס והלך דרכן. ויחזקעם יסלך. והסד
וסלך בוגדים יסד. ביש סקן. שעב ענין שר. סלח סלח חטיב. וסלח
ומשנה. הוא פקת שהוא טחון טחיה נבא. וכן ויחזק
מושנה וק הקת וקולטה וזה סלחם " " סס
אלו הסתמעה שזכר ופלט אחר כן. ענין וסלח
זכה. ופרשן בן סס שקרוי כן. ס אוך יהיה סלל הכמים. והרי זכר כתיבה קח
לך סמיה. אבל רזל קבלה הלכה לטעה חסיע כי יו סתמעה טאמרן לטעה
באט ופרשן הפלן כן. קח לך סמיה. שפע. ענין וסלח וסלחנה הרי ח
חוקיה. חמיה כלל עור סמין שזכר הרי עמיה. ולבונה זכה א הרי יא. וקל
שחמשן הרבה בזה הלשון למעלה סס כלל יפה לן סס כלל רע לן. ועור וו
לא ושרי סמו. וקוספו בן הגן ומחזן וון שורן סמין חכעור יוס. ומיפשיך
שערש סס סמס ומעפ שון רחיה ומורה ואלה דלס ויש סמיה " " סס

סמך

כי סמך חטה אב ידיו עלו. וסמך ידו על הקור. וכלים יסמכן וסמך ידיו
סמך יו. לל כסופים. יער סמך וגר סלס. סמך לבן לא ידיו.
ומתו דא סמכתב. וערקתו ביו סמכותיו. והגפול עליו סמכתו וסמך
אשר יסמך איש עלן וסמכן העם על דברי חתקיהו. ענין סמכות האלה
והדון להם חמשן. ופי יער סמך וגר. כל יער סמך סמך וסמך עלן
הערט ויהיה כלעס כי כן בטוח. ויש עין קרוב לזה הענין סמך ילך כלל
אל ידוע. על סמכה חתך. והכבד סמכות באטישות. ענין סמכות האלה
הקרוב והסבוב. ורזל שחמשן הרבה בזה הלשון סמכותי ערב שבר עס
חשיכה. ואלה זה הרבה מאד. ובשן הדמשן כחוס סמך חזי דע לך קח
סמכותו. כלן חשערה. וסברי. עלן. ודון וחלוש סמכותו. רל שיהן סמכותו
וקרובים לו לעלה. וכן ורחק גדולה וסמכה. שרמה סמכה וקרובה ל' חמיה
וען והכמת בשמיה. והוא סמך בשין. הוא הכמת העם שיעמו עלן עיעות
יון היער והוא שקראו לן רזל הלפחד. ודווח לן כדברי רזל שקרוין לדבר
העם סמכותו כחו שמו. סמכותו וקל שרמ וזולת זה חרבה. והעב עתיד
לבאון עור בווח השין בעה " " סמל
קן. חמות כל סמל. ענין הסמלס והאלו. ויחכן לביות שקר

סמל

שלא הורגו המכשולים יחנה. והרע וזכי זל כי חסלה סלה שמדיון הורג
באכע שמשויח בה. וכן סקל מונן. כלל מאכע חקוקה במא אורה
וכן מה ומסלנה ירוחן. וכעץ זה סלג סלג. שירימו חסלה. וכן כע דרך
והיותו מבשול המעברות שהם בעיט גדול. ופע דרך שיסורו בע וודע
מן דרך. וכן ופנה דרך לפע. וכן השן שמדיון עליו האכע חסלין וון
אורה וך העיר נקרא סולה. כהן שמה כרתן ענה ושפכן על ווחלה
סולה. בשפכן סולה. הסוללה פנו העיר לכדה. הנבעה אל הסוללה
ואל החרב. וזכה הרג ועברו אליהו. ויחליתו הוא אל עפר. ברברי יול
שקל מלוא וסדא כנעו וורעטון דורשו. וכן הרג הסוללה פנו העיר כיון
ועלמה יבדן על קדומו לעיכבשה. וכן הנבעה זול הסוללה. דחורעין
להן ועברו חילתה לקפא שורא מן קדה דקעלן כחוכא כלל שמשו.
הער היו מועד הכרה ועושיק והאכע חליה חליה סעלן לחועה
מפנה לחקה. וכל סולה הרג חילתה. וזבן חוסי. וכעץ זה שמו ייעבר
עפר וילדה. ופי סלג לרובכ בעוכרה רוחתו לו ומלן לן. וכן חסילתה
כלכבס. ומה חרוכעה כככל הפע חסלה ורזוחע. פי רוחה. וכן חס
חסולה כעני. פי גתרוכה ותרעה בהס אלן שלה. חסולה לבי יין
איכסו לטס הקרות. ולפי שהם זכוכיה קרוס כן. ויו יכיה חסולה ועולה
לפי שהם פנו הורג שידרכן בהם בע חודס העיר קרוס כן. וכל לפי זה
שמה חסר מלכיס על זה הדבר חסעך לבי יין פתקוד שונה חנה ומסילת
לבי יין כפרס וחילתה כעען חסעך. ויכיה חקרה פנו שמועט כירב היא
מכער. אויחיה בטן אחר פנו שמועט עסני אשר לחוק. ושן סלן ועמור
בחר סרביס ולועס כפרה עשן קוץ. והפעל הקל חעטן ויסלן על דרכה
ויכלן חוק חידע. וכן בחבן כן ערה. וז' יהו כן כלעד נארע וזכי עה

סלג

החסלתי המרטיק...
כחילה. וכרברי וזל מל שהק
ל שונס חקיק. ובכבר סלה כל חוכו. ירבן לפרס עעב
חילה. חעץ שהם שט שרטיס. זל דרבת והעסות אל שונק. וכן סלה
כל חכרו. דרך וזגס כל חוכו בקרבי. ושן למ חלה ככסס חוכו. עשן
למ הערץ. וכבר זכרן חוקן בעוש סלה... סלחה כרביץ
למי יחכב יין סלוח לן. סלה שו לעע העק חנה... והפעל ונבלח
לן. והרמור טוב וסלה. וכשפי כי שחן חסלחה... סלח ונהה חלה
תעב חרעה ידוע... סלן חמור... פי קוץ חסוכ
וכן כי חרטיס. וסלעס. קועס. ק... סלן חמור... סלח חמור... וכבר
כרבתהו שרש סלה... ושיה כבלע קרץ חסוק כמגול

השן הכלל לקבל דגש סעק כולם ולדבר וזן נגד . לנקד ושלב . סער
 יסערו להפיע . והפעל יוסערו לב תלך יודס . והסד ניהו סער
 גדול כיו . כי פסלי הסער הגדול הזה . וסערה והחולל . סער והמורר . זק
 מודס בשערך . והזריו סערה . סופה וסערה . נועל אליהו כסערה הסמים .
 הסעך כקוץ חטך והכזב תעורה בבעא . הגה סערה יי . והקבוצ ורוח כערוך
 הבקע . והלך כסערה חוץ . וכסין שערן הדכו תאר . כמוה כמו חרוץ . ישערט .
 והפעל וסביבו ששעה תאר . וחזן שער . וקף בסופה וכסערה דרכן ועד
 כהכס כמוה השן עד חביריה הכובוס בשן ופי . כמו חו כמו חרוץ ישערט .
 יסערו חוץ . וכבר פרשנו הפכו כשרס סוד . וסערים על כל הגזס . פי ווסערו
 שעה . כמשו פרשנו כשער הודקוק בשן הקל . כי כסן הקל והפעל
 תזה הפעל בעד וחיטג עובר כמשו כח ל יונה . והפעל הכבר שהוא שער
 חוץ . וישערהו וחקוקת . כי הוא יין הדגש כולם . ישערט . והוא כמו בשן
 ונה שכת ל יונה שהוא הפעל חוץ כח ל יונה . כי לא תיטוט לשלם הפעל
 עבר כי חס בודר . והדגש שחוק חוטט . ושלם סכר פועל כועץ יסוער
 חרוץ . ותשמו היה יסוער כסרת . וההפעל וישערהו עלן תלך העץ . והוא
 כח בשן . ספר דעל ין גרס אשר בסך . שוחרו הסך . ותשב
 וספור ספר . ספור כסך . והספור והחזקוה והחזקוה . כחך
 וקדש לזוה הכלל . וחיפשו לזו שיהיה יין השעים ועשיר שהוא שס כלל
 לכלי היין או לשאר כל הכיס . לדוליה ולקטעס וסזוכר עתה כל אחר
 הס פרט לכלי שהן שחין כחבעה הכרים . וינה רב ספור דולן . ויחלק
 רב ונה על שמה . וקולרה . ועו ויאר חס סך השער . כך הכסר וירשנו
 הספדים . הסך כוונותוה השער והחשקת הוא העליון . ול יונה כח שכוו
 החשקת . וזוה כל כי הכס הוא על החשקת ועל שתי החשקות . ורב דהרה
 על סקט ועל ררוץ ספויג . ועוד יוד היה החשקת סך . איך יכנהו כלשון רכס
 לשער אחר כמו שחם . כך הכסר וירשנו הספדים וזן לשער אחר כיוו
 חשקת . אחר . וכל יס לן שתי חזוקה . ולא תיטוט חשקוים כי חס חשקת
 בשער אלן אחר . וחיפשו שחוקתן לפי שהוא שחוקת ונהה לפי שהוד
 עלן . נפלה כח הבית וידיה על הסך על אחר ין החזוקה . ונה שחוק
 כחך כחך סכר חס ספי וחזוקה אל חזוקה כוה סכל דכר כמו שהוא
 חוץ הכח לבטל הדבר בשתי לחוקה וכשן אחר . וינה לא רבץ חזן
 חזוקה בעץ חזוקה שחך בנההון סיפיהן כקבל סיפי כית חקדישי .
 ובינהן כסר עזרתי . היא כח כח הבית ופנצרי ונה . בחזוקה שער

הנה ענה ין בערוה או כל לערות מה שמה הענה כל סוף

סמן ובערה נמן פי לביטן ולפול להנה סמן סמן סמן

הוא כועל עבה כועשמן כי פי פי קדוח המוח שעותו צויה ענין העדין

והרעות ועו ויתקדון כמחורים להיחוט בצנה הגס ופול לרוב

למחורים ללעות השעיס הגס ברוך וקבוצ הקבות כמחורות וכו

ופקבות יחל ונבט צפין וכמחורות נטועים הגס כמה ומשקל להם

למחורות כרוך אעט ידוע ועל קפודי כיגה הם יתעין הראשון כי

בכוער הכער או שמורה המוט קוונ ויעולן במחורות

סנה מרוע למויבער הסנה ורמן שכך סנה יש ולפדי מוחל על

השד יה כלו רמון הול ששכן בנה רבמה לראש יוסף מופי

רמן המדי השוכן בסנה דל מרבר וזמקוס היוכט כי הסנה גדל במרין

עיה ומהו רמון המעל ששמן המיד הבוחר לראש יוסף וקדוה הר

א סיע על שמו בהיותו לודי גפול במבטו סער סער סער

האטר שמואל המיד הבוחר לראש יוסף וקדוה הר סער סער סער

שמו בהיותו לודי גפול במבטו סער סער סער סער סער

וסערו לכס עובר לסלע כי פי וסערו לכס בלתי כי הלתי סער סער

וק סער לכך מה לתי והוא קוונ שלם ששש אבל סער מן לבץ שהיו

קוונ הוא חעך כי הוא סער כרוך באה ותי ככיה וסערה הוא כמורין

וכסוך בסווא ויש ספרים שהסוך כרוך חעך ומה קוונ דל לטעם

סערה ומושר הוא עובר לטע עור סערע ואושעה ויוניך הסערה

לכין וסערה וסער לבית וי סערה סערה סערה סעך סעך סער

והסוך סערה סערה סערה סערה סערה סערה סערה סערה

סעה חרות סעה וסער יספר לבי קוונ חרות

והסערה מן הער וכלה סעפה בסעפה פוריד

וכסערה חנה ברוך על שיהי הסעפוס והוא על דרך השוה

של בית ישרב. והתחבטת והסתפת במלתו. / והכבד תספח חתוך ומך
 טבר. ושלט טכר טעלג רחוק גדול. סופחו. כלג טתנהג לא לעמוד
 בתדבורת בני סיחוס ורחק החיולס. ענן הקבוץ והרבוק ואסיפת דבר
 אל דבר. וויטט טגאר והענן הזה שמה און ספתי. ונפתי הזו. פי הו
 החזיות הלצה הטוספת והתקובעת יחד. נרזל פי כי לכך טקוות ספתי
 לפי שהיו טפלה לבהרת שעה לה כלובן. מלשו ספתי טו. ונתענן הו
 עוד ויקן לעשפט והנה תספת. כלג אונקיות שיעשו יטפט העצים והעש
 והעטוקים והנה היס להי וספת ונגע טיעט וקוות שיעשו להי ערה
 והנה ערה שיעוקים והעשוק שיעוקין יווקן. והכבר טעט וספתי.

ספ קדק בטה צין אעפ טעבה בטון ועוטרה הוטפחו. על חוט כל קועה.
 קרען והתספתותיכס היס כטון תטפחו, וקראו כן לפי טין גרבור
 וטענות הגיד על הוטט ונה שמה ועוטרה על חוט כל קועה. הוון חר
 מדבר הכטפס הידוע הילב. אור ספתי קערך. השעך ספתי הער וזר
 הוא השעך הוירט גכל חריטה וקריעה. ויש לפרש השעך ספתי כטון הפסך
 מן ינטר סתך. ופי ספתי הגער השעך עבר וזר וזכר הניס בלשו טקנה ול
 העלת הניס כטון כל יני לשעך העלה.

ספ הקרובה חטטה. שיש בחוש נקו תלג הספל תיסי. ומה כן הוירט
 תלג לקט רחיק. והוון חטה תיסי כל עוד שיעטין אורה לתיסי. כן פי
 רביט טריח וזון. ורזג בספל ודיריסי בביל. דבריו. ורזג הטותיסי
 בתזק יין דשרפן בפיל חור. נעטין קערונן. הרג. ורזג פילביה. וכוב
 בלשו יין פילי. חלקה אחרוק סטון. פי מקורה. לז טהיה חלק
 טלכט גר חלקה יחוקק. ומושל שהיה הלל בני וחקורה כהוון רומז בו
 לעיסי טכטוסי חער לירדן וכן ויספון את הניה גביס. וספון בארץ
 ארז יושבי בטתיסי סטוסי. והסיס עד קירות הספון. טלג ענן קרוי
 התיסי וכסניסי. וקרוי לעננה ושטוב טמות חול. והוון כח בשין. שטוב
 כטון טמות. אל ירטי הספתי. ידוע.

ספ ויספון אה כפיו ספתי על ירך. לכן ספון
 עליו כפיו. והוון כח בשין חטה רשעים ספקי. רועה לעור הקנה
 ספך הרשעים טקתין. עעג ענן הכנה קק אל כח או על ירך. וספון
 תווב כקוון. טעל בודד. כלג יחולל לן ויהפך. ולפי דעה ענן
 יחד. כן יסורץ בספך. והוון כח בשין. וק כחבו רינה. אבל רחיקי
 בתקעה ספ ספריסי בספך. וכן בושט יספך חזה הענן. והוון כח
 בספך. ובתקעה ספריסי רחיקו בשין. אבל רחיקות חיותי על
 אס יספך עפר שוחרין ישפך גב חסידין וכח שין. ישפך עפר שוחרין
 ישפך עליו. וחר תלג וכח ספך. בושט יספך. ועעג הענן הספון
 שהוא לפי די. והורג ללשו הזה בדברי רזל. ועוד אט עתידין לכתב

הנה וסוף סוף אלה היות לאו זכר אשר לקרן הלשון. כמעט שמתקיים כן בזה
במקומו ונתן אל חזקת הבית. ויש אומר כי כחן סתקדו לחיו הששיים ספיד
כן נקראו הסקופה החתונה סוף והוא יפה שמה וקריה על הסוף. וכן הוה
בזה בסוף הבית. וכן בתורה ספר אור ספי. ונקראו סתקופה כן לפי שהספי
סומים עליה. ועל הסתקוף בבית אלה. עשן החסות. וכן הוא שיהיה
עשן אחר עת סוף הבית כי דרך הסוף יכנס אורו בבית ובפיה וקוס החסות

ספא

זה הסוף ויש מספוא רב עמע. ורובן נתספוא לתכונתם. כמו שיש
לכל העולם החיות השעור. סבולת שופל נשאר פרבית
לבר ורובן. וספרו לו כל ישר. לא יספרו לו. כי יתקנה
וספוד. ואל הלך. לפוד. ולא הספוד. ולא הבבא. והנפול לה

ספרו ולא יקברו. והספוד כספוד. על היתוד. ובסוף בפרה הספוד ביה האל
עמיה ידוע. וספוד כספוד. וספוד כספוד. וספוד כספוד. וספוד כספוד.

ספה

היד פליה ידועה היא. הספה עדיק עם ישע. ובקשה נפשה
לספודה והנפול או בתלמוד יוד ונספה. ויש הספה לטותשע. וכל
הנספה יכל בחרב. שכל יי. שחזיע נתפן לתור ולאו יתור על ושרת אלה
יכול בחרב. עתה הספה יוד אחר ביד שומל. והכבד ונספה עליהן רעור
עמיה ועשן קדמה להד עשן לטון. ועשן הספה עליון רל כל הרעות שפעל
יכלה כס שלא אשה רעה בעלה שלח אביהה עליהם. ויש ספ סע על
שנה. עלותוכס ספן על צבחים. לבנות יוד על הרון יתן יין. לתען ספוד
הרוד. ספוד חמורה על חמורה. עשן אל והדומים להל עשן חסמה ויתרון
ופי לתען ספוד הייה. הרשע חוטב. בלבן להלך בשדירות לבן לתען הר
יתרון והנספה לנפש הרוד והא חמורה על גמעה והיא הנפש השכלית
ידה בעיטן כי הדרך הישר להרוד הנפש חמורה לכול ולחשבה. ופי
פרבית האסודים. ויש תפרש הרוד נפש השכלית והיא חזק לצדיקים

והיחמה נפש החמורה ופיא רותן לרשע. כי היא עמה לתורה בעלה חזק
ולא רצובע ונפש השכלית היא רוד שספוק צנה שיחשה מן העול. כעשן
שמה צדיק אובל לשובע נפשו ובטן רשעים חסר. ופי הכסל כי הישר
חוטב לבן כי העדיקים רביד כגרי. ונחל בזכותה ולא יעשע העושע
הזה עלך בשדירות לבי. וזו יונה פי לתען ספן הרוד נפשו הרמותן כל
לתען שיראה הרשע כלנה הצדיק עד הרשע וזין. ורין לרדיק על הרשע
במות אור. כי זין נחל וזין עונש וזון שלם יהיה לו וזו היא רעה בעל
הקדמות אשר לזין חמורה לא בגמול ולא בעוש. וקלל הכביא בעל
הרשע חמורה כחן שמה. לא יחב יקלמא לו. ויש תפרש תהשען השע וכל
הנספה יכל בחרב. כלל הנספה על כפ העיר להיות נקלע שולן במחור
יטל בחרב שחלכד העיר. וכן חרץ יונה כל חיועל לקדמו עילא והקטל
בחרב. ופי ספוד נא אל חמורה החמורה. ובנפול ונספוד

ספח

יכלד . כמעשה לבנה הפכיר . ספיר מזהב . יש תפריט . האם הקדו שקורין
לה בלעז ספיר . ואד ק הוא אין בערך אלו במעוה אלו באורד או לזכר
והכבד ר' אברהם בע"כ כי הוא אמן מדונה . ירה כעם שבת כשירש לבן
והאון סוף הכפיר לבן . ואנו / שהוא שקורין לו בלעז קריסטל .

סקל סקל מעט וסקלוע . וסקלוע באובעס . והנפעל סקל וסקל השור
והפעל הכבד ויסקל באבעס אה דוד . ואלו ספרו לו פועל
כי סקל נבות ויחור . ובהפך העשן הקל ימאן . לפיכך הוא דבק ואל
עב חס . וכן ניעזקהו ויסקלהו . והוא חסר הדבק . ופי' ויסקלהו ויובעס
דוד לוא הסרת האבעס ונקות הכרה מהה . ויודע ויכיל קל כרוב טה
עשן אחר . כי פי' ויסקלהו בנה לו גדר אובעס ויחר שעשה תפירה סביב
וזמן ניעזקהו . כמו ותשאו אהיה עונק . בדברי רז"ל . ופי' סקל מוזכר . עשן
ההילה נבוכה ימאככ גדולות .

סדר סדר יש סודר ומורה . אף שכעס שכמ
לשכן יה אלהים . לכה סרי סורתיים . יבורובי . ואם תשפט הריש להדגש
אז יהיה יסודו גמלי העץ . ועעב הענות והשרמת יתהנהג . וכבר
כתבנו דרכי סודר . פי' ספרה סודרה כר וזען . כידברי סרה . בנתי העץ

סרב כי סרביס וסלעס . מתועס ומעוריס . וברזן נותן וסרב וסרב
שה תרי סרבן . והלשון הזה ידוע בדברי רז"ל כמורה ולא יהיה
סרבן כמורה שעה . וזולת זה הרבה ועוד .

סרה סרה ואל יתעל
כסיוע . לבטן הסריונות . הכ לבושי . הפרזל מוכ
אוכרע

סרח סרח לזמן סורחת . רחוח על וחרו . הושק . ובהאר
יהיה סרוח
על גרי הושק . ופרוחים על ערשות . שהי
שקדן על ערשות רחוק . ונרפשיטן עליהם ינהגע . ומההערן
אופי' בגדיה סרוחיס על ערשות . ופי' כרוחו עבליה . כרב בשדה

סרן סרן ובעני הסרעס לא טובאורה
וכלשון רבן טפה סרונה .

סרס סרס ואל יאמר הסרס . וישמע עבד תלך הכושי .
יווש סרס
שבעה הסרסוסי . וסרס תלך הדיען . ושא
מה סרס . פרעה הכ המורכיס . נידוע הש . ופנטופר סרס פרעה היה
סרס בעיה ולא סרס הקד לפיכך יובה לו משה . ניש סרס שעעט
שר . נמתן והין סרסוסי בהיכל תלך בבל . וכן רבד יונה ניהין רבדבין
וכן רבד אונק על שט סרסוסי . על הרין רבדבתי .

ענין זה טוהר הש"ן . וכלי הכסף קן יסלכך ויהרסך עד ספר חמשתן שלך
כלל שלם יועילך סחמון זמן שוה/ וחור קן נרב ספר אל יעך . וכן בענין
יספק . דות למה יספיק דבריו נירבה יוחס ביכמ שלם יתבויש תומן
וזמן שוה/ וחור קן נירב אמרין לל . והחכב ז' יונה הכעפס בענין הרמזין
עד שני תשע . וכן תעני הספוק הסל הכבד וכללדי נבריס יספיקן
והוא נהג בש"ן . כלל יוחורו שרי להב בעקשנות ובעצות נבריס וישתו
דברי השד והטורחני . והנב ערוד לכבוד עני טוהר הש"ן .

ספר

אחר קן ספר זה העב . וספריה לה שבעה ימים . וספריה לך
שבעה שבועות בספר לך . ויה סופר ויה שוקל . ויה סופו
זה טוהר ליה . כלל שריוו והפחד ערין . וטעם שכבר פו הולך המשיח
ערין והנה לך ויהיה ותלכי האומות שבין סופריה ושוקליה הכסף
שבין לקחין חס תישל . ספרו תגדליה . והטעם אשר לא יכפרו ולא
יחמ תרוב . והשד בתוספת ונב זה וספר יתוך אולמ . וכלל וספר
וחורי הספר אשר ספריה דוד . והקפון תומן בימתי נבפריה . והטכ
בענין התקור . וספר זה רובע ישראל . כלל ולספר זה רובע ישראל
כי הלא קחון נחמט סתוך . ועוד תלת זה תורה עליו שאינמ כחון
אם קן הנון בן שוכיה שד בתקוד תקור . כמון ולחמט זה הוחמרת
והרעור כל לא ידעתי ספורות . והשו רגור לערקור ופסוערין שג
שהזכיר . ויה לא ידעתי שיוכלו להיות ספורות . וכן יהיה שד ספורת
ככלל בסורה . כלל לא ידעתי כהב וספריה . עני הכל והדומין להב
תען . וכו פל הכבד יגזה העני וספר כל שטרותי . פי אולמ כל
עלמות נירוב כחישורה . כספתי ספרתי כל מטפטי פוך . ספר זה
למען התק . ספרו מולי . ושלם נזכר פועלן ושר לא ספר להב
והשד זה וספר החלום וזה ספרו . כולל והדומה להב עני ספר
והגדה . וזה הבש לעולל והבש הכבד כדמש . ויש שפי תזה העני
תי יספר שתקיד בחכמה . והחכב ז' יונה שרשו תעני כרובה וודע

וכי פי תעני ספיר . לו לו שמשאד בעני ספיר . כמון שוה/ והחרי
ידלו כמששה לבנה הספיר . וכן פי תזה העני און ראה וספיר
ואחרב בספר . במחש נון ספר התורה הזה . אל יודע ספר . כמון
הספר הזה אלן . לא ידעתי ספר . לא ידעתי לקוראנו . וספרך אשר
בהבות . וכה ארפ יוכי זל תזה בימתי כספריה . והב ספר התקנה
וספר הגלני ססה ידמיה . וכהו התקנה הלא בספירתי . בורץ בן נחיה
הסופר . ויקוראנו סופרי כולן . מדי ספרת אורה ון וספר נברב שני
עני הכל והדומה להב עני כרובה . וללמדי ספר וללן כשלי . פי כר
כרובה ככסדיה ולשון כסדיה . ויש תפרש . מדי ספרת יורה . ון
יספר תהעני השע . וטעם העשע קדוטי כי כרובה הספר הוא ספר
נדבריה . ויש לפרש זה ספר הגלות וודי לשון ספר . ועמ נפך ספיר

סרה

ונשאו וזרנו ומסרנו גשו ומי אמנו כי דיוק הוא אתי אבן ועם
ומסרנו אתי אמנו ויש תפילה העשן שריפה כלן בני ששורפו

סרה

להוציא עמיתים וכן הבית ונותה רבך וישליכה קריכה כן יקידמו

סתו

כי הנה הסתע עברו הוא זמן רחוק ורחוק קין ותורה קדש
וסתו וסתו

סתם

סתם תי וסתן שרש רבולתי והוא
הסתן לסתם וזה תימי העיטור

סתק

סתק דרכי וסתק וסתק וסתק וסתק וסתק וסתק וסתק
והסתק והסתק והסתק והסתק והסתק והסתק והסתק והסתק

סתק

והסתק והסתק והסתק והסתק והסתק והסתק והסתק והסתק

סתק

והסתק והסתק והסתק והסתק והסתק והסתק והסתק והסתק

סתק

והסתק והסתק והסתק והסתק והסתק והסתק והסתק והסתק

סתק

והסתק והסתק והסתק והסתק והסתק והסתק והסתק והסתק

סתק

והסתק והסתק והסתק והסתק והסתק והסתק והסתק והסתק

סתק

והסתק והסתק והסתק והסתק והסתק והסתק והסתק והסתק

סתק

והסתק והסתק והסתק והסתק והסתק והסתק והסתק והסתק

סתק

והסתק והסתק והסתק והסתק והסתק והסתק והסתק והסתק

סתק

והסתק והסתק והסתק והסתק והסתק והסתק והסתק והסתק

סתק

והסתק והסתק והסתק והסתק והסתק והסתק והסתק והסתק

סתק

והסתק והסתק והסתק והסתק והסתק והסתק והסתק והסתק

סתק

והסתק והסתק והסתק והסתק והסתק והסתק והסתק והסתק

סתק

והסתק והסתק והסתק והסתק והסתק והסתק והסתק והסתק

סתק

והסתק והסתק והסתק והסתק והסתק והסתק והסתק והסתק

סתק

והסתק והסתק והסתק והסתק והסתק והסתק והסתק והסתק

סתק

והסתק והסתק והסתק והסתק והסתק והסתק והסתק והסתק

ויהיו יובץ. ויעבדו את כע ישאל. לוי העבדות בנחה. לו הכרחק לעבד
 לעבד לפע בנחה. ושלח נזכר פוע יהדמש. וכן העבדה הקטה אשר עבר
 אשר עבד כך. אשר לו עבד כה. עין כלל השמוש לבט וודס. ועבדות
 ועבדו אלהו. ועבדו האדמה. ולרוב חרץ האדם אל האדמה ושעץ שיהיה
 שיהיה יתעסק רחוק כה הוא אלוה בעבד לפע אדמן. ונקראו השמות האדמה
 האדמה על שם העבדה שעובדו אורה. עבדה. ועבדה רבה. לכן יטר
 יכיר ועבדיה. פי תעשיה. כהרה יעשה עובדו. וכן בלא חס המס
 המספי. ועבדיה ביד האלוהים. תעשיה. וכן ועבדו זכח ונחה וכן
 ובטן עובדי פשתים שריקו. וכן ולעבד עבדות. ככריה עבדות. וכן יעבדה
 ועבדו הערקה. **עבד** עבירה כשיק קטע עבה. לכן עבדי יודע
 ידוע בדבריו רגל בעבד. האדמה פי בעובדי האדמה. יתקד. בלו
 כלן חרוב עלי המושט ומדלל הלוי. לו יספיקו לו כורים. ולו יתקד
 הרבה בכורים ויתקד בעובדי האדמה. כלן שתפרו בנדה כעין כוריה. ויהי
 והתכס י יודע פי שעה רבנים וכן המשוס שבתו וכן העב שכן. וזהו דעה
 התרה שהיה נמשקו. עפר חרוב ירוק. קורן לו כלעז מורגלו. יעשו יתעב
 הסויה לרוב כהם האבון. ויבין לפוט מזה העש ומה השמש בעב העש שו
 טוהו פוח כפסם עומן ענה קוין קוה ואלו היה חסו העין היה קעץ ולא שמה
 מפי כמתיכון. טון בעבטל. כעב חלקוש. שן קרען. כמתיכון. ופי בעובי העש
 וכן בעבי דבי מצינו. בעבי האדמה שה כלם שבו עבי. והתכס י יודע לזכר
 מלן השעה. ובעבי דבי ודענו מין ספק כי היה לו לזכרו מה ואלו הוא שיהי
 הכורס. ויש תפוט מזה טון בעביה. כלן ביערים העבים והמסוכים להסתר
 לעבט עכטן. ויעו מליך אור העבט. הוא המשטן
 ושמכ ביר הארץ. זמן לעבט עכטן. לקרוא
עבט רבו שהוא רבוש
 משלם. ומה ידור ולא יעבטן אורחוקה. כלן לא יעבטן אורחוקה. כי בארץ
 ידען. כחמד אור כובוריה. יודען. וכן אור הרגלו ולא יעבטן אורחוקה. ויש
 חפ ולו ישאלו אורחוקה זה לזה מן העבט רעביטטן. לפי שמה נחיש פדרכין
 ילבין. ויש תכס כחן לו יעורג. וכן כלעז ערבי העבט רעביטטן. הלוח הלוח
 כי המסורן לפי שהלוחה על המשכון קראו העבטה. וכן אור הרגלו אורחוקה
 רגזיפה. וכן רעבטת מים רבים. ואלוהי. וזקק לו רעבט. ולו הלוח. ונעשו
 להיות יזק ומכבד עלן עכטוט. כלם סדרי. דול לזכר רכני אמין. וסכר
 כרבט בשרט טוט. פי הוא מלה מורכב. **עבר** ונחל עובר
 לפעם. ועברתי בדרך יעריה. ויעבר עלו תה. פי מה שועבו
 ומלבי השטט. ועבר. לעברך ככריה. לפי שדרך הכריה הוא לעבר כן טרף
 הכהה מן העץ השחוט. כי לכן יברו אורח ויעברו בעלי הכריה כן הכריה

עיני העין · הפך עבדות אפך · בסמול לך פול · ולק אשר נפתי · עבדות
 ענין הקצק והחריץ · ויאלל מעבור הארץ · ודמן הוורץ · הרמ דון עבדו
 יתכן לז כי אשר הוא מהשנה שעברה יקרא עבד · ואשר הוא תשנה הוא
 יקרא הבוואה · וכתי זול אפי בחכור הלקט תעשן זה · ושבת עבדו יכלה
 או בראש הפסן קורע עולה יקרו און ושבת · הוא השבת שחובטין בן אור
 הרבוואה · או כי יכלה השבת קורע שיוצא תקצרו הבוואה · ואולם בעבור
 זמן העתות · כולל כן וכך · בעבור דוד עבדך · כוללני בעבור טעוה
 החבל · בעבור שטמאה החבל · בעבור שיתרו הקין · בעבור שישתרו וון
 נאכין בעבור בעליה · תפרו האוכין כולל בעליה שיקחו עלן · וזויתג עון
 להשתמש בן יבלי הב"י כמו שעושין הקט הפייטין · בעבור הילך החי עמו
 והבך · ענת בעור שהילך חי עמו והבך · יוסי בעבור הילך כשהיה רחי
 חיי וקצ · ועור טפפה בן לתר · שפי זה כן בעבור · כי לבעבור טעוה
 חקפה · והפעל לקוספי ביאור · כמו ב"י בויך · וב"י בבין חזיר · שורו עבד
 זה הלשון ידוע בדברי ר"ל כרה תעבד וכו' שששתאש בזה הלשון
 וכך אודע אפי על בעשן זה · ועבדו לא כן בדיו · כי כדיו הם כעו · ואז לא
 כן בדיו · ויחס כעס כען כי תתקריב הם · ואז היה תהרב בדיון שהיה
 תלוט אביהם לא היה תיקואה " " עבט עבשו פידוק כמו
 עפטן · כפא · פי הרעפטן הרדרי הררע

עבט

ועני העפט ידוע בדברי ר"ל הפך שעשה " " עבת ועני
 עץ עבות · הוא על תשקל שקוב הלב · ועלי עץ עבת
 עבדה · כפלס שקבה תרס · ין עקב הלב · איתה · ין איוד ומתו · וקבוץ
 יוון מתרתו אל בית עבד · עתה תעשן תעשה עבד · שמתרה דיל
 תה שנעשה ין החבל הוא התקרא גדיל · וכן בעליה כשין רכיה כן אחר
 יקראו עבד · כמו שכתבנו ר"ל כי זה יקראו עבות כשהגדל הלשון
 טרפי בקיטא או יורר · והוא הוא לעליה כמו החוטיד הגרליה אחר תעשה
 הגדיל בחבל · וכן דמותו רכנ על עשן מעות · שלישי גדיל · ושני שלישי עק
 דמו החוטיד הגרליה לעשן · והגדיל הוא העבות · כמו שאמר גדיליים
 תעשה שרשרון · לפי זה גדילי תעשה לך · ובעבות דעלה · וכחבל
 העלה · וקבוץ כלשו זכרים עבדות קדשים · וכלשו קבוץ שרבי
 העבדות הזהב · בעבדות אהבה · והפעל הדגוש תזה והגדול דוכר
 הוק טפטן ויעבדוה · כלו בן שלשה השר והטופט והגדול · ישנו הורה
 והשקר כמו עבוק · כלו יתקנה עד שיוצאו הגזלה לעתה · ויודע אפי
 על כי כלשו עבד חבל ושלשה תירדים או רעועוק · טריטו כלעז לפי זה
 ויעבדוה · פי וישלשה · כי הם שלשה בפסן השר והטופט והגדול · ולפי

למלה ועל כלל ענב עולם ועוד נספדים בשרש ענף ועמ' יואל ער
מחלק ער שלל ערבה ואלו החבור תסתוררת עתה והנבון ער ועל
כמו שמש ירח וענן שלל והרדף שלל ערוה ועוד נספדים בשרש ענף
כיהוה בשרש על נבון ועמ' וכבד עדים פי כבדים סתורטון וכלאון וכן
בדברי רז"ל תושטשן בעדים וענר ואלו תושטשן בשטע עדים והם הם
היקונה ועיוונה ועוד ואלו ער שהוא נתון החן הכר ונתנה עליו דס פי
סתורטע שלבד שמשוה תקנתו בן ובורך עשנה בנוס תמא עליו דס
ויש תמ' תכרדן ספתה עדיא והוא נגע וכבד תמוש עליו הוא טעום
נירסן נב זה שרשן ענף ועדים כפלים ופטורי עינים או יהי שרשו ענף

עדר

תום ואלמה יעודר תעודר עמים יי' ונתת קומת ונהעודר
מעפ שמתת תבאים אורם בכפלים ויפסדי שיהיו תעלולב העץ
וענב עשן הקומה ואלו וההרותות והבוא לפס רחיה ורע אבי תהע
תהערכי אעדות ערע נסחכע " עדרה ועדיה עדי ורעד
תמה וחליתה ער העדי האפך והיועו יתעמ ואתר עדי
או יהי תכפעל הכבר ויהי כרת קטן החן שרמ גדול והטס ויקן עליו
אין הנר ויקן העדון ערוך לנסך מלעור כלו סור ותודה הוא לנסך
זה התמור והשם בעשן אוחי ועבי עדין לזמן שעהו והבאו בעדי
עדיס כלו שהעשן לזמן העדי והקשוט ועמ' לא ערה עליו שחל עבר
ורגו אשר עבר בין העדיס תולה דערו כן כליוו והפעל הכבר תועת
תערה נבד כוס קרה תפיר ותעביר הכבד כוס קרה ועמ' בתר ורסן
עדין לכלוב פין העשביע בטוב עדין פי' עדרן ויהערה
בנוסף הדיול התעמג והשם היה ל עדרה העמג והוא ימי

עדרה

הבחלוו וכלו הוא תקנה מן בעדן כל עש עדין בחוש נקן ונורכעה וכן
בשש נקן שהס שס עיר וכבבנס כולק אהרין תלמ כריו תעדע ה
התבוטכס שע עס עדיס ואלו שבוא חסר כלו תלבישכס שני ונא חילכס
עדכס וכן ואלו התרדן ותוכול ירבון הסנוקין וז' יונה פי התלבישכס
שע ביותי עלכס ולפי דעין כיוון לשטן על הכתן ונוו עדין על הלבוש
כיו סגן שהתמל בטוב עדין לזמן כל הלבוש הטוב וכל דבר הנהנה לזמן
יקרא עדין שס תמור שתע טו ואלו עדינה והשם בתוספת ג"ס ויקן
תעדכס לזמן ונא יתן תעדכס תלץ ויקן אליו תעד תעדכס פי בתעדכס
כלום בטתה וכרעמג הלץ תלמ כי כמז תומן תחיון ויש תמ' תעדכס קשורי
וכן התקסר תעדכס כיתה קסרי כיתה על הפיות ופי' תעדכס תלץ
תלמ בקשורי ולבטל אלון שהיה בן ונבון הוא זכ הפיות וז' יונה פי שיהסנו
על הנשיות לזכ העממיון ודיל תלבוטן " עדרה ונסרה
העדין העדיס על הלגיס חע הידיעה העורפת והכבר

עדרה

יפר כי עמד הוא עתה שיתבטח כל שכן בעמוד כשתלמדו חומר ייטט כלענין
עד שבן הירודים עד יבוא ויורה ערך עד אשר אס הבוונשך בתל
 הזאת כשרבוי על פני עבר או עמד יבא בדרך קצרה בתכרע
 אשר כיוון קשר תגלה כי עכ אס השם יאן תגלה ועד שבן רות לוא
 עד אשר שבן עד יבא עד אשר יבא עד יצחק עד אשר יצחק ומרין
 עד תמרן ועד קשרן ונשים עד נפח ודע ערך ורבגל ערך האורה
 עד שיכוח היום עד באי אלך ויעריו עד הגבול שלחן יעקב גדולה
 וזרה עד ימך עד תורה ירוץ דברן והוא שפון עד ימך יפה עד תמר
 ויתלן עד בוש עד לא שתי אלה עד למנים קציע בא תלמן עד הס ולמ
 טב בא עד אלה ולמ טב ותורסבה זן תגלה עכ הן והט ונפרה הדין
 ונשורה הדין עד עדן לא היה אשר תהה חיים עדנה גדל כסמל והרוא
 עד הן עד הנה ויבוא בתוספי יך ומתדיתו עדי ע אפי כלס בענין הדין
 ידוע וכן לפי דעה אס יכפר עון הזה לכס עד תמונ כלל כי התיות
 הדין לכס כפרה או הדין אחר התורה וכן אה וזל כל שיש בידו תלול השם
 אין כה בתוספ ללוא וללכונה הכפורה לכפר ולו ביסוחי לזוח אלמכלה
 הדין ותיק ותיק שם אס יכפר השם הזה לכס עד תמונ דעה דוסל
 שהן שס המניכיס כאל תסון אורף ביד נאק היין בוש כן וז יונה
 פי כמותן כלו שלחן תבולן ותחוחץ ויש כעץ עור הלוח דברי עד
 היותה על אדמתו כחו בעוד היותו וכן עד ה התחוחץ עד זה יעבר
 ויש כעץ על אשר עד תידבא ובתוספיק בעד הטלה יסלן ולו יכעע ויסג
 י/ בעדן עלו בעדה וכער בעה ימרי בעדי ימרי חסדן עלו כי בעד אס
 זונה העותרו בעדי וכפר בעדן לו הדין והקדיס בעדין הרעה אין
 היוד לרבו כי ויין רבני בן התלה אבל היו מספיק ביוז עדי אכר י/ הטוב
 יכפר בעד הוא דבר עד הפסן הכא אחריו כל לבנו הכן להניש גאלהיס
 והחכה ו אברהם כע פי ט ויטע דבר וכל לבנו ככך הוא אום על תקידין
 ופי יכפר בעדי כער אלה שאכלו הפח בטומאה ולא יתכן לן התלה האלה
 כעץ הזה ובלו הכי ויש כעץ ין כחו בעד התלועס יבואו כעב ויפל
 אחזיקו בעד כטבה וישקן אביאלץ בעד החלן ונכסה עלו התוד וב
 אבער ליערץ ויש תפרסוס אורן תבבב ויש כונו לזו השמש הדי
 בעד וערוך עד עולה אה כי עפל וכח שהס כעכס גבוהיס יחרבנו ויש
 וישובן לתעלות ויש כחו דברי האזנה עדי כמ דבר פי דברי ועדיס
 והבוק פי דבריס וירבן שהד לזו עדין לבלס ספי פיו ולפיכ יקדחו
 הדברי כן וחיפסר שהד שוש אר ונחכס ו ינה פירסס כעץ אל כלו
 המזינה אל וכן אה כמותו עדין תורה ועט שוכן עד בטחו ביה עדי עד
 שומך לעד ואל לעד תכור ען הזאק ידע תע עד עד עלמי עד ופסל

שקר. וכן נשקב קרא לו ולעד. רוצ לומר ול עדוק. כנגד שקרא לו לכן יור
 שקדוקו. ואלו היה האור היה מנוח. וכן האל הגדול שם האור. יש
 לאלו ירי שם דבר. ששם ידוע. ותקו בקרא לאלה ולתנוק המורה ועדורה
 לפי שהיה ערוך ליש שקבלו תמנין עליהם. יר ש הערה. למורה ולמורה.
 עדוק הן שותה. וכן וורין הערוך. לפי הערוך. על הלוחם שהיו ברובן שם
 ערוך לישראל. ובחולב ועדוקו זו הארס. ובלשון תקבוק הערוך והחוקים
 והתשפטים. אשרי משי עדוקו. זה ערוך ששש. כי הוא תקובץ מן
 ערה התעבה. וזו קתה לי לערה. כי אלף היה תקובץ מן ערוך היה עדוקו
 והפכה עין הפעל לנר הפעל. בעל כדך ערוך שש. דסקו בעדוקו
 והרומים להם שראוי בהם. הון בקריאה מן שהפכה ועלגה קפפה פיה
 על ב"ב עלה. ולאו יתן לומר שיהיה הון כדמק בעדוקו וזו הרבוק בננו
 עדוקו בעה כי לא תשאק זו הרבוק נראוי. והפריד ל יהודה תזה העשן זה
 העידך וזה אורנה לך ויתכן לפרסו בזה העשן רוצה לומר וזה העשן לך
 כלום זה אורה און העשן לך שאול לבריותך ולעידך שלקו בעדוק
 כדורך ושכמה אלהים רעה כדעך. ועל עשן ההרמיה והזמן יהנה. עוד
 זה ודבר. כעור שלש ימים. בעוד הילך הי ענה ורבי. בעוד שלשה
 חדשים לקצר. בעוד כבודו און לבא אפורה. ולאו אכ עורט הי פי ולאו
 שאלו תתן אכ עורט הי בע שותלך לא שאלו תתן שרעשה עני מסר
 ין ולאו תתן כי זה בטוח אע שרעשה אכל שאלו תתן אכ לזו אהיה הי בע
 שותלך שאלו רבויי הסדך תעש ביה ולא בהכריי ין און אויבי דוד בירי
 לזו יכיר תלפזץ. עודך ותחזיק ברתך. ועודך ותחזיק בה. עודים ותחזיק
 עתו. כן בעודט הי עכס. כי כל עוד שאתה בי. כל זמן שהשמה פ"ב.
 עולב ועד. כל ימי ההתורק העלם. שתוריס לעד לעלם. להשורם עדי
 עד. עד עלם. אכן עד. ותזה העשן האור. ועד בעתק שאון סלם. כלום
 קיים העיד וטתי. עוד כל ימי האור. לא אוסיף לקבל עוד אור האורנה.
 ולא אוסיף עוד להכורה און כל הי. לזו יתור לך עוד עזבה. לא יהיה עוד
 תמים לתבול. כל אלו רועים לזו לא יהיה זה לעלם. וכן עוד יתלך כלם.
 לעלם. ויש לתן תועט. כמו ושתלן לזו יזכר עוד. ויתן רוצה לומר לעלם
 אלא כל זמן שהיון בו. וכן ולא יספן עוד גדודי ארס לבא טורף יש טורט
 וכן. וכן כי כל עוד נפשי בי. כל הזמן התועט הזה שפשי בי. ויש בעשן
 יוצר. כמו ויאתר הן אלו עוד. והדומה לו רבוס. וכן ויתן על ימורין עוד.
 ויש בעשן עדין. עוד היום גדול. עוד אושיבך בנהלים. וישנה יושלם
 עוד החקיה. והדומה לה. ויש לפי כן כמו חללים יוכבי קבר אשר ל
 וכרתיס עוד. כלום עדין לא זכרתי. וזה לעון שישא תוער שיזכרו בו

קפפה

לא הענין המרבה . עשה עשן יתרון " " ערך אוס לא עזרי . לא
חסר ולא נפקד . אחת ונהגה לא שוליה . ונהג . כאחת בעזרה ונהג
והכבר לא יערוך דברי . כלל ונזכר . להל עשן חסרון . נשג עזרתי ונלחתי
לבב שלם . פי עזרי . וכן אהבתי להעלה . עזרתי הערכה . ולעזר כלל
לבולב . פי אלה היו לעצן מלמה בעד אויבי דוק כלל לב לב . סלוק כ
שלא היו להם טוה לבבות כיוון לב אהר שלם אל דוק . וכן אהבתי להל זה
עזרי הערכה לבב שלם . שהיה לבד שלם עז דודי . ועליוס לאוורת .
פי מערכות לאווסים . ונעה נקרא הערכה הען ערויס . עזר עזר לבין
פחיש נקן . וישק לו ערויס . נד עזרי הען האשתו . נשג לו יזנה ולא
יעזר . וכל הערויס אשר לב בעזרי יעדרן . עשן אלה עשן חפיה בעבר
הכרויס . וכדברי רבנון ז"ל עזר עתי ונעזר עתך . אה עזרויס עש
היו כלמיס . ופי . וכל הערויס אשר בעזר דוק לו . הערויס אשר יתרון
ויעברו לא רבו אה ירוון שחור ושיק . כי הכרויס העזברו לו ויעלה קוועס .
והו הערויס . רועה לו . שלא יסתרו אה ין האויב ויכלל לעבוד ככרויס
שכרויס . ונחר שיהיו עכרויס לאו יעלן קרויס ין יכין להעלה שוק ולל
ולחמש שפ שרען שיה שלא יכלל לעת ולענין כשרוק יענה האויב .
ערויס ופול וערויס . להל נחיר ערויס . דוע " " ערויס העזנה
לעשהס . העבן כן העזנה כדוע הען . כי אהג . העברד
כן הענין . וכאחת העזנה הערויס . ויש ין שאה כי על דרך הזה כה כי העזנה
מלמה פיה דאוי . הקרויס . וכמי העקב על העיר . כלל כי קרויס מלמה
על העיר . ניש הערויס . העזנה הערויס . היה עזנה כלל הערכה . פי הערכה
האפניה על הערויס כשחיינה הערכה חיה האפניה חלו אהר אהר וחינה
ראויה לאל . כן היה חפריס שיה נערה בעצמן ולא היה עבד אהר
וערבון בה אה היא נבנה . ועזנה שערוריס האפניה . עזר הערויס האפניה
עזר הערויס . פי עזנה האפניה בערויס . ונשג אה ין הענין . הענין
ידוע . ופרסן הענין זה בתנאי לעזר הענין . ועל דען שהוא עשן לעזר נדסי
בערויס . דודי לו א כדברי ד"ל אהר שאול ווה . אה העזנה אה הענין כהן
באוקווקין . רבנו כדבולק וכלל עמא . דועה לו אה הענין אה הענין בערויס
אפי לערויס וכלל עמא . דועה לו אה הענין לעזר הערויס הענין אה הענין .
על זה אה אה שאול שאון לערויס הענין . פי " " ערויס הענין
ישעש ערויס . ערויס שללונ וכוונ . והענין יואל עז . אה הענין
על הענין . פי עז ושלל . כהן שמש ירה . להל קווי לעזר . ואה הענין הענין
בשרס עז . הענין אה הענין אהר . פרוצטאן ערויס . נשג בעזרויס
ככר היוס . הענין עזר כהן אהר . וישעשן אהר . פי ישעשן כן . ושלל הענין
כועל והועזר כבעלן . עזר ין ככר ועז הענין . ונשג היוס ועז אה הענין
ערויס הענין . פי הענין שישעשן כי הענין הענין . ויש הענין ווה הענין הענין
ערויס . ערויס כזה ועז הענין . אלה כה הענין והענין הענין לעזר ויש שמו
שכר . לא הענין כרען עז שקר . כהן ערויס שקר . וכן ענה כרען ערויס

ועליו קפצה כיה יחפשו שלוק וכפעל הכבר תזה העשן כמריץ כבומר
ישל תכף תשל ותחתך ויש תפרשי תזה העשן עמי ממשין תעולל ועל
ועתה התרומה והאון והעזון תעשן תשס תעשן וזיווי תעשן הקנה
ותעריד וף והבא תפלג לתפן לתען קדשו לשתידי היה לי לעד
תעשן ולא יכרת כעונה ההם תעזוק אשר כונית תעשן כי אשר עיון
בתעשן ירז למו זכתי ותתקן אשר עיון לעשוך בתשכע ובתקדשי איד
הבעשו בהדי ורבתי ע תעשן כי אורה רביט היך שיהיה בתעשן וזע
למז ער על הכפן שיהיה בתעשן כי שטע בעכ בבין תקדש עידי זה
למז כתיק כשי הוויש שנקראו ערוך פוענוך ענותין וזונו ערוהרין
ותקראו כן לפי שכן בבין ומד וכן ערוך זולמו וכן הכפעל ואמרה שיש ירבך
לעל רביט הכפן שיהיה עליו בבין התקדש ניהיה הונו עקר ואמרה טפל
לו ועל זרע אמר לך ואלו על שעת כיהונו כל ימי חיו היה גדול שבבות יין
תעשן אמר הווי למ ירז למו תקוד הווי למ וסוכל וסונוך וכן עליון שיער
תענוך וכן רזל כמ שמו שלקבא תקוד לפי שהו תקונו שלעולמו וזין
עלתו תקונו וזרע חכי קל כי עתן אמר הווי למ וכן עליון שלם שלם עב
בה מדס רליון אליו כמו שמו הלבנו כי לוי עין מדס וקפון תעשן כסוך
ניכז אמר אהלס ומו תעשעס אשר תעמו שס וצמו תקבא תעשעס אלה
קדס ותעשעס כעשן ותעמוקין טרפה ושמו שורה כסורה ועוטה ע
קבוע לקשיוס כווי כווי שער קבוע לקשיוס כמו שמו רזל עט
סלמיודי קסתי תערב שכן לערב שכן ואמרה ערד השנה האוונה ערוה
הטילין כל יוד כפולטן שיער בשכן התוריד אמר בשכן התלן אמר
למלי יוס כסעס אמר אל לשה חולשיד ואמרה עור לע עמ תקדיס
כיונו ער סלמו מן עונו תעשעסו כי למן יש תעשעסו וקפון ונש
וכסך תעשעסעס ופ ועונעס כפליקת אמר וכן כע שעה למ
העונת ותעונעס למ יהיו לך אמר רזל תעשן זה האונו אמר כעס רבי
עקיבה אומו זה התעשב עקס ושען ומו/ הווי ספ לטמי לתמי יפ
ליקו ... עוה ... כחוס יעק ותקן יעק וועד ויעק אלי אמר ון
השרפס פתו ... כפעל כקתן העק כי גז היס ומסופה וכפעל
הכבר ועק יעסק על הארץ והרפיעל ותמך כעק וצופק כבורס ואיפסיר
קיסת תזה כשרס יועק כיעק ניהיה יוך כועק כספ כיוך יקוד ונו ין קוד
וכבר כרבג אורג כשרס יעק ועד פירשטובן והביא ר יגול לבנה העשן
תעלה עמ וכן אמר הרבנו יעלה שמה יש תפרשי כפול תרבו וכלל
ותעק ושמו העופה כבקר רהיה כלומה וחסך עק כבקר רהיה שיש

כל שורה אל לבבא תשפט שציה והוא התלומד והתאור אע ישה ולכי
 ער והתפעל כי טעור יתענן קדשן יעורו ויעלן הגוים תלביד רביה
 יעורו תירכבו ארץ וכבר כתבנו כי טעור יתענן קדשן בשרש טעור
 לרש ו יונה וזולתו ון חפרשי והפעל הכבד העיר ין העירויק וטענן
 ויאר ולא ועיר כל חזקן פלגים יושאים העירה והקידק אעירה
 שחר פעלם עומדידי וז תשה הכבן פי אעירה שחר פעל יושא והטעם
 עורה הנבל כי אע אעירך בשחר וכב אדע אל תזה קול ה לעיר יקרא
 פתו להער ון ין בעור למה הכא ויש חפרשי תזה ישכוח תשר
 וכבר תחר ועורר עלן הן והוא עורר את חזקן עוררן ודרתוקה אס
 הערו ואס העורדין עוררה או ובורתך וההפעל תענן וההעורדידי
 ט ונחאו רע יתעורר לתקן כן ענן הערה סושיך בלעז ותזה או
 הרגו ויקרן ומהער וכביא ל יונה כזה הענן עתה הררער כלום
 כי האונון העורה והמענה אנה וונה ון פנה אל הפל הערער כלום
 שחבורר הפולה הער ון פי תזה הענן שר ובבלוי כלום היתה
 והטעם ניפה פי ותזה הענן יכר ין לחש אשר יעשה ער ושנה כלום
 עלן ישא לן תער דברים ושנה חליבס ון פי אל רגל אס רלמיד תכה
 הוא לא יהא לן ער פתבגיס ועונה בבלתידיס זעקה טבר יעשרן פירשן
 כן שהא הפך ון ידועען תענן תא ברועה או הוא כונו יעירן ובבלה
 בן הפא ועל דעה שהוא לטון שבר מדברי רגל שמה נוחקה התעלה
 אמרה אים שורה תעירערין אורה פי אס לא תרעה לטורה הכונה
 תשברין ונטן אורה ואעפ שכל עושרו לא תבלה בו כי אה הפא בלבד
 שעהס ענן אחר ושרש אחר להס וכן יש לפרש תזה ערער התערער
 וכן יש לפרש תזה עוררן אורחטהיה ון רגז יונק פרו ברשיתא וטא
 טווא לשווא עריך ויה סר תעלך ויה ערך פי אויביך וטוואיך ותלון
 כפ רבל עריס אויביס פי ולא ותלון וכל סזכר עומד בתקוה טעב
 ון רגז יונה בעל רבב ויש לפרשו כמשא כי הוא הרס העריס כונו טווא
 וערין הרס וכשוותוה הוא ובטן ותלון כפ רבל עריס ון פי ארע אבי
 אל עיר ובבלוי אויב ויש לפר תזה והשחרין עריך ון רגז יונק וטא
 וטווא יר בעל רבב ון אה בעל המסדה על ויה ערך כ בליטה
 תר חסר תר תלא והשחרין עריך ולרעת אים תזה טווא לשווא עריך
 כי לא חשבן שעהס ויטן וירבן לפי והסודות עריך כושטען כונו ע
 טווא והכרתי ערי וריתן כלום עלן יהין להס עריס בתוה חרע
 חרס אורוב הטלן כונו טווא פרקות השב יחשל ופי טווא לשווא יט
 תרס כונו טווא ופי אויבך טוואו שוץ לשווא וז תשה הכבן פי טווא
 פעל כושטען ופי כי ניכך הוא כנוי שוץ כונו טווא טווא אה אויבו הן
 בדבר הזה ופי שוץ הוא טווא לשווא כפיהס ועו פשה ועורה לתען

והקידק

שחר שפה ארץ עפרה כע אופל . כמע סומע קבד . סמו יסועה ופר
 ארע אבי זל פי כע אופל הוא תקנס שלו ירחו בו השמע שעה תורשי
 שוית רחוק קו הארץ ולא ישיגע אור הסמש זמן חרץ . ופי ולא סרדיס
 שאין שם סורי ירח וכוכבים . והפע כמו אופל . והחמץ כמו האופל
 ומסקל אחר הסע תעקק עקה . והפעל הכבד תזה העשן כי לא תועק
 לאשר תורה לה . כלל לא החסך לה לחדץ יש לאשר תורה לה כע
 הראשון . כלל לא תורה לה הערה הראשונה כשהוא פול תלך אשר
 בערה תאק ס בפעם הראשונה הקל ולא כולל אלא זבולן ופירס . וזה
 האחרון סתריב הכבד . ורחן שיהיה תועק שם . וכן תועק . והביא ר
 יהודה בלל אל . הרעיק עתך בו ווישמ . ועשן כלל החסך והאפלה . ויש
 הפך זה לרעה התפרשי רוב העפר בבקר . והפעל הכבד התעקק
 עתך בו . עפעס התברקה ומורה . וכן תפרשי . וזה עשה שחר עיפה וז
 וכבד אחר בגופי חרבי על פשה . רל בכריק אורה ולהטי אורה
 בהועמה תרוב . ויש לפרש תעשן הראשון עשן התעשה . כלל בהעש
 אורה ורופי אורה עליה לחדץ . ועשן התעשה קרוב לעשן השפה
 ובדברי רלל בעשן קח חין ודליקין בעי . חפע שהוא עשן כלל הכוח
 ועשן חק בער ועשן קנה והנה . וכן אורה תעשפי בזמן שספיה גוי
 תעשפי כן חייב לאלו . וכלל התעשפת שאינה עפה אלא קרוב
 לעיפה . וכן למי דעתי . ועשו בכרת פלטרס יתה . והוא סומך . כלל
 יתעו יש ארוה בלטרס לאלל . וכן אורה . והוא סומך . כלל
 כדרך הסמיכות כי היה ל אברהם בשש קו . וסל כן אשר כיסו
 כן עשור כח פלטרס לרקן קרואה . ותסל בעשן זה כלל . עפעפי
 סומך . כנה השחר ואורו . וכן לקרא לעשן זה אמשן העשן עפעפי וזה
 ולעפעפי . ומה . עפעפי . חתם בע ארץ . ואלל עפעפי אורה
 ועפעפי יתלן חיס . ועשן פלישי . ששה נפשו לגורקיס . והוא נרדה
 ויעק וינתן . ויעק דוד . ששש פה הסעל בספר לבדול ביטה בן
 ויעק אלן שהוא עשן אחר . והרמז ששן ויעק . ולפי שהעק נשן לעק
 קראו בדרך השאלה לעתה עשן . עשן אחר כן עשן עיסו סומך עשן
 פתחה כלל כען שוח כאשר יהלם העשן . והנה לעתה לקיץ והנה
 עשן וכללן שוקקה . וכן הודק העתה שלו ירח תעך שלה . סלדק
 עשן ויעק כלל חיס . נפשי בארץ עפה לן סלה . כלל סלע כבד סומך
 שפה . ויש תפרשי תזה הסען ועשן בכרת פלטרס . וכבר פירשו
 לזה העשן כשרש כרף . עשן לא אפזר כי יעורט . והוא
 פעל יועל . והוא חיס תלכטן עתה . עשן כבודי . עורה הסעל
 וכבר . עורי עורי דבורה . עורה לעה רשון חן . ועורה אלן תעשפי עין

סלזשה

כבש אל העוריה - ענין חשב ונלי - והענין מזה גענין עריה תעור קטור
 חל עריה הוא שם יגלי הלתי מזה הענין - ושן כרתה עור - בעור הבשר
 והקבוצ ואת שורה ידי העיני - ובקבוצ קצרים עורין כרתה בענין
 עניני ידוע - ועג ואת עיני עריהו עור - עור פקחיס - והטור או טק
 או עור - והולכות עוריס - כיאל הסיר העוריס והפסחיס - והטור
 בלשון קבוצ עורק או שבור - לפקוח עיני עורות - ופי העוריס והפסחיס
 הי עילוי טחור - וכחיה דל מלעור או משי יבוס לאפרה כרור
 ענת ברית שלין זרע יורש מה עיר היבוס ואת מוכריה לך אור
 מערת התכלה ונשה ק ואשי יבוס עשו עילוי טחור והעמידה ברוב
 הש העיר וכרבן עליה ברית שבושה אברהם וכשמו - יש לומר לך
 ילק להבנה שד הפכ השבושה שן נאק היבוס יושבי ירוש לנו ילק ב
 יש להוריס - ושלח דוד רבה להבנה לשכ ולא בעמחו ען וטורו ו
 אנשי יבוס לדוד לא יבא דוד - אה לו אין אה יכל להבנה ער שרסי
 העלמיס הללן שכה עליה ברית השבושה שן כיאל הסיר העוריס
 והפסחיס ואלו הי העלמיס שעיטב להי ולא יראו רגליה להי ולא ילק
 שגוי נכס דוד שוטא ולשוע ולעבוד ען נכסה ד אברהם בן ען פי
 כי אה כס כמ אה היר לך - למי ויס נמיר ללחמך בעוריס והפסח
 שבן הי יתעור שלא רבו הה כי בעישן חוק טור - ויור ירד העיר
 והפסחיס חטויי ותיביי / / / **עו** / / / עשו וכמו כל המיס פי
 המסך וכן אה הרבה יתבטון / / / זיהן כל עממו ועור
 קרא עש כסל וכינה - שהו מסיפת הכוכביה - והוא זב עלי - וכן
 ידמוה לפע עש - כלום כל זמן שהעש קיי - וזע לום לעולה - כמו
 סמא לטע יאכדן - ורמייה שנין הפעל ביד ועיש על בשה רמס
עו עורה ושתי הולכה - והפעל בן עורה המרדוק - ואר בסלה
 נפעל - וכבר כ כרבנהו בשחש עוה - והפעל הדמש לעון
 בריבון - יבושן קדיס כי שרר עתוה - ויה אשר עוהו - וההפעל
 והרעוהו משי החול - והסי עורה - פלס בלה - ויין ין ענין - בלה
 על ועוה וידוע הוא - ועג לעוה אק יעק רב - פי לזמן ליעק רב - והוא
 קטעו לשמוע דבר ין שיקומ לוהדבר בעתן - ומזה עה ללדה עת
 למוק - לה עק המסך הקנה - בעה היא - אה לעה כוונה - סו העת
 הבע היוכ - ובהרבר עד הכעייס ידעש הדין לזך הפעל המורד
 הנו כמו ופטורי - עעכ - שהו ין ענין - ויהן לביות שרש עורה
 ובנו לעוה בשרך - כמו ולברו אה כל א - ואלל זכרון פול סמור
 לעהו עב - מן יהיה לעהו עב בשע סימט רבני ברבני הזכריס
 וברבני הקבות - ויין שד ככל - וכן מראשוהי שאל - בשע סימט רבני
 ורתי משויכה בעהס כילא ידע הארס או ען - וקרוכ לבנו עה
 להי ויין כלל ערך - פי עה הקעוכ לודס ברוב - והוא לשבעה מן

למעשה

וידבקו בהמה שמשפטה וידריכו וידביקו ופי אשר היה מעוררים ירוץ לוח
 כיהם עוקרים אורב ומעוררים אורב לתורים והשיב ועקר ועציו והיה
 בחמש נקו רוכב שנים בעורץ ויען עזרה בערוך בעטא ועוד האוסין
 ערוך בי החמה ומעורקה בעורק אוקי ונוה של האשה מעשה לו עקר
 בגדן כי הוא עוקר האדם הנזיר ונשאתו עד בעזרה הגדולה עד
 בעזרה החורגה היו התקוד שמוספין בו יש לתפול שם כבוי התקודש
 והקצף שומעם ועוקרם לפי קדוה עזרה כי כל האם לתפול שם כל
 אדם נשאר ביו להיך **עט** עט סופר תהור בעט כרול
 ועוסר פי קולמוס ופי בעט כרול ועופר לא ששבה תלך שש על
 עוסר כי בעט עוסר לא יכרבו על הצד הק פי בעט כרול ובעוסר כי
 מי שיכתוב על האבנים הוקק יתלך האופן בעט ויחור כן תולדו התקק שוכר
 כרי שהו תקוים לעד כי אה ישאר התקק דקד ותפוצתו עי התקק ליתים
 והחוב הכתיבה עוקק ולו רגוה וכלי זונה שידעה שלך שש הואין
 השפ שישי נשרש עטס וחר שמשנת כרברי רכוקי קל אורכשה הוא בעטין
 שלטת ופי בו בקולמוסו שכתב בו התוק לבט ארד והכפון מה שפי
 בו עד בעטין שלטת בעטת שלטת כמו שעה וטעם ורמייה פי אה
 התרין על ישי כי הוא ועורכב שחר בעטין שלטת אה התרין ועבר הליד
 תקושי תיין ויתין סגיון עד דמרבד קרס ין עיטו דרב תיין לתוד
 ניהו ששמן תעשיה או יתהו בעין שובי שרשן עיט ולוין השלישים תהו
 התוד **עטרה** ועשה או חוק מערים כושר ישנה הרוש
 אוי כאלה כבג יעה ועטף ענה וכפס
 התדוש מעשה לטח כפס תולה ומפל ככד העטיק עלו בושא סלה
 השד תעשה תלה עשעד שש העטיקה בכסוי ויען כדיון לוד תפל
 לתה אגיה כעשה פי כעשה וסורה על עררי תבריך וכן ויעט העב אל
 תלה וקש מלחלה ונהה נהר אל תלה ולפי שהיו והיו שריות הכ
 תשיש ע ויש כבד שביד קנוע הוא עשרש שט סמו שונק עקרון למו

עטן שמשן תלמו אלב יש תפריט כלים שחלקן להוכן ויון בקל
 יתרון שר ונדלה אלמ ידנה כי ירע לוד כלים הגדולה וכן
 הכסד זינה סבלשן שרכי קדוה שומע התקונו שתקבשן כן התי
 וקולפס וכלשן קל גדול קיד ין התעטן והוא כל שטרמן כן
 קיד **עטר** ושקוד יעטפן בר קל ירבסו תוד
 השעף ידוע בדברי קל שמשן ויש
 תבונה ועטף כע
 קדמתו ויהי כל שמה שמה כעטיקה ישנה אויה עטיקה והוא

מעיק סעל בודר. ומה רעיק על העלה של לויך תשל כי וויט בעל
 תייד שרעיק ובר. ומה שער ולא תשא חמר כי תפע העתה היו יוכר
 תיע טשא בעתיר תעשא וחמ. שיער תועקה בתוהבת תפע עקרה
 ופע. הרב ערה עקה " / " ערך כל איש אשר בעיר. וקבוטו בהסתר
 היוד עין הפעל ויתן אכל בעוי. עריה לטבר. ובגדאות היוד ושליש
 עריה להס. ולא תבא בעיר. נבחר עעט מן הסטוק. ועעט לו חבא
 בעיר אחריה כי אה ברועל. וכל יונה כה ינה בשד. יתקן שמוע עעט
 נאד לו חבא בעיר. כלום טלו יכללט תקוב. והערך לקח בעבור שומ
 בקרבך קדוש וכו עיר לשון זכר. ועריה עלה. כי פי ועריה עלה הפק
 כל חמר נאמר ועריה. ויהסן כי אה לשון זכר על העב אשר בעיר. ויש
 לפרש ער תואב כה עיר. או הוא שד ישר כן. וכבר פירשט ותלמן כפ
 רכל עריה. והשורה עריך. בשרש עור בשש פעם. ועין ועיר פוח
 חדק. כי ובעיר פרוו. ועל שר כן חרומק. על שלשיה עריה. ובכחור
 ען הפעל אחרי לתן. עירה. ועעט החמר בעורה קטון. ונכלה כלשון
 גסן על הפרא שפרא דומה לחמור. אך הכרא תוקן חיה. והחמור תוקן
 יצאה בתו ר"ל כרי. שיכיר בין חמור לערוד. והערוד הוא הפרא " / "

עיש ועיש על בנה הנחש. כבר זכרנו בשיש עוש " / " **עכס**

זה המורה העכסיה. והפעל הרמש תחט ברנליין רוב
 נכסה. הקשקשה בעכסיה שברנליין. והוא חל שחקשקש שטשיון
 השויה ברנליין. וזה כן טקיה הכלל שכל לפי שהוא חקשקש כהו
 כן. וכעכס אלתוסר חויל " / " **ערך** עבר יוכי יורה הארץ. עכ

עברתה חויה. יעברך כויה הזה. ומה הייה בעברי. ומה

זה עוכר יש. והפעל נכאני. עבר. וכרבן אור רשע עבדת ענה
 ען השורה " / " **עלל** שפך על עלל. עלליה שאלו להס.

עלל ויוק. תפי עלל. ויוקיס. הכ קטעס. ונפשי שוקיון
 התלק תרובעיה מן עול יחיס. ומה עד עמי מנשין תעלל. והוא

האר בתוספת ח"ס. ובראו עור ברמס. הן והעלליה יתלן כד. ויש ען
 עין אור שהוא ען עינד התעשה וכפעל. אבל הכ על עעט שועס

כל חמר לפי תקותו. טרוו עללה. טרוו תעשה כלום שיעסין טרוויה.
 גדול העשה ורב העלוליה. כלום גדול תעשה וכוו עללה ועלוליה. כהו כללה
 עלוליה. אשר חמר התעללן בחירה שהיוק בהס תעשי הטרואיס

שן חרדי. ללון הכתר ורחלם ללון ואלון משוים עיעם. נהנו כלשן
 נקבה עין הלעג לטב. עינך רבויט ירוש. ואת עשרה קזומת. כי
 יל עינך משוטטות כל הארץ. ונא בקבוצ בלסון דכריס. ידאן עינן
 בידן. עינ ילן התה משוטטים שיען ללסן ביטן. טבעה עיעם. ופי
 טבעה עיעם. כאשר פיה לספן טבעה מלה עינ ילן התה משוטטים
 כל הארץ. אל כי עי ילן ושחרו וכן הבטן טלא יהיה יכול לשוטט ישר
 להטביה התלוצה וטעד טבעה שטורח רבוח. נהנו טבע כטמורה
 טבע. טל עיך נקד. וזולתה רביס ידוע. נהפעל קלן יתמך ניה. פי
 שחול עינך מה דוד. כלון טחן שטן נחביטן הבטן הסנאה. ולפי רשק
 כי כן בהטן הרחוק. כל תעינך כן. ללון כל הבטתו ורחלם כן. ורנ
 התילת הלסן בבטן הדמש הרבה כחורס טין עליה. עליה עינך. אין מ
 תעינך בתקוס שחכרישן. והיה לטן לעיעם. ללון שרורה אחרת
 ידרך הטוב סמו העיעם שחוריס לודס דרכני. או פי שרהיה ללון
 ונחה ונחך הניד ונכל לטחך טובה. והטב בפרח עיעם. הוא
 בשעם. בפרח שהוא כלני ובפרחיהו שהין עופריס ושביס דרך
 טב. כמו טחן על הדרך. ועינך בטן הברוח. תראות כחורחיה
 הברוח. כעין רביש כחורחיהו. כי יתן כבוס עינך. תראהו וזוהי
 נחך בעינך שער הנעג לא הפך הנעג מה עינך. תראהו שהיה בו נח
 יתחלה. כנה הוא לך כסוק עיעם. פי האלף כחך עינך לוחך שיקב לך
 בו כסוק טנה שהיה שטויה עיעם עיעם. וכן סוסן כבוחטו רבה. ויל
 יראה ילן בעינך. תפרשי בו פי היוד התקדמות כי כן השן והטן רחוקיה
 להחחר. ומשפטן כעני. ויונה רבך דמעה שיע. ויהפן לסוס בעינך
 בעפיט טחע בו עיך. ורבוך התילת הרבה כזה הלשן כחך עינך טחע
 עשרה. תשן כל ברב וברב. כלון עינך עינך כל כדבה וכרבה. ונחה
 הרב חוקלן טין ועקב כעין ברבחה דברכילן. יתב וזכרון. ללון כעין
 טכרבה כן נפל חלס ונחלס בוורן. ושכן כל אחר כעט חלקן שטל
 לו. על שן האיס. והוא לטון קבה. על ק קרה טנה שן הקוריו על
 עין יתפט יהו קדש. והקבוצ שיטה ורחוק. וכסותן עינך חתיה
 כערי. בעזון שטן רבוס חורק. וכחוסס תכ עינך רבש לעינך חתיה.
 היין חסך כוין כערי וקבוצ התלה חיעס. תעינך קישוע. יב
 וקבוצ התקבו באין תעינך נכרי חיס. כל תשיטה רבוס רבה. עין
 יתב על דרך חוקור ישר. והפעס ר יונה עס חילן כל תעינך כן. ויש
 לקרש לט עינך נחמתי כן. עיך עיך ונחע. פי שיעה כפי
 כפר זכרמס לט כערס עיך עיך. עיך עיך. כנה חכיה
 תעינך ורחיס. כאשר העיך העלה תעיך. עיך עיך. כנה חכיה

והגדולה לבני ישראל עליונותו מעשי הגדולה וכן יחזק עליו ובעליו
 ושיחה וכל דומים לאלו על הרף הוא וזאת בהעלוייה בעשיה
 השמחה וההרים שמתעלה בהם להתעלה עליונות ברשע היו קרוב
 העליות מהם ברשע וכן רוע ועליונות וזהו עליונותיהם וזוהי
 שמתהדר בה ובעליונותיהם הגשמתה אשר עליו לי שיע עללה לעשי
 עשרה לעשי הדומה והדומה חרוב בכורה וכל בעה עירי ועלל לזמן
 כאשר עלולו לי עשה לחד הנחול על פשעו כאשר עשיו לי כי התעלה
 בי עשיו כי תעשה רעיושים ובזיוץ וחקות כי וכן כן יהא אוחי בידם
 והתעללו כי וקדוה והתעללו כי יעשו כי בזה אורה דקדוה נקוה
 ובזיוץ והתעללו בה כל הלה ששן בה תעשה רעבה והעלול במשול
 ועלולו בעפר קרוב שעשיתו קרוב בעפר כלום עלולו יחשי סופר
 ובעפר עליונות רבדים הוא ולגל הדרכים בעקפים ונקו שונס כלעז
 ורבותיהם הרגילו בה הלפון כמתוך של סך ששלה תעמי לטעם משקן
 שהן עלויה לקבל מותוה ועשן וחזר כמעל ידוה בבלם והכחן מורק
 כלבד ין דרך ופיוו ברונתוה ושיתוה ידוה או ולגל עלוה ולגל
 השדה העלוה ופירסו יועה תוה מרו עלוה והוא נאר וזמר דמר כלו
 מרו ועלן וההג מספר וזוהי נכץ בעבור הוה הלה מלמע לבוה
 ההג מספר וכן פירסו יועה בעלל לזרין כמען ככסף הערין כמשובר
 שבעפר ובעלון שכו כי כזו התעלה יעשה יודי ין העפר המשובר
 וזוהי חבי זל פרשו כעו עלו כמען הריסוה בעלי והוא שס כלו אבותשין
 מורק מוכן וכן בעלל הכור שמתכין לזמן בזה והכסף לבי שדוה לז
 ויהי עליו ועלל שרשע עלה על כללה שכי עבי עלל כלם הוגי ין
 הנה חזין ין חזק כן כרב וזון העלמ פרוש עלי התכחש שכורשין ברעם
 ולאו יד התכחש שכורשין בו וכבר פירשתינו שבהן שרשין ופירושו וזון
 חזין ושיב הלה כעוד השם יה שומר בתלמי ומעוה וזוהי מעורר
 מעורר ומעורר מעורר וזוהי כי ומעוררין כען מעורר מעורר מעורר
 הן והברך שהוא עך וזקן אוחס וזל סיסו בעלל כמקוד הטהור
 והקלה תכן כמורכי בן שרואה בעלל ועו תעשה והוא עלול לישע
 דגלי הוא רבה בעלל לזרין ועוד ומרו ומרו שופי מעשה הלה בעלל
 לעיר תעשה לעמק כעיריה כלום חפי גלי ומעוה למן שהל קרוב לעיר
 הנה תעשה לערוך ועשן וחזר עלל ועלל כען לז העלל ומעורר

וירגל לומר בה על הכובע הגדולה שפירשין בו הריטווי וכו' כדבר התלמוד
 גרובה לפיכך אין ראוי לטלטל ביום טוב. ויש תפילת יתרה והעלאת
 וקפוח. ולפי דעתו שהוא כלי קטן ששומכין בו היין ודומה לו בדבר
 רבנותו עלה נקפת כבוד. וכן אמרו בגמרא עליו דר' יוחנן ופירשו בו
 כלי קטן ששומכין בו היין. ויש תילה כזה השורש והיא תהעשין הרושין ו
 ושומכין בה הרבה. על עשור ועל גב. ומכלי יור הרבים על פני
 תמיד. על יתה רבן. ועל השטה החלם. ויכנס עליו כף הדומין בעל
 ומלוק פני ילם. בעל כל אשר נתלם י. ויבא פ בעשין עס ויבדו
 מאשים על הנשים. פי עש הנשים. מה אורס על אפדיס עש אפדיס
 ועיש על כנה רחם. עש כנה. ולא שרם על שן לבן. עש שן לבן.
 ועשין חסר על עבדך. עש עבדך. ועלן תטה תנשה. כלום עתל ברולו
 וברולו וסמוך אליו. וכן והוא עתל עלהם תהו השן. שרפוס עתדיס
 תתל לו. סמוך לו. וכן וזכחה עליו חסר עלתך וזוה שמתך. סמוך לו
 כי על התזכה לא היה זוכה. וסכ על הארון וזי הפרס. ויסך על ארון
 הערוך. סמוך לו כי הפרס לא הורה על הארון אלא תכך בינו וזכ וכן אמר
 תועד. חופס על היס סמוך לים. ונהר על התערכת לבנה זכה.
 סמוך לתערכת. ויסו כה ער. והוא יבדק על תוק כלום ער תועד. על
 התעברו. וכח אול. והיא עלה עליה כה אלוהס. וילך אלקה התורה
 על ביה. כה אול ביה. ויחולקיהו הכן גדול על שכן הסופר. כה אול
 שכן והחלל על י. סמוך אל י. וסך הספר על אשר לו ידע ספר. כוע אל
 עתל לו ידע ספר. ודברך על הנביאים. כחן אל הנביאים. כי יסכן עליו
 כחן אלמו. ושק אחר סו אל איש יהודה ועל יושבי ירושלה ס/אל יושבי
 ירושלה. כה האחרון איש אל רעבן ואיש אל אחיו. ס/אל. ויסו בחקוד ביה
 השמש. ועל חרבך גתיה. כה וכחרכך. החלט על כפוך ענו כפוך. ונהר
 אורס על כל ווחי. כחן בסל אחר ישובן לו על חסר פי ישובן לא על ערך
 לא על דבר. ויש תפרש שם שהוא האר לפי שהוא קטון. כה טוב הדבר הוקס
 על. כולו עליון. וכן ואל על יקרוהו ד האר ואעפ שהוא הרוב. וזו השק
 והעליה. פי וואר עליה. והוא הירך שהוא על השוק. וכן הרב יונה ולרביה
 ונהר עלה עתל עתך כפיה. ויהפוך עלה האנה. ידוע. והכחון על זכה
 ועל שן שון ועל הדם ועל התריס. ועל שן עבון. וזע לו על העתים
 עש העליס. כאלה מבלת עליה. חסר יור ופרשו יתרה ותעלן איש טוב
 ודל. פי יתה סן יסקר עליה. פי סן יחסר אפי תלה כל שכן כפיה. " "
 עתל יתל קטדה וכל אשר בני. ועלון חסידים כבבון. שמתו ועליו ככל

על תזבח הבטי. ויבב וילבב העלמה פי העלמה על התוכחה להולכה
בשכחה. ונתנה העשן עליה. ויסר אל העלמה. שלית קיר. התקרה מניח
לפי שהודד עלה בגן וק ונתעלורהו פטק קדיס ופא עד כיטי ההי
נהיו כמשפט שלו כמשפט. על העלמה הרג ונתק על אפן שעה. והיו
שומרו כמשפט אפן השעות והיו שחוחשן בה לרש שעות היס והסד
עור במעלה בית חורון. במעלה העיר. במעלה קברי כע דוד. כל עשי
הטובים שבמלכוד והקיובוץ ושמה העלמה העליון כולם מעשין ומחש
ועלורט אשר יעלה בית ה' ועליתו והקיובוץ ועליון שכנה שלוחותי. ונת
תעל. ותעל לקיע שרפיד שומרים תעל לן וכהו הקבה ניהו ראו
מלמעלה. ויעלן אורח שתק עבור תה שמה ויעלן לן ומה לעשן השתק
כי היה לן לוק ויורידו אורח שתק עבור. אבל ידמה כי בין יריתו וכן
שתק עבור. היה הר הן ובעה ומה לשון עליוה כנגד אורח ההר ונובע
כי הניעה תורתו הורה עליה אעפ שהלבן לשתק עבור וכן ויורדי על
ההרים לפי שהיה יבובה על ההרים אמ יורדה אעפ שהלובה על
ההרים עליה. וכן ויגידו לדוד וירד הסלע. ושם קרוכ לזה פעלה מיש
בעתו. יצוע עלי פי תפוס שחילתה כפסק יצועי. סדר תומב ועלה
עלה. והעל שכחה העל. ויש תפרט מן העשן הזה ועלמה ידן על ק
רעהו רבירה ורמק וכן הרג ינה והגליש יהיה. וכפל ככר אל העל
בתי יתי. ואנכי העלך גיד עלי. כלה עשן הכרירה והכפסק ומה שמה
הכוח לועק העלך גיד עלי אעפ שפירושן חתורך כמו שחוחשן תבשר
בו בעלה שומה טכשן כה בחרב וזולתו. וכרוב ארוע אפי לן ועל
והעב ולק העלמה. ויש תפרט תזה וכבירה הזה יהיה עלן לשון כרירה
והשתק וזון עורך להוציאן תבעשן הראשון. ופי והבירה הזה שגו עק
עלן כשוחטמו כל עבור עלן. וישתק וכן ונתן רוב
עלמה יהא חרב. וכן אמר בדברי הימים וכויה הזה אשר היה עלן לכל
עבר עלן ישים. וירק העלך גיד עלי לנחמה ונעש יתן לקבורה
שיקבר פארן כעמ וזו רעה לבני שישל תורין תמיד וכן יהא למה
יועז עלי ויהיה דבך עלי לבניו כמים אורח זרה כמים עלי וזכר
עלך. וסעו והנה תיש שלם תהבירים. וכן והעלה בתלמה הנה
הולס ונתבירה. וכדומה לעשן הזה אמרו רבוקי לן יק ע ועלה פי הולך
והיו כל בניו חלום. ועו ויש כמים אשר במעלה לן לחכה ויש
עמ אה הכרס ומה העלה. עד קרה העל הכרס היה ומה כמים ועו
לסוה הרבירה רכונוק העלה מן לך. העע העלה לן ארובה. ודוע לן עלך
ארובה כה עמי. וקרוכ הוא לעשן הראשון. ונתעשן הראשון עור פתך
הריכוק בעל והו יד התבחה העק כלת דכורה כוכא וקרוכ לן לן ש
שתעלן אורח כשכוחשן כ ונתרו מן העלן אה העל לקרב עלן כשר

והיה למה

עלם

כחיל תחורתי ולא יעלה . והתפעל כנח דעש עלמה . והג
והתפעל נהעלמה טוקלים . ענין . שמה ונלה " " " " " "

עלף

כעץ עלפו שכבן . עליו עלפה . והוא נאיר מזה הכעץ בתוספת
הוא כח שמה שמו . ומה ליון וההתפעל ויקך ויקך הסמש על

חוש יונה וירעלק . והעלמה הכמולוק . ענין הכל העיפוק ורוב היעשה
והבילה ער שלט וכל אור לעמד על עשוק . וכן בדברי רז"ל נקרה
שמו יתעלה . ופי' כל ענין השדה עליו עלפה . לרוב המאכלות עליו
עד שלט . וכל לעמד על עשוק . כח שמו ונקריה עליו לבטן . העלפין

ספיריס . והבס בעעך והרעלק . ענין העטוף והכסוי " " " " " "
עלץ לבי ביון . יעלץ השדה . בעלץ בדוקים רבה השוח .

והשם רבזור עליו עיקר . כח לחל עש במהרה . ענין שמה ונלה
והוא שלטה שרשי ביון וכפוף וכפוף שמהוים " " " " " "
לעלוקה שוק במה . פי' רבי מעדיה ענין העדר . כלומר הנה

ההעדר . כלומר ההעדר בבעלי חיים הוא על שש פסס . האמר העדר
ההנים כמורכב . וזהו שמו של שמו . והשם העדרים שלט והיו וזהו ענין
יחב . וכן בעתהים ארץ לו שבעה חיים ולו הענין העתהים . והשם

סלוק העתהים אחר היותם . והוא שמו וזה לו אחיה הון . ועקר התלה
הזון כחיה בעיני שהוא התלה בעתה העבור בדברי רבן יוסט סכנה
עלוקה . והוא התולע הקלה כהרון והתפשו כדלי האור ובדלי

גבחה בעבור כהרון ושונות רוח עד התלה והתפס וסלוק והתפס
זו הענין המכר כפסוק לעלוקה שהיא חיה אומרת די בשמה הדי . וכן
ל רגילה התורה לעלוקה . וזווי' בלעז " " " " " "

התוק ענין חבור ודבוק . ויש תפ' וענין התלה הזורה
לח עתהוהו כלומר לו היה עתן ולו התחברו אעלן כדלי וביסוף . והתפ

שרש התלה עתה ויהיה חתם עכ העש הזה . לפי שאסיפ' האנשים
והבורה זה עש זה קראו שש עש . ולפיכך נקראו בחבורו עש הכעיים . וכן

הון והלוי ענין . וכל העש אשר עתן . הדיש לחסרון יווק הכל . ומה שש
דבר שעתן יווק ודעס וכן יווק יונה שהוא כענין עתן והכפון כי הוא דבר .

הנשו עש חבירו . כלומר היום ידבר שעתן שש בתקוד שדבר שעתן כלומר
כיעוד שזורה לתקוד העלה . וכאן יווק להידי וכל קרשים ענין יווק ודעס

וכן יווק יונה שהוא כח שמו . ולאו עתהוה זה הכפון . והכפון כי הוא ודבר
פגד ורועל . כי בתלמודים יחן ענה לעצמה . שמו העתהוה והתפ .

לקחו נתלה . פי' עש חתם עתהוה הווקר ולפי סכנה סתומהוה השכתיים
וחתם שכת ונשהוהוהוה ענין ולו זכר חתם הווקר חתם עתן סתולן זכרין

שער וישור השמן. נפסק שלח הורק עוזי. ובעמד תלדיה. פסקה. וירח עשר
ויעור בשמש בתע השמים. ורשעו התלמה והרביים. היעור לבך.
היהחוק והרביים. וישעו כל העם בבדוק. נחזקו בקבלה בבדוק ולקיימו.
למען ישערו ימים רבים. והקיימו בין השעורים טובה. וכהו רחוק לתלמידי
קיימיה לעד. וכן שעורי שמים יופכו. לשעור פתל. והחטט את העמודי.
לפי השעורים קודם הביק ונוושר בהרבה. ולרתיין בשעור קודם
שעור בעטן ושעור הוש. והפעל הכבוד וישעוריה לעד עלם שיבין קיימיה
לעד. וישעוריה לפע פרעה שעורו לפט שיכוס זה שירע. והשעורן עלם
תצוק. קיימטן וקבלטן על עצמטן. ולהשעור את חרבוניה. והשעוריה לפע
תקעס. כי בהשען החדש היו כפוק ובהפסק השעור. ישעור תלכסר.
וכן הרב יונתן ולא רהי להן לבריה ומוון. כלום השעור על העצה שלם
יסתכן שור שלח. וכבר פושט בופי. את בשרש ועד. ותלך יש היה ושעור
בתוכה נכה ארד. פי היה תחזיק עשור ותיקון שלם. יראוהו ארד נאע.
אלו היה ערוה עשור כאלו נכה כרי. טלמי והחזקו ארד על שיר בתלמה.
והפעל השעור בתוכה. ויוון השעור. ואלו נכר כועל. ישעור חיי. ופי לעד
השעור עלרד רשך. יורה לוח שלם השעור לחזור שלם הלך והעלגו חוס
גול. כה שפרטוהו רזל תשן שום יורה חפין טובע כגור או לסוים טון
שלם או היה רעה כזה שלם תשן שחייב לעלם הלא לו השעור עלרד רשך
ופי לשעור וקבדוק לשעור. לשעור כה. יקה תכב שעורן. פרי יורה כחן ויה
שעורן כלשען השעור. וירכן לפרש מעט שעוריה ששפטן. ופולתרכס
שעוריה כלום שלם השעור. ושכס שטן לחפסי כיי גול. שולח חכס שעוריה
כח שורה לו ישעור לפסיד בגולת ויחיד כן לא ישעור כח שורה. כשור
שדי שערי. ומה כה עור עורי. ועור יעק שערי. כחן שתי. והפסיד שדי.

שעוריה תלה מעט שעוריה חוזה לוח שערי בתקום שעוריה כלום בתקום ששע
בו. ולא תשען תלה הזורה כיוס עד הארבר בערן. / **עמר** /
אשר לא שאלת בו. נפש של שאלה לו. שהוא שאלו בוטן.
כל אשר ישעל רחי השמש. וכסיד של זכס. ושל לוחים יורשו. ורדכס
של וון. של כסילים היגעט. יורה עשי ושלי. אה שולקן וון להעט
והחור נפש של. לתעון שלים. עשן חל יקעה וטרק. ושן קרוב לזה.
היה לשען של וון. ויחורה לו ישעל של. כי ארד לשל ילד. וזרש
של יקטובו. עשן כל חלן ורדוה לזה השל. / **עמס** /
חיש על חעורו ושעיס על החעוריה. יוד יוד ישעס למ.
שרט ושרטן. השעוסים חע בטן. שווחוהכס שחוסה וכפרי פטין. וכן
והשעוסים ככל עושים. והפעל הכבוד אחי העוסים שלים. וכעד חפן חע
ישעס עשן כל העצה והמשו. / **עמק** /
הה שיקן והשבוהן. וכוונ

שעור

בדרך כתיב עשרי ביום נפשי וישך וירעבך ויהי ענה הענה אורכו
 ונענה מה זרע דור לעין זרע הלך וסב ושלם נכר סולן טוב לי כי
 שרתי וזר לא הענה והתקור ונתן את כל עתרו ויהי הוא שיש נבל
 ולקח לבט ארס וזר זה בלש עין הפעל וזה בשדק והתחמל וכי הרעש
 בכל אשר התענה אבי ונתפלג גזו והוא נענה ונפס נענה השכיע לעמו
 חפס תשפט להענות והפעל לקל ונתן לבי דעתי וזע עשרי יודי וכבר
 פירשתי פסוק זה בשדש כגב ויש לפירש תזה וענה וזון ישרי כפסע וכן
 תודי יונת ויוך יקר יש וזון חזן וכן תזה העשן ישן כי אין דעה זמיר
 שרעס יענה תקולס לא יתא והתחמל לא יענה וכן טרס הענה אבי
 שונד פי טרס ככנעי והייתי חזמא שונד הייתי כי לא הייתי פנה אל תתקור
 ואל ויתרתי ולא הייתי מרגב על לב וזכרס וענה כשדמיון כשחמור
 בהפתי לבי ויתרתי ככנעי ושכתי לשחור ויתרתי ולקור מורה הידי
 כרי שלא אפיה שונד בחמה ויתרתי ואיפשר להיות כן הפעל תזה ישע
 ויעבד והתאר ויד עט וזכרון לא התקנה העשיר והמכונע עשיר
 כוערה והשד ענה עט והשד עור להי עט תקדו כן על שד שבע
 כתיב כי על זה בחרה ועוט ופי הפסוק ק שער אל רבן אל זון לבנה
 לך להשיר שלא הייה פנה אל זון ולתרוק עשך ולרשיע דין השד כי על
 זה בחרה ועוט לבנה על זה הפסוק לזון ולתרוק עשך בחרה יקרי
 ולתרוק ולפס השד ולזון ויהי כדריק וזע הרשע וכן על זה כדריק וזון
 עט בעט לבנה הנכנע חפס השל בהכנעו יתלך חזמא וייעלזו תערת
 שזמא בן לעט שזמא לתעלה וזמא לב ישזון וזן לא ישוע כי אסור
 וזמא כנסך אה קחתי יתעשרתי וקור לעט הזר עט יתור וזמא עשיר
 וזמא וזמא עקב ענה ועזרתי רבנע וזמא קור ועזרתי רבנע
 וזמא אה וענה כדרי פי וענה וזרתי עמבד שלמה חח וזמא העשן
 עט וזכב על חזון וכן רבן וזמא עשך וזכב על חזון וזמא חזון עשך
 רע כן לזכב לפס הודד לענה בו וכעס עמט עמט עסקרע לתעלה
 בו וכעס עסקן כי כז החלס ברב עשך בעסקידי ופסד רביה וזמא וזמא
 אבי זמא לב עזר וזמא לענה ופי על אשר קדוים ועזרתי זמא כעס
 וזמא לב עזר לעט יזמא וזמא כזמא לעט וזמא וזמא לב עשך וזמא
 שד כפס פסד קדידי לתעלה וזמא שזמא עט לתעלה וזמא וזמא לתעלה
 כזו לעט זכר זה רבן ועשך רע וזמא לזמא עשך איש רע כי חזו פסד
 והוא סתור והתחמל עשך לזמא פסד וזמא רוע כעשך זה כל
 פעל יתן לתעלה לבנה לעט שזמא וזמא כן וזמא לזמא לתעלה
 כעבורי זכר יזמא חזמא עשך רע לתעלה בו כי ולזכב עשך עשך

יבצר כבוד והתענה והסס בהיכל עני ובנוסף הו' לו טה לבסיל הטעם
 אהבה ברחמיך וקבוץ בלשו קבורה והעמק בע הארץ ובחור ה'
 ונעץ וטור הרבה כך והענה עץ ההשתעשעו והנעיות בהטור
 ינעש ... **ענר** ... מערמט שדות לי ענר על נרנר ורנר עץ
 קשירה ... **ענה** ... תה ענה ה' וישן כל א העב עע ה'
 ענה הכמות שרונה **ענה** ... פ' ווקר תחכמו שרונה הענה
 אך כיו הטיב וחריה לה ויש למרש הענה לשון רבות וכו' ה' ברוש
 כמו עופ רבוייה בה ופ' הטיב וחריה לה לזה הפ' לעמה ולא ענר
 ענה אורו דבר העץ הזה הוא השבת הדבר ברוב ויש שהוא תלמה ה'
 הדיבור כמו וישן איוב הראשון ונחירק מה ענה ה' כה הארץ אל הנביא
 מה ענך ה' ושלך ונחירק ושמול חוה אק שוול ויק ענה כלב ישמ ונחירק
 אלך והדומים להם והפעל הרוב דברים לו ענה אע ה' ענה לן כי
 פ' בעבור שמו אעף שווק חווי ענה לן כה ברוב ולולין כלום ונעף
 שבו ברוב ולולין אע ה' ענה לן ד ובה כה בל' ונח ה' תפוק ונחירק
 כפרים כה קרי ועל כל פסד פירושו בל' וכן אה הרבוע אה ה' ענ
 ושראול ליה כתיורי רוח למחבב ואל לרע הרב' בה דבר ענ ענ
 לו ולפירוט דבר ענ ברוב ולולין ונעה ונענע ענב ענר ונענע
 וענ אבאר העץ כשרש ע' והפעל הנוסף ורוב תבינה יענע ו' אה
 ענר לשע פוליס רועה לו ויכרוט לעמ' והעד אשר לו תענו מענה
 ונחירק ענר לטון ו' וענ אה קרוב לזה העץ שקר ענ כוחו לן מענה
 ברע ענ שקר וענה כי עק' ו' ענ כי יישמש ויענע פ' יענע כ'
 ונחירק ענה כן פ' כל חמור ונחירק ענה כן וענ ונחירק
 כפון כחשו כפ' יענה וכפ' יענע יענע פ' יענע ענה כלום הכפ' יענע
 יעד ענ האון כי דס הוא תעלה ה' ענ ענ ענר ונע קרוב לן והעץ לה
 תריס ענ לון ברורה עליו כור ענה ו' ו' אה אה כחמירין וענה
 שנה כיו שרונה והפעל הכר ענ ענה לענה על חמיר לענר כר
 חור ענ לה קול ענה אבי שווע ענ כל הבהר קול כשיר ויש
 באכל וכו' וענה אה כחמירין וכן כרבי ר'ל ענה אכל תעמור
 ונחירק ענה ופירוט הענ שכול ענה כחמיר ונעה הענ ענר תפעל
 קל ו' קל ענה ונחירק ענה חלושה פ' עקת התעמיר כחמיר
 ונחירק ענה חמיר ויש לפרש דס ק וענ הענ וכפ' הענ יענה כ'
 שנה כיו ענר ענר ונחירק ענה ונחירק ענה כ' ו' אה חמירין ויש
 לפרש ענ כי טעם ה' אל ענר כלום אל ענר כי כורו חמיר ענה
 ענה לן וכן ענר חמירין ונחירק ענה ונחירק ענה ונחירק ענה
 ענ היה חמירין ונחירק ענה ונחירק ענה ונחירק ענה ונחירק ענה

עפל עפל ובחן. עפל בה עין. וסבב לעפל נוגביות מאד. וכחומות העפל
 בה לרב. תקופ ובה ומבצר. ומזה ויעפילן לעלות אל האש ההר.
 וכיוצא בזהו לבד ומזקוהו ללגור. אמריה שירן בלעז. ומזה שר הגד
 עפל לא ישרה נפשו בן. וכי הפסוק פרוסו רבי אחי' ישה' פי' עפן או כי הושע
 ישרה בעיניו ואין לה כעמך ואתנה בשם ירברך עפל בלעז שנה עמיה
 בעפל ומבצר. אבל הערוך הכוונה בין במוחמט ובבטחוט יהיה ולא יערך לשם
 עמנו בעפל ומבצר. ויסא אל העפל ניקח תורה נפקד בבית. פי' לתקופ גבור
 הר או ובשה חוץ ופקיד בבית שהיה שם הכפר ותלפזרה השאלה ויוטק חזק
 ועל לומר כפי. הדג אורח כח אכל. ומזה עפליה. שנתמך קורין עמוריה שהיה
 בניו לתהובות. **עפר** עפר ין האדמה. ברזל מעפר יקח שר אשר
 רק לעפר ואשלך את עפרו. **עפר** נראש לעפרות רב. ועפרות רב לנ. פי'
 העפרות שיקח הזרב תהם. או יקרא הזרב השתוק עפר. כמו שבה ואשלך
 את עפרו כמו שאמר רז"ל וק האפר נקרא עפר. מעפר גריפה הקטנה. עפר
 אדמה ארץ רב. ארבעה עשר אחר. ואעפ"כ האוכל זה לזה. כמו עפרות
 המל. ודחה עפר. על עפר ארץ. ואעפ"כ יש הפרש ביניהם העש כי העפר
 יקרא הדק כרוב. וק אדמה כח שאח/ ואדמה על האשן. ואעש גברה האדמה
 על הדק. וארץ ורב. יש הפרש ביניהם העש. כי ארץ הוא כלל הכל. ישוב
 ומדבר. והכל כלל על היישוב. וכן הדברים הקדים יכונן בעפר. כמו שאמר
 יודק לעפר. ונשאן את עפרם. וישלף או עפרה. והפעל הכבוד הלך תועת
 ועפר בעפר. תוושתיס עפרה. ללג בעפרה הוא האבר כהרומן. ומתווד
 כי קראן על שם העפר כי כל האהבות. וכלם העפר ויפתחו בהיותם בן.
 וכל הכספים העפרות תוסית בעפר. לעפר האויל. בשם עפריים הוא ילך
 האויל או העבי. **עץ** עץ פרי עמי בעמק יזעל. כל עץ ופרי.

והתחך. העט עטס. **עץ** עץ עץ העולה. ובחורן בעש ושאול.
 ויון בן אל הבלתיים שהם העץ. או שאמרן על המעשיים. כמו שאמר רז"ל
 תתש זה האומ' פרו עפלה ימין. ויקל עפלה תידן במ קודמו לו מוחרין וזהו
 שאמר עור וחקל יחד לו. על העץ כמנהג הלשון. וכבר התקבה כירסו
 ענה ועפכו על יחטלה סוללה. ההג רפה וחינה לבני. ועץ חטתו הוא
 יד החטת. ובה בן כי הונו עשני כח/ החץ. **עצב** ילנו עיבבו
 אביו וחיון. עפל עובר. למה לא הרעיון. **עצב** ועטבה דומ.
 ושיות ורעה לבד עצי. עפל עותר. פי' שרעשה עמי שלו מעצב
 ולא מדוע חרעה. והפעל בעצב אל דוד. בעצב התלך על בן. ענה
 פעל עבר. טהה פרוץ. אל ידע זאת יהונתן ק יעצב. וערה אל העצב.
 והתפעל ויתעצב אל לבן. ויתעצבו האנשים. והפעל הכבוד האור.

יתן הקדש . וזה הנהגה בלשון שנים . לפי שעכנה עלות הדודים ולתת
 עלות לו רחל . עשן הכל הנהגות בדבר הערך והנכח ועשוהו חסד
 לומר בשם העל וההנהגה . ואל הדברים שערך אליהם " " **עצם**
 ועשן כמו ולא בכתו . כי עמדת העמ . ונוויב תמיד עמון . עמון
 אלתנות עתה יתמיד . רב ועמס . ועממית חטותיהם . וכסד כתי ועמס
 ידי . לא נבחר עמי יתן . ומש אוה וזה יינות בעמך רגון . בשש קין
 וזה לומר בקרבן אליהם . ומה לון אונס עמיה ירבה . וכן כוש עמיה
 חמק . והסדרה עליו ירבה וכחוש כוש היה לך לעמיה כה שוה שוט ולוויז
 היו בעזרתך . וכמען בעמך חרין . ומה והעמנות לעד . והפעל
 נכבד ויעמיתו עמיו . עשן כל החק והחק והנהגה בשש האיסות והכחוק .
 וכן שמו לעשן חק היכובין עמיה יכיר . כלו בין היכחזקים בעמיה .
 הישו עמיהם . הגר יכבד וכוונותיהם . וכן בדברי ר"ל שעה שנתעמון
 כדן . וכל בעמיו האבנים . כמקד יכיו ונלחמיו . ועמיו ונור לריבם
 התקופים ולחמיהם החזקו . עמם יעמי בשש קין . דבר עמי אבני .
 כישתנו בשש כסר . והקבוצ בלשון זכרים העמית בשש התלוא וזה
 לומר השבר אשר בשש הרה . והקבוצ בלשון קבוץ וספר כל עמיהם
 העמון הישוק . ועמיהם יגר . יחוד קדוה לפי שהעמ חזק
 והקין והבשר . ופי שהעמ חזק הנה ונעמיו קדוה הנה ועמ
 ודעו עמם תפעע בשש קין . אך שמי וכשרי וזה . עמך ובשר
 ומה . וזה שזכר בשש עמ העמ . העמ שזכר ויחוד על העמ
 לפר טוה על כל הנהג . וכשר שזכר ויחוד הנו ככל דבר כיד בשש
 לבדו יחוד על הנהג . כמו שמו והבשר לו רגלם שהו קדוה שהו
 כדמו שלום . ובדברי ר"ל הרבה בזכר העמ בתקוה הנהג וכן נהג כל

שותפים הלא הוא בעמון . ויחן להיות כמו ואל וועב שהו ישקל וזה .
 לא נבחר עמי יתן כלו ומה וכן הנהג דבר יקדו עמם . בעמ הוה
 הוה בשש קין . כדמו שלום . וכעמ השמים לעבר . כמק השמים . וכפל
 הדמס יתמי וזה הנהג עמון . פי שבר עמיותו . ועמ וזה ועמ עמ
 תמותה ברע . וככבד ויעמ או שמה . עמם הסכיות . וכן בדברי
 ר"ל התעב עמון שלון קודם יתן שמה הרי זה שוקר דומה " "

עצור כי עמ שר ה' . עמית ה' ולרה . ועמ וזה השמים . קילע
 בעמ ניכסו . טוה ושה עמיה למ . תנעש העמ . לומר
 עמיה בעמיותו של הוה עמט ושה כחול שלום כמותו ויהיו כל
 העמיה קדש וזה ק מורה למ לולבט והנו דרך חול . פי והנו הלם וכן
 בו ועלה וזה שהו ולמע ה' וכן ועלה כלום הפעם וזה הקטורה

מרו ועצבן את חזק קדשן. כלום חרצון והדומה את רוח קדשן. כל היות דברי
 יעצבן. ופעל כבד וחרו יעצבוהו בישיחון. וכטעם וראה את דרך עוצבן
 כלום את דרך הרגזה ודמנה כי על התקרים שיבנוהו אליו שהכל אנו תקבל
 ינאכה אנו כחוסן אס ווט הולך דרך רע שורצון ויכעוסך. ונעם את ולת
 יוסף עיב ענה. כשש טון. ודבר עיב יעלה אף. ונעם למעצבה השכבן
 ונעם קוין עין יתן עיבה. וכסחון וכעצבה לב רוח נבאה. והקבוצ ידתי
 כל עיבה. ונחבש לעצבותי. ירבו עצבותי. עין כלב הרצון והדמנה
 ונחבש על הדמנה. על דרך השאלה. כי כן ונחבש הרופא למפרי. לב
 וענה יעטן קדשן אליו. עז עיב. העצב נבאה. כן ראונו עיב עיב
 כי הכ דמנה ורצן לתעסק בה. ונחבש בה. השם והכרך. ונחבש לפרט
 וזה את דרך עיב. כלום את חט פונה אל העיב. וכן עשית לך
 כועד לעצבה. כלום לששור לה עיב. אנו יהיה לה לעיבה. על
 דרך הכתי. יוצר לוח למחמה. והנח לעצבה רפה. ונחבש תפיק וכבר
 נחבשן עב הדומים בחלק הקדוק. וענ קרוב לה ופוע ונבש יעצב
 נבש. והעמל ויהי עב בה. והפעל הכבד. ידוך עיבוע. והשם בעצב
 גלדי בעב. כשש טון. כל עיב יהיה ינחרי. כל עיבוע רגשו ודמנה
 גלדי כדש קין יקדש. ועצבן בבית נבוי. ונעם לך בעצב. ועצב
 ונחבש. ונעם בעצבן ונחבש. עיבוע והיוך. ונחבשן ידוך. עין כל
 העמל והינעה. וס כל עיב יהיה ונחרי. כל שאל שיעמל האדם יהיה
 לנחבשן ונעלה ינחש כי כרב העמל יצא האדם אל הנעלה ואל העמל והשמה

יתן על הספרים ויניעת הדבור ויין כל כיוצא תסון ונחבשן. והוא שמו
 ודבר שפתיים אן לתסור. **עצב** חרש כדל מעצב
 מעשה ידי חרש במעצב. הוא קדוש. או כלל שקורין בלעז
 דולדוירא מו אורן שקורין ונישא. ונה שהפדיתן למע הפעם האלה הוא
 שיעמל עליו סדרי דין. כיומרו במשנה ינה שחרש מנישא במעצב הרי אלו
 של כל הבני. ונחבשן בה. ינה שהחש מנישא במעצב והנפסק במגידה
 הרי אלו של כל הכות. ודעה המשנה במעצב. שהוא קטן והוא שדומין לו
 בלע דולדוירא. אנו אורן שקורין ונישא כי שעה קטעל. לפיכך ונחבשן
 שמוצא במעצב הרי אלו של החרש והשאל הוא הקדוש הגדול. לפיכך
 ונה שמוצא בו הוא שלכל הבני. ונה שמוצא בו ונה היה חרש עמל
 לו שם מעצבן הוא הגדול והקטן כגון שפטי. **עצב** עולה
 עינן לחשוב המטות. כי נחבשן כי ינחרי ינחבשן הוא
 כשעמל סמוכות שמו יפה ונה ונחבשן ויין לבן כי אס על הדבר הנחבשן
 שהוא חושבן. לענה העצה יסורה. הוא קצב השדרה. ורבו שמו הנעלה
 הגמל תשרש ועין שמוצא תקוד שהסליות יעמל ונחבשן יין הכלוא הוא
 מסורה. **עצב** לך אל תעלה על. ענה חסל רדמה בעמל.

לפניו ונחמו לפניו עקב לפי שהשקב סוף הארץ ונחה עור הפעל הכבד
 ולא יעקב כי ישמע קולו לא ינחמו לפניו אך יבא הכת הכת היעס
 וכן נחמו על הכבד עקב לפי שהשכר סוף התעשה והיה עקב האתען
 כשכר שהתענן יסוכו על עקב כשכר כשכר כשכר יסוכו אמור
 כשכר עקב רב שכר רב וכן עקב אשר שמוע אברהם בקולו עקב אשר
 היה יום וחרק שמו וכן קרמו לשכר וחרק כי יודע יש אחרים ותקור
 לו חבדק וכן כי מדע וזכי זל למדע אידע במידע רע כלום בודי העשע עון
 עקב יסבע השכר רוע שיהיה לי לחוריה עבר יסבע אס כן לא אידע
 כי עקב אע תקבל שכר תעשי ועון שמוע קומו שכר העון סמט לא שלד עון
 האתעני ויהי עקב תיס לעיר פרשו בן סוסן וודע וזכי זל פרשו אעני
 ועקב שמוע בן הרועס נאמע שהו עש ועוד יודע לו ועוד כן
 היה תיס לעיר וכן אמר הרועס בזה ויק כמעל וערב לקרמו " / "

עקד

וישקד אוקיעתק בת ויקשור ויקן סע הטון אל עקד עקדים
 עקדים פי שלבס תיס שלבס עקוד שקושין אמת היר וברל
 שכוספס היר על הירל וקושין וטווח עקוד היו כמחיה לבך קדום
 עקדים כיום עקד הרועיס כחוש עקן הרע ונתן בוק כשכרעיס
 וודע אכי זל כרב בוק שהיו הרועיס וזקזק שס אמר וסבע
 קדזיק קושין וודע ברליהר עקוד העקמו " / " עקד ועשי
 עקד לעיר הוא כשן שעוסין לך כביורתין כן וכו' עקד עשרה
 טכוד אנוסר כרי שלאיכול הטפל ועמ " / " עקד על קישור
 עשט ועוקל פי עשרה עש עקלמן הוא לעיר עקד כיה
 חך עקלמן מעקל עמנו שמוע יכול למעט עמנו במקומות תהיה חרב
 ברל וודע וכן קדמו עש ברית שחבריה תקומות תהיה ין קדמה אל הקדמה

והווי עש על גלבי האומק וכבר כרבמ בן פון כשרו עש ובהכל העין
 ובלעף אדמו עקלנות והעוים עקלנות כלד עש עוה " / " עקד
 לעקוד שמוע והפעל ועקרון ועקד כל דבר תהיה מן הרבש
 ועקרו יכול בן לשון עקרה כלום הסרת העקד כי השרש היא
 עקד בארמות הרס שרשו עקד הי וכן רזל הרועל לקדמו ליסודי הדברים
 עקד והפעל הכבר ככריתה עקבי הבהמה אה סוסיהר עקד וודע
 סוסיהר העקד ויעקד דוד אה כל הרוב עקדן שור פי רועל הבהמה הס
 יסוד ועיקר לבנה ויה שמוע כן אודס לפיכך נה כריתה עקבי הבהמה
 כלשון עקרה כה רלושה השווע ישרשני מן לעקד ושפתו הר בחוש עקן
 אמרו רזל זה אמר לעץ עמנו להיות לה שמוע וקדמו עקד ששקד וכל
 עסקיו לשמש לעץ למעט עשד ולשמוע תיס עקד ועקרה וישבו עקרה

רבבא . וכל ל' יום כי אפשי להיות מן העץ הזה וזה העורכים עושה לבלל
 שם . ואתרו עושה יורה לומר שהעיר את רוחם לבלבלהו . והנמן שהם עו
 עורכים ויש שהם העופות הטמאים השחורים יטו שבתבט . ועץ אה
 כי עכר ערב וזה הער . אה ערב לרעך . ונבי ונרבט . בעורכט
 משאון . שיה טו ערב עץ . וההרבעל הפערב טו וזה וזה אה מלך משור
 והסם ערב ערכה לפעם רעהו . פרמטטא בלען . והמשכץ . אה תרין
 ערבן ער שלעך . וזה העץ לפי דעה וזה ערכה הקרין כלומר וזה
 השכונט כי דרך ויש ויש העבא לשיב ונשכונת על הוטהה לפי שאין
 התעשה ייטוין עושה . וזה לן שיקה ויוטו ונשכונט ונשר משכט
 אעלן . וכן בע הרערוכות . בע הסריס שהיו טהטן אוקס בביה המלך
 ערבן שלטו יתדו בן . משטיט בלען . והפעל ממש שדוהטן וכרמט
 וברט אהטק עורכיה כלומר ותשכץ . וזה קרוו לנחור תערב וערב
 וזה כל הערב אשר בחובה . בחמש נקו . נהטן תערבך ברוב הוטי
 ותערבך . תערבך וכל קהליך כהוכך . יורה לומר אנשי תערבך ותקדי
 כי ברך וערבי תערבך . וכל אדע אבי וזה וזה העורכים עושה לבלל
 שם . והעורב' תמאים לו להם וכשר . וקרא הנסחר קן לפי שדרך
 הסחוריה לערב זה ולקח בסחוריה . אשר שאתי ערכה ביתן . ארבר . וכן
 במדבר בערבה . עיה וערבה . ערבה לולתס לנעריס . מה השדון כעוס .
 ערכות תוונב . זאב ערכות . שרדס . וחדו וזוובי ערב . שופטיה זאב
 ערב כלד וקדווי . להם עשן תרבר . ואפשי לפוט זאבי ערב זאב
 ערכות מן ערב שהאו הלילה . לפי לפי שהזוכים טוים לעיר בלילה
 לטרות . וכן הרב' ונרין ונרובי רחשא . ערב וכל כשיוו קרדי . וזה כל
 תלכי ערב . תשא בערב . וזה כל תלכי הערב הוא עד תקובץ ועמאים
 רבים . כמו וזה ערב רב . וזמן הרב סותכוונת . לטון ערכוב והוטי
 בחמש נקו . והתפורת אוחיוו ולחשא בשלש נקו . ערב ותטוה . בשר
 נקו . בערכיה על יכלי תיסי . וערבי טל . ידוע . ערב
 הרב על אפיקי תיסי . מן פשי תערב אלך . הוטי ורתמה . ערב
 ולטון ארירא למיל . כמו לשון נעיה לשור . ולטון שאנה ובהיה ונעיר
 למדיה . וברבר . קל לשון נעירה לתור . כה שאתרו תשנה דאשנה תור
 מער . וזה הרב . לשון קרבה . כי אפשי בו הקבה כיו אורב . וזה לשון
 והקבר . וזה מל וזה הוא קרבה כמו שאה ואל על הקבוק ואלס תקות .
 או יהיה כי טול כעש אל . בערוק הכסס . והקבוץ תערומה תעשה . לעומ
 כשזרעין קן עשויס אורג הלויס הלויס שוריות שורות . והשוטי

קבית האשה שמינה ועלדה וכן הויש שחוט ועלד עקר ונפטר שנקרות כן
 ששקר בה דבר שמינה יכולה לקבל הזרע וכן הויש שחוט חוישו זרע כחשמת
עקש הבזזע וישקשע והנפשל ונעקש דרכים יכל טוחות וככבר
 והטובההם עקשו להם וזה כל הישרה יעקשו ונעקש דרכן
 יודע והואר דוד עקש אשר אורחותיהם עקשים והעברת יק עקשי לב
 והטעם המר יחך עקשות מה כלב דמשי קקוף ומש מה ונעקשים לחיזור
 הכל עשן עורה " / " **עקד** ואנכי הול ערירי יחיד בלא בעש וכן
 כרבו מה חויש הזה ערירי ערירים יהיו אמרו הול מעם שיש לו כלב
 קוצרן והיו בלא בעש ערירים יחוטן שלא יהיו להם בעש " / " **ערב**
 ונשתתתו לו והערב זר והערבן בניים ולפורה שסתיו לו והערב
 וכשיד וגם ערב רב עלי יורה ויכדילם כל ערב בחוש טון עשן ערוב והן
 והרחבות הרברים ומה נקרא העב אחר ביאת השמש ערב בערב הוא
 בשר בשש טון מפע שחמו ער החשך והערבן הדברים שלו יסור ארד ולא
 יפירד בין דבר לדבר ולפי שהערב יחלק הלילה מן היום נקרא הלילה ערב ויהי
 ערב ויהי כקר ובעש זקוק ותרד ערב בין הערבים הוא העת שורה השמש
 לערב והוא השש שעה ולמעלה ער הלילה ומה ערבים שיהי שעה כישמש
 שהחיל השמש לעורב הוא הערב האחר ואחר ביאת השמש הוא הערב השני
 ובין הזמן הזה הוא מה שאו עלו בין הערבים ופאור ביאת השמש נקראו הערב
 וייראו הערב וזה שש הן ובהג' נוספת יעבר לירק כוערבה וישרים
 למטה הערבה כיהם ולעל ובהג' נקבה לעשן ירש ויעזרה שמש ומועו
 ונתערבה הערב לניחון הכל כיהם תלרע והפעל תעמנה מה טו יפה
 היום לערוב ערבה כל שחקה כלום חשכה אור השתי ומה הערב תחמש
 טון הוא חוט הנדעה שקורן לו כלע ערומה ונקראן שנתערב עם השתי
 כי חוט השתי הוודק וחוט הערב הוא עבה ונתען והערב עם השתי
 ואור כל עורב לעומת ואור הערבים ימותו לבלתי שש והערבים תכניוה
 לן לחד וצשר יקרוה ערבי טחל ותלמו כתי וערבים וזה הערוב ויט
 ערוב כבד הם מספופי החיות תעין הרבה ועע מה וערבה לה ועמרה
 יהודה כלום הטב והמה לו והכשר לפען וכן וערבה שטח ושתי
 ערבה לי וערב עליו שוחו אשר ערבות עלהם ערב לויש לחם שקר
 כי קולן ערב וזכיהם לו ערבו לי והעובר הזה ערוב לעבדך לעובד כלום
 היטוב והכשר עבדך לעובד וכן עסקה לי ערבע ויתכן לביות תזה טי
 הוא זה ערב אה לבי לישת אל כלום היטוב והכשר עבדך לעובדתי הוא זה
 אשר הטוב אה לבן והטוב והכשרון לישת אל ומה נקראו השמים ערבות
 לרוב בערבות לפי שהם עוסק ובערבים וכן תפרש תזה ומה כתי
 התעוררות יורה לוח בע המעלים והחשובים וכן אה תרגום ית כתי

אערכו ישי' תערכו להם חיים כלל כפרת העין כלום תקוד ששוכן התלמוד
 אלה נבא אלה ערך להם וערך בגדים כחמש נק' כלום סוד גדול תענה
 שערך אלון יואה בן הרבה זון לבושין לזרע יערכו לב' כרה העין
 תה שיתעב ויסדר כלבו לתועה בלשונם ופעמים לא יזרעו לו לזרע תה
 אהב כי תזין הוא תענה הלשון על דרך יוסף אהרן כי ירשועה ועל קרב
 לזה לא יערכו זכר וזכריות כי יתי בשחק יערך לוי' וואק' אנוש בערס'
 לא ירע אנוש ערכה וטוה כי תה דמות הערוב לו' והפעל הכפר' ותעפלו
 רעובו כי כו' וידברו גד תה ששפטו וירביקו לבי שהוא יושא לטלוי' כי תרעק
 עורך והארד אערך וכן והערך יורת הכפן יעריכט הכפן כערך הכפן
 יהיה ערך חזר הכף לכה הכפן וואנה נוספה כאשר חשבן רכיה יוה
 לוח כערך שהידי עליו כן יהיה וטעם שכתבה עליו גמ' הידעה בתלה יערך
 עלו כענה תה טעו כערך אהלי' ועשן אלן כמני' והשומן ערל
 ועלרה שלטו את פניו והסיד למוט אשר לו עלה ותה אה' אל
 דבעק העלות והתאר ועלן זכר אשר לא יתול ותה ערל לב ועל זכר כשש
 נקו' כי הסוויץ ין ועלן זכר' עול שפטים כל דבר היתר והכפר שדמו להלכס
 ולסורו יקדש עלה וכן עלן שפטים כי העלג יכפרו עליו דבריו ויועו
 בשפתו דברים יתרים עד שיגיע אל הרבור טוועה לזכר' והוא שקודין לו
 בלע אופע' וכן עלה אונס' כלום כבדה ויהרת כשר כאלן וינה כרניה לשמע'
 וכן ערל לב' עליו לב' כלן לבד כבד ויהו כשר ושונן התכסהו שלא יוכל להכין
 על דרך השמן לב העס הוה וואזען כפר' רדה והשכנה אי' ערלס' אשר יודיו
 ערלס' אל ארץ התרומה וכן כלס' אשר הדי כפרשת נה על המון יערוס'
 ביחזק' רועה לומ' כהס' כפדי העונון ויתרי החטויים וכן אה' כהס' התרומה חייבו
 שיה וס' אה' והערל' הרעלה שתלה ערוץ' על דרך וישיר וידע' וזו הוה
 הפך והנפץ בו והערל' תעשן כוס הרועלה ערם ערוס יעריס' הוונ'
 ופתי יעריס' ושונר' הוכחוק יעריס' על ערך יעריס' פון'
 והתאר והנש היה ערוס' יתפר' יתחככות ערוטיס' והשס' ויעשן גס' תעדי
 בערמה לוכר חכמים בערמה הכפן בו בערמה יתן כפונד ערביס' שאנן
 הוא כפונד' עשן התחבולות והערמה ועמ' וערוס' כסה כד' וואק' ערוס' וערוס'
 ובתבן ביו' השך אחר העין ושירוס יכסה כד' כי שרוד אנבי' בהיותך
 ערוס' וערוס' כי ערוטיס' הדי' ותש' אה' ערוס' ויתק' ויקבוצ' ויהיו שעהס' ערוטיס'
 וכדי ערוטיס' הפטיס' כדגש' ונכרבו ב'ן עס' הרש' והדויל' לכה ככב'
 בתלך הקדוק' והתסורת האין רכיוון רפין ערטיילון דשאן' ותה' התאר'
 ול' ערוטיס' הלביטן או כואס' והשס' עור' וכערוס' וכחסר' לו' וורכ' נה
 ק' ערוס' וערוס' ופי' כפרוס' וכערוס' ועענה ידוע' ועמ' כק' הערמה ערוטיס'

התלמיד האוכל הבגדים . והפעל תועם עשה חכעם עיני . עשה ככעם
 עיני נטעו וכטע . ועשתי עשתי . . . **עשך** עשה תזריע זרע . ונרת .
 עשך עשך לנחור . בחוש נקן . וכל עשך אוביש . ידונ .
 וקבוץ לשון נקבות . עשבות הרים . ודע הטין לבטורה . ופי הכסוף כן
 אה ידוע הרע כע יאנך שיה לבך לערוד . כלום שהכין לערודך האכל
 בבות כי לא לעולד חסן . כלום לא יומעו כל עה חרעה בשדות . כי יש ערס
 שויבש העשב . וזהו נלה חער . ונראה דשוו אע"פ שנראה דשוו פעמים פעמים
 נוספו ויכלו עשבות הרים . . . **עשה** עשה יי אשך זחם . שופטו ארץ
 כהרו עשה . פל דרין ונעה עליה . קו רהו נאכע בהו . על פ האיל
 ושר עשה . אנבי עשיתי ארץ . הא עשך ויפונע . העשויה בהר טיע . אשך
 ברו לקיד לעשות . כי לעשות תהיה הרוו ואלך . כלום כי הוא כרוו כל ארץ
 יסן ותברואיד כשטה יתי כרושית . לבורג עושים הכ . ונחראשית כל
 אחר כותן עוד כל יתי העולד . והנפעל כל אשר נעה התר השמש . ישועו
 כל נעה ארץ . ונשר היה נעה לוס אחר . עד חיי התלכות והעש . ול
 נלמו תעשן זה ונחור לעשות אורו . שפי לתקן אורו . וכן לעשות אקיד השכ
 לתקן ולשחרו . וכן לא עשה רלני . ועשה אה צרעה . וכלה שפרושית וקן כי
 נה הכ נבלים כעשך הרושן . וכן יש לפרש תזה כי איש יודעיד לעשן רע .
 כי שוינס יודע . לתקן הרע שעשן ככח שהס מרעס כי איך חוקית
 בהשמה תסועיל קרובן . ויש ופרושית כי תלך דק נחרת עמו ופי טיוע
 לעשות דק רע . וכן כחסרן נלה דק לא העשן כל אשר עושים כה הים
 איש כל הישר בעשן כי דק איש כל הישר בעשן יעש לתקוים קרבותו כמות
 ולא יעשך להביא בבנה גדולה כעו שעבה אמת עשית שאן למ רשור
 לשחוט ולתקוים אלא כחול יוער על התוכה . וזהו טוה . כי לא טוהס עד עתה
 אל התענה ואל התלה . אל התענה זו שילה . ואל התלה זו ירושל . כלום קוד
 שרבאו אל התענה ואל התלה הוטרן לכד הכמות תשרעבו אה הידרן . וכן
 תזה ונחת תעשה תקשה . כי תקשה אונגן סמוך לתקשה כי היא כמל דועה
 לוח תעשה ותקשה . טנו שמש ירח . ופי תחם התקון . והכשויה . כלו תחם
 תקן השיער והשנויהו רביה קרה . וכן אשר פרושית אסיפה וקטן . טנו והעש
 הארץ . אה כעש אשר עשן כחרן . עשה לי אה החיל הזה . והדועה לכד כי תקטן
 וזה והאסיפה והתקון כל הונו תעשה . וכן וי אשר עשה אה תשה ותי אהרן
 כלום שהגדילס ברותו והזאתם לשליתולסן . ויוטרן הרד דעבר ובוין על
 ירו תשה ונחרן . ופה כהר יבורה שלא כה כלס אלא עשן ונחר . כי כלו עשן
 אחר . אבל כל אחר יפרש לפי תקומו אל הלשן הקרוב אליו . והסס כי וזון תעשה
 ודע והספן . והקבוץ אה כל התעשים אשר טעשן . ואיש בתען נכ ותעשית
 ככרות . וילה לוח השן והכר שלו . כי לפי שהארס התעסק לתקן השן כל
 תשחו ותלכותו עליהם . אונר עליהם תעשה . וכן און עליהם תלמה לונר

חיים. והקבוצן לשון קבוצה ויחג עריות עריות. וכלשון זכרים סלה כמו עריות
והטעם זה שיהיה חיים. כלו שעמדו עריות עריות כה שמה נבנו כמוני
ובדרך השאלה היחין וזה האבנים הערות העפר והמה שרופה לה ולה וע
ועתה ועדותם לא היו באריות. הם הקריות כלשון רזל דולבי. וכך יום
הרזל ודלוב. ומה כי הוא לא האלן הקריות כלב קשיות. " **ערס**
וראיות עריות. יחשיות עריות. פי כה " **ערס**
ערך יך בערך ויבין. כי עש קשה ערך הוא ערך ולא כעש יריות
בית חיד. כי פה אל ערך ולא כעש. ומה ערין הקשה. תיעול
ערין ולא יביל. הערך הוא אחורי הפעל. וכך אחר רזל ערך דלדי פעל.
ותול ערך הוא מה שחורי הקרין. והפעל יתען וערית. כלו שהכרת ערין
וכרשו רזל שוחן בקפץ יתעול ערין. וכך וערין שש הם העלה שהיו תכין
אותו בקפץ יתעול ערין. זוכה קשה ערך כלב. כלו חיי שזוכה קשה לפע
אחשכ יתעול כלו הוא ערך כלב לפע. כי אחרים בזבחות וערך תזבחות
ידי. וכך עריות השך בעריות. לעה רכס. כלו בהריותה ובחיותה
ולפי דעה כי בעריות כה בשוחיה. דועה לוח כי השמש וכמהר השכונ לה
בשוחיה תרוב הערה. וכנה שחיה עריות על שש שיערין על כל
שוחיה עלה יך שחין וערין על ופי וערין. יתלן. וכן וערך שער לקחי
יתלן. **ערץ** לא הערין ופעלים. לא היואין ולא הערין. פעל
בולד. והפעל העובר. בקריות לערין הארץ. העלה ערך הערין.
כי הערין התן רכה. אול בעריות. ענע ודלותה לה השבר והחיה
ופי אול העריות העברי ויבין. והעל בערין חלס לשכון. בערין
קבול גבול. רועה לוח בערין החלס. ומש ויה נכמת טורח בעריות
בהקדק גדול ובשכר. והטעם אל ערין באור קריות רכה. וקרין
העל ערין לפי שערין ניהרין בע חיד יתען. כמו שנקרין נרו שחיות
יתען. וכן העבול והחזק נקרו ערין לפי שיערין וירואו יתען בעבול ערין
ערין חיים. ומה להי ישראל. ערין. שיתען לי בעריות ומה שיאמרין
עליו שהוא ערין. וכך יתן אול הערין. הערין שיערין ויבין יתען. הוא
תוריות ומה העריות. שש כפלה יתן אל לחסבי. כלו הוא העריות
שהערין יתען. כמו הוא תוריות שהירואו יתען. " **ערך** הערין
עה. הנבים. הרג ניב וערך. וערין לא ישכבון. וידי
עשות. הרג ערין דברין. כלו וידי ברין. כמו פה בתקוה אחר ועד
ברין ערין. ובערין יקראו הידיים ערין. " **ערש** הנה ערשון
ערש ברין. על ערש דני שש נקן. יך עלשט רענה. **ערש** והקבוצן
כלשון קפוח ופריות על עריות. הרג תעה ערש. " **עשש**
עש יחלס. כי כנה ואלה עש. פי כמו שחולל העש הכנה קין.
יחל העש. כלו רכה קל יחלס. וכן יח/כנה יכלו עש יחלס. ועש הוא

החלש

ענין אחר. פלג עבר לתקבה. ופי' עסקה לי וחלתי עובד וזכה. וזה שכתבו
 הוא כישר והבטן בעיני. ופי' עליהם ימיו על כספי שקצבה לגודל עליהם
 יוכלו לחיות וזה רעוע כח שמוע עושה כי כבר שלמו ימיו הקצובים והוספו
 לו שלכד ט"ו שנה ואל כל כן חיי רוחי לכל אנכר ואומ' כי כן בשע הבוספת
 חיי רוחי. וכדרך השאלה קן יעשר עבד כלום שמושב כלן אלפיו כחול
 עוטקו והפעל הכבד התעסקה בחלה בה ערוך. והעד כי העסק יהול
 חכה. ובתוספת י"ב על סיון התקבה ורכ' העשקו ותוס' בבע' העשקוה
עשק ניקרוו שה באור עשק. בחמש נק' והתבטל תומט כי התעשקו
 עשק. עשן. עשן ערה ועדעור מרובי דול. וזה וישנו עליה עשקו
 פי' מערער. למ'. שלל הוא " " " **עשק** וכן עשקו. לו יעשר
 ולא יקוד חילג. והפעל הכבד ואועטק יישנו אל פירו כי יעשור
 איש. פ' כדך י' והעשור. בעה חולק. יור חרועה העשור. עלן ורל
 יעשורו. ואשר בה פעל וישנו. אה העשורו אה אפר. יעשורן החולק
 עשור גדול. רבה העשורו. יעשורן העשורו. ברכה יק' היר
 העשור. והתור עשיר ורש' נפשו. ואה עשיר כמותו. ועשורוה בעל
 ישבו. ופי' ר' זונה ומה עשיר כמותו מהו ישע. ועשורוה בעל כוון חכמים
 ויושב כן לבנימית העשן עשיר. ופי' וכן עשור כמותו לפי שמו' וירק
 את רשעים קברו. כלו שהם קודם זמנ' שיהרגוהו על לוו חמס בכספו כן
 הרשעים שותפים טרם זמנה. כון שמו' נכבשו אנשי דתים ותורה לה
 יתעיתיה. וזו שהורגים אותה על רשעה. וכן וזה עשיר כמותו. כון העשיר
 שהורגים אותו על עשורו. ופי' ועשורוה בעל ישבו. לפי שמו' נכסל כהרומים
 רבים רוצה לוו' בעל כסל' וכחמה נהגו בתרומיה על חמתה. וכל בעשורו
 שמוק עסקה על החמה כיוון לקצת תמון בעל ישבו. **עשק** יעונה
 ישיר. רוצה לוו' יקח בתעשור. והפעל הכבד עשיר אעשורן לך. **עשק** לוו'
 און התעשור לך. וכבר אחר לעשר אה כל תעשר רבונתך. רוצה לוו' לרב
 התעשור. ולעסט בתלה לעשור. וכן בעשר הלגיה תעטנו בתעשור. וקט'
 כפאו היעשור ואל ביק האוצר. ואכ' נול יגל איש תעשורו. ויקבוצ בלשון עבו
 אכל תעשורוכס. ואל' אה ועטרון סלת. ותע' נקעור עשירות מופי. כל
 זה אחר תעשור. וזה המספר כלן עשיר ידוע לי סולך. כשט' קן. עשורו
 ככה. ולי' עשורה הוא סוף החטמון וכלל כל חשבון יבא פעויה לך חשבון
 ואיך יורה בו חשבון לפי כוון זה עשיר פעמים רבלימות. ואיך עשיר שיהיה
 תעשורו שלשים. כי שנה טעם עשור אלפים. והתור התוחד יתמ' יעשורו
 יהיה קדש. בעשורו לתרש. בשנה העשירית. וזה המספר כסל' עשורוה

התלואה אשר לפני אשר במדת שיה ביום המעשה רונה לומר ביום
 שבושין בו מעשה כי וורתו יום ראש חדש היה והיה תענה שלא לעשות
 ולואכה בראש חדש כמון שהווי תענה הנשים שלט היום שמוץ עושה
 ולואכה בראש חדש וכן ונה התורה שומעו דחולא ועשרה זה יעשה
 הגדיל וורתם כן כרעו ל עקיצו כדי שהגנה בעיניו ולוי יקחה וואו
 לדבריו ולתה אה ראשה כי יעפר האשה יפיה ור ולעזר פרסן שרבי
 אורתס ורואיה לדבריו ולא עשה דילון ולא עשה שפתי ויעץ שיה כר
 כרע עושה ונה כל יעשר בעשורת תעשריה דריך והפעל הסבר
 ושם עשו דדי בתולין ומה עשו דדי בתולה וכן ועשורה ישעיה
 ושלא נזכר פוע עשירה בספר עץ הכל הכחשה והכחישה " / "

עשן וקר כי עשן שלט פעל עבר כי תינו קחץ ותינו סתת ידע
 בהרים ויעשן והבאר אה ההר עשן הגוויה העשע
 והשם והנה תער עשן ונפשי שהנו מאר בעשן שלטאן והבערה
 בעשן רכה כלל באש גדל שרואה ששם תרחוק וסמוך והנה עלה
 עשן העיר והש אה כעשן הפסל בשש נקו ידוע ולפי שהנה והחון
 הוא החתימות וכן כהנו באש כי אש קדחה באפי כהנו גיה ק כעשן
 ער ונה עשנת בתפילת עמך יעשן אמך כעשן תרעיהן עלה לעשן
 באפני יעשן אה וקטורת " עשן אה תוי עשקני וורת תי
 רבות לא העשן אה רעך ולא ה
 כי לא העשן אה רעך אה כהו תעון רעך בידך בפקדון אה בהלכות
 אה שנתחייב לך שכרו כשישאלך תעך לא ובכש תתען והאמר לה
 ותזירט לך ופי לא תגזול שחוטף תעמ או לוקח תעמ סחוקה וכן ערסו
 ר"ל והבאו רמיה נגזול החשק תוד הוצי וכן הסרידה באמרן ו
 כגזל או עשק או שחית ונה עבאר עמט בזה הפסוק עשוקים כע
 ישר ופכ והורה יתרו וכל שיביה החזיקו כה תאמם סלח ומה שאמרה ובעל
 גזול תוד עשק וכן והעלן גזול תוד עשוק לא שהכל אחי אלא שכודדי
 הגזל עושק כי אחר שיגזול חברו בחזקה וזון עריך לומר שיעקט אה
 יבא תעומ לודו ותלה עשוק האר פלם וידול דחוק ולפי דעת ק הוסי
 ארה עשוק בוד עש רגיל והוא כמון עושק והעם שהוא כשרק נאמרו
 כהנו האריות כשרק ופירושו ארה שהוא עושק וותריה בוד עש כלמ
 שהוא רוכב בע ארה וארה ופי ק"ס עשוק שעשקו יערן הרע והרמאות
 הנשע ער דרתו להנש לא יתאמן בו פה ארה ולא יעזרנה ואמירה כעבור
 כי הוא כפחור כליתיו ופי עשקה לי ערבע לפי דעק שהווי ענוי וועם שאומ
 חטוק הנה טהו שחורה נפשי כי חסיד אה ופי יתר והוסף לי יתי ושע וברמי
 ר"ל עשוק לדבוק ושני לבוסך כי לבסות עעך קנה הכסוק בניתור וכה
 ובתוספת רמיה וועם שאומ שנה כל כך ואל לבתוך קנה בשנה וכבר פרשוהו

עשן אה

והפעל הכבוד המעתיק הריש ולו ידעו כלום עוקרה ועוקות ויעתק
 אשר הקרה ימי נישק וכלה נשים העקיקו וכה עליה לקחו הדברים
 ונהגו שמו היו להם עור דברים לעמק אשר העתיקו אנשי חזקיה כותב
 הדברים ומסר למסר יקרו העתיק לבי שמעתיק ועוקר הדברים ומסר למסר
 נועץ שדברי הכפר חונה העתיקו ונתן הרי הכופר כחולתו הוא יעתיק
 ונזהר והתור עתיקי ועתיקי כלום שנתקרו ועתיקי שמו ונתקן עור
 כחן ומולי יחלב וארע אפי' כל כחן העשן הראשון כלום עתיקי ושומע
 עתיקי עור חלב שייקון ואין להם הבנה ועני עתיקי כל עורי כלו
 נקישת בעבור כל עורי התלמידים וזקי ועור כחוקה על הכעס נקישת
 ודונה לו כלמן אריות ושקין וזקי יחב ותרף ישן עתיקי ויהפך לפורש
 יזהר וקדריה עתיקי " " " עתה יעלה אל מלכה וירינה והפעל
 ועתיקי להם נפאס ועתיקי
עתיקי
 והכבוד והעתיקי אל יזקי לתקן העתיקי לך ועתיקי אליו נישמע והשם
 ונתקן להם עתיקי שלם ונתנה עתה דעי ונתנה ונתקן הרף ונתנה
 להם הרע ונתנה ונתנה כחן דיהפך טורח שלם וקטוט ועתיקי או הנתנה
 הוא צוה הנתנה והנתנה ונתנה ונתנה ונתנה ונתנה ונתנה
 התבלה ונתנה על זה שנתנה בנתנה שלם כחונתי יוס הכפודים
 אחד לחבירו הענה והענה ונתנה לוה ונתנה ונתנה ונתנה ונתנה
 לנתנה רבון הענה והענה ונתנה זה על דרך לשון הכפוד כי הוא הענה
 כשנתקן התבלה נאפשר שנתנה כן לפי שהשם שנתנה כללנו יענה הענה
 והנתנה כחוד כי הוא כחוב ונתנה ענה ענה יוס ענה כי השם יתברך הוא
 הענה הקורא והנתנה והאורח הוא הענה כחן שנתנה ונתנה ונתנה ונתנה
 ונתנה ונתנה כחן הנתנה השם יתברך ונתנה ענה לו כי הענה לך ועתיקי
 ונתנה לך זה הענה ונתנה כל פעם יתקן ענה כי הנתנה ונתנה ונתנה ונתנה
 כי זה כחן זה כחן ונתנה יהיה לנתנה זה כחן על זה יתקן הענה כי לנתנה
 הענה הוא על שם פעם כחן שכחנת כחונת הנתנה הוא הנתנה הנתנה
 כחן ונתנה איוב הראשון ועתיקי ונתנה ונתנה ונתנה ונתנה ונתנה
 הוא השם הנתנה והוא הנתנה כחוב וכחונת כי יתקן הוא הענה כן הוא
 לקורא ולנתנה וכחונת עליו ענה ונתנה הוא הענה לענה ונתנה ונתנה
 הקורא והנתנה ונתנה בו על ענין זה נתנה כן כל שכן ענה ונתנה ונתנה
 נתנה כן לנתנה ונתנה כי ענה קובץ ונתנה קובץ ונתנה ונתנה ונתנה
 לנתנה כחונת הנתנה כחונת ונתנה ונתנה ונתנה ונתנה ונתנה
 שנתנה קובץ כחונת הנתנה כחונת כחונת ונתנה ונתנה ונתנה ונתנה

בקר. ונחמנו כן לפי שיש בן ששה עשרות. עליו ששור ועלי נבל. האור לכל העין
שיש בן עשרה יחידים. כנבל ששור ונחמנו לך. חסר תועט וזו הרוספריה
ותשפטו כנבל ועשור. וכן שוש ירח עמד זבולה. בעשור לחודש. יתוק
או ששור. האור לזמן. ופי' בעשור לחודש היום העשירי וכן החודש. ופי' או עשור
האור כולל כל החספ. רוצה לומר עשרה חדשים. ושם האור בעש זיה לטקס
ועוד בה עשיריה הוא האור כולל כל החספ. רוצה לומר כי עור יהיו בה עשיריה
תלביד טרה הגלורה כי ביות עזיהו שחורה זו הכבונה ועמט עור עד הגללה
עשרה ילכיס " " " " עשת
זן יקלל. ועשור האור. שונט עשרה. עמו נזכו. כרזל עשור
בלעז אוסיר. או הכרזל הקרא הינדי. וכלשוטט אנדלמן בלעז. וינתן הדין
ערקן וכרזל. רוצה לומר ששני כרזל. כינו וביד כרזל ערפך. וכן כדברי קול
עשיות שלכרזל היו יתחין בערב ינה הכיפורים. והשה עשת אין בשש
קן. רוצה לומר בזכות השן. ועש זיה לעשרות שונן. ככלם עבדות. ופי'
הסוק זיה/ ויזכ על ששון שהנו לפור כוז וטרס זה היה לעשרות. ככלו לזכור
ועשה השאטן השקט ועקה נכון למועדי. רגל. ועשן אמר וול. העשה הלה
לע. ירצה ורחשכ למ כי רגען בחשבה. אמרו עשירותיו כסמל
העין. פי' החשבונות והדומה לו כלשון אוריות ומלכא עשיות לקחותיה
חשב ורצה. והרג כיומרי. וחשבורגן לך. כהר עשירותו. ותורה
העשן לעשתי עשר חדש. עשוק עשרה יריעות. והנו זומר עשר. וקרא
כן לפי שהנו מחשבת הסופר. ורחלך מה שיעלה בלבן לספור. זומר עשרה
כי עשרה סוק החספ. וז' ונה מרשן ער שיק. וכבר שפרט דבריו בחלק הקדמון

עת. לוי ש' הוסק הקנה. כבר מרשתיו בשרש עות' " " " " **ע**תך
בחלק עמוד לפירוש. תוונן. להיות היהודים עבדים. " " " " **ע**תך
תזונת. העקדים עורר לזמן. תזונת. לעמוד וכלד. וחס עקירות
לזן. זה שחזקן להי לבו זמן המורענת. ועתידותיה שושתי. זה שחזקן
לחקן כסלה והחורה. ויהיה פי' התזונת. לפי שאין נאסיר. וכלות עלות.
כי הגבול והזמן קרובים בעשן. והפעל הכבר תזה וערה בשדה לך. הגון
כנפיק כתי לתלמה שגבר. כלו רפן וכוונן תלמכך. בשדה וזמר רבעות
וההפעל וזמר המעברו ללויס התזונת להרבה ולתוכר ללויס הער
העקדים העולה על העין. ידוע כי הם הזכרים מן העזים. וקדונו כן חשים
והודלות יקדונו עהרדים והישוים והקטטס. קדונו לעזים. וקראו האזעלס
והגדוליה בזה הלשון כורך השאלה. כל עזרי יודין. לפי שהי הולביה לפע השש
והגויים אותה כשגדלים לפי טען " " " " **ע**תס
ערגן זיה דברו קול

הברוא חרופת ארענו " " " " **ע**תך
עבו וחזקו. ונחמנו על הדברים
יזו עור עכיס. הדוכרות על עדין עתך. וזש זיה לזן עתך ועדקה. רב ונדול
וזמ לחסבה עיקר. פי' לכנות שב וחשוב. ועשן ועד עתך תתקונו. יסוד ויתקונו

הטו גדול עליהם והתבטלו בהם תזכיר עונם ותקדש שם לעשע תקדש
יעלע ותכשול הלשון לבלי נכסל בו שונעיד וכן שליל על זל שפתי יבין
יפי יגד הלחץ ושע והערהק על דבדכס כלל דבדקל על דבדכס עבוס
זכעל תומע וזעברות ששוקות שונעו וכן העשן הזה ועסר עשן הקטורי
בולב פי עבוי עשן הקטורת עשרים כוונע שם וזוגה ואשר הדי בן אשה

עבטיט

זרבע וזוכיות וכן עב וזון טיט וכפר כי
בזב וזון טיט וכפר כי

עטלק

ואר העטלק ולעטלפוס הוא עכבר על כפייה אשר ישק
בליה וכן עכבר הארז והעכבר ידוע

עכבר

יורגו וביק עכביש תכטרו

עבביש

קורי עכביש
הוא העש הנמשא כבדכס והוא כוונד וככונע בקורוק ובכיות

עבשוב

זותר עכשוב דתק שפרעונו חלה אחר יזוחל עפר תעין וכן
חש שרת ועקרב למעלה עקרבית תקול

עקרב

היה אורה תועלה ושע זיוסר אהכס בעקרבית
היה אורה תועלה ושע זיוסר אהכס בעקרבית

ערער

כערער בערבה הוא עשן הנר
הנר הוא כערב אל וכהל וכוונע עשן

הקדש בלעז תרבי והתעיל כערה ישראל בעלות לערער ואחמה אל
בפולק הערער וכפר כרבעונו כשרש עור פי אה ונכשר להיות עזה
ורבוניה בערוער בערבר כלומר כערער בערבה וזנת רגל והו כותה
ערוער דערין כשכוס כערבוא וזנת רגל כערעו בערבה כעכביק
וכי רבי האו זל עכביק הוא קון תבואין ומכפעה פה טוכל וקרי
ערוער וזל ונה בת עזה עזוכון ערי ערוערי כי הנכונת על דמשק
וערוער היתה תערי תווב וקרו דמשק ערוער לפי שעתידה להיות כערוער

בחדר וזון עריך לפירושו העפ שהערש תכיעני כי תופשי שהיה כרתק
עיר גדולה אנה ערוער לפיכך זון ערי ערוער הכתובות לה וזעפ שהיה
כערי תווב ערוער אשר על סר רבה וכן קונו תעשמשן ככה תערוער
אשר על שפני חלל וזנת ידעה כי ערוער אחר הנה ויש לפוש נס כן עזוב
ערי ערוער על ישראל כי לטורא הנה וזנה ערוער שלחמה תיק המוחי ולכי
הד הנה ולפי שזערו יחד רשן חלק ארס ופקח כן רמליון ללמה עה יקוריה
זכר בצבאות דמשק כמלקה חפלן ערי ישראל כי כזון אחר הנה חלקה על ידי
חלק אשרין וכן חזון הנכונת ושאר ארס בכבוד כפי ישראל יגון

ערפל

ותשה נגש אל תערפל הוא החשך העבה
ועשתרות מונך וזונו שרס קבוע העשן

עשתר

ונתת לך. וכן דע, רוב החפשיים. וכבוד הנביא ידבר. וכן אע"פ לביד
 הסוף בשאר שנה. ונחמו ונח. ולא חפצע אדם. כלום לא אקה בקשת אדם.
 ונחמנו עליהם. וכן חפשיים פגע, אקשע ועושה עק. כלום הייה תקבל
 כוזה העדיקים ובקשתם. וזו/כי העובר כלשון פגיעה הוא קטור עב כ' פגע
 בעובר. כמו ואל חפצע כי וחבריו. או בלא קטר. והוא חסר העבר. כמו
 כו' אין חפצע. ולבשעיה. פגיע. וחבירה. וכל כשהוא קטור בלא ביה הוא
 טפל על העובר. כמו ולא חפצע אדם. **פג** רב הפגיר בשנה
 נקוד. בפגיר חובס. וכבר פגיר. פגירם מתים. וסדריכס אהס
 יפלו במדבר. ידוע. וכי פגירכס אהס וזו/אהס לבאר. כי אהס אה/ופגירכס
 לבדו. וכן מתק פגירי כנהס. לפיכך אה/אהס. הפגיר הוא המתן בלא דוח.
 אשר פגיר. ונלכת אחרי דוד. כי הלשון והיו יגיעים ולא יכלו ללכת. ויהיה
 כגדו כמו ופרחו שערץ המיד. שהחרק תקוס שרק. ונוייה בן פעל
 בעצמו ויהיה עומק. או יהיה יושב. וכי פגיר עתה. כלן הדיו עתה
 נחלשים. ונעץ שלא היו כדי שלא ילכו. כי היו ירווי. ובחרו לשבט על
 הכלים יותר ילכת. ודומה לו ברברי רזל יושב דתפגירי רבן אחרי האידע
 יושב דשמי. כלן הוזה שהיו נחלשים הרגליהם. ויגיעים מן הגרסא ולא היו
 יכולין לבא לביה העירש היו קורן וזוה הוזה לשל יושב דשמי. כלן
 יוס' כוול. כמו העלה השם שהיו כבעל שזינק מעל שפר. על הקון השפס
 לבד כיוזה על הקון החוש או הזקן. **פג** כל התנה הזה אשר
 פגירי. והפגיר אהס. כי יפגיר עשו. אחי. העל בקיון עש
 העיר ורס. ויפגשוו. פגיר רוב שכול פגיר. והכעל עשירי ורס
 פגיר. והפגיר יושב יפגשו חשך. עעב כעשן פגיעה. **פג**
 פרה בטלוד עשי. והוא יסרה אה ישאל. והסה פרוה שלה לע. **פג**
 לעת. ונשך אחר ויקר פרוין פגיר. ובכל' וזה טעם הפירוש. כשקל
 שלטוד. וזה פרוי השלשה שהוחר מתמן פרוי. ככלה כפני עור חוש.
 והפעל והפדה לא פגירי. והפעל הכבר אשר לא יערה והפדה. וכי והפדה
 שהוה יסייע פגירונה. פלו שגורע פרויה. ופסר השעס שהיתה אעל
 כולן היו שכורה. אעלן ונתן לו הנשאר ויועה. והתקור עבטן שלא עבר
 כועל. ונתק. והפדה לא פגירי. וכי ושגתי פרוי בן עתי ובין עת. שהס.
 שפגירי הוא שופרו וינעלן הדי מן הערב והוה הפרש. והפדה בן עתי ובין
 עת. **פג** ייע אהל ופדה. האלק מספר. וכי אהווק. וכבר

והגבנה שורה לפי שהוא שור הוילן ניפון . ואפשר כי שרש פורה פארוקין פרה
 טון שרש שכן ל יהודה וקהילה האלקה הקורות לרויש פתו וזו המען ניהיה פורה
 שרש אגמי הלמד ולדבר עליו , משה ואהרן שכא ימנעו פורה פארוקין השור
 והאלה אחרים כמשקל . ואין ראיה שיהיו יורה השרש ימנעו האלקה הקורות
 לרויש כי כמעט יתקד יבא ניה כי הנה נכרב ומשלה פראונו . אהרש קורה
 לאלק , וכן פראונו . הרב נכרבנו הרויש קורה לאלק . והתורה תבא עליו
 פי שער נכרבנו אלקה קורה לרויש . והארבנה פארתיו . והנה פארתיו
 ילכו . ושאריו רויש קורה לאלק . . . . . פה
 התאמס שלא בשלל כל ערבן . ומהו קול
 איתרו רבן רבן פרה שטמה כרבן . פי התונה שלו בשלה כל ערה כי
 פוילן וטונה כרבן להבשל שרש . ואפשר כי שרש המלה פוג או פוג ל
 לפיכך נרמזה . . . . פהל
 הוא הכשר שנשתנה . ריחו ומראהו . וכן איתרו קול סמל טעון
 פורה . כלומר שווט נשרת ער שרשבו פורתו . . . פגע
 ויפגעו בנותלובי קהים . ויפגע במקוס . ופגעו כן . כי
 הפגע שור איכך . ופגע הדוב . פן יפגעו בכס . עשן פטישה . ומה
 העשן ופגע הדובול בתבור . וכאשר יפגעו תעבון . ופגע אל הטל . וענה
 ער לפי דשן פגע , איך שש ועשה עך . יורה לומר כי יתחלה פגע , ונז
 ותעון תי שיהיה שש ושתיח כמעזוקץ ולוטה ערך . והוא רמז לזכרה
 אכיון נשאר העריוקיד אחריו שתיו זכרים אורץ בער הכסס . כמדויק
 הירועוק שהה חטן ומורק אורץ אפיד . והפעל הכפר פיללו הפעין כן . כש
 רעה ובעי ערה איך האנוכי . וכנגד ושיט ירבר . פתו שווא אחריו הילך
 וזו חרוקץ לפי אורן . והשם ואין פגע יע . בסמל הסט . וכמוספי תס
 למה שיתקע לעתקע לך . הש סגיעפון . לפגיע הכהע יו . פן יפגע
 כרבר או כחרב . פן הפגעון בי אקס . עשן פטישה כרוב לורס לעתה
 ויקן להיות מעשן זה . קד ג מקה ולא אפגע . ארס כסתון פה הדיוון
 יורה לומר הפגע כשאר מרס אלא שאק קתני שלמה אהרש . והכל
 ל יונה בעשן זה פגע , איך שש . ועשן אחר ואל הפגע פי פגעו טו כיו
 עמוק . ומה מעל כי פגעו כן . ופגעו לי עשן כן ער . והפעל הכר
 הפגיעו בתלך לבלתי שיתק אק , המשלה . ויהיה פגעו ופגעו . טעון
 עליה כמעט . כלומר יתנה על עב הנהו פגיעו כעלה שיתקלן כע
 מרס וכבר פרושו כן פי אק פגיעו קוד . ולמה פגיעו . פגעו פגעו
 ופגעה . והביו ל יונה פגען זה יתד לומר פגעו . פגעו פגעו פגעו

פון עלן ק' תמונה תורה ויכח לבן והתפעל בנאותו ונרביתי והטעם
 חל רגע פונט לך ובמחנה המלה על למך השרות כמו השכונ
 באהליך והטעם עוד ברוספך הא' תאין הפונגט עקן רפין ומלשורה
 ובדברי ר"ל ופחוש דלמו פחשו דעתיחו דעצמוא כלום שינו חלש
 דעת העבור ועוד אחרו גוף קשה יין תפוג כלום יחליטו ומסור
 כמו ותרמ' וריוח לו נמר ויהי לנור' כלום שלט חלש ריח היין

פוח עד שיפוח היום והפעל הכבד הפיחי גש יזל בשמיני עקן ג' נפוחה
 ניש לפוש מזה הענין כל יגוריון יפוח בה' כל' שלט
 יחשב אורב לכלוב באש עברתי יזפוח עליך ומזה הענין פיר
 הכבשן כלום נפוחת הכבשן והוא התקרונו כלשו' ר"ל ומן דשקלוב
 בלעז ומזה נקרא הדבור בלשון הזה לפי שהוא נפוחת הפה ויפוח
 בזכוכי עד שקר כלום וני שידבר בזכוכי בדבריה בעלה כן יעיד
 עדות שקר יתע' שהורגל בזכוכי ניש תפרש' נזה יפוח ל' כלום
 וני שידבר לן אמרות י' / ואתרוק טבורו וישותם בישע ועג' אה' פוח
 יקוש הפה נשבר עג' פחוס ברך עקש יתער על רשעים פחוס על
 דרך השאלה כלום יבאו עליהם דברים צ' שיכושל בה' כ' שוכשל
 הלבד כמ' ויתכן שהג' שרש והוא כמו פחוס לפי שו' ואתרוק אש
 ופריק והפעל הכבד תאמ' יפוח בה' יפוח לן פי וני שהרשע יפוח לן ויפכך
 לברן והוא העע' אש אינלמ תידו ונשיותם בישע יפוחו קרה הפר
 בחוריה כל' כלום שילברן אוק' כול' ויטמטמ' בחוריה ויחביונוס
 ש' כמו שו' ואתרוק ובברי כלואי החכאן אופי' פונת' החוריה שנשמת
 ובברי כלואי שהחבון ש' לברן ויש' קרוב לזה קרובי פחוס נירקע
 ונת פתי הזכ' פי טפוס לנרש בלעז וקרונו כן לפי שהוא פרויעס

פון כמו הסת' כי הקרע בפך עיני' והטעם בפך עיני'
 הוא הכתול השו' השחור תרביץ בפך אכס' וזכב סך וזן יקרה
 שיעה בעין הסוך ואו' שהיו שקורין לה קרובקלי בלעז אורזיה
 לז' על הפך עטנו כינה הוא אכס' ופול ועדשיה ידוע'
פון נשאר אונת' אסנה הכנון והישר' בתלה הזוה' שהיה
 וזורה יתלה כן ותעשה לזיה לז' הכבדה על' אונת' שיש תפחד
 תמיד תתך ואו' כן יקרוס כך וכך על השטת כי כל ארז' תפחד וזו'
 כלבן כן יהיה זה וזה ושמו יהיה כן אכס' ואסנה בלעז דוכעי' כן במרוב
 אש לקריות' ארז' חיס כן בבל' כן יקר עליה כל' שעה שמו ופי'
 כן רבל' כרמיו' כלום תחשב שמו רבל' ארז' חיה לז' רעשה לז' שג'
 תעלמותיה לז' ריע' כלום לז' ררש' בדבר עד שישמע תעלמותיה
 אל מות' ..

רָצוֹן קָרָא הַאֲרוּחַן אֲפֵרַטָּא וְאִדְעַת אֲבִי רָצוֹן כִּי הֵאֱלָק שֵׁרֵשׁ וְהָטָן מִסְפַּת תַּעֲשֶׂן נ
וְאִפְדֵּה לִי תַפְרֵן אֲרִיב כְּדַעַה אֲרִיב קָדֻשׁ קָלִי שֶׁהֵן שֶׁעַ תְּקוּמוֹת שֶׁהֵן תְּקוּמוֹת
אֲרִיב אֲרִיב גְּדוּלֵי וְאֲרִיב גּוֹטוֹ וְלִשְׁעַן פֶּתַח שֶׁעַד בְּלִטְוֹן רָצוֹן הֵבִיא וְכִבְרוּ דְמִלָּן
כִּרְמֵה דְרִמְוֵה תַחֲכֻרִיהָ כִּי יַעֲדֵךְ בְּקָדֵי וְגַדְוֵה יִיקָח יַעֲדֵךְ בְּקָדֵי דְרִמְוֵה וְאִעֲפֵ
שִׁיט דֵּעַ קְוֵה דְחֻשְׁקֵךְ וְאֲרִיב בִּיהַ רְחוּבֵי שֶׁעַד תְּאֵלֵה קְרוּבִים זֶה לָהֶּן לְפִינֵךְ
תְּזוּוֹג אֲוֹכֵד שֶׁעַד וְאֲרִיב אֲשֶׁר תַּעֲבֹר הַעֲבֹר זְכוּן אֲרִיב גְּדוּלֵי וְיִישׁ תַּפְרִישִׁיךְ
פֶּתַח אֲרִיב שְׂדֵה אֲרִיב וְקָדֻשׁ הַשְּׂדֵה בְּלִטְוֵן יִשְׁתַּעַל פְּרוּן וְקָן כִּי אֲרִיב אֲבִי
רָצוֹן וְכִי אֲפֵרַט בְּשֵׁרֵשׁ אֲפֵרַט יִן וְאִפְדֵּה לִי פֶּתַח פְּרִיעַת וְרִיעַת מִרְדֵּה שֶׁהֵן
כְּמוֹ כְּרִית וְאִתְּרָה אֲרִיב וְאִתְּרָה רִישׁוֹן פֶּתַח פְּרִיעַת וְאִתְּרָה פֶּתַח פְּרִיעַת וְאִתְּרָה
וְקָן אֲתֵרֵמֵךְ וְיִישׁ תַּרְכִּיבָה וְאִתְּרָה רָצוֹן תְּלֵמֵךְ שֶׁהֵיהּ חוֹמֵה הַפְּרִיעַת
אִתְּרָה בִּיהַ הַשְּׂחִיטָה וְתַעֲלֵהוּ וְזְכוּ דְרִיךְ כְּבוֹד שֶׁל תַּעֲלֵה וְפֶתַח פְּרִיעַת וְיִישׁ תַּרְכִּיבָה
פֶּתַח לְאֲרִיב וְכִי תֵלֵךְ לִהְיוֹת עִדֵי יְהוֹשֻׁעַ וְעַד יִשְׂרָאֵל פֶּתַח וְאִתְּרָה בְּעֵצָה
אֲחֵרָה וְכַסְכְּמוֹהָ אֲחֵרָה וְכַסְכְּמוֹהָ הַיְיִוֵּרָה הַיְיִוֵּרָה בְּיָדֵי כִּי יִן דְּכִי וְיִישׁ תַּרְכִּיבָה
כְּחֵרֵב חֵרֵב הַיְיִוֵּרָה לְחֵרֵב בְּעֵדוֹן וְיִוֵּד הַשְּׂדֵה תַּפְרִיעַת שֶׁלֵּן יִרְבֵּן בְּלִטְוֵן לִי
לְקַבֵּץ שֶׁעַד תְּחִילֵי דְפִיעַת וְשֶׁעַרְסֵךְ אֲחֵרָה וְלֵוֹךְ פֶּתַח בְּהַשְּׂבֵה הַיְיִוֵּרָה הַיְיִוֵּרָה
דֵּעַ קְבֹדֵךְ עַל בְּלִטְוֵן וְאִתְּרָה עַל הַדְּבָרֵי זְהוּמֵיךְ פֶּתַח אֲשֶׁר יִעֲדֵה אֲתֵרֵמֵךְ
עַל פִּי יִיקָחֵךְ בְּאֲרִיבֵיךְ כְּפִיךְ לֵלֵךְ בְּלֵוֹךְ הַנֶּכֶס שֶׁפִּט עִתֵּךְ כְּעִבּוֹד הַלֵּךְ כְּאֲחֵרָה
שֶׁאֲחֵרָה פִּי לֵא אִישׁ כְּמוֹכָא אֲעַנֵּךְ בְּבוֹן יִתְדוֹן לְחֻשְׁפֵּט וְהַנֶּכֶס אִישׁ פֶּתַח תַּחֲוֹת
קָרְעֵתִי דֵּעַ אֵעִי וְקָדֻשׁ קְלִי לְשַׁפְּתֵיךְ בְּיָדֵי דְעַלְיוֹתֵיךְ תִּקְוֵה שֶׁתַּכְנֵס וְאִתְּרָה
הַקָּדֻשׁ כְּדָבָרֵי רָצוֹן בִּיהַ הַשְּׂדֵה עַל פִּי תְּדוּתֵךְ שֶׁפֶת לִפְתֵּן כְּפִי הַחֵדָּה וְקָן קָדֻשׁ
וְלִטְוֵוֵי שֶׁלְחֵרֵב לְפִי חֵרֵב וְלֵה שֶׁעַד פִּיעַת גִּפְתָּ בְּעֵדוֹן חֵרֵב לֹא שֶׁהֵן לֵה שֶׁעַד
חֵרֵב תִּזְקֵה וְזוּהָ וְהַבְּלִיעוֹת הֵן כְּדָעַת וְהַפִּתָּה כְּחֵרֵךְ וְאִתְּרָה חֵרֵב כְּחֵרֵב כִּיֹּהֵב
וְכַבְּלָה הַפִּתָּה חֵרֵב כִּיֹּהֵב בְּעַל פִּיעַת וְכִיֹּהֵב כִּיֹּהֵב וְכִיֹּהֵב כִּיֹּהֵב וְכִיֹּהֵב
הַפִּיעַת פִּיעַת פִּיעַת פִּיעַת שִׁיט לֵה פִּיעַת רִבִּים וְרִמְוֵהוּ שׁוֹפֵטָא לִיֹּהֵב
בְּלֵעַן וְאִדְעַת אֲבִי רָצוֹן פִּי פִּיעַת לִשְׁעַן רַבִּי פִּיעַת פִּיעַת דְּכַת הַפִּיעַת תְּלַשְׁעַן
וְיִפְעֵר בֵּד שֶׁהוּא רַבִּי דְּכַרִּיד וְתַמְעֵס וְשֶׁתַּחֲשׁוֹן בֵּן עַל שִׁיעוֹר דְּכַרִּיד
לְהַלֵּךְ לְפִי הַעֲקֵי אִישׁ כְּפִי אֲחֵלֵךְ כְּשִׁיעוֹר הַעֲקֵי כְּמוֹ שִׁיעוֹלָן אִישׁ כְּפִי עִבּוֹדֵי
וְלְפִי הַעֲלֹקֵי הַעֲקֵי עַל פִּי דְּכַרִּיד הַאֵלֵה לְפִי דְּכַרִּיד לְפִי שְׂלֵלֵךְ וְיִוֵּה טָו כִּי שֶׁעַד
כְּרוּךְ אֵלֵי שִׁיעוֹר שֶׁעַד חֵלֵק רֹחֵץ לְהַלֵּךְ לֹא פִי שֶׁעַד בְּכַל אֲשֶׁר יִתַּעַל לִי שִׁיעוֹר
שֶׁעַד חֵלֵקִים פֶּתַח אֲשֶׁלֵּךְ לִפְתֵּךְ גְּדוּלֵי וְאִתְּרָה פֶּתַח עֲתִיד שֶׁעַדִּי הֵנָּה וְאִתְּרָה עַד
כִּי הֵבִיא עַד הֵנָּה וְעַבְרָה בְּחֵלֵךְ וְכִיֹּהֵב בְּמִן וְלִיךְ וְאִדְעַת אֲבִי רָצוֹן פִּי כִי
אֲחֵרָה שׁוֹמֵר לֵךְ עַד זֶה הַגְּבוּל רַבִּי קָדֻשׁ לְשַׁפְּתֵיךְ פֶּתַח וְאִתְּרָה וְכִיֹּהֵב שִׁיעוֹר
וְלִיךְ בְּמִן וְלִיךְ וְיִוֵּה פִי וְכַרְבֵּן תַּהֲדֵי דְּכִיֹּהֵב שֶׁעַד שֶׁלְחֵמֵךְ זְמַנֵּךְ וְזוּהָ
וְאִתְּרָה תַּחֲוֵי וְזוּהָ וְזוּהָ וְזוּהָ וְזוּהָ וְזוּהָ וְזוּהָ וְזוּהָ וְזוּהָ וְזוּהָ וְזוּהָ וְזוּהָ וְזוּהָ

וקלס. והנפעל נפשו עולץ על הכדים. ויורחן מרו עשן פזון. והנכדון
 ערך. ונשיב לא ידע כפי מור. ואעפ"י שהוא מלח יורטו כותהו תמי העץ פתו
 שכתבם כחך הרקוק. ועשנן לו ידע איזב לרב. ומור כדרכי השם ונשפטין
 לפיכך הונו תהקצק ומכביר תלן. **פּוֹת** והכורות לדלגון הבוה.
 הוא כחן ביה קן של ברזל שיטוב עיר הדלת. עליה כעו שאמרן פתשה.
 הסורה שהחם העיר. ומזה פתהן יערה. כי הנפרד וענן כוח נבהס יפון לכני
 פתהן והוא כעו לערנה. **פּוֹץ** ויפון זרועי ידיו. ויתחזקו. מכחך ומכח
 ומכחכר. ותחזק ורנקה. פ"ט דרך הרקודיה לחזק חזקו ותרצה
 בעת הקידוש. השית לראשו עטרו לז' כיהווי הזב הטוב התזוקה. כי
 יותר הוא חזק התזקק. והפעל יתעט זהב יפון. כלום תזוקק ותחזק. וכלל
 נוספה ומתען חמדיס כפרה יפון. ניש לפרש תנה ניפון זרועי ידיו.
פּוֹר שה פורה וש"י. והנפעל נפזרו עמיתן. לפי שמו. והכבר פזר
 נחן לאבינועס פזרן. איביך. והפזרו אור דרכך. כפזר כופר יפזר.
 יש תפזר ומסך עוד נכזר ומסורד עשן הכל החפשה. **פּוֹר** ופזר
 ורחב לבבך. כחדן בעשן חטאים. שיש כחדן כחך. וכחדן
 ואל טוכן. כי שופחדן ויריון יתעט וינהרו תלן ואל טוכן. ועל זה הדרך
 ופחדן **אין** ורצו על כל הטובה ועל כל הטלס אשר אנבי עושה לה.
 והשם שיש פחדן פחד. לוו היה סחר. ע"י לנהיה פחד כותהו. וכחך יתק היה
 לי וני שחפחד יתק ויתען היה עמי. וזהו שמו. וישבע יתקב כפחד אובין יתק
 כתי שחפחד יתק ויתען. וזוה עשן זה כותהו לפי שפחד ונתשה ומכח עשון
 כדבר העקרה. וקבוץ השם קול סחדיס. כחזען. והשם כהו הנקבה ולו
 כחדן זולץ. והפעל הכבר אשרי וודי יפחד רעיד. וננסמר תמיד סוכל
 היוס תפע חתן הונען. וכבר יתח והונו יורטו ורב עשון קפחתי. ועש"י
 יודי כחדן יתען. והיה חשכין. והר"ג תדום חשך. נחדיס כחדן.

פּוֹחַ למה הפכה. הפ"ה כהנל והונו יתק הדוטיס לול החיה בעלתה
 לקבל דאש. וההו לק לקבה וההו לוד. הפעל נאדעה. וכו
 בהו הנקבה. ונעפ"י שהשם לזכר והנה כותהו כחשקלן בשם הנספר ששה.
 ובשמות בעמודי נגיש לזכר שיש עדי ההו פתו לבנה חנה חוסה חוסה
 בלגה. וזולתה. וההו כולה השמות היא מספרת לו שהיא סימן לקבה.
 ובסמוך כפתה כלום פחה. הורה. והוא תלרע. וכוון כהו ויה בלי סמיכות
 וזיך השיב את בע פחה אחד עברי וידע הקטעה. וכוון אחרי תלעיל אחד
 אל זרבבל פחת הורה. והכתי הקריבהו לו לבחרך. והקבוץ סמוך וסגעה
 כלס חסר ויתען לוד הפעל. ועקרו כמו טווח במקום יותר על פחות עבר
 הנהר. להיות פחד כוורץ והנהר. תשפטו פחתה. כמו ועודם לבלות שוול

עון פלילי . והקבוצ בנסל יודי היחט וחונו עון פלילי . וטק כפלילי . והשד
 עשו פלילה עטן הסל הושפט והדין . ופי' ופללו ווליהם . או/אזכ יחטו וויש לויש .
 ופללו ווליהם . כלומ/ ישפטם הדין ויו-שוטק תקי ועוד חברו בעוונת לן מה שיתרין
 לן לעשות או יעשה פשרה ביטבס . וכל איה לוי' יחטא מי יתלל לן . כלומ/ מי
 יהיה נזקק להשפט עמו ולומ/ געשה ביטבס כך וכך . ויומ/ לשופט בלשון הרבעל
 שהוא הפעל . וכן יומ/ ושפטתי וורתו כחוב וכרדי . בהשפטי ואתכס לעויתכס .
 לפי שהשופט חוזר הטענות ויגרוה טענת פל וחד לחברו כולג הוא שפט בוחרו
 ו רבוי השפטיים . ופי' אשר פללך למחורץ אתך דב איה שווי כלמחורץ . כי איה
 שפטת למחורץ בהחלה כשהחלה להרע היית שופטת וורתה על חטותיה ועבר
 הרעה לעשות ונונה והערק . וורתה פתמחורץ אשר הרבית ונענה . ואחרון
 על החמה והקשה בבשן הרבעל ויתפלל ויכרהס אל הוליהם . והתלל אל
 הבין הזה . ויתפלל בערך ותייה . והשד חפלה למשה . שמשך ווק הפלח למי
 שהתפלל תועק שישפטם ברחמיו ולאו יספה לרוב הרעות שששה כי השפט
 הוא שיעזוב לן מעוהתי . ולא יזכר לן כלל כמו שווק הנביאו ירע ו' א' אך
 בהשפט אל כופך ס רמעוטע . **פ**לל' כי יפלו תועך דבר . לוי'
 פללתי הווי תועך פללתי ואתכס . והוא בשש הווע נקבה . כמו
 החמורה . בכלליה תשטיך . ולא תלבו' בגדולו' ובתלונן תווע . שיתו כל
 בתלונן . ובכרב בפעל' הה' מורץ עלבי גרוות פלילי . והשד עשה פלל'
 בשש תקי . כי עשוי פלל' . והרד פללויס . והקבוצ בלשון תקבוי כלומר ערוותך . וכן
 תלונן ובתוספ' ת' תלונן תמיד רפיס . והרור פללוא דעה תוע . כמו שיומ
 תן שריר שרירה וכן פלל פלטה . ותשך ווק התור פלל' וועץ . והוא בחמש תקי . והפעל
 הכבד פלל' עיה . כי פלל' חסדו לי . אשר ששה שוכס להפליא . הפלל' ופלל'
 וההתפעל והאוב התפלל לי . עטן פלל' ירוע . וינוה העשן והוא פלל' . והוא שס האור .
 בלז שתי פלל' ושדב תלמודיעו א' . וכן לעקב מניט ללא יעה התלך לנודיע
 לן שמו וומ/ לן למה זה האל לשתי ויהי זה בעבור כי הין התלמכיס הרויס להי
 בדתות אנשיס ולא הין תגליה להס שהי ותלמכיס לפיכך לא היו יתזכירי שהי .
 וכן פלל' אלמע . הויט התכוסה שמו ואל הזוכר אורב וומרו עלין פלל' ווע' ויהו
 ירוע אל הזוכר וורתו וויט רועה לקדמו בשמו וומרו עלין פלל' . וכן ר'ל הרעל
 בלשונה א כזה . וע' קרוב לזה כי פלל' לברר הרד תודי . וכבר וותר לפלל'
 הרד . ששד עשן הפרשה . וכעטן תוד שרס פלה כה' . **פ**לל' כי ביומ
 פלל' הארץ . בלז תלקה הארץ לתלקות הלשון . ומסברת **פ**לל' ותלקות
 הלשון תלק דב ס הייסוב . לפלל' הארץ דלולס הקרי לב פי' לתלקות הארץ
 שמתלק יגאחיו ולא יגא לתלמה הזורה . גדוליס הקרי לב . בלז דבריס רביס
 לבי חוקר וזוקק עליס . לפלל' ביק האבות . לתלקוק ביה האבות שהיו קמתלקוק
 לפתע וללויס על משותפת . וכן במש' איה לתלקות לבית אבות . וומ' פלל'

שמשפטו ועורתו ועטן כזה כמו נגיד / / פתח / / אנשים רקים ופוחזים
פי קליד / כלום קלי דעת / וכן נבואה פוחזים / והשם פתח כמיה / כל
הטעם וקלות היצר היה לך כמיה הקליד הנגיד / לפיכך אל תוטר לט
יהיה לך ותרוק / והשם נמשך אף בשקרויה ובפזורה / ויונתן הרב רקים
ופוחזים כריקין וכסידין / פי נבזיה הרב דבר יין בזה / כהר / / פתח / /
ועל במהם / כהם לנהלים / הסו במגל / יחע / /

פחת אל הפחת הגדול / והוא שם נמשך לזרע / ונפתח תפס החיה
והקבוץ בוחרת הפחתי / חפורה ושומה / והרף כי כרן שומה
ללכד / וזרי בת פחית / פחתה הוא חרון / ורץ שירמשו הרבה בזה הלשון
טאורה אין מוחבין יורה הרב תפע שהוא עשה כל / ואוטרס עוד לא פחורת
ולא יתר / / פטר / / ווד פטרה ופחקה פטרה כוש / וכן תהדובע
הקרות / וכה

פטר ויפטר תפע שגוול / עומד / והפעל העבר כי לאו סטר יגודע הכן
אה המחלקות / פי לא שלדה ולא פחיה ללכת אול עכבה כון
שח באי השבת עד יועאי השבת / והלשון הזה תגדל בחשה פטור והמוררת
חייב / וכן הרבדש שט פטורים / פי יומה ולילה עליה כמלאכה / פי פטורים
משאר ונלאכות כי במלאכה השיר היו ותעסקין יומה ולילה והיו ונשבים
בלשכות / פטר תיה ראשית חרון / והפעל הכבר יפטור בשפה / והשם פטר
כל רחב / כוש נון ובהו הקרה פטרה / ובסוף פטרה כל רחם עשן השלח
והפתיחה / ורמז והנשיה שלחן / ומכריא אור פטרו / והרמז ושלח רמזע
חסי / ופטרו דאעסקן בע חורין / ופי פטר תיה / כמו האטלה תיה ובפוחה אורה
החל והה גריה שלח וכל זורד להשיבה / פי ראשית חרון / ופטורו בשפה
ישלח הדבירה בשפה ופטרון וורה / ופי שהכבור הוא שלוח הרחם ופתיחות
והיבקעו החל הקראן / וכן ופטרון תיעד שפחה בזה הצעיר והפחית / /

פטר וכפטיש / מוצץ / פטר / / פיר / / ופיר שפה
מי יודע / וזה כפידן להם שוע עשן אוד / /

ייעש פוחה על / כל / זה הקאטיה שנשיה כשן הויש הששן / / פים / /
ורגומו ועבר דוטבו על / כל / והרמז הכר / לטרי / ורמז / לרעבי / /

פכה והנה תיה תפיה ונאיה / ומה הששן בקרו העלותה סך הששן
לפי שמוצאן והריקיה תועת הששן תמיד / / פכר / /
פכרת הצבוי / הביאו ל יורה ולא ידעו להם כי הווא הששן / /

בע עברי שלמה הקראן על עשן יודע / וזה פכר שנקראו כלד איש על
שמו כעשן יק הקריה וועל / / פלל / / רזה פכר לוא סללה / /
שורה יושפט ורין כעשתי שמוכל / /

והפלה / עשה המשפט שדקר זמרי וכזבי בת עור / ופללן אלהי / אשר פלל
לאחורין / והפעל לדעה ל יורה ופלל חלל וההואר עשן יודע היתש / זה הוא

ששן סלול

הטהר. הלוא פלגן... **פלט** ישר מעל צדוק הפלס. פלס מעל
 רולך. פלס כתיב למסן. פלג ישר המעל והטהר. וזנה
 ושלל כלל תרים. והוא ישר המזנה והוא מה שרופס בידו השוקל
 שלפני המזנה ברוכני. ויש תפוש כי נקרא פלס מה ששוקלן
 בו. והוא נקרא קיימם לרעה המשקלים. ותולן על קרוי הסיוע
 חן המשקל. וידוע הוא... **פלץ** ועמודיה רבאמן. והשיב פלטה
 בעתה. עץ אויה ורשה. **פלץ** וברך כתיב ללע אשר
 שמה חכמה לומר. ויכרה וסא וזה ופלטה רבאמן השיב
 אורץ כתיב עיבוס שהנו פני ללע הפחילים. וכן וסווייה. רבוללן.
 או כי רבאמן השיב אורץ וזוהי. וכמה המנוה כל כלשו אויה ויער
 ללע. כי הכך המנוה המנוה וזוהי... **פלץ** עפר התבלש.
 כי בעפר. והתבלשן מדירי הענין. ענין הרב. **פלץ** עפר התבלש.
 וקבקות בעפר וספי... **פלץ** תפלוש עב. כתיב תפוש עב זיש
 תפוש. ושלל יין ושלל פלס. **פלץ** הרים... **פן** פן
 אש לקדמתן. פן אמרת עליה. כבר זכרתי בשיב. **פן** פן. אצל
 כל סס. הארב. על כל מדבע סמון. עופר בשוק אצל פנה. עקרו פנה.
 מויהיה ינשך מה לא הא כן. והתקובץ תמט עד אשר הפכה. הרה למוט
 פנה. עננס זויק. ולפי שחוק הבין הפתק. וזה על המערה החזקה.
 פנה. על העינים הכערות ועל הפנה הבוהרת. ולפי שפנה הבית
 זן האבשה גדולוק והזעליה במטה. וישן הלום כל פנה העכ. ויהי צפן
 פנה כל העכ. ויהי הורה פנה פנה אשר פן... **פן** ורחוק
 מפנה הפנה. מדון ענין מפנה. לא שפנה גרוס. **פן** מפנה

וזה אבנה יקרוה... **פן** וחטי מערה וקנה ורבע. יש אומ' שאמ
 שד תקופ. וכן חנה. **פן** והרמון וזה וקלוע בדברי קול הוד
 עשב תירקות. אשרה הטוליה שוחרו וערכן פולט. ויוסף כן מרין וזה
 כי פנה הוא הקרוי בלתי. והוא נמשך בירוחו... **פנה** כי פנה
 אל ואיה מחריק. כי פנה אל ערך ולו פנה. וכל אשר... **פנה** יפה
 ירשיע. הווא פנה אל וזה. אשר לבן פנה היום. ויין וירד
 אשר. ויין בעין מחריק פנה לפנה פנה. לפנה ערב כשהערב פנה
 ופנה לפנה בקר. כשהפנה פנה וכן. והשם ועליון פנה קדיה.
 כקל למנוק יתוע. והפעל הכבד. ככה ערך מנוב בוש. לא הפט אכין
 על כנה תוסין ידים. אשר תפנה פנה במפתו שכוו לפנה. ויין
 זב אל זב. וזה נזכר פנה תמט המט הענין לשבת יושכי רלן.

אלהים עליונים . בשש נקו . והקבוץ בלתי ידע . על פלג ימים . ונתן אליו
בפלותו נהיו נחל דבש וחמאה . הפלג הנחלק המים שחלקים המים העו
לפלגים קטעם . ואל בלתי . והפעל הכפד יתי פלג לשטח העלה פלג לשונה

פֶּלֶךְ כּוּשׁ סֵלִיחוֹת דִּרְכָב יוֹן לְפִיד אוֹשׁ בְּרִיךְ הַכֶּסֶף **פֶּלֶח**

והפעל יוֹן מִקְרָה יִשְׂרָאֵל . כִּי הִפְלָה יוֹן חֲסִיד לֵן וְנִכְתָּ

באלף והפעל יוֹן וְהוּא מְכֻוֹן . כִּלְג יִכְרִישׁ מְכֻוֹן . וְיִבְרִילֵס מְכֻוֹן
מחירות שהיו גדולות ומחממה תזולתה . והפלותו בידה הכונו . כלומר אפרים
מיון דשן אשר ארץ תצריש שלא היה שיה עיוב . אשר יפלה ה' הפלה
הדין מושיע חוסידי מתקוממים ביועץ . פי וורה מושיע חוסידי
כפרס חסדיך תעוורתה המתקוממים ביועץ . והפעל ונפליט את עמך
כלג נהיה נפרשיה תכל העמים בכונו שכונתך וככונך ביעט

פֶּלַח

כמו פולח ופוקע . והפעל הכפד ויפלה אל סיר הנגיד . ופלח
כיליות . עשן בקוע . והפעל פלח החרות בסמל הפג הויה
התקדושה מן הריחים . שידמו כדחוק טולע נבקעה אתה תכפרתה .
פלח רכב . חרבה תהפלותה מן הריחים הנקדושה ורכב פלח רבלה בקע
וחרבה רבלה . פלח הריחון בקע הריחון **פֶּלֶט** ופלטו פליטיה

פֶּלֶט

והואר ויפא הפלט . ופלטו פליטיה פלטי גויה . פי ווארו פלטי
אפרים . פי כפחוקים שבאפרים היו או יותר ולעז מה אורה חשוכים

כמוך אפרים וברוך תנשה ונקדמו הפחוקים פליטיה כי הם כמו פלטי
הדולס והחשובים . להכריח את פליטיו . אלה בחרך . ובערי ושלחן
תהי פליטיה . כען פליטיה . פי עוהיו בורחוק להמלש אה יוסלג . והפעל
הכבד רפלג תריבי עדי . פלטה נפשי יורשע חרפך . ונפלטו לי . והוא
קל . רע פלג הסוככע הלה . והשיה והיה פתחה הנשאר לפליטה . ופעל

כבר יוחר ויפליט ויון תיעל . הכל עשן העלה והמלטה . ופי רע פלטי . שכן
ולדורת העלה כלומר כשאנעל מן האנים לוף ונודיה לך . ופי ויפלט ויון תיעל
ישלול ויבזח ויון תיעל מידו . ועשן את קרוב לזה נהפך ולא הפליט . ואשר
הפלט לחרב ויון . עשן השלכות העובר בלידה . וכן על יון פלטי למו . כלומר
השלכה והרחקה לבה . ודווח לן כלשן רץל גדה שפלטה שכבת ארבע
וחרף ויקונו ארתיורה . ופלטיה יורה . והכפך בשען לפדס על און פלטי למו
תעשן הראשו והווי כדרך התנויה

פֶּלֶךְ

והחזיק בפלך בשש נקו . והוא תעה תושענה . וכפיה רתכנ פלך
התעות שטוודס בו העשיר . חע פלך יחשלה שרי חע פלך קובלה
לפלכן . מחוז . וחרגת כל חכל אורגכ . כל ביה פלך ערכוט . וכן תרג שלשן

נודין

כהן כהן . באחרון נפסד לא היו לה עוד . ובפרה פטן . פטון בעושי רב
 פטן הן חלק . לא אפול כע כבד . ועזבה פט נאבליה . ניש לפרט תזד
 ניועוץ כפטן . כלום בכעסן אפעס בחעריד . וכן לפי דען תזד ליה
 יהיה לך להיז אחרים על פט . וועג לומ להכעיסע כחן שאה פעסוט כהן
 בהבליה . ושן בפעל הכבר כנה אויכך . ואנכי פעתי הביה . כמ דרך
 ענב ידוע . פנק חפיק תנער עבדן . תעמנ ותעדמ . ותג
 תעדע תלך תמקן . פס יגלבה . פס כהונת פסיס היה
 תעביע רביס . שכל פס תומן היה תעבע . כפט עעמון . והרמ
 ככת אויש פ פפוסת ידיו . ותזד יהי פסת בר כוויץ . כלומר יזרעו כק
 מלא הבויה . אפי כוויס ידעש כלבמך פדיו . וכחב כי שרש פס ידיו כה
 כהונת פסיס . פפס . והוא הנכץ . והרשע לווות . פסס
 אינועס תכב אור . כלומר אספן . פסן
 המסנה . כחן ובעה . והפעל הכבר . תומן פסן ארומתיה
 כלום חזקו וביער ובצרן ארומתיה . פסח או ירלי טויל פרת
 אויש עור ופסח פסח טק רגל . והקבוץ . פסחיד כזזן כן . והוא
 קל . והפעל תומן טל ויפסח . ידוע . וכן העש הקרוב אלינו פסח יקעל
 המרת . כלום ידלג על המרת כדמוותו הדס ולא יכא התעה . ופסחתי עליו
 ולפונך קרוו הזכח הוא פסח . ואתיה זכח פסח הוא לומ כהנל הפסח
 לפי שפסח על כן בע ישר וקכץ עליה ודלג אורס . וכן נמן והעל פסוח
 והמלט . לפי שפסח ודלג על חטלה כבשו התלך המשחית על תחנה
 אשר . והקבוץ נמן לפסח . עד יין אקד כוסחיד על שן הסעיפוס . שון
 אקד שחיד ותרקוויס על זוק תהס . אלו פוסחיד ונדלעס על שקיה .
 והפעל הכבר ויפסחו על התזח טעשה שעברו עליה בפסחיד שלו היה
 דערת ונתייצבה ותרקוויס עלו וזנה רגו ומשמע על אורו דעכ .
 כלום היו תרקדיס כמפטס על תזחובה . ופן אשר עשה העושה אורט
 לשד הפעל . אחוב ויוזולתו . פסל
 ויפסל שט לוחין אכניס . והשד פסלי . ואלה . ומתקן אחר פסל .
 ומסכה . בשט קורות הלשון כזה נפל על פסלת האכניס כרוב . וכן על
 העיעד . המשחית אק עץ פסל . ושאריתו לול עשה לפסל . והוא עבר
 אה הפסל . תקוד שהן פוסלו . שד אכניס . פעה
 עעמנ מעק . וכן כדברי רבותי אהס וגי תפעו . פעי . פשיא
 היא דא אפעו ושקן מן נחש . פעל תי פעל ועשה . אק . פעל אל וקוץ

והינתן עני טוטר השב אנשיה. ט לא יתכן עני. וק הוא עבר. ופי כן אומר
כבוד עשו טמן יוספי דרן כי כבר הפט מניכוסה לבא עליה. והעתיקו
לשבת טוטרעכד ולגיש ארבע ולהגלותה. ומדע אבי אל פי טוטר אומן
להט טכונה הפט והעתיקו לברוח והעתיקו תקוד שבתה שלו פשיגה
יד אויב. וכן ירפרש העתיקו לשבת יושבי הגור. ואלה עין הנטה.
שער הפונה. כמו שער הפונה. קריאה הפנה פונה. לפי שהיו עבד
הקור ויפיו. וינזה קראו טעה לפי שד פוטק טנה והט. לפי הן יוסט
לאכל לפע. יוספ עשו ומתן. יוספ אשר יוד עליו הן. אוד יוספ לו הולך.
ועד הים והלמד כי תלפכ הן הוא בורה. תלפכ אלוה יעקב. תלפכ משפטי
ישו. ויניח להרבוץ הניח. כי הים ותלמי בשמש פאחד יוזה הפך זה.
כי הים תורה היתוך. והלמד יערה קרונה. אבל יורה לוח התקוד שהיו
לפני הן. והוא תקוד קבול הנבונה. וכן תלפכ אלוה יעקב. יוספ אשר
שהיו נבונן. עומד לפע הן תלפכ ותלפכ. וכל קרובים לתכן. וכן
נבנה הלמד על הים כמו שכתבם בשדש הן. על פכ כל אומן על רועה
לוח שעל מולך כנול אומן. הוא היה נבון עך לפע הן. רועה לוח שהיה
תקריב יעידן לפע הן. וזו היה לפע הן. לתקוד נבונתו כמו שיר גדולה
לאלהים. כהררי א. כמו שכתבם בשדש מלך. אוד לו על פכ יברכך. וזו
לוח כתיב. וכן על בטכד אוד אכזב ושעה אלו עין טכועה. וכן ויתר
הן על פכ הרח אכין כלו כתיב וזכין. על פכ יוסקן וכיהד. כתיב אהרן א
אכיהד. וכן תי יוד על פכ דרפן. בחיין ויודתך בפע. בחיין. כלום בשב
בשבעתו. אל פכ יאלד לר בחיין. לפע שמש ימן שמו. בערך שהשמש
קויד. וכן ידכאוד לפע עש. בעור שהעש קויד. כלום לעלה כמו שמו
למה יאכדן. לו היה לך להיד וארזים על פכ. בעור שמש קויד וזו לעלה
או היה פי על פכ לפע. ופי בשב לפע הנו. אל רמן או איתך לפע כה
בלעל. חסר. ופי אל רמן או איתך לפע השד כפכ בליעל. ופען היה
הקדמה לפע איתך יסדה. וזו יהודה שלו לפע. לפע באיוד הן. ולפי
תזה. קודד זה הוא ההיכל לפע. פי הפעתי. וקראו פעתי. ופעפ שהוא חסן
לדבר לפי שהוא פעתי למולד. וזו לפע לפע לפי שהיה לפע הדבר בפעתי.
והיך ליש פייה בלי. וזו רועה לוח לפע. ופון כן כמו וחשפוי שה אורף
חורי. והרומיהד שהד כמו חשפוי חוריד. ועד היך והיה תלפכ.
לחישן. והיך והים מעפ שמו לפע רביס. אחר שהמה כלשון יתקד עשו
היך והים כמו שדש. והפעסו עליה יוד חמש ויך ותה הרביס וזו הן
הרבות. הכין הפעתי. בפעתי. וכתיבן. וחוריו הפעתיים. אל החט הפעתיים
דלחוריו הפעתיים. כל אלה רוד. אבל כל כבדה פת תלך פעמה חונו שפ
והיא מספר. כי המה תלפכ. ופי עומדת בפעתי. ולפי שהפעס רוד.

חתך העין אוד הטורה תה הפעל בן והטעם בפועל כפיו טקט רשע נאכשר שיהיה
 הקיבוץ אינו רב פעלים כמו ין רוח רחמים וכן בקר בקריבי ורועה לוור
 שהיה גדול בנפשית הטובים פעל בקרב שש ובאטלג כמטפט ופעל
 לויתן לו כיה מטפטו ופעלן ופי ושבר פעלן וכן פתוהו טלו כמטפט
 ותורו תבע ארס כי היה חווי תורו ונורע אפי זל כרב כי ופעלן כמ
 כמטפטו ופי ופעלן שעבר עתן לויתן לו שביטול וזל הפי הוא גבון
 ומטקל אחר פעלה שכיר ופירושו שבר פעולתו והקיבוץ לפעולה וזה
 דבר שפתח ומטקל וחר לבן וכן ומעלות אהי " " **פעם** פעם
 כחוק פעם ברחובות זאו הפער שבע פעמים זכרעיה " ומזקק
 טויתן הפער קנה הגלבים ופי ל ינה תקק טחל רוח הן לפענו רעה לוור
 החלה הנבונה לבנו עלן סעס רחוקה או היה לפענו לפסדו ולבשרו
 העשן והפעס רוחו וכשד אה קולס פעס רועה לוור שבר הנכה זון
 תבת שבר יוו היה פעס שפלו בו שמכן מן והוא התקבת וכן אה
 התרמו דחטפן בקורטמו ונהה העשן בקרא הזן פעשן זכב וריוטן לפי
 שהוא והקשקש ורחבתה בעבל שברטובן ויהטן הפענוטס כחך היו
 הריוטוס כלו/ בן רחוק לרמון היה פענון ורבותינו פירשו זנה לפענו
 שהיה רוח הנבונה והקשקשה לפשו כולו ויש תפרטן זנה הריוה פעס
 פעשן למשוות נה כחן והלחופך ועשן אחר וזהו פעשן הריוה
 פעשן פעש דלס רגליש ופירושו זנה והפענון גלג אל גלג שלש
 וטלשיש פעשוס וינתן הרועד רלגן וולק חרו עשר כמרא וקבוץ
 התקבה פענוטיו וזה לוור זווטיו " " **פעל** פי פערת ונאמרה
 נפערה פיה ופיהס פערן ולקש פערו עלי **פעל** כפיהס הבית נהפח
 וכולס עשן פיה " " **פעל** ואבי פערת פי אשר פתן שפתו רגל
 יפה פיהו פיה פיר **פעל** ואכל ופועה פה ומערת כלב עשן פיהו
 ועשן אחר קרוב לזה פעע והעלית הפועה וזה עברן עשן פרוץ ופחה
 התנוכר " " **פעל** פענו רנה פעה רנה ונהלי פעתו חרופ רנה
 עשית היתה קול ועצמותיה היה פענו עשית שברן " " **פעל**
 אשר פתל ניפל בהס פעלור לבנה עשית הסרת הקלק העל **פעל**
 הויתן פעורו לח " " **פעם** הרעשה ארץ פנתרה עשית כקשת
 פ בקעת וורה ורמוס וקרב לן חלוע ופעס ליה חרבן וכדברי
 רבותי חרס כרי ליק מן פעס לחברו ונהה לוור כן קרב לחברו " " **פעל**
פעל הכוע פענוט הכה ופעעו כמנוע דכא והשד פגע ארחת פעע
 כמנול עשן כיקוע לוור ינבה שם שוואטויעה דה גפית

וילקט ינתן פקועת שדה פי כעל הערץ שכן כעץ אבטיחוד קטעס והס יעייב
 ויששים וזרעס שחן הוא שאתרו רבותט בשחן פקועות והונו התקרא בלשון
 ישמעאל חלל וזמיתו פי גען שהפקועות הס התקראויד בערבי בנהג ין
 ופקעיה ונתחא לשפתו סביב שיהיה ענורות דוונות בעזרת פקועות
 שדה ויונתן ודגד בעזרת ביער איס כן היה דעתו שהיה יעזרם עולה
 בעזרת הביעס ורומה לו כדברי רבותנ/ הכדור והפקעות שלמי ועוד

אונרו בשרו פקעגה שלשה הוא שקורין קפיל בלעז וכדברי הימים במקומו
 דונות בקריס רחל לו סביב וזעז לומר רחל לשפתו וזוה היו לפקעיה
 מע כקב ובין דוויס לבקריס בפטה לו במכס כי מפס היו כדמוי

פר פון פון פריד בעבדן פריקו
 אפי הקון וא ופאונרו כן פון ידמה שוויט ודול בשעס והקטן
 יקרו עגל וכן דרסו רבותט פרי יכול אפילו קון גל מן יכול קטן גל
 פרי הא פיע כן שלש שעס ופרי השע שבע שעס אפרטט בשלש שנה
 וא ופרי ורוב רעיונה פרות הכשן דומה לכן השוים הנבבדות

פרר ופאלו בפרור או בפרור היא חורה שובטלן בו ויש יעצ שון יעקב
 כל פנה קבט פריור וזעז לוג שחור וכבר פירשט אונרו בשרו

פרא כיהא בין אחיס יפריא ירבה ניסרה ול יונה פירשט לשון
 פרא פרא וודס כשש תקודות פירושן זורה תדברו בפרו ונכר
 בה ופרא למור תוכר והקבוצ קן סחיה במדבר הוא חמור הכר

פרד ויבא הפרד כשש תקודות איש על כרדו על הפרדה אשר לן בעביס
 ובפרדיס ידוע ופרי האוי גל כי נקרא פריד למאנה יבקש פריד פי

מי שפריד ברעה ובעצתו ולא יחזק לעצם הכוויין יבקש הבאותו כלל וישויה
 יחלע כלום ירונה שמתן תרעור כלל חמה וזוית כי הולך אחר האור
 לבן והואן רבי סעדיה גל פירשן כן הוא הכוונ והפריד תהון העס ועוזב

אחונתה אה/ כיהא הולך אחר האוה ועל קן פריד תדעה קהל ונחמנה
 כלל חושה יחלע כלל תעה שחבא לני יריב שחך על קן אחיו לן
 יחפץ כסיל בתבונה פיאס בחיבתו לילנה רוב לבבן והתפל והתפרדו
 כל עמנות יתפרדו כל סועליו וון וכי לביו תפרדו והפעל הכבר הפריד

יעקב יפריד ביש וביעץ בהפרידו קע יורק וכבר זומר כיסס עס הזונת
 יפרידו כלום שפרישין חושה ובעלמה לקמה גמרי והרוב אפי גל כרבו בעשן
 פרי ורומה לומר חושה חושה שטופי בטון חסר ררס כי אין כבמות שטוק

בזנת כזון פריד ויש תפרישין עש עס הזונת תעשה פריד שוויט עשה
 פירות חושה ששכנו עס הזונת פריד אלו יולדו וזוהו פריד ופריט

פריד פרי ורבה פרו ורבו מן כוירי וסל אשתו מתן
 פריה

התפקדון קלוד . והפא פקומץ . ועב יהו שלט מכב פועלנ לו התפקדון כהנסה . ובע
ישו התפקדון וכלכלנו והה קלוד ובקומץ הפא . עשן הכל והדומה להם עשן ומסר
ומען . ועשן אחר והוא פקד על לבנה לרבות . עשיתנו ענה כהדומה . והעם
פקודו יי / ישירי . מיד יינות . ובתוספתא חס לבתפקד יחזקיהו המלך כלומר
מתעורר . ושרפו בתפקד הכות . במינות הכות . כלומר שהיה תענה על הכות
לעשנה כן . ונתן הירוש כדחזו לביתא . ובביתן הקנה . ויהי בעה יבטו את
הדורן אל סקדת המלך ביד הלוי . פי במינות הלוי . ואל מקוד בית השדנה
ופקדון שורה רוחי . ומינות . ועשן ונתן ניקחו תירס ויפקד בבית . והפעל
הכבד להכנס יפקוד כליו . נושכ אל מקוטו יושר הפקדון שם . ויפקדון
אך ידומהו בחצר היתרה . וזה העולה הפקדון . ושלט מכב שם פועלנ מתע
אשר הפקד ארץ . והעם ויוזות הפקדון . והיה המכל לפקדון . עשן ונתנה והעם
יש לפירש תנה ופקדונה על נחל הערבוד ישאוב . ועשן אחר יפקדון שרי עב
במאות . ופקדונם עליהם יורכע פש משפחו . סקדו עליהם הפסד . ופחב ליונה
עב בען הקל ויפקד אורו לכל הכל ביה יוקר . ונחתם מעמטתו בספרים
התרויקים ויפקד אורו יבטען הפעיל . והמסורה עליו . ב ויפקד עליהם
זה גדליהו ודין . ויפקד שר העמים וזה יפקד . וי / אלפי הירחוק . וזה
הארץ וזה בען הפקד הפקודים אשר לאלפי העבט . והפעל ויפקד ביום
ההוא אנשים על השכבות . ויפקדון התשודרים ובשוערים . והפעל הסבר
והפקדתי עליהם כלה . אשר הפקד יולך בכל בערי . יכורה וזה הפקדון
ביום הזה . ונורה הפקד את הלוי . הפקד עליו רשע . ויפקדון עליה אנשים
לשונאים . המופקדים ביה יי / ויפקדון המלך דוד על הר אונב . והתואר
אשר היה פקיד על אנשי התלמה . להיות פקידים בבית יי / . והקבוצ נישכ

יהודע פקודות בבית יי / ביד הכהנה . נישכ הכן פקדות על בית יי / ועשן
הכל והדומה להם מיעו ויבדות . ונתנה העשין לפי דעת . פקדונ יקח אחר
כלומר זה שמו פקיד ומענה עליו והוא אשר או ממוט " " / **פקד** ועל
בית יהודה ופקדו יוק עש . ויפקדו להים וזה עשה . פקד עוריס
אשר עשן פקודות . סקדו ודעם . פקד טא אוק עשן . והפעל או המקנה ענה
עוריס . והפקדו ענה עש . עשן הכל בסתה . וכוה השם מעט בספר
השין והלוד ולמנויים פקד קח . בספר כלתה פקדונ . ופי סתה הונוס .
וזהו שהוא כהן שרי תלמה עשית תלה וזה . ניש לפירש שכן שקי תלמה ויהי
קו ויקוד יק קח . ומשפטו קח לקח לקוח . לקוח לקוח . וזהו
אפי כהן פקד שם בית הנהר קדמ קח לפי שהמנויים לקוחים ולקוחים
עם . ופי פקדון קח שם בית הנהר " " / **פקד** ויתא וזה

לזרין להבדיל כוונת וכן ואל תועד . וכדברי רבון נלה בחופה כגן פריכות
 שחלון . פירוט יריעון שמורן כאלו קרי " / " **פרט** וכדיון לא יפריד
 וכדוגדג לא ברומן ולו המורה . כדיון יהיו פו פרוחיה . ענין קריעה .
 ואחר שאינו רבוטט ויוחז בבגדיה יודי נקיע נקדע . וזו גפוחו נפרוח .
 יש פירש בין קריעה לפריחה . כי הקריעה כבד וזכו שלא בחקוק התפר . והפ
 והפריחה בחקוק התפר " / " **פרט** הלא פירש לרעב לחץ . וכן פירש
 יין להכ . וכרשו כאשר במיר . וזעפ שנבתבן כשין . ענין חתיכה
 פיציר כלעז . ודומה לו כדברי רבוטט הנחן פרויה לעב . וכן בא הלשון בפיר
 בפריסה הידיה והתק סאכל תרוב היעור . התופח רבירש כפיה כיושר
 יטון בדיה . והכ כחאכיס כשין נכחב כסוף ולא יפרסן להכ על אכל . והתפ
 והלסודק כל לשון פרויה כרוב כשין כו יין כ כסוף הלא פירש לרעב לחץ
 ולא יפרסן להכ על אכל . ופירוש לא יפרסן ולא יחמון על מה כלומר
 לא יספרן על חתיכה ולא יחמון החייד . והתפרשים פירשו ולא יפרסן להכ על
 יוכל כמו שפורסן לזכר וכו' ענין להכ כשחכרין וזרתי . וזהו שאח לחמון על
 תר . וכן פירש ארוט אבי זל . פירש יטון בדיה . כי אהד התחמיה פורסיה הלחם
 לאכל והיו בעצמה פירש בדיה כי יין לה תמח . וענין וחר כל תפרסה פרויה
 שיש לה שין פירסה ופירש שור ושופעל שפע שפרסותיה כדוקות ילמטה כמו
 תלמעה . כיוש בהמה כיפרסותיה כדוקות תלמעה ותלמעה רבוקות . פחו שוח
 לכל הפחה אשר היו תפרסה פרה ושפע איענה שוסעק כמו הגזל והדוב
 והכלב והחוטל . וכא שש הזו כלשו זכריה . ופרסיון יפיר . ואח הפירש בשש
 נקודות . והוא עוף ורול שכן במדבר . כדברי רבוטט פרה ועזעה כיושוב לו
 שפתי . וכרב ליוה הוא שקורץ לו בערבי עוקוב " / " **פרט** שיעור
 תוסר וחמון ואל גפרעו . והפרעו כל עניני פודע תוסר . פודעין
 אל רעבר בן יוהפפעל כחון חזון יפיר עכ . והפעל הכבר המריש אות העס
 תועשיו . ענין פלה והדומיה להכ המרי והרחוק והכחול . ויש תפרשו אותה
 חרברי ד"ל הקורא ויה תעלה לתפרע . כלום השבת הדבר לחמון והתפ וכן
 לא אפרע ולא יחור . כלום שלא אשוב אחור תעה שדברתי . וע"ז כי פירש הוד
 כי פירש וזהו כי תעלה תועשיו הדעיה . וכן יפרע ויה ראש האשה . כלום
 ינלה שער ראשה הנברר החת הסעיק וכן גדל פירע שער ראשו . הפ"ו ככח
 וראשו יהיה פירע . וכן ראשו לא יפרע . וראשו כה לא רפרען . כי דרך ח הובל
 לגלות ראשו ולהסיר יתגמטן ון תגבערו וכארו יעל ראשו . וס' גדל פירע
 כי כשגדל שערן הנה הוא תעלה החת התגמטת . ויש תפרשו . עזה הענין
 בפירע פירעות בישל . כי הפירע ביהודה . וענין ויה תראם פירעות וזוה .
 נקודות האניב . וכן בפירע פירען בישל . והפעל הכבר כי הפירע ביהודי .

בהר און, לחך הפעל. נערב מערשיו יפריה. והטעם עץ פרי. כי עץ שאו פרוין
 - ויכלתו אוקפריין. ונמטעו גמרה ויכלתו אוקפריין. ועשו ויגור ויכלתו אוקפריין. ויפוי
 ופריהם ופריהם השאו לעמי ישראל. הפון פהאל. וקבוץ פרי. לאו תשטט בה
 כחוקא אבל טמטה תמנוהו וקבוץ פלשון תקפות. פירות. והפעל הכפר
 והפריה וזרץ. כי הפרע וזלמס. ויפרי אור שמו. וזזה בענין והשורט
 אופריין עשה לו החלץ שלה. והחלץ נוספה והווי תטה שטשוין בה הפלות.
 וכן קראו רבותיטן למה פורא. ופרישו על שם שפריה ורבים עליה וזרץ
 להיווץ וכן השרש הזה תסעק פורה. והארבעה פנורתיטן. והשלח פראוד
 והדומים להם ופרישו תעשיה בן סודת יונק. וכבר ביורט עץ זר
 פשרט פור. **פרץ** פרוזת השב ירושלם. היושבים בערי הפו
 הפריזות. וקבוץ הזכריה תקבה כחטיו ראש פרוץ. הם ערי
 התישור שוין להם לא ינבחר ולנוחיה. ויש כלל זלמס להם חילון פרוץ
 ערקנה פרוזתו. והיושבים בערי הפרזות. הקרויו פרוזים היושבים היהודי
 הפרוזים. **פרח** פרח מטה ופרץ. הפרחה הוץ' תטהו יפריה
 יפריה. יפריה בחייו עדיק. פוח הפרח והל
 והל ערבה ותפרח כחבלת. והטעם פוח שושן פהאל. כפרחיה ופרחיה
 והכפר וזריח מים יפריה בחינתה וזלמס. וזלמס פלוחו. ואלה הם פעליה עוזתו
 והיושבו הפרחה עץ ובט. העשן ידוע. ועשן קרוב לזה להולוק הדבר
 והתפסט. אה פוח רבוח הערעק. בשחץ פוחה. פוח בודד וכבהמה. על
 יתץ פוחה יקומו כהכפל הלמד. ופי הקטעם והנעריה יקומו עלומי
 ללעג עלינו. וכן קרויו קטע העופון אפרוחים או פנים. וכן בדברי רבוקט
 אל פוחי פורה. וכן בע הפרעה הנעריה. ויש און/ כי פרח שיה תורכב
 ומשפטו פוח חת. וקווי רתז בן לבט ארד הקלטה והנבזיה. ודמה זוורה
 לפרח החת והקוץ שוין בן תעש. וזושר אקנה תענודרוק שיה זוק הנפשוין לפרוחו
 פירושו תעופפון. רגל ושפת. על הארץ יפריה על ארעאו. ופי אשר אקנה
 תענודרות של אה להיות נפשוהם כוחיון והולכות להם. **פרט**
 ופרט כרעץ לא הלקט. כשש קרויו הנודרים האחרים הטטרי
 בעת הבערה. וזאתו רבנרעם קל שש נודרים פרט. שלשה אונס פוח.
 ודומה לשון הזה למה שזאתו רבנרעם קל כלל ופרט. ועזה הפורטיה על פי
 הנבל פי תהומות. או פי הפורטיה הפוחיה. כלום סותחיה השירונ
 והזתיחן שלם על פי נבל. ודומה לו בדברי רבותי. קל גוה הוק פריטן שפוחיה.
 ניש תפרטיהם הפוחטין הלשון פוחה הירוע בדברי רבותי כלום שטחן כל
 אחד פוחה לתשור. **פרך** נעבירו תעריה ווק בע ישראל פו
 פפרץ. לא ירדט בפרך לעיני. כשש תקודות פי בקושי ובדמין
 ובדברי רבותיטן שהתא הפרכה בעפוחין ועשיות פרוכה. פי ידועה. שהיתה חסן

אשר לא ירדט

ועורש ושלנו נהכר פועלן מעגלן כי לא פורש חת יעשה לו . נעשן הכל
 הביאור והפירוש . והפעל בעשן קרוב לזה כינוי היותו בהוך שווא
 נפרטורה פי פירונו . ושג הפעל הכבד וכמפשוט יפרש . והוא עשן
 טריקה בדברי ר"ל . הוא טריקה כושייר בלעז . ויגזה העשן טריקה
 יוכב הסוס פורש . פורש מעלה . פי מעלה להב המרב וברך חשב נאווה
 ולהב טפט . בנאון נישון אברהם ווי שכן . ברכבן ובכרשין . וזה הרכב
 ויון הפרשיה . תקול פורש . ונקראו כן לפי שהיוו הפרוש הסוס טעמידי
 שברגלין להריץ ונתנו . ויהם להיות יגזה ופרשין לו ירקט . וזה שג
 החרוץ שהיה חריה . ויש הפרש . סוס . ופרשיה ופרויה טמק עקבוץ
 תין חלוסיב תיחסיב יקראו כן ויון סורץ . יק הוא כושמעו ועשיט כמון
 שמה היה רוכלץ בעש נורד . ושג זריון פורש על פעכה פורש תגכה
 פוש טקורוק . וזה עורו ויון פורשן . על פורשן ישרק . הוא הזבל שברום
 הכמה " / " **פרש** ין פורש עליו אורו . פורש עקן לתק . ופורש כפון
 אל הבית הזה . ופורש כפי אולת . ופורש ווזה לפען . ופורשן
 בגד כלל ובלל . וכפון פורשוק השמיד . פורשן כפיד . פורשן רשן ליד מעל .
 ורשן פורשה עלה רבור . ופורשן תמורת . כשחר פורש על ההריה . והפעל
 הכבד תמק ופורש ידיו בקרבן כומר יפורש השתה לשחוק . פורשן ידיו וילך
 כרשין ידיו כל היות אל עה סורד . כפורש שדי . ובכרשכה כפיכה עשן
 כולד והוא יכ לה עקן שחוק . והשג יגזה העשן תפורשי עב . והוא הרבש
 הרמשוק העביב . ועשן אה קרוב לזה כן פעל והשמויה לל דומי פורשן
 והכבד פי כורבע דוחוק בשמיה כושין יוקכה . עשן פורד . פי כמון שארבע

דוחוק השמיה דחוקיה זה תזה כן ודחוק אוקכה זה תזה כפזרי וורבד . ושג
 ופורשן כומר כסיר . פורשן אין להי . והכבד פורשה עשן בידה . הרש כפיה
 כרשקה כשער פרה . ויש הפרשה תזה כפורש שדי . " / " **פרת**
 והנה הרבשי הווא כרה . פי ורוע אבי לל תזה הפרשיה .

בלוג הפחוק הושביה על נהר פורד . " / " **פתה** כי פשה המע . וזה
 ישה פשה . לפי פשה . עשה עשן כפ

פתח . ויפחה שחש שוח . פתח פתח סמעה ובקע . הרבץ נוסף שחוק .
 חק תזה פתח שחוק . ופתח שחוק . ופתח שחוק . ופתח שחוק . ופתח שחוק .
 ועור בדריכה הוה תפחה ויהי בן אלנורא אלתה " / " **פתח**

ויהי מקום נקמה יש והפרע מורעות " / " **פרץ** על כי פרוץ יו/ פרוץ
 בעזו פרוץ ויעברו אשר בזה כנוכס פרוץ / נדרין פרוץ דמיה
 בדיניה גזון והפרץ בה תוסה כן יפרץ בה פרוץ נחל מעט נר יפרע פרוץ
 על כפי פרוץ ורוחש יקבץ יפרוץ מה פרוץ עליו פרוץ ופרעו יתה
 וקדחה ויפרץ האיש מאד מאד ונקבנו פרוץ טורף כן ירבה וכן יפרץ כי
 יתין ושמל הפרוץ והנפעל אין חזון פרוץ וההרפעל התהפרעה ויש ופסע
 אדנו והכבוד ותורה וחשלה ומורעה והעם פרוץ בשש נקודות בפרץ
 רחב ואתיו פרוץ על פס פרוץ ובתוספה ח"כ ועל מפרעו ושכן לאו עליה
 בפרעות אפשר שהעו מקובץ מן פרוץ כמו מן מורץ ארצות או יהיה הומר מומע
 מורה וכן בדברי ר"ל כוונה דמורה מורה להכנה בה בשפה והתאר מרחות
 פרוץ ופסיון חיה כל ילגה וינסקל ונחר נפשו בה פרוץ וחללה התערה
 סניעה וכל פרוץ אעתיך בולד ענין מאד והווי ענין ההרסה וההרעה
 אבל לרוב הדברים ושמועה ידעה לפרוץ כמו ונקבנו פרוץ בפרץ והריון
 יקבץ יפרע ויפרץ האיש מאד מאד ופרעה יתה וקדחה והדמות להם
 כמילן מרובד יפרעו הדורים שלא ימלס תקוד נדרין ובהפך זה טוה/ הזמ
 ולא יפרעו וכן ועל ומפרעו ושכן כוונה לומר תקוד התפשטות ההריות ויש
 יפרעו ועל ומפרעו התקוות הפרעות העינות שם ישכן לשוואר יפסע הווי
 לפיכך לא כח לתלמה וכן פרוץ שלמה על וווימל בלגה שלמה הנה והעד
 וע"י ופרעו בן עברין ויפרץ בן אכסגה ויפרץ בן ייער כפרים כס"ק ויפרץ
 בן ולו ובה לבת ניכרהו בולד ענין ההפער והוא הפך מן ויפרע
 בה מאד וכבר פירשו ו / " / " **פרץ** וסדקת על על ענין פרוץ
 וזון ענין והעם ואל העמד על הסדק כחש פיק מלוא בשל
 נקודות וקפעל הכבוד פרוץ מאד הזה ופרעו ופרץ ופרץ הווי ונהה

ש. י. ב. ל. ג.

והתפעל ויתפרקו ויהט ל. ויתפרקו כל העה ופירן התפרקו ינמתי הן
 קרה אשר באזנה ולפיכך בא כלשון הרפעל כי כוונת גדול עשר נהגן
 להיותה פרוץ העיניהם שלא יהיו להם ענין התפרקו ויבשו הכל
 בענין הטבר והטריטה דבר יודבר ופי אל העמד על הערה למה לך
 לעמד על השבר הכא על ישר מן היה לך להעלה אוד היות יכול וכו' פרוץ
 אל העמד על דה רעך ויש ופרעו על הפרק בראש הדרכים תקוד שיה
 שיתפרקו יומע הדרכים של לית עומד והיה זומל לפסליה ויוה דרך
 בלך הפליט ותשבר תפרקתו כוונת עמד העמד וכן וזה ר"ל וילת בע
 בעת דתפרקת זוכיה ופי שהיא פרוץ פרוץ קדמון וישן קדום
 קדום לענין המה ופרקת ופרקת ופרקת ופרקת ופרקת ופרקת
פרץ ופרקת ופרקת ופרקת ופרקת ופרקת ופרקת ופרקת ופרקת
 גדולה ופרקת ופרקת ופרקת ופרקת ופרקת ופרקת ופרקת ופרקת

ופשט וזה כגריין ויפשט זה היוו כגריין ויורה כגריי רקותה יפשוטו והוא
והתואר לנקבה פשוטה ועורה וונו הוא מקור בתוספת הא והוא הבון
כיהוא תלעל וכבבר לפשט אה החלליה ובעב ישובו וחרין אך לפשט
כי לפשט החלליה שהיה הוא הורג והרבעל ויהפשט והורק אה תעיל
אשר עליו פי מן התעיל וכבד יותר כבודי תעלי הפשיט פי אפשיטה
ערומה פי אפשיטה שהיה ערומי כלומר תכל כגרייה אפשיטה והפשיט
וארץ אה כגריין ועעב ידוע וכן להסירה תצור תעל הכשר והפשיט
אין העולה ועורב תעליה הפשיטן ושאן ופשיטה על העיר ועמלקן
פשיטן ואל פשיטה הויד אפשיטן על התליה עעט הפשיטה והה
והה לילה לטלול שלל פשיטן ואלך תואב פשט פי והה פשיטן
פי ויפשיטו יש בבית דוד פשטו וכחש ביתו פשט ארוכה
וגרסה יד יהודה ויפשיט ארוכה תרחי יד יהודה וזו הפשט לבנה בעת
היא ומפושע יבטן קווא לך ולפושעיה יפשיט פהרה הפושעיה וזה
לומר הפשיטה שערב עליה והחכמה והחכמה בן עורו פשטן פשיטן
פושעיה והפעל כי בעבור שהיו פושעיה רכיש עלן תכרו ביד הויד
והשד על כל דבר פשט בסמל אה פשעיה תה תעוזה על כל פשעיה
הכמה והכמה לכל פשעיה ולכל חטאיה והפעל וזה פשע תקויה עז פי
קשה הוא תקויה עז עשן פשט הוא התרד ועמה תרשוק הארון או התנה
וזהו על הדבר וכן וזהו רגל עומק אלן הזרומק וכן הוא אומר תפרי הכרה
הפשע היה עומק בה פשעיה אלן התרדיה וכן הוא אומר אלך תואב פשט פי
אז הפשע לבנה בעת ההיא תעוזה אלן השמחה וכן הוא אומר נפש פי
החטא בשמחה וכן זה פשע הפקדון על כל דבר פשט וזהו לומר הפשט
בפקדון אלן שמעו פוזר השמחה ופשע שמע כון תרד וזכרון תואב
כידים קרוו פשט פי יותר שווית מקן עיטן ולכן ושמירתן בפקדון אשר
הפקד וזהו כוונתו הוא תורב בתפקיד וישו וזהו יד תעוזה שזכו לשמו
הדבר וקבל עלן לשמרתו ולו שמעו וזהו פשט פשעיה פי
אפשיטה וזהו בקעץ חטא בתקע הפשיטה
הוא כמאן עמית בערד לומר דבר תועט ולשון הזה בדבר רגל תלך
תורב וזהו הפשט פשיטה וזהו חטא וזהו תואב ששן פשטן
וכמה תעוזה כשון הזה וזהו ער הפשטה כן שכה דכס כן ברוב הכוונת
הוא לתעשה תלך אך תפוך את רגליו וזהו פשטן ששן
תורה לו לומר פורה וכבבר והפשיטן את וילך פי ותפשיטה
והוא על דרך המשל וזהו פשטן וזהו ידע פשט דבר בחמש הקודות

פשע

פשע

פשע

פשע

בביתו ובעניו וסד דברי פתייהו וכל ידעה מה ובמספר הרמז ער
מח פקיד האהבו סגן על השקל מרי ונזה העשן והשקר נזהר
חלה סמאוס והאלף החורה האל למך הכפל והוא בשקל של
שלמאוס ויחמד יי/ כראוס וכראוס יבא אל הוכל על ק פתחה
יבא אידו שהמ עשן והירות וכראו ורבר שלמו ידעס אידו כו ער
שיותה כי הפק עשה דכיון במהירות כמון שמה/ וענה ענהרס
נפלה ואלה ולתתן הדבר יותר כפל עד סתע בבטע פתחה
כי פתחה לפרע והפעל איד פתחה לבי על מה/ כהרע יי/
ומרה השפטן ומרה והפעל הכפר פתחה יי/ ומרה שיהיה
מה העבוי ההוא עי ימרה מה יחומם העבוי והפתייה העבוי
בו הייך במקור למך הכפל וכרע רכי מה ר' ישה יתק והפתייה
בפתחה וההא במקור איד סתע מה/ ומרה פתחה וכי הפתחה
הוא אל מה ער חנה ברעך ומרה פתחה כלת/ ומרה שפתחה כפל
בפתחה איד כהרע והעיר בעבויך עדות שקד אל רביר לו ער
בעבור זה עדות שקד והוא שמה/ ומרה אל מהו סתע שמה לו
ק השמה לו ומה/ ועל הכפל הכפר יכא אלה לית והפתייה
ורבו כי ירחיב יי/ אלף אק ואלף ארי יפנה אלף יי/ במרה
ויש ימרה ונזה העשן ולפנה ספרתן לפנה ולמרה פתחה לית
דברי ייך ומרהו ודורו כהרע אל מהרע שמה/ ומרה לית
שמה/ ומרה אק ואלף רכי/ ומרה ולמה שמה/ ומרה
ועלה סוד לה השמה שמה/ ומרה לית
פתחה כי למה פתחה ויך רביר יונה מרה
למשלמה ומרה לית ומרה מה שמה/ ומרה לית
פתייהו ופתייהו לית מה ומרה מה/ ומרה לית
שמה/ ומרה לית ומרה מה/ ומרה לית
וכמה עתה כהרע כי שמה/ ומרה לית
פתייהו מה/ ומרה לית ומרה מה/ ומרה לית
שמה/ ומרה לית ומרה מה/ ומרה לית
והמה עד לית הפעל השמן יי/ ומרה לית
בתתן קטן להרע לית ומרה לית ומרה לית
פתייהו פתייהו ויש ומרה לית ומרה לית
דכורה על כהרע וכן הוא ומרה לית ומרה לית
הומרה ולפנה לית כלת/ ומרה לית ומרה לית

פתייהו

הפ"א ואחריו הפיטין מומט כל הבעין כוונ שווא/ הכיט המפענח צפונה סה"ו

פרדס

פרדס רחוקה שומר הפרדס גמול ופרדסים הוא ון עיע

התואל " " " " **פרוך** אל לשכת ולך הסרים אשר בפרודיה פ"ה שביה

אשר נהגן ילכי יהודה לעבדת השמש ונהגן

וורה כלשכת נהן מלך שהיה תאוה וכקיד במונרשי הערים וחבריה

וכן בדברי ר"ל יקראו מנרשי הערים מן ככל וכל פרודהא מהון ברב מה

הרדעא וכל פרודהא מהון בשמוע ועוד ווא/ הקונה שדה בהוריו בקונה

בפרודי ירושלים וררע ירשון וערושות יזוען פרודיו ופן הרב ירעשן

האיים יזוען פרודיו " " " " **פרכר** לפרכר למערב ארבעה שכ הבית

יקרא מן וכן זכרוהו ר"ל כ"ה

ווחריטו בעומה הוא דמזיל יהיב גביה ינשוף דקאי ווכמוי ווא/ מאו לסרבר

ווא/ רבה בר שילא כמיון דוא/ כלפי כר " " " " **פרעט** אחרי פרעט

יוחד ידוע ולגריעותן ולחלישותן כגד

ככלב ופרעש וברגה יונתן בחר חלש בחר הדיוט חר וברג לבקט

איה פרעש יוחד יה חלש חר ועוד הווא שיה יודס " " " " **פרשד**

וישא הפרשדוה יש לפרש בן שגווא שיה תקוב כן והטן

והוא מספה כה"א הוחדרונה או שעה יש בהי הטן וה"א להאר כלשון

נקבה כוון טוחרונה ברמשונה וועפ שהיה משפטה ילרע וזה ה"א לשון

נקבה ורעה הרג"ה בן שהווא פיש והדלה מוכך כלווא וואר שרקע המרכ

ככטן יטו הפיש יכטע וכן הרב יוורן ומכך ווכלו שפון ודומה כי דעתן

היה שהמלה ון פיש וכן שדוטו שהווא לשון שפוכה כהרג"ה " " " "

פרישן פישט שלן ענט ווארו שהווא כוון פיש כשין וה"ן מוכך פ" ויש וואו

שהמלה מורכבת ון שלש תלות פיש שדי זין " " " " **פרתם**

הפרתמים היה גשרים הגדולים הונוחסיס ווארוע ווכי ע"ה כרב

ה"ה מספת כה"ה כהאנס שלשום והי הכחור שלעבר הנהר פרת " " " "

פתיוול ותחת פתיוול תחזרת שק לבוש שלכשין ווארע לכבוד

ולתבואות יזעמן שהווא הקראו יול אלג יוש תפרשי התגד

שחונרונה השוים שקורין יעלג " " " " **פתום** פתום המלך והווא

קמץ כמתיכות ורג"ה דבר פתום

פתשון פתשן הכרב ופריש וזה " " " " **פרשון** הגשהוון עופים

הכתב ורג"ה וזה תשנה

הטורה יה פתשן

הפעל . עשן כולם העוק והספך . ופי' נפולני לביד נפולני נהחסס
משדולק עם יוחוק לנמה גם יפולק . וסוף נפולני אלולק ואלהיה
לגדל הנפולניס ועציה . על דרך סאכליה שלבה יה' שר גדולד
לזהיס כהרוא . אשר אין שניד סתל עליו פי' חתיכה בגד קטנה ודו
ודועה לו ברברי הושטה פתולת הבגד שקיפלה ולו הכהבה וכמור
לפי דעק חותץ ופולק . יל' יודרת או העעיק של חמה . וכן דש קנו
הורגו שרוב שושיץ והרמ' וילט פטו סודררד בשושיסיה . והרמ'
היחלעוק והעשטפוק כוהיטו ושושיטו . והרמ' ופישו הסעלה ויפישו
שושיטו סתל הערה פקל רבלי חוט כסול ושזור . וכן חותרו כול פול
שיהיה טוני ושזור . והקבוץ וקצץ פקליה . וכן חותיוץ ופקלץ ורמ'
קט' הופרטי . והנבון ינה שכרבתיהו וכל הנבנ' נתק השרש קט' במו
עשן יומד . עשן העור והספך . כי החושט כפואו כסול ושזור כוא שער
וכן הבגד שעשה והחוטיה השקורה . ויש יפריטי חנה נפולני אליה
נפולתיה כלום נחזקתי עכ' וחוקי כי החוט כשיכפל ויהיה שזור הוה
יודר חק . והרמ' כהכפל העץ והלמ' עקש ופולת .

פתק

על חור פק . כמו פק חוש בשש נקורות . חירות פתע
בקרוב . ויש פ' פתע יינ' . יס' הנחשוד הנשי . וזה סוף חוש לעוה
דערט כלום שאין לו לחש . כרונות על הופק . יגרות נפון רביק קריות
היא הוסקופה התרומה אשר ידוכן בה . וכן אור הרמ' הקוסקא " / "

פתע

פתע פגע ישבר הכא כסמל . כפתע פראויה . איה כפתע בלא איה
פראויה בלי כונה . " / " **פתק** כמשר סרר למ . והנה אין יוחוק .

השוע הלוי לפתור וורת . ויש כפתרון סלומע . הלא לאלהים

ספרות . עשן הכל פירוש וכימור הלוקה . ואשר ליה כע ארבע אורחות " / "
פלגש וישכב וק' בלה פלגש וכוין . ולכע הפלגשית ושה ל' פלגש
ופלגשו אשר בשכב . לרה לו יהי כן . היו האיה הקנודת

לורה לתשכב בלא כהנפה ובלא קידושין . ומרשו והעבה על סלגשיתיה
אנשיה לאנשיה . ופי' עבדיה ויורה על זה אשר בשר תאוריה בשל
ויכמן כעיע שיהיה סלגשית כמשמעו . ופי' על פטו עכ' איה כלק חסדי
כהי ער שרתיה ליה כפון סלגשיתיה למ שדוהיה . ולעשן ה' איה

פענת

דעק הרמ' שמו נארריות לתהו שמשא להן " / " **פענת** פתע
פענת . ש' חור כפלה פ' פישו . ופי' עכ' פענת ה'
הכסוק ובלה . ואחרו שהוא כעל עבר וכן הרמ' . והנבון כן פענת כהרמ'

על ארץ כל ימי יבוא ויחול כי תלטה עמיה ונותר הרבה יבוא גדול ויבוא
 הרבה על הרחוק כפסע שש הכל קץ וזמן ויש תפריש יבוא גדול חפץ
 מן הזרמיה די בלא הוה יבוא הוה קטל והחכד ה' אברהם פרישו מן השש
 הראשון כלום ויבוא גדול גדלה לו לד על בחמות הלילה " " **צבחה**
 ויבנה בטעם והראוי לנקבה ויורה בטעם עבה והפעל הכבד
 לעבוד בטעם כי משפטו להעבירה כמון לתורה וכן ומן השדש הזה איל
 ועבי רומי עבייה והקבוץ לרכוש כמון העבים ועדשה מומן יור
 הדבי וכתב בולק ובזר ואלקע טחה והיזר טעה וכיטוויס על ההייד לערי
 חוד הרביע ערשה ולרבות הומרה כן היזר בולק פכמות או בחילות ה
 הטרה והיא מיה ידועה נחלה עבי עבי היו לכל הודיעות ונכתי עבי טורח
 חויס עבי לערין לעטרת עבי עבי רבאורח עבי ארץ ביה השימותה ויכתי
 עדין העבי יק' אלל מומן כל עבי לעבי ולכבוד עבינה החפץ והדיען וכלמון
 ודמיה די הוה יבוא הוה קטל ופקבוץ הרבות הומרה היזר בולק נחלה עבי
 עבונה מניס וניכשק שיהיה עבונה מניס וכן עמ' ויזה תקדמה זופץ ושר
 עבי אל התורה ואל כעב לאל העבי וישאר בורח העבי מן יודה להו עבי
 קודש לפי שהו ארץ חפץ ויש תפריש אורה כלל לשון הדרי ופארי ודעה דזל
 כי לפיכך ארץ יש תקדמה עבי כי יעה עבי קל כרגלים תכל החיות אק ארץ יש
 קלק לבשל פירותיה תכל הודיעות " " **צבט** ויעבט לה קל עעטר
 לפי תקומו עשן טריה והושטה נארוט ויכתי

הערבי עבט בתורה על המיני " " **צבע** עשט עבוע נחלה לי לפי
 שהוא דווע קראו ק טוילת הונו עבוע נאז כי הונו עוף אחר זה
 עבוע וכל העופות טוספין אלון לוכל שטוטיץ ונורח ויש תפריש שש
 עבוע יעמל ברד ששאר העופות טוספין אלון וכבד פ כרבות פידז כשדש
 עיט עבוע רקתרה נחול העדי סלל עבועי עשן העבועה ידוע כדכתי
 דזל הערן עור לעבוע לעבוע לו אדוה ובעש שחור השקק על גי העבועי
 העדברה עבוע היא תיה הנכרה כדכתי דזל ר' תמיר ווה עק העבוע נאמין
 עבוע זה אפא ופי אפא אפעה כי ק' אנהג להכדור אוביות הורין וכן
 התר' יונה על גי העבועי לחול אפעה ובכראטיק רבה העבוע הזה ועטיה
 שללופן היה ויש כן ויש עבוע כומץ יתוה החמה ומן השדש הזה אצב
 אלקיד היא ויעטע החמה והאלק' נוספה כי כן תמאנות כחטה ששחמשן
 כן כפעל הכבד נאמ' היו שעה שויד החמה אומ' להדי העבישו ופירשוהו
 כמ' הודיעו איעבועהיכס לחשן " " **צבר** אס יצבור בעפר כסף
 ויצברו אותה קחריס חריס ייעברו כד ייעבר עפר וילכדה

אוריותו כחן והרמג נוכח שם על האבנים וזה נושנה הנרת משה
 יה סתם פועל אוריותו דמשה בריש וכן באוריות פהטן אוריות
 בריש וששה עץ אחד ולפי דעת כי אורה לשון עברות כי אזה לשון
 אוריות כי לא נמצאנו כי אזה בבכרי האלה וכן פהטן וכן הנשואין

נְשַׁלְמָה אֹתָהּ הַפֶּאֶ בְּעֵז אֲשֶׁר לָהּ

יִוְדָה כָּל פֶּה וְכִשְׁמוֹ

נִתְחַל אֹתָהּ הַצֵּדִי

צאל יסבחו ימליד עללן החת ימליד ישכב הכ עניה או ימליד
 גדליד על היידי ועל הכנה ופי יסבחו ימליד עללן הוא

כל העץ כי כך פירו יסבחו ימליד והעמליד הכ עללן והפסקוקיד הכ
 ירבוטו בדרך המיהה כי חרב גדלע לו ישכב החת עמליד ונאן ימליד

בעלה שישוכוהו **צב** שש עלות עב בכביד ובכרדיה כולם
 מחוכריה שמשוין כהה כע אודס על גב הכהמה וכן דעת הר

הרב כהה שהה עלות יבוכות שווק שיה עגלן כך מחפין ועגלות
 סמוך עגלות שלמכס והרמג ידושלמי שיה עגלן יזווק כלום שכל

עגלה היו לה זוג בקר המוששכין אורה ויהלן לפיש שהה יגיע בהמה
 החלד והעכבר והעב הווי הקרוי גיושע כלען

צבא אשר צבאו על ירוסלם ויעבאו על ארץ ירוץ העבאיה על

ארץ לעבאו עליה יקין לעבאו יבא האספה בונה כיה לם בלעבאו

וכן יקרקר קיר והשרש שרשיה ובטח האלק ופולתה מן הכתב וכל
 עוביה ומעודתה והטה ל יוטו עבאו וחעתי לבית העבה נכתב

כהא רבה יכבוץ כי נתן לעבאך ועבאו ופקודיו והקבוץ בירן ה
 כל יבאין וכלשון תקבות על עבאותה ויק עבאות אלה העבאות כלת

ארון החילתה חילתה תעלה וחילתה תטה והטעד אעץ שהכח והמוחץ
 עד החילתה בהסכמתה בלב אחד והראספה יתר אעפכ הוא ארון ותושל

על סלה ולא יעלמו בכחם כי אזה בכחו ובדעוה והפעל הככר המעבאו
 אזה עב הוודין סלה עץ והיפכה החול וכן פהראורה העבאות אשר

עבאו פתח אהל מועד שהיו בעת יסה ינראספיה פתח אהל מועד וה
 וחפיותו ביריקן אפי המרות שלת לרפת התשן ושן בלו עבאו לומש

על מדין

וכן ויתרו ד"ל החלה המעבד בזה וכזה פסול והוא כי מעבד בן היונה אחר שהשליך
 השער הראשון והוא תועבה דומה לוועל לזון זהב וכן ויתרו הפע שנחשדן תועבה
 ועוד ינהגו כענין שלו כלוה/האירן פען " " צדקהל במזון ה' צדקו מים
 אוש אל אשר רעהו ינהגו ובינהגו טוביהם ינהגו ורע והעיר שושן
 ינהגו ושמחה והיושן ינהגו קולץ והשד ינהגו טוביהם טוביהם וינהגו ינהגו
 כולם שפע עליונות להנהיג פכד חסון עעט הזכות והאורה תן השמחה " " צדקהל
 כי אהו יוכלו האנשים בעהרים ערב ובקר ונהגים וינהגים יקום
 חלד ירוע והוא השם שאור חסד חזק ונקרא בלשון שפד לפי שהיו
 נחלק ונאורו לשפד המבוקר עד חיש חסד חולץ נאור ויחיש חסד ולמעלה
 חולץ וערב ונהגים היו השם שהאור חזק בו תשע המנהגים ינהגו רעשה
 לבינה חלון שחמט יכנס האורה דמן הירוש וינהגו ארץ ית ינהגו ירכש נקרא
 השון בעת חרושן אחר הדריכה ונקרא השון בלשון נאור לרוב זכותו כמו שנקרא
 גם כן במקום אחר זהב והפעל הכבד חמט בן שוררם ינהגו חסד לומ ידרכו
 הזרים וישנו חסון שעפע הינהגו הם זרובבל כן שאלו ניהושע בן יהוירן
 שנחשדן בשון השמה זה לחלופה וזה לבהנה " " צדקהל קיו ינהגו
 בלי יקום ינהגו פטר ינוץ וינהגו לא ווחץ הכדל הינהגו עץ
 טינהגו ויכלוך וכבר כתבנו בשרש ינהגו עד וכסית אה עארץ " " צדקהל
צוד צוד יכדוב כעפור אשר ינהגו צוד חיה ינהגו ינהגו והשם הוא חיה
 וכוף ינהגו ינהגו חיה ויש אה וינהגו על הקוף וכהא ולא יהיה עוד
 בידכס לחצודה והיא חרשה שינדן בן ונהגש בוינהגו ויכלס כדעס
 שמוזקס בחצודה רעה ובלא הא הנקבה בחלה חנודים וחדמים וכל וכה
 עליה חנודים גדולים היו חרש אנה ושד באיטהו ויש אה ביאונה בחצודה
 וכפן הוא להיות חזה העץ והשרש והיו לבד לצדים והדגש חנודה האור הרפה
 שהיו עין הפעל כמו וכפורי ינהגו שהוואן וינהגו חיון והראו אשלה לרבים
 צודים וינהגו והנהגו בעל חנודה נפשות חנודה חסד נפשים הנפשות העל
 חנודה לעמי ועל אה כוס ונהגש צוד וכל לחס צודם ויקחו האנשים חנודה
 עדה ברך אביר ההא בחפוק ועס הא הנקבה ועדה שלח להם הכוט להם
 עדה ויקחו את עדה העס בידם והנהפעל חמט זה לחמט חס העמידן אורט
 ויחמט עין הספוק בחזן " " צדקהל וינהגו חסד וינהגו חסד וינהגו חסד
 כחש ינהגו חסד וינהגו חסד וינהגו חסד וינהגו חסד וינהגו חסד וינהגו חסד
 לחקדשו חסד וינהגו חסד וינהגו חסד וינהגו חסד וינהגו חסד וינהגו חסד
 עליו חסד וינהגו חסד וינהגו חסד וינהגו חסד וינהגו חסד וינהגו חסד
 ועל פעל ידו חסד פי רכנו לי הנבויים להגיד לכס עלכע ושלבו חסד כועל
 חמט כן ינהגו והשם כי ינהגו חסד וינהגו חסד וינהגו חסד וינהגו חסד

פירושו ששיבת האלה . כיון שפרשט כשיש סלל . או פי' ויעבר עב כעפר וילכדה
 והשד גבור . שיונו ונותה שפ עבויים . עכשם ענין הקבוצ **צבת**
 של השילג לה וכן העברתם . ין האגודות ותרתי שלקחיה גברתא
 וכן גרברו רז"ל וכן העברת לבי שאלקחיה לקחיה כדבר למוקדיה אורח
 נקרונו כן **צדק** של עבד רשאו . ויעבד שאל . ויעמוד ויעדיה על
 ערי המשכן ולמעט בעריכס . והיו לכס לעדיס . מקרא קצר הוא ופי'
 למעט לעדיס . ור' יונה כה כו הדש המורה הנח כיון ופטורי יעניד . והוא
 ין עבד ע"ד . ופירו' יהיה לכס תעודות הפלג בהס . עדה אורה . ההו דכה ועשפט
 להויה יופיק . וכבר זכרנו הדומים לו כחלק הקדוק . עכשם ידוע . והדש כהס
 להתחברת להסדן וזה הפלג . כי כן העמודה כפל כדבר . רז"ל השוחט וכן העבד
 שחטת כשרה . המולק וכן העבד וכן קרית סולת . וזולתס דביס **צדק**
 ואשר לו עדה . ואתה עדה וזה עבד לקחיה . וקשס או השלך עליו
 כל כלו בלא עדיה . כלס ענין כונה . וענין אה כן בעל . עבדו עדיה
 פירו' שמו עדיהס . כהר"ג והשימויה . והעדי . וכן רב"ג הו' ובהו עדיה ור"ע
צדק עדיה יתרו . עדיה כונה . יתנו עדיהס ויעדיה . לחש העדיק ברבך
 האש העדיקת מתך . כי לא יעדיק לפני כלו . והתאר / הו'
 העדיק . ויסלק דברי עדיקיס . עדיקיס בעל עבדות . ודומהו חנשיס יעדיק
 הנה ישפט אורחיס . הקיס ומשפטיס יעדיקיס . וחס שבי יעדיק ואלס . כי העדיק
 בשביו זה . כלום כן בעדיק לקחו . וזה הו' חנשיס החומות שאוה / שהס יעדיקיס
 ויעדיק בשבי ישו ששב אורחיס וחיך ואלס חידס . ענה הק"ב דס שבי וכול
 יקח . אע"פ שמתה רבוייס אע"פ חסבי חידס . וזה שאמרנו וחס שבי יעדיק
 ואלס אונס שבי יעדיק . כי אס תלקוח עדיק ויאלס חידס כי ויון לבד דין . ותלפ' /
 וטאור יעדיק . פי' אס תגור תלפ' העבדות טאור בפואס כי הוא יעדיק וטאור
 ברביו . והכרתי מתך יעדיק ורשע . הר"ג יונתן ואלו חנשיס כדיל לשיטת
 חייב . והשד יעדיק יעדיק הרדע . כשט מקודות . ויחיה יעדיק חאל . ובלשן
 קבה ויחטבה ל' עדיק . וענה כי עדיק . ונכפל ונעדיק קדש . וההס לעל
 זה נדבר וזה נעדיק . כלום מה מול לטעון שנהיה עדיקיס . והפעל הכב'
 והיעדיקו אס העדיק . ועל יבא כל אש אשר יהיה לו ריב ומשפט . והיעדיקו אס
 והיעדיקו על המעש . כי בודאי האחד יעדיק והאחר ירשוע . אבל על העושק
 אה / והוא אשר ל' ריב ומשפט . כי לא איעדיק רשע . עב ורש העדיקו . והיעדיקו
 הדביס . וכבר אחר עדיק נפשה משוכה ישרא . והיעדיקו אס ויחנך . כי חפצו
 עדיק בעדיקתו חנך . הו' מסכת כושפט שטחפה ה"ג של התקור . לזה
 וזה / אלהיך **צדק** ובו שער יחוב . והפעל והטות . וכלי חסד
 מנהג טובה שעס חמודות כזהב . ויון קרוב למון הזהב . וכן

ביתו ושרט יצק וכבר כתבתיו שם ובעש העמדה ויפקוד לפי פי' נ
 נעמידו וקדוש האורה הבת כמו נילט עליו והשם העשן זה מיעק ותעבן
 פי' תעמד תיעוקי וירץ כלום עמודי וירץ " " צור וצרת עליה כי הער
 אל עיר ליצור אל דוד ואל אנטז אל ולצרים אל
 רוצר את מונב

ויצר עליה והנס צדיק מה העיר עליו ניבא ויצר את רפא והנס יצרים על
 העיר ויצרתי עליו מיב' של שלש יצרי וירי והוא תלרע בצור עליה לה
 וירץ יש תפוש' תזה אחר וקדס יצרת והפעל בעיר נצורה והחלש תקוד
 חלש וכן הרב יונתן בקריתו רצירין עליה וכן הרב והטעם ודאשתאר ניעול
 ברט יצדא וכבר כתבתיו בשרש טר' והכבר והיצר לי ותישר להיות יזה
 ולרצו את מונב והשם ובעת מיעור במצור ובחמק ועם הכימי בשורק
 ער סלוק ימי תיעוק וכן הקבוצ והקיותי עליו וינצרות וכן קראו עיר
 ובער יצור לפי שלטו וככוש אדס אורה בחזקה אה לה כמיצור שיבט עליה
 ויערו הכיבותיה בויצור עד רדסה ירעב ומינא ונתן יצר ויצור לה
 ויצרת במינא ימי ופילט עיר מיעור וכן צדיק למינור ביהודה נצור ה
 מצרה וכן הקבוצ לכל ערי המצרות ונתן להם אביהם יצרות רבות לכסף
 ולזהב ולתבואה עם ערי תצרות ביהודה ויתקן ויהי המיערות ועשן אחר
 והוא עשן הרק כל יצרה לני יצר והינחה יצרה בהתכנס כשל עפר כי
 הוא יוצר וכן קציר שהקדיש כשל עפר כי הוא חיצן קוץ נחצן פתח ואשר
 הוא יוצר ויצרה יצור וירץ ויתכן להיות יצור העשן אל תצור ויהי מונב אל
 היצורים וההוא יצר לי יצור יצר הרחבת לי יצר ויחוק ויצווע יצר לי
 המקוד הנה נא היקוד אשר אנתם ושובה שם לפעך יצר ויצמן והבעת
 יצר העשן וכן האויב קראו יצר כי יצא כחרי יצר כי אין יצר שוב בעשן החלק
 אוש יצר עוניב טעב יחית סצר יצרי ולטוש עישן לי אל תהטע בעשן יצרי
 והשם יצרה ככתבורה העלם לעבות ביצרה כי לעבות שונחמו כצרה
 ובעקה בכל יצרות לו יצר בטש יצרות יצול וירקן לו יצר שם וכן יצר
 לי חווד כי יצר לי יצר ומינור ונתן היורה שם זולתי חוד וחש ותיצר
 יצריה וחלטי ונחזק יצריה ונחזק כערי יוצרה כי נחטן עליה ציריה
 נחטן ערי שלי ולא שצרותי כח וכן בעשן זה לאלמים ונחזק חרשי יצרה
 כמו שכתן להם עיביה והפעל הכבר והיצרות לודס וילרע והיצרות
 להם לחטן ומעון מלעיל פי' לחטן ומעון אשר אחרתי עליהם והכבר
 ר' אברהם ב"ר סוף הפסוק כן כו השם ביא עליהם קולעיה ורכיס ויצר להם
 והטעם להיותה נחכרית בחקוד אחר לחטן ומעון אורה הקולעיה וישר
 הם עומדיה ויצר לו ולא חזקן ובה' יצר לו אלה ויהי סע' יין וילחין ובעת היצר לו

עליוס כי יתעב העלך דריוש היות לתב זרחה לרשוריוס ומונה על
המשוררים כלום זרחה זו קוחה שלם היות נכסרת תענה הלויס והו
והמשוררים והשושיים כי מה שחנה על ויש לתב לתס המשוררים החספס

והחקים שמוך נכונת ותיב " / " **צור** על הין וזונה ירושלם עלתה וזוהר
מעקה על הרעה חמה לודס " / " **צור** על ככל שהו יקוס לויס וברספת ית
יס זכלס וידו במעלות כמו חכך מחשכיס במעלות וזה יודפיהס

השלכס במעלות עעס עץ רבני הויס ועחקן " / " **צום** ידוע עמך
ולא דחיה יעמונו שבעס יויס ויעד דוד יום יעמו על שלשת
יויס יעוס יעמוע אע כי אס עמוס בעבורי וכי אע יעוסי לעוס אלא

בעונה אכונכס שחכס הכיס וזה תרגו לי בעמכס או באכלכס ושהתבכס
על דרך אס ידקה ויה חקן לך וזה למה אס רשעו מספט וחסר ורחמיס לא
תעמו כי יבנה הכיס אשר איה ימייס בעבורו ותשתחו כבעיט והמוכל

ורשעו והסי נקראו יעס וקבוץ כלשע נקבות דברי הימות וזקתס
ידוע אבל קראו יעס והושיבו נבות בראש העס כתב אדוע זכר כי איה
לשע העסה כי איה לשע קבוץ כלשע ימות הנריס יע פתלווד וכן כל קריאה

יעס איהם בעשע ראובה וכן כוסי יעס שבידחיהו כוסי קבוץ " / " **צור**
יען אובדות הין עמי נכרבה זמה חלה טאלק וקריאה יען יענה ואלפי

והלכיס כולס בלא אלף והיא נוספת ועכסה לאלף כרוויק לעמוס הכהונה
הדקה הכבשיס והעזיס יקרא יען פעס כולל כולס כמו וויס יען הכמן קרמ
ופעס כורט על אחר יעס ולא יען שלשת אלפיס ואלף עזיס וזה למה הען

ויחמו כען הקבוץ רינה למה וכן העתודיס העולם על הען ופעס
יהיה כלל בהמות הדקה והבקר עמוס יענה שהיו לו זכר בקר כפרסיה
והוא שס כלל לא ייחשו כלשע רכיס ושתי כמן נארבע עמן יענה ען " / "

צור עכן חיס על ראשו והשקיס וודן יכפתך וודן אל ההיב כלום
התקוותה שעמן חויס עליהס לתב אשקה אורס וודן ייעך
הדיס עליהס ער שיעלה אל ההיבס והכבר אשר היצת איה ויס סעך ייעך הכרזל

וכי הנביו סעך הכרזל וזן שרש הזה עעך דכס יומרו נעס ונספת יעפיס
הס חלות הדכס כוישקא פלען " / " **צור** והעיקורה לודיל העיקרת
דוח כעס אשר יעך לך זמה חמת חויען רחב לא יעוץ החתיה

לאשר יעוץ לה או יהיה יעוץ שס והסס וכעך העמיס וכרוספת יוס במינור
וכעך יעס וזה כודן יערה וכוקה והרמז כלל איש תעוץ עעך יערה ירוב
כען יערה וכען ההרבה הפעל הקל יעור יעור עוודי ואלן יכדך חושה ועבן
חו להיות יען שרש הזה יעקן לחס כלום שפכו רבלה כעה שמוסרף למו ייש איה

נחיר מתיקן ועו ער ואור השך בעריסיה סרשו בן שמש ניהקן למרשן
 כחשושן אויב כלום ידוה והט השך ער והוור השך בהריסות המדינה
 או יהיה שם ומה השך היורה הבוה עליו וועפ שערד העעד בולת השך
 ועב יוח בעשן החרוז וך השיב ינור חרבן חרוז חרבן נכן חרבות צודים
 חרודים כלום חרבות שיש להם חרודים או יהיה ינור נצודים חרוד ינור
 חרבן כמו חרבן השור כלום חרבן חרד נכן חרבות צודים חרבות חרדי
 ואם נסמך המתואר וול התואר כמו בע שלשים הולעת שטע הולעת
 ניונה הרג יזה העשן חלקה הצודים שרג ווחמנה קטילונ ועו אחור וקדס
 צ ינרתט ינור אוהן בחרט ינורת הבית ינודים לכלות שאול ונטקן
 בן מרדכי ון בתכונה עצבים הרמון כהבולת ויש לפרש מזה ניעלון
 ניומט שעשן הכתף נטבע להועשן לאומעס ולקנה עעס ונכעס ון
 דעת ר"ל במלת וינרת הכתף שאמרו דבר שיש עליו צורה ון השורש
 קזה עד ינור יחיה נישכ רביד הזהב על טארן ונברכה בהי האלק למ
 למשך וכל נן נאודיהים לא הבאן מרה בעבורה ודועה ופעמים זכרו
 העאר כלשן שעס לפי שהוא שט ינודים היינן והשאל בכה על צוארין
 נישל על ינודין ופעמים יטו קבוצ בשוא היינן נישל על ינודי בעמין ה
 הבאן מה ינודים בעול יולך בבל וברוספה טן באחת עשן וינודוע
 ושאר האלק בגנארי ונענאריכס ונענארושע וועפ שאובד בהי המשך

צחח על שחח סלע שזרהו שכן שחחה מאחר לחומה בעחחיה
 ונקוד הבוה כלע והווי וקוד סיכש נעמון לפיכך נקדו ק
 נמזה מהכל דה הפא והשביע בינחחוח נבשך יורכ לוחזבזון יכש וצוח
 נחוח מה חוח כלע ליו חשה ון אשש ועו עמו חחלב ויהי חוחן להדגש
 לול החוח ופרואר דודי ינח ונודוכ כמוס עמ עליו ונור יוח עמ שפיים והתואר
 כלשן נקבות ה חחה לדבר חוח כלום ונודוח חוח עשן כלס הזכות והכ
 והבהירות ויש לפיש דוח עמ מהששן החאשן דוח יכשה כלום שוין בה הועלת
 לפע מדה וך הוא חק לבט אודה ולא לזרות ולא להכר ואין לה הועלת כי
 היא נשבת במדבר שאין שיה זרע בן דרך בה עיני סמו אורה דוח ונפיו חוסל
 על נבוכדנצר הבא דרך בה עמי כלום שיכא על ירוסלס ודמה אוחה לדוח
 שאוה טובה לקורה ולהכר וך הוא חק יורב וזכו שווק דוח חלו חוולה כלום
 דוח חק יורב חעלה עווח לזרות ומדוח להכר ו וועל נחמנו
 כמו במשן ו ו צחק למה זה חקה שרה לא צחק ובעל נחמנו
 השווע ינחך לי ו צחק ונעמך שרה בקרבה כלום צחק ונודיה בקרבה
 לא שחחוחה הדבר כפיה על כן כחשה בעבור הידעה או פי ונעמך שרה בקרבה

לב אשר תצרה כלום כמות ועוזרת ברוחך ויש לפרש מזה וישר לך ויש
כלום כי מלך אשר הער לחזו כלם והדומים להם עני הכוב והרחק וזה
שיש בו בעני המנוי גם כן כי המנוי מכאוב ורוחך ולפי ששתי נשות ליוצר
האחת שוטת לחברתה ומקטנה לה ומקוונת יג להם נקרות כל אחת
יגן צרה בעד חברתה וכעסותה יגרה וכן ששתי והבעת יגן העני
בשרש עין עש זה העני כלו שהוא עני הדחק הוא קרוב לעני הדוחש כי
היושב במצוק הוא ברוחך שש ובעתה ויהפך להיות זה העני כולו שדשו יג
ועד ויגרה הכסף ויגרה אורה בגופו ויגרה ככריו כסף ויערו וימנו
סידו וכבר קטן וזוהו החילה ונחר כך יגרו וזוהו יגרו העורה עני געזת
הכסף או כל דבר כסף וכיוצא בו גם הקשירה וזה העני קרוב לעני שלמען
כיקושר הדבר דוחך אותו ועד יגרו ענין לשולמיו ועד באויה שולמיו
השולח ביש צירידי וההרפתל חוטק וילכו ויעמידו עשירי ענין שלחמיה
ועד גדלה רגוב על ערה והוא רגל גדלה שהסוב גדלה עליו והרגל שה
ידה הרבה יגרו ויש תפריטי החק שבנופתן שכן נכנס רגל גדלה וזוהו
כך והדומה שהי ידוה וזוהו החקף ש טבעה בורגל גדלה נקרא עננה
כיו שחזרו בנשמה העיר והצול והקורה והמנעול והמפרה שנשברין
הרקע כמנעד וזה שומר הסוב על יגרה שדומה כי דבר וזמר הוא העיר
זולתי גדלה כן הוא כיש שאין ששין העיר יגרוה גדלה אלהו טקבין גדלה
נקובעין בו עני וזמר וזו ברזל להכנסו בחקך שכתפתן כדי שיוסוב וכן
זמרו בנשמה יחזירין יגרה הרמתן בוקדש אכל ש לא באדיה אבל העלון
פון וכאן אמר והלל כיה העני זה כי נהפך עליה עדיה וכבר כרבע חוטק
בזלה ובעד בשרש חן ועד יגרה יגרה חוקותו דערה ער ומקוונת
העיר שומר למען שש על העיר והקבוץ והעיריה נהיט ממנו חלקה העיר
וכירושו חלקה החזקיה כי חזקיה היו אלה הנעזיה אלה ועול אלה ולא שמו
אלה לאלה אלא יחדו נבלו וקבלוץ הקבוצת בעזרות יאוריה בקע ובחלה
בשמיר חקך העיר ותקח עפורה יגרה ויעד כער נחשבני ענין סלע ולחזוק
העיריה כגב הא יחברך כער העיר העיריה פלגו יגרה עיר שלמיה וזמן
ער טולמיו ויש לפרש כהן הם ויערה עיר מתקוותו כלום ויש בעבור כענין
ורגל יעזב וירץ ויערה עיר מתקוותו כלום מתקודת תשפטו וכבר לוי
הענין הזה והכן עיר העיר לה יושבת במענה וכן עיר העירה ביהודה
וכל הדומים להם עני חוזק וכן הגד יומן וכן סלע כל ערות לן עיר
וכעני לן שכ אל ישר ויהיה ער כעל יושני כי כל ערה חזקה וזוהו
ויש לפרש מזה יאורי תעור לפי שהערה והאונקיה חוזק העיר ויש תפריט
ללג וחברת יאורי תעור נחריב ככך פשתי כל יאורי הערה כהן יאורי העיר
וכן לזע אשר וערי מעיר ולזע אשר כהן תעירי וזוהו רגל יאורי תעיר

הוא בשרש מור " " " צות או צותנה יחד עש הבשר והדלקה וציה
 וציה בעש אחר " " " מלל יחיו בעל עובר כמו העל
 שעובר במהרה כהפשת השמש יש למיש בעל העוף השובר
 בעופסו וכן פירשו במדרש כעל עובר כהדן עופו דעבר כעוליה נעוליה
 עבר עמיה כי ישו עליו ערב וסבורו מליד עללו ולא יאריך ימים בעל
 בעל החכמה בעל הכסף פי יעו אדם בעל החכמה סזיהיה נה בעל הכסף
 כסיהיה לנדי ספקו שיתקבל יורה בעיע בעו אדם כעל יעטרך להם ויול
 להתעסק בחכמה כסיהיה לו סזה יחיה כעו שמה כפוק האחר טובה חכמה
 עב נלה העפכ יתרון הדעה הוא שהחכמה לבנה רחיה בעליה בעל קושי
 כר על העליהם וכסו העללס והפעל חזקת חכמן הקל כאשר עללו שער
 ירושלם כלום שהעריב השמש ועללו שער ירושל והפעל יכנס הפעיל והוש
 אצל כלום עשה על ונני יהיה שד מאר והטור כהפעל נה פו הפעל רע
 ואלו ארץ עלול כפיה כלום שחמל על העולס כרב כפיה והוא דרך
 חטל על רוב הסחורות ומיע הדברים היוצאים חמה לשאר פורענות
 וינה הרג דמותן לה בספיט וקלעיון פרושן כעיוו דטויה ככנסוהו יעע
 מה לקול עללו ספוט והפעל אשר כל שמה העלטה שתי אוזע והכבר
 אשר כל שומעו העלטה שקי אוזען עש הדועות הדעשה טרומנט כלען
 ורשד ינה עלול להם שעוריס כלום שמה רשד להם שעוריס ורזויה שהיה
 מתהפך בזמנה דן ועד נפדשט כשרש עלה ומזה על ג' חלונס הסוס והס
 הזעב שהחלנד כסוס שהס יהקטקטיס וכן בהפעל הסו ובחשעוסיס
 ובגלגלס כסונל הפו בעלגלי שומע כחוק הפס והס שש כלי החשוק
 שתקושיין זה בזה ומשחיעיס קול וכן אחיו בחשינה הקיש בן ויחיו בעלגל
 וכל בעלגל הריועה קונו אווה על החשוחות וכפול אורה כפעל והלוייה
 בב וישך בחלגלס בחלגלס נחשב לחשוח ונקחו כלשון שעה לפי שהס
 שש כלסד שתקושיין זה בזה וסחיכות בחלגלס נחשב כחבט הדומיה ל
 בחלק הדקדוק שהו חק תראשון מן הסכר וישן עלול בעופרת כאשר עללו
 שער ירושלם געגס עמן שקיעה וכן הביוס ל' יהודה ופי כאשר עללו
 שער וקלסלס כאשר נהקשע חלכנס בשעויה וירושלם כלום שהיה ערב
 והנכס מו שכתב ווחג'מען על ובעלגל דעיס דאשן כל שדוקדוק בן
 הדעס בתיס ומעלן מורת פינוחה כלען ניש אווה שהו כל פשו וישכעיס
 יכנס בן רשד הרג ולכד בן " " " צלל אויגלה כשרי לעלות לבתן
 והתור על כ' אס על אש והסד בהפעל הען עלול להם שעור

שמחה בנה לבנה שלם ראה מורה נורם עוקת והשם צחוק שנה לי אלהים
זה צחוק בפה והכבוד וייעתק לפניהם יתעורר מה רבקה אשתו ויקומו לכתוב
וזו ששונע ושוחח לעתה כי להתעלל לו וישר ולדה לחברה יתעורר
חלשן וטלס בפנסים החל עץ השחוק " צחוק " ארומה יחודיות
עצמו לבנות וכן צחוק יחרי לכן " צורה " ויעי אודיה לו יעבדע
בלה יק ברי יטרוח עב עי השדה והקב והקפוצ חטון מלאכים חלפכ
בעה ועד מיד כהים היוד יוד הדני ויור שרש עפל וכדמות היוד אשר
יסדה לעינים וענעם הפיה ספומה ול חשה הכתן כי חזה לעד לעינים וללוד
כלח לעבדך ליעקב ופרושן לחשי הפימות יעה דה חוס למרות עליו
בעה והטד בלשן תקבור הלכן בימות נהר סי הלכן הוים במקוד הויה
והמדבר כמו נהר ועש יוח סחור בעון כשקל דעון עעיה עשן חורב ומדבר
ופשו עידי וות חויה חיות השוכמה בעיה לפכו יכרע עידי אומות השוכמ
כמדברר מו הוא תעשן הראשון כלום בעלי הפימות כמו שמה/ אחריו חלבו
גרשיו ול אבהם בע פיה לעד לעיד השוכמה כמדבר זכעיה ועפ שמה
ביד ויש לוכה גדול הרמט מוכל לושכי מדבר " צין " זה הצון חלן ובה
אילן עץ כלם חפוק ידים היציב לך עונם עענה כעשן חכמה שיה
שחשוקן אורג על הקבר מו לנות על הדרכים " ציץ " יצין המטה והפל
הכבר היעמ כל פועלי חון ויעיע מעיר כעשב הודק יעץ וסרח ישר
ניצץ עץ וסטורי עעד היוד נבלעה כדגש והעשן יעוריס כמו כרחים צעיה
והטד עש היין הקכה והירה יעיה מכל ונכר זכר וקכה כי מכל לשון זכר
וכסוך המרמור אל הדגור כמו כע שלשים מו יהיה שד בלתי סחור וכא דרך
הסוך כמו עגלה שלושה אלהם סוגה לך והרומיד להכ עשן טלס נלה
הכרחים והרומים וקרב לעשן הזה מעין מן הדרכים כלום חלה עשן
וכמה ושחק מן החלומה ויש מפרשי ועלן יעץ הדני כלום במקוד שחשוק
קין לדוד על המקוד הוא ירונה מדון מו יהיה כי כורן שעל ראשו ופיר
ויעין כלום רכה גדולות והדרת ככל יודי ועשן מה ועשיות עין זכר עין
נור הקדש והנו טס שלזהב והכעל כחמט ועליו עין כזרני ועשן רג עין לו
לחונק כעק שיכרח בן והרד ספיר עישן ומורן רזל סכפודין שפורה סין
ועשו להם עיעה עשן הכדד ויה שפודין מן האורף שהוא נהלה בן יקד
יעיעה ולפיכך קרא החוטם שימה הכיט לבלות ככק הכדד עיעה וכן
הלהלי השער הנלהה כמו עשן הכדד ויקחט בייעיה ראשי ויש ינכה חור
יעעין מן החרטה כלום חרונה עיעות ראשו ויעיעה נקרא על העשן הנלהה
כי רוב חוטי העיעה הדי עשן כמו שמה רזל שליש גדול ושע שליש עשן וכן
אמרן מן עיעה ולי עשן וכן הוא מו/ ויקחט בייעיה ראשי ובעשן זה עיעה
העעככין וות חיליה " ציר " ציר טחון לשולחן יכר כדבמ העשן

להיות זהו השרש אינו כפוף להטעת ה'יון כי היה לו לומר בלתי כולם עבדות
 תהדות והנכין שיהיה גלגולת תלה מורכבת חסל ומות כיון שפירש אורכו
 קמרון רב העדיה שיהי חלגת כלום על המות והוא חסך חולה כיון שאחורי
 עיניה כיון אופל " / " צלע וכן י"ו אלהיה ויהי העלע חלע והקבוצ
 כלשן הקבות ויקח אחיה
 היון והשאל כנה עד כל דבר כלשו עלע ולעלע העסק השעה ויכונה
 בלשן זמר לקרשי עלע העסק האחר דועשית בריחוס בעלע ההי חלעל
 וחלעע כנה העלע הריכונה ודחוב העלע ארבע אמות עלע אל עלע שלע
 כלע חלעע באותו עת וכן כורץ בעתן בעלע הקבר קיש אכיו חלעע וכן
 עלע האלק חלעע וחסר הי חלעל ס"ה הפל כסגול והקבוצ כלשן זכריס
 פ"ש עלעיס הדלת אחת שע גלגל כלום שע יגרי הדלת האחת היו עוליס
 ויוטק הרג עדין וכן הרג ושע קלעיס הרג השעה גלגלס וקבוצ הקבות
 ויש עלעע סביב והוא היצע שעשה סביב כיה המקדש וכבר כרעהו כשר
 יגע וכשרע הרע ולפי שהקורות לבית כיון העלעע לתק א"ו ויקח הכרת
 בעלעע אורזיס והעלעע עלע אל עלע רועה לעל הקורות וקמו הפסוק
 יעלע לפי שהולך על ידו האחר והוא עלע על ידו ונסת העלעע והשע
 פ"ה לעלע ככך שיהי עלע וכילעל שחון ושסס " / " צמס
 גלי יחור יכער לעור ענה כפלס כלה גנה והשעה היא
 עעיות השער שחכיסה האשה על כנה קורין לעלן ול יונה פ"ו החסות ושע
 עידי חילס יחזק עליו עידי הדי העען ימה והוא מאר במשקל כביר
 אוריס ועעט לפעיס איש רק וכחון ומהג הלסעיס פורץ שחע לגל
 שר האס ולעשורה ענה הלגיה אחרי בעוור ודוליס השער כיון עבות
 ויש א"ו פיה הלסעיס שוכע התרבות הלכיס ערוזיס ומגלס שעע
 והססיס בשערי ער שהותיס " / " צמא
 השקוע שאיש חיס כי ענאטי וועא
 דר בעל הגא ועניה והלבת אל הלכס והראר ומשקה ענה והסיר רעבי
 הי ענאטי והשע ושע אורה בענא לו רעב לתק ולא ענה לטיס ול
 ולענאטי שקול חונץ ושברו פראיס ענאס פ"ר ליונה יקח רועה ענאס
 ותלקחה כדך ומה רעבן כוכב קחו ולבו ועוד הפרשט כשרש שבר ומע וזה
 ועתון לעובע יאס תקוס ענאון וכן וענאון אשר חן כ חיס והשע ער
 כלשן קרה ודיוץ הענאס " / " צמד
 יש יעד לעל פער עש חוכר ודכוק
 כי שחן חוכס כוד דכוק עליו לענאון כי כל חיס חטאו וערענאון אכיו וקמו

בבלם הנה ין הנה ופי ענות לתם שעוהים וכן תרג' יונה חרד ולחס
שעורין והיא העונה כמון שוחרין דלל ולמי חרדה על דבי גחליס ונקראת
ק לפי שהיא נאפית על דבי גחליס כמון העל' ומכפ' זה נקראת גם כן
חרדה שהיא עטן שריסה וכבר זכרנו וזוהי עטן אחר כשרש עלל
צרח ידוע דרך רשעס ילחה אשר לו ילחה לכל והוא לוח
העלה והעלה לילוכה והדרך ילחה רכב והפעל הכבד
והעלחה ובעת ביה ו/ו אלביץ עלה והעלה על והעלחון וישב שלמה
על כסאו/ו לתלך תחת אביו ויעלה ניהו אוש נעלסה וול רבתי במעלה
דרך פי כתי שדרס מעלח התעלה דרכנו והעופר אל הקל אוש ישך
מעלה דרכו והעלה דרכו מעלה בידו מעלחה טו לעברך מעלה
אמנו ו/ו מעלחה טו תלרע ומה שמו/ו כי יוז מעלחה אור דרכך וושפ' שון
המעלה רלויה ביד הודס לט' כי פשקרו מעלחה ו/ו ועל ידי הבוא לר
המעלה טוילן הוא מעלחה דרכו עטן התעלה ידוע והוא הזמנה השוכ
ובאו אל הודס בדרך ישרה כל עיכוב ושען קדס לזה ילחון היסוד
לפע תולך כלום הדרכותו ועברו בו כוול בקען וזוהי ומה ויבקר
עני עלה מעלה מעי עלתו וכן ק ילח כווש יוסף יבקע וילחה
עלה רוח ו/ו כלום הבו והדרך והעבר עלך וכן מעלה עליו רוח ו/ו
קחו לי מעלותי חרשה פי כמון מעלחה ומה מעלחה מעלותי וכן בדברי
דלל וכי למר על פי מעלותי הוא ענין וזולת זה ויש מה טען עלל ידון
בעלתי כאשר יתחז וזו העלחה פידוש קדרה מן קשרה והקפוז ובדודיה
ובמעלות הנח המורה הדש כיהיה דמו מעלות כמון וכן טבעה עכבות
ויש לפוש טען עלל ידון מעלות כמון כחץ והוא טען לעטן הכסוף ומה שמו
בחוקיבזה הלשון כי ק מעלות היר בחוק טען ששיתן הדס כמעלחה מן בקדוה
צלם מעלה מעלה כשש נקודות ויך מעלה יהי תולך אוש כמ
בעלחט כדמורהטן עות כל עלמי יוסכורה בעיר מעלה הבו
עטן טלד כעטן דמות והוא פעמים טפל על עורה מורשה כמון מעלה
וסכורה יעלמי טחורופס וזולתס ופעמים על היורה שוונה מורשה
אלו יורה תחשבות יורה לוח ערך ודיקון במעלה וזהו מעלה מעלה
בעלחט כדמורהטן ומכשר להיות כמורה וולד כדמורה כמון שהיה
ענין אלן ודמות לו כעטן כמורה ומעלהטן וכרב ל יונה ויך מעלה
כמו חטך וכן כרבן אדום אבי זל ודמותו ללשון הערב שמונה לחטך עלה
בנקדה על התלמי ופרשו כי הודס היו מעלהטן כמון מעלהטן על אשר לו ידע
יוס מותו וכן פי יונה השלג בעלחטן כלום כעפי הונה ילחטן כעלה
וכפסק ענין בחוטך ויש חפיש מעלות מעטן חטך ויפרשו מורה וזו
השרש וכן הוא עטן חטך כמו שמו/ו חטך ויין מעלות להסרה טס ואל

סתם יעשה יכן סרטו ר"ל נאחרי הכן כסידור דונה שמתן סומכוס אומ
 המוכר את הספיה מוכר את הדונה ונאחרי סומכוס דאדעא ד"ט הו"ו
 קרי ליה דונה כוכה נאחחורבן כהיורה דונה וכן הרגם יונק בעת יין
 עה ונמך ויטלן יתקן עתה על הריסיהן ונבטיבן בדונה יודין
צ ורעה בארץ ענת עין שניה וכן אה הרגה ונעשה כוד
 בארשא וכן ורעה יעל החוור הפלה ענת כל כן בחזקה
 ין החוור בארץ כאלה היה פל נעשה בארץ ואל הרגה אה בזה ונאחרי
 יעל החוור כהרגה ורבל יעל הנהל
צ פי קטנה ודקות וברבי ר"ל סה ענה בקעה יעמות דקות
 קטנה ויש תפשו יעמות תלשון עומה ברבי ר"ל שהיו הסלע והסלע
 הדלוק בסלע יש בהם יכט עד שכן דקות הרבה תפס היוכט וכן כרי
 יא יעונה יפלו פה ביכשה כי הפה היכשה יפשו אורה פחות קטנה
 לשורה בדרך בקעה
צ והחטובים לרוב ענה בה ומה יעשה חכה ענת בסלע
 הכבד והיכשה לכה ובחשה החיכשה לרע
צ יענין כי יתן הפס ויסכך סביב כסבוב האעפיה
 בד יענין הסר החטפה והריס העטרה יענפה ואכש יענין הטוב
 כמעיל ויענין יתקבוצ בלשן תקבות והעפפות ידוע
צ התקפפה וול היענוק הוא בית הסהר ויש תפשו שתי התלות
 ככלס התקפפה הלו כל וסגה והוא שפ עעס ושטוס כרעס בור גוור
 שוכנסו שד הוסורים ויענוק הוא כל וסגה לדוס
צ ויגע בעגה כי תרוב הדוע ברבי ר"ל והוא ששככין בן
 וכן לקול עמדין החטול העעס לעמרים כעכבי הודס ויונק הרג ויגע
 כי בעגה ישרו לחכבה כרבה
צ בגת יעגרה פי כל זחה תהכמה ובה
 יתפפה הס כחורות ודרך ביה יעגה בעס הצעל ארץ בינעך ביטאן
 סלה והסס ועוכי עגה רחוב עגדי החק ששה יעגים וכחוספה
 ה"ו את קול עגרה וכחוספה ת"ס חין יעגדי ובר כונמ ולקפס וכוסים
 בתעדין והכבד ותעגרהו לתלך בלחיה עץ כלב פיעה וכוסיעה ויעגה
 ויעגיל הוא חחלי קרוע כנו שמה ויעגרה על זרועו וקבוצ תכלי הולך
 מספר הפורים והעגרה ויונק הרג זה וסווי רחמא ידנה כיהנו כל
 אחר יש שהוא עשוי לרוע ויש שהוא עשוי לרל ואשר עשוי לרל קריא
 עגרה על התכנה לטון עגה ואשר עשוי לרוע לפי שהוא עשוי על ארבוט
 אורה שרלן תקוד יכ כן אעגרה
צ פי גלה וולך תתקוס לתקס כלה ונאחרי הנהל
 תחוסת וכן אה עשה קונה כי דרך קונה לכה תתקוס לתקוס ונאחרי

יצאד החל אשר על היו לפי שהיו מחובר בה תמיד אצורה וצריך ושה
 צוידים על ידיו וכן נקראו קודם בראשונה חכמי החבור ויקח יצאד בקד
 בשם נקודות וצמד חמורים את רוכבים צוידים פרטותן בשיר
 את שנים עשר צוידים ונפיעתו כן וצמד וצמד עשרה צוידים
 כרם כי החכם ר' אברהם ב"ר בעבור השיגם הגבול הנה הכרימיה נעם
 צוידים יחד ויש הפרשים כי מה שחירוש יצמד בקד פוס קראו צמד
 כרם והפעל הכבד תעמדה על תהעין וכבד אחר ולשון תעמדה
 תרימה כלב עץ חבור " " " "

צמח

צמח יצא היצווח לכס מן השוה צמח בן ויצווח בן צמח
 השכר וקקל יער צומח עינים והשיב צמח האדווה והסכר ושערך
 צמח עד יצווח קנכס ויתר שער מאטן לצמח והוא פל שוחד והשגך
 לשלישי תצווח חטר לבתה תצווח גרויס תצווח והולדה והצומחה
 עץ לב עץ גדול " " " "

צמק

וצמק רבוטק ומצמק וצמק יצווחים אחר בן הצמק ותן אהבולן דעבוב יכישן
 וצמק יצווחים ושה יצווחים אחר בן הצמק ותן אהבולן דעבוב יכישן
 צמק ויקח את יצווח הארץ ומצווח הארץ הדמה וכן עפרוה
 היתה יצווחו ולו ותג את יצווחו אל בן עמותים שעה
 הסעך קצמה יצמד ופסתיים בשם נקודות וצמד צמד ופסתיים

צמח

צמח יתין כי כשמר הלך ידוע " " " " צמח בבו חיי
 והפעל בער אורכו צמח ויש תפרו
 תלשן יצווח הקידים ברוכי קל והסד לעינורה לקונה אורח והסכר
 צמח קטור צמות צמחה ופכר בוורת דקדוק סמלה קזווח
 חלק קדדוק חזה הסכר כשער השליש וכבד אחר

אורח אצמות היצווח כל זוג חוץ וחשתי אצמות יצווחה וקאלת
צב כעגה שלב בוס קציר ענית עץ קדירות וחטוט הסכל ברכי
 רגל בשכל שלו הצטק חס לתץ צונן מפרים מן פחה על
 קצוטה ומן היצווח על החמה ולעשעש כנדי לבד עץ קוז ופרושן
 בן יצווח קציע הסוכבה לצדור ולבלו אורב העץ ויעל ומוין ביד
 או יתיה דרך חטל כמו לשכיס בעפעכס וכחסרון אורב הסכל ואל תצמח
 יקחון יעש כתידי בדרך עקס ולשן בקבות ושאו אורבס בצמח
 ויש לפרס עש סחיס העץ קדירות סלוח הקדירות כפחיס בדרך עקס וטא
 געה פולץ לפע שורכי עג ורווח עגה וסחורה אורג וקבוץ וכל
 שיר ושיר צמח ורמחיס כל תלחה דומה לתן חזק בלע וכן כערכי לו
 דקה ויש לפרס ושאו אורבס בעגה וכן דרווחה קצטה שכן שווחה

הטון בשטח נוספת כח"ו וברך רבל ולמד הפעל נולה והטע שמה לבטוב
עפר שיש בפע עמו כיץ כחכ' ו' ונה' ואח' בשב' הזמן רב ספריה כי כחכ'
הגלה גמגמ' / צפח / ואח' צפתה המיד' והטע שותץ בצפתה
כלום גלוחיה כעפוחיו / בדבש / פיו ריקון אופיד ווחץ כשית
ועולץ ווחץ בדבש והנה סאקריטון בדבש / פיה ריקון אופיד ווחץ כשית
ועולץ ווחץ בדבש ופידש הזמן צפחה ון צפתה המיד' / כי ששון ווחץ
כדמות כלים וצוחים ופיד' / נסן והנה גמגמ' א הזכ' אסקריטון דדבש
לשון כלים הכ' / צפח / צפחה עמן רוח / צפחה לך / ונה' צפ
צפתה לוחץ ואלה / צפחה בלחץ / כי לבד צפתה תשל
ייבון ליתרית קטניה / ונצורה העץ ארץ / אה טע חוטתיה והצפת
פי אה והצפת כי לא החכמה שעה יחר בנקוד אחר / רק זה לבדו וזה
לבדו כרי שלא ירעש ארס עליה / ויש לרש כי ילה והצפת שב אל
תלה אה שהיא כוללה שעה / וכן וטעב אה תשה וזה אחר / ויהן לבי
שהיה ושה עקר ונה' לטו יחק' / ואהן שמו / וכן ניכא תשה ואהן / פי עפתי
עין רוח' תי שלונה לצפת המטה הרעה ולהסתירה שלא ישמעו בתוך
שפתי הדעיה כמו אה ירעה לצפת הוח שלא יוכל לצפת ווחץ ושת
יחוט יקרא / כמו שותץ יחוט שוקרא ויכרוז על עכמו שהוא רוקח ומרחה כן
האשה ירגישו בה תלוחץ / וקרא השותץ ברקח שותץ יחוט לפי שהיה הוחץ
היה תוכנה למחוח וזה שדבך בה השותץ הוא תלוחץ / כי יעפנה בסכך
נצפה לך חט' ויחוט לצפחה / ואלדוכי ע' פי' נצפה לך
חט' ויעפנה לצפחה פלג' א שומדים / וכן יודו ויעפנה / כלום / אירוב
שחשומים עפתי בנקוד צפח' / וכן עינן לחבה יעפוט / ואלל אה יעפתי
כשל' ופי' הדבר הנספר והתועב / או יהיה ש' / וכן וצפח' ואלו צפחה
יטוב העפן אצל לרמו לומר ישר בעיני / ואפי' קרא טוב השלם
הזה עפן כי לו רשינה וחדש לרמוט טוח ברען הכוח ונה' הטוב לעינ
ונתע ווחץ כחלל הוא עפן / ויחשע על עפן / פי' על י' אה עפתי
ונפרים הנה כעפן / והפעל לו עפן שונס תגד שיע' / ונכפר שיע
טאו נצפת לערוץ / והפעל ככבר תי / הן כשאול הצפינה / ולא יכלה עור
העפיט / ורנב הע' / למפונה בדבש תקדש' / והטע בדבש יעפוט / כולל
עפן הסתר והעט / ווחץ לעפן הט' / וכן כחוח שלא כחמיטה / ואל התלבי
אשר יעפן / צפחה ונבה ידוע / והוא הפינה השחולה תקדש' / כן
לפי שהיטוב בה בקעה המתון תעט כחילל הוא תקוד עפן ווחץ צפחה
לכ אה / הן תקרא כן לפי שהעלץ השתע ווחץ על אה כי ווד על השוה
הדלותים וכחילל אוחך הוחץ עפן ווחץ השמש / / צפח / כי אהרש

אל בית כחו שאה עבד בתקום אחר כבודו לו ישמע חלילה וכן עושה כבוד
כתו אך הוא סל ויטו פי חסד תקום לתקום סלח חסידים על כל תקום
גלובד אשר בנות שמה וזהו שמה ברוב כתו וכן ואלתו לבי עושה
ישעיה ויטלו להם וקלם וחסידים אוחז והסודות והקוות והגלותו וכן
עמו והבטח הכבוד הדגש " צען " ונעמט ושד בורטנו " "

צען ורבים בעצם והרר עשה וסלה עתק שמתפץ בן הנשים
פסגס " " **צעק** יעקב לבד יעקב ויהי שמה על קו
אדם בעוקים כוונת יעקב וורה הכתובות פסגס אלו וורה בעקבד שמהו והפסל ויעקב וכל
מורה תורה ויעקב איש ישר וחכבד והוא יעקב חכו אבי עטמ פסגס
זעקו זבון " " **צער** ויגעו ואלו יכן לתו עטמ ויעשו כחו
סוה בהפכו יבדו כעו ואלו ידע וכן וכבודות ואלו יגעו וה

רסד וגיה חסידות יעצר גלו ויעזר הא סלח לו הא דבר ויעצר
למעש ירטו עס קדשן פי לוח חוש ירטו חלום עד קדשן כ לר
עגרו כה ואלו זמן חושט ובאו וקבוס ובוססו וקדשן ומה והעשר כעט
כעירום והעשירה גם היו סלח שמותיהם השומעו זעקו בעוויה
והשיבונו ידי על חסודים והגור בסלס אנכדיס ומה ישו קין וחך יעצ
תעשירה ודגש הגדי לתורה הקיונה סלס עשן ויעט ויגה חג הש
הטחיעו זעקו בעוויה סלסותהא ונפסד שהיה דעתן שכנה הגדולים
בלשון געוים על דרך גמא " " **צפר** יצר עורק על עטמ עשן
דכך וכדככו דל יבט שהחתיץ עופרה כלו חובשים " "

צפה ינפה נהפך ינפח ערוים ינפח יין עשן עשן בנודס המפיה
ינפח הוא אל חככו צפה הצפות ובהי הצפות הוא למה והלך המוח
הוא לנך הפעל או היה הדין נפסד כפסל דלה וכן לוחות זנות וכן זניורס
תקבת ופברא שירה רבה צפה הצפות סדר תערה אוה וורה דקרון
וערה עפורה והסקיות וויץ צפח חדות עשן וויץ הסקפת והש
והכערך סלח ופי התקוות הגבוהים וסקה חדות וכבר כרמקי בן פי
וחר כשרט טף והכסר בעפירטן עמט בקר אעטן לך וועט ווט ביון
אצפה צפה אל דרך עגרי ופי והטה ויקרו על יעצה ויש חך עפיה
ין בעפירטן עמט וקרוו התקום הגבוה יעצה לפי שהודיה מטה חונט
למחוק לפי וי בעצה כלס עשן הצטה ושא וצפה דחסיים ועפירס
אורס ויעקוה הבית תיעפה על חרש והשד עמו לעונה ויכסן למור
יעה כשרט והעשן והצפה אשר על ויחור חוש ונקוה הכרתות ק לפי
שהיה עמו לעדוד והיטו בעפיר כתקום הא לנך הפעל כהין שקר או יהיה

התור דודי לי עענה עקן קשורה . ונפטר להיות ועקר זה ונעטן זה צד
 העורה . וכבר כרבעהו בשרש גור ובשרש נעב . והנמן שיחה חן העטן
 זה . והבינה . שרורה עד יוד יעורן . כלם טוילת בין קטורוק שלא הורה
 לבשא לורכ . ולא יכול צרור ארעה . עד אשר לא יתצא שכ זה צרור
 פי וכן . והוא כמו צור . ועור יצרר בעטן וחור
צרב זה כל פעל . ועל שפתה כחש צרב . וחור על חסוק
 קשרה . ולא שצרב קחון יפעל הפסק . ועטן כמו כחש בוערה . כי צרב
 הנוטה הוא שיש ועשיב עקן שרפה " " **צרה** ופעל ודבש ושמן
 יצרי . בחלם יעט צרי . חרי חן בולעד . עלי ולעד וקחי צרי
 קחון חנה . ובשמו לבדו . וצרי ולע . והוא טעם שהזכיר הכתוב במת קטורה
 וכן בדברי ר"ל רשב"א אורח צרי חותם ולא שרץ הטעם יעט קטע . והוא
 הקרוי בלמי " " **צרח** יע צרור . והכבוד ידוע חן יערוח . עעט
 הצרור קול בועקה . וכן בעטן הזה קראו הפעל הצבוע ויכדון
 אל צרור ביקל . וישוץ וישוון על הצרור ויערר עליהם אר הצרור כחש
 וקבוץ ובלעיש ובקריחיה ובכרזה . וזרוע אבי עה פיר כי לפיך קרור
 חנה צרור . לפי שהנוטה השמר שכ צרור וועק " " **צרך** ונחמ
 כרור עעט חן הלבטן כל צרך הלשו הזה ידוע צרור . ונחמ
 שצרה את שהתע צרך להכ פטורין . והתאר צרך לצרור . וזולת הרע
 והפסל קל יתע וטורו במטה לקח ככור למטה כח וזו לחל ולו צרך לו
 חורר לחורר . וכן שמשו בו בבטן כפסל . ובבטן כפעל ובבטן התפעל " " **צרע**
 או צרוע וזו צב זכ וזרוע . וכהה הוא יצרוע במצחו . וצרוע
 כשלב . ונהה בעצמות . ידוע . ושלקין אר כצרה . חן

שהוא חן שרץ העקן והיה חפה וזרור בעיניה ונחמ לה כן יורס והס
 חתיה . והתכה לזרעה בע פי תעט צרעה " " **צרה** לשון צר
 צרור . עעט הוא תקור . וזו היה חורר לעורק יעסין . עספין
 ולו כפסל . ערעב כל חמט . אערוקן צרורו . וישורן ככור סינך . וזו
 וצרפת לך שכ . ורובבו לחורק . הנה צרפה סתן צרור . יצורה וצורר
 חור . ערפה כליות ולבי . הכל עקן כרור וקוקוק . ושם הכל שמהיכן כן
 יעצק לבסוף . והפעל יחלבטן ויצרפן רביב . וישר ה"כ בט ורבע חוקיקן " " **צרת**
 כרבת בשרש עלל " " **צנתר** צנתרות הזב
 פי לונה שרפט הזב ויורה
 כליס סמן שט צנורות כמו שומר החריקים יעליה הזב . וכן הרג יועט
 וסקריותן דרוב . והוא שה ליה כמו שמהבט בשוש יעפ
 צננדה חמה . כמו ילמות . בחמון " " **צעע** כרוביה

נחש ייטו עפע . כהנל וביפעענע יפריש . נחשים יפעענע יפריש
נחש יפעענע און יהיה יפעענע האר לבחשים . והוא שיהיה היפעע
הנחש הקשה והעז . יפיעו בקר פי ינוחלד . וכן בעטן הזה העוועויד
והיפעעוה פי הבעד והבנות . וכוונת אה העוועויד והעוועויד ווא

בן הרמה בשא ובע כנא . יסוב וייפפור . עע
ישכיד בבקר והרמ בקר עפרא . וכן
באה אלך בבקר . ויש חכמים וייפפור העפורה עטן סביב ויונה הרמ
העפורה תלבוטא ולעפורה הטורה . סתעמפת ססובכיד עלה האוש וכן
ובחשנה הקופה ושיעשה בה שתי עפירות לרחב שלה . והערה תשיע
תשיעשה בה עפורה . ונחת פרוטו הסבוב שעושים לקופה סביבותיה

בן עפוד כל כק . שתי עפוד חיות טהורות . ובלשון זכר בעפוד בעדי על
44 . אשר שם יפריש יקנע . שם כולל לכל עק . ופעד פרט גס עפוד
ויטא ביה ודרור קן לה . כי יותר שהאחרון פרט כראשון ובין פרט . והוא
עק קטן והוא רב התין לפיכך כל עק . פנה השם . והעפוד השעיר . ועפוד
העפוד . יעפודי חטאת שעל עשר ידוע . והרמ שעיר עפודא ומה שמו

ובעפוד השעיר . ככל לבאר . כמו כובה תימנה . קדמה מזרחת . כי הלשון
האחרון ובוור יין הראשון . ולשון עפוד אמת תורתל כלשונם כמו שעיר
כי אים כלשון אדמי . און פי השעיר ין וישתעש עלון תלך היעמן בעפוד
שמו . ופטרם אה עפרנה ידוע . ולפי שחונג אודס בעפודשן קריה
לשם ברזל החומר עפוד . לפי אה בעפוד שמויר כי שמויר הוא הברזל
החזק . וכן במדרש של עפוד של ברזל .

אשר על ראשו אמות המש . כשש נקודות . עפעט כמו

ובן הוא במקומו בתלמיד . וכבר פדשונו בשדס יענה

וכרתל בעקלונג אומר בן הרמ ופרוכן לבושיה

צדק יכרין ארבע . צדק אה הודיעה . כי עפודים הם לבד
והבינה עפודות . לעוד לעלות עדותה . וכשק ין הענב

בין התערים . ומעמוע ומערי שאל תעמוע . והחכד ל יהודה שם
עלן אחר . וכעפורה ערה . לעוד לעלות עדותה . וכבר בארע עטן

ערה בשדס עור . וכן כתב שם ער ואוניב . וכבר ל יהודה א בעקר זה
והער לך . והערות לודס . וכבר כתבעד בשודש עור . ערה סעכיה

בשש ערות . ער לישוד והדומים לבד . ויהבן הנה שדס כלב ערד יוע
ועטן אחר חי ערד תיה בשתלה . ערד תיה בעבין . בערוד און בערוד

והכבר ויעבקעיד ויערודים . וכשד ערוד הככך . לקח בידו . ושתפד
אל ערוד קוב . והנה איש ערוד כככ . אה ערודות כספיהם . ערוד

קרב וקצרו וקבוצו לי אשה - עג אוקב לו קרב אול - וקבט לי אשה
עבנד עטן קלה - נכמו נחר יוש ישראל אל הקס - כמו אל
האול - וכרפיון וזה האשה אל קרבה - או יהיה אל קרוב יעטן הקרוב
והלמיד והקיצה - כרוביהו בעשהו - עפנד הכס שבועי הכמה שבו
כנס חלב היונק וקרוש בו - ונזכר באשה על דרך השאלה - או הוא גם
סן במשי האוד - ודל פירשו קרבה תקוה בערוה באשה וקרה אוין לדור
על שישן ול יונה כרבן בשרש קרה כלס חנה - וכבר כרבט הטוב
והישר בחמה ששרשו ית' וקרה לנה שמהו באשה כמותיטה הגלה
קרה הנכרי - הקק בערי - וכן ונתון כמותיטוה הכני כשרה שיקה וכן
הטופה קיבה אסורה - ירעה ששרשו קר' - יהיה אה ק ואל האשה אל
קרה משק איה יהיה תמי העין והפחד קרוב ובהחבר בו בקתץ העין
העורר הלב - או הוא תמי הלעד והפחד קרוב בשקל שוקל
קבל וקבל הביורים - וקבלו הכהנים או קרה - וקבלו דוד - שמש
שעה וקבל תוסר - והכעיל תקבילוה גולאוה - כלל עטן קבל
שהוא בעטן לקחה - ופירשו תזה ותול קבלו - כ' כל שהוא תבט עג
החמה - ודגו כמד קבל - וכן טעה תקבילוה גולאוה שיגיה כל ויקה
כמד חברה בשוה - ועטן הקבלה ועטן עגד נחר - וכן ויכחו קבל
עג מד העס - והוא שקי תלון - וכבר פרשקי ותמי קבלו' ב' בשרש
תג' פ' אחר יורד קרוב אשלי תג' - וכן ויכחו קבל
קבע קובעים נפס - הקבע אודס ולתיכ - כיאה
והחוקים בתה קבעטן - עפנד עטן וקל ולקחה בכמה - וכן קובע
מחשק על ראשו - תלעיל - ותלוע עגד ותוקן קובע - וישיתו עליו סביב
והסורה עליו לין כוקה - ואפי שטעטא נתקט ספרים וטקן כובע מחשו
על ראשו כפ' - והוא בקוק ברוב הספרים והעסרה תעורה עליו - לפי
שלא טעה אודס בן אכרוב הנה העסרה אשר עליו לין בן קוק ינוח
מה ותמן קובע והריוהן תליון - ושאר קריט כובע כולס כפ' כד ין
אלן הרין בקוק - והוא כל יתמן על הדוש - אה קבעו כוס הרבילה - עטע
שחוקים - סוכותילוש בלעג - יונה רג' פילי כסא לנחמא ותרין כסל
אודרים - כפילי גבריות - וכן ויכחו קבל
קבץ בר - וקובץ אליו ירבה וכל משוי
שלי קבוצו אלי אי כל יוש קבעטקט כוקה - לקבע ויתליון כמק
קוץ - והשכ קבוצו כפ' ותמי - וקבוצו וזכר קבוצו דיון - פ

שנה יעשה יעשה כחו מעשים כלום תעשה עדים כמו שפירשו רז"ל
כרוב רביא וכן אור רבנו אונקלוס הגר אור כרובים תעשה בעצמות
היו ומצודין אור פעה כחלחוד הנפטר מרבני ואור ימצודין פעה לפי
שבת אחר אור ופעה איש אל אחיו וכבר אחר אור ופעה לבית ויש
ינפרשו תעשה כרוב היו עושין הקרוי בלשון ערבי תעשה כרוב

צפצף

וכוונת פה ומצפצף המצפצפים והמתעבים ונזירות
המצפצף כסוס עזר כן ומצפצף כסוס בעזר ועץ
המצפצף בעזרות כשן הדבור כוונתו ועץ ונזירות המצפצף כוונתו
המתעבים

צפצף

המתעבים כוונתו שמו מין תועה הערבה והיא
הפורה כמו שמו רז"ל ערבי על שם לעצמה הגדלה בין
ההרים והם סרשו הפסוק כן קח על אים רביה מצפה שמו וז"ל
בשתי ורביה בערבה הגדלה על אים רביה והם שמו עתה כעצמה
הגדלה בין ההרים ולכרובה כי שמו שם יש עתה וזאת הרבה
מצפה שמו וכן טעם שניה רוצה לומר ופעם שלקחו זרע וזרעו וכן

צרתק

שמו כוונת טועה כלום כי בחגרה גדלה וז"ל
צרתק וזוה"ל כי הוא כוונת הקמות כוונתו וז"ל
קוד ל צרתק אשר לעדן היא שם שיר כוונת צידון וכן חמש

צפרדע

אוקיות ושרץ הוור עפרו והוא העפרוע נעלם העפרועים
צפרדעים ידוע וזאת להיות והוא
העפרוע שם כלל הוור ולא שמואל על אחר וכן וזה הכנה וכן
אמר וצפרדע השחיה

נשלמה אות הצדי ותחיל אות הקוף

קא

ואור הקאות וירשוה קאה וקפוד כן הביאו ל יורה זה השורש
והביאו קאה בה"א וזאת הוורו בה"א וזאת הקאות
והנה הקאות בה"א לו כוונתו ולע היה דעתו כי הקאות עקר בה"א והוא
הוורו מי הביאו בערה הזאת וכן הפיט שמו לבוס מדבר וקאות כרש
ל יורה והבן כי קאה הוורו שרשית והוא בשקל דבר ובמקד דיעותי
לקאות מדבר ובתלמוד ירושלמי הג' שמשן קאה זה קוד ובמשנה
ולו כשמן קוק ובה"א יתו שין קוק אמר שמואל שם אחר ילך בכרפי היה
וקוק שמו

קאה

כאשר קאה וזוה"ל בהשקל שעה כנה
הוורו כלשון זכר וכן ולא שמו מורת הוורו
ובהתורות האלה כוונת שרש ושכר וקין עשן הקין ידוע ועוד נקרא
בשרש קוא

קב

קבב כי בהקבץ ידוע קבב וז"ל
קבב

והושבת אהבה בקדמותיכה ונתן על קדמותי ובעל הכבוד והעט על
 כן קדמותי לבית רשומה קדמו שריד אחר טוב חסד וכן החיבור והשקט
 ואחר כונתו כן שיש ירח האון שמשון קדמות ימי עוב ירוש קדמות
 ברכים בנה אקדס יי אסר לא קדמו אהבה בלמד ובחיה כי הקדמות
 ברכות טוב פי כבונות טוב כי טעם עומד הוא קדמה כטן הכריעהו וכבר
 אחר ימי הקדמות ואשלב לא הניח והקדים בעדמ הועה כלל שכן הקדמ
 ירוש הוא וי ונה חלקם לשע עבדע ואין נורך כי פי קדמה כטן הכריעהו
 קדמות לפני בקרען וחורען ובכריעהו וכן כי הקדמות ברכות טוב בנה
 אקדס יי וקדמות לבד ינה שזכרע וטלו זכרע וההזמנה היא הקדמ
 וכן נקרא טאם וקדמ קדיס כטו שנקרא כנגדו טאם יערב אחר ויחורען
 מ בעדן אקדס אקדס לן עין בן קדיס אהלץ קדמה יזרחה כלל
 לבאר כי יורג יבונר ירוש לטן יזרח ולטן קדיס וכן נבנה הנהגה
 הנפיר השעיר קדמה אשור אל הילל הקדמות הנהגות וכן נקרא
 דוח כוח הנהגת קדיס רוח הקדיס יסע קדיס בטמים ונה שמשו ויסע
 בעזו היות ירבן שהיפה הנה ועדות דמותי וכן נקרא הים הנהגות ונה
 כטן אל הים קדמות וסוכן אל הים הנהגות קדמון קדמון וקדר עליה
 הים וקדרו השמים שמש ירח קדמו קדמון קדמון קדמון קדמון קדמון
 חמה קדמו שנה הנהגות ושעריה אונלל קדמו קדמו קדמו קדמו קדמו
 שחוק וקדמו שגבן ישע בקדמו יש קדמו פ' העלם הקדמו ינהגת
 זמן קדמו שירבן הים ויכטן שטפי הארץ בהם ויחטבן הים עד שהלך
 כשיפול בהם ויבטא בהם לבט לוח חשבותם ויטע לשם נערה
 אורה הים אעפ שהיו רבים וככזה העלה הולכי דרכים בהם כן נבנה
 והלבו בחברי אלה ובעד אלביש שמים קדמו ונתן וכי לבט קדמות
 ובעל הכבוד וקדמו עליו לבטן וההרעל והשמים הקדמו עבד ונה
 שטן הכל החשבה ונה שמשו ונתן בעטן שלום שהוא נה כן עטן חשבה
 ולפי שטן אחר ונה קדמו לבלי שמשון בו קדמה לפי שהיו שחורה
 והנהגות האש הנהגות קדמו ונתן כי הים יקדמו ונתן כי קדמו
 אל הים כי קדמו פי קדמו ונתן כי הים יקדמו ונתן כי קדמו
 בכלי כן קדמו הנהגות קדמו כן האור בהנהגות קדמו וכן אחרו קדמו
 שטן לבלי הכרס שאסורין בהנהגות שוה כן אוש כי יקדמו קדמו ונתן כן
 כן קדמו ונה לאלן אסור בהנהגות אף כן אסור בהנהגות וכן אל כל ונתן

שון קדר יקבע לצ' והכבוד כל פעם קבוע פארוני וקבועה תירוש
זורץ ותקבית אוהי הכוכב הנחמנה לתוך לילי יקבעם לכן אשר
ולקבול יקבעת אל והשם בוערך יעלעך קבועך כלומר קהלך
וטלז נכו טעלז כי תהאן זרע קבעה בתוך המן שורך כמנו ופרתון
שעריך תזיר ק ככבד יזע ונכון הוא שיהיה קבעה מן הכבד יופיט
תאקט זרע קבעה שותרון יג שהיה לה וער אהאן זרע יאוכני וכן ופי
ופתחו יווחין ככבד והוא סועל שחר סוילא אה ונפסחו שעריך וההגבל
כי הקבע כל בעלי שפי יוקבעתן יחדו עין הקבוצ נעשן אסיפה אן יש
הפיש ביפסד כתי שכה ארוכ אחי בתכור הלכט כי לשון קבוצ לוי תמר
אלא על התפוז ולאו אסיפה יזער אה על שיהי תפוז כי תנו אספי ידעך
ולא יחזק קבוצ ידעך וכן ויחסיף קבלן ולא ווחן אויש תוסף אוהי ולא
אוה תקבץ אוהי / / /

קבר

קברו אחרי קברו אה אכפני ויקבוכו אורח קבור תרגץ וקברו
כקבר אויש תאלמיד בשש קבורה תעבלי ווח קבריז וקבוצ התקבור והוא
לקברו יוכל כביכוקין קברוקין ותשק אה תלכ על קבורה היא תעבר
קבורי דאל ויהי קבל סביכוקי קבורה ונכפל קבד כטיס טועה וקבד
וחין וקבר ותצוים תקבוריז ולא תכר סועל שיה קבד אסרדי
קדר ויקד יור אפיז וקדו וישתחוו שעכב כנכש קדרדק ושתורין
כי קדקד תשרש קודי אלא שטבבל בו גפאן וטוף קודעיק
קדקד ולקדקד גלוי אוחיו ועל קדקדו חתס יוד קדקד שער כי בקדקד
יתלק השער גראש היצ לתוך ומע לשאל ועד קדקד יעד נבצבם שה

בע ארבע אוקוין וקרה תעש וואו ידה ווט קוס וקיעשה זמן נכרה
כדברי ר"ל בפיטופ הקטורק מיו וקיעשה וכן קדוין קבון ערכי ולשון יין
קיעשה ועור נכרבת בשורש והכי סעדיה פכסי הוא הקושט / / /

קדה

כי אש קדה בטיפי כועל עזרז ומיוטו כי אוש קדקס בטיפי
כקן כלכל קדו אוש כקרה אוש במסיד שעין בעידי ושיריפי
ויעה טוה אוה בשתפ ווע קדקת והוא כחלי השורק גלוב התמעות והוא
שקרון לזאש אלעטוק לחכב אקדה הוא אכן תהובכבי בקדוק וואו
קדו כ כיו תלמוד כנרות אוש / / / **קדם** / / /
ויעוש קדו קדכי בשש קדוין וקבוצ / / /
תראש יקדוין ארוך תיש מן קדוין אל קדווע במעיד קדווע
ופשע קדוועין קדוועין תעבכב ויש אוה השם שקדוין אל
יש גיחי קדי קדמה קדמון השוכה לקדמתון וקבוצ

קדשן התורה להכשירו. וכיון שעלה לו יורד. והוא שיהא ראוי לתוכן. אלא
 שפסל באתר יין הדברים הפוסלן הקדש. וכן כל הנוגע בהן יקדש שמה
 בכל שיהא משבט לתומן קדש קדושה המן ליפסל באתר מן הדברים הנג
 הפסלן הדברים שיש להן קדושה ואומן נכרה לשמה לחולין. והשם קדש
 הוא. והקבוצ לכל הקדושים. תקדשו ה' ויהי אה קדשין לוייהו. ולא חסך
 כשאן קדושים. קדש יכיר. והשם אחר אה תקדשו תעמ. וכיר הקדש
 נקרא תקדש. ועשו לו תקדש. ותקדשו היראו. והקבוצ נהטק אל תקדשו
 חללה יקדשוך. וכן אריתן התלך לפי שהוא בתקדש שלא יכנסו שם אלא
 הידושים נקרא כן. כי תקדש תלך הוא. וכן אל תקדשו להבאל ולמיוכל.
 ויש תפשו תזה והיה לתקדש. כלום תקוד שולך אזה להשבב. ולזה נה
 יהיה פי לשע בתי ישו לחוד לטוב ולחוד לדע. כי שבא ופייעתו השלמו
 עם תלך אסור ותקדיה ופייעתו לא הסליתו. והוא שמה לא האתון קשר
 לכל אשר יאמר העם הזה קשר כי תקנה העם היו קושיים ותורדין להב
 העיר ביד תלך אסור. ומה לתקדיה ופייעתו יהיה שד קבב לתקדש ולארית
 להשבב בו. ולכיר הקושיים יהיה לחן עמך ולמור תכשול. ויש לפרש עוד
 לתקדש לחזמה לחזמה כורשמה. כלום לתכשול יהיה לפעם. כע שמה
 ונתתי תכשול לפענ. ויהיה פי שש כן יש פקחן ותליון ושכא וכיעות כ
 שפיה היו רועים בתפל ולכור ביה רוד. ויהיה פי לומר ירושלם בעבו
 יושב ירושלם. והוא תקדיהו ופייעתו. ומה להם לתקדש תעט. על דרך
 ועל פי שש ה' כלום שהם נשפיה כי תעט בשורה בלוג. ומה
 יקדשוהם. כלום יקדשוהם. אלא תשן אה האחר תעמ תקדש בשקל
 לתעב בו. קדש הוא קדושים יהיו לאלהיהם. והפסל ונקדש בכבודי
 וקדשוהו כרוך בעי. בקרובי וקדש. וההתפעל וההגדלה וההקדשן. לא
 התקדשו לתרי. והוא יקדשן תטומתה. וההקדושים והשמה. והפסל
 הכבד ויקדש אורו. קדש לי כל בכור ולא יקדשו אה העם בגדיהם. פי
 שלא יקדשו אורה בתעב בהם בגדי. כהונה. כיוון יעו העם בגדיהם
 ידמה שהעם קדושים כהנה. וכן רגז ינה ולא יתעבן עם שמה בלבשוהו
 וכבר אה אשר הקדיש. הקדשוהו אורם. לי כל הכבוד אשר יולך בבקר
 וכשאתך הזכר הקדיש. פי אעפ שקדושתו ונחה עיך לומר הרי הוא קדוש
 לבכורה. והקדישו אה קדוש יעקב. פי יתגן לן הקדושה בתהלה. ועפ
 אה קדשו עליה תלמה קדשו עברה. ויקדשו אה קדש בלול בהי נפלה.
 ויקדש אה ישי ומה בענ. וכבר יאמר הקדיש קדוהו. והקדיש לזה הרגה.
 וההתפעל כליל התקדש מן התקדשו ובמהם אה בזבח. והשם והיה לתקדש

היקדש בלוח שיהיה יתבט טוונות בקדש שהוא מסור יופי הפסוק ששאל
תני לבגדי הורה הטותיון אולי שכתו בגלגל ושאל להם אם ישא יוש
בשר קדש בכנת בגדו פי בכנת בגדו שהוא טונו סגוב בשרץ וטונו
בשר קדש בכנת בגדו הנה הכנת ראשן לטוונתה וכשר קדש שפ וטנו
בכנת או להם פי בנה שבכנת והוא הכשר נגע בן אל להם או אל
הנזיר או אל היץ או אל השון ונגעו אל אל התואל היקדש פי היטותה
התואל הנה שהוא רביעי לטוונתה כי השרץ הוא אב הטוונתה והכנת
ראשן שלטוונתה וכשר קדש שפ והתקור והתשקן הלל שנגע בבשר
היה שלישו והתואל שנגע באל רביעי ועל זה שאלה על התואל
שהוא רביעי אם הוא טונו ואתרו לט והראיה כי על אל התואל לבדו
שאלה שאו היקדש ולא או היקדש ויש תרכובת אחרון כי טעם הכנת
בזו הראוה כי הרביעי טונו הוא בקדש ואל על השאלה האחרת שאלה
אם יגע טונו הכנת בכל אלה השיבונן כראוי פי אם רביה הכנת טוונתה
טוונתה שנתעו שהכנת אב הטוונתה והכשר ולך ראשן והלהם ונתיק
והתשקן שפ והתואל שלישו וישנן הכנת ויאחרו יטונו שלישו בקדש
היו ירעיה שהוא טונו אבל רביעי בקדש לא היו ירעיה שהוא טונו וכן
וכזו טעם לפי השיבונן הנבא ואשר יקריבון אם טונו הוא ויש יתבונן
שאחרו כי לא טעם באתר נתן ויש נתן ישיבונן כי החושי בקדש אול להם
בראשונה וכראוי השיבונן שאין טונו ויש והנה שאנו בקדש שאנו
רביעי בקדש שאול וכראוי השיבונן והנה שהשיב להם ואשר יקריבון שפ
טונו הוא פי אעפ שיהי ירעיה לבדו טוונתה וטונו לא אשר יקריבון לפי
כחילן הוא טונו הוא והנה יושבתי לבדו הכנת ועפן הכנת חוכמה והנה
הטעם שאל טעם שאלו הוכיחה אלא על עפן הכנת כל הכרעה כל אשר יגע
בבשר קדש פי כל דבר אול שיגע בבשר התואל ויכלע ויגע וקדש
כלו היה קדש כנוה שאם כולה התואל כמן צ כחיל או כחיל אחר כחיל
הנגע בה ומה כשרה היו ואל הנגע בה כחיל שבה כלוה אם נגע
בשר שלמים שנשחטו ומהוה כחיל ששחט היוס כחיל אחרו כשר
שלמים כן כיוס כלבד כדן שלמים כחיל לטעם יוני ולילה אחר אבל
לא כלילה כבשר חמוץ שהתואל טונו לטעם ולילה אחר לפי שהתואל
שכשן בבשר שלמים טונו כדן כשר שלמים ואם התואל בבשר החמוץ
כמן ששחטו היוס התואל והשלמים נגע בבשר שלמים כחיל טונו
כדן חמוץ היוס ולילה כלבד ואל לטעם אחר כשר שלמים וקדש
פי יוול כחיל שבה כל הנגע בבה יקדש ופי קדש כחיל שאלה עליו

לא היו מועצות בוחרי כי פרעה נאן לשלמה מועצת הכוסים שיוכל
 להניח הנוסוסים כל ריגון וכל מי שיניח כוסים יתלכז הארץ גם כן
 תתערים שיוצאו על ידי שלמה ולא יתקנה מרעם לתלך מערים בהוצאת
 הכוסים וזו הכוונת כי סתמי התלך שלמה היו מועצות כוסים מעצות
 לירושלם בלא יתחיר אבל התקנה ולמטה הפשוט שהיו מועצות מעצות
 היו מועצות בוחרי וזו כוונתו כי מרעם בהוצאות הכוסים מעצות
 תלכז הארץ וזכרנו בשש ימות כקף וכן תלכז התקנה ותלכז ארץ וכל מי ש
 שהיו מתן להוצאת כוסים ומעצות בודד יוצאות כלום על ידי סתמי שלמה
 היו מועצות ולכך היו מרעם וזו הנוסוסה כי פרעה נאן מועצת המועצת
 לשלמה וירבן להיות תעשן זה כמו ייה אקוה שאלו ביתו לפי שהבנת יעשה
 במעצות קו וכן קו לקו נתן אחר נתן כלום להם הבחיות יענו יעצות
 וזו כוונתו ניבט להם כען וזו כען שהתעצו והתקנה כמו כען וזו
 תקרא העצה יחוד וכן כל הארץ יתקנה בעצתו **קו** ארבע
 שנה וקוט בדור בשורק ובתלם אשר יקוט כעלם והתעצו ראות
 בוגדים וזו תקוטטה וברקנותיך וזו תקוטט והתעצו וזו תקוטטה כפכה
 כען תעל ינחמו כען דומה שיעשו כפכין דכה וזו כען שיוצאו דומה
 וכן יעצוהו כפכין ידווקים ובתעל עליו ליה וזו כען יהיה תעל
 הכעל וכן תקטה כפשי כתי כלם וזכרה וזכרה עשה עק כחיה וזו
 העק הזה והשרש הזה לפי דעתי כמעט קט ייש לפי דעתי בוגדים
 וזו תקוטטה וברקנותיך וזו תקוטט עק קטה שהוא עק יזכרה כרבי דול
 וכן ירבן להיות זזה ארבע שנה וקוט בדור כלום שהיה כקטה בדור הדור
 העבר וזו עק דומה דומה תעשן שפידוט **קול** בקול קול יעקב
 ושען לקול שיע בקול קול יעקב כחבאו פירו לקול יעקב
 כחבאו וזו כי בלא חסרון כמו שכתבנו מועצת עה חבין כשרש יוה וקול שופר
 בלא קול רול מרעם יחמין ייה קולו וברקיה ידוע יש עהה בקול עה הדבור
 יש בלא דבור קול כעש ילך פי קול עקרה מעצות ילך כי כחיל כונו אליה
 וברקדותו להשחוק וזו כעש כמו קול העש שהולך לעומק ויעצתו אליה
 בקול קול יל אליה והתלך כען וזו כעש רבנה קוט דיעהן כחבין זכרן
קום וקוט שחון בעמין כבתבה בו האלף מה שהוא עין הפעל ולא קוט
 ביו ענה וקוט ויקד שדה עמין קוט התלך שורק ולא תעשן
 קוט וקוט אבי וזכר קוט שו שכה ויקד העש כל הונס ההונ כי קוט ביעדי
 שקר סת קטה באביה ויקד כי כחשן ולא קטה עור דוח ועיטו דומה כי קוט
 שער יעצו וזו לשון קומה כען כי כאשר רבין שיע הונס לעה הזקן

עפעס וברותיך לבי עין קזמה וכסן הוא להיות כליל התקדש חג מעש
הואשן כלום לילה הוא שיותר ב חיל במחריב יהיה לכס שמה בילה
סיקדשן בו התג וכוא לל הכסת ונג קדש היה בארץ ומורה בקדשים
ישבר זון בקדשים ין הארץ לא הביה קדשה ולא היה קדש כולד עט
עטת שהי תזומעס לעשב " / " קההה קההה שיענו ופעל
הכבר איה קהה ברזל עטת חלש הכרית " / " בשעס או ברזל " / "
קהל קהל היהודים הקהלים עלץ וקהל העם על אהרן ויהי זה
בקהל העדה וקהל כל העם אל ירחיקו בבין יין והש
לעה וקהל ועס רב קהל חקה אחת לכס ההו הוא הקדשונה בהו האמור
בוישקב הדור ונהס ראו דבר יין ונש ווח ווחן לכס קהל גדולה קהל
ישב והכבר ונהס הגדה קהלים קהל ווח העם ובהקהל ווח קהל
וכסס במקללים אברץ ווח יין ובקבוץ הקבוץ במקלוק אברץ אלבים " / "
קוא ולא קיוו ארבה הארץ ויקא ווח יונה ויקווח ובהס קיוו ע
ענה פי קיוו וענה בהרעון שכור בקיוו וכסן ונחב בקיוו
והורכבה זוח המלה עבר אל קלן ויקללן על כעורן וככלב שב על
קיוו עין הקנה ידוע " / " קוב הדוע ובלמים והקיס זאיר
האשה אל קבטה כבר זכרתי בשרט קבב ושה בארמ עטת " / "
קוה קני יין היה ירשן ארץ ושר לא יבוסן קני ובהעודה קיוו ביו
קני יין יחליטו כח קוד הרביד חסרה ועינותב ושאר בהבטא
בהס יקוה ישל ותשק ווח וכלל טאפה הקוה וקוה יוני ושורה והכבר
קוה יין קוה כפשי אה הקוה טוול בינו ויקן לעטת עטת יין
למור כולד עין הכבר והכוחל ועט ווח וקוה וליה כללמדי יקוה
המים והס יקוה יעס וכלעון קבבה וקוה שיהב כן החונוקיס
עטת עין קבוץ ועין שלישי קו הארה וקו שלישי באנה יכס אור ווח
אה קוה חוט השט ובארץ אל חוט כמו ודוח עפר ויוטק הרג מוח
דחוט זהויתא ורגג שפא לכין הרח והא יקק לסונה אכס קערת
הררוג בהקוה חוט השט ש שפר כנר ודוכ ויהס ליהו וקו וכלל טאפה
קוה לפי שהחטול יתיו לכלי האורג שבחוט הערב וזנה העט וקוה
סומרי הולץ יקחו וקוה במחיר טוול שהיו סומרי הולץ וועמאס הסוסים
וייערית והיו לקחית ברשלה במחור הסוסים וקוה שהיו יולכיס
לייערית וברברי הועה וקוה יקחו במחיר כחוב בולץ ויהס כיה
היקוה היו ועמאס ויערית פנו הסוסים כן ייעמט כן תלמדה הפסן
ועבודתו היה במערים ובר ישאר הארצות וכן ווח יבשן לוכרי פטי
שדוקות וכן שט ברקוה ויערית ופי וקת וקוה במחור לפי שהסוסים

לא היו

יסק אמור שם תקופ אשר מוסרי התלך תקופ שיכול העץ שם יקום
והכל כמ שמו שלקב"ה תקופ לפי שהוא יקומו שלעלה כמו שנקרא
גם ק יעץ מעוט מלה קדש ויש תפריש כי דוח והילה יעמד ליהודי
תקופ וחר דמן בו לקב"ה לפי שמו רעם לכרוב השם בעלה לפי ששם
שנבנה עה ספרי תרו ופרס

קון שו קוטה קוטה היא וקונה יו
ויקון ידעיהו וקראו לתקונתה
למרון אור הכל עץ הספר ופירשו ר"ל קוטה אחר אחרת וכולן עומק
ומשק קטן שלש אמות משקל תמונת פירשו ר"ל אברה חטת וסרב
ודופ אפי ע"ה כי קט הוא העץ וחסר הוא לבנה ר"ל לוג לבנה קוט וק
בלשו ערבי ערבי הוא לעץ החטת לקט ויהא לבנה פי כובע יו שיהו

קוף קוף הוא שקוץ לבלשו שיהו חיה שצורה
כשה דומה לצורה כע אדם והאפסך בידיה כמו האדם וכן השמש
היה הקופה השנה לקופה הימים והקופה על קצותיה והש העץ כי
קייפו ימי המטה יקוף וקוף בעץ אחר בעץ סכוכ ומה הקופה השנה
לקופה היתה על הקופה השמש שישוכ השמש לקופה כמון השנה

קוץ קוץ עליו העיט קוץ וחורף על קוץ ועל קוץ קלוב תלם
קוץ פי תלם פירות הקוץ וק ובלתה ובקוץ הפירות המובשין
בקוץ ועט אור קערה סתו ויקוץ תפס בע יש וקוץ תשוב וקוץ ביש
ויאלץ על ארץ ואל הקוץ במחורו בלם ויקוץ כש בשורה אשר
ארה קוץ והכבוד נעלה ביהודה וקויעה כלום נעשה לבד שיקוץ תפסע

כולה עץ עוקב וערה ומה ויקוץ כה על דרך תשל כמו והקיע כפשו בעת
יש ופעל לקוץ הכבוד הקויעה וענה עתך הקויעה נורמה העינה
והקיעה השכנה בקוץ המונח והה העץ ויקץ יעקב ויקץ וקוץ בעץ
אחר ועשו בו הקוץ הקוץ עליו הקוץ יעשן קוץ ונאעם שקוץ תפסל הכל
כי הדגש תורה עליו קוץ קוץ קע ועוד שהוא עץ קעץ כמו שאמ שיהיו
לזכרון ויהי לבן להיות קוץ תנה השמש והדגש המורה הנה כמו ופסודי עץ

והתואר ינה הקויעה והיא אשר בקרה ופעל קוץ וקרה קועה כמותו ידוע
ועל קויעה רסיס לילה קויעה וקויעה בלג' ליה תלפון קויעה
ובשער חלק פירשין

קור חיים ופי קרתי בוקי עד
הדון ובמאודים מרוב חולי עד במתי אל תקויעה ושהיה תיגיה

הקמתו יהיו העין והקוד העין והכנס למעלה כל הקנייה שלך שמוך קם
קנין ואל יושבי לב קנין כדשן מן שהוא כשדיה בזה בש טוילא מה
ואל יושבי ארץ כשדיה וכן ואלך ששך בבל בזה בש יתכן לפי ש
שיהיה ארץ כשדיה חסר טוילא אחרי יושבי ארץ כשדיה וסוף הכתוב
על העין לפי שזכר בבל וכן יתנה ככתב בהרבה יקומות ויהיה לב קנין
כמשמע לב אויבו ויהיה הכונה הפסוק ק ואל לב קנין יושבי ארץ
כשדיה וינתן הרב הפסוק ק ברוך וכו' / הוא חסר נתינתו על בבל
ועל ירבי ארע כשדיו עלתין קטולין דרד לביתן דשפירין בקומה דחמין
תחבלא ויש ויה תפק יתלך ארד ותפק יתלך ישרל הקומה עלי בבל
טובים בושים והנה ורמי הקומה ודושים וכמוהו וזכרות קומת
ארזין וננה לוח הבוהים שבארזין כמו שאמר וזכר בושים וזאת
קומתך דמתה למחר ניכל יגלו קומתך וקרא הרבנות טרם
שיקברנה קמה לפי קמה כולו כחמר יעדיש ועד קמה בקומה כל
כלשונם וקמה בדרך תעלבה ישר בעמור ונתקיים וכן יגלו הקנה
ולא רביה וכן וקם הבית אשר בעיר כי קום יקומו דבני עליה ליש
וקום בחולה דבר מי יקום תעט ותהי יקם שדה עפרון כלומר
שעמד ונתקיים בידו ותגור אומר ויקם לך וכן בעט הקיום הפעל
הכבר ועומר אסתר קום קומו וקבלו היהודים קומת כדברך
וכבר אחרי הקימותי וזה דבר יי' יקם הערה לדומה ופי' הערה
שהקיום ישיבה לדומה ואלו נזכר כועט תעט הוקם עלי וכבר אמר
והרבנות וקומה והרפאל תעט אתה קומה בויחך ונתקומתי
בעל ונתקומתי אהקוטט והוא נזכר כמספר ה' ו' על עיני
יש הבינוע והנה ולא רביה לבד הקומה ואלך אל קום עמו פדשמו
כשרש אל כי הוא תלה יורכבה וכן אליון קום וזה במשך אחר כמספר
יד ונתן ארם כל הקוד ואת כל הקוד אשר עשיתי ואת כל הקוד
אשר ברמיהי' והוא שיה כלל לבתי על הוונה וזה במשך אחר וזה
לא נסתר קומתו והוא כמו קומת בערי ד' לוח יקומת כלו כונה לוח
נכחד יקומת יתכל במבול כי נשארנו ע' ובשן וזה אמר פי' ית
הרשעים וזה שהיו אחר ק בסדוק ושעורה וזה בשם אחר ושעני
תקום ונתתי לך מקום והוא כלשון זכר ברוב וכלשון קמה ולפי
ש עוד השורט יקומתו והקבוצ במחר הקומה ונזכר כלשון זכר יקומת
כלשון קבוצ וזו זה מקום למעלה וזה למטה או כתי' זה
מקום עמתי כי מקום וזו מקום לוח יקומת חסר כמספר
ופי' מקום איש שלו ידע ל' מקום שיה קבר והוא כמו הפע' מקום קבר
שה וכבר כתבנו הרומים לו בתלך הדקדוק ולעלה יבוא על יתלך אשר
ועל שן השמש במתיכות במקום אשר השמש קמה וקום אשר

ושיב קטרת. ושמע וקטרת. בקוץ חטק לקריות כן אשר בגשפט. ולקרי
 ולקריות כן נכרלי וקטרת כפרת. וכן וקטרת. ושמע שמה עליה פלוגין.
 נמשך את קוטור הארץ בקוטור הכבשן. כי הייתי כטור בקוטור. דעה שר
 בשרן לטור בקוטור כי הוא יבש. שלג וקוטור הוא הבל העלה ין הארץ
 שדומה לעשן. ושם התחיל שונשד כה קטרת. וכידון תקטרת לקטור
 וויש תקטרת בידו. ושם לתזבא שנקטורין עליו תקטור קטרת. סבת
 תפע הסמיכות. והקיבוץ בלשו תקבוב והוא זמון וחר. ואקל התקטורת
 הכירו. בארבע תקעעון החצר תערות קטורת. כי קטורת. והרד והקטר
 וקטרת. וכן באריות שר אשרי קטרת. תהיר קטרת. קטרי חרופה משקין
 קטרי יתגנן. ורועה לומ חצרות קטורות תחובות יתר קטורת זבון
 ונא על דרך ופקש כל התורה שר חנה. וכן הרד ינה דררא תקטור ינ
 ובתכסת תרות ווה און קטורות אל שמוק תקורות. **קיר** ועל
 קירין. ובתשעה ולא בשון קיר. ואתו כה/תנו קיר קירין. **קיר** רינה
 יפירב שמואל כן חפע שהוא התקרא בערני לכרוע. ואתו כה/תנו רבה כר
 בר חנה לדידי חזי לי קירין רינה ולצללא רמי. ואכי פסקי רבי סי בן
 בעצי תמיד הוא גדל. ועל סוד חטן יתלן יהיה. סי עלפי התמיות תדלן
 אורתן לעל. ותפר תרובי עברין ינשא. פי יתדעיתו עושיה השון. ותנאון
 סי עליוהו כבסוכה. כהמפע וילן סירק יש בתקועת ועשה גרעיה ועושין
 תקן שמן. וכל מי שיש לו ינה הרבה שורה תתן וישנו בלשו שכי לכרוע. **קיר**
קיר קיר התזבא. תדעק בקיר השע. נעשה טו שלוח קיר. פי כנול הרוע
 בתשעה. וסמן עליה אל קיר. כלום שררה העליה בעייה בתלמוד

שהוא בעץ הכעס. ולא בתחית קנה והועה. והקבוץ בלשו תקבוב בקירין
 הכותה הוא ואת קירין. וקיריות עץ. ובדרך השאלה קירות לפי הויה
 לי. והפעל הכבר תתן וקירק כלב שר. וכא חפעל סתרה. ותשפט חרק. אבל
 הרבושין ישרתון בהרבה תקועת. תקרקר קיר. והיה משפטו תקרקר בערי
 ולא שהרבושית תשרתון. ועענה הריסה בקיר. כמון שהיה תשרש תמר
 השרש כן תקרקר תסיר הקיר. ואת קיר לתכפת פיוש כי די היה לו בתקרקר
 כמון לרבה נבא. ובשמש שרשה. וקסמן קסמיה. **קלל** **קלל** **קלל**
 ועו השונן. כי קלות. והפעל וקלון שור תזאת. ובזו. **קלל** **קלל**
 על טלה. פי על אתרה טלה. והקל וביריה. והכבר וערוע הקלועה. **קלל**
 כל נכברי ארץ. כולו והדוהו לבד שון בזיון. נורמן לפוש תזכ כי תקלל
 לבד בען כחו שמו. ובזו יקלן. ובעתן הקלון. והס קרוביה בעשן. קלל הוא

יונה רגז אנה היותי חסר זיבין ושרה תיין . והפעל הכבד בהקיר כר חיותה
כן הקרה דערה . ומזה השרש וקורי עכביש יורוגן . קוריהם לו יהיו
לבנד . פי יריעה . ונודע אכי זל פירשד כמו קורות ברטק ירוד לו/טו
העכביש שראוינו לבסור כמו קורות .

קוש זכר ליונה נצר
השרש ולחוכה בשער יקושן ולפי דעק שהוא יפעל הכפל
עב הרקושטו וקושן . ושה נפרטט בעה .

קטט וקטט
בפעל קטה נפשי בחיי . כפלה ורחבה ועבה .

עק כריתה . וכבר זכרנו בשירש קוע .
והקטב ישוד יגרוי . בשש שקודוק . ויש יחור
שולל . זה העק טון כן עק כריתה . והוא החולי כח פראוס לודם
ותחיה חורן . והרג ירושלם לעב עיב לתיקטב קיסין .

קטל וקטל
אם הקטל אלו ישע . הן יקטלע לו חיתול . והשד תהר עשו .

קטן וקטן
הכפלי וקטן עוד זאת בעשע . והשד אה ה
קן נדול שד הונו . קטע עבה . ירע לו/אעבשו הקטן . ובקונץ ודוד
הוא הקטן . והקבוצ קטע עה הגדולע . לעשוה קטע לו/גדול . כי
מי כן לוד קטמ . והתקור ין הפעל הכבר לקטן ויכה . ודקדוק קטע
עבה . כרבתם חלק הודקדוק שהקדומט בשער השלוק .

קטק וקטק
אם ראש יקווחו קטק . וקטק חלילה בידך . תרוש ונקווחו
כן וקטק . והפעל עודט כוונ לו/קטק . עעבה עק כריתה .

קטר וקטר
אשר קטר שמה כבפע . וקטר תחתן נורה . תקושרת ור
ולבנה . כלום שבדיה תעושפע בבליה . והשד בלו אר

קטר אשר קטרם . כפלה והדבר אין בהם . וכבר אמר והקטרם
הכף . לקטר אשה . באטיפו אר הכורה יקטורה . ושלט נכר פועל תעק
כלול קטר . והשד תוקטר תונש לשתי על תשקל תשחת . כי תשחתם
בהם . כלום כל יקוד קטר תונש לשתי ותמה עורה אילן עניתי
להם . זו אברהם בע פי גדול שתי בניה . כלום יתעזר שמש וער מבטון
וגדליה שתי ותמשכ להם גדול שתי . טוילת תגישיה ותמה עורה
ותקטורה לפע לאכשר ארש עשיה שתקווחה להם יתאל ונתלליה .
וזכו שמה וחרין נארה תלליה חורן . וארע אכי זל פיר השפ שפובי
שד עז לשד יקרה עובדי וכונתם לשתי . ואפשר שהוא פעל . ופי
תקטר ותונש יועה לו/הקטרה על קטרם הסתיב והגשה על הקרב
הקדמיה . והתמה על תמרה סלה והשד ישיתו קטרה בארץ . וכתיב

איש רש וקלה כי כסל תלמו תקלה פי נגע תקלה והשד שכער קלון
 תכבוד וקי קלון על כבודך תלה יתורכבה יק קיו וקלון עעכ עלן
 כזין י"ג קלח או בקלחה או כי הרעמי או בקרחה י"ג
 שרוע וקלוט הוא שרגל חסופה וערה ירפי
 פרשונו שפרסותנו קלוטור כרגל הסוס או כרגל החמור
 שרי תקלט שהיו קלוטור וקבעות כרוק הגוים שם ובמשנה כר
 שיקלוט וזה העץ כלום שיקח העבד ויקביעו י"ג קלס
 לעב וקלם לחרפה ולקלם כל היום בשש תקורות וי"ג
 וקלם לכל הזרעות עץ הלעג והבזק וההתפעל בן טפל על האלעף
 והוא קטור עד ביה והוא בתלמיד וקלם יתקלם בן ויתקלם בן ויתקלם
 לו עלה קרח ולפי שירמז כלעג עלהכ מה הוא תרפיל כלעג להכ
 ופעל האטון הזה טפל על השבח כמן לו הורה כזוה לקלם חרמ כלום
 לשבח אמת שלקחה חרמ ויתקן להיות בעץ זה והוא בתלמיד וקלם
 כלום שרבה להכ וכל למה שמה חרמין ורוקעם יתקלם לו ידמה
 העץ הראשון יורר ויד ררף יורק והוא על תלמי תרלעב ובענין
 השבח יורר בקריש ויתלם ויתקלם וכל רב עתים יתקן לו כרב כסדור
 כרבילות שיתב שתי יתקן לו ויתקלם ונד לבד יש לקלם ויתקלם
 תעט הלעג והבזק ויהיה כל הלעג בעץ לעג ובזק והעץ כי הזונה
 לעג לזונת אחר שלקחה חרמ לעג על זונה אחריה ויתבזק אורח
 בלבי לפי שערב לדבריה ונדק בחתק שמה או עמם כי הזונה לעג
 לזונת עמתו כפי הזונה ויתבזק חרמין שידבר לה אמת וזה לקלם
 די שאלו היתק כזוה בזה העץ ואלו שערב אור ברעב י"ג קלע
 כל זה קלע כחן פי תעלף האלם בקלע והכבר ויתקלם
 חן וקלע וזה נפש ויתבזק יקלעב והשד בקלע ויתקן כחן כחן
 כחן כקלע וקלעו בידו כחן ויתקן לעג הנכ קלע אה יושבי חור
 בקלע כפעל הזוה רזה אורח חן כחן כחן קלע כלום כחן יתקלם
 יוסף בקלעב חור תעלמי בקלע קלע וקלע קלע עלהכ וקלעב
 כחן כחן תקלע כקעיס כחן ויתקלם כחן כחן כחן קלעב
 שזכר קלע לתר פי ירושין וקלעו כן כי עשו תעשה כחן ויתקן
 קלעב הרק השכ קלעב עמם כחן קלעב כחן שמה קלעב
 הרק חור ושור שמה קלעב לפי שחלפיה הן תעשה קלעב ויתקן
 רז שערב ערום י"ג קלעב ולפניו קלעב חן ויתקלם שיש
 לו שער שיתקלעו שחלקן כן חזק ויתקן וקלעו לו כחן
 לעג ויש חל קלעב ויתקלם שאלו חן ויתקלם שיש חן י"ג

על פני מים קלה היו רודפים. ובהכפל הפה כלתה הקלן. פי רזל בעבור שגיו
היו נבלע באברים קרואו כן. והשד והיה תקל זמרה. והחשו עליו לית
וחסר בקלמורה. ובדברי רבותי חפדש אורח כמשמעו. וזו קול באשה
ערוה ינה טעם והיה תקל זמרה ורחוק וזה הורץ וזה העץ. והטעם
יקל רודפים. כחך היו ובדש הקוף להבדיל ביה ובין וכו'. יקל
והטעם הכבד הקל וזמרה זבולן. ובעש הקלה אבין וזמנו קל. וטעם
אבין וזמנו. לא קל חוש. כלה יקלל. בה זכרם וקדוקו בחלק
הדקדוק בטור השלישי. כי יקלל. להם בט. וקלל בחלפן ושלא נקל
כטעם יתע. הקלל חלפתם בארץ. והשד ברב וקלה כי קללת
אלהים הלוי. טעם על שקל וזה הש הלוי. ויש לפרשן והטעם הראשון
טעם ביזיון אלהים הוא הטעם. שכסירמה אורח הארץ הלוי. וזו על שחך
והרץ הוא הלוי. הנה הדבר הזה ביזיון אלהים הוא הרלוי. והוא הדין לכל
הנהלן בארץ יש. כי שש טעמים יש לרבר אחר כי קלה אלהים הלוי.
וזכו טעם לתורה ולעובד עז שהיו נהלן. ועוד טעם שאם הטעם זה אחר
והוא טעם לכל הנהלן בארץ יש. כי הנה בארץ שחייט קבר עונות
הארץ היא וכן עשה. הושע העבא בחלק הפי. ובחמשה חלפות שעה
להוריד לערב ולעשות טיהר ולטעם. וכן עתה יש לעשות בהרוב
יד וזמנו כח שכהן וקברו ביה יש לטעם טהר את הארץ הרי און
זמנה שכל זמן שאם קבר הנה הוא טוהרה הארץ. והטעם שלא קברו
את כח טהור התוקעים עד שחך עליה מים ולא נהג לקבורה לטעם
ועד השדי וזכו טהרה קערי עד שחך עליה מים. פרשן רזל כי לפיכך
לא קברו אותה. וטעם טהרה לא נהג נבלת על הפך אמרו מוטב שרשק
אורח זמנה וקברו ונהקדש טעם שמים בטהרה שחין. עוברין ושבים
אורח זה טעם טהרה אורח זה טעם חלפיה הם וזה טעם פשטן ירד בגדיה
גדודים אמרו אין לך אורה ראיה להרבה בה כאורה זו. ובהכפל זה פי
הטעם קלן בחיים. וכל הבעות התקללן. והם קלן ברובי רזל
שהוא עשן חמים וההטחה כחן שחורן כל התקללן פטורין וזו זה
טהרה טעם בה הרבה בזה הלשון. וזו ינה פירוש לטעם הטעם בעשן הקלן
וכן כרבה ארז אבי קל. חתלל קלן בחיים לירדה החיים לטעם
ומה יטל השן לרד בכ שחך. וכן דעה הרבה שחך קסין
בגדיה טעם קל. פי הטהרה החמורה והרץ. וזו זה וזו זה לטעם
קלן וכלו טעם לטעם כח הכרזל. וזו זה העשן חכר וטעם קלן בחיים
קלה אשר קלם חלץ בבל. אכיה קלוי באש מטה וקלוי. והטעם
ולחם וקלוי וכו'. וטעם טעם חלפן חלפן חלפן. וזו זה וזו זה
אבי קל פי זה כי כסל חלפן טעם. וכן חלפן טעם קלן. עשירי עשן
שריפה וזו זה. ועם זה וזה וקלה אבין וזמנו. והטעם וקלה כבוד חמור

לזון וקבוץ כי יתחוק קטנות היו והפעל הנסוף יקטנוהו בזה
 סוף הקטנה הזאת התקנה וכן כדרך בעל ההגו ומשפטו יקטנו כפול
 משפטו לגידי וזו וקטנה בלא עדי בלא והפעל הנסוף בה יושב
 לשלש וכן יהיה זה קטנו בלא אל והוא קל הטון וכן וקטנו אור
 אבל אשר עשו אבותי עשן הקטנה ידוע והיו קרוב לעשן חמור
קנה אשר קנה יבנה קנה קנה ויש וזהו קנה שמים וזרע בלתי
 הוא ופני קנה כוונתו עכר עברי זכור ערך קנה קנה
 והשם יקנה וקטן קטן ככפני והפעל וקנה השדה עוד יקטן בתים והפ
 והפעל העסק כי ארד הקנה ותעורר כלום לתרע שמהיה קנה יקנה
 ועובר וזמה והשם לזכרה לתקנה יקנה ככפני ומשן אה יקנה
 יקנה השדה וכולד עשן קטן והוא כעני הנהירה נידוע והבמורה
 הנבון והדקון יקראו תקנה לפי שהם קטן הודיה ועסקו וקנה רבה
 היה יקנה בקר ושן היה לי איננו הונע כי הוא פתח קטן וזוהי כן תפוש
 מהו התקנה בקר ושן וכל תקנה הזכר ירעה תקנה כייה ההוא יתן
 שהיה לשון יתיר והיור ליד הפעל וזעם שהוא שלם כמנהג אנוהיה
 לשון רבים ומשם שמה ירעה הנה כוונתו רבים וכן הוא הקבוץ תקנה
 כוונת יתן תעשה יתעשים ויבואו אה תקנה אל וסוף וזוהי יתיר
 שמה אה וקנה וזוהי וזה תקנה כמנהג ועשן אחר כוונת יתיר הקנה
 קנה וסוף קתלן ידוע ולפי שעושים יתן הקנה יורה וזה חמש יתיר קנה
 הורה וכן רבים הדקים שהם כדמוק הקנה ירבה וקנה וששה קנה
 שלש קנה אמרה וקבוץ הקטן כפתייהם וקנה וכן קבוצה היר
 נקראו קנה ומזרוע יקנה השבר והללו יורה נחה ומשפטו במסוף והוא
 לא נסוף הזרוע וער כרך הכותך וכן היתחיה לפי שכן כוונת הקנה
 נקראו כן יער חייק קנה כלום העדה הלונה ברתחיה וכן כוונתה
 שיתלנין בו הכפות בחושים יורה וזוהי נקראו קנה וסוף בקנה שקול
 וכן אמרו רז"ל נפש יעזובה הלניה כוונת ג' עפחיה ונבוכיה יתן הודין
 ג' עפחיה וקנה ונתעם אלה יב עפחיה וקנה כוונת שהוא כדמוק הקנה
 הנקראו בלתי קליל וקנה בשם לוי קלפני לי בכסף קנה וקנה הטוב
 יעורר יעורר קנה מר וזהו ליד יקטנון וקטנון בשם הוא
 הבטיה הנקראו בלתי קנה לין ילונב קנה קטס יקוסם ויבש
 עשן יקנה והוא פתח יקועץ בזה
קסם יקוסה קסמים ובשו התזיל ומסרו הקוסמים והשם

קמח קוח שעורים בסוגל וקקח קוח והלש קחי רחיס וטחב
קוח או קוח על שכ סופו כי לו וטחן אודי הקוח וכך

אפירי על חילוי לחם כילא יהיה לחם ער טמאפה וזוהי זולתה טמא
שכרבט בשירש אפה וכן כלי יעשה קוח כרבט בשירש לחם וכו'

קמט וקמטע לעל היה ענץ הקמט ידוע בדברי רז"ל וזוהי שכל
הבשר והקמטין רבן וזולת זה תמה שזכרו בזה הענץ רוסא

בלעז וזכרו שאח ויקה כי כחשי כי יעפע כחש הבשר והקמט העזר
ישלא נזכר כועל תחט אשר קומטו ולא עב והוא על דרך השאלה

יזה הענץ כלום שנכרית בלא שגד כחילון בא עת זקנתה לזוהי
ועק הזקן הוא עת הקמט וזו יהיה קמטו בענייט נכרית כמו הסך ב

בדברי רז"ל קטוב וכו' וקמל החפיר לבטן כוח בארחה קע
וסוף קמל נכרית וכו' וקמץ וקמץ תשכ תלמ קומט

ענץ קבוץ ומסכה ורז"ל לומ תלמי קומט תלמי אגרוט ש
שאלוהי יוצעוהו אל סך היד וכדברי רז"ל כיצד הוא עשה פושט

אלש איבעוהו על פס ידו ויוחך בדורל תלמלה ובאישע קמט
תלמלה וככה ותעש הארץ בשבע שבע לקמיעה רז"ל לומ קמט

שויפט אנשי הארץ לקבוצה שקבט ווספו רבונה רבה וזו פירוטו
והשש הארץ וועש כונע לומ שהועינה הארץ רבונה רבה וזכרונה

אחת קומט וכו' וקמט קמט וזוהי וכה עלה טלמ קמטועה
עין תחילת הקומיע ופירשו בן אורטיגא בלעז וכו'

קח אשר שם יעבורה יקנט וקמט בארזים כבר זכרנו דקדוק
היולה הזאת בחלק הדקדון בטור השלישי והין כונע בקמט

שבעריו כחית שמה קמט קמט וכו' קל בעמיוון קמט כל שקך
השתיים ורדור קל לה ובסמוך קן ענור כפתח וזוהי עב קע וזוהי כל

כלום בתקופה גלוע ונכוע וכן מה בן כוכביה שיה קמץ והקבוץ
קעב העשה אה הריבה כנשר ישר קמץ רז"ל לומ אפרוחי קמץ וכו'

קנא החת אשר קמא לאלהין וקמא אה אשתו התקמא וזוהי לי
פי בעבורי וכן אשר קמא לאלהין בעבורי אלהין בקמטו

לבע יש ויהורה בעבור בע יש בעבור שרמו הדבעועד לבע ישל ריע
שמוך להנחה ולכלותה ונתלת וזוהי וכה יורה הרבה והרד וזוהי ויקטו

בן אחיו קל הטן וכן ויקטו בן פלשמיס באו כן להקל כי תשכטה להו
להדגש וכבר זכרנו הדוניה לך בחלק הדקדוק וקמא רמל טמאוקה
והתמארי כ"ן קמא שמו וזוהי קמא ונקדס וזוהי קמא בקמטו

קצוץ פיוה . והפעל הכבד קצץ עבות רשע . וקצץ עבות רשע .
 וקצץ סתלים . כהטק יריבה וירגלה תקצצה . ויקצט את יריבה
 ואת רגלה . עץ חותך וכריתה . ונכשרש הזה והעץ הזה ט
 קצץ קץ כלבשר . והוא סעך הזמן סוילן שם חתך . או רחלמן תקצץ
 שבע שבע רעסה שושה . וועפ שעשיט סעך להשועו כספיה
 הוא חלה להטוען קרקע ולשלוח עבדים . וכן תקצץ שבע שבע
 השלחן וויש וזו עבדו וויש וזו וועמן . רחילה שנה שביעיק . ט
 הרוש והסעך יקרו קצה . וירבן יגה ועל כל קצוץ פיוה . כלומהשו
 הסוכעה בסוף הישוב כפמה השלם . עד חנה השווען קצץ לעלן
 הן העורה הכל . וכן לדעה קעה הנהקדקיה ט לא רוען כונו היעו
 או יהיה קצץ וקצ שרש קצץ ולסרע הן יודש קצץ בהחברו קצץ
 קצץ וקצב עץ . כלומה ויכרות . והשם יורה
 אחר קצב . אחר . בשש בקורות . כלומה יורה וזו וחרץ
 אחר . לקצבי הרים ירדק . לוחחיתם וכופה . בעדר הקטנות . שורה
 בקווערן במרוץ סוילן קן חקוון בשנה . והוא חסר הועמור ירע לזו
 העזיה הקעוון . וקצה רגליה . לקצוץ ביט זה
 והקור יתן קל קעו עס . קצה ענייה רבים . עשן כריתה
 וחרץ . ואלה שלשה שרשים סזכרם עשב אחר . וכרבו רגלכו
 לקצוץ כרועים . כלומה לחתך רגלך רועים . וכן קצוץ סעך הועקוס
 והפמה קצה . כונו סזכרם דב קן קצץ וקצב . יתן קצה אל קצה קצה
 ובלק . והקבוץ עס הארץ וויש אחר תקצבה . והיה הקצץ כונו
 לקצוץ . או כונו חסר תע השמוש ונשפטן ועיקר עבה . והקבוץ יגה
 בלשן נקבות על שם קעה החושן ובלשן נקבה תקצה בחוכרה . והקבוץ
 וזה שון קצוץ שרג העבור . על ארבע קעווען . תקעו כנפין ועב
 קעו כנפין ובהרוען לזו כפעל הקבוץ הזכרים . יבטח כל קעו ארץ
 ובקבוץ הקבוץ . ויראו יושבי קעווע . ויש חזק ותקצה יתים עשרה
 ויקצם ישערו לפי הילך . ותקצה וחזן לקח עשרה אנשים . ופי
 תקצה רגליה . כורה רגלין ותחם שורה . יני ששולח הכסיל סוילן
 רגלין כוועות . לא יוכל ללכת עד שיטעך לשלוח הכסיל שאל שוין
 לו הועלם . והפעל הועקע אוק העפר אשר הקעו . כלומה קעו כסיע
 אורת לקצה כונו לפתחו ולבוועו חוץ אשר וזו קעווע וזה כבי

קסה על שפה יתקן בשש תקורות ויקסמו קסמיה. אמר קסמיה להוספת
 פירוש כמו יקדדך קוד. לעבא לבא והשדוש שרשיה. וקסמיה ברב
 פי ורמי קסמיה. וזו פירושו יגיע קסמיה. או מה שצריך אליו יגיע
 מעט קסמיה וחשכה להב תקסם קסמי שאלו טוב. הקוף בקוף
 רחב והסוף בקוף חטף. וישן זוח ותקסם חלק. והוא פתח של
 במשפט כי איננו בועץ וכבר כרבתנו בחלק הדקדוק בשער השמונה
 עם חבריו. ונוכח שיהיה סוף. ויהיה חלק האור. למוט הדובר
 חלקות והוא בבוא השקר. הלשון הזה הוא אבולל כל תלומדי ששון
 אורה לדעו הערדו. **קסת** וקסה הסופר במהש. בשש
 תקורות והוא כל הדיו והרומ. **קסת** וקסה הסופר במהש. בשש
 סבורב עלן הסופר שר או לוח. וישן ששן הפסוק הוא על עור
 הדיו לו על הלוח שמה והתורה פן ואלו לר שרללניה במהס הסופר
 העיר והלוח עם כל הדיו כלל הכל בפסוק. **קעע** ס' רב
 נשי יתקן. ותקע ק' יתקן יעקב. ותקע נפשה. **קעע** יתקע
 עהה. ותקע נפשי טושר תקעה נפשי תעל אחרת. זכרם התלמה
 האלה בשדש יקע. ואלו הכי יתקע השדש ועטנה עשן הכרה הדבר
 יתקומו דשלוה בלע. ויתקן יתקע השדש הזה פקוד ושוע וקוע והוא
 שד האור ורומיו השמות האלשיה הכבדויה. **קער**
 הקערה האמת קערה כסף. ועשיות קערוהו בשוה
 הקוף שלם במשפט. כי המשפט כפרה. כמו קערוהו כסף. וששורה
 קערוהו בשוה הקוף וכבר כרבתנו הדומים לו בחלק הדקדוק. ידוע
קפא קסו הבנות. הקוסמים על שמיהם. עשן שמיהם
 הדבר הנתקן עלר בלעז. ושמו יקרנה וקסוון יוצה
 לוח השלג הקוסם וכבר פירשנו כו פון בשדש יקר. והפעל הכבר
 וכבשה הקפואע. והוא כשמשיתין בלבו דבר המעמידו אז יקריה
 ובינה. **קפר** קפדלי כאורג חיי. פי סעו האורג תקפיד
 היריעה נהונת. תהר בהשלימו אורה. והשד קפרה בא
 עשן כריתה. למוט קפוד. וירשזה קמה וקפוד. הוא עשן השוכב
 יתדבר. וכה מדוע אבי זל כי קפוד הוא הקרא בערבי קפוד. וקו
 בלעז ברטוהו. **קפז** שעה קעה קפז הוא כמו קפוד
 חמיו סלה. ושלה קפה פרה.
קפץ אה קפץ סוף. לא הקפץ אה ידן. יקפץ תלביש פיה. עשן כריתה
 ומשע. וקפץ על הכתוב. כמו יקפץ ויתאר ללח. והפעל
 יקפץ. לוח במרה יהיו כלם ולו סודע וקוונס סע היגדל. וסודו
 דל קפץ וישבע. **קפץ** וקפצה זוח פה. ועל כל

כשרך בזה המצאן. שרוע וקלוט. פרוך עטוד. והכבוד שנה בדרך כחי
 קיע יתי. וכבוד וחר הקצרות יתי עלותיו. עטן הכל העוק והקיע. והוא
 הפוך האורך. ועטן אחר ושה קיער כמו טע. וטל ילק בקיעוי. שאלה
 קיערוה שר יס. עטן כולם והרותים להם סעיף. ומזה גיד יהוד שר
 קיער לך. כלומר טע ופעף ועורך בעבר הכעל כשהיה כלבי
 לטוב שבות עמי הנה יהודה שר קיער לך. כלומר טע וסעיף ועזר
 לעבוד הכעלים. ועט אה וקיערוה יות קיערה. כי הקיער קיער. והיה
 כמסק קיער קנה. וזו בפלס שרוד פליט. והסס בחרוט ובקיער. זרע
 קיער. כי לפע קיער כרה פרוח. נר קיער ביוה נחלה. ופי כסוק ביוס
 טעף בשאשני. והטעם שהרבות בעב ונדלה ורגלחה במעשין. והנה
 ענה ששבתה אל ישעף וזרוע תענוץ לו זכרות. ימך קיערך ביוס
 נחלה. כלומר שיאברו ענה ויסוכו במהרה וטעם על כן שזכר הויה
 הוא קשור עם נר קיער. כלומר טעמי העמס שהייה טענה בתחלה.

והרגלחה רפה שהיה לך הכל יתקן. כי שבתה וזה ישעף. ועל כן ימך קיערך
קדר וקור וחנם. יערה בגד ביוה קרה. וזמן בכות בקרה. לולי.

הריש היה דגש בנת חמה. לפע קרות יתי יעור. בפלס חמה
 וכן מים קרים. בפלס חמים. וכן בעליה התקרה. ולולי הריש היה בפלס
 חמה וענה. בעליה שהיה טעם בה הרוח לשונה לייט הקוץ לקורי.

וכן אה הורגו בעליה ביה קיטא. ורבות זכרו הלשן הזה שלם בפלס
 יתו קריו חמה מפי בתקופת המון קריו ליה.

קרא לילה. ולשמה עברך. לו קרא. מצרים קראו.

והקרא לו. וזה שמו אשר יקראו. קרא הדורות. יראש. קרואים
 אל ו/ ומה האלף. קרא לילה ויענה קראו אלה כלל עב. יקראש ואעבן.

לקרא בשם י/ קראו טונה. קרא בדרין. אחרי כן יוכלו הקרואים. שליש
 וקרואים. רות לו/ ודולים קרואים לעפע התלבות. אלה קרואו הערה.

והראו קרא. קריו מועד. הוא דרן ואבירי קריו הערה. ובשם יקרא
 קרש. על יכון הר יען ועל תקראיה. יתקוד שיתקבטן שיה בוקראו קודש.

וזש אה יקרא אלה וזה הקרואה. והטעם ואט בקראות. ויהו בקראוים
 לפע הולץ. והטעם יון הדוש. וישל תקראו. ואלא נזכר שישל יזמט
 ופוטע תבטן קרא לך. לאסעס להם קרא האלף באונע. וקרא לך
 ודר פרץ. אל וני לו קרא בשמי. פי כי ענה אינה קרואים עם י/ קטו
 ותחילה. כלס עטן אחר וכל אחר יסיתפרש לפי תקוותו. ושון יתימ יקרא
 פרשק אורח כשרש עטן שפרושן יכרוץ. וכן פי רב ארדי יקרא ויש חסדו.

ויונה רוד לשון קלקל כמו קיעע וכן גשרש בזה נאין קיע להרכבותו
בפלה הרבה והוא כמו קץ ומשור שיהיה גשרש קיעץ והגיה כה"ל
נספח " " קיעץ והפיוץ קיעת כי לאו בחרוץ יודש קיעץ
כמאל והוא זרע שחור והוא יעשע כהבלן " " /

קיעץ והיה לטן לקיעץ אל קיעע אנשי הלחיה כל קיעעץ גירן
יחר סי' הרש והתעבד " " / **קיעע** ומה הבית יקיעע
כהרמז יקלקל לומר יסיר העוה וכן קיעץ

המש העץ והחלוק יעשהו במק נוסח ואה תק נוסח לטון רביש
כיהב שע כלים לזו התלמה האחר קורין לט ביהוש ובאחד קורין לט
כלט וכן הרד ינה בזה הלשון וזה הכל הוא כמו אהל בתקיעה חסרה
ועבודת ואל ארבעת תקיעות החצו ובקבוץ התקבות לטע התקבו
התקיעות בורבעק וקיעעו התער והתקיעותיו לו ויש אה לט
לתקיעות הושטן עתה כעת והפעל תועת תודה ומה לורבעק
התקיעות סי' בעלת כתר יחר וזה הלשון קיעעו הרד קיה קיעעו
וכבר כרבנן שהוא הקושט וכן פיר האון רב סעדיה ז"ל אבל בפסוק
הקטורה זכר אורן בשש עיפה שאה יחר וכרכוב שובל כד וקיע
וקיעה ששה עשר ששה עשר ומה קושט שש עשר קלפה שלשה
וחר רב חפץ פיר שהקושט הוא שקורין כשרב קושט ופי' קיעע עובר

קיעץ קיעץ על אבוקים קיעץ ואל כל בערה קיעץ הסרה
ווקיעץ וכשה כי ישו הקיעץ כשש תקודק על אבוקים
קיעץ בקיעץ הכתיר יקיעו הרש האון קיעעו אל בקיעץ

בכונת והתפעל והיה כי ירעב והתקיעץ והכבר ובחורב הקיעץ
הקיעעו וקיעעו היותם עמן ברהיח בכעס ומה שמה לט
להיות היותם ברוח הדוח בקיעץ על סע ועי' אסקווא בלעז וכן
הרד יועץ ברהיח על אפי תיח' יש תפשי' חורן קיעץ השן וכן
וקיעעו לקיעעו תעעץ הראשון כלום לעורה " " / **קיעץ**
כי קיעץ הועע קיעץ דוח יוק קיעץ קיעע יודי תפכו' ווקיעץ
וקיעץ נפש העב' הוד יוק קיעץ ולקיעעו יפעל ושתק רשע
הקיעעו והשד יוקיע דוח ובתוהו קיעץ יעיד ושבע יודק קיעץ
אפי' ישע אולק ומבלי הכתיבוק יווער קיעץ או קיעץ ובקבוץ ווקיעץ
יושטבן קיעץ יודי ויש אה ובלשון בלשון קיעעו כלם ודלות
דחוקות אע"פ שהוא בשורק העשק חמר ובה תפוט התאר

חכמן. שעה טעמים תלשל. ויש ספרים קרוב אלה יחפץ חסד
 אבל בספר אכלה ונאלה כרוב טעמים תלשל. והפעל וקרוב
 ככל הבית. וקרובים בבקר לשבועים. והפעל הכבד והקריב אר
 השל. וזו בשן הקריב. הקרב אורה כע אהץ הים מקריבים. וקריטן
 אלי. ופועה הקריב. כי הקריב תחנהו. כיהוא כועל יוטא. וכן טאטו
 הקריב לבא תערומה. וחיפסר שהוא כועל. עותר. וכבד אחר כי קרבו
 כרמור. קרבו ריבכס. וקרב אורה. ככלה כלג לשנה. אלן יטאיה.
 והעוטר כי קרבו לבנו. וטעל לדבר הקרב על התוצה. קרן לוי. וכנהש
 ובהעוטה כקנין וכרפיות הכין בשר הקרן. ככלה להעצב הדורן יול
 יומה כרבו כחטפות הקוף ורפיות הבית. וכסוור הקוף. לקרן העצב.
 והתקן שרה בקרבה. כלון כרמור לב. קרוב בלשון לעולם. כלון
 כועל שרבו שיהן שוכעס כבנהס לעולם. ויש תפריש כועל הפוך קב
 קרוב. בקרב בוי.ש. כייקוד בקרן כביו. כרמור. וכן קרובו החשים
 לפי שהם כרמור הקרב והכרשים. וקרבו וכרשין. ועשן אה בוד הלחן
 כיוס קרב טובה חכמון קרב. כרה כסלס כבש. וקרוב לו. ופסן
 הוליס בקרבו. וקרוב לבן. כלון כין חלק ולבן תלחה. והקבוץ בלשון
 קבוץ קרבו יחפץ. עשן כולס תלחה. ורמור תלחה קרבו. וכרמור
 וקרוב לי. וקרוב לבן כקנין חסד. רחוק הקנין הרוח לרמור
 או יהיה עקום בחולב. ופסן חטיות הווקר הושבו לקנין חסד אש
 שוין להס סחכות אחר. **קרה** חמה קרובו. וקרובו חכמון
 לקרוב חק שער. הורה. התקרה. בחים עלותיו. עכס הקון
 הקורו וכסור בהס הכור. קורה יוחק. תפיל הקורה. ככל קורה. קורה
 כרמור ארזים. וטעל לבלל הקיות יוחק התקרה ככלה ולחכמה עתק. כלון
 שוטפון הקורו ויכסו לכול כעבור הרמור עוור לוי. וטעל כעוב עקוקיה
 העלון קריה. קרירה חנה דוד. איפסר שהוא כמען וקאר העוץ. או כאה
 הרמור כתקן הו וכבד כרמור הווי. לו בתקן הרקרוק. ולשון שעה כלכרה
 קריות. ויחבן שהוא שס עור וערי. כעמכ. וכן זכר אורה כספור ערי
 עומכ ערי. ועל קריות ועל בית קתול. והקבוץ כלכרה הקס הקריות
 כחרק הויש ורמור הווד. וכי לאחיק ווחק. והקריות. ורקרוק התלה כרמור
 בתקן הרקרוק. ויחבן שהוא שס ערי תערי עומכ. וכן זכר ווחה כספור
 ערי עומכ. ועל קריות ועל בערה. וטעל סככבה עלון הו הודיש. הו
 כמותן הטי בקרקר בשעים. וכאה הון רמור. הו כקבה מן למר כפעל.
 על זכר ווחו קר. לוד עעריס לפי קרי. בשוין שש על קרי. ווחו
 ערי קרוק. וכפעל הכבד יזנה והקרוק לכס ערי. ועשן אה אשר קר

יתן לו רבב ארס יכריז ויחזק חסדו ומעשה הטוב שחזו ששה וויש
 אמונים מי יחזק כלומר אודס שיעשה חסדו כבאמונה לשי שחזי
 לו להתגדל ולהשתבח בעש הבחיות קשי הוא לומד אותנו האיש כי
 הרוב עושיה חסדו להשתבח ולהתכבד מעל בע אודס ועשן אחר
 מדוע קראונו אלה וקראונו אסון כן יקראנו אסון ונבחר בהדי
 את אשר יקרא לעשן שחזי הנה קוראנונו בעש האלק ובכרת
 האלק וקראונו ארבע היעה והיו העודת הני משפטו וקראונו ויש
 עפרו כן וקראונו ישועה חונותנו ונכון הוא להיות יגעשן היושן
 והיו וקראונו למכח עין כלומר הקראו ישועה לחונותנו ולשערי
 הגלה את אשר יקרא ונתכס כי הקראונו תלמה דות לו תלמה
 ותלמה והפעל ושי קראונו איש בליעל ושמו שבע כן בכרי קראונו
 בקריות בהר הלבוע והיו תקור שלב אבל בקריות יפעל הדי
 בשקל נולית ויקראונו ובשלוש לפי עברי דוד והפעל הכבד וקראונו
 אותה את כל הרעה הזאת והשי לקראונו הגלה כנה הוא ויש
 לקראונו קראונו דבר כאשר ידע הקראונו בהריב הוא ששן הקראונו
 בלעז כרדין ופי קראונו דבר כי הוא ונחשן בייע ששן אחר ורובץ שלם
 כחילו הדי שלן ויש אומן כי על הקראונו הזכר הוא אומן שהוא רוכן על
 הבעש שילדה הקראונו הקבה והיו ולוילד כי הוא לוילד אומן ואתה
 הוא זה כי קראונו זכר יענה להיות רובץ על הבעש כמו הקבה כמן לו
 שחזונו במשנה קראונו זכר ר' לעזר יגתיב וחכמ' סוטר' אבל
 תושמעות הגלה שש כחיה כי הקראונו כן זכר כן קבה יוכעש
 על בעש אומן וכאשר ידע הקראונו הוא הקראונו חסד ופי ששן
 ידע העיר הקראונו נבחיב ור' יונה כמה דמהרדק קראונו
קרב ולו קרב זה אל זה כל גלה וקרבת מול בע ששן וקרבן אל
 אשר לעב דס הוא כועל שווד וכן הר' יולרן ויהערכן
 עש ששן קרב ששן השבע אל אלהיה לו קרב וזכר אל ויהערכן
 קרב אליה וקרב אל הנבואה וזו יקרב לעשות אל הקרב אל
 והיה בקרב איש להסתחוק לו קראונו בקרב חשן לקרב אל הגלגלה
 ובקרבת אל הנזבח קרב אומן וששן קרב אל נפש אומן כל
 פעלי ששן ויהו התלך זה הנזבח ויקרב התלך על הנזבח פעל
 ויש כלומר שהקרב קרבן על הנזבח או יביה על הנזבח כמו אל
 הנזבח ונב הוא כועל ששן וכתאר קרביו קרובי אלק ויש אומן
 קרבן בקרובי אקדש ויש אומן כל הקרב אל שלן התלך אל הגלגלה
 וקרב' הנה בע עוק הקרובים והשי קרבן אלה ל' טוב קרבן אלה

עדין . והוא דרך יגל . וקדמון וקרמון שן עור כשרש שן . והפעל הכנף
ועתה יקרוץ ופריש . על קרמון הונחה . ועטוף קרמון . זיונה . וכן כלעז קרמ
הזיונה בלשון הקרן . ועב יהי כי קרן עור כפ טשה . והשד קרן והשד קרע
עירו לי . עץ זבדי . וקרוכ הוא לעץ היושן כי בסהכל הורד כשרש היטב
או בכל אורה ידמה שיעשה הזור קרע וימן בעץ הזה ושלל בעפר

קדס

קדע . למוזכרו וכבודי . / קדע . שן קדס וכרע אחר עץ
שבין ראשיהם כפופים להפכושן בלולאונה . / קדע . קדע . / אור
ועלבות יש . וקדע אורג ין כבוד . ויקדע ויקבאיון . קדען במדיה

קרע

קרע כהנתן בו קרען וסחך . כוונ לבוש כבדים . קרועי במדים . על
דרך נוכל עליה והרומים לו שפרט כשרש נבל . יקרעה כהער הספר
והשד קדע . והקבוץ וקרעים הלביש טעה . / קרע . והפעל והתזבח הקדע .
יהיה לו לא יקרע . עץ הכל בקיעה וסחך . וכן ין הכעץ הזה קדען ולא

דמו למוזכרו כחילון קדען כשרי וירוב התורה לדבר עלי . וכן הקדע בכעץ עץ
כחילון קדען שעה . ירוב התורה לטול שעה . או יהיה קדען ולו דמן טכיל
על סחך הלשון בדברים או על רוכ פתח הכה לשחוק והוא הכבון וקרע
לו חלוט . רגל יונק ופצה ליה חרבן כלו וסומ לו חלוט . / קרען

קדען מעמן כשר קודרות עץ כירה וזרה וכן הפעל שלט טכר
כופל מעמן . וסחך קודרות יגדור . וכן כחטה כחילון או בקדור קדען .
כלו שחטן . וכן בעץ הדור העינים והשפטים לעד ולבון סאלו כורה ומשבר

קדע

אורק . וקדע עין קודר שיש קודר שפתי . / קדע . לקדע האור
כשר קודור . עשר אשן וזר קדע . קדען עשן . שן ועשן קדע .
לוח ולוח . / קדע . לקושש קש וקושש עש . בקש הוא הרבן
הדק או העיני . / קדע . וזר וזמט לקושש וקושש למו

קש

לקוטן דברים הדקו רבן או עש . בושקלוו בלעז וכן כחטש א הגונים
לקוטן היטב כוונ הדברים הדקים שערץ חוטש היטב . הקושש וקשן
כלו התחפשו מעותים קדעים וזמרי כן יחפשו האמרים טנו שאתר

ו רל עזה הפסוק קשט שערץ וזמרי כן קשט וזמרי . וזמרי עור קשש
הרען ער לא קשש זמרי . וכן ולמכיה כשר יקוטן . ונת רמזו קש
הפעל בתקופה קדע . רוע לוח שמוכחים למוכחים אורה כעץ שאתר
דור שטופט או שופטין . אה לו טול קיסי עכן שער טול קורה עכן שער . / קש

קשא

אור הקשואים . כחלה בתקשא . הוא שדה הקשואים . והש

בדרך וקרינו אמן היקרח רבוי כחקה הכסל גם אע יקדע ויקר יקרה
 אות אשר הקרינה והכבד כי הקרה יקאלבץ לבט הקרה טו לבט והשם
 יקרה אחד כי יותר יקרה הוא כי יקרה בט האודי ויקרה בהחמה
 ויקרה אחד להם שלשין במאל והם יקרה ופי כי בט האודי ויקרה
 בשלם וכן בהחמה ויקרה אחד להם במיתרה ויש אף וזה הלכך עת
 בקר שומתו שהיטורין שוטג ובאו עליכס דרך יקרה הם ואינם רגוע
 עומהכס ונתן יקרה לילה כי הקוק דמשה והמל לשמוש והטעם
 קריות בהר הגלגל וקרה כה ויקר אליה אל בלעב פן יקרח שן אש
 ישפטו יקרח בקרין כלום יקרה לך וירב היוג מן הקל והדגש להטות
 כדגש וקדש " " קרח קרח ודגש לטו יקרחו קרחה בראשם
 ועל כל ראש קרחה באה **קרח** קרחה עד עזה ונברב באלק והקרי
 והקרחו אלכ קרחא הרחיבי קרחא כשש ונתן וכו היה בקרחה כן
 בקרחות או בברחתו וכבר פירשטנו בשרש דבת והרמז קרח כורח
 עלה קרח והטעם ולו יקרח להם והכבר והקרחו אלכ קרחא כל ראש
 יקרח ענב תריות השער ושען אחד וקרח בללה בשען הקרח כמור
 במאל ושלכ קרחו כפוטס קונלפי בלעב " " **קרח** יקרחו
 עלוכס שור פעל וישא ויקרה עלהם שור פעל **קרח** שונד
 שן כמור העור של הכשר וכן בדברי דול קרוס שעלה תחמת תכה וכן
 אחרו מן נורמן סה להער על חשכה ולו חרה עלגבי תלמיד אלכ
 כרי שוקרחו פעה " " **קרו** קרו הגדולה כשש נקודות ובית
 ימנה כלשו זכר ובלשון **קרו** קרה בפסוק אחר ישו קין אחד
 תעשרה ולו קרעס בעל הקרעה והקרעה דבוקות וישכר את שרי
 קרע כל אלה קבוצ השעים ונעפ שהקוק בשוה שלוכתנה זה המסקל
 בשעים כי התשפכ בקבוצ השעים בה המסקל הקוק כפרת כמור הלג
 בתוקמ לקחמ לט קרעס שחז בקבוצ קרעס ובמיוך וכל קרע רשע
 אודע והוא דרך ושל וכן רמה קרע וקרן ישי וירם קרן תשוחו
 איתיות קרן לבי ישי הויה לוח הקרע ופי איעצת קרן פה ארוט אוכי זל
 כן אור ביוס ההוא בזיק ההוא שרהה ולכות בוכדנעב ובמ וכן כמ ששנה
 בלכותה שבעים שנה או ברען קזמן הוי איעצת קרן לבי ישי והוא
 שרש שולך לתשוד שנה תגלות וזה הוא תמוש דבר עד יאשוח נעד
 שבושכ שבעה שנה תשוד שנה וזה על כורש קרן כמור שמה לתשוחו
 לבורש כי קרן ישו הוי תשוחה ועל ידו וישו תגלות וזה שמה ולך אוק
 פרחון פה גיראון יש שבאותו יתקיימו ובקבוצ הקבוצ אורכ קרעו
 אלה הקרעה אשר זרואת יהודה לית או קרעו האיס רבונתה קרעו

אלה

קרו

הקשיח לבט תירוצך . בראותם שלוח הרשעים נורח גלוקינו והיוקט
תיות להם יקשה לבט על זה ופאילו רגשם אנה תדרכך ורקשיו לבט
תירוצך בראותם כי ארכה השלוח להם והדלוק והערוך למען קשט

תפט קשט . ובשנת להודיע קשטי דברי אמת וזאת הרג
אמה קשטת . ורגזה בהם לבני . בקשטו לבני . קשט ^{איש}
קשיטה וחק . בתנה קשיטה . פי . תעה . וכן ברבוי דלל ^{אח}

ז עקבה כשאלתו לערבת שתען שהיו קוריה לתעה קשיטה . יצל
אונקלוס בג' בתוה תורכ . ורג' גס כן כבשו . הען חורכ דען "ז"
קשר וקשרתם לונק . והקשר עלידו שט . ונפשו קשוה בעשן .

יירב וזהבטן כאלו קשרה נפשו בעשן ונחכרה בה . והנפול
ונפש . הונק קשרה בעש דוד . והקשר כל החוה . עד חצה . כלום שטחור
כל בען החוה . ושלם כלום הען כרעה . והפעל הכבר הקשר וערוך

כמה . וכבר כרבטן פירן בשדש ביה . ונורוט אפי ע' כתב כי כיתה רבבר
הפירוק . ופי הקשר תלטן והקשוה לעקב שורדו וכפיריו . ונושכור
כסיל רמת היו רבשל הפירות באחרונה . והקשרים כלה . והשד כל

קשודיה . והקשורים ובני העש . ונדל לונק על החלים והענקי . שקושרת
משה בראשה או בגרדוניה . וכן בהתכר הרבדים . ואסיפקה בעסכתה

חקי . כי קשרתם על כלם . אלויתוכל בקושרים . קשר עלן עמוס . והשד
למאחרין קשר בשש קודוק . ויהי הקשר אטיץ . וההפעל והקשר יהוה .

והקשורים לעקב . הען הונקושרת . כתרומ בכוריו . והש שטלרן בתי . ען
והם חקיים ובירואים . והאחרים וקרום בלשון קשר כי הקשר חזק "ז"
קשודיה ^{איש}

קשודיה . בשש קודוק . והקשודיה בען . והנה קשודיה
בען . עריה העור קשר . והקשודיה אפרין . פירן תפחד הקשר
יפירן שנתם ואפרין . והקבוצן וקשודיה בערים הרשונה . רובה קשרת .

האר . ופירושן יודע לעשות הקשודיה . או שד כלם שכן . והתקבוצן העמ
וכל קשודיה . דרובוק . וקשודיה השבדנה . או יהיה דגש השין להפאור .
ואשר ה' בע ורבע ונקוק "ז"
בשרש קרי . והקדקד כוונתקודיה שנתן ^{אלהטק חפסי "ז"}
קעקע . וכרבת קעקע . פי . חרות שיחרות בבשרו . ורובוקי שש
נשהמשן כן בעטין דגוש באחרים והקעקע כל הביר
כולה ותחזיר תריש לבעליו . ויתכן שיהיה תשריש קעע כיוון עטין
הקע עשתי "ז"

הגורם אלך בשקל נזר תמלאו מן וכן יאמר לרבים תקטוהו באלך
כמו תכלאו ופי כאלוה במקשה כמו סופר שרה שומר הקטוויז הוא
שרה הקטוויז הוא שנקטן שהשאר חרבה ויון כן סופר מן בלקט הפו
הוא שר האחד והיה השומר כאלוה לבינוים

קטב

הבי וזקן קטבת שם הוא וכן הבינו וזקן קטבות
ויון קול ויון קשב הוא כיהו תלמע ויון קול ויון שמה ויון קשב שם
הפעל כיהו תלמע כן כרב ליוה ויון קול ויון קשב תלמע ואשמה
וישמהו תלמע בכל הספרים הדרוויקיד אלא בספר יושל אשר סוף
גלו כי סוורת ספר רויתו תלמע והפעל הכבד יזעק להקשוב קשב וקטב
כשם נקודות הקטבות ואשתע יתי הקשוב דברו וישמע הקשוב לקול
שועי ק הקשוב ין אלי ואל הקשובה אל כל דבריו הקשוב בקול הפילה
להקשוב תחלב אלה שיער יזי ויון יקשוב יתסר הפעל השע והיה
היון יועה לוי הקשובה כן וזקן להיות קטבת וכן סלה פעליה וישועה
ופשה כה הפעל שהוא הוון להקשוב לחמה וזקן הבן לבס הקשוב

קטה

וזה ערפך הקטה כי עכ קטה ערפך ארבה
על דרך מבלה עליה קדוש בדריה כמו שכתבתי ופי קטה ערפך שלמה
יסמך אל הקורא ונורה והשם אל קשו העם הזה בשווא לבדו והפעל ועבר
בה קטה ורעב והפעל הכבד כי הקטה ין להיך כי הקטה פיעה לשלחן
פי הקטה לבן יתי הקטה אליו הקטה לבן וקטש אה ערפך ויהי בהקטויה
בלדורה פי שהקטויה לורה על נפשה וקטה לבן וכבד וזמר והקטויה
בלדורה וזכר הוא פעל יועה על העפע שפרטט עפע הקושי ידוע תקטרה
העשה ונורה תקטה העשה כחמה כחור תקטה הוה וזו ידברו עשה

עפע שיה וכן בלש וזמר והמה תעשה תקטה הוה לוי תעשה ותקטה כי
תעשה וישם כמו כיהו נקוד סמל ופי המה הרקן והשניה בלתי רחוב
הקן השער שהיה שיה ניכה ענה הוא קמה ויורכן הוה תקטה רגור
לתעשה בלוי הקן השער השוה וידל פרטן תקטה העשה ונורה תקטה
העשה התורה לשון דהו לרא קטן עפע המה כטרויך בלעז יועה לוי
שהוה תכה בקורטס ופוסט וילך וילך הירכיז והקטב והכל היה וקטויה
לוי שיהו קטב והפפרויה עשון לבדה ונתווכרין וזמרי כן במורה

קטה

והקטויה ונתקויה וזה קטויה העץ וכבראוי לעז הפעל
וזה הקטויה אשר יסך בהן בעלם ויוראו ושכי קעלו תאוותו
כבר פרטין ונורה בשרש נקיה עפע וכוזויה עפע וקטויה קטב
וקטויה לבת יורדות עפע וכוזויה עפע וקטויה קטב עפע פסוק ק

מזמן רב. שיה בעיש מיטע דוואס. תמנני רגזיני אורי. גומרת
אין רחמי. קיץ גדול התי קיץ קיץ. אחרי קנאי. רחמי אורי.
רזק לתי הראה אלי. וראה אורי בעשי. וירא יש אורי בעי יסף
רזק ולא פיריד. כי לא יכול לראות היטב. וזהו לא יכול לראות. ולפי
שהרעה קיץ התי גדולה. ונשאר הרעשות. נשאלתי שאל הרעשות
לא. כיט וכל העד רחמים אוק קולוני. רחמי רחמי. לתי הראה ייה.
פי הומן רב כשריה בטעם קודמא ונכון הוון כי רחמי הבורא הוון
הרעה ובטח לפט והרבוק בדרכיני. ותשכן הרחמי. העיני ויש
בעי רחמי הרעה. וייחיתני במדון כרומיני ונתיני. כלתי הרעה
אורי. וכן הרעה כפי. ויש הפרטי ק לתי הרחמי. און פירוסני לתי
הרחמי הרחמי. שתיכיד שבעי ויש עמדי אונל. כי שאל העולד
הולכי לטי שבר ונחדי. נטביד. ובעי יתי שהוה טוב ותוק. יי
הרחמי לתי לתי. כלתי הרעה נבכרות שהין רחמיני לשתי.
יש הפרטי יתי ביטוי ירחמי עיני קיון. וכן לתיני כן. וקל רבוק
ירחי. ויין ינרץ להופיני ועשיני. וכן הרדי יונן לתיני כן. ויי
יהסי יכל בשרני ורמי. לתי השונה שן רתי. וטוב רתי. וקייני
חוק רתי אל רתי. כלתי רחמי רחמי ונחדי שיוכל אוד לתיני. כי
אורי הגיס הליני רחמי. כלתי רתי רתי שיה ילתי. כי בעוד
שהי ירבר עתי טעם יעשיני ולא ינתינו. ונתיני. כתי רתי
רחמי כלתי רחמי ונתיני דבר כשפוד ינתיני כרתי העולד
שירתי הנפרד ונתיני עד שיהיה רחמי ונתיני טעם. ונתיני ונתיני
שני רחמי. כלתי ברומי. ונתיני ונתיני קיני ברתי שיקווי רחמי
לתי אודי הדי שתי בני. ופיל רחמי שדי הרחמי. ובעי הרחמי אורי
רחמי. כלתי ברומי. כן ברבני הרחמי ל יסף קיטני ונתיני רחמי.
וכן כוב ועד שחל עשתי תוק. שדי בעל שתי. וכן השיב טעם.
השתיני. יורי ונקוסי. ונתיני ותיני רחמי הרחמי. כלתי ברומי
רחמי. ונתיני ותיני רחמי טעם. ונתיני לתיני רחמי ונתיני
כתי רחמי על טעם יתי. ט בעי ונתיני. ונתיני בשתיני ונתיני
רמון. כי קיטני יתי הרחמי ונתיני בשתיני ונתיני. לתיני רחמי
לתי ונתיני הרחמי טעם. לתי הרחמי. ונתיני טעם רחמי
הרעה ונתיני ונתיני לתיני ונתיני. ונתיני הכבי אשר

קרקר כל בע שם הקרקר קיר / עשה חיים וצדקה זכרתי
 וותם בשוש קיר / קרדם וותם קרדתי ולקרדתי
 קרבנות ויקח אבותיו וותם קר
 וקם התנות ולא יתן כי קמר הוא כלו אמר שחפרו בו והוא קרמו בלשון
 קרש וותם / וקרדוס הוא כלו כלו שיבקעו בו העשירי דשטרל בלשון / וכן
 זכרוד ר"ל תר וקרדוס בשש כלים כחן שחפרו וקר אמנו שחל לא אמ
 אלא בתר כהל וקרדוס הואל וקפוש אגריה וזוטר פסידיתו / " / " /

קרסל ולא יעדו קרסלי / קד הארבות וזו התנות שחל לרוב
 וברו אשר לו כרעים / דלית קרסלי / והיא קרסלי ביהרות
 יחל לארבע דגליס / שיש לתוב החון לראשון / וקדס קרסל
 כשרויה לקפון / וזמן שחל לתר בהם על חרץ / וזוהו באשה ובתלבי
 כל שיש לתרבע ורובע וזרבע פכסו / וקרסוליס וכספון חופיס מתרוב
 ורבו כהנות ידיו ורבלו ית קרסול ידוהי ורבלוהי / " / " /

קרדע כקרע החשן / וזה יחפרו בקרקע הים / ידוע / " / " /
 קשקש סכסור וקשקשת / אמרו ר"ל אלן קשקשים בקבועין בו
 סכסורין סכסור בון / ידוע שחל / וזוהו קשקשים בון
 לבוש סלוח עשו העלשה קשקשים / כלום על כל סכסור וטבעת שלהם
 שלה שרין תלוי בון קשקשת / כדור לתרע קב הטבעת כרי שלו
 יכיו חץ בתרע הטבעת / " / " /

נשלמה אות הקוף ותתל אות
הריש

ראד כי ראה / ראה דאורי / ואסור ארין כאשר רואתי כי פוסר
 דאורי רעתי / זון פיל כחן שחל לי / וכן הרב יורה דעה
 דרלי קדתי / ולבי ראה הרבה חסמה ודעת / לך יזו ראה וותם סלוח אמר
 וידא יעקב כי יש שבר במעיו / כי ראה אנשי תורין הולכים לבשר
 בר תעתיס או ראה בלבן / כלום רבין / לבי שחל ודעה / סחן ולבי
 ראה הרבה חסמה ודעת / הדור אמס דאון דבר / ין / כלום בון דחכס
 לדבר / וזה בראייה קלב / ראה דברין סופיס וספוחיס בלוח / וכן דערך
 ובין / וראה את ערות / יש חרואיה כה ה"ן ראה שאו כושכט / זון
 רבלי ונהרות / הנה יבוסן ודאון פי / ועישן אל קדוש ישו בראייה / שעת

וראשיה שמעך יושחן והשובותי תראשוקיך בדיש בחורך ופירושו
 חטיב וחריהבב תראשוקיך וכן וקראו האלק בני יודי תראשוקיך
 כלום גדולבבב וכן בהענה האלק אשר שד תראשוקיך פי הנה ראשו
 וכן את האתה הקעק אשר תראשוקיך ואת יפקרת הניס אשר ונה
 תראשוקיך וכבר בא תבלי תם בהאספת תראשוקיך שאלו כי תהי
 בעשן ין כי הנו שקרה בניו וטתא ראש נהרו כלום שער ראש נהרו
 יהי לירבע ראשיה הרבדים הנלקים ין האתר יקראו ראשיה כי כל
 אתר ראשו לעצמו אתר שאלקו וכן בשאר הלשונות זה בעשן וז' יונה
 פרשו הריה גדולה וזין נרץ כי רביא את ראש בע ישל פי כללם
 כלום שיהיו לראש אתר וטלם אותם בראשו קרן הרבר יקרא ראש
 קטל כלעז כי הוא ראש הרבר והתלם ואתר במ עליו הריח ראש
 דברך איתר התל דברך בראש השנה בעשור למודש והוא יודי הכבוד
 ורזל כיווד בעשור קרא ראש השנה ושנה הכול הורה ואתר או זן הוא
 שנה שראש השנה של בעשור למודש בני ונה זבל וכוונת האת
 הראשה האתר לתן שהשנה תלה כסוד ויעשו בה בשנותן לשנתה
 ואתרו לה ין ייהיה לה ראשונה יסעו בתלה ונברב כאלף וכווד
 כי לם היה האתר ראשונה הושבים ראשונה בתלכות כלום שהיו ראש
 ראשונה קרוב לתל בתלה וכן תכלו אתר השנים הראשונה ין
 הגדולה בתלה וכן קראו השר הגדול והתור בראשון האתר למודש
 והוא טת שהוא תלה החדשים אבל אך בודי הראשון השכות שאור
 פי בודי שלפני והוא יודי ארבעה עשר שהוא לתם שלש יתי התעור
 וכן בראשון ורד הולך פי לפרעור והוא נברב כאלף וכווד כי שאל
 טו לתר לישון נברב כווד לבר תקוד האלק והתור לתקבה בשנה
 הראשונה התרבה הראשונה אל הגדרו ראשונה ויש את היא השנה
 הראשונה והשש וקדי ראשית תעלבת בבל התל תעלבת ין כהו
 בראשית ברא לביס וק השנים וק הארץ איתן התך וכן וקד תהו
 תראשית אחריה ופי בתלה ברא אלף וק השנים וק הארץ ואתר
 כן בתעוריהם ואתר כן ספר כי בתלה בריוק הארץ היתה מנהו נז
 וטתו טוב אתר דבר תראשית פי עש אדום אבי טוב ואתר דבר כש
 שותבות אודי תראשית וה יהיה אתר יתו אז הוא טוב האחרית
 בעשן שאתר הרוח וק האלד וכו תראשית בשנה חסר אלף ראשית

ביום ה' קראוהו . וזה והראוי לך הנה הערך . הנה בעת של
במדת . ארבעת ספלות . ומה זרוען יראה . וידע ונראה אק בן התלך
עשר מתן נחמד לנראה . בן לבן אה כמראה . ונשרתה על
כמראה . והקבוצ ובמראה עיני . הנה אל תראו יוטל . ובלשון
קנה כמראה אליו אהרוע . וראוהו אפ דעל לבדו אה כמראה
והקבוצ במראה א בלה . ושלטו נזכ פועל מתן . והראה אה בסך
כראי וועץ . במראהו היבואו . בשרט צמא . ועפ אק והפיר אה
תירורו במעבה . והוא הזכר כמראה ובשרש טע פירשטמן . ונע
אה ושורץ כראי . עשן טעק ולכלוך . והפעל והפעל הכבר נה
תראה ונראה . ובא התלך התקנת טעק . והריוה ונא הויה . אה
אחיו קל נאה זו נאה ולמה נקרא שמה נאה שרואה ביוצר .
ראם וקרע וואס קרע . כיון בן ראמים . ובהעת האלף תקדע
ראמים עתק . ובהעת האלף והואלפה פווד היו כה
קיה עבד . הקשר ריס כלה עבוס . בהמה ובהמות . המדע
חזקה וואד . **ראש** אה הראש . ראשי . ראשך עלך
כראול . ידוע . ישוב
דרכך בראש טקי . ויקר ראש וקלוא . פי בקר ראשי וקלוא בקיבו
ניש יוסרשי . יורה כחו ראש ולעה . ועוד נבסכט בשרשן . ויה
דור בא יר הראש . פי ראש א היר שהיה רגל להטחוק ולהקלל שה
וק רגל וועץ ער ריש טורח ונאמריה שווא בר הקיקה שמתק היה
יאה אק ביק הוקדש . וזהו אה ורוד עלה במעלה הקיקה . וועפ
שליטה שה כטי . און וזה לא היה טורע תקוד כטיק בעשתן הר
שמתק היה טורע בקלה אכל לא היה טורע בטי . תקוד וועץ ער
שמה נה לרוד שליטה תוצת כגון ארונה היבוס . ובכני הרביה
ישנב התלך לקנץ . ראשיכ טכטיכ . ראשי כע . יש . בראשיות
כול אל ארען שאל . ונא בתלך בשרש בכל ראשון קרקה . ויש
ספריה ותכליה בראשית אלמ כיווד הרביה . והמסוד בחר אלמ
והר חסר . ויש ספרי חסר . והמסוד פ חסר דמן בראשית . וכן כה
ו יורה כי שעה ספריה ולפי שהראש חסר קנץ בעל כן חסר
באנשיה וקעב . וכן כל ראשי שאנשי הוואכא והואכא שעה
בשעה ראש . פי קל במויה ומויה שפתי ומויה תקי וכן וזה

הדרה החזק " / " **רבר** ורביד על גרונך רביד הקב חליד
עשויין יתקב או יתן יתולטן ומהי יש על העוור והדרין
יש לרפוי על המטות כמו שמו / ירברדי רברתי ערשי " / "

רבה וחיה ורבות ירבן עזבורה כי ירבה יומך אוספיה יחול
ירבון ובהריות לוד הפעל ובקרך ועוונך ירבין פרה ורבה
למען רבות יוקפתי והפעל הכבד הרבה חמה עד כל ירבה ורליה
לא ירבה לו נשיב וירב בבר יהודה הרבה ורבה והרבה התכשולים
הרבות ונותיכס ויה רבת גומל הרב הרב כבסע עוני חסר וזוה
סד וכן הרב להעלות משאת העשן מן העיר ונדרה אט ועעיה
הרבה ולבי ראה הרבה חמה ודעה כיהרבה יהיו והרבה עמו כדורתי
ונש אה למרבה מתשרה יפע הסתיכות דער שלל מרבה במהל
ותא ירבה להכל והוא גמר לבוס אחרי רסה עבאך ונאיה ויתכן
להיות רבו אוכליה ינה והוא עוני און עבר תשרי רבב וז יהודה רבב
בענ אה ולא רבית בתחודיהם ובמרבית לו רתן אוכלן וזון עורך
רק זה יעטן זה כושמעס ועטן שע והוא קרוב לראשן רבטה דוריה
אשר טפחתי ורביתי והשם הרבון אנשי הטמיה ונא וכל מרבית
בירך עטן הקדול ועטן שלישי רובה קשו והוא תורה החעס בקשרת
ויש תפרטי אורן תהרמ עור רבוא ירהב להיות מן השדש הזה ורית
הארבה לגינהו ונקראו כן לבו שהוא רב יתן **רבר** יורכבת
הצואנה ולתחברת ולתרבות כי חלושה ברוקחין ופרותה

סרטיס ובלטן ערבי רבן **רבע** רבוע יהי התקבן פירוש
תרובע שיהיו רבען טוף אורכן כחצון והתואר עור כל
הדרוונה חמשה ועשרים ואלף בחמשה ועשרים אלף רבועין כלומר
תרובע יהיה ארבה כרחה וכן תזוון עע שון וענה רביעית כלומר
ישור כל יעדדיו היו תרובעין וכן הרד ינה מן ארבע סטריהן תרבעין
ושד החשבון בהוספת לרבעה חמשים אל ארבע תקצוע החער
לרבעיק ותקצועין ולקבוק בלי הא ארבע טין ותי ככשה יטלה
ארבעתיה שש פעמים ארבעה ס פעם פני אפסו שט כחב טין
וארבע טין החק השה ושד לתלך תחלקי הארבעה רבע הבין במהל
הרש אל ארבעין רבעין ונש ויה וחסר ארבע יט ונש אה רביעין
התן והתואר עב יוד היחס יס רביעי בע רביעיה ונא ועל רבעים
והפעל הפכד ירבע הביב ורוחב תאה ונה תרבעה וכרבה ל יונה
ותנה טעור ין העטן הזה לרבעה ונה לרבעה רבל היו והכבר לא

מידי עולק כי כהנא וזי יונה פיר גדול שבה והחשוב וירבן להיה
בה ראשון החרים כלום החשובה סבו וכן ראשון שחמס יחשתי וז'
רב ורב שלום בעץ פעל עבר תוסב לעבוד חפס הוין רבו וישע
תשעון ראשי ורבה שלך לרב על פס האדמה והראור
עוד העס רב ורץ חפס ורב חסד רביד יתלם פס נדיב על ארץ רבה
בסוד קדושיה רבה יונץ לוג ערה רבה לוג איתוט רבה יניטב רבה וישך
בהמותיה רבה כלומר השקה אוקה הרבה ועמדותיה כמון תרבותיה וז'
ורבן בעד וברוספי יוד רבין עב ובזולק הבתיכרה רבה עדרועתה
ותעורר רבן שבעה לה נפטם כי רבן בקהל אשר לו התקדשן לעדי
רב לכס בע לוי רב עק הרה ידוך רב והיוק קולק אלהים וברדי לוג
וי וקסד וערב יתי כי כרב האומון לרב אחיו והראור בנה התשקל
הרב דבריה לא יעשה וכתקף ישוב החולד בנה התשקל לקתץ חתך
רב אכל פו ראשיה רב וודל יקדו איש חסדו כי ברב חפס רב בעס
יש זהב ורב פפעס ורב הבואון בכח שור ורב כופר אל יטך והשד
בעשן התשבון רבבה כיתוח השדה נהפוך שונה ירובון אלפי יש ומו
יתשבון גדול עשרה אלפי ונפול הכפל והכלע בדגש דרכותיה
שני רבון ובתש אח ברוסטק ואלך כסעך כל הקל שחור ארבע רבונ
וקבוצ והכל רבונק דרכותיה שש רבונק ואלך וכלא אלך וודרכות
רבן ונחשה רבן ישתיה עשרה רבן וודכ רבן קדומו יקומו
ונכלי האלך בקבוצ השעה רבב אלהי רבון והדי שתי רבונק ובה עב
הוין והקון דב ק שהוא קבוצ הרבני דועה לוג ביה דבונק הרבה אבל
הדי על רבונק שעה שט וכן אה אחיון אלף שטן שפירושן אלפי שט
והפעל תחת שונק יתולפון יתרובון וכן הארדי הנכבד והחשוב יקדו
רב לבי שרבן ושלוקין וישוע ורב והעלם על כל רב ביה קרין אלך
רב והוא דוד בעש קרין חמ דוד ורבי התלך יצע לרבי רבני
וכן וסבו בה רבי כלום חמוכו בבשפס וכן אהב לן רבי הווח הו
הרבי הנבדיה שבתרה וכן גדול בשפס ורב עבוד יעיר לא רבי
יחמתו ותהשרש הזה והעשן הזה רבניבוס עלי עשב רבניבוס זרין
ארץ והוא הועד החזק ועט אה וברין רב ויהתם והוא פעל עבר
על תשקל כי אה רב הכסף ונתישן קתץ על פי וקש התכורה ומה
ק הוא ראור ויתרונקו ורבן והוא לזרית פעול כשקל דיון מעש
והראור רב והקבוצ השתישן אל בכל רביס יסבן על רבין עשן הודון

החפ

ויבדלוהו רגלו וישכב מרגלוקיו אצל רגלו שש תנוק חלק רגל
 כלום שגין הולביד ברגליהם וכן כ אהרנליה ריעה בעמק שלה ברגלו
 שלא שאל בהמה לרכוב עליה תרוב חפצו ומרומתו במלחמה וכן ויש
 התלץ וכל ביתו ברגלו תרוב הפחד והדאגה וכל העב אשר ברגלך
 כלום הולביד שוק לרגלך וכן לרגל התלוצה אשר לרגל ולרגל
 הילדים כלום לחטף שלו היו רגליהם במרומה ובמהירות וכוונת הרגל
 לרגליהם ויברך ה' אונן לרגל כי כעשן סל רגל טובה לכל ולא עשה
 רגלו כעני לשער הערוה כמו שאמר ושער הרגליהם וכן לבסך אהר
 רגלו כעני להסרף תיב ויונה רגל ולא עשה רגלו ולא שטר רגליהם
 של רגליהם הרוג ל' בשנה כי הכירג זה של רגליהם שפיה לשון ימיו
 ופיו פשוט וזכר רגליו לחפיהם עשן הרגליון ידוע בדברי הרגל
 שהוא כעשן התעב וכבר בארמ קדוק הלה הזיון בתלך הרקדוק בשלתי
 בבטן כפעול עין רגל רגל ונתן שר קצרא ורגל שרה כובס הקל
 וישטה קצרא ועשן רגל ועשן רגל כי תכבסו כבדויה וישפספנו
 אורכ ברגליהם

רגל

אורגו און יורגו עליהם ורגמו אורגו כל בערה וירגמו
 ירגמוהו סוק כערו און במרגמה קביעה חכמה יתר קלפיר בלעז
 וידוע אבי כרב במרגמה כמו אורגו ופיון כערו און תאבט החועט
 בבגד אורגו כן מות לבסיל כבוד ורגל חלק ומבטן כעשן נקודות
 שרי יהודי רמקס ל' קלס ויש תפרט שיה ויונתן לו הרג ורגל
 חלק מולי שט אנשיה היו שיה כן שראר ורגל חלק וזוה הבטן

רגל ורגלית לתרון לקח והנפלת מי שהתמחה תלוצה הרגל כן
 לפיכך שכ פעול וזה הוא כועל דברי רגל כמרגלית ורגמו

ורגליהם הם שדעתם ותחשבת לרגל ועסקים בעשן הרגל והכספן
 ורגליהם כפייה זה שוק לבד וזהו שוק סולוכ סולוכ
 בעת רגל היה רגל היה ויהיו רגלי עור רגל ויהיה סולוכ
 עשן כפריעה והתקן וזהו על רגלי ורגל כלום בקע אורגן וקומה
 עברתיהם של ויש לפז עזה ועד ארבעה לטון שקר כלום חכמינה
 ומכרמה וכן יש לפז עזה כי ארבעה ארבעה תלוצה כלום אכרמה
 ואלה מורעה ועשן זהו שיה רגלית חלק לרגל לרגל יש וכוונת
 היה לו רגלית והפעל היוט ועד ארבעה לטון שקר כלום חכמינה
 ולא חרה לרגל ומשפטו לטור שיה ארבעה חלק לשט כעמיה ורגלית

תרכיב כלאים והנכון שיהיו תעשי וזוהי ורבעי זריה סהנו מתרגו וזה
והרבץ התבלע ורבעת " " **רצץ** כרע רבץ טורי ורבעו שה
צוים ורבעת ואין יתחיד

בין המטפחים והאם רובעת ונחיר עם גדי ירבע ונרבץ התורה
בלעס וזה הכבוד היתעבר בטאות דטא ירבעע ורועיה לא ירביע
שם איכה רבין בעהדיה ירביע כפץ אבנך כלוקמי שורבין

באבץ פץ אבץ הבץ ול שוסורה יהיה טובע פץ וזהו שאין ויכ
ויסדורץ בספיריה ופי ירביע כעש והשם ועמק עבור לרבץ
בקר בחמש תקודות אל השלד רבעו וזהו ירבע לחיה ובסוף
וזהו בן שון לעבץ עון " " **רצץ** ולושה על ירבע

ועלם ירבע ירבע תקום שתכפסין **רצץ** העגלים שם לשון
ודוה לרבדי רבוק הכנה לרבקה ורשה " " **רצץ** ירבע
לר רבי נחל ורביס ירבען פירש בהם ר' יונה התקוותו שבעות

הסגובים לנחל ועומדים בתן הועים ונחריים פירשו תגריפות העפר
עוטט אן חלקי הנחל קורלש בלעז ונחירו רבי נחל השאלה לקבוק " "
רצץ ורצו ושחק ואין נחם ורצו וחלק ורצו בטע והחן
ירצו ינסדות השמים ירצו אל הרצון בירץ ולא ירצו עוד
וחד הוא פל ירצו ורצו לי בכל אלה והעם חרלן רוצו ירעב

וירצו ורצו השמוש בתרץ וכבר כרבטן הדותיה לו בתל הדקדוק
ובהו הנקבה ותימץ ברצוה ובדאנה רשעה הרעעל ויש הרצוץ
אל ורצו והרצו לושכי תבל הרצוץ וירצו תתקונה למה הרצוץ
להעלות אורו ענף הרעיה והרעעה יר כחחד און יר הכעס וכרב
ר' יונה על זה הרצוץ אל וויפסר שיהיה מכל זה לשון לקול הדוה
והרעש ויהיה החפץ בהרצוץ העתירן של ברביים והרצוץ לש
לשון שלי ונתה שמחזק זה אחרן ושומען עלי טאזע ול רבוי רצין
ודוה לענץ קנה אחרו ורצו לי בכל אלה כלום הרביות בלהתעשו
האלה השומן בחיצו בורצו ירצו כבטמון כשרש הילך בן ארבע
אוקיות " " **רצץ** לא רגל על לשון והכבר וירגל בעבר
ענף התלשימה והרבלות וויפסר שיהיה תלשן רגל לפי
שמתלשין והרבלות בולץ החד ומספר רבדים ירצה לזה וקרוב לענץ
הזה וירגל אורה עלו ורגלו את החרץ כעשן ויחורן את הארץ ורגל
הת רגל בשש תקודות והווי כלשון תקנה רגל עתרה בטיסור רגל
ישרה והשעס ורגלם לפתח אע אשר לך ארבע רגלים וזרועות

והרצו ורצו

הראשון כלומר הכהנים רודים בעה על ידי העביאיה ובתענות וי
רדום נרדמת על פני ארעה והוא נרדף וישק פתוח ועבר נרדף
ורכב כוס קתץ וכינוי נישכס נרדף והשיב נפל אלהים

הרדמה היו השינה החזקה וי רדף אחריו בנ רכב ולא
רדפו אחריו בני ישב רדפו אחריו כי

רדף אק תשוב בירכס בקש שלום וירדפהו צדק צדק הרדוף שכר ירדפו
ויקד יורב לרדף איכ לאדם שטות ודע לרדף בקוץ חסד בקריאה
בן אשר ובקריאת בן נפתלי ירדף בשונו ופתח והפעל הרדפת
והרפעל לרעה התרדדקי ידק אויב נפשי וכבר זכרנו דעתנו בו בחלק
הדקדוק בבטן התפעל והכבר וירדפה אור תוהמה ואויביו ירדף חשך
והוא כולל יושא לשלישי ושא נכר פועלו ירדף כמוץ הרים וכבר אמר
בתרו מה בעמץ הרדיסוהו ירדף כל חשך וירדף אל הפחון
ותל הרבן ששט לסי תקומו אל הפחון וי

רהב ירהב העיר בקרן פי התקן וירגמו והעקור וירכס
עגל ויון כולם בשמים יעב רב או הוא שכ וביצא
לך התרפס ורהב רעץ כלומר הכנע לפני וחזקהו בדברי ריעו וה
והעץ שמתל רעץ כהן ביוז והחסורה עליו אליו היה היוז
עספן און יהיה תנתי הלתי והיוז לזר הפעל ניש לפרשן לשון
יבוס ויהיה חסר ביה ברעץ כלומר שהרבה עליו רעים והסה
רהב הכ שבה כלומר החזק שלהם יטבת ויבטל ומה זה בעבור
תעריס כיהנו החזק שלהם וכבר פירשין בן פירוש את בשירש
ישב אזכיר רהב ובבל הוא תעריס לפי שהיו תעריס בעלי

חזק ויזוה קראם כן המתעבת רהב ובהבונה תחץ רהב
טלה עץ חזק ואומץ ורהב על ויון פי הרוקק שלהם
הכל הוא כי בתורה ולו פנה אל רהבים אל בעלי תחזק
וקמוה ורמיה אפ מה שתיעוהו בספר הנקור לז יהודה למוד
שכרם ופתד ול ורהב לבבך בהג ומה כי הדיש קמוה ובהג
פרוחה להפריש בום ובין רהב ובבל שהוא פרוח כולו ויוחמ
קבלט קריאותו ורהב לבבך בהג ומה כי הדיש קמושה ובהג
פרוחה להפריש בום ובין רהב ובבל שהוא פרוח כולו ויוחמ
קבלט קריאותו ורחב לבבך בחיו וכן כהבן ל יונה בחיו והכבר
הרהיבט בפשי עז פי וחזקט שהתן עז בפשי להתחזק על

לכד ומשפט לרב . למען הרגיע וזה הארץ . והרעץ ליושבי רב . והוא מקו
בתוך ההו . ומשפט שיהיה הרגיע עבר כדקוד עמוד . כאלו אמר למען
ירגיע את הארץ והרעץ ליושבי רב . והשם ותימון הרגע לבטחה
ותו וזוה הרעצה . ותש את לדע קיע התפרטו וברגע שוול יחרט
במל . והנסעל הרגע ודתי . עפניה הנוטה והשקט . וז יונה פיתו
ועל רגעיו ורץ . כלום עמי ורץ . והרסיה שבו . וכן פיר עוד תזה שווי
רגע . גרפה ונחלש . רגע ודבר . בסמל . והקבוצ חדרו לרגעים . כו
הזמן הנושט . וז יונה פיר תזה ומשפט . לזור עתיד . הרגיע . כלום
משפט וזוה כל רגע מהרמן להזיר בן לעתיד . וכן פיר תזה כו
הרגיעה ארבעה ונעליה . כי הרגיעה וזריעה מעליה . לזמן שיהיה
מעט והזמן והרשע תמה . וכן הרג יונה וזי בזמן וזיתמן עליה
וכרב ליונה כי יולף הרגיעה וזרע מספ . בולף . וכזיב וזכזיב
על והיה בכזיב . / / / **רנש** / / /
סועלי וזן . ותו הלך . ברעש . עפניה הקבוצ וההזן . והוא

והסבקי וזה הזמן תצרו וזכטל ית רעש וזערו / / / **רדד**
הרודד על החלי . וככד וירד על הכרוביה ועל התמורות
אך הזרב ועפניה עץ פרישה ורגיעה . והרזן וירקעו את פתי הוהב
ורדידן . וזן השרט הזק והעץ הזק לרד לסש גויד . והוא מקור . וזן
הקל בכלל כשך יקושי . זן הוה הולך שככה . שאו את רדידי עלי
והרדידיה הז כרמון . עפניה . או תעצמו הנקווייה בערבי אורזו .
זש וזפרו קלעו זשי . שעשורת הנשים . וכלעז דלע / / / **רדה**
ורדו בבס שטויכה . לא הרדה בן במרץ ידה בקרב אויבך .

וירד וזעקב וירד עיה ער יכ וכתוקה רדיתה זופס לל במרץ ליה
ירדט במרץ . וירדה . פי וירדה בה בענה . וכן שס בעמן עזר חודס
פי רודה בה . והוצרכט להיקן זה בעבור כי רוב העש הזק הוא קשור
עד ביה וטוב הוא לתן הנושט וזחרי הדוב . וכן הקל הינהרף ליה
ירדט במרץ . לא שלט ביה . וכן לשן ותעלה שהוא בעש הזק הוא
קשור בכביה ברוב ילכד וזחרי קשרו בלא ביה . וזשל בן בנודר
עולב . וזשל עתיד . וכן בזה השרט רדיתה וזורה . לא הרדט במרץ
וירדה . רודס . וטוב הוא ללסר וזחרי הרוב שמוש הלשן והכבד וזלכיס
ירדה . וכבד וזחרי זן ירד שריר . וירד לי בנבנודיס . עשן התעלה ועשן
זחרי רדה הדבש . וירדהו אל כפין . והכבטס ורדו אל יזיהל . עשן לקיהל
פי ורדו פסטר אל יזיהל כרודה הדבש שהוא טוב וערב . וכן בדברי
רזל בלתיק פקמן הרמור . וזן הרודה וזן לל . זיש תפרשו ורדו ועשן

המשון

פירו לארץ רוח . והכבוד כי אה הרנה וזה הארץ . ומלב לבחין ליה
 הרויקע הדוב לעה . ומרה דה הוא יורה . פי ומרה נפש העמיד
 דה הוא יקרא יורה . וכוא התער כי כמו שהמטר מרה הארץ ומש
 ומשביעה כן הוא מרה נפש העמיד ומדשה . וככל וחר וריות
 נפש הכהנס דשן . הטעם כהן . הלמה רוב . ויריץ מלשן
 בשע פשטן לפיכך הוין כמותה בפרה קטן והוין השו שן הפעל
 והוין למד הפועל והוא שלם והיה רוני על התנה . הוין בשונו . וזה
 הוא עומד תזה הכבוד כי ורה בשמים חרבי . ורורה ארצי מרדי
 ותזה השרט והעעץ אק צרי יטריה עב . ופי ברונה יטריה העב לו
 להתויר על הארץ עד שגרה . **רוח** ורוח לשונו . ומרה
 וירוח לי . והשד רוח והלה . וריוח ^{בשיתו כמל ועי}
 כי היתה הרוח . לרוחק לשועתי . ופי אל העלה לשועתי שוט יטוע
 אליו בעבור רוחתי . והכבוד ועליות מרוחתי . עעץ בריוח ידוע שהוא
 כפך העוקה . וזי וזה כרב תזה לוח הויד . כלום בעק רוח הויד רוח
 הויד הוא קרות אוירי . ואיפשי לפרשן תעעץ רוח הטשפת כמשמעו
 כלום לעק פמה הויד שטשכ הרוח ומהלץ שב אל הויד או אל
 קול . וכמותו קולא פכחש . לך . ועע אה רוח הויד כי כלמשר
 היה ברוח שמו וכוכך הטובה נהג להשכלה . וישא הרוח ויעמד לפע
 ין . הוא רוח הגבוהה או תלמן . וכן והוכיבה כשר ולו רוח תלמן לפי
 שהוא רוחע . ורוח לבשה אק שמשא . פי רוח ברעץ . והתפץ וכן ישן
 הורה רוח ומרה עתו . עד . ערה שלט רוח תערוכ . כשן הכורלה
 ושור רוח לן יררון רעון . ורוח טובה היה לן לומרה וכוונ . ועד
 נפש הפסוק בשדש שאר . אל כל אשר יהיה שונה הרוח ללבה . כלום
 אל אשר יהיה חפיע ורענה ללבה . ולן . ורוח לני בא ביפכה וויר
 רוח גדולה ותק . רוח קדיש . הרוח הטשפת . ותזה עזר אשר זורה
 ברוח . בשקל תלמן כק מה . ובוא כלל שותקין בו הרבוה לפי שותפין
 זורק אל הרוח . סלמ בלעז . וכרב ז . שקרבן לעזר תזה והורדתי בוי
 בריותי כולב ובה הספיקו . קדונו כן לפי שהולכי ברוח . וכן הרג
 ונה ומחירה במשוען כולמן וירכן לפרש תזה ועליות מרוחתי . כלום
 שיכס כן הרוח ששוק לוי הקין . וזהו שוט וקדע לן מלוח והמק
 אל שול ארבע רוחו . ומורבע קבור השמים פי . ארבע תלבוות
 ודמה אוקה לרוח כמו שהיה החזקה תשקק ותלן המרוח הגבוה
 ורוח לוי שותו ארבע כיוול עד ותל פמה הביא ליה הרעה ותעעץ

עבודתך שהם הרהיבם. חזקו ואתם עליו **רקהט** רהי
 יהיטטן ברודים. יתרום וירץ ורהט. והכ בעיפם
 שהולכים בהם בבתים הנבונים ינבית לבית וקודין להן בלגה קו
 קרדוש. וכן תלך אסור א בקרטיס. כלום התלך ירעה להיורט אסור
 במוהם הרהטים כלום שיהיה על ביקה תמיד ירוב השקן בה. וכל
 יונה כי רהיטטן ברודים חרזבים. ווסור ברהטיס תשל על הלגלי
 ששרה הנה הרהלגלי לרהטיס וזה כי התלך אסור אהכך אורה
 הלהלים. ברהטיס בשקטות התיס. במדועות קתיס בבריפכום
 העשיות במרץ להסקות סה **רוב** רבת יי/ ריבי עשי
 הוי רב את יוערן. הרב רב. ורוב ענה
 אומה תקור או פעל עבר לגררה פעול. ופי יריב הקרה עצמון ב
 במאובוק איתן. ונכאוב שוכר עומד במקום שפס. וזופי יריב
 עצמון שהם אורהעל ומקיים. והכבר תרוע וילנו ריבות. תשפטו
 הריבות נעב לריב יי/ תשפטו להריב כי הוא תקור. וכן לדין אס
 אלהים הוא יריב לו. ויריבן רוע דרר. ריבה יי/ אה יריבי ריבונות
 באותכה. ירב בן הבעל. וזה וריבן אכבי אריב. והייר בריבי ופי
 וביריבין אזה כי העץ שין הפעל בכו הפעל. ועבן הוא לומר
 שהיודים נוסטה כיוך יקום. והטה נסה ותצריבה. ועזן כי ריב
 לזין עב עמו. אל הטו לריב תהר. כן ריב לריב. עשן תריבה ידוע **רר**
 עור רר עב אל תרוע אמרו דרמ. עשיבה עשן תמשלה וזה
 רר עב אל כעשן כי שריו עב אלהים. ופי אמרו עמי דרמ
 כלום ייש לטן תמשלה ושדים ותלכיס לטן לו נכחו עור אלץ. ובכבר
 והיה כאשר הריר. כלום כאשר תמשלה כלום כשהבנון לץ עב
 התמשלה שיש יעברו על התורה ויפרקו מעליהם על הוערות
 ופרקת עלן תעל עמור. ויש יפרשו כאשר הריר כעשן אריק
 בשיתו וזהו עשן עשן כנדה על המול או על הנהיה פלטי
 בלען. ויש יפרשו תזה העשן יתי עשיה ותרודיה. זכור יתי עשי
 ותרודי. ויש לפרש ותרודיה ותרודי. עשן טלטול וכן ועשיס תרודיס
 רביא בית. וכן הרף יונה וחשיבין יטלטלן. וכן הרף ירוע אמרו
 אמרו שמיכדטן תרין אמרו שמי וטלטלנה. וכבר כתבתי תרודיס
 תרודיה ותרודי כשרש תוד **ררה** ירוין תרשן בורף
 וקורה תרמס. ההואר כן רוב.
 פירשטן בשור ספה. ובכבר ובתשלם כוסיה רניה. והרעוטע לרניה.

לחדש לא יתנושט הטעם ולאו יתעורר ולא יתעורר כלום יתרוכב שרלמן
 והלכות לבן ולבן לא רבא לו גדולה טויה על ידי הש' טויו שמו
 כי אים שופט גי. שפיל וזה יריד. ובתקנה הכפריים יתעורר פרת
 וזה הוא ק יבא הריד יגדור הר. אעפ"כ הפירו' הרשטין הוא כסבון.
 וזה לא בא יתעורר פרת זולתי הכתיבות הנה כמותו יתפס אחר
 יהיה לפי. ועקם חלק ולשונות יתרום. ובתדרש תהו ולו יתעורר
 הריד. אור' אבא כל הריד שבתקנה הריד הם חוץ תזה שהויד
 דוחטין שוין אוד תהרותין ין הדרכים הללן וזה הקד' שושה
 טל כפסיד תזה ומקן לזה ע"כ יאליד שופט זה יפיל וזה יריד.
 ואלו נכר פועלו יתעט אשר חוק ואשר הודד. ופרשטן כשרש טק
 מה בין גרומה לבמסה. כאשר יודד יגשור. הודד הומויר. וכבר
 אחר דילק ורומטין. א ורומטין לפי הלך. לרומה אן ביק אלויה
 ורומטין בקל עב. ואשר הוא שויר ררומטין קרמק ידוק. ובהקטל
 שג' ורומה. וירמון הכוכבים. ידמו אורב הרמון חרן הערה. וכבר
 כרבט דקדוק חלקו האלה חלק הקדוק בשרש דוס. והתאר יתן ין
 רומה. והשם כחלקו רומטין אל בדומה. התחד יתעט דומה. וכל
 העט הזה הדבה. וז' יונה חלק ביעה וטן עורר כי הפרשה דבר טוב
 הדבה היא ובסילד תריד קלון. כי תגביה ומבאו עלן הקלון. וקטויה
 חולק. תגביה ומבאו עלן האולה. ומיפטר שיהיה יגדור ועטן זה חומון
 על תשפטן. טוב. לפי שהוא כן ובוה קרא כן. וכבר הביאורין שורש
 פט עעטן חר' רומטין ויבוס. אן תאובטכ הקדוה. ויש תפרשו
 אורן כמו אלומה שהוא הקרא בלעז קול. ורע. ובעיני
 אשה רע. ורע בעטן. ורע לך גור. ורע שני. והתאר
 הדבר הרע הזה. רע עץ ורעיש למתקן. ורע. לו תתעט כן. וכן
 וקבוץ למתנה אחר דבילד לרעון. כלום לעשוק רעון דה אהה
 הרעון. לתת אן דרכין. פי הגשיה הרעון. והש' רוע ועלליה.
 אן זה כי אה רוע לב. וטן לכריש בין שטן זה רעון דרוק לעל
 לך תרעטן כי רע שרש שרבוה תאו. חתם. אורש שרש אלת
 כל רע אן הפרש בעטן. וכבר הרעו ועלליה. הד' אל האמת
 אשר אע. תרבויר שרש הרעון. וכבשו אל הרען. למ ייטוב
 ין ואת רע. ורע לעשוק. לתת הרעון. וזה הרע רען. וירען
 אורבן. טוין לטן. חק וודע. ורע תקשיב אל שפת אן. כי תרעיש
 יכרת. גרע תרעיש. אית אור תרעיש על האובת אלת על הכס.

היא נקראת כפנה רוח לפי שהיא רוחה לה הפנות. לכל רוח מזרח
גוד רוח העפון. וזה רוח הדרום יחד. ויהיו הרמונים הששים וששה
רוח תלעיל. ופי' לרוח ווחי היו הרמונים כ'. לזרבע רוחות יחדיו
יש תפוש' תזה סובב סובב הולך הרוח. ועל סביבותיו שב הרוח
ובואו מוח על השמש שוכב וילך הפנה. רוח כל אשר. ווחו ונשתרבו
אלו יוסף פעמים היא קרויה כל אחת בשלש המפשות כן מן השמש
העליונה בלבד. והיות רשוכ אל האלהים. אע זוחר השכונה בלב
והיא בעלת הכעס לפיכך מוח אל רבאל ברוחך לפעם. כי השיב אל
אל רוחך. השמו יורה רוחי טורף עפן. כל רוחו יועיל כסיל. פי' כל
ריבון. ויש שמוג על הנשיות רוח. רוחו יורה לנשתי. לו יתגב
השב רוחי. וברוח שפתיו יתווד רשע. פיהו בדבר שפתיו כי הדבר
ישו והפה בכל וברוח. וודוע ווכי אל פי' תזה וגריון בירחה. וקדויו
יהיה בירוחו. וכן פיר' תזה לרוחתי לשועתי. אל העלה מוחך לדתי.
ולעקתי. וכן רוח. ובהרמונים עין הפעל באלף. ורוח
והיותו וישבה ה' **רום** החריה. ארוה במים יודק כבוד ה' רוח
על שמים. והתקור לרוח על הרוח. כד זלזה לבט חרי. בשווי
ופי' כרוה הרשעים זלזה לבט חרי. ובחולד וברוח. ירוח. אוחל
והרמוני. על כל זלזה ורי. על הריה הרמיה. ורוי הקוה. עיעה
רוח. ככרב באלף רוחות לוויל חמוני. ומו רוח עיעה ורחב לב
כפלה על יעיה. וכל שם חרי הוג לב וויפשו שיהיה רוח עיעה שם
כמו ורי לבנו. והשד בחולד רוח ידכו נשנו בלם אור. וכהו ולו
הלכו רוח. בלם שונה. ומו עליה לערוה. ופרי. בערוותיה. על
פי' ערותי קרוה. ומו אור רשע. לך רוח. ורוחך עשית כל חרי
והקבוץ והשם רוחות. ומו ונלוח. ומו רוחות רוחות. בשורה. ובכל
ירוחותך כפמן גיה. בשורק ומו רוח. לך. ושרי גדויות.
וביור כיהש והורב לבד רוחיה. והרמות הארץ והככר והריה או
הרשן. ופי' רל' שיהי ערוה ולא תחרה וכן הרשן כל יוד ורוח ברוח
שכבש אל הועתה הרשן שאמר והועתה או הרשן לא היה כל יוד ולא
כשהיה רשן הרבה על העזבה ווחן תקוד לערוה מטה הרשן ומועונו
משכ אעפ' שהיו מוריק כל הרשן כל יוד ומועונו לא היה התענה
אלא הרתי, הרשן כל יוד אל רישון העזבה לא שהיו ברוהים לו היו
ירוששן ובין עמון הכל שמו שהוא מכה שמוני לעזבה. הרמות
די. וריה העבה. הרמות. וכו' וריה ערוה קלן. וקשר אפיס
ערוה אור. ולא תעורר הריס כלום. והרמה והגדולה לא רבו לו

ויהי יגרום רעה. והוא רץ לקדוה רץ. ומתמיד אוש דעיה לפני
 והכבד כוש ריון דין לאלהים. כי ארצה אדומה תעלה וירטובו מן ה
 הבור. והרץ בתחנה לומר יורידו לבל בע העב. וכבר אמר כבדקיס
 ירועט. ושם לו יכה ולו ירוץ. פורשתו בשרש כהה. וקרוץ גלרם
 קהב. אלו שותקיה. והיוצו נתן התלך וירץ תשכ. כלו, נכנה ושכרם
 תש. ויהי הרץ וזרחק תתעץ. ולרעה הוא תעץ וירץ עשן אלו שנה
 כל יושן. ופי הרועה תשכ. והכבר וקרוץ וי, גלגליו. ויש בתוך
 והשד על העשך ועל התרועה. לעשו. וכבר וזרח וירעט וירועט. וי
 והקתעל וירועט הכעס בקרבה. והלעל וריון הולול אל הכור טבשכ
 כן ככר ריון עשה עץ שכורה. ויהי ליהיו, וריון יתעץ הראשון
 וז יונה פי תה עץ הנה ט כבה ארוץ דוד. והקרוכ להיות תהשך
 הראשון **ערוש** כפידים רשן ורעבן. והרעור וכש לו שמש
 עשרה שנה. רש. ולרש אין לו. עשיר ברשיה וכאלף וזר
 עשיר וזרח ראש. וזר ככסת הראש. ראש עשה כק רעה. רב אונכ
 ער ארוטיה. פי העשיר הירעסרון בעבור הארעה ידעו לרוב וזכר
 ויש נכרה בלא תשפט. פי ויש עשיר נכרה בלא תשפט הזויעה. לנה אה
 לא. ותעכך בעבורי הודעה יהיה נכרה וילך ששרו בעשך רע. שבה עבוד
 הארעה ונה ונהכי הככר. כהן שוח/בכר קהל. והשד רשע וקלן
 סודע יזכר. וכאלף ראש וששר אל רבן ל. וביד תקרה דליה ריש. ונה
תהיל רישך. ונה אמתהיל ראשך. ובחך ישבע ריש. ישרה וישכר
 רישן. וירבן להיות תשקר זה ירוש ער. ובערין. תרושט והון רב
 ונה תעלה הכפל. ועשך כולל ידוע. ראש ולעה לעה וראש. עכבות
 גבו רש. ונהו כרכבוין. ראש ואלה. ופיר ברשע תשט. ונהו ככרין
 ראש. וישקט יו ראש. והשקיהו יו ראש גט הפכה לראש תשט. וראש
 פנה וזר. עשך כל ארס. טווישני. לעז וזעה. כי כהש לם יכרן וז
 כורכ לפיך קדוה ראש **קרה** כי רזה אה כל אלי הארץ והר
 והתאר לקבה השנה כהו אה
 בתשט רשן. וישלח רשן בנשט. ותש אה וזרח רשן ל. ונהו אלעל
 תפע ונה זעורה אשר בערן וזרח וזי עה פי רשן ל. תעשך וכל רשן

כלומר זרע שהם תרשים ובעד משחיתים תעל ליהי. וכן בעטן רלוה
 ימך והשתנות הפעם. ורעות הואר ימור. רעות המרוה. מרוג
 פעכס רעיס. בכל ארץ חיעה לרוע. ולא הייתי רע לפני פ' ער היו
 לא הייתי רע לפני. אלא שמה וטוב לב. והיוה כשראה אונתי כן שאל
 תרוע סתך רעיס. כולס עטן הרעה וידוע הוא. ועטן אחר רבוע
 ולא הרוע. ירוע אף יזריות הרוען והרעות. וירע רעה. לה
 הרועי רוע. ואלו נכר פועלן ובכריות. לא ירן ולא ירוע. והש
 ורקערה הרועה. והשס ביהו למה הרועי ריעי. ידך עליו רעה פ'
 בי הרעה ידך ויררה על הגשס. אור קול העס ברעה. וההרפעל ירוע
 אף ישורן. על השבוליה טשר נושכ בהס הרוח מכיס זה בזה כאלו
 הס מרועעיס ומשוריס. ושן אוט רעיס להתרועע. רען ורע
 אכין. והכרו על רועכס. נכרב בו היור עין הפועל לך הרעפס ורע
 ישן. ונכרב כיוך אולו הוא לרביה. וכבר פירשטנו בשרש רבב. וכן
 ונדתי לרען טעב כיוך ועשיט לחור. ועור אכ עתיד להתבס בשרש
 יעה. ועטן אחר רועיס באבט ברזל. הידוע ברזל בכרזל. מרען ומחוש
 פ' הידוע ברזל ומחשה ונעסן ברזל. כלום ברזל ומחשה הולך
 נבוכד'ר הידוע ברזל שלהל לא יזה היה חזקיה יבא להס יורר
 חזק והס לשברס ולבתרס. ירוע כשריס לא חסר. סן רועה והוא
 כועל שומך. רעו עמיס וחמך. והנפעל רע ירוע כי ערבזר. ורועה
 כסוליס ירוע. וההרפעל רעה התרועעה ארץ. ורעה מלעיל כי ההי
 מספר והוא תקור לה עטן שבר. ולפי דעה כי זה העטן ומפעל
 הכפל. וכן בלשון וזל בנרעל רשע שטן. תפלה שומרו בר' יאודה
 ולא רעועות. **ררר** ועליו לתרופה פ' לשבר. לטמ פ' ררין
 יהיה למחל ועליו. **ררר** לרפא בו השבר. וכן עמודי שמיס

ירופט. ישברן. והשטח עליו הרופות בעל. הוא החטה הכרועה
 דמכרס. ויהתן לברש ירופט עטן תמעה והמדה העטן שומרו כרר
 ען. ומחו כרסל רפא והלמד ושן חפ' לא רפרק אלא בעיטן ולו
 בעכס אלא כזעבן. זהו ס פרסוס. וכן אחרו בנישנה אהלוח. הסרי
 הכריות והרפיות והרפיות. ויעטרסון. ונפרש כרסכר
 רפסות אלו שלאלקטיון. פ' חלוטון. שעושן לטן הקיץ להכנס בתן
 הרוח. **ררר** והשער ררן. כי איה ריעה אחיון. לה שלחתי
 ובה רען. כן לקדמותי. ירן ימך. כי ככה
 ארין גרור. פ' ארונן לידה אונתן וירדקן ומחיהה. וירן עטן. ררן

יתב . ונודע ושנב ירוח . וקטור אל רחוס יתנן . והרואר עב יור בית
 יתנע ידי שוים רחעטוב . עטן כולב עטן רחמטק וודוע הוא ועטן
 את רחמטק וין חוקי . התיק בקינץ חטק . פי כנו ווכבץ יתחל ויחב
 ויתם . ויש ווה רחב גטוב . כלום בעב הרנץ הנכור ויהב וכות וכן
 יתור פי ורחמטק תבעטן הרושטן ופי וקנש רחמטק יתנן . כלפטר רחמטק
 וטור בעטותו ורחמטק וונו . גטש קולון . ויסו גבתת רחמטק רחמטק
 וכן כשיטת גטפון בהעביר כלפטר רחמטק . הרוש קינץ תפט הרכבי ורחמטק
 התיק עולב . הרוש נחה ועקרה חפיק . וכבר נרבתן הרושטק לו כחלק
 הקדדון . ורחמטק שחמ . פי יוכ שחמטק ושיטות גרמטק ווחן שחמטק
 לדותן הוי בטל שירד ווחן שחמטק . פי כלום טוב הוי לך טורב שחמטק
 טל ברב ירך ווחן כוי שחמטק . וטל רחמטק כחמטק בעינן ורחמטק . פי
 ורחמטק ווחן טל כוי כי ברומטק ווחן כוי שיטת גרמטק . כלום כשיטתו הוי
 ורחמטק כפי בערן טל יטבור החוק שחמטק לו ווחן החול . וכן גרמטק ויש
 גשחמ . לרען הדר גרמטק בע שחמטק שפירטון . ופי גשחמ גער
 עלון גשחמ . כלום שיטת תעקנות כחיל יטת גרמטק . ופי כסוף גשחמ
 גערמטק לעטון תחמטק שחמטק ווחן חלק כשחמטק נכונ ורחמטק ברמטק
 קורש גרמטק גשחמ . כלום יתנן חלק גשחמ . ווחן בטל שחמטק לוחט
 בלוחט גשחמ הוי רועה חן וכפילן גשחמ הוי על חושב עשתי רחמטק
 רחמטק לוחט גב . פי גלמטק ווחן שחמטק . ורחמטק כן לוחט גשחמ .
 ווחן גרמטק . ווחן שחמטק גרמטק על בבא וטל .
 רחמטק כן שחמטק . והכפר על גלמטק יתנן . גרמטק עלפטר .
 גמטק . כלום עטן גרמטק ורחמטק .

ורחמטק ווחן ורחמטק ווחן גמטק ורחמטק . ורחמטק . פי ורחמטק
 גמטק . ורחמטק יתנן . פירו רחמטק ירוח ויחב כפי . לוחט גלמטק
 ווחן גשחמ לוחט . רחמטק ווחן גמטק . כלום כפי . ווחן ווחן
 ווחן עב פי רחמטק עוחמטק . ווחן גמטק פועלן גרמטק ווחן גמטק
 רחמטק . לוחט רחמטק לחש . והכחמטק אה הברחמטק כוח טל . וכשחמטק שחמטק
 וכן רחמטק . ווחן גמטק פיר רחמטק . יתנן גמטק רחמטק רחמטק כלום
 גער טל . עטן הרושטק ירוש .
 רחמטק . בירחמטק טל . ירחמטק חק . פי ירחמטק .
 ווחן כוי הוי פוחמטק רחמטק גשחמטק חן בקוקב שחמטק . ופי רחמטק ווחן
 טל וישקן ווחן ווחן טל . ורחמטק חלק . לוחטק חלק טל טל .
 התיק בקינץ חטק . והרואר חן רחמטק יתנן ווחן ברמטק רחמטק . והרואר שחמטק

אנש לך והתנבוא דבר סוד הוא אליו שיעלו כליושבי הארץ והתפלא וישמע בשירי ירקה עץ טלם עץ כחש ומחזק ומכובד ורחק כנפסה הורה אורם התנבאויס בתדבר רוח אל רבוא בית וגרזח פי בית זולל וסר יגרוח כרזחיס כלום יקרב יבא וכל הכרוקיס על ערשוהיס והותעפיש ערה ילג ברזס מליה ניסא וכלס ר"ת

רזם

ומה ירחיק עיניך כמוהסך בדבריו רזל חדש ורחוק ורחיק רתוני להרדי קורץ עיני רגה ורוחן בעישה שלה מעבע הרך ירחיק בוועבע רזן הרחק רזעס לחן ורחוקה עקרון יחד ומה ובאפס לזוכי חן תחרה רזון עפעט שדיה ועלביה

רחב

רחב פי על אויביו ורחבה וסכה לעלה לעלה לעלעורה וסחר ורחב לבקר פי יח יסחר לזרחה וזה הסח הנסכר כשידמו זה הטובה כמו שאנו ופחדו ולי יזון וסנו ורחב יגיע רוחם שהיה בהם ברחילה ערה ירחב נושמת ונפלא כח רכב ונסח ורחב לב בחול פי בכל הדברים שיערץ התבוננה היה לו לב רחב בהם פ' וין בחול בשנוה לרחוב ואלו דבר וזה היה שנוה לנו דבר יספר כמו שאנו ולחכה תע יס' ואלו בחול הוא שנוה לכל הדברים שיערץ התבוננה שהם בחול אשר על ספה היס ולכולה היה לו לשלמה רחב לב וין נלה ולתבוננת וין עמר' למה לדברים שיש לו רבוה בהם וין חסד פי כשנוה רבוה חקר כונן וין חקר להתבוננת חמש חנון רחב לערה ולחנה ומה נורה לבת ברחבה יחוא שס לעקוד החב ושג' כ' ברחוב לן רחב וחרון וקבועת כלשן תקבוח ברוץ רחובו מדינה ואין מזה ברחובו ומסד עוד נושאת לזרחב ונש' חן רחב לנו עורץ חרבה סלב שש נער ונש' רוכ עיפס ורחב לב ואיפס' שהנו רחב כאשר סרבו רוכ עיפס וב' ורחוב ורחב יודיס רחב יפס יגה ירון ורחב לבב ויחב עבלי ססילת רחב בשקל חסכ ולקבה אל אוצן טובה לזרחבה והאוצן רחב ידיס והככר הרחוב יין למ הרחובה שאל כפשה כעז הרחב ל' ברץ ערוב נדי רחוב ערו ותקע הרחב פיו ונלעכו ואס ירחוב יין להין אור גבול ערו לבבי הרחוב ודי הוא פועל יצנו ונפי עון לבבי הרחוב תקועס ונבולה לבבה ערסכ וכדי תעריס לבבי ותרחוביס כו תקועס ודבר בו על ערו בחבר שתי לשונות בעש וזה כסר ז' ו"ן

רחל

וכרמל לפי גוזזיה טאלה רחליס יעוסס פי ככשוו רחם יין על ירוחן ורחוק והרץ רחם ורחוקה רחם

רחם

הגבור ירבן היורת יקור והיותה שס יורד גבון ברוח רחם יקבוע רחמיה בירכיס רחמון ושאו נכר כועלנו נושר כן ירחם ויקבוע ורחן לך רחמיה

ורוב לרין כחכה ולתור ולתורידהו דין וברוכות אל דיקה שלחפה
 והוא שם לזכר ולקבה ושגן ובריקוקי אלהיכס חרב ומרוב אוריק וואר
 אחרים וברק הש' וירק אק חטכנו בעל כן וירק חמנו ששן הלטה
 לתלמה ויש למרש זה העשן קרוב לעשן הדאשן כי הוענה החרב מן
 תקערה כמו הירקין לו וואלי יש חש שייעשו לקרה כן הער ועשן
 וירק אק חטכנו לפי שהם ויריקי בחרכוני כטוט חוטק אוריקה לפי דעת
 שהוא התורה קדוש כי היה ואו לדגש והוא העשן ירק ברבוי דין
 עוק שברוין וקן הירקן הכשרו בכיוון אחר והירקן הוא כטוט הירק ונו
 וויכשר לביו וויקד העשן יקון כשר וקן וירקיקי תיעה שיכנו עשן הלוקי
ריר זה בשרן והשם בריר חלמות ויורד רידו על זקע כבא בלעז
רבר ישן יך לבבך וכו דבריו תשיץ והטווי כן וטוב
 יך וישוה תלך ללוה בעשן התלובה היה יך עדין כמו שהנער
 יך ויחיד לפע ותי כי הלזים רכיס רבה ועטמה ועיט לזה וטול
 והפעל אל ירך לבכד ואלו מבר ספס כועלן והדגש ולא רכבה בששן
 והכבר ול הירך לפי וכשה והבאות תרך בפלם במשל בועל וירבה
רכב אשר רכבת עלי והרכבה על התליה רוכב שמים בערך
 לרכב בשתי שתי קדק אמיר אע רוכב בה ויכל רוכבן וחור
 לתר רכב החמרים לביר התלך לרכב והשם לסוס או לל הכמה שיר
 שירכב ארד עליה וסוס דוקה ומרכבה וירקדה בולכ פרה כן טעמו
 פירוב הספרים התריוקיד אכל תשאט בחורה כלשון מרכבה כלשון יחיד
 בו תקודוק פ כמו ויוסקרו יוסק מרכבת ויהי לשלמה ארכמים ואלך
 א סופי ארום סוסים למרכבן חוץ יחור בתרכבת הושטה בחורק וכל
 לשון רכיס מרכבות פרעה מרכבות עתידים בקול מרכבון והנה
 מרבע מרכבון פשעי מרכבון ופי במרכבון התשנה בתרכבת האיש
 התשנה אשר לפרעה ויש שמוט סדי כלל לסוסים רכיס או לזולתם ביתר
 התרכבה הראשונה והנה ארבע מרכבות ומרכבון פרעה וחילן וממפרש
 כושן כי סהכ מרכבה ארבע סוסים לפי שתשאט והישו מרכבה תיעבד
 כשש יחון כסך וסוס בחמישי ושה ולפעק המרכבה הכרוכס זכב
 פי מרכבון חיון הקורש כי כהסי פע הכרוב וזה מרכבון גשמיש מרד
 באע פי שהן מרכבון לעבורה כשמי ובמש אק שש יחון רכב בחור
 פשט תקודוק ובחור גמור לרכב ורואה רכב חמר כושים כלמן כוש
 רוכבי עליהם כי יש שירכבן עליהם חמשים שמינה כרטיה לפיכך
 שחבן אל הפרשים ומעמי כן רכב ורכבן שש רכב סוסים בסוסין ומרכבן
 פי רכב בהתקן אחרות לח סופי רכב מחור רכב דתל ויחור לרכבן קיר

וכסף וזהב וכל יתלטלון . וכן קח לי העש והרכוש קח לי . פי' העש נפשו
 החדש כילא היה מבקש תועת כי אדם החדש ויקנה לו בתקנה וכל התועת
רמז וראה ראש כוכבים כיריתו ולגזירת פועל רומן מעש ואויבת
 וירד כבוד יי' על הכרוב . והנפעל וירומן הכרובים . רומן
 תוך הערה ה' . ערה ורומים . אוהב יבשן הרפאל טוטר כרוב
 כחלק הדקדוק . וכך כועל ככר ורומה רתה לשוט . פי' מה שמתן לשוט
 רומה ודל אונת . והוא לב . וכן יחד לא ירומה . פי' לא ירומה הקצה ולא
 ידלגו . כי הבאים עכתי' וקוראים אורב שישובו אל עליו וירומנו וי
 וירומנו בשלב וכלה יחד אין יחד עין שירומה אורג והנה ליה
 כועל רומה הבאים . וכן עלן לא רומה דבן עש כפסוק המתן לו
 לתן יחד רעיה והוא הפלה לתקום ברין הוא . פי' לא רומה ליה שער
 לרעו חלקוק ולא יוכיחו על פשעו באתה . כי אעפ' שיש ברע . ולא יוכר
 כי יומן סומה ידבר חלקוק עש רעיו להרשיעו שלם כוין . הנה פרסתי
 לי הילק התלן יושון ווינה עומדות כאשר כרבל יונה . וירבן הוק
 לא ירומה לא רומה יעתי העין . וירבן ורומה רתה לשוט יבשן טלמתי
 יעין . פי' רומן מעש נמנו ונבנו מעש הרשעה ואויב כי רגע יאכרן
 ויהל הבסה עולה . רחוק יצע רתה . והקן רתה . ירוע . הפעל יעמ
 וירד הלשע בשוק . לבריל בום וכן וירד כבוד יי'

רמז

רתה נכ . פרט ורומה קשה . עסקי דומי קשת . עין הילכה
 וכשד תזה היו כקשה רומה . וז' ינה פיר תזה . ותלתי הקיות רומות .
 כלומ אשר יכלה הללס תהמות . ונתן איוס רומה אזה רעהו . למה רמית
 הנה רומע . והס לרומת . לירי . נפחה תקום ירי . והסס ולו ברסר
 רומה . נבלה בערה . ועמ' לשון רומה . בכלה ענה סוערה . שביה בת עין
 ונת' כשד החזיקן בטרומה והרומה לכב . ונת' ברומה למתי . ונרומה מכ
 זל שד תקום לפי שלו נמנו ושקלן כוסופרה רון . ונת' תועת תרומה .
 תרומה ורין . וירבן להיות תזה העין כקשה רומה כלומ יורה כרומה ער
 שלו יריש יודכ בו . וכן כרע תלומע עושה רומה

רמז

ויקח רומה ברו . תיקן הרומים . כמו יין בקר בקריס
 או הוא עמ' עש מדבוקה רומה וקשה וקשה . ובתקנה פרוס ורומין
 רומהים בקתן הירש על העקו בתשקל חרשיכס ומועדיכס . וכן סב
 ל ינה . פי' רמ
 רומהים בקתן הירש על העקו בתשקל חרשיכס ומועדיכס . וכן סב
 רומהים בקתן הירש על העקו בתשקל חרשיכס ומועדיכס . וכן סב
 רומהים בקתן הירש על העקו בתשקל חרשיכס ומועדיכס . וכן סב

רכב ושלם לרדוד. הוא הוא לויס הדרכה פה גשר וכוונ גטשו כלו. ושל
 לבל שרכב' עלן על הסוס ון על כל כהמה הנקווו בדברי ר"ל סרגל
 וקרו סרגל שלם בלעז. אל חוק הרכב. ונתקן אה וכל המרכב אשר ירכב
 עלן. מרכב מרדני. הנה בגמל. ויהי בגמלי חופש לרכבה. פי בגמלי
 להיקן המרכבה והכבד וירכב ויווט במרכבת המטעה אשר לו וירכב
 על ויוון המלחיה אל עלה חרסה. ועל דרך אל והרכבתך על פתוח ויוון
 ירכבו על פתוח ויוון. ארכבת אטש לרמטט. ורכב אפריה. ורכב
 וברטטה הקשות ביד הרכב ידך על הקשת וירכבו וירכב ידן. לרכב
 יחול ריחוק ורכב היוו ויוון העלוטה שלוחים. וכבר שרשק הפסוק
 בשרש רוח. וכן כלת רכב חתיכה ין הרכב. **רכל** **רכל** **רכל**
 רכלים שמו. וילקו הרכלים ונוכרי כל ממכר רוח. **רכל** **רכל** **רכל**
 גמליה. דרך רכלתך אשר ילקו רכלתך. ברה תרוק ומדי ויוון
 גמל. וכבר כהן למד בשירש למד פי אמר. בן דין רכלתך. הכ הכתוב
 וגם לסתורה רכלה. ברב רכלתך. ובזון רכלתך. ונתן אה וירדק כה
 במרכבתך. ויש שמוע על הפעה לכו מכל הסותרים. וכל אבקה רכל
 המיקו המופים וברכלים. והופשר שיביה כמן הכ וילקו המלס ונוכרי
 כל ממכר. למ רלך רכל. הולכו רכל. אטשו רכל היון ק רכל הוא שם לתלמי
 ושרתך כלטון הזה עם הכליכה לפי שהלשון הולך בביה חברו ומה שש
 שמוע בבית הולך ומספר לחברו. ווב עת זה קרוי לשון חושן. כי
 תלשין כמו הרול הכומר שיש בידו כנה תיב כחורו. וכן כבשה שקרו
 יוכל יש בידו כנה תיב בשמים כמן שמו. וכל אבקה רכל. כן תלשין
 מוסף בדברים הזה ומה ומספר לה ולאה. או כמן שהסותר ונתן
 מעריך הסותר כי יקנה תנה ומכר לה. כן תלשין ונתן קדורים
 ישמע ונה ומספר לה. **רכל** **רכל** **רכל**
 ארכובים. ונתן מרכב ויש. **רכל** **רכל** **רכל**
 וכפל יתען וירכסן ויהחשן. כלו יבניהו החשן לחברו יש אם אמר
 שהוא למעלה יתען. **רכל** **רכל** **רכל**
 לרכש. כשש נקודות. כרב. **רכל** **רכל** **רכל**
 עברו עליה ששה רבות. ונתן חורב בהתקן וחורב למ ידעם.
 כי הנה אמר ביד הרעים בסוסיה רכבי רכש. ונתן והשעורים והרבן
 לבוסו ולרכש דומה שהוא יתן חורב ולמי הסוסים. ונה כל וכושן אשר
 דכש. ונחרי. כן יטו ברבש גדול. ונתן שיהיה יתן לבחנה ולרכש
 ולכל חוקים. ונתן כל הארץ אשר לקח ומה כל רכש. כלוה שר
 דרכש אשר לתלך דור. השם הזה כולל אל תען חורב ונתן רכשה

יתרוק יתין שי כארס שגורס ערב היין ששיה ושק הוא תקיץ יתין
 וזועק יתרוק וואו קבור כי לא תהכל גבורה יתעק כי אים בעפל
 היין ק קצה היה דומה לישן או לנרדס יתהין שהיה דומה בשער
 ישו וכחטובס ויהי כישן ונרדס יתחיש להם וכטובו עומד
 והכעיסוהו בתעשייה הרעיה הרעק בהה ויהי קבור ונתון
 יתין ויק עין אחור ניוואם טאה יוסף וואו זה של חוקק יתעק טאה
 כתר רעם טעלה סד עוף נקרא ק אולי הוא נורק ית קול או יתעק
 ית קול או יתעק ונתקעם ככעפון שהי יפון פתן הטוואס וואו דומה
 הוא " " " רנב ל ינה בשרש וואו הארבעה ית לוח
 טאה " " " נוסף ויין לו דומה בה יתעק טאה שרשיה
 ונורעבת הא חיה ירועה וקראה בלשון קבה או כ הזכר טאה
 לא ידוע זכרותו ונקביותו בנקבו ויש אולי כ טאה ארבעה לישן ית
 הוא על זכר ידבר ונתקע כלל כמו ונל ושת וחקיר ולו יתק שמי
 זכרים בלשון קבה כ טעלה ויהי היה ופרס לא נפרסיה ית
 יתק כי זכר נתקע וקוא דין לזכר וכבר נורק עתק זה טאה נקדוק
 בשער השתוק " " רנה עליו דומה אשה עתק ית ויתק ווע
 עתק אחר " " רסס לרס אק סלר ורסיה ית
 עשית גולק ורוא ופרסיה כ
 ובה או בניו גדול ורסיה עתק טבורה ורסיה וכפון טאה ית
 וק במטע קנה כד לטאוק קולטוס וואו היה עבה או תרסס כד לטאוק
 ביה קלה שבבית " " רסן וקסן תרעה ורסן וקסן טאה כסס
 נקודת ופי כפוק טאה ית
 היין חוסס פינס כרסן כמו ששויק לבחון כמו טאה כפוק כחוד
 ורסן עתק לבגד טהשתוק אורט כפי כרהו לנהיגה ברסן הוכב
 וואו טעה טאה ברסן יתעק טאה יתו אורט ול ברסן הרעין
 בטל רסע ית ית " " רעב רסן ורעב לא יתעב וואו יתעב
 ויהי יתעב רעב כורק
 ויש או זכר ויתעב רעבן יתעב וכפון ותי רעבן טאה וואו טאה
 ופון ותי טאה רעבן כרסיה או פתון טאה יתעב ויהי טאה רעבן
 כרסיה קאן ולבן וואו טאה טאה רעבן אלו אש ק הוא יתעב
 וכבר לא יתעב ית טאה עין וישן יתעב " " רעד
 הטיט לורק ורעב וטה יתעב רעד וכהה טאה
 רעד אורט טאה וכבר וואו טאה טאה יתעב יתעב טאה טאה

והנה יתעלה יתקום ותחמור כי אחש גדול בלשון כרים ואלו היו כרדים
והוללם בע הסוסיות / **רמ** / וכן המעשה יתעמים רחוק
הייך כמי התקבר או הולל יור הוקל
תיחס העמים אל היותן ולזה הפי היה יהיה תעטיה ונא המוכרת בנשקל
הסמוך והוא נשקל וביור ויהפך עוד רחוק חסר תלס הרביע ורביב מ
כמותו כמשו כרבת בחלק הדקדוק עזה הספר ספעתן זכב וריתון עגל
וחלל כונן רחוק / **רמס** / ידעם מהל חוצותיך הרחוק ספור
יהפך וירחם לאורץ חיי רחם תערי ורחמי כחור והשיד
וכיה לרחום קוץ להשפט וכסמוך בפתח מרתה יגליכר ררעינה ובח
ברח שלא במיניטות ולשונ מרחם וכבר טהבט הרומים לע בחלק
הדקדוק והפעל כרגליה הרומה עשך הדריכה בתזקה בה שתתה ונה
והנכתב בשץ עטמ קרוב לזה כל אשר היותש המדמה בו הרומ
כל היותו יער כרבעת כל רחש באדוניה ומה כלעש התיה הרומשין
במים הרומשת על הזרץ כל רחש אשר הוא חיי בשש נקודות עשך
דריכה והילך / **רמ** / והרץ לשון אלס ירוט ישיכי סלע ירון ושח
בשרק כפלג ושוד עה רויס רע ושחתי וירא כל העש וירומ
קווי יע בליה חכמות בתוך הרומה כרן יחד כוכבי כקר יקור או
שד יהתקובץ תחמ רע סלע כי רענות שלהגלה ופי כרן יחד כוכבי
בוקר כרב החכס לווכרהס כי כוכבי הדי השבעה תשריפס ויקרדו
הס כן כוכבי אור וכע אלהיס הדי התערכות העליונות ותמעהס היו
רנתס והרועהס והשיד עוד פשתי רבה ויעבר הרנה בתמנה וכש
וכשדים באונות רנה בקשיבה רנה והשיד כונו לפענ ברנה וול
יבוא רנה בן כי רנהס רשעים תקרוב וההרפעל כדבור תחרוט
תיין וכפעל הכבר הרעמ ללהיס עזיט פי אמרו רנה הרעמ מניס
עתי הרעמ כידס עבדין יקוס וואשר הוא יוצא לשעה ולב אלמנה
אורץ וויטאי כקר וערב הרשך על רוצ כרן יחד כוכבי כקר ויש
תפרשו הרעמ ככריון כונו חכמות בתוך הרומה רע בליה ויעבר הרנה
שהטעס הכרונ ופי בכל יקוס שיהיו עס הן הכריון עליהס כידס
עבדין יקוס וכבר נוחר ובאן ורעמ בתרוס עשך רען ירעע אקר ילה
ורען ושלח טכ כועלן תעמ וככריויס לכו יקען עענה עשך העסקה
בכחיס ויהס לשורה ולשחמה ויש תהס להכרנה ויש למפל קיש לבבי
ולמקרה כונו וכשדים כמעוק רנהס כליותו לפי תקומו ופי כבנו

תמנון

והיפוך שיהיה כפעל וכן השרש הזה שרוד במהלך ונעם שהנו **רע**
 והיה תשפט קחץ בא פחה לפי שהנו תלעל וכבר כבבענו כשרש
 ירע וכן נעשין וזה כעץ ורען רוח ורשען וזה **רעל**
 סך רעל השקיהם וכן רעלה כוס הרעלה ובין הפעל
 תחט והברושים הרעלו כרבו ירע עץ הכל תבוכה ותבונה
 וכן כב מדוכ אבי זל עץ הרעלה והרעלן לטון וערה וטע דגלים
 לקרס סב בחוק ויורה הרוד ורבע תשייחיהקן והרבלן בעבעון
 ועץ אה כשרון והרעלון יס ונפרשי טכבורש בלעז ויש תפרשי
 וכן הנישה ערביון רעלון ופרשו הנאופה זל נשיה ערביון ויסוון
 רעלון כרבה והנטיפון והשרון והרעלון וטון בלשון ערבו ורין ופרשו
 אונשייתון עץ על ראשן והכסון כל הפעד שאין נראה לכן אל
 רעיניס וקושרון לעה וינחן הרוד חכיה נסיו כען שהרוד הנעפד

רעם רשעו פעה והכבר בעבור הרענה ודגו הריש כדוגיש
 וקדש עץ זעם פעה ושון ירעב היה וילגומן והכבר
 אל הכבוד הרעש ירעב תטוקה וכן ובקול כחוקו הרעה והשיה
 ירעב ופרוקו תי ירבוץ ירעב שרוד והרועה הבלביש עמוד
 רעה ענה כעץ פרעשה **רען** הכפל הזה נועשה
 כפול לתור וכפרו לו רענה כול חולק כי הוא תלעל
 וכן שרש רענה יאר כי הוא ילרע כער רען והיה עליו
 יען כפון רען והקוץ ידגש רשעה ורענה אין ענה
 עץ לתור וינתן שון רען לומר הרשע **רעה** ירעו
 על יודק רב ירעפן רשן ירעפן טוור הרבר ויסקיה

ירעו טל והכבר הרעיון השעיה תועל עץ הזה **רעף**

רעץ רשען אויב וירעפן וירועפן עץ שבידה **רעש**
 ורעפן ורעפן רב היה ארץ רעשה ירעפן
 תאיידי הרעשה תועוף והרעש הארץ והפעל נועשה כחוק
 והכבר הרעשון גיה הרעשן ורען כערה הרעפונט טורב
 הרעש ותלבוץ והשד רעש גדול ענה הרעש ורערה טוורל
 בלעז ואל ירעש בלעז כרין וינתן שהוא טוור הכוכ יעשה זל ונה
 פישן יכרה ויכבה ורעלן פנה ללשון הערב תאיידי לבדכה ולפניה
 דגש ועץ פרו ורענו כלום שירבו כען כרכוב עץ הלבן וזל
 אביהם כע זל פירשן כפסחון ורעשן קפרי שהוא חבר והענה
 שוקיה וקול שירש כעץ לבן **רעצ** ושב ויכא לו
 רעע זל וירעב אלפיה ויחשון הרופאיה רופא וילול

רעה ורעה הכרול והבטן ורעו כבשיח
 ורעה רוח כל רעך רעה רוח רעה אפר יהיו רעים
 כרעבי רעו כנעם והיועא לשעם כשלים אפ ארעה ארעה
 כל רועך רעה רוח רוע להרועץ שהוא יועא לשעם כשלים ורע
 רוח רוע להרועד והואלם רועים ארע ארע אכירכ בטכד ורע
 ורעכ כהס לבנו רעה ארע הרועה כאל רעי כמו רועה היוד
 המורה הן הפעל וכן הו רוע האליל ורע ארע רעה והטכל
 ורקיעו עליכ רועיד ורעם והטס כרע שיה ויטכען ורע הטס
 הוא סד לען עתם וכל תרועתם נפועה וכן כי שורד ין ארע
 ערועים או יהיה על הרעה כמו שיה אחריו ונדמן שיה השלם
 ויש ערעו ענה ורעה רוח ורעין רוח על דרך אפריה רעה רוח לה
 אלמ ועיל ולא יטביע וכסס לתקום הרעה רעה שיה טוב ורע
 ארע ערעיד בקר רע רוע לוע גבוטתים ושען שט ורועה כשלים
 ורעה זולליה יסליס אפון ורעה זועק והכפר אשר רעה לו והטס
 לתועה ונחמק תרעה שלשים ורעם הרע כרעו ארע כי ירעם
 ורען יועם הרע בשוה ורע ארע רע רוע רע הוען יאמר יועם
 לקר רע רע ולרעו רעון רעויה ורעון רע ורע ארע לקר
 רע רעויה ורע ארע ורעה רעק והרעעל אל הרע ארעל ארע
 רע רעה רעה רע ורעה רע ורעון רוח ואכפר להיות ין הרע
 רע רע ארע ככל לרע הפעל ויהיה רע כרען ק שרעו כרע
 קן שרען ורען יועם ורע שרען ורע ורען שרע כרעו
 רעון רעם רעיו איוב כרען רעו השן ט כרען רעו הארע היה
 לו ארע רעו כרען כרע ארע כרע קיעם השן שיה רועה ארע
 ארע עליה ולרע רעו כרע ענה הרע היוד הכרענה בלע ורע
 רען וכן רען רען כרע ביוד ורע טעם ענן יוד ארע קן היוד
 כרע לרע רען כרע ארע ורע ורעון רען לו רען כרע הרען
 והרענה הרען רען ורע ורעו ורעו רען רען רען רען רען
 כרע לרע רעון ארע ורע ורען רען רען רען רען רען רען
 שרעם ויהיה רען ארע רען ורען רען רען רען רען רען רען
 רען רען רען רען רען רען רען רען רען רען רען רען רען
 רען רען רען רען רען רען רען רען רען רען רען רען רען
 רען רען רען רען רען רען רען רען רען רען רען רען רען
 רען רען רען רען רען רען רען רען רען רען רען רען רען
 רען רען רען רען רען רען רען רען רען רען רען רען רען

עין הרפיון ידוע הוא ועשן קרוב לזה נידה גמולן והכבוד הרב תענה
והשונות הרב יתקן ללא זורק לא הרפיע עד בלע ריקן "ו"

רפס

והרפוס הרויק ברוביה הרפסון כחוב בשין והמס
והמסורה נ' כחבין שין בלישטו ובאותיה דולה לזה
בלשון ושאר ברוביה רפסא עענד כעשן ההררטה והרמיסה
טרויפטיגט בלעז ופי לך הורפס ורהב יעין שיש עעויד

רפק

בהרפקת על דורה עעט לפי תקומו והרפיעה ודוה
אבי ל' פיו והרפדות יגלשו הערב שקורין לחכר רפוק
ולחבורה רפיון "ו" רפס ועוט ידוע בשש תקודות "ו"

רפת

ואין בקר בר שפוקר והוא בית הבקר "ו" רפס
אוח מי עשוקה היועעות יבונע

רפץ

שוק ורינוץ ינוץ משפע קנה רינוץ ושלח רינועיד חפשי והפעל
הכבד כי רינוץ עזב דליד עענד עשן טבירה אבל יקרא רינוץ
שוית טבור וכל מנו שווק קנה רינוץ לא שבר ופורה כהה לזה
יכבה ופטר להיות מן השרש הזה לא יכבה ולא ירוץ והרוץ ולא
הזהב ורוץ הולגל בלפסיד כן כפק רוץ וירעשן וירינוע

רצד

למה הרצדון הרוס ובנועס יש תפוש' מנו הרדדון או
עעט לפי תקומו השפילע עעויעס וביווק הדל' לזה
המני ל' תפרט לשון עיון והחלטה כמילן אוק מה אהס יעיעס ויעילס
לפך והוא קרוב לשון ערבי הקומועס לעיון הדבר ל' רצד "ו"

רצה

כי רצע עבדיך את אבשה ואורטה כן נוכבדה דועה ה' ויה
ירווני ואור סתך כי ריעותס רצה ה' לעילע ולאו ויוסק
לרעה עור וכי יעלע עולה ומתה אוינע רועה יהי רצנו אחין אוס
הזה לטוב להעס הזה ורעוהס פי שיהיו רעויעס ול' יוה פורשן
יוענו בלומ' שררעה ונותס ברברין הטובים ומחריהס בפיסה
ירעג כלה' פיו ומחריהס בעהס יונ' לומ' ט בע ישעיה ירעג כוה
שוענד אביהס על העוסק ועל התרועה וזהו בפיסה כנה שיומרו
לזה ויעוס והפעל ורצה לו לכפר עליו ופירשן רבווק עלמה
הוא ירעה לו אס על בררות ומיחות בות דין ומורה בודי שמיס
וילקוק הרי עושן אמור הא מיט תרעה אלמ' על עשה ולאו העסה
התקן לעשה שוין תפודע עונסס וכשתביא עולה גדבה ויעפ' שוית
אענה כזה רצה לו לכפר עליו על מה שחטא בעשה ולא העשה כפק

בשר ורוח . ובכשרות בן לבין אשרי קרק . ותה עשן זה וברקב
היה בלקות . ככלת כותן וקרק . הרקב קדוה טבלתו בלעז . וקדוה
רקב לעשט הכשר בה . כמו קדוה הכשר . ועשן אחר וכי ירוק הזב
והשד תפע לא חסכו רוק . עד בלע רוקי . ידוע " / " **רקב** עץ
לא ירקב יבחר . ושם רשעים ירקב . והשד יבא ירקב בעת

בעצמי . והוא כרקב יבלה . פי בעשן שבא בן ירקב יבלה . או יהיה כרקב
שם האר לשען . והשד בתש אור . ועשן קדוה נחשה . ידוע " / "
רקד ההרים יקדו כאלים . ההרים יקדו כאלים . עב ספור ועש
רקוד . והכבד ושעירים יקדו שם . על ראשי ההרים יקדו

ותוכבה יקדוה . וכבד אחר והוא כעל יועא . וירקודים כמון על " / "
איש אשר ירקב כמותו . וכן בע הכהנים רוקה . בתרקות
רקח לבסטים . והטל הכבד ירקחיה . בתרקות תעשה . והטור
לקחון ולטחון . וכבד אחר והרקח בתרקות . והוא תקור או יעני יען
כפעל . ור יורה כח כי תצאנו בספר ידועותי בתקוה ה"גו . וזה כן יהיה
תקור או יעני יען הפעל . ור יורה כח כי תקור יעשן שלא נכר פועל .

וכתב כי יעניו בספר בבל כח . וכן תצאנהו אמתם בספרים מדוניק
והמורה עליו לך ופרח . והשד רוקה תעשה רוקה . ותש אחר יס
שום בתרקות . והרקח בתרקות . יגדלון ירקחיה . כמון המס . רוקה
ירקחיה . רוקה בתרקות . בתרקות תעשה בתרקות המס . ועש אה עין הרקח
כמון האל . ירוק ירקחיה . והוא הטור לך . רוק לוקה ירוק . ותש
אה ותרבי ירקחיה . עשן קל תעשה הכסמים כמון אעושים הרופאים

ירקחיה תעני הכסמים תעורכו זה עב זה . ויש נהב על ידי כמון
לפני אהיה יסיד בתרקות . ופי יגדלון ירקחיה . יגדלון בשמים
אישון יען ירקחיה " / " **רקם** תעשה רוקה . והשד של
עבשים רוקה . והקבוצ
עב ירקחיה . תעשה הכסמים שישון יעבשים רבים כמותו
או במחט יקרא ירקחיה . וזה שמו עב ירקחיה בלשון שפ רמה לוק
בן ירוק בשט כפעל תזה יתה כמות . או בשט עשנים כמעשה
ירקחיה . וכן אחר בדוה המנה אשר לן ירקחיה . ושליו נכר פועל
תהדוש רוקחיה בתרקות ארץ . וזה תעשה היערה בנידי

ובעצמו . ובכשר ובכור לעשה ירקחיה . וזה שמו בתרקות ארץ
וזה רחם אהו לברכות ארץ שהו ירוק כמון ואל " / "
ק רוקע רוקע הארץ פי פורשה . כלום שהיקן שמה להיות

ק רוקע רוקע הארץ פי פורשה . כלום שהיקן שמה להיות

לעשה . כאלו הוא לווירע . והתפעל . וכתה ירע . זה אל ארע . והשכבר
 בען ירע דלע . והשם ויפך רען מ"י וברעוה עקרו שור . ועען אה
 ריעה הארע אה שברוהיה . וזר ריעה הארע אה שברוהיה . והש
 ירע אה שור והפעל כי ריעה שונה . והכבר והרעה אה שברוהיה
 תשפטו והרעה . ענינה עען השלמה . והנון קרוב לעען הראשון
 ועען אה אה רוחה דגב ורען עען ושפטו והרעה . והחיות ריעה
 ושוב . הארע והעורר ההו . ענינה עען הלכה . ול יונה פיר תעען
 זה ברעוה עה אלהים . כלום בהתהלל עה אלהים . וזון עורר
 לרועוה תעשוע . ויש לפוש ורען עען נה ק תעען רען . כלום
 ריעה להיוק עען . ועוד פ"י תזה ורעהה כלום שהלך עען על
 רעהה וחפנה . וכן פירש תזה ואחריהה בפיהה ירען סלה . כלום
 שהה הולכיה אחריהה אל החוק בהלכהה ופירש בפיהה טוה בפיהה
 כחן מיש כפי עבודתו . לפי אולן שעענה כחן .

רע

ורעו גמול הדס . אה הרועה . ורעו נפש . הרעוה ורע
 ירעה . לא הרע . הנאכ ריעוה . והשם לפרה כה ברעוה ברעוה
 בעעוהו כמול . והפעל האשה הרעוה . כחן רחובוה ורעוה .
 והכבר דרך ירעוה שבוה . כן היורעה הנה . וערה ורעוה . הרעוה
 כלבס . חלקו בתלה זורה כן אשר וכן עהלי . כי כן עהלי קורה
 אורה כפרחוק הריש ופי הכסוק עד ונה רהורגו על איש כלומר
 שהחטבו הורה על כפי מיש והרעוה כלבס . כלום שכלבס תרעהו .
 וכן אשר קורה התלה כקעטק הריש ריעוה והנה התלה יעבטו שלו
 נאכר כושלו והדגוש . ופי על דרך הפלה . כלום עד ונה הנוהח
 על איש יהי רען שהרעוה כלבס ונהו כקור כסוי דודי הרחוקה .

רעב

שהה קרוביה לייפול כן רהיו הירד כפחד .
 מדוע אה חזק במרעע . עשיט יקוב ושם .
 שנקביה כן תרעע מלישטו כלעז .
 ובידו ריעה דתליה . ומהל ורעפה עשו .
 ככב ריעפה כהט ושש . ומש אה תרעפה אכעס . עענה עען
 העעה שלובעס בקרקע . והפעל תעט רוכן רען אכבה . ויש
 לפרשו תעען הראשון . ויוטע הרד ועונה רעפיה . וחורדה תעעפא .

רעב

רעב . כי דק שג ולק הבשן . רע אה שיעוע השוע . רע יהיה
 ויאלץ שיק . רע אה דתו לא האכל . רע לנשיל האל .
 עען כולה ליתל הדבר וירעוה הוא .
 רעון בשו . ורעון . ירעוה שען הרעון והרעון .
 וכבר זכרתי ארעון .

לא יתלשן ין העשן הראשון. וכל זה בללו לפי שעשן הרשע התל
 התלחמה ובהרה. וכן לא ילגשו ין יתלש רשע זה בעליו. וכן עשן
 אל הרשע הרבה. כלומר אל החור הרבה לעסקי העולם. וכן אל
 הרי ככל שלא רחן רעת לעשינו העולם ולצורכי יחיותו. ואלו
 היה זה עסק בדרך האמצעי. ולמה רעה בלא עתך כוונת עשה
 לשענה. כי אם יחור הרבה ישיש עצמו בבכנה כדי לנסוק מיוון
 וייעת בלא עת. וכן אם יהיה בטל ולא ירעסק ימורה ברעב. ופי' לא
 עני. עה קיימב. למרס ליון חיינ ברוב. ולדס שבציעס או שחונב
 וכן יקווי במהלי רשע. עסק העולם וחירותו. **רשע** ^{הפס}
 רשע לרגלו. בשש נקודות. רשפיה רשפי אש.
 דמשה. רשפי קשה. כפי רפה. ובע רשע ינביון עק. עשן ככל
 ותלס. ופי' ובע רשע הדי בעצמות. ולחיותי רשע. פי' אכול חוב
 החיותו. שהוא ברשע. שמה שבר רשפי קשה הדי ברזלי החמה
 נדמה מורה לרשע ועכ שהי תגלבעים. כמו שדמה מורה בנקמותו
 וחריס ללהב ולברק ולהב חרב וברק וחטין. להב חטין. ^ה
רשת רשת הכיט לפעמי. בשש נקודות. ופרשה עלץ מורה
 רשת. כושטו ברשת. ידוע. תעשה רשת נחשה. עשני
 תעשה רשת נקוב. ^ה **רתת** כדבר אפרים דר. ורמ
 יאחזונו רער. אחרתמן. רתה. ופיוושן כדבר
 יבעש שהוא יעפרים דבר העלס. רער (ידול נשא בישר). ^ה
רתח רתח רתחיה. ושלט נזכר פועלן תחט יעני דורחן ולא רתח.
 וכבר אמר ירתח כסיר ויעלה. עשן הרתח ידוע. ^ה
רתם רתם רתם. גהלי רתמים. ושדס רתמים לתמה. כמו ין
 בקר בקרים. יינשהו בלעז. ונחלוהו חמה יעוד. ורתם
רתכבה לרשט כמו אוסור כעשין ויאסור יזה רכבן. ^ה **רתק**
 ירתוקות כפי עורג. ותשן אח עשה הרתק בחולה. וקבוט
 שדק. ויעבר ברתוקות זהב. פי' שדחיות. ושלט נזכר פועל יתחמ
 ועלמש רתקו בקיקים. כלומר אסרו בשלש אונק שלברזל. וכעין כפעל
 יזה כפיך בהוא התרה הדבר וכריחתו. כמו שמה עד אשר ליה
 ירתק חבל הכסף. רתח בו לחוט השורה שהוא לבן. ^ה **ראטר**
 זה בע ארבע מורה. **רעפט** בשדס יעבר.
 עשין לפי ינקותו נברכך. ויש
 תשיך תלוק יזה לוח רטוב ופס כלומר רעוב ופירה ורבה. פושן וסמ
 ופרשו עור בתלה קמח רטפט הוא רטוב במה בש הפה ון והשין

העושים עליה לוקע הארץ על הים אוקעס והשם נועש אות
הרוע וכן בעשן זה ורקע ברדלץ ורקע ברולט יוכה ש הרול סודן
כאלו הוא רוקע בורץ מה שמתקו ושונה והכבוד ועורק בזה ירקע
וירקעו את פתי העב יירקעו עמו לתובא בסף וירוקע והשם דן
רקוע פתיד וכבר אחי הרקיע עמו לשתקיד פיו הקדקע עמו
השתקיד והלחך בלשתקיד כלתו הוא לוכד ונשליש לנכסלוס
וכבר בורק זה העשן כולך הקדקוק בשער הפעליה ובשער התליה

רשע כפימאור אדוק רשעטן וירפשה להיות נעקר זה רשע
ערו ובערין והרשע והון רב עשן הרשוק ירוע יתנו
ועולאים ברשעים פי בעשן רשעים ויתנו זועה בזה ברשעים
לברוח ברשעים בסף ירקע תרשעים וכאן שם ירקע מלישה
והרשעים שם זועה ואיפשה שנקרו התקוד הזה על שמה " / "

רשה ברשעין ברשע תלך פוס עליהם כחיותם וכרשותם ורבות
הרעיל הרבה בזה הלשון אלולי נהיה רשות לעשן לרמות
ערך לטול רשוק וזולק הרבה וכאן לומר כי תזק קרונן התלבוות
רשות במערה היו זהירין ברשות והנכון כי הוא הלשון ראש כי התלך
נקרא ראש כחו שונן נהנה ראש וזולתו וכן הוא נקרא בקתץ רשוק
אבל הוא חסר חלק

רשע את הרשעים ככתב אותן הלשון
אחיות כתבא די רשע
בעשן אוק וסיון ורשעו אלולי לי ולאו רשעתי
ותלתי ותי' תלתי

רשע כידור לוח טולט עברין על תענה לא רשעה כי סתרין דרש
לשקדים רועה לוח טקיד תענה עשה אל רשע הרבה והשם
תקוד המשפע שמה הרשע כחול אל רשעו ואל מעמת וכאן התקנה
זאת הרשעה והוא את המשפע לרשעה וברשעו האיה הגם
והרמות אשר הוא רשע למוך להזהיר רשע תדרכן הרשעה אנו לרשע

רע כחו שראוי הערוך בטוב הוא ניה סן הרשע ברע והכבוד הוד
הרשע לעשות הרשען ומרדטן כלום הרשעטן ועשיות והפועל
היושג לחור כלום טנותן הרשע לחור ואם יעריך כבוד הרשע
ירשוע פקך ולא מע ויהוא ירשועע והרשוען את הרשע וכאן
לומר ככל אשר יפנה ירשוע והוא יטקיס ותי ירשוע יקרוי וכלכל
שעליו בתרשעה התי' במדך והוא הוא כחו הערוה התבדלוק
התעליל לביה אכיה והשם שקרוב ששענה הקרוב הוא זה

קולו על צדקתו ... **שאלה** ... **שאלה** ...
 הגוף שמה ... והרפעת ...
 יוכת שער ... ובטחיה ... והש' און השיבה נפשי משוויכדי האחד שונה
 והרביד שונים ... ובה' הנקבה בנא כשונה כחדיכדי ... והשונה רשעי
 כי רבא ... והפעל הכבר להשנות גליה נעים ... ובתקומו בלכיה לשון
 וכבר כהבטוהו כשרים ששך ... עפעס עמן שמה ... ויש תהדי עמן ותה
 כמו והאיש וישתאה טעו שהוא בלשון שמה ושתמותה ... ועמן אחר
 ושמן לחיים ... כשמן וידי כבירים ישמן ... ותלה ישמן כמן בפעל
 יורד הדרה והמונה ושמונה ... עמן המיה ... ויש לפרש העלן זה בבוא
 כשונה פתרכי ... לבן/שטק המיה בבואי נבא ויש להדי קול המיה וכן
 והשאה רשעים על דרך תשל כרומא בלעז וכרבי' ו ויה ין השמן
 הזה ושמן' עלה בוזע ... והראוי ושמן' וככלן ה'מן על דרך כפלה
 לשמן וכן השנה במהרה כל שמן לשמן השקט ברי' ין דין וחבריה דוונן
 לשמן קול' קול' שמן תעיר ... ול' והרמס כן עזר פירשן כמשמעו לשמן
 השקט והוא חסר דבק עם התרנג' אלי ... והתרג' שונק' עלה בוזע
 לבן/שורה יתרג' אלי ... בעבור ההשקט והמונה שיש לך וכן פירש
 אדוע חכי ... **שאלה** ... **שאלה** ...
 ונקוד בכל שאלה ... בגבש ... והיה תשפט השין בקימן חקד
 ותפני נח האלף היה קומן רחב ... השמוטיד מוקד ... כשמוטות מוקד יתביב
 בינוכ בלב קמים קמות ... עפעס עמן בקין ... והרמ' ויבז עשו ושט עשו
 ויהן לפרש כמו הם השמוטיד מוקד ... והש' שקרה האלף והאכרוב'
שאלה ... שאל שאל האיש ... כי ישאלך בך ... וישאל להדי לשלוב ... לה
 זה השאל לשמי ... וישאל לו במעפט המוהידי ... והכבר שאל
 ישאל טבל ... מלה והמוהידי להדי כעמן שאלה דבריה ... ובעמן שאלה
 ובקשה יהוא קטור עב' ג' שאל תמע וזרעה מיה תלכך ... שאלו מיה/
 כבוד ... כי ויהן שאלתינו ... ויה שמונה ועד חכמי השאלתינו לבן/היה
 התזותי לו בקשה ... וכי הרק בשאלה אשר שאל ליהן יתפרשין כן לשון תרג
 כמו התרג' אשר נק' ליהן/וופטר כמו הם עמן בקשה אשר לא ידעתי
 ישאלוב ... לבן/ישאל תמע תמון שלא ידעתי ... כמו שומר יקומן
 עדי חתם ... והפעל ולקן יחיד שאלתי ון האלף לבן/שאלוב שאלך
 עמו ... והכבר הדגש וטע' ימען בנ' ושאלן ... והסדי שאלה אחת קטע
 וחסון האלף והתכרוב והוטלה רגועה על השין ... ומלה' יש' יתן את
 שאלך ... ויתן להדי שאלתי ... היה ראוי שאלך ... או נשפטן שאלך

בין ובריות איהקליש בשיה **רען** זכרנו ונותן בשר
 בשרש יען ככול הלמד **רפסד** רפסדות על יס
 יס' הס רבדות שזכר בספר **רען** ילכיד. הס הקורות שקורו
 אופן ביתך ומליכין אופן בנהרות וכיכ שקווין לפי בלעז רען
 ובחשה היה יושב בספינה או באסרה ובהלמוד ירושלמי היו זוסרין

היה **נשלמה אגות הריש ונתחיל אגות**

שש שש משור. וילבש אותנו בגדי שש. פשוט **ששה**
 וששיתם זה האיפה. נגזרה הלה הזאת מן
 ששה קנפ. ששה ימים. שש הנה שטאין. ובחשבון הגדול ששים
 הנה ילבות. וענן אחר ושוכבהך וששאותך. פירו לפי תקומו אחרו
 כן. ויוטן הרג ומשליוץ ומעניץ. כלום אפוז. וזהו שאמ' והכי
 ובאוותך אל הרי ישר. ויש הפרשי' אופן קנענין ששה כלום שלא
 יטור בה כיוא' הששית. ונדוע אבי עלו השלום פירש שישפוט
 בששה שפטיה כהן שאמ' בפסוק ונשפטהי אמן בדבר ובדים ונשא
 שוטף ומבע אל רביש אש ומפליה ומתייר עליו **ששן**

ששנה העמקיה. ויש אומ' שהוא ימח לכן יש לך רוח
 טוב. יאיל בלעז. והוא לעולם ששה עלים. והמלה נגזרה וק שש
 וזה ק הוא יהיה כידושן שפרטונו שושעם ברין. למ בעץ פרה
 שושן. ועל ראש העמודים העשה שושן שעין קמען וכחולס. ובא

בכרה ובשרך ועשה שושן כחולס. וכן על שושן עדן. והמסורות
 ב פרתין וכל שושן הבירה כמותה. ופי פרה שושן עשוי כמות שושן
ששר זקוקיה בששר. ומשוח בששר. אמ' הרבון כבינועם
 והוא יין תיבבי העירידי עוותו. שהנו כקרא זרעמו

בערבי וקרא חיע בלעז **שאר** ושארית יוסי בששן
 לשאוב והשאב לכל גולין ישאובן **שאר** הנעריה. לעת שאל
 השואבות. ויש התקוותה ששואבוק בקן בין ונשאבס'
שאר אריה שאר. שארז ונרתת לפי. שאוה. שאר על נהרין.
 שאר - שני. שאר כפיריס. שאר לקומו. שואניס לתרף. והש
 שאר לן לבא. ובמתן. שאר נורה וקול שאל. וירכנ כתיב שאר
 שארין. נעירה האריה קרא שאר והשאל לתתיה. הודר ולמינה

וכוונתו בחיך ה'תן והפנינותיה ופלתה ככל חמדה ודומש כרבן
 וכן יסרה קטרין ושיריתך היה דומש לולי הריש כמון עיוותך עברך
 ועשית כמון פתחתך וכי הפתח כן הוון אה לך הש' יה לבניו אה לא
 ופקה יוורתך ותחסרך ואתיע' כן בעה עתה שליש' וזה המושב כי
 הוון פגע כן לשכ' בארץ או ללכה שוון ולחיה שיה בכבוד והוונה
 שוון רב הטחוס ליריעהו הנה פתחתך הוון וכן המזיקים אה טוב
 בעיני לבונו ויהי בכל ויהי ואה רע בעיניך חרל' ראה אה כל הוורץ לפע
 ויהי והפסוק הוורץ ועודט לא ישוב ועדן לא שב ירמיה השוכה לבב
 הטחוס יה לבן אה ללכה אה לשאר' והוון כבן כי דעתו היה לשאר
 ויהי לא לך ושוכה אל דליתו ויהי ולזה הפירוש יהיה ישוב פועל יושב
 יהי לפרטו ועודט לא ישוב טשפטן עוור' וכרבטן בשרש טוב' ויהי
 אה שור ישוב' שור יעקב' יורבן לפרש שור רוח לו כעש' הירבון
 והעלה כי יתר ושור עשן עוור' וכמון שבשרש יתר יש עשן העלה
 וירבון כן בשרש שור ויהיה ושור רוח ענת' וכי ולא עור עשה' אכרה
 שיה עור ויהי אהיה אחרין טחוסות לא עשה כמון שוורש עושים כי
 לא רדף אחרי הבאור ולו בעל אפי' בכשר לו אלו שהיה עבד לשאר
 זרע מלחיה' וזרוע אפי' זל פיר' כי ולא עור עשה רב' העה לבניה
 לא והוון דרך העיה' אכרה' זוכיטן שהיה עור לא עשה כן כמון שוורש
 עושים טחוס אשרטן ובעל הוור שפתון' והעפ' ששור רוח לו והוון כמון
 והטבא עונה להה ויהי הוור עבדש זרע להיה' כלו' כשבעל הוור
 לא עשה אלו עבדש זרע לפי שלא היה לו זרע אשרה' והעפ' ליה
 כד כמורטן כי ברעוה ובתעוה עשה וכל ויהי השאר כוונת
 ולא יבנה יבנה עור עבדש זרע' ובעל כמון אלו עש' ליה
 וזה שיה ושור וכן וכר' והוון הבן ששאר וחרון' וש' אה יבן שור
 לעוון' ויהי עליה' עמר שור' ואשר אכלן שור עמי' ככלורב
 בערך ושורץ כל שור' ולבני חמסי ושור' על כל' רוע ליה חמסי
 יתוע' סלק' שור' שעבד בו ורדה כי כפר' ער שלה כשרי ויהי
 אל ושב' כשרים הכרוגים שחרט' וזול' עורה מעליה' ושור' העל
 עינוק' עשן הכל בשר' ויהי קרוון לקרובי האדם שור' ויהי
 אוש' אל כל שור בשר' ויהי עור שורה רב' והוון שיה כלל ולפי שן
 קרובי האדם בכשרו כמון שוון' וכן עש' ובשרי' ויהי ותכשר
 לא והעלה' לפיכך קרוון שור' ויהי עפר' ויהי שור העל' כל
 השוכות ויוחסוה כן אל העל' ויהי עור לבשן הנה אל כל
 חוון סת' שורה כסוק' ועוטה' כמון שור' הוור' ויהי
 כן עש' וישור' ובתורת' ובתורת' ויהי הער'

בסוף הש"ן ושבו וסגול האלקה ועזר יי יתן רבנא שאלתי ובהעדר
האלקה כושב הסגול לקחין קטן תפע הנח הנסתר שבין הש"ן והלוח
וע"ש וחר יתלח ו"ל ישאלוהו ובענין שאלה חפץ יזו כל דבר
שאלה החזרה וכי ישאל איש מעד רעהו ושאלה אשה תשכנה
וישאלו איש יאמר רעהו והוא שאלו והפעל הכבד וישאלוהו לשון
השאל והתשאל הרבה בתשעה בענין השאלה חפץ וענין אחר שאלו
ועוצר רחב תשאלו החקה שאלו ונחתה רגזה לך ונאמר בנאות
הפסוק כלסן חברי שאלו ואלה שאלו עורר הקוים אורד אל בני אובל
שאלו שאלו ונבדון כשון לשאלו שרן עננה הקבר יתן אהיה יפתי
בפתי יתן שאלו כי שאלו הכלה בכלות הנעך בודתו לשאלו אל
הדבק בעליועס ונהו כי יקחם סלה ו"ל **שאלו** הפעל הזה טעמו
כפול הלמד שאין תנווב תעשורין ושקל **שאלו** ושאין
תפחד רעה כל אלה האורכשה פעלים שבחריס כיהי כרלון ונב
פ"ו הפעל כרמ יחד אסוריס צ שאמט יאמר ק וכל הפסוק בקתן
ה"ן תפע שוא האלק והראור לעשרות שאין קתן כ"ן וק של
שאין והקבוץ בדגש השאמטעס בענין ובתמחוק שונתה נשיה
שאמטע ושאמטע עלה באזע כרבט בשרש שוא כולו שלוקן ואלו
הלמד מספיק או היא ונורכט ון שלו ושאין והוא הנבון ענין הכל
השקט ושלוח ו"ל **שאלו** שמש רוח שאמט רוח שאמט רוח כרעס היה
ההדחה ותשיכה האויר **שאלו** וכן בתשיכה האויר אל
הפה כי פשרתי ואשומה וכן בענין זה על דרך הפלגה ושאין צוים
חילס כי שאמט אטע שאמט מורה כל הויה השונתה על עפר
ארץ חרץ שונתה סלה חשה ואשונת יחד שונת ואשונת אכס
כולו ענין בליטה ובענין הכבשה והעפוי בעבר ישוק כל יאלהשאן
הללה שונת זורה הוא עס וירבן לביות כונו אלה שונת רוח ויהיה
פירו רוח עבר ופיוה וכל אל העעעס אשר כזה השרש קרובים לשון
הכטה ו"ל **שאלו** עור שאר הקטן והפעל וחד ועט שאין
כשעס שאור בעיר שמה שאור תעל וכל השאר תכל
התקווען אשר הוא נדב שיה קשר ת"ס וכל דבר עס ישאנהו אנשי מ
תקווען לא עס השאר כיוון קל קשרו כי אס בבית וישאורו שע אש
במתה ובעס השאר וואו הנשאריס והכבר לא השאר שריד והס
שורה ישר ותכרו האלק נדב ון הוכרפ ויה כל שריות שול לבאור
לבתולף אור דוד וירבן לביות ילדה אס לא שריות לטוב ויה וואו הרה
אס לא סופר יה לטב ויה רחמי שוריקין ובה ה"ן בחרק ילוח כרעה

שבתות שבתיו יושלם ויהי רצונו להשרבה בהגלותו ועשן אור
בשמו ג' לין ארה השבתו וחכה באחור ישבתה וכבר יוחי בלעז
היה משבח שמו יחיה עשן הכל השקט והעטות

שבת

שבתו יהי כל שבתו בעיון הרעו אור תצריה פנת שבתיה ענה
משפחה אך השבת וידול ימשפחה טו שאם ימשפחו שבתו בעיון
וכמו שאמר ויקרב ישו לשבתו ויחזיק ויקרב ויהי שבת יהודה לעשר
למשפחו כי יכה איש אור עברו וזו אור ויחזיק בשבת רועב בשבת
ברזל ופקדון בשבת פשעו שבת חוסר יחזיקה יחזיק הונו מעה
וק תקווה המשפחה יטה כיון שכתבן בשדש נעה כי המשפחה
שבת ונעה כל אחר לחברו חבט המשפחה וכן יזה לזרען שבת
החוסר יחזיק לזו פעמים יבא הונו לשבת ולחוסר בעולו שישיעך
הזרעים וישחיק הכל ופעמים לזרען כלם לצורך העול לזו שבת
עושים רעונו לפיכך שמו לזרען חזק לחסר ופעמי לחסר יחזיקה
אע"פ שבת העול חייבים וקראו הראש והחושל שבת כי דרך החושל
לבין שבת בידו ועוד כי בידו שבת יחוסר העב שבת ויחזיקה לזו
יסור שבת ויהודה שבת תישור שבת תלבוץ הדבר דברתי אור אחר
שבתו ישו כלום אור הראשים והחלבים וכן בתקומו בדברי הונו
אור ויחזיק שופט ישרא וקראו שמו חוסר שבת משכיה בשבת חוסר

שבת

שבתו תעשה שבתה ויהי שוקך האלה כבר זכרתי
בשרש סבך ויטה יפול אחזיבו בעד השבתה והוא שששין
בארובה או כפרה תבדוק שתי וערב כמעשה הסבכה קלחו כלעז
שבל שבלו עולו ושבלך תניס רביה והוא הדרך ויחזיק
קראו הרגל או הסוק שובל חסופי שבל כיון שחיה שבל
שוק ג' ז' גדות ובתדרש קויל תפרש אורו תעשן שכולה הגדי
חשפי שבל קלח שבלה דהרע ואלקטה בשבליה השכוליה הדקות
שבליה יק וברוש שבלה יתלן ידוע וכרב ל יזע יזע יזע שתי
שבליה קויל יזע אורה לשבליה לקויל יזע יזע יזע יזע יזע
אלו ש"פ עשה ק לפירוש וכן כרב חזק חשפי שבל חשפי הגלגל
שערן על דרך החזיון אל השטפ שבלה חזק חשפי שבל חשפי הגלגל
משכלה הגדי שערן חזק חשפי שבל חשפי הגלגל חשפי הגלגל
אחר אחר שו שבלה ויחזיק שבלה לפי שהקויל הוא היה שערן
חיה שבו עגרים שיה חזק חשפי שבל חשפי הגלגל חשפי הגלגל

שלוש שלשין בה עיסה. אבל ישארוכה עדותה בשמלונה היו
העיסה עשה. ואפשר ק לעשן תזון כי הלחד הוא עיקר יגזון האדם
שאר כי כל שור וכל דבש. שור לא יתעו בבתי כה. היו
התחתנה שהחמיצין בה העיסה.

שאלה

ז שאלו מן הפחות הביוון ליונה שרש כפע עעמן על
ושקל זוב שור. וכבר כבמנהו בשורש נשא. ל כי הוא עיקר

שבת

התלה הזאת באתה. וכן הרבה מרי לנמי לוחין
וכן כדברי רז"ל בעשן הזה כי היכי דליהעויה שיבא תכשורא. פי חריטה
תכשורא ותקורה. וכן אמרו נישב תשה אה דברי העב ילו"ו. ויגד
תשה אה דברי העב ילו"ו. כחולה כירש עונשה שלמה דכר
נישב תשה דבריה שמשבבן לבן שלמד פ' שמשבבין. ויתכן להיות
תשרש הזה והעשן הזה ושוכבתיך ונתן חתיה כלחך. ושוכבתיך
וששאתיך. תשובתה יתרה. וז' יונה פיו כי שבביה יהיה עשן דרוש
כלום דרוש יהיה ותועבה נתקנת. והכנס בעשן זה הריש שוכביה
כלום אלההריש גרסוה. וכן ושוכבתיך וששאתיך. אך לשוכב שדיע
יתן הוא בעיני תשרש שוכב ותעטמ אע"פ שהביאורו ל יורה ול
יונה כזה שרש. וכן יתכן להיות תשובתה תחרב תשרש שוכב.
ותעטמ. וכן הר"ז יתכן דרבן עיניו תקטול חרבא. שכיב אשן. כיון
שבבין דיתר. ויש תפלה יתה כי שבביה יהיה כיון שבביה. וכר
יודע אובי זל יתה לבשיב בחנה אופו בשקל להב וכן סבב. כי הערי
והחרק קרוכס ופירוטן להבעיר בחנה אש. ויערוך גלגלי אש. ויחרין
או"ו כי כחש יו"ו נשפט. כי כל תקוה תתעו השבב אך לשבח ולתעון

שבת

אשר שבה ישמעל וישב תונק שבי. והינה אש כבדי
להו תערוה נשרפה ושכב. ושבת שכינ. ושבת שכינ
שוכים לשוכיה. כוד שבו דריה חיל. בשניות חרב. והרומה
לתבה ש"פ. שביה כן עשן. ויחוק ותען לזכר שבי. כלס עט. והשכ
דה שבי דרוה. קונו שבי ירוסל. וזוה הר"ז תעשן שב. קונו גבי
בבו יקרו ורוסל. וזה השבי וזו התלקוה. ושביה שכינ. ובסוף
ושבת שכינ. ויש אה ודאיה בשביה. והשיכון השביה. ותען אחרי
ובתהו בשביה. שוכב יו"ו אה שביה. ובשרה נשכ יו"ו אה שבוה.
שכו וכלי שקב. והכפעל כי נשבה אחיו. ונשילד ובעה נשכן.
עעב ידוע. וכן שרש הזה לשב שכן. והוא תחובעה הקדוה. וז'
ותקראו בערבי אל סבב. **שבת** ישבה ותעשיך. שפתי

שבתותיך.

אקרא אל ה' . לפיכך און הנורא געה ויורה ותלקוט בעתו לא כיוון ה'
הקעור כי איתן עתו . וכן בשווא ה'ין חד שבועות ימים תעבור יונת .
ויתגד רבני והוא כונו שבועת ימים . וכן לעתה וחד התקנים כמע
לעמיה ע' ויין חד היתות כי היה שבועת ימים לא הויה ולא לעתה .
ועין וחד ואשר שבוע לי . וישבע לו . וכמוו השבע . והשבע לשקר .
והשם כי השבועה גדולה . יין ויין וחדך לתה ולשבועה . והתורה
שחכך לשבועה לבחור . שבועת ה' רביה בן שעה . שוכוען עמור
אחר טלה . כלום השבועה שנשבע לשבועת . ויש תפרש . על הברקיה
שהי כונו העבד ותעוק כחילו נשבען לקיים תאוורך . ומפרש . יוגה
שבועת הקוד קעור . כלום זה שאין זרע וקעור וקר ותה וקין ותורך
יוד וליה לא ישבות . והפעל וקרקל שבע . שבעת לה . או יהיה
האר והוא הנכון . כולם הטיבות כחלה כי לא כנה בן הקל
יתן . והפעל הכבד והשביע הכון . והשביע כון . וישביע ארוע ובשם
ואקויה לא תקירו ולא השביעו . לא השביעו איש את חברו . או אפי
הא . כמו שפירשו ר'ל ולא ישמע על פיך . **שבע** . ואלו שבע
ודשן . ודור זקן ושבע ימים . ואלה ושבעה . וזה האכל
ולא השבע . ובקר השבעו להם אל עיר וחד לשבות ימים ולא ישבעו .
כן השבעת והקאת . יוד לוין השבע תעמ . וכן ושבעת אורו . ושבעת
יתן . לא השבע עין למוך . שוול ואבון לא ישבעה . שבע ברעות עמי
ישבע כתרפה . תרסו ישבע כון לב . ותמוע תקויה . שבע . כיון שבעת
בן . וזה אל ולא לשבעה לא ידעו שבע . תבקר שבעתך . ואלה
לשבע . שובע שתוק אור פתך . ואלה עכוס כפסך שבע . ויש
או ישכח לשבע . ותה אה שבע שבעי להם ושלות השקט . והקאת
ישבע . יין בל . פקד יע . ושבע ימים . שבע קלון . ושבע ידן . שבעה בלה
שכרו . והפעל הכבד והשביע אורב וישפן . והשביע לכלו ריעון . ויש
ענה השביע . וכפכד אחר נפשה לא ישבע . שבעת כקר חלך
לה ע' ע' ע' ידוע . **שבע** . ושבעה הכרתה שש . ושבעה
זב . ועשוק ושביעה זב .
רבו כעדיק עין בערכי והוא יעשה ירך עשוי עיני עיני . כי אחר
השכך . כב' ו' יוד הפשע העין שהי פוהו אנשי הולחמה וכבבוהו ולא
יול לבטל תהי . ויש תפרשין עין השכך לפי שהרד כהע י' ויוד ה' דג

כמו שכלל המה יתקן. הוא שרץ התקרו כלעז לוחכא. וזמון רבנות כל
 שברא הקב"ה לזכרון דבר לכטלה. ברא שכלל לכתוב. והוא שכוונתו
 השכלל ותעמקן מותן על הכבוד והוא רבנות לו. ופי' כהיה המה
 התקרו כלשון רבותי. עוד כותמה וידוע הונו " " **שבם** יש
 השבוסים והשהרועה. שם לבאיד עשניה בתלמי
 האבן. וזה זה כב"ץ וזה כע"י ענה אחר. ופי' וכן אשרו חמוץ
 בע"י כמו חמם כב"ץ. או הונו שם לחדד לע"י וכן הערייה חמה
 שאחרו בתענה השבוס שכל השבנו " " **שבע** שבע
 כבשים. שבע שבתות. וטוב השביעי. ויהי **שבע**
 השביעי. וזמון לומר לומר שמשון פרו וזה חושך וזמן אוו/שביעי לו
 לזמן התענה אלו על יוסף השבת הוא אוו/ והיה רביעי לזמן התענה
 ופי' והבן עליו שבעת היותי עד סוף שבעת היותי. ויש תפרש ש'
 שביעי לזמן התענה והם אחר שהשדלן להוציא החדה שלשה
 ימים ולא יכלו נוש וזמנה וכשהיה ביום השביעי אחרו לומר שמשון
 פרו את אישך. וכאשר העקרתו בעבור ינה שזמון נשדך אורף
 וזה ביה אבן באש הקד לה. ופי' וקבץ עליו שבעת היותי וכבר
 כברה וזעמה כל שבעת היותי. להגיד לה וזמן שבע רביעי כלל
 כאשר כרב ל ינה כי לזמן נעשו זה הקץ ולא יתכן וכן וזמן השביעי
 אית כמו השתע כאשר כרב ל ינה. ונע"פ שכפר שמו/ אוו/ ויעבר
 ישי שבעת בע כ ידמה כי שבעה בעה היו לו תלבו דוד ופשה שהיו
 לו כן וזושה אחרת אבל זמון דוד זמון היו שבעה עזו. ויעל שבעה
 יחד. וזמנו. יאלה שכשקיד. כפליה כמשפטו. אה נבב שוד ושה
 ישלם שבעה תלבו הקן ורזע לזמן חפ' אה יעשן אחרת לזמן
 כפליה או אה הוא עע אה כל הון ביות יתן וינעל בזה אבל טקד
 אשר הוא תמון נפשו ולא ינעל בתמון. לק כל הורה קן שבעה
 יקד. רזע לזמן הקמות רבון יתן יתן שיהרגו ולא ידעה לזמן שבעה
 דוקא כי שבע ושבעה יתן לק השבון שזמון השבון אלו יתן
 כמו על אכן אחר שבעה עילד רזע לזמן שזמון רבנה וכן שבע
 כהמאות ככ. שבע יסל עדיק וקד. רזע לזמן עשניה רבנה ויבאן
 כן כזה השמן לפיכ של ית. השלה שכועוק. וזיע השכוע והכמוץ
 תלו שכוע אחר. וזמון יתער על למה. שלשה שכועה יתיה שכוע
 שכועה. ולשון התקבה שבע שכועוק. בשכועותיכד תקרא קדש
 ובשבו השון שכועוק תקוב קערי ישמור לזמן ופי' מדוע אבי הפסוק
 ק אורכה שכועה שקערי ישמור לזמן תקק הקערי שלם היה יוד
 אשר בורץ ישל ביות הקערי וזהו שמו/ שמו/ לזמן קערי חטיה הוסר

שבת ואהי סוכר בחומות ירושלים ענין חושב. הלשון רבותי
 גברא. והכבד בעשן אחרי. לא ישברו יודי. גור אל אומן
 עיני כל ארץ. ישברו. הלשון השבירה. והשבר שבר. שברו עליו
 אליו. ענין התקוה. **שבת** איך שבת שבת מנש. שבת
 תשום לבן. שבת וינש. שבת יורה. ושבת
 הורץ שבת לוי. וזו השבת הורץ. כפרת כל ימי השנה השבת
 וכוף השבעי השבת בתלם. השבת שבתה יוד וילה. לא ישברו
 וישברו שלשה האנשים האלה תענה את ויוב. והשד כבוד לוי
 שבת וירוב. שש קודו רק שבת יין. ותפ' זון שבת שבתון. ושבת
 פעם כלשון קפה. מן ושבת היא לוי. והיתה שבת הורץ לפי לכל
 ופעם כלשון זכר. שומר שבת תחלו. שבת שבת בשבת. כמון חרש
 בחרשו יוד כותו. והקבוצ כלשון נקבות שבת שבתות. ולבד שבת
 שבתות יין. שבע שבתות שבע. אשר לא שבתה בשבתות ככה
 ופירו' שבע שבתות. שבע שבועות ימים. וכן עד תחזרה השבת
 השביעית. ותחזרה השבוע השביעית. וזה השבוע בזה הלשון כי בכל
 שבוע שבת לפיכך אה' החיות והייה והוא ארבעים ושבעה ימים
 כי יכל להיות שבע שבתות שלש והיו ככה שבע שבועות ימים לפיכך
 אה' החיות והייה. ור"ל דרשן בן עשין אחרי להש' אה' החיות
 וזהו הכון לפי כטע הפסוק. וכן פי' בשתת השעה. שקראו כל שבת
 השתת שבת. וזה אה' שבע שבתות שעה יוכל להיות שלש ימים
 השע' וארבעים שנה. לפיכך אה' ופירש שבע שעה שבע פעמים
 והשד בתשקל אחרי רב הכ' שבת. ופירו' הפסוק ותעריה הכל ויהי
 יעזרו על קראתי לזאת. פי' קראתי לזאת ירושלה' המושבת להיותה
 עזרתה בתעריה ויהיו רב ותזקן לה הכ' שבת כלום ושבת ויפסקו
 תלעזרה. וכבר פירשתי פירו' אחרי טוב תזו בשרש ישב. ול' ונה
 כירש תזו העשן שרץ ישרון בשבת כלום בליון חרוץ עד אשר לא
 ישאר לה זכר. וכן פיר' הוא שבת ראש. וכבר פירשתי בשרש
 ישב. והנבעל ונשנן האון עזו. והכבר אשר לא השבית לך האון
 הוד. והשבית את כחריב. והשבית תיה רעה. והשבית תממש זכרה
 השבית את. השבית תעט את קדוש ישן. והשד שרץ על השב
 השבירה. לפי עין כלה. והפסוק דבר' **שבת** על שבתות אשר
 שג. כי שנה היא כשנה שנת. והשד

ארי אחזק ריהוא " / " **שבר** ארי אחזק ריהוא " / " **שבר** יין יענה רשעים. לא שבר
זרה החמור ושברה שבר על יעריה. ועש לאו השבר
בן ישרון פרוהי ינוח. כלום ישרון פרוהי ינוח במוק. בשמי
לפס יענה לחם. והשבר והשם שבר על יעריה. והשבר דור
הילול. ולא חלם על שבר יוסף. אלה השלשה הם בחמש נקודות. וה
השאר בשש. והפעל כי שברון אשור שברה דלתות העמים.
שברה קרית רהו. אחת תיונה לו שברה. נפעל חולק. כי הוה
תלש. זכחי אלהים רוח שברה. נפעל עומד כי הוה ילדע. ערה
שברה ייחוס בעמקי תיב. כי עת הית שברה שלם ישון לך
עזבוטן תיחיד כמ שיהי כבר. כי שברון לפס יין ולמע מחמתו והש
והשבר כעץ עולה. וכפרה השבר והשכב ויה חרב. והשבר
וזה עץ השדה שבר. אפר ושבר בריחיה ושבר השבר יתבונהים
ושלא נאמר טעמו והמסק כל שבר כי עמי השברתי כל השבר
ולתך על שברו. וכל השברין עתה כלב רועה לוא בהשבר ול היב
כעת הזעזע ותק על דרך השואלה כי חפוט השברי תות. כי
בהבוי שברך בגיד על ארעה אשר לו ושק. כי האשיות הש
השבריים והתמים בך. או כידוטן בהבוי באזנהי קול השבר
יישוע. וירדכו לפס השער עד השבריים. קרוו התקוס קן לפי שנ
ששברן שכ. השבריים יתטוון. כי תפתר שברין יסירו חטוים ויהו
יתלם כפ הל. ויין העשן הוה ואשבר עלון חקי. כלום כרתי ברייה
והזרק עלון חק שלם ועכרמ. וטוה שברה בעשן הזה כמ שטוה כרתי
כברית. ויין העשן הזה נדור האפ אושברו ולו אולר. כלום אביר
האשה עד השבר. כיבאו כפס עד השבר. כי יש לו יעוד בשבר
בעב. והוחה קרוו השבר על שבר האשה היולדת וחלתי. ויין
מספר הלום פיו סהרוט. כי קודם הפהרין החלוד הוה כמ הדבר
הסרה והסרוק שבר אורו ותלה אורו. ועשן יוחי כויש שבר
בתעריכי. שבר רעבון בהיכס. בשש קודויל. וישון אק שבריס. כי
הבואה וכל איש יטול. ויולי טוה בזה הלשון לפי שהוה שבר הרעבון
אח שבר רעבון בהיכס. על דרך ישרון פרוהי עמוד. נקוה השבר
קרא שובר. לשבר אל יוסף. כי יין יוסף או שירושן וכל בויין כמ
תעריחה אל יוסף לשבר. לכן שברו וחלם. בשבר אשר הם שוברו.
וכן מוכר השבר. וישבר לתעריכ. והפעל הככר. אבל כפס השביות
פי השבר לי. ושברה שבר. הוה השביר לכל עס הארץ " / "

ענין עץ הבנה בהבוננות " / " **שנה** ענין שנה ליתום
 והסוף יושבה אעלן בקריות ק האשר על דרך המשכב
 כמו שהיא בכתוב ישכבה יונלבה והנשיה ישכבה והשגלנה
 אשר לא שכב לא שגלתי " / " **שנה** והיה משנה לכל איש משנה
 ומרובא הכר משפיעה ווע' והסם בעורן ובשפיען איש
 ומרובא להשתגע עלי עמט ידוע " / " **שנה** שנה אבין
 ויש אה וכל פטר שנה בהמה בשש תקודות ענין עץ ש
 שלוח כעטן שלוח כעטן עילייה ובפען הזה כרובי דול תלמי
 שנה היונה פ' שלוח היונה והליכרה והס הרגל הלשון הזה בעטן
 שלוח כמו שאמר שנה ומרין וזולת זה הרבה " / " **שנה** וכל
 הפן חלשן שד' ברכות שדיה ושדיה עתקים ושדיה הענין
 בין שדי ילן שמה ועטן שדיה ידוע וירבן שרשן שדה נפלא אבוא
 מן ה' ופי' שדיה לא ורחם ברכות שמה ומרין כי השמים ברכה
 הוער כמו השדיה והארץ הועמנה בפירות כמו הרחה ומדוע אבי ע'
 סיר שדיה התיקת ורחם הוד' וזכר אחרי ק ברכות אבין כי שלוח
 אלה וברוכים בילד האב והאוב והתיקת ולפירעתי כי היא בברכה
 הבעה ובמלכיים הפך רחם ומשכיל ושדיה עתקים ועטן ומרין ינבחו
 לשדיה ידוע " / " **שנה** ושדדן אה מאון מעריות בני שודד
 ומרין לא שדוד ושדדן אה בע קדי' מעט בבלס מרבן ועוד
 לשדדן אה כל פלשתים ישודד יעריים והשרק ימה חלב ומב ערבות
 ישודדים יבא שלם ונקוד כמו שהיה בתקרון הכפל כי נקוד השלם הוא
 ושדדים ככלל ישודדים וירבן היונה ענין פועל הכבד הדומה למרוב
 וסלף בנאיים ישודד והשלם שד ושכר והראר הובלג שד על ען
 ככלל אה חה תעז להס גל אל' ונפעל שודד שדוק והשרק
 התק חלב וז' יהודה כתב בו טעם אחרי להיות עמט נשדן יתען כמו
 כע יטווע שעמט ישאן חתע וכפעל הכבד השדד אוב אל השדד
 רבען וככד יתח' ישודד יתעבותה ושלא נכר פעלן מהדגש שדד
 ער ומואב שדדה ער ומואב שדדה עי בשדד שדדה ענוה בקתן
 חתך פראוס שדדן אהלי בשדד ושלא נכר פעלן מהדגש כהרען
 שדד יאשר והוא כתוב ב'ין עב הדגש וכן כל יבשרין ושד ענינה
 ידוע וז' יהודה בעטן זה הפך לשדי וככר כרבתן שגלתי שרשוד
 וכן לשד השין ועוב הוא שיהין מנה כשרש והלמן בגס נוספה ויהיו ועטן
 כי אפיס התן כלל שד ושד תלביס היתקי ושד נבחוהי שדי עטן

הלן משונות . והנה המורה אורה הכל . עענה ידוע . **שגב**
 לוידי יחבריה הל טעיה ולא נרע . שדי לא תעמטתן שגיה
 כה . שן רבני כענן שנה צבא ופי שדי . לא תעמטתן שגיה כה . העם
 שלא תעמטתו הוא שגיה כה . ושגיון תשפט ורב ידקה לו וענה
 תלבן כי מה תחסרון המקל . כן פירשן ל' אברהם כע . נישתפשי שדי
 שהונו שגיה כה לא תעמטתו . למה לא השגתן כה תעשין אכל זה נרע
 כי יודע שיש בו תשפט ורב ידקה לא יענה חוזק הש' . **שגב**
 אשר שגבה תחט . וקדויה שגבו ישע . פי שגבו בישע . והג'
 והפעל כי שגב שגו לבדן . שגבה לא אכל לה . חומה שגבה . והכבר
 הן לא ישיגו ככתו . והשד השגב לערות בערה . תשיגו ונעמי . וז'
 וכבר אחר יושג . וז' חות יג' . יען עליו . יושג ויכין תעם . יושג
 שד אלה . יעקב . יתחזקותי . השגב . אשגבן כי ידע שג' . ושל
 נזכר כועלן תחט ובוטח ביה . יושג . **שגב** / **שגב** / **שגב**
 הביט ל' . ומה כל עדה . שד' יטא . יעמי
 לשאת יגמתי דעה . והשד שגמות יי יבן . בחלוקה ה' ל' הפעל . באר
 ונש' אחר תשגה הוא . והפעל הכבר תשגה עוד בדרך . תשגה ישיג
 בדרך דע' . וז' יועה שש בענן אחר באהבתה שגה רחיק . וז' אחי ל'
 תשה ע' פורטון כפי השל' בענן זה . למה תשגב שגיה חס תעז
 הרעבן באהבתה וכל ען באולמה וזקן שגה וז'ל באשוח אחרו ק'
 וחומר באשוח חברו . כי התרבה באהבת יושגתן ומסיח עמה יגרי יגרו
 הוא שגיה בעבור אהבתה האשה רבוי הנדך יעבורה נשי . וכן
 למה השגה נה נרה . וז' יועה הרחיק ען באהבתה השגה רחיק תעלן
 זה יעוד לבי שבעותן ען כפסוק על לשן הכמה . והכחון בו ען הפעל
 יגבר על אשוח . כהן שגה . לעלה שגה חיס תכור . יפול תעל
 תשיגותך חוה . יכיו ל' לנך . ונעם של דרך השל' יהבן שגרה
 על הכ' החמה התלנה הוא על אשוח הנודס וכונת החכר לטע הע'
 העעעס . ואם כן הטוב והישר שיהיה השגה רחיק בענן שגיה כה
 שפיר . וז' יועה שס באהבתה השגה רחיק בענן שגה וערכות . כהן
 שגיון לרוד . על שגיותה . או ען התעסקות באהבה ושוכב אולמה .
 יועה הענן כל שגיה כן לא יחסר . וכרב ל' יועה בשד רבי יהודה כ'
 קדוש פיהו שגה חלד כדע יש ל' שגיה בענן יש ל' עכ' .
שגב / **שגב** / **שגב**
 ואקדויה ישגה יעוד . ובחלק תקוס . ה' ה' חסד וחול
 יחיד . והפעל הכבר ושלנו עול השגה חל . ובהפעל כפ' והענן
 בודש נשע ושישע . ען גדול ורבני . **שגב** / **שגב** / **שגב**
 שגבן השע' רחוק אלך . שגיתן . תשגתן . **שגב** / **שגב** / **שגב**
 תעכון ע'
 החלוקה

שדרם ונשדמות שדורה כוונתו כפניו וכן כוונתו השבון אהלל ונשו
ושדמות לא עשה אהלל אבל בשדמות קדדון אהלל בן הרמיה
כוונתו קדדון וכן היה לו וכל השדמות עד נחל קדדון אהלל שיש בו רגל
אחר וכן ושדמה לפי קנה כמו ושדמה תעש שדמן והלל והפא מועד
אחר וכן אהלל בגלגלית במקומו ושדמה לפי קנה " " **שדרף**

בשדמן ובירקון ושדמות קריב והוא לקוח קדדע יגדל
קריב הנכנס בשבלים על שלל שבלל בשולל ולא יתלל וזהו שדמה ושדמה
לפי קנה שדד היות קנה כי כאשר יקרא קנה " " **שדרר**

ושדדוה בארזים כבר זכרנוהו בשער הסוף " " **שדה**
אלהים יראה לה הטה ויהי הטה לשלה בסאל ובהמך
בערו שיה כבשים ושה עזים ותשפטן בהרמות שין הפלל שיה כלה
לה רזה ועס הכעו יראה בן שין הפעל והוא יודל לון את שין נדחיס

בערו השין איש שורו נחיש שיהו בשכו השין והוא בלשון זכר ובלשון
נקבה לפי שהלה כוללה זכר ונקבה בלשו זכר שיה הים ובלשון נקבה
שה כזורה ישו בן שה כרזה בן שה רזה ושה אחת ין העזין הקע
ין כבשים וין העזים הוא שיקראו שה " " **שדוד** ושדוד

בארמזים השין קראו בקוץ רתב ונשפטן
ושלל לחתך על ההא הוסב בקוץ רתב והוא בשכח ופתח והוא רדלן
ערי " " **שדהם** ואין שדהם ובע השדה קראו בערבי לא
אל בלדן " " **שדוד** ואת השדהוועס אשר בעזר
התלהם לבד וין הסהרועס והשיפות והשבים והשדהוועס

הלי כדמות ירת ותרועס דח סברו " " **שדוד**
השמות לא ישמע רשומה ין חן לה רשומה
כשונה פחדים עעב עטן התן יכבר כרבם באג כשונה כשרה
שה לבשכיע שונה ונשונה עטן שונה " " **שדוד** ושדוד

ורכא לן פי ושב עמטאין ולשבי פלע ביעקב שבה
התה השמש ושבה לשמא כחן ושבה התיין במקוד ה" ופכר כרבם
הדומים לן בלל הקדדון ושמה לן לשכ טוד הרה אה הארץ פי שמה
לן ישוב אלה יעשה הרה אה הארץ והדוע אבי ז'ל פירסו טלשענו

לן ישוב טוד הרה אבל לומר שדהו ישוב וזהו שוב כשע טוד
השמש שונק שונק ולן זה למה הרה הארץ יעביה שיה ישוב לן
על אה ישוב עשר עמטאין אחרי שוב שמה לן פי אחרי ששבה ושעתי
ועתה לן השוכב רוד לון לא השבה לקדדון ושומן וכמה
כשבה לקדדון ואת וכמה רשבה לקדדון ייש פירסו וזהו ואת

כפעול עם תקוד הפועל כיוון לצד לבנה. כי יתן וי/ לתן לבנות שנתה
 לזו וזה יתנו. לבנות עממי. שנת כלים יתק. כי עם כלים יתק.
 יתק. לזו. שנת. ושובה אל גדלו. הוא תהיה הדין. ופירוט ועוד
 לזו וזה יתנה כי דעתן שישוב וזו רב עכמס הבן כי דעתן קי וזה
 לזו יתן ושובה. וזה עמם השע שז שנת וי/ וק שכיות שנת וי/ רבות
 אלפי ישי. ואשר הם עמדי. וזה כאלה רשוב. ישוב וישי. בלון
 כשיבנו סמעה. וזה שכבנת כן טעה וזה בשרש ושכ. והשכ
 כזוה ונתה המען. וזה שז אך רשוב ישי טע וי/ אל. רשוב השע
 ית העמם כזו. ויש לפרט ינה עמי. ישוב. כלו/ יענה ויסקוטנה
 וק יתני בבית וי/ ויתן דב ושכתי תיעט הרמסון. וזו ושבתי בהתנה
 השרת שז פסד אחר פסד. וכן ישוב על אק בע ישי שני/ פסד אחר
 פסד. שיתק כלב. ויש תפשי. וזה כי תשובת פקיד הרודס. כזו שזו
 ושלוק סמלים רבוד. וזו חזי קל טג שנת וי/ רבות אלפי ישי וקעמ
 הרמסון כהרמסון רוב וי/ שרי ביקוד. ופי' כי יוזק שלשה יעני שכל
 ביקוד לפעם כזו הועמונו ון הענה. וזה תשה קזה וי/ ויפסד
 יתני/ ופסק שלשה יתני שמו לקונו ברוך הענה כי שז היר
 יתני ועוד כזו שמו ובע אהל ועד ברוך הענה וזו שזון שזנה
 וי/ רבות אלפי ישי כלום עס רבות אלפי ישי. שנת וק שנת כזו
 בקולה. ועתן שלשי היסוד יעמך וישובותך יכיתוך. ועמי ילויים
 לתשובתי. כי רבות האשנה שעושים שתי הם הלויים בעתה לז
 ידע אנה יסג לעזרה. וזו לתשובתי וזנה סוף כזו. וכן וינתן
 בבית יקלקו. וכבר כהתנה כלק כדקדוק. כי תשובת הרודס. ושובה

עתה יתק וי/ ויתנה שזנה תשובה ישי. וכן כזו תתן וזו תתני וי/ וי/

ועמי תדורים וזו/ כקב יתק יזורה בעלם ישובה וכפל הכבר וזו
 יזוה שזנה העה יזה. וזוועו לזוה וזוועו וזעך כזו שזנה
 וזוועו וי/ שזנה שזנה שזנה. כלב עמך תרד. ויש תפשיים
 תזה כי אמי שזנה וזוועו וזוועו וזוועו וזוועו וזוועו וזוועו

שזנה

שזנה ישי. וזוועו וזוועו וזוועו וזוועו וזוועו וזוועו

וזוועו וזוועו וזוועו וזוועו וזוועו וזוועו

וזוועו וזוועו וזוועו וזוועו וזוועו וזוועו

טלחך נשחך ויהי טלחך טעו אל טלחך . ופעל כבוד השיב טלחך
וישב אה כל הרכוש והשיב לטלחך . שר טלחך כריה . כי סיבן ושיבך
וג השיב לך . ונתת וסיבן . אל השיב את בע שמה . עב השיב
את שבו ישר . אשר השיב את שבות . יורה וירושלם . ושיבן ווקה
דבר . והינעו לשלישי . לן בעופי ושיבוע . כי יכריחוע לשיב דבר
אלך . ואת השיב אשר ישיבן לי . תה האשם אשר נשיב לך . ואת כל
זהב אשר השיבותם אשר . פוח הכשבה בעץ הונחה . לפי שהנחה
נחול הטובה ונשיב לך תאשר נחל . חן לרעה תנע ונשיב לך הונחה
נחול שחית תודיע לך . ופי הכשבה בעץ האשם כי החוטא בהבידו
קרבן הוא בעל חוב שונשיב חובן לבעלן . והבון בעיני עור כי טעה
השלה בעץ הנחה לפי שהא הניד פעם וחור פעם טעו והשיב
לטלחך יש כי בכל שנה ושנה היה ששה זה . השיבות נתחן וקח . ווי
פ כועל עתה . חן הוא כועל וישא במשפטו . ונלה וחורן וקור במשפט
מן טעו שכתבן טלחך בקרדוק וטעל אחר השיבות וסך תחרו ושלח
מכר כועלן וזה יושב ויה נשה וזה וקח . וכבר נחור עפשי ילוב
כי ישיב אותה ויל קרדך הטובה . לשובב שדיט יתלק . פי וזה חן ימיש
לו . פי חן יסיר הגנוב חלקן שהיה לו וזה אנתח ויהא ליד לשובב שדיט
שישיבוק לך הם יתקוס לעשה . לשובב ישר ולין . לשובבי וזה
מן השנים . משובב נתיבות . נשוכבת וחרב . לך הנעשה ונחור
ל קויה ושכר לזרעה . והשד לתשובה נשנה . פי לסוף השנה שרשוב
השעש לנקודה אשר החלה יזנה . ונשד וחור את שיבת יען . וען
שכ ושכ חן וק שבור . בשוב חן ואת שיבך עון . הנע שכ שבות וזה
ישר . ושכ שבות נחור . כל ש ען נחה והשקטה . כאשר כבוד
ז יורה . וז יורה בעש עלן וזה חן וזה ען שישיבוקה עלן . וכן זן סכור
נכור כי הנכור חן שישיבוקה חלון ונשד יערה וזה לוי יתכן ולין
שישיבוקה חן וקח . ט חלה יערה לוישיבוקה חן ונח . ופי ילידי
שד בתענוף גדולה . וזה שכתב ז יורה הוא כבון שיבוקה כל פעל
קל ונעטן הדמשו פליה עתה וקח חור ינה יזע וכן עשה
יבשוכב וזה אל שפת החל ען ז כחור טעו שכתב ז ינה כי זה הוא
פעל עתה ונעטן שטי הכעני כמן יזע וקח חנה אלכ ככעני הפעול
כפעל החומר אל וקור הפועל טעו להרדע חנה חנה . אל חניט לט
לחנה . והרועה לה . וכן כ הנהג ככעני הפועל החומר אל וקור
כפועל כען בלד בעיטתו כי אש כחך לכה טעו וכרבה חנה . כחלדי
אך חן קרעב . חנה רשע והרועה לה . וזה חן חן לפי ככר
ז ינה כחלדי חן זן טעה כי הנה וניטח רכיע קוני חנה . וככעני

רגל ונתקלו לשוב לעצמם וכן כיר לשון הכותה את בעבד כלום
 לתוב הכותה ונתקל לוי יוסף לא לקחו וכן לשון הרבית וכוונות
 על אתה שיה ברמות כל בני ורד וקפלה בכבוד העשן התלה הזאת
 פרי יסוד לו כוונתו מה פרי יכחש לו כדרך והירוש וכחש בה כחש
 תעשה זיק ויש לפרשן והעשן השלישי וכן בוקר יט כלום שוה
 עושה פירוק וזוהי תעלית וזה האחרון פרי יסוד לו הקב"ה נייטב לו וכוונ
 ייטב יעשין כרב לסרין הרבה לתוכתו כטוב לוויטן הטיבון וינבנה כוונ
 מה וישוין יסודין ויבט " " **שוח** " " כי שחה אל תורה ביתה כרב
 ל יטה זה השרש ויופטר שגלה **שוח** " " אשרש שחן לפיך לו זכרון
 ו יורה ילא שחיתו ברב הספריה קיץ וזיל היה תעלה הכפל היר
 פתח כמשפט הת"ן שלט יבט שחה הרשלות כמו שכתבם בילך הקדוק
 שחה שנוקה וזה בחרי כרו לבי שחה כרו לי יודיה שוחות וופטר
 סיהין דל אילך אשרש שלח וביה דאנו להרש שחה על תש גלה ומשך
 אחר לשח יורידע ולא וזון לשח לבאר שחה על יכרה לרש
 שחך בשחתי כבש כלם אשר זורה כחה טוב תלמ כח נחת וופטר
 שיהין אשרש ישה כפל דעבד תן דע ועעבד כמשך קבר כחריץ ערבי
 ושחה עבט שחה וחרבה וכן הרב יונק בארע יתור וחרוב " " **שוח**
 לשוח בשדה ופועל הכבר בפיקודין אשחה ישיחו כוונש
 שער מן שיה לחריץ על דרך שוחו והקיותה כיון בשיתך
 כי השוח עוץ כלום הבה לך כחבר יורכר עמך והלשד אריר בשוחו יעט
 בשוחו תשככי ופעל כבד אחר בתעשה ירך אשוח ומהדרון תי יסוח
 עבד עין דבור והוא כלשוח בשדה דבור הרבה וכאריך בשוחו והדוה
 ל דבור הירוח וספור התלמות וכן אשכך לפט שוחו ולפע"ל יסכך שוחו
 וכן תרוב שוחו וכל דעת האיש ואך שוחו כי אה עעט ואך תעשין וכן
 תיר לחדש מה שוחו והוא כבד וכן כי שוח וכי שח לו כלום עעט יש
 לו ומעשה עט אחר מן השח אנויבן בתלמה " " **שוח** " " ששן
 העד ולקטן וישוין כלל הארץ שוט טו השוט בארץ והפעל
 כבד שוטן בתענה השלש שע"ן התה השוטטיל כלל הארץ כי ה' עעט
 השוטטיל כלל הארץ והשוטטיל והשוטטיל בדרות עעבד כעעט
 מה ארץ כעעט תגור בארץ וזו יורה כרב תנה העשן שוט שוח בשוח
 לשון החב קול שוט קול יעש מוסן וע"ן מן שחיל לך השחיל אורח כי
 השחיל לך והלשד כל אפסי תשוט ובהבלע הט ברוט והלשד בחריץ והיה

וזרעל דרך הקמה יבזין ידוע ויש הפרשין לזה ופתיק גשודי וכוונת
התורה הנה כמו ופטורי מעשי וזכרשו עוד מזה והטעם בספר דברי

ואע"כ שכתב בסוף וכבר פירשנוהו במנוח הסוף **שורה**
ואל מי בדין ומוטוב כן משנה לו נהי ונהי כלום רבי

כעבור בשון ובשרבו וכל הפעול לא ישנובה כי אין גמר שיהי כבוד
האלהים כלום לאו שיהי הנה בכל כפי וזה שיש לו לאו שיהי כבוד
שינוק הולך ביהודים מה ומהם והפעל הכבוד ואל מי בדין ומוטוב
מה משנה לו וכבר אחר הלא מה שיהי פעה כלפי בעצם ענין ודיון
אין תנוט בלעז הלא מה שיהי פעה שישנה ספ הארחה שיהי דיון
ומה שיש לא יהי הנה הלא והנה תרין והפעל עדי ההפעל והשיר
מדוע בשרה כירוש אשה מרועים שמה עדי דלק טורד פוס

סגור כהולק טורד ובפעל והמשך בחון וכן לבעל הבית תנוטה
ק מי שיש לו אשה מרועים כי קריב עמו בבית וישמע בחון ירועים
גליה דכתיב רעים ופירשן יזה בענין אל ינון בשום נענה לומר
כי הנענה לא יתנון בדבר השנה ובכפון וכן יסוד השנה שהיא חסד
התורה וכן יתנון ע"פ מה ולא שיהי לו לאו ההנה לו מה שישנה לו
לאו הנעני בנעשי הרעים כי עשה מה אכיר כל מה שישנה לו
דיון הוא וכל זה ומוטוב שיהי לו ואלו אין שיהי להנה כלפי ענין

הנה יעני ומה אה לא שיהי ומהותי שיהי עזר על גבור שיהי
והנה דיון הנה דרך אמונה בהרהי ונשפטי שיהי כלום בששון
משפטי לנה דרך אמונה בהרהי הנה והנה הנה שלן ומה
דלי שיהי כלפי ענין השנה והנה ויש וכן וכן וכן וכן
משפטי שיהי מענין אה שיהי פעה כלום השנה וכוונתו וכן

הסוד הזה שיהי ודבר כזה משנות שיהי ומהותי לשון הרבה רבות
לשון ענין שיהי וכן שיהי לא אל ומה לא ישנה לשון הבית מה
בכזה לא שיהי וכן וכן לשון ומהותי שיהי ומהותי שיהי
כפעל והנה שיהי שיהי וכן וכן שיהי שיהי ומהותי שיהי
משפטי שיהי שיהי ומהותי שיהי ומהותי שיהי ומהותי שיהי

שנה מענין תנה כענין שיהי שיהי שיהי שיהי שיהי שיהי
והכל שיהי שיהי כיה שיהי שיהי שיהי שיהי שיהי שיהי
והנה שיהי שיהי שיהי שיהי שיהי שיהי שיהי שיהי שיהי
והנה שיהי שיהי שיהי שיהי שיהי שיהי שיהי שיהי שיהי
והנה שיהי שיהי שיהי שיהי שיהי שיהי שיהי שיהי שיהי

שנה

טהרים אורח בזה המסע להחיות בתיבה זו ומבי לב ישימו את אית
 כעץ יורבן כאשר כתב ל יונה המורח וסון מרעה ועזוב אכזב כחו
 שן בחדון הש יא ורץ אפיה לתען שתי המורח וסו ית כי ישימו את
 שרונם ויתרגזו סהקבא אביא עליהם ייכורין ולא ישובו נשכב
 תדרכו קרעה ועל הרץ הוא אמשלה וולק אורג רבלק רוכן ועל
 ה יועץ לבו אל השם את לבך להבי כי משימו תכלי תשים לעשר
 יאבדן אטח ויבדו כי מכלי עשירי על לב ישימו ויטילן יתרו כי
 ישימו לב כמו שאת הדין ונשותה לב שיעט סוקר על לב ישימו
 על העיר כי שמו תערכותה ותלמדותה על העיר שיהי לבך אורב
 ויש תהי שיהי וישמו בעב כי ויש תהי שמו הנשים הברון ויולדו
 תהי בעב ויש כעון ויטמון וועש כעון שעה ופיו והשם פן
 בשעה והתקריד תיוותר כמו וותה העיר שלחן טוש שלחן טוש וקדשן
 על הדיס יעדון תיס ויש תפושית ונתקן וכן שיהי זוגה הקון וותה
 כולס עטן וותך ושלח נזכר כעלן תעט וישיב בארון תשפטו וישיב
 וכו פה קטן תהי סתה גדול ותתקן ותודק השדך כמו ופתו שעריך תעד
 ויש וואו שהו עיקר וותה שדשו ישיב ופיו וילמד וותה הנשים בארון
 וכן וותה ליוסף תהי הוותה וותה ישיב וילמד וותה הנשים בארון
 קול א שועה בת עמי ושועתי לפט רבוו בותען ופיעל
 הכבר ונתקן שועתי שועת קולי יאוע וותן יעשיע קותרי בקהל ושותע
 ויש תפול וזה היעריך שועת אובער שועת שן עקרה וכביאון ל יונה
 ול יהודה שעה אס כפידון להם שוע וכן כשרש הזה ובעטן הזה תהי
 השועת לעלפיה וכן כרבו וידוע אבי לל בהש קולו וותה כי עטן השועת
 כלשון ערכי יאועתה וכוו קבול שועת וכבר כרבתו בשדש ישע וו
 ותעקרה ועישן השע פי עתוס עישן שלח יראה וררו וטח אור
 או קביר וישועת יה ביותה וכרב ארוע אבי על הש יעטן זה וכתיב
 לו וותה למשע וועטן כעטן לונשות כי טותה הבית בתשיבת יד
 כעטן תשיחה והיוך בתקוס הו בשקל יקנה תרעה וותה שש שרשיב
 ועטן וותה ויהיך להיות עטן תלקוט ויהיה כיוך בלמשע בתקוס וותה
 ס הכפל ושדשו שועת יתרונ תלקוט עותרין שעישעו עותרין וותה
 איש חלק גבר שיעי ויהיה פידו וכותיה לו דותיה לתלך כשרת
 כי דותיה תהי תחלוק הכשר וועדת וכתב עוד פרושו לערה כי כלשון
 ערכי וו התשיע ערה וותה ערה הקשרה אמשע ורתן סויה אמשע

תשכין על התנהגותו וישועה יהיה נשוא סגנון תענוג תגוע. אה שיש פ'
 שגולשכין וזקק. בתשוטת. עתן היטיה יתרו בלעז. והנכון לפרש השו'
 בשטיח אהרן ששן בזיון כמו שכתבם בשורש שוט. וכן יתכן יתכן דבון
 יתן. ודבני יקורה כרב באחר תהפעה אה שיש. בעשן והמשון. לעשן
 אה שוט לסוס. יסר אהרב בשוטיה. ובהכפל לה' כפעל ולשוט כגדיס
 עתה בעשן שבת. ודמה הערה העוברת בשלה לטוט שהיא כמעט השוט
 התם וכתיב. שוט אוק. קול שוט. בשוט לשון התבא. והוא רינג לרכלון
 ולקדופים והדומה להם ועשוהו לשון "שוט" ושה כזב. תעשן
 פי יאטה אשתו שש שושים בעשן אהרן. "שור" ושה כזב. תעשן
 שן אהרן דרכך בסודים. הלו אהרן ששן בערו. והשכ "שור" הגב
 יסר ותסוס. וזע"ש שכתב בסוף. וכן נכתב בסוף כל אהרן יקרה תם
 תסוס. כלום הדרת. בתסוס. חרף. בשן. ובהכלעו. התם כדעז וזע"ש
 שכתב הסר ושוטת. וכלי. עלה תסוסת רס. ולפי שיעשו ודרר הכתו
 והגון שטיח ועעעה נקרא קדרר ושוטה. ויהי שוט לשכיד בעינכ
 וזרוב אבי פיז ונה ושון שכן בלועשן. והסר תקוד חרף. וכתיבה וביכ
 והשן והשם שיש שגו חיים והין יתים נותין. וזע"ש התלוא בשכוח בשפון
 עורן. והדעז בהס התורק הת. כדעז ופסור. עתים. ועעז ידוע. וש
 איש טופה. שוכה עתים. עעמ עע"ש "שור" ועשהו על שולין.
 טוהתה כסוליה. וליין שולין על שפון. וסולין. תלמיד אהרן היל.
 שפון כגדר התקועה יקראו שוליה. וזה שמה שולין תלמיד אהרן היל.
 כמו שמה השועה כסוי והארץ כדוס דלי. ויש תפרו. שול כסדר "שור"
 שום. וזה השועה ידוע. "שום" ויש שפ לודי וזו וזו

יסוד אלה. כי שגו וזתי בבו. תלמע. שגו טענה. תטיח
 אזה חק על אהרן כהן ה'. לשם אהרן שגו כל געם כזה גלי. ושכ דרף
 אהרן פישע אלהים. פי שיש דרם כדריה ה'. אהרן שגו על כדריה
 פי שיש לו חילוקין ותערכוקן לתלם עתים. שפי. אהרן הרה שוטה
 והשכ ינו ברשותך. והשם כהן שגו שגו. והוא כמו כהן. וכסר
 הלי. אשר בתולותיו הוא כהן. וכי ידעו עתן שרף. שישתו כל וזרד
 תוניה בעשן. והכל הכבר שוטה מתכנסת שפי. שגו שגו. וזו
 ערבון וערב עת. או שוטה שגו שגו. שגו שגו. וזו
 לדי ירקע. וישכ בעתה. ופוקטו כדריה תלמיד אהרן. ודע. הוהרר
 שהו כוונה עתן שגו. וזהו שגו שגו. ויש לפרש כוונה. שה

יושביו . והפעל הכבד אז ישיב ושה . אשייה טו לידי . ותשר דבורה .
 שירן לילך . והשד שור קשיריה . וכחך הכבד אה השירה הזאת . שיר
 קוד לברתו . והילולן שירות היכל . ופועל כבד אחר תשוריה ונשוריה .
 קול ישוריה בללן . פי קול שער או דומה לו והשוכנה ברחובות ישור
 בללן . או יהיה פועל שור . וכן והשיר ישוריה והחמו צרות תחצנה .
 או יהיה גם הוא יושב . ופירושו בעל השיר ישוריה . ובעלי החצונות
 תחצנה . ועל אחר השורק ולא קרוב . ישור כשך יקושיה . פי יבט
 כותח הכוח שוכב אל העופות שיעתו כן הה תבוטיה ותחצנה .
 לאנשיה על אנשיה . והוא כחולס . כגור על דרך אסור השוריה .
 וראש אמתה . והשוריה לתוך בטון . והפעל הכבד אשר שוריה אנה .
 עץ עץ הבטה ועין . ונזה השכן והבט עיב בשוריה . כמו מניבי כי
 האניב תביט באניבו ותעין כן להלן , כמו שנה ויהי שאל עין ארס
 דוד . ועץ אחר והשוריה אן להביא . כמו תמה . וכן ינה כח תגיד
 העץ והשוריה . לתוך . כלומר הקרבת לפט תמה . וכן פירוש הקדו
 רכי שירה קל . והכחן בללס והשוריה כמו ותלבי . וכן והשוריה תהיה
 אונה . וכן ישר על אנשיה . כלומר ילך על אנשיה ויהיה לפניה . וכן
 אמה גרשוט ז שירות תעריך . פי השורות ההולכים במחיה . וכן
 אמה ישאליה . שורה ערבא . ויקראו גם כן ההולכים דרך ים
 שורה . לפי שהולכות סביבה רבות יחד . ויהיין לפרט שדותין תחופה
 לתוך תרומה ויחן ושור . ונזה תקראת התמה השורה לפי שתולך
 ארס יורה . והשורה אן להביא . כמו שתקראת גם כן ארומה . ויהיין
 גם תנה ישור כשך יקושיה . כלומר ילכו כח בעל הקושיה . והכ
 פורשי תכרות שימתו ולא יעבן כח בלילה . והכ ילכו בלילה העבן
 תשחיה אנשיה ילדו . ועץ אחר כגור יערה על שור . ובלהי אלה
 שור בשוק . וכחולס עקרו שור . והקבוצן בקחץ כמו מן יוד יעב . ראש
 ראשיה . והוא לבן נקב . עלו בשדותיה . או יהיה העבר שרה כלם
 קחה . עשינה תורה . ותראו תורה שור . ונזה כן שורקיה יעירין והוא
 קבוצן שור בשורק . כלומר תפחד הרשעים וכעבן הזיתים ויעשן השמן
 כן התומן . ויש תפרשי . כן שורות כן שורות הקרקע גרבי . רבותיה
 שורה שור או כשב . וקבוצן בתמעל הון שוקיה זכמן . ידוע . וכשב
 החסד יעקב כן לעז תזה עקרו שור . והוא כמו למשל כח שבה
 הכחב השליה לתולס טלס ועלוייה . וכן כמו שורן לרב גדולתו

ויעלם כמון ויחשח שהנו לשון כאשר יחמה העלמות ופירש ל' יונה תעט
ועיני השם השבע תחמ ויבלנה יעט כמון עיניה שיעך תחמ סוף
אחר קול תחמ ויש מפרשין בשם תחמ הרבה תחמ כמון שעה יעלן
ויחלל ושווע ושעה עטן אחר ויעקר זה ויהעטן הרושון השרעשע
ושען כלום יעקן ושען וכן ושוע אל הכי ויארוע אוכי אל פירשע יעטן
ועיטן השע כמון שווע כפוק שלוחין יעעכ יוח שעכד ויחמ ז'
על לביו הטקר והשרעשען לשון עבר וכן ושען בכלם מה טוב
אהלץ ופי' וכינו התעורן נביו הטקר יעורו ויחריד ופטן אחי ולביל
לא יחמ שוע וכמו האיש הנכבד ורב בתעוט הרבה ויחמ יחריד יח
הרוני ל' והשד יונה היערך שוען לאו בער כלום היעטן תחמ
שלו היה בער וכל תחמ כ' כלום תחמ נכח לו יוכל להעלץ
גהערה הרונייה לבא עלץ "שוק" הוא יסופך ראש ויחמ
השופט עקב אשר בשעה יסופכ עבנה לעט יונה וכתיב
ועו אן חשך יסופכ פי' יחסיככ יסקירע יעזרה שוק ואם הכ שעה
שרטיה כמון כי תוליס היו ויעלכס "שוק" ואל אושך השוק
השוקרץ ואלץ השוקרץ ועל השוקרץ עבנה עטן ראוי
ותקף וירבן להיות יעקר זה ועטן זה נכשו שוקרה וכן פקדי וירץ
ושוקרה כלום התאווה אליה להשבעה מן פירו וכבר שוקרה
והווי כועל יעט כלום יקרו עליה שרתאוה לעטר נאחרי כן פקדי עליה
ועטן אחר וכשיקן היקביס הרוט ויעבר עטן והיעטן מן והיעטן יחמ
יעי יס סק וכן ברברי רבוקט יי החג ששעטן השיקן ויחרי כן הקדישן
שחורי הקדישן ויחרי כן השיקן טעון פי' שקן בני יקוב עד שייעוט
התקוה עליהן עטן ושען אחר וסבבו בשוק בשוקים וכרמובות ידוע
ועטן שוק היחין על הכרכיה ועל השוקים שוקין עועדי שט ירך
אורכס שוק על ירך אור השוק והעליה פי' ואשר עליה והווי הירך
אשר על השוק וההתפעל יחמ שרתקון ברמובות ידוע ופי' ירך
אורה שוק על ירך שהפלה בתוכו כי הטל לפע רודק יברעג אל
ארכובותיו ויסל על פט ונהה שוקן על ירכן ויארוע אוכי עה פירש
שוק הוא הרגל ירך הוא הרכב על הסוכ וכן הרג יחמ פרשין עס
רדגון "שוק" אשר שר ל' שריס ושרות ושריסי סוללס
לשכות שריס ויחמרו כל שריסי ושרות בקימהיה על

כירש ופא יסיה טלח . וכבתי לי הכסוף בשרש פה . יעקב שיה חתם
 לתו . מירשטון בשרש עטק . שיה זונה . היקון זונה . וכן ורשע בפור
 שעה . והרין . ושיה חתע נאבלנה תעט . עטק הרף חתע . והיו שיה
 שרורה גדלכאיד . כי השתה יהרסון . פי תעודות וי שרות . ויש
 תפרטין יזה אשר סביב שרת . כלום שמו הרשמות סביב לכרע . ויש
 תפרטין והיו שרמקה . כי השתה ויכודוק . וכן כרברי ריל אכן היתרה
 שד תיותה הנבאיה הראשועה ושקה היתה נקרות . ואלעפ שהולק
 זו תנתי הלמד . ועוד ומתו ייה ירדן לשיתין וין תועלן בן . שיהן תוחללן
 יקרדן עד רבוב . כלל עטן יכודוק . ויש תפרטי יזה וקרדק כל בצ שיה
 כלום שוקרס בתרימק . וין יהיה בצ שיה כמו בצ ארדי כי תמט בתקיה
 השלד . וכן ומשופי שיה יבוד . והוא רמז לעזרה . וכן ויכרת את תרניה
 בחינ עד שרורהה . ובתסקל שרורהה טיעוהיה . שיה בתסקל
 שד . ואעפ שמתן זה תנתי הלמד בתלך הקרדוק בשעה השמות ושמתן
 הנה ומשופי שיה תנתי השן . ואלה והיו שרורהה תוכיח שהוא תנתי
 השן . שאיל היה תנתי הלמד היה השן בשום כמון שיותיה בנותיה יהיה
 שרורהה תנתי הלמד . ומתו לע תלברי רבי קל אכן שרה ויהיה
 שרורהה תנתי השן . ובה הערה בלשון הזה כמון שכנה ויס כן ויה
 פרהן יערה שהוא וין הפורות לרמות הכות כמו ספרשטן בשרש
 פורת .

שורף ששזפתג השמש . ולא שזפתג עין ויה . עעב
 עטן חויה וכבטה .

שור שש תשורי . חוט כפול פתול טורט
 בלעך ומתרו רבותי שהיה

שורח חוט כפול ששה . חוט כפול ששה . שחן

דפיד לפע טוביה . יגלרע . בעניתי שתוקן עד תור . כי ישוחו בתענות
 ויגעטון וישחן . ירבה ישוח . ושח שינפי . ושיע . והנפל וישח ארס .
 וישחן כל בטה השיר . פי ישפלן התפורה הייאה שוהה . ישח קול . תח
 תחולשרתן ביות הקנה לא יוכלו לשיר ולהגביה קולו . והפעל הכבד השח
 השפיל . וההתפעל תה השמותי כפטן . עעב עטן השפלות והכבטה
שחר ושחר לא תקח . כי השחר יעור . וישלח לתלך השחר שחר .
 לא בשחר ולא בתחור . והפעל הקל תמטן והשחרו שחר . ומכח
 ויבככה שחרו בערי . ותשחרו וותה בריוץ העץ . ושחר לא תקח
 מתרו רבוב . ושחר לתורק וין בריוץ לוח שחר תעון אלא ופי שחר
 דכריה .

שחרה שח ונעברה . וארוט אכלתל כתב תוק כישת
 אל ונוק בתרה .

שחרה בשקל עשה בה קנה . ואעפ שהוא תלעל .
 והשד בשחרו הוא יכול . כלם רמז שטן . והפעל הכבד רמז כלב חייש

קראו כן יושב חסד שור חסד שהיו ועקריו הבהמות כמו שנה נה לשון
 על הבהמות את הנסיה העקר / **שור** / שנים עשרו בתלם
 וכתוב שרונה כי שריד שורן יסר במשאו והוא כרם
 במחך רל שהיה שר ונעלה בבואה מן בהמות קול בשור חסד מל
 תלם ויכל וישר אבותך והפעל הכבד הכי תולסן ולו חסד השיח
 ולו ידעט כלם שמו שר עליה ולא ברשותי ויש ופרס' נקה ושב
 חנה שורה כלומ' יפה ותשובות ותזה הטרש והעטן כלב שרי סודו
 רוע לומ' עריס כורדים וועט שהוא כתוב במחך וכן אמר התורה
 כל רב רביון תרדין וכבר פרשתי הפסוק בשרש נחש ופרשתי כרי
 סתוך ועל בתסקל ובתסורה עטת בתל יעה אלא שהתורה היא
 תרה קטנה תור כמו שאתרן רל' ונה נשורה שהיא אחר תלמים
 וטלשה בלוג הקפידה תרה עליו קל ותור על לוג ותכ לוג ורביעיה
 לוג הין ותע הין ורבישו ההין ונה שנה הכבד ותע בתסורה השנה
 ששית ההין לתורה לוי שהתורה היא ששית ההין אלא שלש
 ששה תעל לש' אלא ששית ההין ונותן ששית ההין ישרון תעט
 תעט בתסורה וכן לל תסורה ונה או נשורה או תסורה על
 התורה הקטנה ותרה על התורה הגדולה ולי ינה ששית תעל העט
 וסר חנה שורה כמו שנתק ושערה נסון וכמה ובלות / **שור** /
 כמש' ששית עליכס שש חטבו על אחרת כמש' אור
 שש פי שש בתסורה וססתי בעתי לשוש עליו לטוב
 ישועה ודבר כי ישועה במן עתה וכן תעל הכשר כמו בשל
 להי ויש ופרש' כי הע' במקוד כן ניהי ישועה כמו ישועה והפעל
 הכבד ישועה וישועה כן ישועה אלה תשוע' כן ישועה וכן עליוכס
 כלל פעלי עומדי ודעת רבנו זל ליהי תעל הכבד כעל יועה
 שאתרן כן ישועה וכן עליוכס הוא איתן שש אכל אחרת תשוע' דיקר
 מתי דכר' ישועה ולא כר' ישועה והשם תשועה לכל הארץ כן תלם
 ישועה דרסן סי' זה המשוע שהיה שש בדרסן ובתעשון הרעים זרין
 סוכו כי אבר תהרה כמו שאמר לעלה וכחש בו לא תמיתך / **שור** /
 כי שר לו להיס זרע אור ולו שנה לכה כי תעט עליה
 עריה שתי ביון ותסו ושתי אור גבולך תלם השריש
 נבאעית נבין תעל שתי נשתי פרה כעט לשאל שנת בה
 תעט שתי תלום האלה תמורה תע' כאשר סביב שנת עליו ויש ופרס'
 ויש ופרס' שנת עליו תלום עליו וכן שנת שנת השערה וכן תמיתך להועתה
 תעט כי כחשן שנת התלמה כמו ישועה על העי' והפעל הכבד
 עינהי ישועה לשנת כארץ וכף ישועה כמון גלך ולכך השית לרשון
 שיהי ללך ללך ללך שנת תמורה וסיה לערפל ולדוע אבי עלי

אנ בתי עבדתי ועוד אחר כל שיוט תחמת האש זהו שחין הבא תחמה
האש זהו מבנה והרגל ניקח מהם נחסד ונסים תנהון ושחין וכן פ' ב'
בתפלתו שלפתי גדול והי דען שרתיה שנהון שחונה ופשוטה וכו'
שחם ובשלה השעה שהיה הוא כעץ חיים המוא כספי ונלבי'
והוא הענח בשרשי הדע ניונה תרוב קרקרין רויה

לוא הבא אחרי הפוח " " " "**שחף** בשחפת ובקדחת פ' ב' בשחפת
ה יונה בלשון סתעך והוא החול
שנ יתא הלשון ומה השחף כי אורג העיף יקרה לו זה החולי " " "

שחף שחף עץ סביב סביב עץ ססביבותיו בסביב אמר בו הרמז
דחן נהין דארזא ומופטר שהוא דומה למת שמו ה"ל
שחופי כמא

שחף הדריכותו בע שחף ענן
אנשי שחף היו לוא/אנשי גאון וגבור הדת ושחף
יגנה הדק אכנה שחף יסד ושחף כעפר על

רוח ענן השחיקה ידוע והוא יותר יגהיכה והשיה מומן וכשחף
מזעזע יטווי בשחף יערך לוף ובגאות שחפים ידוע " "

שחף שחף על משכמה לשחף עושה להם הרונות בשחף
שולשן ושחף זמר ודונלם השחף לו והכבד ושחפים
לבט י"ק קדמו לשמשן ושחף לבו ושחפים לבט י"ק וכבר אחר נהיו
משחפים עלתה ענן השחף יש שהוא בעץ שחפה ויש בעץ לעב

שחר עורי שחר יעלי והלואר ושער שחר נוח בו שחפה אנג
ובהכל אל הראוב שווע שחר חרה והשיה חשך ושחור

רארס כ' יורה ושחור והשחור הוא הפחם וכן בדברי ר"ל בכל כותבין
בשחור ובשיתור ושחור הוא הפחם ושחור הוא קרקעו הפחם
בלעז זורנגט או הקרא נויטוולט ועץ הוא וכמו השחור עלה שחור

בבן יונתא כשחור פרוש על החריכה ירעת השחר תקוותו גרחה ושחור
וכבר פרשמהו כשרש חם ומה נקרא בחירות שחורות כי הילגוד
והשחרו הכל כי ידמו ימי בחירות לבקרי כונו שידמו ימי הזקנה לערב

וק אה/בבקי דרע אור דרעך ולערב אל הבה ידך והפעל נעמן שחר
טוב יבקש רעון והפעל הכבד ושחרות ומוענ נאובין שחרו יונסר ושחן
ושחרו אל אלו אורג ושחף את רוחו בקרכו אשחף כיבר לבד ושחרותע

עס ארץ השחר אל ל לשחר פסק ושחרי לדרך השחרי יעמאנע ויש
אפרש' סלס ענן רויה ומקורה נאעפ' עען שחרי הכ כי בשחר ידרט

ישמנה פי דאנה טישר היא בלבאיש שידאן על יחיתן ושהה קדאנה ניש
 נישפולנה ובדבר טוב ישמנה טלמ/ ישוב קדאנה לשמחה בדבר טוב
 שודבר נגד לבו השלך על יין הכרז והוא ילכלך וכינישו בדברים האלה
 שהם דברי הפטחון באלהיה ויסיר קדאנה תלבו ווא/ ישמנה על דרך
 ולפטן הרוץ דאנה ויהפך ין השרש הזה וישתך בקירבך ובא פתח קטן
 בית פתח גדול כלם ניכרך וההתפעל והשתהוה עלתפין השע' וה'
 והשתהוה ירחוק אשה ישתהוה שם ויאתר עבא השתהוה ויש
 וישתחו אפיס וישתחו לו אטס' להשתחוה לו והנה ישתהוה הו'
 הורכבה תלה תיושתהוה והשתהוה וטעם ההרכבה אחר הציב
 כי יעא אורכ האנשים ושתהוה קדמה לשמש ווא/ להבטיח הש'
 השתהוה דרך שאלה וכורכבה תלה תלה וקדמה אלה לקדמ'
 העץ וכבר כרבת דקדוקו עוד כחלק הקדוק והשם השתהוה כי
 דתון / " / **שחה** כושר יפרש השוחה לשחוק והשם כי יגיו
 תמיד יי שחו' כל כך הוא תמיד עד שאלו יוכל לעבור מה
 כרז אלו אכס ושהה על פשה והפעל הכבד אשה כל ללה עת
 השחה הוא השיטה על פה תמיד נדר בלעז / " / **שחח** ושהה
 אהן הכרז ושהתם כזה שחח לעיני שוחה שוח' שחח
 הילדים הרוץ בקר ושחח און והשם וקלוי על שחח הפתים וה'
 והפעל השחח וקרי שחח להם וכבר ריוה והכבד וכשחח אה בעה
 והכחן הוא להיות תקור ין קל כונו ושחח שחח השחחן והשחחיה
 בהולכה ובמה פי לשון שחחיה לשון ישיבה הוא כונו חן שחח אפיל
 בלעז וכן זהב שחח שהיה בתשך בשעה וכן וזוהו דלל תמיד אה
 הרוש כבד אחר פולה תעו וילל אה קדמו חן שחח כלום / " /
 עיקר לתשך הפסן על הנוצר והולכין ולהבטין וכספרג פורסות ע'
 חן לשון שחחיה אלו לשון ישיבה שחח זהב שחח ואדוק אפי' זל כב'
 חן שחח הוא כונו שחח כלום חן חרף / " / **שחח** ושחח
 אורכ על כוס פשה ובגשה און שחחן אה בפירות
 גרד השקין עין עשה / " / **שחל** על ש שחל ופסן גרדך ווא/
 לבס כונו שחל הוא החרף העץ ושחל הוא הפס הקרד
 בלשון הגשה חרף וכונו חלק ויענהיר ככסוף וכן ווא/ החרף וטופרא
 שחן אעבנערת שחן פודת הוא נעע הכא תער חתומות אלה
 האש כונו שחחן דלל או זקן שחן לקה בעץ או כחן בזפת

שחן

זולתו רגור . ושה רגור וחר ושטי כוב . וכרבעהו כבר כשרש שוט יז
 והכונן והישר בן שהוה תנתי קשן כי אולו היה יעה השרש היה טו הפעל
 שבוויך בדרך נהו הלמד כחון מן בעה כע . כלום כלי . טעה שוב . דויד
 דני . פנה כע . וכלה שכן טעה הרגו ווט אליה וכטו לורה " " " " "

שטח

ושטחוס לשונש ולרח . נישטחן להס שטוח . והשטח עלון
 הריפות . שוטח למידי נוחה . שוטח למידי ויחה והסה
 נישטח חרימידי יהיה . ובחלה נישטוח לחרימוס יהין . והכבר שטוחה
 מליך כפי . להס עשן פריטה . ופי שוטח למידי . ירחיב להס ויקוד
 ונחלה . וחקר כן ויחה בלוח " " " " "

שטעם

וישטע עשוי אסן טיק
 נישטענע . לן . שטיינט . וכף . נישטעמוהו
 בעלי חיה . והסה

שטן

וישטן עמוק על
 ויטן לשטן ויקרא שלה שטע .
 החר אהבה ישטע

שטף

וידיט לא שטף במידי נישטף אוד
 נישטע ארץ ותלמה . והרודים
 נישטע ספחה ער ארץ שטף יסבר . לתל שוטף
 נישטף תיס רביס . והוא בחוש הקודות . והפעל וכל בל
 נישטף בתיס . יזרועה הסטף . ישטע אלפס . ושלן נכר טעל
 נישטף וזורק וטף בתיס . כלס עשן הרחיטה כח והגריפה . וכן דיה
 נישטף חרוב חרובתן כח נחל שוטף . כסוס שוטף בולמה . וכן הערה
 נישטף טוט שוטף כי יער .

שטר

שטר וטוחים . וטוחים לשטח . ירוע .
 נשטח אוד הטיס

שטי

שטי יפול . ויפול שטי
 שטי שיה או שיה " " " " "

שטיח

שטיח קוסיס תלוח על שיה . ית שטיח יסרקו
 רחם אחר הטיחוס . ויש שהוה שטיח ניש שהוה אולמה . ויש
 נשטיח ונהו בשדה ולוה לעיל בשדה בין השיחוס . וכבר כרבעהו
 כשרש שוח " " " " "

האדם נוקר כי הזרין על הדבר יטכיס ויקוס בשחר וכלי גישעו בקר
בעץ וכן שמו ונעץ בקר ולבקר כהיכלו וזה לו יחזרו בדבר הזר
אשר אין לו שחר כלום ואין לו זקר ובדידות אשר לו רבי שחרה
כי שלו רבי שר באה כי רבו טמאוס כמו הדבר אשר יבא בשחר שלו
ירגיש מרד בדבר עד שיראנו וכן הוא בעץ זה שחר נדונה כדונה
תלך יסוד וזו יונה פיו אשר לו רבי שחרה כלום שלו יבאר לק
רמזה ודרך הגילגל יענה וארוע ובי עה פיו מזה העץ השך
אשחרו האדם ורגיש ושחרו לרבותה כדגש ין תקדם והוא שם

שחרה

כלם ונחשו ופיו זקר האדם ונהג בשחרה האדם
נהג בשחרה ובעל לרוב השחרה והשחרה האדם
וקפל הכבר ושחרה לכל העם הזה עלו בשדותיה ושחרה שחרה ברית
לגי ושחרה רחמינו כי שחרה עורך כי שחרה דרכו ונעשין וכן בעתיו
שחרה כלום הכעסן עיניה בעץ השחרה וזר וכבר זמר כי הסתין
כל אשר וזה דרכו אל השחרה ערך כי השחרה ונתמן השחרה
לפני החונה כלום שהיא לבשתיק לפני החונה וינתן רגל והשחרה
כלום חושבים ואשר גלגל לפני החונה ופי השחרה כלבד והשחרה
לכין לוי השחרה כי השחרה השחרה פי השחרה דרכי ונעשין
וזכר השחרה ובחרך תקוס הקוץ כי השחרה ונחש ונחשן וכשכ כי
השחרה נהג ונחש ונחש לנחשית חרשי השחרה לשחרה ויבד
עלד והורי נהפך על לשחרה ונתן כמו קה אה הוא לבעל השחרה
או מיוסן לויט השחרה ובכרד ונחש כל השחרה בידו ונקרו הפר
השחרה העיבן השחרה אנשו ולכורן אשר ינתן לבד השחרה הוד
הנקרו הר השחרה והוא הר הזניק הנזכר בבבלי וכתבן בלשון השחרה

לבעץ עז אשר במן כן אבל הנע אלך הר השחרה הוא וזה על כל וקרו
אורה הר ונעץ שהוא בקעה רוח לוח עיר בעורה וכן רגל ונתן כדבר
תחללו ונזר יין העץ הזה עד יכרה לדעע שחרה בשחרה נפיש
ומפטר שיהא שרשו ישת וכבר כרבתק שם וכשרש שוח גס ק ויולי
השחרה לבד בשחרה קה הנתן שחיה ורבות שחיקו והוא כמו
דמרה ונלכוריה וכן כרבו דול הוא שיהא דהו נתנן עלה פי יס
והוא כמו שחרה ובלשון החיה מנהג לבליע אורחיה הרון בהרבה

שחרה

השחרה ונחש ונחש לנחשית חרשי השחרה לשחרה ויבד
עלד והורי נהפך על לשחרה ונתן כמו קה אה הוא לבעל השחרה
או מיוסן לויט השחרה ובכרד ונחש כל השחרה בידו ונקרו הפר
השחרה העיבן השחרה אנשו ולכורן אשר ינתן לבד השחרה הוד
הנקרו הר השחרה והוא הר הזניק הנזכר בבבלי וכתבן בלשון השחרה

כי שחרה כי

ולתנועע ויש וזה שכיבה לחלי ויש וזה שכיבה לחטול ויש וזה
 שכיבה הקבר וענין אחר והטל שכבה הטל ונבלי שכיבה מי וישכיב
 ענין ירודה ושכיבה ותפרשי וזה תשכב וכפא והווי כלי ששופטין בן
 ויש לידים " " **שכבה** שכיות החתונה ונאין תשכיבה ויש
 בחרי תשכיבתו וכו' וכחומה שגנה בתשכיבתו והקבוצ
 בתשכיבות קסך ומכרתי וזה כל תשכיבות ענין ענין יורה וענין
 תענין הכטה כי הדבר הוועוד יביט בו הארץ והרמז יתקן יסך יתרא
 דמין והרמז יענה שבורא וכן בדברי רבו יסכה זו שדה ולמה נקרא
 שמה יסכה זו שכיבה ברומ הקודש וזוה עברו תשכיבות לבב והס
 התשכין וזה שהלב ענה ונתבוס ופרושיו הוועו ועברו לומר זה
 שעלה בלבד ונתבוסה והתלמוד ולפיכך נקרא הלב שכני וזוהי טעם
 לשכני ביה ועוד פרטו כן רמזו וכן בדברי ד"ל אהרן שמשן בן
 לקיש כשהלכות לחוד קן שריו היו קודין לבלה טעמי ולמה נקרא שכני
 ועוד וזוה ברומי עוהין לרמזו שכניו וזוהי טעם לשכני ביה וכן
 אמרו כי שמש קל רמזו וזוהי טעם שמשן לשכני ביה להתקן בן
 יוס וכן ליה " " **שכבה** השכבה חמה אל ושכחה עמד בשדה
 כי שכחה עמי ביה עמ זוהי שוכחי חלונה ולא ישכח וזה
 ברומי חכמה וישכחהו ושכח יחיה חכמי הפעול והווי קמין כי חיות
 תענה יתרי הכתר ופי הפכוה כל אחר והתשודדים היה אומ' אה אשכך
 שאין אומ' להם הבלויה שושירו היו וזוהי אהך נשיר בן אה אשכך
 יש וזוהי וזוהי וזה חרבה רשבת יחיה הענין והואר השכחה וזה
 הר קדשי כל וזה שכי אלהים הוועד שכה כלם שמה והפעל כי
 שכה זכרה ונשכה כל השבע נשכח כנה אלב ונשכה ער שבעה שנה
 ה'ינו רמזה ה' בני ושכה לשון והכבר שכה ה' בנין וכבר וזה לז
 לשכחה וזה עמי שתי והתפעל וישכחהו בעיר אשר בן עטן ופי הפכוה
 וכן דמיה ופעל קבוצים ובנו בלומ' אה תת הרשעים ובנו אהרבה
 התקיה כהן שמה וזוהי אחר יתחן ותתקיה קדוש יתכן פי אשר
 בה תתקיה קדוש בלומ' התקיה יתכן ויתחן אהרן שמה יתחן כפכה
 תפס הנה שמשין להם וישכחהו בעיר אשר בן עטן בלומ' עטן הוועד
 והוועד יתחן תפעל ויעטן שמה שכהים ונעלמים תפעל " " **שכח**
 כאשר שכחה שכלת למה אשכל למה שכה דומה למה למה
 אשכל תפעל או על שכה כן השכל ונשכח פי וזה
 וזוהי נשכח והואר וזה שכלה ולמה וזה השכל ולא אדע שכול שכל

שׁוֹל

עד כי יבא שילה . פירו' בע' והבנואה של קוד שהיא תשבע יהיה
אז על המשיח והוא תלשן ובטליתיה ואע"פ ששרשן שלה ירן
שע שרשיה ועטף אחי . ור"ל זכרון הולכה בשע שרשיה בנהי הלמוד ובכ
ובכפליה שחורן השומט אור הבחנה ותעא בה את השליה עפש היפה
האכלה . וימרו ונתן בשליל . וזה שילה הוא מנה העטף הנה הכ
שלה שרשיה ועטף אחי כמו דוב דמה דמה . וזוהר' עלו שכתב
באלק הדקדק . והחלפ' ר' אברהם בע' כי שילה כמשמע . שיה המקום
שילה . ופי' עד כי יבא קץ שילה כי אז היה תלך דוד כחן שמה ויטש

משכן שילה ויבחר גדול עבדו **שׁוֹל** העניפות והשירון
הרמז לילוי ושיח
הרמז לילוי ושיח . הסודים והעדרו
הרמז לילוי ושיח . הרמז נאשני שורין בלחץ

שׁוֹש

אבט שוש ליוב . והרפס הי"ד ואמרן ועמורדי שש על רעפת
בהט ושש . תרוור בלעז . וכרברי ר"ל דומה שהן שע מישה

שחורן באבט שיטון ונתמרה **שׁוֹש** ועלה שוער ושור
קיות ושחורן . תנויע הקועב
התלך שכבה . וישבו התידי . כשך חמת התלך . והשכ

כשך יקושידי . או הוא תקור בפלה לרד לפש נוידי . או הוא האור
וכבר פירשמהו בשרש שור . והפעל הכבר והשבתו יעלי . כלב עטף

הנחה **שׁוֹב** כרע שכב . הן שכבתי אמש . ושכבתי
בלילה לא ישכב לבן . ועקו לא ישכבן
ואין ינחרידי דם
ושכבתי עד אבוקי . כיעו הלליה שוכבי קבר . כשכב ארוע התלך

פי' כאשר ישכב ארוע התלך עד אבוקין יהיה יום וכב שלמה חטאיה
התולספה כי לא יהיה עה שיהוש למ אשר ארה שוכב עליה . יעג

חפון יודי לשכב . שוב שכב . אה שכב . איש אורה . והפעל
והשידי ושכבה והשכ' לא הן שכבתי . ויהן איש כן ונת שכבתי

ומש וזה שכבה קרע . ותש אה אה תשכב הנהדידי והרד ינתן ירת
שכבת תלכו . ונתל לתשכב . על יתשכבתי בלילת . תשכבתי אשה

והכבר השכב אורע . והשכבתו על אמה . ויש האלביה יתשכב
על אמה . ושלא תכר כועלן תתק . והשכב בהן ערלי . בקרע

ספרים בקתין חתן . וכועקע בשירי . רדה ובשכבה בקתין חתן והוא
תקור כיוון עוני תזה הבטן . ושלא תכר כועלן תגדמש . ויפכה לאו
שכבה כלל עטף שכבה . וכל יש אהדי שכובה לשה ויש אהדי לבנה

יעא והידיה כעולות כלום נקן שכל לידיו כאלו עשה בעלל וכחמור
 יגה ששון כי אשה היה הבכור ורחה בגבוהה כי היה קטן בברכה
 וזהו השל כי אדם היה ימינו נותן על ראש ונשה מה של היה בזה
 ק הנה דרך העולם וזהו דעת התורה שמה אחכמיטן לידוהי ונעש
 זה השרש נקן הסל בתרומה רבים ונעפ שהוא כרוב בבית
 ונצט נבטוהו עד הסוף דכסן כי יתפיש בזה ובזה
שם והשכיה ובטלה והשכונה והלכות לדרכה שוא
 לכד ינשכית קוס ינשכיתו בבקר השכה והערב
 השכה ושלוח ובו הולך העורת ההו נורבז הלכה השכיה
 ורבי ונכרב ב"ר התשך וכן ויקראו לפע ונכרז כמו הבקר
 והסד וכעל ינשכיה הולך כלום כעל שהולך נהשכמה וכן כוסיה
 תיוזעה ינשכיה היו כלום בכל בוקר ובקר היו סוסים תיוזעה
 כעט ט"ה חושבי און ופעל רע על משכבותה טור הבקר יעשה
 כי יש לאל ידה על שכה שעה שכ על שמה יוט שמתן ייה
 טעל הכתף שהוא כנצי הינאר יקרו שכה כמון שוא כרפי ת"ט
 תשכמה רכול וההו נחה ועשכטה בתפיק וכבר כהבמהו עד
 תבדיו בתלך הקדוק כי השיתתן שכה לעד אחר ולמה אחת דרך
 ידעתו שכיה על דרך אחר ועד אחר וכן ולעברו שכה אחר
 בלב אחר וכדעת אחת ווט נחת לך טכב אחר הלך אחר
 והכל עטן אחר כי הכתף עד וסוה וכן הפנה קראות כולך ולתע

השש
שכ אשר שכן שם וכן כרפין שכן ושכניה
 כרופה הטן ארה שכן בארץ לשכן בערסל לשכט
 בתוכה כקתן חטף לשכט הרדשו בתוך יקוה בשקל נכפתו
 עתדו כל העל או הוא שם תשכן יין תשכמו לזכיר יעקב
 ותשכמוין תלתה וכקבוץ הזכרים תשכט קדוש ינשכט עליון
 והתאר וכל יאמו שכן חליה יגורן שכן טוותרון נשכט הקדוב אל
 ביתו ואל כל שכטן ואל כל שכטן ולקבה שכה און שכטות ושאלה
 אשה תשכטה והקבוץ והקדוה לט השכטן ותקוה שכן ושכטה
 הטן אל הארץ ביתו אצל ביתו ואל וכל יאמו שכן הוא על הטן
 בתוכה ביושלב כמו שוא רעב היושב בה נשא עין וכן יאמר
 שכן טוותרון פ' שכטה כטוותרון והכפז ואל שכן כולד לשכן שמו

למש. שכול וזולתו. והפעל הכבוד הרחוק ושני לא שיכלו. הפלא
פרתו ולא השכל. לא השכל לבד הגוף. יושבה ושקרה. והוא קרוב
שכל. ושכולה אין בהם. והשם שכול. והקבוצ בע שכולך וכבוד
אחר רחם משכיל. ואשר הוא פועל יושב שללת אברהם עמי. מאשר
שללת נשים הרבץ. אומי שללת. וחוזק השכל חרב. היה יעקב
ושכלו. והארץ ושכלת. ולו יהיה תשל. עוד תורה ושכלת לשון
הגיה שזכר עתה במקום שעה. ופי' ולא היה נשכלת. או יתיה
ונשכלת סס. וכבוד אחר חיצון כבוד ושכול. ואיפשר שיהיה והארץ
ושכלת יושב לשע לבד כמו ושכלת ושקרה. וכן ושכלת גיך
היית. ועץ אחר אין עץ למל. ושכל ענבים וחר. השכל הכומר.
הקבוצ ושדוך לשכלות. האלק בפתח. כושכלות הגוף. האלק במל
משכלות וירדות. הכשיל משכלותיה ענבים. האלק בפתח באשכ
משכלות הגוף. הגדלים יקראו ענבים ומשר בן הגדלים יקראו
משכל. דים בלעז. **שכל** שכל דודי ובלעזי שמו. העל
והכבוד לשון השכל ככל אשר **שכל** האלק. לשון השכל. ויהי דוד
בכל דרכיו ושכול. כל אשר רחם השדש הזה הם עץ אחר שהוא השכל
והבינה. ולשון שכל קרוב לשון השגחה ועין כמו ששגחתינו רבדים
בזה מאתיה השתכל בשלשה דברים. כלוה הבט ועין. ולפי שהאיש
התעלה יבאנו כל דרכיו בהבונה פי' כויל עשן בשכל ובדעת אעפ
שחזרונם העל זולת דעתו ושכלו יקרא משכיל. והאשה טובה שכל
בשש תקורות. והיא חושה בשש תקורות כמו שכתבנו בחלק הדקדוק.
ופי' טובה שכל טובה שין והבטה. כוילו אה טובה תראה. או רעה
לוה שהיה משכלת. וכן וישו הן ושכל טוב. כלוה תראה טוב. ויש
יפרשו בזה ונחמד העץ להשכיל כמו לעונה. וזו פי' להבין ולהשכל
לפי שהיוו עץ הדעת. אשרי משכיל אל דל. ונשיק אל דל ונובקרין
משכיל ערוך לבית רשע. ונשיק לבית רשע. ובעעע. המשכל בעת
היה ידע. הכל ככתב עלי ויד וק עלי השכל כל תלמות הרבעה.
פי' הכל ככתב ויד וק שהיה עלי והשכלע והבינה כל תלמות הרבעה
יהיו פעל יושב לשלושי. וכן משכילך ונורך בדרך זו האלק. לב וודע
ישכל פיהו. השכל נידוע אומי. תקור. וכן ידברין לו בהשכל. וודע
הושג ידרך השכל. וזו הם שם. והשם לדוד משכיל. בלב משכיל
הלק. כלוה הבטה ולמוד. שכל אות ידיו פי' לו יונה הכין יעקב חידיו וזו
לוה יודי. וכתב כי תנשה הכפור. לפי שהרשע כי הביא זולתו תנשה
חיותו שכל וודע כי תנשה הכפור. והכפון שיהיה פי' שכל אות ידיו פעל

לבגל ולעובדי דרך אסר ישאלוהו. ופי' שומר כי יספר פי דוברי שקר
 ותזה אע"פ שמתבב בע"מ. וסופרים עליה יועצו. והנפעל שבע
 שבעים בלחם נשכר. וההתפעל המשתבב ישתבב אל עגור נקוב
 והשם כי שכר הוא לבד. שכר הארץ לא נהיה. ושכר בהיותו איננו
 איננו שב אל שכר. והנה הוא זכר ונקבה ורבים במהוה. וירצו איננו
 שב אל הפהמה כאילו איננו הסתוה כון משפחה איננו לברכה. ושם
 לא היה לך ולחילת ימי. אחרון כי לאחר ששלל שלל עלה היס ושטט
 תהי. לפי שנקוד עליה ועל שלל להכסות בים כהן שנה בעלוק עליו
 או יהודי וכסוך התיב הרבים. ען אהיה שכרי. ביומו הן שכרי
 ותש יח וזרע ערקה שכר אחת. בשש נקודות. יתשן אה תה משכר
 והרואר תה שכיר הוא. זה שכריה בקרבה. פי' אפי' הקיילוק ששכר
 ללמד בעבורם היו בעל תרבה שלו. וכלן ללמד כי זה היה הפע
 כסן ירון. ודמה אונת לעל יולכך כי הוה השון והתפעל כיוצא
 ובהשונת אין יכול ללמד. בתעו השכרה. כי התעו שישטר
 הוא הטוב והתקודף ויש תפרש. זה שכריה בקרבה. גדולה ונכבדיה.
 וכן אה הקרבה וכן רבבהו בזה. וכן התעו השפורה. פי' התעו הגדולה
 יעשן אה כל שטי שכר. כשש נקודות וכבר פירשתינו במהוה הפוך עב
 נשכרן תעיתה הוד. ויש לפרשו ער כמו רשות. ופי' שש שכר שש
 ישתוה לקח הדעה. ובכרי רבותו. ומה חר נפק לשכר כזו. אהו
 שטן אחי ליה כטביא. שכר רשת. ובזון שש לעת. שיכרין בן השנים
 שור השטן והווי ען וכיוצא בן. ופי' יעו לעור ברשת החיות ובכר
 העוף. וכן פירשו בעל הערוך. **שקל** ושלל שלל כי חות
 שלל גי' רבים. ושלל כל יתר. עמיד. והרואר אל
 שולל וערוס. יולך יעצה שולל. פי' כל אחר תהיועצה יולכך שולל
 ולו השילתו עשת. ויש תפרשו שולל תהדעת כמו ושופטים יולל. ונה
 והם וההפעל אשתולל אכירי לב. האלף בתקופ הא תפעל. וכר
 תרע תשתולל. כלום כחיל שלל אורג שלל תעו. והשם אה בתקון
 וחי קסל. זה שלל רור. והיה לך נשך לשלל לריות. כלום כחיל שלל
 אורה ודרוב ועו הענן של השלל לה. כלום השמיטן לה שכלים ון העמיד
שלב משלבות אשה אל אחותה. כן השלבה. עמיד תדרתה
 וכן בדברי רז"ל במורה הלך אחר. ש' לבובין אשקלש כלעו.
 ופי' משלבות אשה אל אחותה. תכוונתה זן כנף זן. שיהו תרועקן שון
 כיון הודעש רעש כל קרש באומצע ושאר לך יד תזה ותזה כלעו שלל
 סולס והיתה כל יד נבמה באורן שלל. **שלק** שלל לבטן

שם וכבר אחר והשכנה עלך כל עת השמים וכבודי לעש ישכון סלה
והענין הזה עזרי ישכנו אדיריך והונו תעלה המון וכמוהו שכר

דומה נפשו ... **שכר** ... ושמה שכן בלעך ידוע וכבר כתבתי
בענין אחר בשרש שך עבד לשכיה בעיניכ

שכר ... וישתין הין וישכר וכעסוס דתה
שכרין ושלכות ולא תיין פי ושכונת הערות ולא תיין שגן ולא

לשכרה והכבר והשכרות לשן עלון אשכיה חוץ לקד וכבר
אחר ואשכרה בחותמי ישכרה כל הורין תסמח חתך ונתן שכר

וההפסול עד תוך השכרות והרעור והונו שכור עד יעור והונו ברגיש
שורה שכור ויחטבה עלי לשכרה עשן השכרות בין כשבועה כושל

אכל יש שיטהכר עד שלובין ולא ירדש יין ושכר אלף השת בתקופ
הזה ישכר כולל כל דבר המשכר ונאפי זולק הין כמו שחמרו רבו אכל

דבילה קעילי ושרה אלב אודכש ונכבש לתקדש חייב בקודש הכך
שכר פי נפץ יין המשכר והוא החי כמו שחמרו כסטי וכסנו רבי

רביעות הין הין היורה ועשך ויין אוק תעשך אור החזוף וכן ויין
יין ושכר יקיר ל לעזר הקצר אויין זה תזוג שכר זה חי יון זיוט ולא

יין זה חי ושכר זה תזוג גל וכסנו רבישי הין לבכש האחר הי יורה
לעשך נאי ווקה תעשך תזוג האוין שלך לזל בשן הזחורין אלו לשן

הראשון יין זה תזוג שכר זה חי אשכר יקריבון השתבן אשכרך תתה
ואפשר שהוין ל אויין **שכר** ונשי שכר עלך פי שכר
שכרותי ושוכר כסיל ושוכר

ינה כן הרב והגדול כעב הוא תחולל ככל ומשל כס ומתן שלל לפיל
והבריות בעבורו וכן שוכר עובדים והם הסרבעה ונתנהו תזוג

זורה שוכר אור תעלה התלך וף יומו ה תשה פרשן כס והוא דבר כפסון
טעלנו חוח עלה ביד שכור ומשל כפי כסילס ופי רב כמו הרבה וכן

הפי הכסיל התחמל משלים רב תחולל כל אודס כחוח ביד שכור ומי ש
ששוכר כסיל בעבור תשלון ומתן שכר לעבדים והם הסרבעה עובדי

התעלה שתיין יכול כן להכריחה אחר הוא כלום זה בזה וכבר כתבתי
פי זולתי אלה בשרש חול והדאון רב סעריה פי אורנו כן רבן עם הפסון

חוח עלה ביד שכור וזו כודיעת כפסוקיה אלט פי הכסיל כשרבוב
כידו ילא החמה הוא תחולל בה ותעשך אורה ולא יכנה כמו שכר
אשר כידו חוח ויכיונהו בעפרטו וכרנך איבערתו ולא ירש וכלל אור

ירעשית בתלה ההיו לתור וורה לקד שלט ירש ויכתיב בה לכל אודס
וזנו רב תחולל כל כי כעיס בה לבור כע אודס ויכתיב פין תללך אוקה

הלחן עתה. וסוף השליחות אל הדין ועל אצל היו השולח לפי
 שהדין עקר התעשה. וכן כל אשר שאלו שיש. כפינה לו ישכח
 דלוח. ואלן עיני. וברבנות כפון יתח. וסוף היתר אל היו שהיו
 השולח כי בעת שהכרה וורת היתר בשמותה והלחון ביותה. וה
 והתקור והנפול ונשלה ספרים. והכבר והשלקין בכס. הנפ והשלה
 כך החל יין לבטלה ביהודה יען תלך ארס ופרק בן דתליון. והעס
 ישלח יענה. והוא בדרך יקול. והשן וחר ישלח יתאם. רעיה
 וכבר וחר ושלח וורת טרה ארס. למעכב שלחן בבלה. פי למעכב
 שלחן כורס לבבל להחרבה ולקוד קתורבס יענה. וכי יועט וייש
 ארס וויבן ושלחן בדרך טובה. והמשלה יור השעיר. ארס ויתר ושלח
 לקעך. ושלח לבד. ושלחן ורת כרתה הססיד. פי שלחן ביר קעכס
 שלחן אל וביהד ושלחן וביאור לו. וישלחן ורת ידעיהו בחליל. ויש
 וישלחן אל ידעיהו. אל הכור בחליל. ויש בלשו ליה. הולך עתה לשלח
 וישלחן יעק. וישלחן ורת דכר וחותב. וכל עס הראשון עסן וחר
 ושלחן וחר כושלן ויתר כעיד שלחן. ושלחן ברעלן. ושלחן
 שול ברתה לרוב עליה. ויתר שלחן ורת וין ושלחן כי דוע לו ויתר
 האור ללכה כוילן שלחן. ובעשן קוד ונער ושלחן מיכש ויתר. כי שלחן
 ברטה ברעלן. פי רשה ברעלן. וין דעליו ברטה. וכבר כרבמן זה בשמות
 האותיות בתלך הראשון מן הספר הזה. והעס לקן רבץ שלחן. וחר
 שלחן. רוע לו ויתר. ויש לכר וחר שלחן וחר שלחן. ושר
 לבן וחי. וחי. כלס וחר כעשן השליחות ידוע. וקרוכ לזה ויתר עשן
 הדרה הדבר יעון עויר. שלחן באש וקדשן. והוא כמו הפוך שלחן
 אש בתקדשן. ושלחן רול החמוד והשור. כלת וירוב הרבנות. ושלחן
 הסור והחמוד לרעות בשדות הרבנות ויתריו ורתס ללכה באשר
 ירען וילן יחושן. ועל דרך זה ורת וסרי ללחן עורה. וין העשן הזה
 מה ושלחן ועזב כתרכל שיהיה כרתח ויתר. לל מן שיתר. ללכס
 בו. והעס והיה לשלחן שור. ובעשן הכוסטה שלחן ידיו כשלחן. ויר אל
 השלחן בו. על אשר שלחן ירו על הודון. והנה יר שלחן אלי. שלחן מעב
 והעס השלחן ירס. ויתר בלל ושלחן ירס. והקרוכ לעשן הזה שלחן
 שלחן וישן עברו יס. רוע לו הרבסט הפארוו. והעפיד. וכן
 קרוו מן עני התאכל לבי שתרפסטיס הפארוו. והעפיד הגה והנה
 וכן ברטה השלחן ללן התלך. שלחן כרס רתוכס. וכן בשלחן ריבנה.
 השלחן קערה שר יס. ונכס. כי קראו העיר הכתוב לירוסלן שלחן
 כמו שוה ווס מן השלחן ללן שוהו. ותרפסט אל הגה. ללחן ויתר. ויש
 ובעשן הקרוש וישלחן יין ויתר יען עקן. ויתר ויתר ללחן ויתר. ויש

בשם קדונו, וכפל הכבוד ויומן. השלם בעלמון. ידוע... **שלה**
שלם כל בונדי בדר. וויביה שלם. ישלם אהליה לשודריה יב
וברינו, לנר הפעל בון לא שלנוי. והתאר שלם הייתי. ונשקף אה אה
מי שלם השין בשווא כפלם שור טור. והווא כמן בון התשך יושבת ושלם
ושלם עולה. והשתי ושלמה כהוליה ואכרדי. ושלמה השקט. והקבוץ
דברתי אלך בשלמון. ויש יפריש' תזה כי ישלם אלה כמטון. וזה כי
יטה כועל יוטון. וכבר כרבתהן כשרש נשל. ונדרוע אכבי עה פירש
תזה העטף לדבר אורג בשלם. כפלם יורי. כלום בשלום היה ידבר שמו
ועמג. וזו פירושו בכתאוד. וכן הינוכ פרהע פתאוד. בתפק שלם ועטף
אחר לא נשלם אורתי. פיהן לא הטעה אורתי. ונדרוג שנגה שלמה
וכן לדבר אורג בשלם. בטענות ובמרתה לקחן לדבר עמון ויכהן. וכן
ניכרן שם האלהיה של השלם. פי על השנגה שעשה שומח בודין
כי שומח הבקר. כי אסי הלויס למטק להם לנשאן כי אסי כמנוטות
יהא אחר בן. ועוד כי לא היה לי. וכן כמוב ברברי הימים אז אמר
דוד לא לשאת אורג אורג האלהיה כי אסי הלויס. ונשר נאמר ללויס
כשרעה להביאן אל בילת התקדשו כי לחבראשוה לא אורג כרין יין
אלהיט כמן כלום לבי שלם הייתה אורג שם ונחר בן זר שלם מכנה
לי כרין יין כרין. ורבות דרשו חמ הקנה. כושוין עשא. עמון לר
כל שכן. ויש יפריש' תזה ושלמה כהוליה ואכרדי. והעפעל בע עתה
אל השלם. כלום לא היה לבד שמה ושנגה בדבר לעהר אורג בית יין
ול יונה כרמן ינהעט הראשון. כלום לא רעמון ולא השקוטן ער השלם
השלמוכה אורג הטרהה. ונחשרש הזה ובשלמה הייה ב מבין רגליה
וכרברי רבן השוחט אורג הכהנה ונשא בה שלם העפש היפה האכל. והוא
הכיס שעומד בה הולר במעי אורג. ונפטר שריה בן הכתוב באורג
ובשלמה בבנה קטעס כמילם הדי עדין בשלמה. יכן אורג בן התרע
ובזעיר כנהא. ול יונה כיכ תזה השעט לא השלם אורתי. והוא רחוק
שלה יונג שלמי. ותעל השלמי יתן עקף והוא שמן יתול. ונאמר
הוא שקורין לו קלוא... **שלה** שלם אלמנה אורג
לא שלם ישקב אורג לוחמי. הג... **שלה** שלמה אלמנה אורג
שלמה ברעה. והוא על דרך הרחבה. שלם טו ביר השלם. שלמה הנער
אורתי. ותשלם אורג אורגה. אורג שלמה אל בית ישר. ונעמה הוא שלמה
וכרב אדוע אכבי תזה. ידה ליהר השלמה. כי איתן לשון כושטה. אלו
לשו שלמות ורסלמה על הודיס. כי ידה היא השתאול. כמן שם אורג ידי
יסרה אורג וייע טפה שתיכ. אה כי ידי נשל שלמן בער יתרי. ובעבור

ויהי שאלה דעיד יתן הים וכן הנה אומקלן ושלטנו אשר בשלבת
 שבו שער שהיה בבין התקדש הנגל ברברי היתו עד שער שלבת
 יונה רב לטן השלבת וכן הנה הפוק בכוטמו ובכלוטו רבנית
 טרפתי דתיין ליבישין ועד כען יתען דטובין לקייטו ומבין קיעו
 כן דלוקו דישיר יתבטשין ויתבטשין לזרעהו אוי דישו דקדשו
 יתבטשין ויתבטשין ויתבטשין ויתבטשין ויתבטשין ויתבטשין
ש
 בראשו יתבטשין דעב התי
 טובי שלבת שאלה לויס טעשהו ושלמו אה שיער דתעול אוק
 ושלמית עלי ושלמית על קיקד ושלמו טכר טעלן הישלב דעב ותי
 טובי כן עבין כוזין שולס והשכ בנן יתו השלבת והטופט
 בשלבת ולטון סבוק ושלמות רשעים ריוה ומש וזה ורורק שלמע
 קיש וזה לי נקד ושלבת ועעב עתן דתעול וקפושן ועטן וזה כ
 לו שלבת עתן דתעול ושלמו יתו אלכ ושלבת לכל דלמקד
 והשכ קילקו לטומים כי כלב דלג ושלבת וכן כיו ארזי אבי קל
 מוסר שלמות בתו תוכר כולטן וכן שלמה כי שלמה בתעול
 וכן שלמה וטעב טעב וטעב שלמות וטעב שלמה וטעב וטעב
 הכבר ושלבת וכן כתי כי לוי שער כושלב כי כפוק השלב כריות או
 פיו כתיב וכישר כען טעב כעבד יתן והוון ככור דכרי השכ וע
 שהו אוח כשעבדיה היה אוח לבי כחרישים שומע והעוריד כטען
 לזיווי הכ כין אוח כטען עור וחוש ט ויהי עבד יתן והשלב
 טעבדות הש ובתעול וככד אחר וכל חפשי יתו וטען אחר שלמית
 כי אוח טעב בשלבת הכ אוח אה שלמית וכן רביב וקטור
 כתיש או ידכס יעבד שלום על השלבת קילקו וקלוב וכן טעב יתן
 כטען ויתן וכן כרב ארזי אבי עב השלבת אליב התי וכן השלבת
 אוק אוח ויהי שלבת וברך אוק ופשוט שלמו אוחי אוחי עב ושל
 שלבת שלבת לרמוק ולקרוכ עשה שלבת כלכותו וכן שלבת כעטוי
 יעט לבי הושע שלבת והקבוץ ושלמות למוט וזוה העב
 אה ויתלמי שלמי רע כלו ויתלמי שלבת אוחי ויהי ויתלמי
 רע וכל חפשי יתו ויהי כתיב יורדי בתכס כל שכן שלמו ויתלמי שלמי
 רע וכן כספ ט עתו ושלבת כלו ויהי שלבת ויתלמי הכבר וכי
 כטען אוח ויהי ושלבת אה לוי ושלבת עתן ויתלמי הושעט עב
 תלך ושלמי ושלמו כוכר פועל ויתלמי השדה השלבת לך ואשר
 הוון טעל יתו לטען גה אוחי ויתלמי אוח ושלמי כוכר פועל
 ויתלמי השדה ויתלמי ויתלמי ויתלמי ויתלמי ויתלמי ויתלמי
 עתן ויתלמי ויתלמי ויתלמי ויתלמי ויתלמי ויתלמי ויתלמי
 כן יהי קרוכ העל כולב כליל ועורה לטעב והחטוה והאשכ כוכ

וישלח ביד פשעו. וכל עשיית דרום. ועץ אחד נישא שלח לרום
 ותענה. בסוף. ובעד השלח ילגו בשלח. יעברו. וניש שלחון
 בידו. וכן בעשך יחד ויון השלח בנלחמה. ויש לבדו בן השלח
 ילגו. ויש ענני חרב. ויש פגשו ינה נישלחן את כתר
 הפנים. כלום קרעו וורה כרי שינון שהחיות טרפוחן. ויש
 מפרשו עור תנה וישלח ביד פשעו. ונה העץ איש א שלחן
 התיב. כלום כשהיו הולכים אל הים איש שלחן בידו. ונה
 יוצי עה פיר תנה בשלח הריבנה כלום בחרבה רעות לריב אוון
 כלום במרה שמורה כנו שווא בסאסאה אמ רעות להרבה לרו
 לרוב באש במרה סרוס כי תעשה כונעשויה כמן שאה עלה
 יעצ סרוס עם עתורה. וכן הייה רועה לשפטה לול שיחל
 עלהים הא ית ונה האש והסירה כרוח קדיש עזר לוחי שמרין
 על העיר כנו שונכורש בחזקת. ונה ער רגל שלחן. כלום שמו
 קועה וחוחים בעקוס והלבי שיכרתו רגלי. ויש לפדש אויג
 שלחן התיב תרגו והפשיע וישלח. כלום שלח היה טשט בגדין
 לו כזס ולא בליה. ולו היה איש טשט בגדין ולו התיב לבכס
 אורה. ונהו שווא וין אמתן טשטיב בגדין. וין השרש קור
 שלחן. והוא בסרין על יתקל ולקרבן העניה בערליה יתנומת
 השלחן אשר לפעו. והקבוץ כי כל שלחנת תלשו. שעה שלחנת
 גסה וטפס שלחנת תפס. **עשלת** עת אשר קל
 הורה בורה. וב שריה שלחן על **עשלת** העה. לשלחנה
 וישלח בכל שתי. והכבר והשלחן לאל תמט. ואל משלחני כל
 אן. והשם דבר תלך שלחן. והתאר וין וורה שלח. תעשר
 שלחן. והוא ליקרה תעשה ושה קונה שלחן דור לוח תרה
 גרובות על הזועד יחורים. עץ השלחנת ידוע. ונה החפיה
 ונה השלחן. שלחן הזרב. כל שלחן הגבורים. עשיב כנו ועץ
 ובאתרו אה החפיה ונה השלחן נחה שוניה עשנים בהכוח
 התענה. **שלח** השלחן תשחיה ארץ. והשלחן אור
 הילך. וישליכהו. כיוחד בהכורות. תשלח בידך. ויש
 ישלחן קרחו כפטיה. השליכן אותן אל כבור. כי השלחן תשכמת
 כלום השליכן אותן תשכמת. על דרך. ולו תקונו הורה ארסה.
 ושלח נזכר פעם ויונת והשלחן תקוה תקדשן בשורה. על
 השלחן. מרחם. בקינת השלחן. והשלחן על כפ השדה. שלח
 עץ רעה והפלה. ואתרין על דרך הרחבה. וישליכן היעיה והשל
 והשלחן וילבן ער שר כיה הכעל תרוב חפיה ותהירותה להם
 לשלח לעיר כיה הכעל לתרוץ התעבות. ונה השלחן. פירשן רבות

וְהִשְׁתַּחֲוִי רַחֲמַי בְּשִׁלְשִׁים. וְהַתְקַדֵּשׁ וְהַחֲזִיק. וְכִן יִהְיֶה כִּשְׁמֵךְ שֶׁנֶּאֱמָר
 כְּמוֹ שְׂכָרְבָן בְּשֵׁרֵשׁ שׁוֹב. וַיִּתֵּן מַנְהֵג חֹב שֶׁלֹּא יִשְׁתַּחֲוֶה לְאִלֹּהִים אֲחֵרִים
 וְיִתְהַיֵּה שֶׁזוֹ שְׁלִישִׁיהָ כְּלֹא יִדְוֹל וְנִכְרַח עֲלֶיהָ. וְהֵן שִׁמּוֹה בְּחֵץ שֶׁ
 הֶאֱרַח. וְאִדְוָה אִכִּי כִּי בִכְכַר גְּדָלִי וְכֵן בְּשִׁלְשִׁים יִתְהַשְׁבָּח שֵׁלֵשׁ הַנּוֹרָה
 הַגְּדוֹלָה. וְכִן כִּי וְהִשְׁתַּחֲוִי בְּרוּשֵׁי שֵׁלֵשׁ כִּי טוֹהַ עַל זֵלוֹת כָּל שֶׁהִיא
 שֵׁלֵשׁ גְּלוֹת יַעֲרִיִם שֶׁהֵן רִדָּן וְגָלוֹת כָּל הַיָּה שֶׁעֵצֶם שֶׁהֵן. וְיֵשׁ לַחַדֵּשׁ
 כִּי עַל זֵה גְּלוֹת אִתּוֹ שֶׁהֵן גְּלוֹת שִׁלְשִׁים. וְכִן יִתְהַשְׁבָּח שֵׁלֵשׁ
 וַיְקַרְאוּ הָאֲדָרִים שִׁמּוֹה. וְעֲשִׂיהֶן לֵץ שֶׁהֵן כְּשֶׁהֵן הַגְּדוֹלָה. **שְׁמֵךְ**
 בְּדוֹר אַחֵר יִתֵּן שׁוֹב. יִשָּׁן אִשֶׁר שֶׁלֹּת כְּשִׁתְּכֵה הַפְּרִיִם. כִּכָּן בְּהַדָּר
 וְנָשִׁי שֶׁהֵן. וַיְקַבֵּ אֶתְּכֵן הָאֵשֶׁת הַיְהוּדִיָּה אִתּוֹ הַשֵּׁשׁ. פִּיטֵשׁ הַשֵּׁשׁ הַכְּסָד וְקָלָה.
 וְהוּא נִקְרָא כֵן שֶׁהֵן כְּסָד. וְכִן וְאִשֶׁר נִקְרָא שֶׁהֵן וְאִתּוֹ כֵן כִּי שֶׁהֵן וְנִקְרָא
 וְכִן וְיִתֵּן עַל יָדָהּ כִּי כֵּן. כִּי הַגְּדָלָה עַל כָּל שֶׁהֵן אֲנִיחֵךְ. כִּי הַגְּדָלָה
 עַל כָּל רֵכֶר שֶׁהֵן וְיִתְהַשְׁבָּח. וַיַּחֲכֵהוּ וְנִכְרַח בְּעַד הַחֲזִיק זֵה הַפְּרִיִם
 לִי שֶׁנֶּאֱמָר כָּל כִּתְּוִץ חֲטָה וְכָקָה עַד שִׁיחַ. וְהוּא כִּי יוֹדוּ כֵן תִּתְהַשְׁבָּח
 וְאִדְוָה יוֹה שֶׁהֵן וְהוּא הַשֵּׁשׁ הַכְּסָד שֶׁהוּא שֶׁהֵן הַעֲבָה נִכְרַח. וְהוּא
 נִקְרָא עַל כֵּן וְהוּא כִּי הַגְּדָלָה עַל כָּל שֶׁהֵן לֵץ אֲחֵרֵךְ וְהוּא הַשֵּׁשׁ
 הַכְּסָד שֶׁהֵן לְנֶשֶׁה. וְעַל כָּל הַתַּעֲשֵׂה שֶׁהֵן. וְהֵן שֶׁהֵן שֶׁהֵן יִתֵּן וְהַקָּלָה
 שֶׁהֵן רַבָּאן. יָרוֹעַ. וְהוּא שֶׁהֵן כֹּחַ עַל הַיְהוּדִים וְעַל הַכֹּלֵי וְעַל הַקִּיץ. וְהוּא
 עַל הַרְכַּר שְׂכָרֵךְ זָכָר. וְיֵשׁ תְּרוּמָה עַל הַרְכַּר שֶׁלֹּו זָכָר. וְעַרְוֵה אֲשׁוּב
 שִׁמּוֹה. וְהוּא רִחַץ לְקַבֵּר. וְלִפִּי שְׂכָרֵךְ אֵתּוֹ וְהוּדִיִם כְּמוֹ אֵתּוֹ אוֹה שֶׁהֵן
 כְּמוֹלֵךְ זָכָר הַזְּכוּר. וְעַל כָּל הַתַּעֲשֵׂה שֶׁהֵן. תִּזְרָה עַל אֲוִתּוֹ הַעֲבָה שֶׁהוּא
 יוֹד הַנֶּשֶׁשׁ. שֶׁהֵן וְהוּא. וְכֵן שֶׁהֵן יַעֲרֹב טַל. וְעַתָּה אִתּוֹ שִׁנְיִכֵּה.
 לֹא יִתֵּן כְּלָטָן יִחִיד. וְכִּבְּ אֲדוּעַ וְכִּי כִּי כִּרְשֵׁן שֶׁהֵן. שֶׁהֵן תִּתֵּן
 אֵתּוֹ יִתֵּן יִקְרִיעַ כְּמוֹ הַתֵּן הַתֵּן וְיִתֵּן תִּתֵּן בֵּן יִתֵּן לֵתֵן. וְהוּא וְיִקְרִיעַ
 אֲלֵהֶם לְקִיעַ שֶׁהֵן. כְּלֹא שֶׁהֵן תִּתֵּן. וְלֹא הַחֲבִירוֹת שֶׁהֵן תִּתֵּן חֲסֵן הַתֵּן
 כְּמוֹ שֶׁעֲשֵׂן כְּתֹלָה יִרְכַּע יִתְכַּח בְּעַל. יִרְכַּע. יִרְכַּע בְּן הַכְּשִׁיט. וְנִקְרָא
 הַשְּׁמֵיהַ הַעֲלִינֶנְהָ עַל שֶׁהֵן הַקִּיעַ אֵתּוֹ כְּמוֹ כֵן. וְכִן הַרְכַּרִי רַבֹּן לְתַתֵּן
 שֶׁהֵן וְהוּא יוֹסִי בִּי חֲמָטָה שֶׁהֵן תִּתֵּן. וְנִשְׁאֵל זֵה הַשֵּׁשׁ לְרִיחֵךְ הַקִּיעוֹת
 יוֹד יִתֵּן כְּמוֹ הַתֵּן הַשְּׁמֵיהַ. כִּי יוֹדֵךְ נִרְחַק תִּקְרָה הַשְּׁמֵיהַ
 וְנִשְׁאֵל לְמַכָּה הַחֲנוּי. הַגְּדוֹלָה וְכִי הַשְּׁמֵיהַ. דָּרַךְ הַבָּשָׂר בְּשִׁנְיִכֵּה
 אִשֶׁר וְעַתָּה בְּשִׁמּוֹה. יִכְפַּע קְרִיִם בְּשִׁמּוֹה. וְיִזְדַּק עַבֵּר עַל דְּאֲשִׁיחֵהֶם
 הַשְּׁמֵיהַ. **שְׁמֵךְ** עַל כֵּן שֶׁהֵן. לְמַעַן שִׁמּוֹה. נִכְרַח
 בְּהַר וְקִרְיֹתָן. בָּנִין. עַל אִשֶׁר שִׁמּוֹה. כְּמוֹ שֶׁהֵן עַל כֵּן
 רַבִּים. יִשָּׁן כִּשְׁן שֶׁהֵן וְנִשְׁאֵל אֲרַכָּה אֲרַכָּה. וְהוּא תִקְוֵה. כָּלָם הַשֵּׁשׁ
 חֲטָט. וְהוּא חֲלוֹק הֵן. יִשָּׁן יִשָּׁן עַל זֵה. שֶׁהֵן שִׁנְיִכֵּה. יִשָּׁן
 יִשָּׁן. וְהֵן. שִׁמּוֹה וְהֵן כָּל הָאֲרִיץ. שִׁמּוֹה עַל הָאֲרִיץ. וְהוּא

והיחזיקו להוציא וזהו וישיב לבנה וכן שאר גבש והשור וזכר
השמים הדם והאיווהו למענה ומל ושוך לבנה ושאר גבש
והשור לבנה גבש זה הזכר שלם בישראל כן חכמה בספר
ולפיכך נקרא גם כן מלכות כי הוא מלכות הוה שהיא מלכות רע
כלה שכולה הן אוכלים תעט שוכי שוכי השולמות הנשבר
ביושלה הקדוה שלם ושלם על שלם שלם
כמו הפוך שלם שולם ושלם ושלם ושלם ושלם ושלם
חוב כי לא שלם חרבה ויבטט שולק חרב עשה
היטור והגדלה וכן שלם ויש כעלם כמו חלק וחלטה בעלם הרג
יוש והשלם הנלה וישר הכ פעלם עושים שלם וישו וענה
שדחה שלם יש כלום קודם יענה והלכות יש
שלם שלם אלה החות שלם רגה ארץ שלמה ימים ימים
שלמה וישו שלמה יום שלם קמול שלם
היום השלישי לחור שנים ושלישי וכן התיכונה אל השלישי
רובה לוח השלושית ואח לשון רביה לפי שהו חוה רביה חוה
אל פה אחיה בשלישי הרג יונק והלחן עד הערב השלישית
כלה ערב שלום השלישי וזה שלישי לשון קבה על העה וכן
הרג יונק עד ערב דומה דומה והלחן וכן פכעם חור השלישי
פי כעם הקדום השלישי שלחור כלום לוד השלישי בערב כערם
קדום וחור וזה שלם כי נענה בקדום וכחוק כמו שו
שכתבם אבל יונה הרג כערם הרג יונק או דומה הלוואה
ונשק אחר כפ שלישי ויש אחר יהיה ליש שלישי כלום שלישי
לח ורכל חרב שלישי ההו קמפת כהולה תלשל כעם
כשטן והוא כמו שלישי כלום שלם קמפה רבול וזה קרה
לגדלה בשמות והשלמות עליהן השלישית חבד כי חלק שלישי
עלה השלמה בת שלם שעק מן שלישי לבטן ורעה הלחן כמו
שלם שחרו עין ולח ועלן הלח ודוכרין אל ויפול הכר
יונה ויחור שלם ויחור ויחור ויחור ויחור ויחור ויחור
תחילת קבול עד עיר החושמה שלם כשער השניה וכן וכן
הטעם לשלישית וכן השלישית עד רבול השב שלום יש ושלם
הרג יונק השער על יום השלישי והחוט הנשולש פול השלמה
חוטן וישן השליש הקיץ שלם על כל ויחור שלישי קמפה
וכבדים וכן קדום שלם אשר חמת החמה לולך הלחנות
לך שלישי דבריה נולדים וכבדים ויו כיון פעה שהיא שלם
בשונה ובשלישית שיהיה קדום קלבי יש לך יעלה על שור
דבריה כועלת השמים על שור כל חרב וזה כל נען שלם
שלם יחריש וכל בשליש בתה גדולה וכן והשקונו כועלת שלישי

a monk. Two medallions depicting the Annunciation and the Crucifixion are tipped within circular frames. The second historiated initial depicts a "Madonna del Latte" seated in a landscape. The third initial letter depicts King David playing. Though the initial is rubbed, the illuminated border is very decorative. With the Arnold J. Mettler bookplate.

[See illustration]

347. MANUSCRIPT OF THE FIFTEENTH CENTURY IN RABBINICAL SCRIPT. [DAVID KIMCHI. Sepher ha-schoraschim (Root Dictionary).] 262 leaves of which 42 are vellum, the rest, paper. After each group of eleven leaves of paper, two of vellum follow. (Some misbinding). Each leaf measures 11 by 8 inches. Small folio. black leather-backed boards; some stains, one or two other minor defects. (*Distinguished Continental Collector*)

A WELL-PRESERVED LEXICON OF THE MIDDLE FIFTEENTH CENTURY BY DAVID KIMCHI. Partially misbound. With the Arnold Mettler Specker bookplate.

348. MANUSCRIPT OF THE LATE FIFTEENTH CENTURY IN SPANISH. 112 leaves of paper, each leaf measuring approximately 11 $\frac{5}{8}$ by 8 $\frac{1}{8}$. Small folio. full old crimson velvet. metal clasps; one or two minor defects. Spanish, late XV Century

The first page displays the following explanatory title: "Noticia de varios Emperadores Romanos escritos por Angelo Poliano con otra cosas memorables de aquellos tiempos y del Emperador Marco y sus successores con los hechos de cavalleros insigne y los grandes embaxadres de Monarcas."

Laid in is a note by the owner in which he refers to a conversation between Queen Isabella and Columbus: "El libro Ms. de fine del siglo XV. (Historia de los Emperadores Romanos, etc.) por Angelo Poliano, parece contener un prólogo en el que se registra un diálogo entre la Reina Isabel de Castilla (protectora de Cristobal Colón) y el Marqués de Villena, primer y único Marqués que entonces existia en Castilla."

The manuscript appears to have been written by several scribes.

349. MANUSCRIPT OF THE FIFTEENTH CENTURY IN SYRIAN. [Evangeliarium syriacum.] Written in clear black characters with occasional rubrics [in Estrangelō] on 168 leaves, of native glazed paper, each leaf measuring 7 $\frac{3}{8}$ by 5 inches. Thick 8vo. full old calf backed sheep, over wooden boards studded with nail heads (several missing); some minor internal defects. (*Distinguished Continental Collector*)

Syria, circa 1480

This very finely preserved manuscript contains the text of the Four Evangelists following the Peschito. It is written by several calligraphers on the native satin paper. A few leaves appear to be missing from the beginning. The index is written in red and black characters.

With the Arnold Mettler Specker bookplate.

350. MANUSCRIPT OF THE FIFTEENTH CENTURY IN SYRIAN. [Liturgia Syriaca.] Written on 8 leaves of native glazed paper, each leaf measuring 8 $\frac{1}{2}$ by 5 $\frac{3}{8}$ inches. 14-16 long lines. In an 8vo modern leather folder. (*Distinguished Continental Collector*)

A fragment written in the middle of the fifteenth century in liturgic characters on the Melchite ritual. A decorative rope-like ornament in red and black, surmounted by two crosses appears at the top of the third page. The contents are all liturgical in nature.

With the Arnold J. Mettler bookplate.

WITH SEVEN MINIATURES IN SUPERB CONDITION
IN BRILLIANT GOLD AND COLORS

351. MANUSCRIPT OF THE SEVENTEENTH CENTURY IN PERSIAN. [Ahli Schirāzī, famous Persian poem, 1535. Kulijāt. Collected Poetical Works.] 319 numbered leaves, on native glazed paper, each leaf measuring $11\frac{1}{8}$ by $6\frac{3}{4}$ inches. Text in black and red within decorative frames. WITH SEVEN EXCEEDINGLY FINE MINIATURES IN BRILLIANT COLOR: within highly decorative borders displaying flowers and animals. Beautifully decorated pages and headings in brilliant gold and color. Royal 8vo original or contemporary native ornamented leather. (*Distinguished Continental Collector*)

A BEAUTIFULLY ILLUSTRATED SPECIMEN. Includes a poem on the unity of God, a romantic tale of Dschem and Gul with other extremely interesting texts.

The miniatures are exceptionally fine examples of the older Persian style of painting.

Although the miniatures are in superb state, the manuscript has a few stains and one or two other minor defects. There appears to be a leaf or so missing, but the cataloguer is not certain on this point.

With the Arnold Mettler-Specker bookplate.

[See illustrations opposite and on the following page]

St. Gallen